

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

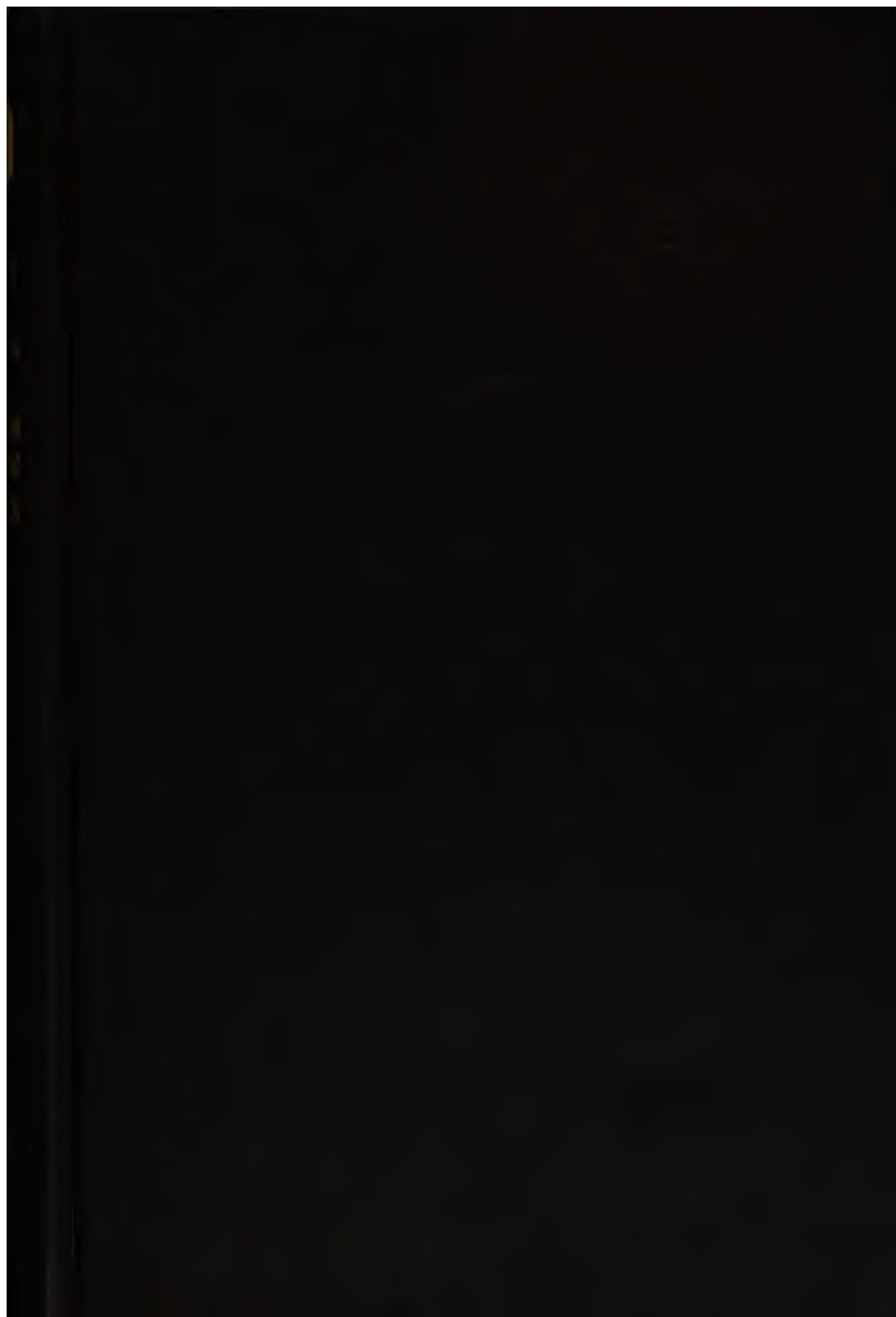
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

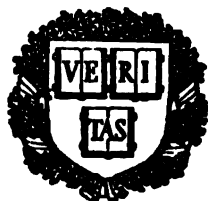
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 419

**Harvard College
Library**

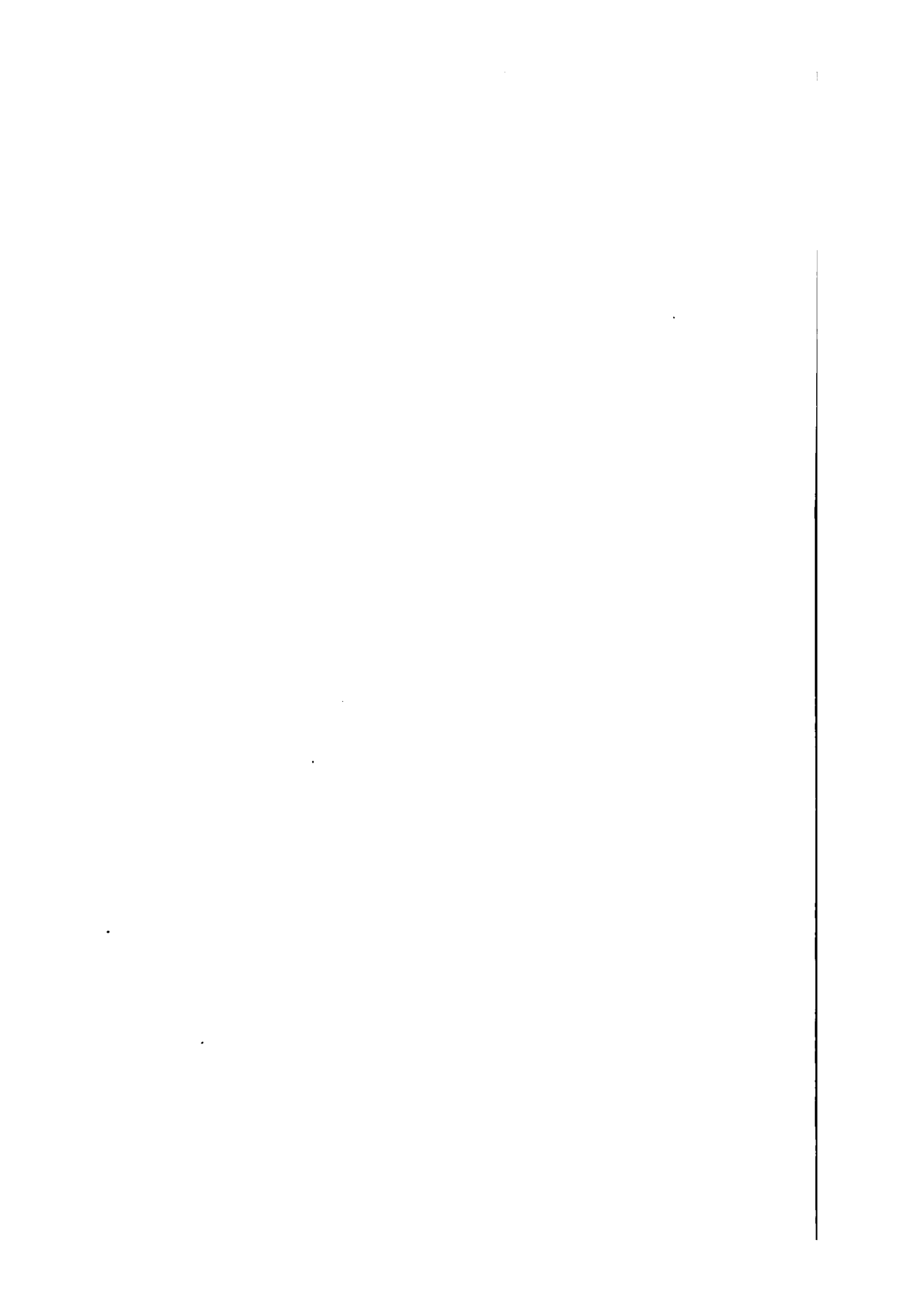
FROM THE FUND GIVEN BY
Stephen Salisbury
Class of 1817
OF WORCESTER, MASSACHUSETTS
For Greek and Latin Literature

©

ADVERSARIA
IN
TRAGICORUM GRAECORUM FRAGMENTA

SCRIPSIT AC COLLEGIT

Henry Harrell
FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCIV.

8419

Salisbury fund

2244
48-171
7

VIRO AMICO
ROBINSON ELLIS,
LATINARUM LITERARUM
IN UNIVERSITATE OXONIENSI PROFESSORI,
MUSARUM CULTORI
STUDIOSISSIMO ET IN AUCTORIBUS
TUM GRAECIS TUM LATINIS EMENDANDIS
FELICITER VERSATO
HOC OPUSCULUM MULTIS ABHINC
ANNIS INCEPTUM
DEDICAT
AUCTOR.

PRAEFATIO.

Has meas in Tragicorum Graecorum fragmenta annotatiunculas, diversis temporibus per plures annos, nonnunquam sine librorum ope, scriptas, ut etiam aliorum virorum doctorum in eadem observationes hic ibi sparsas, in hoc volumine collegi. In Aeschyli, Sophoclis, et Euripidis fragmentis recensendis editionum Dindorfianae (ed. quint. auct., Londini, 1869.) et Nauckianae (Lipsiae, 1856.), in Tragicorum minorum et adespotis fragmentis Nauckianae rationem habui, ita ut in Aeschyli et Sophoclis fragmentis Dindorfianam enumerationem, in Euripidis et reliquorum fragmentis Nauckianam sequerer. Secundae Graecorum Tragicorum fragmentorum editionis Nauckianae (Lipsiae, 1889) doleo me cognitionem non habuisse priusquam *Adversaria* mea omnia conscripta et maximam partem typis impressa essent: quae causa fuit ut mihi editionem meam in priore voluminis portione ei accommodare non liceret. Ne quid tamen ad operis integritatem deesset, novam Nauckii editionem denuo sedulo perlegere et in calce voluminis supplementum *Adversariorum* secundum eam editionem subijcere constitui, ita ut ambas recensiones hoc volumen complecteretur.

Has lucubrationes meas propositum mihi erat retractare, ut quae nimium festinanter ac parum considerate scripta essent castigarem, nonnulla levioris momenti materiaeque criticae copiam ali-

quando uberiores reciderem; sed quominus hoc facere possem obstabant senectus iners ac valetudo non satis firma. Praeterea multum mihi opus in hoc genere superest, si detur vita, aggrediendum. Itaque, si in his Adversariis meis nonnulla parum exacte et accurate scripta, ne dicam errata, reperientur, facile ignoscet aequus lector.

Scribebam Brightoniae, Julii die 22, Salutis anno 1894.

INDEX

POETARUM TRAGICORUM GRAECORUM.

	pag.		pag.
Achaeus	200. 371. 407	Ion	198. 369
Adespota	227. 389. 407	Iophon	201. 373
Aeschylus	3. 253. 405	Isidorus	223. 385
Aschylus Alexandrinus	222. 384	Lycophron	220. 383
Agathon	205. 373	Melanthius	201. 373
Alexander Aetolus	220	Mimnermus	223. 385
Antiphon	212. 379	Moschion	218. 382. 407
Apollonides	222. 385	Neophron	197. 368
Aristarchus	196. 368	Nicomachus	205. 373
Aristias	196. 368	Patrocles	223. 386
Astydamas	208. 376	Philiscus	220
Biotus	222. 385	Philocles	201. 373 4/
Carcinus	213. 380	Phrynichus	195. 367. 407
Chaeremon	209. 377	Pompeius Macer	225. 385
Chares	222. 385	Pratinas	196
Choerilus	195. 367	Python	217. 382
Cleaesnetus	218. 381	Sophocles	25. 271. 405
Crates	217. 382	Sosiphanes	221. 384
Critias	206. 374	Sosithus	221. 384
Demonax	223	Sthenelus	373
Dicaeogenes	208. 375. 407	Theodectes	215. 380
Diogenes	208. 375	Theognis	206
Diogenes Sinopensis	217. 381	Thespis	224. 386
Dionysius	212. 379	Xenocles	206
Euphorion	201	Zenodotus	224. 386
Euripides	89. 305. 406	Zopyrus	224. 386
Hippothoon	223. 385	Addenda	404
Corrigenda		408.	

AESCHYLUS.

AESCHYLUS.

SECUNDUM EDITIONEM DINDORFIANAM.

5. Haec sic distribuenda videntur, *A. τί —*; | *B. σεμνούς —*. | *A. ἦ —*; *B. πάλιν —*. *τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βοροτοί;* | *τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς —* cod. Par. 6371. Dind. *τί δὴ ποτ' —*; Cobet., coll. Soph. Fr. 103. *τίς δὴ ποτ' ὄλβον —*; Qu. *τί δῆτ' ἄρ' αὐτοῖς, aut τί δῆτ' ἐκείνοις.* Ineptum hic est *δῆθεν*. Cf. ad Arist. Nub. 65.
2. *σεμνούς*] *σεμνῶς* Herw. Qu. *σεμνῶς σφε.* 3. *ἦ*] *ἦ* Dind.
4. *ἔκουσ'*] *ἤξουσ'* recte Burges. Futurum postulatur ut in v. 3. Macrob. V. 19. 24. 'Aetna' (l. 'Aetnaeae', *Αἰτναῖαι*).
6. *πολυηλακάτους*] *Annon πολυαλακάτους?*
9. Hesych. *βασιλείαν* (scr. *βασίλειαν*).
12. *τὰς σὰς βακκάρεις*] Cf. Arist. Eccl. 929. *ἡγχοῦσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον; βακκάρεις τε καὶ μύρα*] Cf. Arist. Fr. 303. *οἶον ἐνέπνευσ' ὁ μαρὸς — τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος.*
14. *χλῆδον*] Cf. ad Cratet. Fr. 28. *ἤξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χλῆδον λαβών.* Demosth. 55, 23. *τὸν χλῆδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν.*
28. *τὸν χλῆδον εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβεβλήκασι.*
15. V. 3. *ἐπηλυσίων*] *ἐνηλυσίων* recte, ut videtur, Stanleyus.
17. *Ἀργὼ ἡ κωπαστῆς* Richter. Praef. Pac. p. 15.
19. *ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν αὐδαὲν ξύλον* Cobet., coll. Apollod. Bibl. I. 9. 16. I. 9. 19. I. 9. 24. Apoll. Rhod. I. 524. ibique schol.
- 22b. V. 1. *τὴν ἀρχὸν*] *τὸν ἀρχὸν* Herw. *σὺν δογᾷ* F. G. Schmidt. Quod et ipse conjeceram. 2. *ἐπ' ἔργοις*] Qu. *ἐνεργῶς, vel ἐπ' ἔργον.* Pro *νιν* qu. *τις*.
24. *ἀνθρωποειδοῦς θηρὸς ὕδατι συννόμου* conj. Nauck.
26. *παρ' ἐκ περσῶν*] *παρεκπερῶν* Butler. Qu. *διεκπερῶν*, coll. Pers. 485.
27. V. 1. *Εὐβοῖδα — ἀκτὴν*] Cf. Eur. Her. 84. *κῶτέσχει' — Εὐβοῖδ' ἀκτάν.* Soph. Trach. 237. *ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβουίς, ἐνθ' ὁρίζεται | βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.* *Εὐβοῖδα* recte Dind. *Εὐβοῖδα* retinet Nauck, quum nusquam in trimetro iambico (semel fortasse in dochmio Eur. Her. 84.) requiratur *Εὐβοῖδα* similisve forma. *καμπήν*] *καμπτήν* al. *κάμπτων* probabiliter Mein. Qu. *κάμψεις*.

28. V. 1. *καλοῖσι λουτροῖς*] Qu. *καλὸν τὸ λουτρόν*. Cf. versum apud Poll. VII. 167. *λοῦνταιί γε μὲν δὴ λουτρόν αὐτὸ δεύτερον* (v. ad Fr. 332.). *ἐκλέλονται*] *ἐκλελουμένος* (mox om. δ') Heynius.

31. Duo fragmenta hic sunt 31. et 31b.

32, 1. Qu. *ἄρμασιν* (*ἄρματι* cod. Aug.) γὰρ *ἄρματ'*, ἐπὶ *νεκροῖς νεκροὶ* (*νεκρῶν νεκροὶ* Aug. et Vat.) — *ἀνατετραμμένοι*. Cf. Soph. Ant. 1240. *κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῶν*. Arist. Pac. 901. *ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα | φνυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινῆσται*. Requiritur videntur et dativus et pluralis. Turbarum causa fuisse videtur *ἄρματ'* ἢ in *ἄρμα καὶ* depravatam. Genitivum cum dativis conjunxisse Aeschylum parum credibile est. 2. *ἔπποι δ' ἐφ' ἔπποις*] Qu. *ἔπποι δέ γ' ἔπποις*.

33, 1. *διπλόοι* pro *διπλοῖ* in trimetro iambico notandum est.

2. *φέρονσι γαμφηλαῖς καλῇν* Herw., coll. Hom. Il. ν'. 198 sq.

34. *χέομεν*] Qu. *χεόμεσθα*. Cf. Arist. Ran. 1528. *πρῶτα μὲν εὐδοκίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ | ἐς (κᾶς?) φάος ὀρνυμένων δότε*.

36. *εὐφήμοις γόοις*] Cf. ad Trach. 783. *ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεώς*.

37. *ἔτηλον*] Quomodo hoc *ἔμμονον* (durabile) significare queat non perspicio.

38. *Ξιφωνίου λιμὴν* conj. Bernhardt, quum *λιμένα Ξιφωνεῖον* commemoret Scylax ed. Mull. p. 21. Hesych. *ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὠρεῖων* (ὄρεινά?).

39. *ἀγών γὰρ ἀνδρας οὐ μένει λελειμμένους* conj. Herw. *ἀγών*] Qu. *ἀγών*.

40, 1. *κάπειτα δ' εἰσι*] *κάπειτ' ἄνεσι* solerter Toup. Cf. ad Thesm. 281. 2. *ἕως ἐγείρω*] *ἕως τ' ἐγείρει* Toup. *ἕως τ' ἐπεγερεῖ* Herw. *πρενυμενῆς*] Qu. *πρενυμενῶς*. Et sic Herw. 3. *νόμοισι θέντων*] *νόμοισιν ὕμνων* Herw. Qu. *νόμοισι θείοις* aut *νόμοισιν ὕμνων* (οὕτω).

41, 1. *τρῶσαι*] *χρῶσαι* Heath. *πλῆσαι* Mein. *σιρῶσαι* conj. Nauck. *κροῦσαι* F. W. Schmidt, coll. Anecd. Bekk. p. 101, 26. s. v. *κρούειν*. Qu. *κύσαι*. Postulari videtur verbum significans to woo. 3. *εὐνάεντος*] *εὐνάοντος* Eust. *εὐνάοντος* (supr. ε) Epitom. cod. Par. *εὐνασθέντος* conj. Lobeck. *εὐνάοντος* tuetur Meinekius ad Theocr. p. 425. Latet aliud quid. Qu. *ἀφ' ὑγραίνοντος*. 4. *ἔκυσε γαῖαν*] Qu. *γαῖαν μὲν ἔκυσε*, vel *ἐπλησε γαῖαν*, (i. e. fecundat), vel *ἔδενσε γαῖαν*. *τίκτεται*] Notanda forma media, quae in aoristo *τέκετο* satis frequens est. 5. *βοσκάς*] Malim *ποιίμνας*, aut *φῦλα*, aut *γένναν*, aut *νομάς τε μήλων*. *βίον δημήτριον*] Vitam cerealem. 6. *δένδρων τις ὥρα* cod. Par. *δενδρωτὶς ὥρα* Herm. Dobr., coll. Herc. F. 790. I. e. Ver. Anglice, leafy spring. Qu. *δένδρων ὁπώρα* δ'. *γάμον*] *γάνους* Gomperz. Mendosum hoc videtur. Fort. *πέδον* aut *πόλον*.

48. πεδοίκου] I. e. μετοικούσης. Pro μετοίκου. Confer πεδάριοις.

49. Phot. καὶ (καὶ ψιφὰ M. Schmidt) τὰ ἐφητά. Qu. καὶ ψιτὰ (a ψίω) —. Photii verba καὶ τὰ ἐφητά *Αἰσχύλος Τροφοῖς* ad praec. glossam ἐφητοὶ referenda censet M. Schmidt.

52, 1. πρῶτον ὠραίων] Qu. πρῶτ' Ὀλυμπίου. Vel sic, λοιβὴ μὲν ἢ πρώτη 'στ' Ὀλυμπίου Διός. ὠραίων γάμων] Cf. Eur.

Hel. 12. ὠραίων γάμων. Fr. 801, 2. ὅστις οὐκ ἐθ' ὠραῖος γαμεῖ.

4. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα] Cf. Aesch. Ag. 1387. καὶ πεπιτωκότι | τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν. εὐκταίαν λίβα] Cf. Fr. 68. ἀφθονοστέραν λίβα.

55, 4. δακτυλόδεικτον] δακτυλόδικτον Pauw. Nauck. Non temere repudianda est librorum lectio. Cf. Ag. 1332. 7. ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει] Qu. ψαλμοὺς —. 8. ὑπομηκῶνται] Qu. ὑπομυκῶνται.

10. τυπάνου codices. τυπάνον δ' εἰκῶν] ἤχῳ τυπάνου δ' F. G. Schmidt, coll. Prom. 1082. βρονχία δ' ἤχῳ παραμυκᾶται βροντῆς. Eur. Hipp. 1202. ἐνθεν τις ἤχῳ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φοικῶδη κλύειν. χῶσθ' ὑπογαίου βροντῆς τυπάνων | ἤχῳ φέρεται βαρυταρβῆς Herw. Qu. τυπάνων ἤχῳ (αὐτῇ) δ' —. Cf. Eur. Hel. 1347. ὑπογείου βροντῆς] Cf. Prom. 993. βροντήμασι χθονίοις. Arist. Av. 1750. Eur. Hipp. 1217. 11. φέρεται] βρέμεται F. G. Schmidt. Idem tamen confert Plut. Sull. 30, 3. κραυγῆς δὲ φερομένης. Cimon. 1, 7. οἶονταί τινες — φωνὰς ταρᾶς χῶδεις φέρεσθαι. βαρυταρβῆς] Qu. βαρυαχῆς.

57. Schol. ἀβρατεῖς] ἀκρατοῦς cod. Ven. ἄβροτος Br. prob. Dobr. Valde arridet Nauckii conjectura, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουνόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει, ut Lycurgi verba sint suos hortantis ut Dionysum invadant.

60. αἰγίς] Deductum, ni fallor, ab αἰσσω.

61. Hesych. θεώμενον (θέοντα?).

62. ἄσσοισα] I. q. ἐγγισα. Cf. ἄσσον. Sic θᾶσσον et τάχιστα.

63. μακροσκελὴς μὲν. ΛΥΚ. ἀρα μὴ χλούνης τις ἦν; conj. Dind. Hermannus conjicit, ΑΓΓ. μακροσκελὴς μὲν. ΛΥΚ. ἀρα μὴ χλούνης τις ἦν; Qu. μακροσκελὴς ἦν. etc. Vel μακροσκελὴς αὐτῶν ἐὰν χλούνης τις ἦ. Schol. Theocr. εἰ προσβλέψαι (l. ἦν προσβλέψῃ). Apud Schol. Homeri pro Ἰνδῶν legendum videtur συνῶν.

64a. ἐνθουσιᾶ —] Cf. Sept. 497. ἐνθεὸς δ' Ἄρει | βακχᾶ πρὸς ἀλκήν. βακχεύει στέγη] Cf. Cho. 698. νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοις βακχείας καλῆς (κακῆς?) ἱατρὸς ἐλπὶς ἦν, etc.

65a, 3. Cf. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμων.

66, 1. δυσμαῖς ἴσου] δυσμαῖσι τεοῦ feliciter Hermann. 2. ἡφαιστοτυπὲς] ἡφαιστοτυκὲς Herm. I. q. ἡφαιστότενκτον. Qu. ἡφαιστό-τυπον. 3. διαβάλλει] Qu. διαβαίνει. 4. αὐρίδρομον] Malim

αὐριόδρομος cum Dindorfio. 6. μελανίπουν — Νυκτός] Cf. Cho. 660. νυκτός ἀρμ' ἐπείγεται | σκοτεινόν. Athen. διεκομίζεται (διαμείβεται? cf. Fr. 150.).

67. τρόπον ἔξουσι γόων] ἔξουσι γόων κόρον — feliciter Herw., coll. Eur. Alc. 183. Ph. 1379. Hom. Od. δ'. 103. Qu. νόμον ἥσουσι γόων.

68. ἀφθονέστερον λίβα] ἀφθονέστερα (sic) — al. ἀφθονεστέραν λίβα recte Casaub. Dind.

69. πήσομαι M. unde τλήσομαι conj. Nauck.

70. ἀμφιμήτορες] Cf. Eur. Andr. 465. ἀμφιμάτορας κόρους. ubi v. schol.

72. 1. ὁ μὲν τις] Lege ὁ μὲν τι. ἀλλ' —] ἀλλ' ἄγεθ', — conj. Nauck. Non male. φατνώματι] Qu. φάτνωμ', ὁ δὲ —.

73. τῶνδ' σοι] Qu. τῶνδ' ἄλως. Athen. ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου (ἄκραν τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέτωπον?).

74. Hesych. ὁ αὐλὸς συνηγεί (συνῆδε?).

76. πλέω γράσων τε καὶ ὀύπου γε καὶ ψόθου (ut Aristophanis sit hic versus, Aeschylus autem illud ipsum πὸ dixerit) conj. Bergk. in Fr. Com. II. 1224. Idem conjicit πλέω γράσων τε καὶ ψοθοιοί· καὶ ὀύπου γε καὶ ψόθου πλέων, ut Aeschyli sit alterum, alterum Aristophanis. Adjectivum ψοθοιός, inquit, memorat Theognostus in Bekk. Anecd. p. 1432. Aristophanes grammaticus dici videtur, qui testis de vocī ψόθος adducatur. πλέω γράσων] Cf. Eupol. II. 520.

78. Hermannus conjicit, ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος. πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ [adde ποῖ νιν ἐμβάπτειν χρεῶν, aut ποῦ σφε προσθεῖναι χρεῶν?]. Schol. II. τὰ περὶ (κατὰ?) τὴν μασχάλην.

79. τ' om. libri nonnulli. Probabiliter τὸ συγκλίνες τ' ἐπ' Αἴαντι (ξίφος) supplet Hermann. Cf. schol. ad Soph. Aj. 833. citatum Fr. 78.

82. 2. ἐγκαθίει] Qu. ἐξεφεῖτο. Cf. Soph. Aj. 795. ἐκεῖνον εἶργειν Τεύκρος ἐξεφρίεται | σκηνῆς ὕπανλον. Λοξία] Cf. Virg. Aen. III. 251. 'Quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit.'

84. Qu. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμῳ Ἀρτέμιδος πελάθουσιν.

86. Cf. Fr. 395.

87. ἱερῆτιν Nauck. ἱερῆτιν Dind.

89. V. 1. καὶ τὸν ἐλάσσονα] καὶ τὸν ἐλάσσω Porson. Haec ut glossema ab ἡμίωπον adscriptum cum Bothio deleverim. Hesych. μεταφορικῶς δὲ ἡμίωπος θράσος (l. ὁ μικρός).

90. Anecd. Oxon. παρηκτική (l. παρηκται) δὲ —. ἀλάστορον] Cf. Fr. 286 N. μέγαν ἀλάστορον. Utrobique ἀλάστορα Dind. Cf. ad Ant. 974.

91. οὔτοι γυναιξὶ χρὴ κυδάζεσθαι· τί γάρ; Blomf. ad Ag. 263. γυναιξὶ — κυδάζεσθαι] Cf. Eur. Fr. 722. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις. τί γάρ;] Quidni? Cf. Soph. Oed. C. 546.

93. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε] Qu. ὄρνιθά νυν ποιῶ σε —. ὄρνιθα] Omen. Cf. Eur. Hel. 1051. κακὸς μὲν ὄρνις (οὔρνις?)· εἰ δὲ κερδανῶ λέγων, etc.

96, 1. μῆτε] μῆδ' αὖ Blomf. prob. Dind. Malim μῆδέ. 2. ὑδατηρούς] Restituendum videtur ὑδροηρούς ex Phrynicho Bekkeri p. 115, 3. ὑδροηρούς πίθους καὶ οἰνηρούς· Αἰσχύλος Καβείρους.

3. λυπεῖν] Mendosum. Neque λείπειν placet neque λείβειν. Fort. εἶναι ἐν. Plut. ὄξους (l. οἶνου) σπανίζειν.

96 b. Ad hanc fabulam Καβείρους referendum suspicatur Nauckius Achaei Fr. 37. δίχολοι γινώμυι.

98, 1. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ] Qu. ἀλλ' ἀεὶ φιλεῖ Ἄρης —. 2. πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ] παντὸς ἀνατρέπων στρατοῦ Erfurdt. ad Soph. Phil. 437. παντὸς ἀγρεύειν στρατοῦ aut παντὸς ἀνιρέπειν στρατοῦ conj. Dind. πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ recte Conington. Cf. Soph. Fr. 649. Fr. 652, 4. Eur. Fr. 728. Anacr. Epigr. 101. Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεΐδεται ἀλλὰ κακῶν. ἀεὶ] ἀμῶν conj. Dobr., coll. Plut. 645. φιλεῖς δρῶσα. Recte.

101. τοὶ] Qu. σοὶ aut δέ. τοῖς ἐνωτίοις πέλας] Fort. τοῖσιν ὥσιν δὴ πέλας, aut τοῖσιν ὥσιν — —.

103. ἀτίσεις] Ab ἀτίζω. Cf. Eum. 540. μῆδέ νυν — ἀτίσης. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων (ἀτίω). Suppl. 733. Soph. Oed. C. 1153. ἀτίζειν. et ad Aj. 501. 1129.

104. ἐδληματεῖ] Confer εὐσωματεῖν (Arist. Nub. 797.), εὐεματεῖν, εὐχροεῖν, πυκνοματεῖν (Soph. Fr. 33.).

108. τῆς λεοντέας] Miror λεοντέας pro λεοντῆς positum in senario. Itaque recipienda videtur Toup̄ii conjectura τῆς λεοντείας [aut λεοντείου] δορᾶς (coll. Hesych. II. p. 449. λεόντειος δόρα· τὸ δέσμα αὐτοῦ). Cf. Theocr. 24, 134.

111. πυρσοκόρσου λεόντος] Cf. Eur. Herc. 361. πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη ξανθὸν κρᾶτ' — θηρός. 398. δράκοντα πυρσόνωντον. Iph. A. 225. πυρσότριχας (πώλους).

114, 1. μόροις — βροίθεται] I. e. βαρύνεται. Cf. Hom. Il. 8. 307. καρπῷ βροιδομένη. Theocr. XII. 33. βροιδόμενος — στεφάνοισιν. Eur. Fr. 470, 1. τί γάρ ποθὲι τράπεζα; τῷ δ' οὐ βροίθεται; Sept. 138. ἔλακον ἀξόνων βροιδομένων χροῖαι. 2. μιλτοπρέπτοις] Qu. μιλτοπρεπέσι. ταύτοῦ χρόνον] Eodem tempore. Sic τῆς αὐτῆς δόδου Pac. 1155.

116. ἐπιγενοῦσθαι] Mira est Hesychii interpretatio μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Latet, opinor, mendum.

118. πισσοκωνήτω πυρὶ] Imo — μόρω. Et sic Blomf. in Gloss. Cho. 262. Phot. πυρὶ (πίσση?) χρίεται.

121. *ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ*. Arg. Schol. Theocr. *εἰ προσβλέψει* (l. *ἤν προσβλέψη*) *τινὶ τῶν ζώων. δδοιπόρων δῆλημα*] Cf. Soph. Oed. R. 1495. *γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δῆλήματα*. Theocr. XV. 47. *οὐδείς κακοεργὸς | δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτισί.* *χωρί- της δράκων*] Cf. Soph. Fr. 219. *τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν*.

123, 1. *ἔπινες*] *ἔπεινε* B. unde *ἔπινε* probabiliter Dind. Sc. Διόνυσος. *ισχναίνων*] Qu. *ισχνανθέν.* *χρόνω*] *χροά* Herw.

2. *καὶ σεμνοκόπτει*] *κἀσεμνοκόμπει* probabiliter duce Lobeckio Dind. Anglice, he talked big. Cf. vv. *σεμνοπροσωπεῖν, πυκνομ- ματεῖν*. Pro τοῦτ' qu. *πόλλ'* aut *τῇδ'*. *ἀνδρείαά στέγη*] *ἀνδρείαά τιθείς* Herw. I. e. *ἀνδρῶν*. Sed latet, ni fallor, aliud quid.

124. Pro *κημὸν* qu. *φιμὸν*.

127 b. 2. *ἄρκιος* libri. *ἄρκειος* Lobeck. Nauck. Qu. *ἄρκειος* (i. q. *ἀρκτίας*). *ὡς ναύτην* Eust. *ὡς ναύταισιν* Nauck.

127 c. *ἀθέριστον ἀσπίδος*] *ἀθέριστον ἀσπίδων* Blomfield. Qu. *χαλκὸν ἀθέριστον ἀσπίδος θ' ὑπερτενῇ*. Cf. ad Fr. 153. Arist. Vesp. 18. *ἀσπίδα — ἐπίχαλκον*. Anecd. Bekk. *ἀντερυστικός* (*ἀθέριστος* aut *θερυστικός*, coll. Hesych. v. *ἀθερός*). Hesych. *δξύς ἢ, ἀσταχίων* (*ἢ δξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρους*, coll. Anecd. Bekk.).

128, 3. Qu. *οὖς προπεπωκώς εἶσω κλισίας* —.

129, 1. *ὦδ'* Diog. *ὡς δὲ* schol. Arist. *ὦδ'* Suid. Legerim *ὦδ'* — *λόγος.* *κλέος*] *λόγος* Schol. Arist. et Suid. 4. *τάδ' οὐχ ἐπ' ἄλλων* —] Cf. Cho. 472 sq.

130. Praestat lectio *κἀβδέλυκτά μοι* (*ἀβδέλυκτά μοι* Anecd. Par.)

131, 1. Cf. Rhes. 556. *τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς* —;

134. Cf. Fr. 135. 1. *μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία.* 1. *οὐκ ἐπηδέσω* Athen. *οὐ κατηδέσω* Plut. 2. Post *δυοσχάριστε tollenda virgula quae post ὁμιλία legitur.* Lucian. *καλλίων* (*κλάω σε?*).

135. Cf. Fr. 134. *σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω.*

137, 1. *ἐπὶ δ' αἰετὸς* schol. Arist. Ran. *ἀπὸ δ' αὐτε* schol. Pac. *ἐπ' αἰετὸς δὲ* sagaciter Nauck. Qu. *ἐπ' ἀσπίδος δὲ* —. 2. *στάζει*] Qu. *κράζει.* *κηρόθεν τῶν* (aut *κηρ. θέντων*) cod. V. *κριθέντων* Herm. I. e. *diversorum*, aut *selectorum* (*praestantium*). Fort. *στάζει κεκραγώς*, vel *στάζων κέχηνε*, vel *κράζει πιερούσων.* *φαρ- μάκων*] *Colorum*, *pigmentorum*. Nisi reponendum *τέκτονος* aut *τεκτόνων*.

139. *ἐγκουράδι*] De figura navi affixa (schol. *ἐπὶ νεὸς*) haec scripsisse videtur Aeschylus. *ἐγκουράς* ab *ἐγκρίρειν* formatum est. Hesych. *ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή (γραφῇ?)* etc., coll. eodem *Κουράς ἢ ἐν τοῖς ὀροφήμασι (ἢ ἐν ὀρόφοις aut ἢ ὀροφικῇ?) γραφή.*

145. *σαύρας*] *αὔρας* Valck. ad Hipp. 199. *ὑνκτηρίους*] Anglice, cool retreats. Cf. infra.

147. *ἀφοίβατον* codex. *ἀφοίβαντον* vulg. (ut in Eum. 237.) *ἀφοίβαστον* conj. Nauck.

148. Phot. διαπέπλενκε (διαπέπλακε Cobet. ἀναπέπλακε malit Nauck.).

150. δελφινηρόν] Qu. δελφινηρὸς aut δελφिनοφόρον (Barnes.).

151. κάμακος δ' εἶσιν γλώσσημα δίκρουν (vel διπλοῦν) conj. Herm. Fort. κάμακος δ' ἔσχεν (vel εἶχεν, ἐστί). διπλοῦν] Qu. δίκρουν recte Jacobs.

152, 1. ἐνεροκτάντας δὲ φθόνος αὐχαις ἔγκοτος ὑψοῦ — conj. Herm. Qu. ἐναροκτάντας (?) θάνατος δ' αὐχῶν τὸ θεῶν ὑψοῦ | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει. et deinde ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς θ' ἤξει. Locus valde corruptus. Pro ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατον corrigendum videtur ὁ δὲ ἐναροκτᾶς θάνατος. Hesych. μῆ (delendum?) ἐπικανχώμενος.

153. Cf. ad Fr. 127 c., 3.

155, 1. δδόν] Fort. δδοῦ. 2. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι, | οἱ Ζηνὸς ἐγγύς] Malim — καὶ Ζηνὸς ἐγγύς. Cf. Lucian. Encom. Dem. 13. ὅσοι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ὁμόσποροι. 3. Cf. Aristiam trag. Fr. 6. μύκαισι δ' ὠρέχθει τὸ λάϊνον πέδον. Ἰδης libri. Ἰδῃ Herm.

4. ἔρπουσι] πρέπουσι Ahrens. Nauck. Dind. Vitiosum est ἔρπουσι, pro quo postulat epithetum quale est ἄπασα, vel dativus aliquis pluralis ut βρέμονται, vel στένονται (mugiant), vel ἡχοῦσι (resonant). Fort. μήλων νεμόντων. δρέχθει] ἐρέχθει, ἐρέχθειον al. Qu. Ἰδης δὲ — πᾶν δρεχθεῖ μοι πέδον. Cf. Aristiae l. l. ad v. 3.

πᾶν δ' ἐρέχθει (ἐρέχθειον) πέδον libri. πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον probabiliter conj. Nauck. 6. οἱ —] Qu. καὶ —. ὦν] Malim οἷς, ut apud Strabonem. 9. θυμὸς δὲ ποθ' ἄμους Plut. οὐμός δὲ πότμος Porson. πότμος (vel θυμός) δὲ ποτ' ἔμους Blomf. Gl. Sept. 413. οὐρανῷ] Malim ἐν οὐρανῷ aut οὐρανοῦ. ἄνω] Qu. τὸ πρὶν, aut πάρος, aut πάλαι. Plat. οἱ (l. καὶ, coll. Lucian l. l.) Ζηνὸς ἐγγύς.

156, 1. Cf. Fr. Adesp. 380. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος (μῶνος δ' — χάριτος μέρος F. G. Schmidt.). 2. οὐδ' ἐπισπένδων] Qu. οὐδέ τι σπένδων. Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχῆσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπὸνδῳ θεῷ. Sed Ag. 1395. ἐπισπένδειν νεκρῷ. Cho. 149. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαις τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. λάβοις Eust. p. 744, 3. et schol. Ven. ad Il. I. 158. prob. Wakef. ad Alc. 431. Blomf. Monk. ad Alc. 436. ἄνοις conj. Dobr., coll. Sept. 710. ἄνη τις (ita Dobr.). Cho. 785. ἀνομένων βημάτων δρεγμα. Suppl. 53. ἀνόμενα (ita Pors.). Arist. Vesp. 368. ἄνοντος. Androm. 1121. ἦνεν. Phryn. com. I. 159. ἄνοις. Ita etiam Dind.

157, 3. Cf. Eur. Ion. 215. τὸν δαῖον Μίμαντα πινεῖ καταθαλοῖ.

158, 1. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμόν τῳδ' ἐφημένῳ. Fort. προσημένῃ. τάφον] τάφῳ Musurus. Fortasse recte. Cf. Eur. Bacch. 1072. ἔχουσα νώτοις δέσποτην ἐφήμενον. 1093. ἐπῶζει Hesych. et vulg. ἐπῶζε (ab ἐποίζω) Nauck. Forma

ἐπιφάζειν utitur Aristoteles H. A. V. 18. 9. Cf. Hor. Epod. I. 19. 'Ut assidens implumibus pullis avis.'

159. *λοχέυεται*] Cf. Eur. Ion. 921. *λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο* — σέ. 948. *τίς λοχεύει σε*; 1596. Tro. 597. *ἐνθ' ἐλοχεύθη* El. 1129.

160, 1. *θεὸς μὲν*] *Lege* (ἐπει) *θεὸς τιν'* (αὐτ τις).

164. Qu. *πρὸς γὰρ σοφούς τις ἔστι κηδεῖα σοφοῖς*. Philostr. *σοφοῖς γὰρ (γὰρ ἔστι?) πρὸς σοφούς ἐπιτήδεια (κοινωνία?)*.

165, 3. *γλώσσης*] *λύσσης* recte Lobeck. ad Aj. p. 103. ed. II.

166. Dubitatur utrum Aeschylea fabula an Platonis comodia dicatur.

167. *οἱ πυρίφλεκτοι*] Qu. *αἱ* —?

169, 1. *ἄς οὔτε πέμφιξ* —] Cf. Prom. 796. *ἄς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται | ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ*. I. q. *ἀκτῖς*. Anglice, beam, ray. 2. *οὔτ' ἀστέρων, οὔτ' ὄμμα* — Blomf. ad Prom. 821. *οὔτ' ἀστέρων ὄμμ' οὔτε* — Gataker. *οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα* — Bentl. Optime. Cf. Eur. Hipp. 864. *νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα*.

170. Haec ita distribuit Blomfield, *Νύμφαι δρεσσίγονοι* — *θεαῖσιν ἀγείρω | Ἰνάχον, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶν βιοδώροις*. Ruhnken (ad Tim. p. 15.), *Νύμφαι δρεσσίγονοι, θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχον, Ἀργείου ποταμοῦ, παισὶ βιοδώροις*. 1. Loquitur Juno ut *ἱέρεια*. 2. *κορηνάσιν*] Qu. *κορηναίαις*. *ἀγείρω*] Qu. *αἰείδω*. Diog. Epist. *τὴν ἱέρειαν (ὡς ἱέρειαν?) μεταμορφωθείσαν*. Pausan. *ἐπὶ τούτῳ* (i. ἀπὸ τούτου).

171, 1. *ἐπῆμεν*] (ἐπει) *ἐπῆμεν* probabiliter Schneidewin. 2. *κελεύθου*] Latet fortasse epithetum nominis *τοῖοδον*. Cf. Soph. Oed. C. 901. *ἐνθα δίστομοι | μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί*. Oed. R. 733. *σχιστὴ δ' ὁδὸς* — *ἄγει*.

172, 2. *τῆς σῆς λέγω τοι μητρός*] Cf. Arist. Pl. 1100. *σέ τοι λέγω*. Soph. Aj. 1228. *σέ τοι* — *λέγω*. Oed. C. 1578.

173. *ἀπλᾶ* —] Cf. Eur. Phoen. 472. *ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν*.

174. *τί γὰρ*] *Malim πῶς γὰρ*. *βίον δς*] *ᾧ βίος* probabiliter Nauck, coll. Men. Mon. 291. *καλὸν δὲ θνήσκειν οἷς ὕβριν βίος φέρει*.

175. *κορᾶν* R. Nauck. *χορὸν* Ald. *χοροῦ* Valck. (Quod verum videtur.) *κορῶν* Bentl. Dorismo in senario locus non est nisi *δωρίζοντι*.

176. *χερίδοντα*] *κεχληδότα* Herm. *κεχλιδότα* Nauck, coll. Hesychii glossa *κεχλιδότα· ἀνθοῦντα*. Locus tenebris obductus.

178, 1. *οὐκ ἄλλος*] *ὡς οὐκ ἄλλος* conj. Nauck. Legerim *αἶ τις ἄλλος*. *οὐδὲν ἥσσαν*] *οὐδὲν ἥσσοντας* al. *οὐδὲν ἥσσόνως* (cf. *μεῖζόνως*) Nauck. Qu. *ἥσσαν οὐδενός*, vel *οὐδὲν ἥσσαν ἄν*. 2. *αἰνεσιους* (sic) codex. *ἐναυσίους* Porson. *ἀνασχετοῦς* Lobeck. Quod reci-

piendum. 4. 5. Placet ingeniosa Dobraei correctio. 5. ἡβῶσα χεῖρ] Cf. Sept. 622. σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.

179. Cf. Soph. Fr. 147. τὴν κάκοσμον οὐράνην | ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε, περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ | κατὰγνται τὸ τεῦχος οὐ μύρον πνέον. Hesiod. Scut. 279. περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ. 348. Athen. p. 17 C. παρὰγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὥς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. μυρηρῶν τευχέων] Cf. Arist. Fr. 8. τῆς μυρηρᾶς ληκύνθου. 5. χωρὶς] Anglice, anything but. Qu. οὐκ ἐκ —.

πνέουσ' ἐμοί] Malim πνέουσά μοι. Loquitur Ulixes, ut apparet ex Tzetzii loco allato.

180. κατέκτας] Cf. Fr. 222. Ζεὺς δέ κατέκτα τοῦτον.

181, 1. καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῶ probabiler Pierson. Cf. Soph. Fr. 379. 2. σῖτον] Qu. σίτον. Et pro εἰδέναι requiro substantivum significans the times (ῥας).

182. Qu. μηδ' αἵματος πέμφιξ τὸ σὸν πέδον βάλλη. Vel — σε τοὺς δσους βάλλη, vel σε τὸ πρόσωπον βάλλη. Cf. Fr. 195, 2. Soph. Fr. 483. καὶ τάχ' ἂν κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσσομία βάλοι (λάβοι vulg.).

183. [χεῶνται δ' ὑποξύλοισιν] ἀργυρηλάτοις — περιβεβλημένοις conj. Blomf. Praef. ad Pers. p. XXXII. ubi confert Caes. B. G. VI. 28.

184, 1. τὰ πολλὰ δῶρα] Anglice those many gifts. Cf. Soph. El. 564. τὰ πολλὰ πνεύματ'. 2. σκυφώματα] Confer ἀργυρώματα, χρυσώματα, etc.

185. τέθνηκεν αἰσχρός] τέθνηκεν αἰσχροῦς Butler. Kock. ad Nub. 729. F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 102. Recte, opinor. χρημάτων] Fort. ζημάτων.

188. γὰρ ἔστι] Scribendum γὰρ ἔστι.

189. λῖνα δέ] λινᾷ δέ Dind. Qu. λίν' ἐστί. λινᾷ δέ γεῖσα κῶμολίνου μακροὶ τόνοι Bendl. (qui γεῖσα pro γείσας in Hesychio corrigit). λινᾷ δέ πείσα κῶμολίνου μακροὶ τόνοι Blomf. in Gl. ad Pers. 68.

190. ἄρα] Lege τᾶρα, et fortasse γένεια pro γένειον. Cf. Arist. Av. 902. Arist. Fr. 506. 533. etc. Ceterum cf. Arist. Lys. 695. ἀετὸν τίκοντα κἀνθαρός σε μαיעύσομαι. Epiphan. προσελθόντι φιλήσαι (ἵνα φιλήσῃ?).

191, 1. ἤκομεν ἄθλους (del. τοὺς σοὺς) Both. 3. πάθος τόδ' ἐποψόμενοι] Cf. Thesm. 1048. τίς ἐμὸν οὐκ (οὐν?) ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρτον —; 4. πῇ μὲν δίδυμον libri. τῇ — edd. Qu. κᾶτ' (εἰτ') ἤλθομεν ἐς —, vel κᾶτα προσῆμεν —.

192, 1. φοινικώπεδον —] Ad corallium quod ibi abundat allusio est. 2. χεῦμα θαλάσσης] Cf. Eur. Fr. 318, 2. καλὸν δέ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμεμον. θαλάσσης] Annon θαλάσσας?

3. χαλκοκέραυνον] Placet Bothii conjectura χιλόκροννον. 4. παντοτρόφον] πάντων τροφὸν probabiliter Hermann. 5. ὁ παντόπτης Ἥλιος] Cf. Cho. 986. ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε | Ἥλιος. παντεπόπτης libri. παντόπτης Tyrwhitt. παντόπτης Dind. 6. χρῶντ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἔπων] Fort. ἄρμ' ἀκάματον καὶ κόπον ἔπων.

193. Cic. V. 9. 'castrum hoc Furiarum incolo'] Scripserat forsan Aeschylus τήνδ' Ἐρινύων παρεμβολήν | ναίω.

194, 2. δούς] Sc. Prometheus. ἀντίδουλα] I. q. πρόδουλα (Ag. 945.). Cf. Cho. 135.

195, 1. Cf. Fr. 182. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

2. κοῦ διὰ ζόης ἀτμοί] Qu. κοῦδαμῶς —.

196, 2. ἐνθ'] Qu. οἷς. οὐ μάχης — μέμψει] Cf. Sept. 652. ὡς οὔποι' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων | μέμψει. Aj. 180. μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός. καὶ θοῦρός περ ὧν] Cf. Prom. 354. Pers. 137.

3. βέλη λιπεῖν] βέλη 'κλιπεῖν Madvig. ("Sagittae Herculi non suppetiturae erant.") πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθ'] Annon βέλη 'λλιπεῖν? Cf. Hygini locum allatum, 'sed postquam Herculem tela deficerent etc.' 6. σ' ὁ Ζεὺς] σε Ζεὺς Mein. Fortasse recte. ἰδὼν δ' ἀμνηχανοῦντά σ' οἰκτερεῖ πατὴρ (Gl. ὁ Ζεὺς) Cobet. Fort. ὁ Ζεὺς δ' ἀμνηχανοῦντ' ἐποικτερεῖ σ' ἰδὼν. 7. στρογγύλων] γογγύλων Pors. γογγύλος λίθος est in inscriptione Boeckh. I. p. 262. Idem citat schol. Pac. 28. Athen. XIV. 651 D. Etym. Gud. p. 330, 56. νεφέλην δ'] Lege νεφέλην θ'. ὑποσχών] ὑπερσχών recte Casaubon. νηράδι — πέτρων] Cf. Eur. Andr. 1129.

9. δηώσεις] διώξεις Blomf. διώσεις Leopard. διώσει Dobr. Dind. Revocandum δηώσεις (ῆ), vastabis. Prima corrupta in δηώσεις, ut in δηώσας Eur. Her. 995. Qu. ἀπώσει. Strab. καθηγούμενος (διηγ.?) Ἡρακλεῖ τῶν (περὶ τῶν?) ὁδῶν. Schol. Arat. Λίβνοι (l. Λίγνοι) πολεμοῦντα. Hygin. 'Herculem' ait esse (facit? corr. esse) — depugnantem?

197. Cf. Fr. 191.

198, 1. ἤξει libri. ἤξεις recte Stanl. ἤξει Mein. Sed cf. Fr. 195, 2. 796, 1. 2. βροτῶν addidit Hermann. Possis etiam θνητῶν. 4. αὐτόσπορον cod. R. αὐτοσπόροι ceteri.

199. εἰσαφάσματα] Qu. εἰσαφήματα. Ad rem cf. Fr. 193. v. 11. 'tristi advolatu aduncis lacerans unguibus.' Hesych. εἰσαφιέναι (l. εἰσαφᾶν).

200. Hesych. ἀποκλαστήματα (ἀποκλαστιάσματα aut ἀποκλάσματα?). Id. ἀρειθύναντοι ἡνίοχοι (ἀποσχίσματα? coll. I. p. 528. et Eust. p. 600, 43.).

201. ἐχθροῦ πατρός —] Imitatur Comicus Lys. 889. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός. Haec a Prometheo ad Herculem dicta. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Suspectum. Qu. κάρτα, vel γὰρ σὺ, vel δὴ σὺ, vel χαῖρε, vel δεῦρο.

205. ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων] Cf. Soph. Oed. C. 1091. καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω. Paus. I. 41. 3. ἀγροτέραν Ἀρεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἀγραῖον.

206. πεπλεγμένην] πεπληγμένην Schweigh. Recte, opinor.

208, 2. προσπύνοις] πρὸς πτύοις Casaub. Fort. προσφάτως.

210. Εἰδὼ — Ὑψώ] Confer Δωρῶ, ὑποκοριστικὸν pro Δωροθέα. Plura dedi ad Arist. Eq. 529.

214. ἴσον οὐρανῶ] ἴσον ἐν οὐρανῶ al. ἴσὸν ἐν οὐρανῶ (?) Nauck. ὅλον οὐρανῶ conj. Dind. in Lex.

222. κατέκτα] Cf. Fr. 180. κατέκτας.

224, 1. θεοφόρων] Mendosum. Fort. πολυδρόμων. 2. λεοντοβάμων] Cf. Arist. Lys. 231. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήσιδος. Confer ἱπποβάμων Ran. 821.

226. ἀρουραῖός τις ἐστὶ vulg. ἀρουραῖος τίς ἐστι —; Hermann. Recte, opinor. Nisi corrigendum potius ἀλλ' ἀρουραῖός τις οὗτος σμίνθος ἐσθ' ὑπερφνησ. ὥς δ', ὡσδ', aut ὡδ' libri. ὡδ' Schneider. Nauck. Dind.

227. Eust. δ οἰκονόμος (οἰακοστρόφος?).

229. Ζαγρεῖ] Confer Ἀγρεὺς Fr. 205. Qu. Ζαγρεά κελεύω (κελεύων) τὸν πολυξενώτατον (πολύξενον θεόν) | χαίρειν. πολυξένω (Δι) supplet Schneidewin. Qu. — (θεῶ). Cf. Suppl. 157.

230. αἰμόρροντοι φλέβες] Cf. Soph. Phil. 825. αἰμορραγῆς φλέψ. καὶ τῶν θανόντων] Qu. ὡς τῶν θανόντων. Etym. Gud. θανόντων φησὶν ἀψύχοις (ἤγουν ἀψύχων?). Anecd. Par. θανόντων φησὶν (ἤγουν?) ἀψύχων. Ibid. θανόντι· ὃν φησιν ἀψυχον (ἤγουν ἀψύχων?). σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυς] Cf. Hom. Od. λ'. 393. ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆρυς. Hymn. Ven. 238. Ab ἱς venit haud dubie ἰσχύς et Latinum vis.

232. πόνων] πονῶν conj. Dind.

233, 1. στέφανον] στέφανος Grot. ἀρχαῖον στέφος] ἀρχαῖον πλέκος Herw. Qu. ἀρχαῖον γέρας (γάνος aut πλέκος). Cf. Soph. Oed. C. 683. μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα (narcissus). 2. ἄριστος] ἄριστον conj. Nauck. Dind. Recte, ut videtur.

234. δυσαμεριᾶν Bergk. Ex Sphinge haec sumpta videntur.

235. κνοῦς] Cf. μνοῦς Arist. Fr. 254. et χνοῦς Arist. Fr. 59.

236. Qu. ὁδός δ' ἀπλῇ 'στὶν ἀπάγουσ' (ἡ ἀπ.) ἐς νεότερους. Vel ὁδός δ' ἀπλῇ 'στὶν ἥπερ εἰς Ἄιδου φέρει. Vel ὁδοὶ δὲ πολλαὶ τ' ἀτραποὶ τε μυρίαί. Non Aeschyli hic versus videtur esse sed alius alicujus poetae: contrarium enim sensum exprimit. Apud Dionys. μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ (l. καὶ ἀπλῇ ἡ) ὁλμος.

237. Cf. Soph. Oed. R. 1243.

238, 1. Legerim ἐν ταῖς Τοξότισιν γράφων, "ταῖς μὲν γὰρ ἀγναῖς —." ἄδων ταῖς] αἰδοὶ γὰρ Herw. Qu. πρὸς κύπριν —, vel κάτω γὰρ —. Oppositio fit inter virgines et matronas. 2. αστείμη] ἀπειροῖς probabiliter Heath. ἀγεύστοις Ahrens. ἀεὶ 'ς γῆν (ἐραζε,

πρὸς οὐδας) Herw. ἀδομήσι alii. ἐτοίμη Herm. Herw. Qu. πέφυκε — ῥέπειν. Vel φιλεῖ πως —. Vel κάτω δὴ (γὰρ, πως) — ῥέπει. Vel αἰ δὴ (αἰέ πως) — ῥέπει. Cf. Arist. Ran. 1393. τοῦδε δ' αὖ κάτω ῥέπει. Soph. Trach. 309. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν | πάντων ἀπειρος τῶνδε (i. e. γάμων etc.). βολή] I. q. βέλος apud Aeschylum, Anglice a glance. βλεμμάτων — βολή] Cf. Ag. 240. 742. 3. ἔχων δέ —] ἔχω δέ — Salmas. Qu. ἔχουσα —. Antig. ῥοπικώτερόν (ῥοπικωτέραν?) φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν (πρὸς συνουσίαν τὴν?) ἔπινον. 5. ἵππογνώμονα] Cf. v. προβατογνώμων Ag. 795.

239. Tria fragmenta hic sunt. διημάθουν] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος. 2. πόνον πλουτοῦντ'] Haec suspecta sunt. Lege πεινῶντ'. Poll. Λυκιδᾶς vulg. Λυκίτας Bekk. ex cod. Par. Qu. Λυκόβας aut Λυκίδας.

240. Hesych. ὥσπερ πέξαν (l. ὡς πέξαν) ἐχόντων etc. Phot. πεζοφοροῦσιν (l. πεζοφόροις ζώμασιν). ἦτοι (l. ἢ ὡς) πέξαν ἐχόντων etc.

243. ἐπιστροφαί] I. e. διατριβαί, διαίται, ut explicat Hesychius. Cf. Sept. 648. Eum. 547. Fr. 264. Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

244. ὦ θάνατε παιᾶν, μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν | μόνος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν | ἱατρός· ἄλγος δ' οὐδὲν ἀπτεται νεκρῶν Wakef. ad Phil. 1348. Cf. Oed. C. 49. μή μ' ἀτιμάσης — ὦν σε προστρέπω φράσαι. Ant. 544. I. e. do not deem me unworthy of your coming. Respicit Plutarchus Mor. p. 109 F. ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἀπτεται νεκροῦ, omisso nomine poetae. Cf. Eur. Hipp. 1373. καὶ μοι θάνατος παιᾶν μόλοι. 2. μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν] Qu. μή μ' ἀφῆς τὸ μὴ οὐ μολεῖν. Sed cf. Oed. C. 49.

3. Cf. Soph. Oed. C. 955. θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἀπτεται. Eur. Alc. 937. τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἀφεται ποτε. 4. νεκροῦ] Malim νεκρῶν. Cf. Soph. Oed. C. 955. Max Tyr. ὦ πούς, ἀφήσω σε] Imo ὦ πούς, ἀμήσω σε (σ'). Cf. Soph. Phil. 749. ἀπάμνησον ὡς τάχιστα (τὸν πόδα).

248, 1. οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν] οὐ γὰρ δακὼν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε | δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν ποδὸς λαβῶν Valck. Diatr. c. XI. Musgr. ad Soph. Phil. 708. G. A. Hirschig. Ann. Crit. Cobet. Nauck. Herw. Recte, nisi quod praestat δάκνων. ἐνώκισε] Fort. ἐνῆκέ μοι. 2. ἔκφυσιν] ἔκπτυσιν (i. e. τὸν ἐξεπτυσμένον ἰὸν) Herw. ἐκ στόματος αἰνὴν ἔκφυσιν vel δεινὴν ἀνὰ στόμ' ἔκφυσιν Wakef. ad Phil. 698. Qu. τὸν ἰὸν ἐμφὺς στόματι τοῦ ποδὸς λαβῶν. Vel δεινὴν νόσον τιν' ἔκφυσιν ποδὸς λαβῶν (δακῶν). "Pro Aeschyli verbis haec accipiuntur et corriguntur etiam, quae Plutarchi sunt. Annotat enim Aeschylum non ἐνῆκεν dixisse sed, ad doloris diuturnitatem significandam, ἐνώκισε." (Madvig.) στομάτων] στομωτόν Herm. Dind. ἔκφυσιν] Anglice excrescence (i. e. sting). Dicitur autem aculeus (ἐγκεντρὶς). Apud Hippocratem (Art. 810.)

ἐκφυσίς significat a bony excrescence or projection. Qu. οἱ γέννῃ, aut ἀκίδα τοῦ ποδὸς λαβών.

249. κρεμάσασα τόξον] κρεμάσας τόξον Eust. κρεμάσας δὲ τόξον conj. Nauck. Qu. κρεμάσας τὰ τόξα. Cf. Soph. Phil. 68. 75. etc. Non convenit hic femininum. μελάνδρυνος] Nobis heart of oak.

250. Hesych. τὰ ἀκριώδη (l. ἀκριδῶδη).

251 b. Ad Aeschyli Phineum refert Bakhuyzen (de parodia p. 189.) Hesychii verba corrupta in καταροάκης: — καὶ ταρπίας ἐν Φίνῃ (καὶ ἡ ἄρπυια Αἰσχύλος Φινεῖ Bakh.). In hujus enim dramate Φινεῖ Harpyias Phineum supplicio affecisse ex hoc fragmento constare.

253. Scripserat, opinor, ἀδάμαντος ἄρπη (ἄρπη).

255. εὐθέτοις] Anglice, well-fitted.

256, 2. χθονός] Imo νεώς.

257, 1. καὶ τοὺς θανόντας οὐτ' ἔχεις εὐεργετῆν — malit Nauck. Qu. τοὺς γὰρ θανόντας. 2. ὁ γοῦν] τὸ γοῦν Trinc. εἰτ' οὖν Herm. et Pflugk. ad Hel. 877. οὐτ' οὖν malit Nauck. Qu. ἡ καὶ —, aut τὸ μὲν —. Post ἔχει virgulam ponit Madvig. Post κακουργεῖν (?) plene pungendum videtur. 3. τῷ μῆτε χαίρειν μῆτε λυπείσθαι φθιτοὺς conj. Hermann. βροτοὺς] φθιτοὺς Herm.

5. καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη] Qu. καὶ τοὺς θανόντας ἐνδίκως πρᾶσσει (exacts) δίκην (aut τίσιν). κότον] τόκον Nauck. Qu. φόνον aut τίσιν. Nisi construendum ἡμῶν κότον.

258, 2. σφαλεῖς] Qu. σπεύδων vel ταχύς.

260, 1. γένεθλον] Malim γένεθλον (ἦν), aut γεγῶσα παῖ. Minus recte ὦ supplet Herm. Ante γένεθλον enim poni debebat ὦ.

2. Ἐκτωρ] Ἐκτωρ σ' Herm. Recte, ut videtur. Λυρνησίον] Λυρνησίου recte Dind.

261. ἀδιόπον] Cf. Fr. 227. Hesych. I. p. 95. ἀνερεύνητον (ἄναρ-κτον Nauck. qu. ἀφύλακτον, coll. Hesych. I. p. 96.).

262. Hesych. ἄροτον (vitiosum).

264. Κίλιξ δὲ χώρα] Fort. Κίλισσα χώρα —. Cf. Fr. 243. Σπερχεὶ ποταμὲ βούνομοι τ' ἐπιστροφάι.

266. Hesych. τήνη (corr. τήνη).

270, 1. ἐρρωδῖος (sic) recte Dind. 2. δνθω σε πλήξει Valck. δνθω σε πλήσει Mein. Vind. Arist. p. 77. Malim δνθον σε πλήσει. Confer locutionem μινθοῦν τινα (Ran. 1075. Pl. 315.). 3. ἐκ τοῦδ'] Qu. τὸ σὸν δ'. παλαιὸν δέσμα καὶ τριχορρές] Cf. ad Pac. 1222.

272. Hesych. διασκοπεῖν (l. διαφορεῖν).

273. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων] Cf. Eur. Hel. 1080. ναυτικῶν ἐρειπίων. Tro. 1025. ἐν πέπλων ἐρειπίοις.

276. Schol. A. τήν (τάς?) τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν (ψυχάς?).

277. Vera scriptura videtur ἀνακίδωτοι, quod suadet etiam Nauck. Simplex est ἀκιδωτός.

278. Hesych. ταχυβήμων (αὐριβάμων?). Ibid. οὕτως φησὶ (τίθησι?) τὸ ὄνομα —. Anecd. Bekk. αὐρίβατον (αὐριβάταν aut αὐριβάτας?).

280, 1. καὶ καμίνον] καὶ μὴ — Toll. Qu. καὶ τῆς —. Ibid. σχῶσι] Cohibeant. 2. ἐστιοῦχον ὄψομαι δόμων (si quam domi conspexero) conj. Dobr. Adv. II. 31., coll. Eur. Suppl. 1. μόνον] δόμων probabiliter Dobr. ψόλον Wellauer. Qu. βροτῶν. 3. πλε-κτάνην] Cf. Sept. 495. ὄψεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κίτος. Arist. Av. 1517. χειμάρροον] In fine trimetri ut ἐπτάρροος in Fr. 304, 2. 5. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω —] Cf. Arist. Vesp. 1354. νῦν δ' οὐ κρατῶ πω τῶν ἐμαντοῦ χρημάτων. γενναῖον μέλος] Qu. γεννικόν —. Johannes Siceliota, φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschyli) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὠρειδνίας δράματι, ὅπου ταῖς δυοῖς σιαγόσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν. Unde Aeschylum scripsisse suspicari licet ταῖς δυοῖν σιαγόσιν φουσῶν κυκῆσω τὴν θάλασσαν. Ergo duo hic fragmenta sunt, 280 et 280 b. Ibid. διὸ (δ vel δπερ?) καὶ Σοφοκλῆς etc.

281, 1. ἐνδατεῖσθαι τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας | νόσων τ' ἀπείρων καὶ μακράωνας βίους Blomf. Gl. Sept. 575. ἐνδατεῖσθαι Euseb. ὁ δ' ἐνδατεῖται Herm. Nauck. Exprobrat explicat Dind. Qu. ὁ δ' εὐλογήσας. 2. μακράωνας βίους Plat. μακράωνος βίου Euseb. μακράωνας βίου (!) Both. Nauck. βίου] Qu. λέγων αὐτὸν πολὺ. 3. ξύμπαντά τ' Malim ξύμπαντα δ'. Qu. πάντ' ἀγαθὰ τ'. εἰπὼν] ἐπιὼν plures libri Eusebii. θεοφιλεῖς] Qu. θεοφιλῶς. 4. παιᾶν] παιῶν aut παιὼν v. l. in Plat. παιὼν Euseb. Qu. πόλλ' ἀγαθ'. εὐθυμῶν ἐμέ] Exhilarans me. Qu. ἐνδατούμενος. 6. ἐν θοίνῃ] ἐν γάμοις Phoebammon. Plat. ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι (εὐλογῆσαι?). Cf. Xen. Anab. III. 2. 4. αὐτὸς δμόσας ἡμῶν, αὐτὸς δεξιὰς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπατήσας συνέλαβε τοὺς στρατηγούς.

282. Cf. Eur. Suppl. 574. τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζων φάος etc. Or. 403. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς δεδρακότας (sc. δεινὰ). Soph. Fr. 216. τὸν δρῶντα γάρ τι (τοι?) καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fr. 282. δρᾶσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Aesch. Cho. 313. δρᾶσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Dionys. trag. Fr. 5. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμός, ὥς δι' ἡσύχον | λεύσσω προσώπου, πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει. τοι vulg. τι Nauck. Dind. Recte. Cf. Soph. Fr. 216. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Pind. N. IV. 51. ῥέζοντα τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Arrian. Anab. VI. 13. 5. τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ λαμβείου δι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὀφειλόμενον. Cf. ad Fr. 286.

283, 1. ποδῶκες ἔρχεται] I. q. ταχύ. Cf. Soph. Ant. 1104. θεῶν ποδώκεις βλάβας. βροτοῖς] Fort. βροτῶν, sed cf. ad v. 2.

2. καὶ τὰμπλάκημα Stob. καὶ τὰ (τὸ?) ἀμπλάκημα Theoph. κατ' ἀμπλάκημα Herm. Nauck. Verum videtur καὶ τὰμπλάκημα. Fort. μετὰ τὰμπλάκημα. τῷ περῶντι τὴν δίκην] Cf. ad Soph. Oed. C. 886.

284, 1. Hoc fragmentum ab Aeschylo adjudicant Nauck. Herw. ἀναυδος οὐχ ὀρωμένη] Malim ἀναυδος οὐδ' ὀρωμένη. 2. Post καθημένῳ tollatur colon vulgo positum. 3. ἐξῆς ὀπηδεῖ] Scribe ἐξῆς ὀπαδεῖν. 4. οὐδ' ἐγκαλύπτει] οὐδὲν καλύπτει Stob. Fortasse recte. 5. ὁ τι δ' ἂν ποιῆς ἀεὶ νόμιζ' ὀρᾶν τινα Stob. οὐτις ἂν ποιῆς δεινὸν νόμιζε ὀρᾶν τινα codices Theophili. Qu. ὁ τι ἂν ποιῆς δ' ἀεὶ νόμιζ' ὀρᾶν τινά (aut θεόν, cf. 287.).

286. εἰδώς] Malim ἐστίν. Glossema videtur εἰδώς. In versu qui haec praecedat corrigendum forsitan δὲ δεῖ παρὸν φρόνιζε μὴ οὐ παρὸν λάθῃ. ἀμαρτάνει τοι A. ἀμαρτάνει τι recte A. Cf. Nub. 593. εἴ τι κάξημαρτετε. Ran. 689. καὶ τις ἤμαρτε σφαλεῖς τι etc. Cf. ad Fr. 282. καὶ σοφοῦ σοφώτερος] Scribe χῶ —.

287. ψευδῶν — καιρῶν] I. e. καιρῶν ψεῦδος.

291. κάμνοντι] Qu. πονοῦντι. Cf. versum (Euripidis?), φιλεῖ δὲ τῷ πονοῦντι συλλαβεῖν θεός.

293. πρὸ τῶν τοιούτων —] πρὸ τῶν πονηρῶν — F. G. Schmidt, coll. Cho. 1045. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς. et ad Soph. Phil. 1049. δάκνειν στόμα] Cf. ad Arist. Ran. 43.

294. Cf. Prom. 979. εἰς φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πρᾶσσοις καλῶς. Fr. 383 N. ἡ βαρὺ φόρημ' ἀνδρωπος εὐτυχῶν ἀφρων. ἔπανσ' ὕδωρ (aut ὕδωρ ἔπανσ') αὐγὴν πυρός F. G. Schmidt.

295, 1. ἐφημέρα φρονεῖ] ἐφ' ἡμέρα φρονεῖ Lobeck. ad Aj. 1120., coll. Heraclit. apud Plut. Symp. III. Quaest. VI. 4. νέα ἐφ' ἡμέρα φρονεῖν. ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Dind. Cf. Pers. 784. ὦν νέος νέα (νέον Elmsl.) φρονεῖ. Fort. ἐφημέρια φρονεῖ. Cf. Hom. Od. φ'. 85. νήπιοι ἀγροῦνται, ἐφημέρια φρονέοντες. Sed recte se habet ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ. 2. καπνοῦ σκία] Cf. Soph. Ph. 946. Ant. 1170.

297, 1. κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους libri. κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs. Nauck. κάπιχαλκεύειν μύδρος Dobr., coll. ἀκμων Athen. VII. 238 C. Cf. Prom. 366. μυδροκτυπεῖ | Ἥφαιστος. Antiph. com. III. 110. τύπτεσθαι μύδρος. Arist. Nub. 422. εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχομ' ἂν. Qu. κάπιχαλκεύειν ἀκμων, ut glossema sit μύδρους. 2. ὥς pro ὡς Dind. Fort. πόλλ' (saepē). ηὔχετο libri. ἡνέσχετο Jacobs. Dind. ἡνέχετο melius Herm. Nauck. 3. ἂν λυδὸς codex. ἀναυδος Ald. Fort. (πληγὰς) ἀναυδος. 4. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν] Cf. Arist. Nub. 362. Eq. 173.

298, 2. οὐρανὸς τε γῆ libri. οὐρανοστεγῇ Dutheil. Qu. οὐρανοῦ 'ν στέγῃ. Cf. Fr. 299, 3. ἐν στέγῃ. 3. κλαίεισκον] Hanc formam epicam jure servat Dind. Cf. Soph. Ant. 963. παύεσκε (chor.). Arist. Eq. 1242. καὶ τι καὶ βινεσκόμην. ἐνθα] ἐνθεν

Herw. νυκτέρων φαντασμάτων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων (νυκτέρων?) φαντασμάτων | ὄφεις. Adesp. 108. τάδ' ἐστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. Schol. II. καταστερισθῆναι (l. καταστηριχθῆναι).

299, 2. εἰ μὴ — συντρέχοι] Malim ἦν μὴ — συντρέχη. Cf. Eur. Or. 1215. τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.

300, 1. Sic distribuerit Nauckius, A. οἴκοι —. | B. καὶ τὸν πρῶσσοντα; A. καὶ τοῦτον μένειν. οἴκοι μένειν δὲ τὸν καλῶς εὐδαίμονα] Ex comoedia sumptus versus, ut videtur. Cf. Men. IV. 250. πατρὶ' ἔχειν δὲ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. χορὴ Clemens. δει Stob. Quod praeferendum.

301, 2. μέγιστον δῶμα τῶν πολλῶν κακῶν] Cf. Fr. 382. οἱ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα (κονφίσματα al.). Eur. Her. 596. τὸ γὰρ θανεῖν | κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται. Fort. δοπερ μεγιστόν ἐστ' ἄκρεσμα (Prom. 482.) τῶν κακῶν. δῶμα] Cf. Soph. Aj. 159. σμικροὶ — σφαλερὸν πύργου δῶμα πέλονται.

302, 1. σύ τοί μ' ἔφυσας (ut olim in Vit. Dem.) recte Heath. Herw. Nimirum παῖς τύχης erat. Cf. Soph. Oed. R. 436. τοῖς γονεῦσιν, οἳ σ' ἔφυσαν. 1019. ὁ φύσας. Oed. C. 427. τὸν φύσαντ' ἐμέ. Tr. 1185. Διὸς — τοῦ με φύσαντος. Aj. 516. Scripserat Aeschylus, ὃ τύχη, | σύ τοί μ' ἔφυσας etc. σύ με καταΐθην] σί μοι καταΐθην, σύ με καταΐθην μοι al. σύ με καταφθιεῖν Grot. Heath. σύ με καταφθίσεν Dind. in Lex. οὐ δέ με καὶ φθίνειν [potius φθηρεῖν?] δοκεῖς Herw. Qu. σέ με καταφθείρειν πρόπει, vel σέ με καταφθηρεῖν δοκῶ, vel σύ με καταφθείρειν δοκεῖς.

303. Secundum Aristotelem (H. A. VIII. 27. 2.) πυραύστις est animalculum apium favis inimicum, secundum Plinium (XI. 42.) pyrausta sive pyralis 'pennatum quadrupes majoris muscae magnitudinis volans' et medium ignem fornacum frequentans. 'Quamdiu est in igne vivit, cum evasit longiore paullo volatu emoritur.' Fieri potest ut πυραύστιν et ἡπίολον sive ἡπιόλην confuderint Aelianus et Plinius. Aristoteles l. l. καὶ ἄλλο θηρίον ὅσον ὁ ἡπίολος (ἡπίολης al.) ὁ περὶ τὸν λύχρον πετόμενος (i. e. blatta), qui nonnisi καπνιζόμενος favos relinquit. Jure Dindorfius primam vocabuli productam miratur, sed fortasse non a πῦρ sed a πυρός et αὖω compositum est, ut πυραμοῦς et πυραμῖς (Ephipp. III. 330.). Vide tamen an corrigi oporteat μῶρον πυραύστον κάρτα πεφόβημαι μόρον. μῶρον vulg. μόρον Suidas, μωρόν ceteri. Lege μώρον. Cf. ad Fr. 411.

304, 2. ἔνθα Νεῖλος ἐπιτάρρους codex. ἔνθα Νεῖλος ἐπιτάρους correxerunt nonnulli. Νεῖλος ἐνθ' ἐπιτάρρους Dind., coll. Fr. 280. χειμάρροον (in eadem sede trimetri), et ad Fr. 345. διρορμῆ. Contracta forma utitur Aeschylus Prom. 852. πλατύροους Νεῖλος.

3. κυλίνδει] Imo κατάρδει vel καλύπτει. πνευμάτων] δευμάτων Is. Voss. Cui opponit Hermannus Aristid. II. 450. ἀπεβλέγαμεν

οὖν εἰς τὰ νέφη, καί τις ἔφη τῶν παρόντων 'ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νείλου πνεύματα.' Malim χευμάτων aut κυμάτων. γαῖαν] γάνος Herm. 4. ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος C. ἐν ᾗ πυρωτὸν μηνὸς Steph. ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς Herm. ἐν ᾗ vulg. ἐν δ' Herm. Qu. ἐνθ' aut potius ὁ δ'. χθονί] φλόγα Steph. Qu. φλογί. φερέσβιον Δήμητρος στάχυν] Cf. Antiph. Fr. 1, 2. φερέσβιος | Δηὼ βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον. Apud Aristidem pro Νείλου πνεύματα qu. Νείλου δεύματα.

305, 2. πεποικίλωκε — ἔχει] Qu. πεποικίλωκα — ἔχων. Mendosum videtur ἀποδηλώσας. 4. φαίνοντι vulg. Dind. φαίνοντα al. φανέντι Nauck. Malim παρόντι. διαπάλλει] Qu. διαφανεῖ.

6. καὶ τοῦ libri. 7. ἵνα καταξανθῇ στάχυν libri. ἡνίκ' ἂν ξανθῇ — Salmas. Dind. Qu. ἡνίκα ξανθῇ —. Cf. Pers. 617. ξανθῆς ἐλάας καρπός. 9. Qu. αἰεὶ δὲ μύσει τῶνδ' ἀπανθρώπων τόπων. τῶνδ' αἶψ' ἄλλον (ἀπάλλον, ἀσπάλλον, ἀπαλῶν libri) εἰς τόπον] τῶνδ' ἀπαλλαγείς τόπων feliciter Heath.

306, 2. τέκνωμα] σήκωμα conj. Nauck, quum nusquam alibi legatur τέκνωμα. Qu. ἐκ τῶν πόνων τὰ πολλὰ τίκονται βροτοῖς | ἀρεταί. Liban. Epist. 351. καὶ ἔτι πρότερον (προτέρω) 'Ησιόδω.

307. κλῆς ἐπὶ γλώσση] Cf. ad Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς (κλῆς Naber) ἐπὶ γλώσση μέγας (φύλαξ id.) | βέβηκεν. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδῶν. ἔστι κάμοι] Fort. ἔστιν ἡμῖν.

308. Qu. παύει δ' ὡς ὕδωρ μένος (aut ἀκμὴν) πυρὸς, vel παύσω σ' —.

309. παρασπιστής] Cf. Dicaeog. trag. 2. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι | παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει. Tentabam ἐμοὶ δέ γ' εἶη μὴ παρασπιστής ποτε | μηδ' ἐγγὺς ὅστις ἀνδρὶ τῷδε μὴ φίλος.

310. Qu. θάρσει· πόνος γὰρ ἄκρος οὐκ ἔχει χρόνον (pro πόνον — ἄκρον). Nisi corrigendum potius πόνον γὰρ τᾶκρον.

311 a. 2. τῶνδε] Malim τῆσδε cum Grotio. Idem probat Nauck.

312. δεινοὶ πλέκειν — μηχανάς] I. e. μηχανορραφεῖν. Cf. Cho. 220. Plat. Conv. 203 D. θηρευτὴς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς. Aelian. H. A. III. 30. πλέκειν — μηχανὰς δεινότητος. Arist. Vesp. 644. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφυν παλάμας. τοι] γε cod. Mosq. om. Greg. Leid.

313. Qu. οὐκ ἔχω γὰρ ἄνθεα | λειμώνι'.

314. δῆμος] δοῦλος F. G. Schmidt. ἔτης ἀνῆρ] Cf. Suppl.

247. ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω; Eur. Fr. 1003. πόλει μὲν ἀρχῶν (πόλεως μὲν ἀρχῶ Herw.), φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.

315. πότερα] Qu. πότερον.

316. νεαίρετον] Cf. Ag. 1063. θηρὸς ὡς νεαίρετον. 1065. πόλιν

νεαίρειτον. λεοντοχόρταν] Malim λεοντόχορτον (cf. v. σύγχορτος), aut λεοντοχαίτην.

317. ὥς λέγει γέρον γράμμα] Cf. Ag. 750. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Cho. 805. γέρων φόνος. Imitatur Catullus 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.'

320. εἴ' οὖν] εἴ' ὦν Burges. ad Phil. 1298. σοφιστής] Musicus. Anglice, an artiste. Cf. Anaxandr. com. III. 168. Prom. 62. 944. καλὰ παραπαίων] εἶτε παραπαίων conj. Blomf. in Gl. Prom. 1090. μὴ ἀλλὰ παραπαίω Burges. Qu. μάλλὰ παραπαίω. καλὰ libri. κάρτα Butler. Qu. ἐστι.

321, 1. εὐθελούμενον] Lege εὐθελῇ λαβών. 2. τόνδ' ἐν νοθοῦντι] τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι (crepitante) Dind. Nauck. Qu. τῶδ' ἐν ποθοῦντι (ἐν ποθοῦντι etiam Herw.). ἐν νοθοῦντι] ἐννοτοῦντι B. ἐν (om. νοθοῦντι) cod. C. ἐν ῥοθοῦντι Dind. Nauck. Qu. τῶδ' ἐν ποθοῦντι. 3. ἀνδρὶ τοῦδε βέλκιον] ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Burn. Nauck. Dind. Fort. τοῦδε γ' ἥδιον βροτοῖς. Qu. κρεῖσσον ἄν. τοῦδε βέλκιον] τοῦδε βέλτερον Burn. Markland. ad Suppl. 1101. Herw. Qu. τοῦδ' ἥδιον ἄν (cf. Arist. Ach. 796). Vel τί δ' ἄν; ὅσον γένοιθ' ἥδιον ἀνδρὶ τοῦδ' ἐτι; Exciderat nimirum ἄν post -ον, deinde metri ruentis causa ἥδιον in βέλκιον mutatum.

4. ἡφευμένος] Annon ἀφηγούμενος? 5. μηδὲ λυπηθῆς πυρί] Lege — πέρα. ἔψου] Qu. ὅπτα aut ἔψε. 6. θύσας] Qu. θύσον. Deinde pro ὅς qu. ὁδοῦ. 7. γ'] μ' Porson. 8. τύρβ'] Simile est σύρβα, i. e. μετὰ θορύβου, ut explicat Hesychius. Qu. πάντ' aut τὰμ'.

322, 1. χλιδῶν τε πλόκαμος] Cf. Soph. El. 52. καρατόμοις — χλιδαῖς. Athen. διὰ τῆς ἐνδεκάτης (ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ?).

323. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται] Cf. Eur. Fr. 816. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ (ἢ al. δὴ recte Cobet.) κικλήσκεται. Athen. κατὰ τὸν (τῆν aut τὸ?) Αἰσχύλου etc.

325. Κύπρον —] Cf. Hor. Od. I. 30. 1. 'O Venus regina Cnidi Paphique.' πάντα κλήρον] Fort. πᾶν κράτος (θεός).

327. Αἴγινα δ' αὖτις —] Αἴγινα δ' ἄστν — F. G. Schmidt. Αἶαντος ἄστν — Löschke.

329. Ἥρα] Qu. μῆτερ (gl. Ἥρα). εὐναία δάμαρ] Cf. Aesch. Suppl. 331. εὐναίων γάμων.

330. ἐλαδίω (ἐλλαδίω al.) κεκμηῖτι μαλκίων (μαλακίων al.) ποδὶ libri. κεκμηῶτι μαλκιῶν ποδὶ Nauck. Qu. ἔλα δ' αἰ κεκμηῶτι (aut κεκμεῶτι) μαλκίων (μαλακιῶν) ποδὶ.

331. οὐ δὲ σπαθητοῖς τριμύτινους ὑφάσμασιν] Subaudiendum forsan χαιρεῖς vel ἔχαιρες. Cf. Soph. Fr. 849. ἀσπάθητον χλαῖναν. Cratet. II. 247. ποδεῖα τριμύτινα.

332. εὐμαρῶς mendosum, et fortasse μεγίστων. (356 N.) In comici versu pro αὐτὸ (αὖ τὸ Bekk.) corrigendum αὖτις aut οὔτος.

334. Alterum fragmentum videtur esse *σπίδιον πεδίον* apud Eust. II. p. 882, 58. Saepe enim hac voce usum esse Aeschylum testatur Schol. A. II. γ. 754. Schol. A. II. *δταν* (ὡς *διαν*?) *λέγη* etc.

336. *νεοκράτας σπονδάς*] Cf. Cho. 344. *νεοκράτα φίλον*. Confer v. *εὐκράς*.

337. *ὁ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα*] Qu. *νῦν γὰρ ἦλθ' — ἐπὶ στόμα*] V. Schaefer. ad Dionys. de Comp. verb. p. 12.

339. *οὔτι μ' ἄπειρον* cod. *οὔτοι μ' ἄπειρον* Nauck. Herw. Dind. *οὔτ' εἴμ' ἄπειρος* conj. Herw. Qu. *οὐκ εἴμ' ἄπειρος*.

340, 1. *παλαγμοῖς αἵματος*] Cf. Hom. II. γ. 535. *αἵματι δ' ἄξων* | *νέρθεν ἄπας πεπάλακτ'*. ζ. 268. *αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον*. ν. 500. Od. γ. 402. *πεπάλακτο*. Theocr. XXV. 225. *ἀμφὶ δὲ χαίτας* | *αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ* etc. Qu. *σταλαγμοῖς* (cum Pauwio) —. Cf. Eum. 247. *πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμόν* (*παλαγμόν*?).

σταλαγμοῖς αἵματος — σε χράνη] Cf. Sept. 61. *πεδία — ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς* (f. *παλαγμοῖς*). Suppl. 266. *αἱμάτων μιάσμασιν χρανθεῖσα — γαῖα*.

341. Ad eandem fabulam ac Fr. 345. pertinere haec videntur. 2. *φιμοῖσιν ἀλωτοῖσιν*] Cf. Sept. 463. *φιμοὶ δὲ συρίζουσι*.

345. *ἐν διρρημῇ πῶλοι*] Cf. Pers. 47. *διρρημά τε καὶ τριρρημα τέλη*.

346. *στόμυν*] Anglice, hard-mouthed. Hesych. *μέγα* (*τραχὺ τὸ*?) *στόμα ἔχων*. Ibid. *στομίας* (*στόμεις*?). Suid. *ἀπειθῆς* (l. *ἀπειθῆς*) *καὶ βίαιος*. Poll. *στόμα* (*στόμυν* recte Dind.). Hesych. *στομίας* (*στόμυς* recte cod.).

350. *θέεινε*] Qu. *φίλοινε*. *Μαινάδων ζευκτηρίε*] I. q. *δμόστολε*. Cf. Pers. 736. *γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν*.

351. *μειζονώτερος*] Confer *ὑπερτερώτερος*, *χεριώτερος*, *ζητήτερος*, *πλειότερος*, *κυντερώτερος*, *πρώτιστος*.

355. *στέγαστρον*] Ad formam cf. v. *ζύγαστρον*.

356. *ἔδανοῖς*] Edulibus. Cf. Ag. 1407. *ἔδανόν ἢ ποτόν*.

360. Cf. Eur. Fr. 535. *σιδηροβριθὲς — ξύλον*.

362. Phot. *σάλα* (corr. *σάλη* ex Etym. M. et Anecd. Bekk.). Ubique pro *σάλα* reponendum videtur *σάλη*.

365. *τρισόζυος*] *τρισοῖζυος* Lobeck. probat Nauck. *τρίσοιζυς* malit Dind. Sic *πάνοιζυς* Cho. 49.

366. *ῥόνησας*] Malim *ῥόνισας*, ab *ῥονίζειν*.

368. *ζεῦγος τεθροπιων*] Lege *ζεῦγος τέθροπιον*, ut est in Lex. Vind. p. 95, 10. Cf. ad Arist. Fr. 484. *ζεῦγος τριδούλων* (*τριδούλων* vulg.). Eur. Fr. 359. *ζεῦγος τριπάρθενον*. Fr. 775, 55. *τριπλοῦν ζεῦγος*.

369, 1. *ἐνδίκων*] Qu. *ἀνδρικῶν*. 2. *μὴ τεθυμῶσθαι*] Fort. *μὴ τι θυμοῦσθαι*.

370, 1. (*τηλ*)οῦ δ' *ἀπ' ὀμμάτων* *ἄγ'* aut (*τηλ*)οῦ δ' *ἄγ' αὐγῶν* (*δέλτον*) conj. F. G. Schmidt. *οὐ δὲ* | *ἄπωθεν αὐγασσόν τόδ'*, *οὐ γὰρ*

ἐγγύθεν | γέρων ἂν οὐδεὶς γραμματεὺς πέλοι σαφῆς tentat Herw. — (γραφήν) γέρων ἂν γραμματεὺς γνώη σαφῶς idem. Fort. (μορφήν) γέρων ἂν γραμματίων γνώσει σαφῶς, vel γέρων δὲ γραμματεὺς ἐστ' οὐ σαφῆς. Cf. Soph. Fr. 737. οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν] Qu. σὰς (aut σιῆθ') ἀποσταδόν. Vel sic, πρόσωθεν, οὐ γὰρ ἐγγύθεν, | σταθεῖς γέρων δὲ γραμματεὺς ἐστ' οὐ σαφῆς. 3. γενοῦ σαφῆς] Qu. ἐστ' οὐ σαφῆς. γέρων δὲ γραμματεὺς πέφυκεν οὐ σαφῆς conj. Nauck. Mein. Non male. ὁρᾷ interpolatum videtur.

371. αὐτόθακτον libri. αὐτόθηκτον Xylander. αὐτὸς θηκτόν conj. Nauck. αὐόθηκτον Herm. λαβὼν φρεατόβαπτον (vel καρυστόβαπτον, vel γεραιστόβ., vel γεραιστόθηκτον) conj. Herw. Qu. ἀμφιθήκτον vel ὀξύθηκτον. Qu. εὐθύς θηκτόν aut potius ἄρι θηκτόν. Cf. Fr. 401. ἄρι γυμνὸν δοιράκων. Εὐβοικὸν ξίφος] Suspectum Nauckio, qui num trisyllabum esse queat Εὐβοικὸν jure dubitat.

372. ἡβάσασα] ἡβήσασα Heath. ἀμφιβᾶσα Paleius. Fort. ἐξήσασα, ἡσῆσασα, ἐκκέασα, ἡ φθείρασα, aut ἐς τείχισμα? Cf. Eur. Or. 1570. παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον.

374. δοφναλγοῦς κώδυνοσπάδος] V. Plut. Mor. p. 1057 E. ap. Elmsl. ad Her. 851. δοφναλγοῦς] Adjectivo δοφναλγῆς usus est Hippocrates p. 73. 120. 169. 209. ut et verbo δοφναλγεῖν et substantivo δοφναλγία. καὶ ὀδυνοσπάδος libri. Confer v. νεοσπᾶς, Soph. Ant. 1201. Fr. 445, 2. et ὀλοσπᾶς.

375. ἀποφύλοι] Confer ἀπόξενος i. q. ἄξενος. Anecd. Bekk. οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες (i. ἔχοντες).

376. καθήρασθαι τὸ στόμα codices. καθήρασθαι στόμα vulg. Malim καθῆραι τὸ στόμα.

377. Plut. κολούει καὶ ἀδικεῖ (αἰκίζει?).

382. οἷ τοι recte schol. II. οἷ γὰρ schol. Soph. cod. Urb. οἷ τε schol. cod. Laur. οἷ δὲ Flor. G. ἐρείσματα schol. Soph. prob. Blomf. ad Prom. 386. ἰάματα schol. II. κονφίσματα malit Nauck, coll. Menand. IV. 249. ἰάματα (κονφίσματα al.). Recte, ut videtur, et sic aut ῥαῖσματα F. G. Schmidt, coll. Heliod. II. 15. ἀνέπνευσε στεναγμῷ τὸ πάθος ἐπικουφίσας.

383. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι — σθένει] σέλας pro σθένει Dind. φλέγει Mein. ad Oed. C. 1047. Recte. Cf. Trach. 99. ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων. Nisi praestat πρόπει. Schol. Soph. καὶ εἴη (i. εἴη ἂν) etc.

384. ἔρωσ δὲ libri. ἔρωτι Brunck. Jacobs. ἐρῶ δὲ recte Dind. ἔφριξ' ἐρῶσα Mein. ad Oed. C. 1049. Cf. Aesch. Sept. 490. ἐφριξα δινήσαντος. μυστικοῦ τέλους] Cf. Arist. Ran. 397. Ἰακχε πολυτίμητε, τέλος ἐορτῆς ἡδιστον εἰρῶν, etc.

386, 2. πρόδομος] I. e. ante aedes collocata. πρόδρομος libri fere omnes. Aristid. Αλοχύλω (i. Αλοχύλου) χορὸς ἦσε.

387. ἐναγώνιε (παῖ) Μαίας καὶ Αἰὸς (del. Ἐρμᾶ) Cobet., ut numeri anapaestici sint. Quod vix probabile est.

388 b. Diversum fragmentum est Eust. p. 1471, 3. *εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον 'σπονδαὶ χαλίκρητοι' ζητητέον. τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ (ὑπὸ Διονύσου?) κραθεῖσαι· χάλις γάρ, φασὶν, ὁ Διώνυσος. χαλειμάδας (laxi vestes) conj. Herm. Confer νν. κασαλβάς et σοβάς, etiam ν. χαλαρός.*

Suid. *χαλίμα* (l. *χαλιμάς*). Ibid. *ὑπὸ μέθης ἢ μανίας (λαγνείας?)*.

389. *μελαστέρφων* L. *μελανοστέρφων* apographa. *μελανστέρφων* Nauck.

390. *μάχλος ἄμπελος*] Cf. Plin. N. H. XVI. 27. 'vites triferae, quas ob id insanas vocant.'

391. Post *θεωρὸς ὦν* interrogandum videtur.

392, 1. *μυξοβόαν*] Confer *δξυβόας, κοκκυβόας, μελιβόας*, etc.

3. *σύγκοινων*] *σύγκωμον* recte Porson.

394. *ὁ Καβαῖος*] *οβακοῖος* (sic) codex Vat. 1605. Unde *ὁ Βακχεὺς* aut *ὁ Βακχᾶς* Nauck, coll. Soph. Fr. 608 N. (598 D.), ut quattuor bacchei existant. *ὁ Βάκχος* θ' Dind. in Lex.

395, 1. *ζωῆς*] *ζόης* Dind. 2. Cf. Prom. 624. *τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρείσσον ἢ μαθεῖν τάδε.* 3. *πάσχοντα*] *πράσσοντα* conj. Nauck. Malim *πράσσοντι*. Cf. Fr. 86. *βίον πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.*

396. Cf. ad Fr. 351.

397. *λαμπουρίς*] *λάμπουρις* (sic) Lud. Dind. et G. Dind.

399. *ναρᾶς τε Δίρκης*] Cf. Soph. Fr. 266. *ναρᾶς τε πατρὸς κυμάτων ἐπιρροῶς* | *ἐπώμοσα*. Confer hodiernum vocabulum Graecum *νερό* significans *ὕδωρ*.

403. *χερσαία τροχῇ*] Suspectum *τροχῇ*. Fort. *πέτρῳ*.

405. Cf. Ag. 1328. *ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν σικῆτις ἂν τρέψειεν (τρέψειεν Boiss.).*

407, 2. *παρίστατ'*] *περίστατ'* al. *περίστητ'* Herm. et Blomf. Gl. ad Prom. 7., coll. Sapph. apud Hephaest. XI. *αἱ δ' ὥς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.*

409. Hesych. *Ἀλαός· ὁ παλαιός (μάταιος F. G. Schmidt), ἄφρων (ὁ ἄφρων?)*.

411. Notanda correptio primae in *μανοστήμοις*. Cf. ad Fr. 303.

413. *ἄτεγκτος*] Cf. Soph. Oed. R. 336. *ὦδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος* (l. *κάπαραίτητος*) *φανεῖ*; Moschion. Fr. 2, 2. *λιταῖς ἄτρωτε* (l. *ἄτεγκτε*) *Μοῖρα δυστήνων βροτῶν*.

415. *ἀναγκόδακρος* Aeschyli fragmentis adjiciendum censet Scholefield. in Dobr. Adv. II. 386.

417. *μὴ κακοῖς ἰὼ κακά*] Cf. Herod. III. 53. 4. *μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰὼ.*

418. *φρὴν ἀγέλαστος*] Cf. Ag. 794. *ἀγέλαστα πρόσωπα*. Cho. 30.

419. *ἄειλα πεδία*] Cf. ν. *πρόσειλος* Aesch. Prom. 51. *Formatum ab εἰλη.*

420. *γόνον τὸν ἀηδόνιον*] Qu. *γόνον τιν' ἀηδόνιον*. Cf. Arist. Ran. 683. *τρέζει δ' ἐπὶ κλαντον ἀηδόνιον νόμον*. Nicomach. trag.

Fr. 2. μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν. Nicochar. com. II. 846. τὸν ἀηδόνειον ὕπνον.

423. Qu. ἀκουε (τοίνυν) τὰς —.

426. Glossa corrupta.

427. ἀρχήθεν] Cf. Soph. Fr. 132, 3.

431. κραταίπιλος] I. q. κραταιόπιλος. Sic παλαιογενής (Arist. Nub. 358.) et παλαιγενής (Hom. Aesch.). Cf. Ag. 666. κραταίλειον χθόνα. Choerobosc. ὁ ἰσχυρὸν πῖλον (πῖλον?) ἔχων.

434. ἀφρὸς —] Cf. Eur. Phoen. 1395. κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν | ξυνήψαν ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας. Arist. Lys. 1257. πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει.

435. ἀμήχανον] Quod effugi (vel averti) nequit. Cf. Suppl. 620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. τεύχημα] τέχνημα conj. Nauck. τύκημα Mein. Herw. δυσέκλυτον] δυσέκδιτον conj. Nauck. prob. Mein. Dind. Herw. Fort. δυσέκβατον. Sed cf. Prom. 60. ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

438. Aeschyli est νηριτοτρόφοι νῆσοι. ὑπόξυλος] Confer v. ὑπουλος.

440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδοικεν Ἔκτορος ψυχῆς διαί [potius ὕπερ?] Cobet. Ipse malim πᾶσα γὰρ Τροία δέδοικεν Ἔκτορος δεδουκίτος. δέδοικεν] δέδοικεν Herw. δέδουπεν Bernhardy. Qu. δακρύουσ' — τύχην στένει. Qu. δέδοικεν vel πέφρικεν.

444. ἡεροφοῖτις] εἰαροφοῖτις cod. Townl.

447. ὀπλιτοπάλας] Qu. ὀπλιτομάχας (-μάχης). Altera tamen voce saepius utitur Plutarchus.

448. Τυρρηνόν] Τυρρηνῶν Bergk.

466. δμίχματα] Confer v. ἀμῖς et Latinum mingere.

SOPHOCLES.

SOPHOCLES.

5. *ἄπαις τε* —] Cf. Hom. II. i. 63. *ἀφρήτωρ, ἀθέμιτος, ἀνέστιος.*

6. Etym. M. *ἀγχήρις· ἐγγύς* (corr. ex Hesychio *ἀγχήρης· δ' ἐγγύς*).

8. *ἐπιστήματα* Hesych. *ἐπισήματα* recte Salmas. Cf. Arist. Vesp. 704. *καὶ δ' εἴαν οὗτος γ' ἐπιστή, etc.*

10. *λευκὴν ἡμέραν*] Cf. Aj. 708. *λευκὸν εὐάμερον — φάος.*

Annotator ad Dawes. M. C. p. 418. ad hanc fabulam refert versus apud Plutarchum de S. N. V. p. 556 A. *φίλοι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμονς* | *Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων (?)* | *δράσασα μηδέν*; Quae verba ab Ino efferri putat verisimile esse, quam Athamantem post Nephelae repudiationem uxorem duxisse.

11. *δίκας δ' ἐξέλαμψ' ἐναΐσιον φάος* Porson. apud Dobr. *δίκας δ' ἐξελάμψεν δσιον φάος* Seidler. de versu dochm. p. 22. *δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος* (ut duo dochmii sint) Cobet. V. L. p. 9. qui duo fragmenta, quae coaluerunt, dirimit. Sic distribuit Nauckius, *τὸ χρύσειον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν | ὄμμα —*. Ex carmine chorico sumptum, ut ostendunt verba *τᾶς Δίκας*. Cf. Eur. Suppl. 564. *τὸ — τῆς Δίκης σῶζων φάος.* 2. *τὸν δ'*] Scripserim *τὸν τ'*.

13, 1. Cf. Eur. Fr. 512. *τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνῆρ.* *ἔστι*] *ἴσθι* conj. Burneiuss.

15. *πεῖρά*] I. e., opinor, *ἀνευ λύρας.*

16, 1. *καταστίκτον κυνός*] I. e. *παρδάλεως*, pantherae aut leopardi. 2. *παρδαληφόρον δέρος*] Scribendum potius *παρδαλήφορον* —, ut sensus sit a panthera gestatum. Sed corrigendum forsitan *παρδαλῆς στικτὸν δέρος*, ut ex glossemate irrepserint verba *καταστίκτον κυνός.* *δέρος*] Pellis. Cf. Eur. Phoen. 1127. *λέοντος δέρος.* Ion. 995. *δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχειν.* I. q. *δέρμα*. Sic *δέος δεῦμα*, *χρέος χρῆμα*, *κλέπος κλέμμα*, *βλέπος βλέμμα*, *δέος δεῖμα*, etc. V. Porson. et Elmsl. ad Med. 5.

18. *τί σοι δ' Ἀπόλλων*] *τί σοι δ' Ἀπόλλων* malit Nauck. *τί δῆθ' δ' Φοῖβος ἔλακεν*; Cobet., coll. Arist. Pl. 39. *τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν*; Qu. *τί νυν Ἀπόλλων σοι κεκιδάρικεν νέον*; *κεκιδάρικεν*] *ἐκιδάρισεν* Plut. *τεθρίακεν* Mein. *ἐντεθρίακεν* malit Nauck.

19, 2. *ἀπειθεῖν*] Qu. *τυραννεῖν* aut *ἐνοικεῖν*. Meinekius *προσεσπέρους* supplet. Supplendum forsitan *παρακτίας*. *Νίσω — ἐξαιρεῖ χθόνα*] Cf. Herod. IV. 161. *τῷ βασιλεῖ Βάττω τεμένεια ἐξελὼν.*

3. δευτέρῳ supplet. Mein. πρεσβεῖα νείμας] I. e. ὡς πρεσβεῖα. Cf. Arist. Av. 1656. τί δ', ἣν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδάτ' τὰ χρήματα νοθεῖ' ἀποθνήσκων; 4. νέμων] μων A. sec. m. νέμει Coraes. Nauck. 6. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον] Annon — τὰ πρὸς νότον; Cf. Aesch. Suppl. 255. καὶ πᾶσαν αἶαν — τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.

21, 2. ἡλοῆσαι] ὕν ἡλόησα conj. M. Schmidt. ἡλοῆσαι πλεῖον] ἡλαννε παίων Casaub. Bentl. et sic ed. Bekk. κατηλόησε (vel κατηλόκισται) πλεῖον (?) conj. Nauck. κατὰ δάχιν] Cf. Aesch. Eum. 190. ὑπὸ δάχιν παγέντες.

22. κλύω μὲν — χωρίτην δ' ὄρω Mein. Fort. — χωρίτης δ' ὄρω. χωρίτην] Cf. Fr. 219. Aesch. Eum. 958. εὐφραμεῖτε δὲ, χωρίζται. Fr. 121. ὁδοιπόρων δῆλημα χωρίτης ὄρις. Sic ἀσπίτης; Fr. 81. ἀσπιδίτης Fr. 376. ὀδίτης Phil. 147. ἀντρίτης Eur. Fr. 13.

23. ὁδουρὸν οἶος Valek. Anim. Ammon. p. 194. ὁδουρῶν δρμπαῖ Wakef. ad Ion. 1639. ὁδουρῶν οἶμον Kock. Ver. p. 218. ὁδουρῶν συμῆρος Nauck. Recte. Cf. Fr. 693. βομβεῖν δὲ νεκρῶν ἄρχεται συμῆρος μέλη. ὁδουρὸν] ὁδουρῶν cod. Gott.

24, 1. ὡς ἐν θνέλλαισιν γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. ὥσπερ γὰρ ἐν νάπαισιν (aut δρυμοῖσιν) —. Vel ὥσπερ γὰρ εὐφύλλον τις (ποτ') —. ἐν φύλλοισιν] εὐφύλλοισιν al. Legerim ὥσπερ γὰρ εὐφυλλός τις αἰγίρος μακρά (i. e. ὑψηλή). 2. κάρα — ἀνακουφίζει] Cf. Oed. R. 23. κἀνακουφίζειν κάρα. 3. κινήσης αὔραις ἀνακουφίζει περὸν] κινήσει' (?) αὔραις κἀνακουφιεῖ — Burn. κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει περὸν conj. Dind. Madvig κινῇ τις αὔρα, πάντα κουφίζει περὸν (moventur, evolant) Wecklein p. 22. κλίνει τις αὔρα κἀνακουφίζει περὸν Herw., coll. Oed. R. 23. κἀνακουφίσει κάρα — οὐχ οἶα τε. Qu. κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πάλιν. Vel κινήθην αὔραις τὴν κόμην ἀναπτεροῖ (cujus fortasse glossema est ἀνακουφίζει περὸν). Vel κινήθην αὔραις ὡς περὸν (περὸν ὅπως, aut εὐπετῶς) κουφίζεται. Confer scholiastae verba, τὰ φύλλα τῆς αἰγίρου — εὐκίνητα etc.

25. ἀρύθμων] ἀρούθμων recte Dind.

26, 3. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχον] Cf. Fr. 325, 3. τοῦ γε κερδαίνειν ὁμῶς | ἄπριξ ἔχονται.

27, 1. Qu. τετράπτεροι τὰ νῶθ' ὅπως —. δεσμώμασι] Ἀν δεσμεύμασι? 2. σφηκοὶ] Qu. σφηκτοὶ, aut σφικτοὶ, aut σφῆκες. μελαινόρινες] κελαινόρινες (ut apud Phot.) Lobeck. ad Phryn. p. 674. Malim κελαινόρινες. Alia forma κελαινόρινος est Oppian. Hal. v. 18. Apud Photium pro τῇ σαρκώσει qu. σφηκὸς λέγει.

28. Hesych. οὐ οὐδείς ἤρξε (l. ἂν ἄρξαι aut ἄρξειε).

30. ἀπιστεῖ] Cf. Ant. 219. 381. 656. Tr. 1183. 1224. 1229. 1240.

31. Hesych. μεγαλῶνους (μεγάλους aut ὀρθοὺς κολωνοὺς;) ἔχονσα. Ibid. πεσταούς (περιστύλους;) οἰκοδομάς.

32. *μεγάλων συμφορῶν*] Qu. *συμφορῶν ἔφν. ἀμομαγμάτων*] I. e. *καθαρμάτων*. Versum *δεινότητος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν* Sophoclis esse ostendunt verba *καὶ πάλιν* apud Harp., sed medela ille eget. Scripserat forsitan *δεινότητος ἀπομάκτης γάρ ἐστι συμφορῶν*.

33. *ἀσπίς μὲν, ἥ μοι λίγδος ὥς πυκνομματεῖ* Bentl. *πυκνομματεῖ* Kuhn. prob. Bentl. Similiter *formatum εὐσωματεῖν* Arist. Nub. 797. et *εὐληματεῖν* Aesch. Fr. 97. Confer etiam v. *σεμνοκομπεῖν* (Aesch. Fr. 123.). *ἡμίλιγδος* libri. *ἡμῖν λίγδος* Leopard. *ἡμὴ λίγδος* recte, ut videtur, Nauck.

34. *σοι — ὥς περὶ λύρας* Schol. Ven. Confer Arist. Ach. 651. *παρεξηγλημένους* (de decrepitis senibus dictum, metaphora a tibiis detritis sumpta). et Eq. 530. *ἐκπιπτοσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνότος, | τῶν δ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν* —. ubi senex Cratinus describitur. *σοι] σου* Poll. Quod praeferendum.

35. Lege *ἐν* (aut *ὑπὸ*) *παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθφ.* (Et sic Dind.) Confer scoliū apud Athen. XV. 695 D. *ὑπὸ παντὶ λίθφ σκορπίος, ὧταίρ', ὑποδύεται. | φράζον μὴ σε βάλῃ (δάκῃ?)*. Eur. Her. 1002. *πάντα κινῆσαι πέτρων*. Plura de hoc proverbio v. apud Fritzsche. ad Thesm. 529—532.

36. *καὶ βωμῆϊον ἐς χέρας λαβὼν θεὸν* (aut — *αὐτὸν ἐς χέρας λαβὼν*) Vater ad Rhes. 913. Lege — *ἐσχάρας βάθρον λαβὼν*. Cf. ad Ant. 1016. Vel — *ἐσχάρας λαβὼν λίθον*. Ita etiam Mein. Exciderat, opinor, *λίθον* propter simile vicinum *λαβὼν*. *ἐσχάρας] ἐς χέρας* probabiliter Vater. Sed *ἐσχάρα* aliquando valet i. q. *βωμός*.

37. *καὶ μακρὰς] καὶ μακράν* Brunck. *καὶ μακρᾶς* Ellendt. Mein. Malim *καὶ μακρᾶς*.

38. Meinekius probabiliter *νέμω* supplet. Apollinis videntur esse verba.

39. *τὰ φαῦλα]* Annon *τὰ μεγάλα*. De structura *τὰ φαῦλα νικήσας* cf. ad Nub. 432. Praecesserat, opinor, *μὴ φθόνει* aut simile aliquid.

40. Hesych. *τόπος — ἱερὸν* (l. *ἱερὸς*) *Ποσειδῶνος*.

41. Etym. M. *αἰχμόλετος* (corr. *αἰχμόδετος*).

42. *ἀλιτρία]* Cf. Arist. Ach. 907. *ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολ- λᾶς πλέων*.

44. *κάρφεια]* Cf. Herod. III. 111. Arist. Av. 642. Eur. Ion. 172. Vera videtur Piersoni correctio *ἀνήκεστον*.

46. Anecd. Bekk. *ἡ (ἡ διὰ Ellendt. ἡ ἀπὸ?) τῶν* etc.

48. *ἄχνην Ἀνδῆς κερκίδος]* Similiter *ἄχνη πυρός* de fumo (Aesch. Fr. 364.), *ἄχνη ἁλὸς* de spuma maris (Il. δ'. 426.), *ἄχνη ὕπνου* (Arist. Vesp. 92.), *ἄχνη λίνου* (Hippocr.), *ἄχνη ὀθονίου* (Ero- tian. h. v.), etc. Tenuissima rei alicujus pars *ἄχνη* dicebatur.

ἀχνην] ἀχημα conj. Nauck., qui apud Hesychium γράφεται δὲ καὶ ἱχνη reposuerit — ἡχὴν. Qu. ἀκμήν. Sic Ant. 976. κερκίδων ἀκμαῖαι.

49. βαῖς κύλικος] Qu. βαῖς ἐκ κύλικος. ὥστε δεύτερα] ὥστε δευτέραν [σπονδὴν] Bergk. (Quod non satisfacit.) εἶτα δευτέρως Herw. Fort. αὖ σπονδὴν ἀπο.

52. ἐνστερνομαντίαις] Vera videtur Dindorfii correctio στερνομαντίαις. Qu. ἐνστερνομάντεσι. Utique στερνόμαντις dixisse traditur Sophocles. Apud Hesychium lege στερνόμαντις : ἐγγαστρίμυθος.

54. Ἰαννα] Qu. Ἰαινα, ut λέαινα a λέων. Apud Hesych. Ἰαννα (Ἰαινα?).

55. Hesych. λέγει (l. λέγουσι).

56. ἱκτορεύσομεν] Ab ἱκτωρ supplex.

58, 1. βοᾷ τις· οὐκ ἀκούετ'; ἢ μάτην καλῶ; Naber, coll. El. 1306. βοᾷ τις ἐνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι; ὦ ἀκούετ'] Qu. οὐκ ἀκούετ'; (Et sic Burn.) Vel ἄρ' ἀκούετ'; ὑλακτῶ] λακτῶ (?) Grot. ex cod. Qu. καλῶ, vel λέγω, vel κλύω (cf. v. prox.), vel ἢ λάσκω μάτην.

59. γῆρας χρόνου] Cf. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἄλλο πλὴν θανείν.

60, 1. δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι ed. δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι Nauck. δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι Grotius. Recte. 2. κῶλον ποδισθεῖς] Qu. κῶλ' ἐμποδισθεῖς.

61, 1. ῥῆσις βραχεῖα] ῥῆσις βραδεῖα F. G. Schmidt, coll. Phoen. 453. βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύτουσιν σοφόν. 2. τεκόντας] γέροντας F. W. Schmidt. τεκόντας κἀναθρόεφαντας Mein. 3. κόρη τε —] Sub. οὔση. Cf. Aesch. Prom. 635. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν | ἄλλως τε μέντοι (πάντως;) καὶ κασιγνήταις πατρός (sc. οὔσαις). κόρη τε κἀργεῖα Mein., qui vv. 3. et 4. post vv. 1. et 2. transposuerit. 4. αἷς κόσμος —] "Virginem enim decet silere, Argivam pauca loqui." (Bergk. Comm. p. 38.) Σύντομοι enim non modo Lacones, sed etiam Argivi. V. Pind. Isthm. V. 58. ibique Schol. Cf. Aj. 292. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί' ἀεὶ δ' ὑμνοῦμένα, | "γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ οἰγὴ φέρει." Eur. Her. 477. γυναικὶ γὰρ οἰγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον εἶσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.

63, 1. θναρ] Qu. μέγα. 2. πνεύσαντα] Mendosum. Fort. φανέντα, aut σκλήρ' ὄντα. ἡμέρας] Qu. ὕστερον.

64. Cf. Fr. 280. οὐδείς ὥς] Cf. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὥς γυνή. Aesch. Cho. 849.

65, 1. παντός] Malim πᾶσιν, aut πον ὅτιν. ἥδιον] ἥδιον Mein.

66. μηδὲ] χρὴ δὲ recte Gesner.

67. ὥς καὶ τύραννον] ὥς τὸν τύραννον F. G. Schmidt. ὥς σ', ὦ τύραννε, πᾶς ἔτης ἐρᾷ φυγεῖν idem. Malim ὥς πᾶς —, vel ὥς τῇ

τυραννίδ' εὔχεται πᾶς τις λαβεῖν, vel ὥς, ὃ τυραννί, πᾶς σ' ἐφίεται
 ἡνγεῖν, vel ὥς τὸν τύραννον —. τύραννι] τύραννον Brunck.
 ἐγγίζεται] ἐφίεται recte Grot. Br. ἐπεύζεται Nauck. Praestaret
 saltem ἐπεύχεται.

68, 1. πάξεν' libri. πάξενον Nauck. Qu. πάξενον κηρύσσεται.

4. εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς] Cf. Aesch. Pers. 339. ὁ πᾶς ἀρι-
 θμὸς εἰς τριακάδας δέκα. Xen. Anab. I. 1. 10. εἰς δισχιλίους ξένους.

69, 1. Δωτιεύς] Cf. Fr. 345. et Fr. 438. βασιλεὺς χώρας τῆς
 Δωτιάδος. 2. ἐλαφρὸς vulg. ἐλα. ος (sic) codex. Ἐλατος resti-
 tuit Bergk.

76. ἀποφανθεῖς] Cf. ad Fr. 846.

77. Ergo Sophocles ἀλφита ἀρώματα dixit, sc. ἀπὸ τοῦ ἀροῦν.
 Hesych. ἐπὶ (l. ἀπὸ) τοῦ ἀροῦν.

79. ὥς ἐπιψάλλειν] Mendosum. Fort. ὥς ἐπίσταται | ψάλλ-
 λειν —. βίδηναι codex. βίδην τε Maussac. Nauckius huc refert
 Hesychii locum I. 778. Βυδοί· οἱ μουσικοὶ ἢ κροῦμά τι. σοφῶς
 κροσίν (Σοφοκλῆς Ἀκρισίω conj. Nauck).

81. θεσμά] Occurrit etiam Eur. Med. 481., ubi θέσμι plures
 codd. Formatum θεσμά ut σταθμά (Phil. 489.), δεσμά, σῖτα, etc.
 V. Porson. ad Med. 494. ἄνδρας ἀσιτίας] I. q. ἄνδρας ἀστούς.

ἀσιτίας] ἀσιτίης formatum ut χωρίτης (Fr. 22. 219.), ἐδρίτης,
 ἐσπερίτης, ἀσιπιδίτης (Fr. 376.), αὐλίτης, ὀδίτης (Phil. 147.), ποιμνί-
 της (Eur. Alc. 593.), ὀπλίτης, ὀρίτης, δεινδρίτης. τί γάρ,] Quidni?
 Cf. Aesch. Ag. 1139. 1239. Ch. 880. Eum. 211. 678. Fr. 91.

82. Sic Βοσπόρειον pro Βοσπόριον Fr. 637.

83. στείχων δ'] στέργω δ' — F. G. Schmidt. στείχοντ' conj.
 Nauck. Recte. ἀγρώστην] Cf. Eur. Rhes. 266. 287. Herc. 377.
 ἡ πόλλ' ἀγρώσταις σκαῖά πρόσκειται φρενί. Theocr. XXV. 48.
 ἀγρωστῶν γεραρώτατος αἰουμνήτης.

88, 2. εὐρέτις] An εὐρετής? εὐρετής (sic) est apud Platonem etc.

89. βραχεῖ λόγῳ καί] Malim βραχεῖ λόγῳ τοι —.

91, 2. δτιον τ' Grot. χῶπόθεν Pors. Adv. p. 305. Qu. σήμαινε
 τίς τ' εἰ καὶ πόθεν. Cf. Phil. 56. τίς τε καὶ πόθεν πάρει; et ad
 Arist. Av. 1201. τὸ γὰρ καλῶς | πεφυκὸς —] Cf. Epicharm. ap.
 Diog. L. III. 16. δοκεῖν καλῶς πεφύκειν.

92, 1. οὐδὲ μὲν πικρῶς] οὐδὲ μὴν — Br. οὐδ' ἐμοὶ — Pors.
 οὐδ' ἡμῶν — conj. Nauck. 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἄξιον καλῶν |
 εὐκλειαν ἂν κτήσαιο Blomf. Qu. γένους γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν καλοῦ
 (vel καλῆν) | εὐκλειαν ἂν κτήσαιο etc. Cf. Phil. 98. εἰς ἔλεγχον
 ἐξιὼν. Oed. C. 1297. οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐτ' ἔργου μολῶν.
 Eur. Fr. 347, 3. λόγων ματαίων εἰς ἄμυλλαν ἐξιὼν. 3. κτήσαιο]
 Imo κτήσαιο.

93, 1. ἡ μέγαν θείην βροτῶν] ἡ μέγ' ἂν θείην βροτῶν Cobet.
 Qu. ἡ μέγαν θήσει βροτόν. Vel τίς δῆτ' ἂν ὄλβον ἡ μέγαν θείην
 βροτῶν, vel τί δῆ ποτ' ἂν τις ἡ μέγαν λέγοι βροτόν, vel τίν' ἂν

ποτ' ὄλβος etc. 2. ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον] ἢ τῶν μηδαμοῦ τιμωμένων Cobet. Qu. ἢ καὶ μηδαμοῦ τιμώμενον. ἢ τὸν] ἦτοι (?) Heath. prob. Nauck. Lege ἢ καί.

94, 1. Euripidis hunc locum esse judicant Meinekios et F. G. Schmidt. δεινόν γε —] Cf. El. 341. δεινόν γέ σ' οἶσαν πατρός οὐ σὺ παῖς ἔφες | κείνου λελῆσθαι. κακῶν] Qu. κακῶν τ'. Cf. v. 3. Et sic Bergk. Dind. 6. πρόσσειν] τάσσειν Herw.

7. ἔχειν τι κέρδος] Qu. λαβεῖν —. 8. τοὺς δ' τούσδ' Herw. (ex cod. Vind.). Cf. v. 2. ἐναντίαν] ἐπαξίαν Herw. Scribe sic. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους, τούσδε —. Vel τοῖς δ' οὖσιν ἀδίκους τὴν ἐναντίαν θεοῦς. Vel τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους κάσσεβεις ἐναντίον. Latet fortasse ἐξ ἐναντίας. 9. δίκην κακῶν τιμωρός] Cf. Plat. Legg. IX. 872 E. ἢ τῶν ξυγγενῶν αἱμάτων τιμωρός δίκη. 10. εὐτυχῇ] εὐτυχῇ, εὐτυχῇ εἰ al. εὐτυχοῖ Blomf. ἡντύχει Dind.

95, 1. εἶθ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον | καλῶν σε Cobet. εἶθ' οὐ φρονήσαντ' — F. G. Schmidt. Lege εἶθ' εὖ φρονοῦντά τ' εἰσίδοιμί καὶ φρενῶν | ἐπήβολον καλῶν σε. Vel εἶθ' οὐ φρονοῦντά σ' — [σε]. πως om. Eust. καὶ probabiliter conjicit Dind. φρενῶν — καλῶν] Cf. Eur. Fr. 552. τί τῆς εὐμορφίας | ὄφελος, διὰ τις μὴ φρένας καλὰς ἔχη (ita Cobet.); 2. σε] Qu. τε.

98, 1. ἐνταῦθα — νοσεῖ] Cf. Eur. Fr. 499, 1. ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν. Andr. 949. κἀντεῦθεν δόμοι | νοσοῦσιν ἀνδρῶν. Hel. 581. ἐκεῖ νοσοῦμεν, διὰ δάμαρτ' ἄλλην ἔχω. 2. κακοῖς — ἰᾶσθαι κακά] Cf. Fr. 501. 514. Aj. 362. Aesch. Fr. 417. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά. Herod. III. 53. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ. Thuc. V. 65. διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι.

103, 1. ἔτ' ἐστί ed. ἔτι ἔστι M. ἔνεστι conj. Blomf. Qu. τί ταῦτα; πολλῶν ζημάτων οὐ δεῖ σ' ἔτι. Vel ἔργον δέ — οὐκ ἔστι ἔτι. Vel χρεῖα δέ — οὐκ ἐστί σοι.

104, 1. In fine versus plene interpungendum. πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν] Malim πολλά τοι —.

105, 2. οἳ τ' ἀγαθοί] οἳ γ' ἀγαθοὶ Valck. Qu. οἱ χρηστοί. Vel διὰν οἱ χρηστοὶ γ' ὑπὸ τῶν ἀγενῶν etc. Vel διὰν οἱ χρηστοὶ γὰρ τῶν ἀγενῶν | ὑπο νικῶνται. Cf. Phil. 451. τῶν ἀγενῶν] I. q. τῶν ἀγεννήτων (Trach. 61.). Cf. Herod. V. 6. τὸ μὲν ἐστίχθαι εὐγενὲς κέκριται, τὸ δ' ἄστυκτον ἀγενές (al. ἀγεννές). πρὸς τῶν ἀγεννῶν libri. πρὸς τῶν ἀγενῶν Grot. Jacobs. πρὸς ἀγεννήτων Brunck. Valck. Redde, ab ignobilibus. I. q. δυσγενῶν. Eodem sensu ἀγεννήτος Tr. 61. 3. κατανικῶνται] Suspectum. Reponendum aliud compositum. 4. ποῖα πόλις ἂν τὰδ' ἐνέγκοι;] Cf. Arist. Lys. 962. ποῖος γὰρ ἔτ' ἂν νεφερὸς ἀντίσχοι —;

106, 3. ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα] ἢ τοὺς θεοὺς σέβοντα — Cobet. coll. Eur. Phoen. 524. εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι | κράτιστον ἀδικεῖν· τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν. et Eur. Fr. 288. πόλις

τε μικρὰς etc. Fr. 1092. ἄρχεσθαι χρεῶν etc. ἡ δαίμονας σέβοντα — F. G. Schmidt. ἡ θεοῦ [θεῶν] νόμους σφύζοντα — idem.

107, 1. τοῦδε κεκλήσθαι πατρός] Sc. παῖδα. Cf. Fr. 148. γαστρός καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρός παρόν. El. 366.

108, 1. ὁ δὲ νόθος] ὁ δ' εἰ νόθος codd. Qu. ὁ δ' ὦν νόθος, vel οὐκ ἂν νόθος. οὐ δὲ νόθος τοῖς γνησίοις ἴσον σθένει Cobet. Nauck. A. ὁ δὲ νόθος —; Cobet. Qu. οὐ δὲ νόθος πον — Cf. Oed. R. 1472. etc. Sic legerit et distribuerit Nauckius, A. οὐ δὲ νόθος —; | B. ἅπαν —; τοῖς Vind. τις τοῖς A. B. τις Nauck. Verum est τοῖς. σθένει] σθένος codd. Fortasse recte. 2. (B.) ἅπαν — Cobet.

109, 2. αὐθις δὲ τιμὰς] εὐθὺς — malit Nauck. Qu. πολλάς τε (vel πάσας, vel μεγάλας) —. τῆς ὑπεριτάτης] Malim τὴν ὑπεριτάτην. 3. τ' ἀγούσιν aut τ' ἀκούσιν libri. θακούσιν Salmas. Nauck. θάκοισιν Ellendt. ἀγούσιν (aut ἀγει πρὸς) ἡδίστην ἔδραν Wecklein. p. 63. Corrige θάκησιν cum Vater. αἰσχίστην ἔδραν A. ἡδίστην ἔδραν Stobaei cod. B. prob. Herw. Weckl. ἀγχίστην ἔδραν al. prob. Cobet., coll. Eur. Fr. 623. κλύετ', ὦ Μοῖραι Διὸς αἶ τε παρὰ | θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἐζόμεναι. Verum videtur. ἡδίστην ἔδραν. Cf. Oed. R. 541. πῶς δῆτ' ἐμὸν τυραννὶς ἡδίων ἔχειν | ἀρχῆς ἀλύπου — ἔφν; 5. τε φύντες] τ' ἔχοντες Mein. Qu. τ' ἔχθοντες.

7. καὶ πρὸς τὰ βατὰ] καὶ πρὸς βέβηλα Vater. καὶ πρὸς γε τὰ βατὰ Blomf. καὶ πρὸς τὰ βατὰ χῶποι θέλει· πένης δ' ἀνὴρ — Madvig. Qu. καὶ πρὸς τὰ βατὰ γε (aut τὰ βάτ' ἐτι), aut καὶ τὰ βατὰ πάντα. 8. μὴ δ' Stob. οὐδ' Plut., quod praefendum.

μηδ' ἐντυχῶν] μηδ' εὐτυχῶν al. Qu. μηδ' ἂν τυχόν —, aut μηδ' ἂν τυχών. 9. δυσειδὲς σῶμα] δυσειδῆ σῶμα Weckl. Qu. καὶ γὰρ δυσειδῆ τ' ἄνδρα (vel ὄντα) —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ σῶμα —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ τ' ἄνδρα τινὰ κάγγραμματον —, vel καὶ γὰρ δυσειδῆ πλοῦτος (χρυσός, χρήματ') ἢ δυσώνυμον —. καὶ δυσώνυμον] Qu. κἄνδρα δύστομον. Cf. Fr. 78. 10. γλώσση σοφόν] γνώμην σοφόν Weckl. F. G. Schmidt γῆρας νέον Mein. prob. Dind. coll. Eur. Fr. 579, 1. δυσώνυμον | εἰς γῆρας ἐλθεῖν. 11. καὶ νοσεῖν] κοῦ νοσεῖν Ellendt. κἂν νόσοις recte Mein. vel κἂν νόσων ξυνουσία.

110, 1. νομάς — ἔλαφος] Cf. Tr. 271. ἔππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν. 3. μύξας] Qu. μύξας (δεῦρο). 4. στόρθυγγας] Anglice tines.

114. σιαγόνας τε μαλθακὰς τίθησι δὴ Porson. Qu. σιαγόνας τε μαλθακὰς τίθησιν μου. Vel — δὴ τίθησι μαλθακὰς.

114 b. Huc forsitan referendum Fr. 213.

116. μάντεως χοροῦ] μάντεως χορὸς Mein. Nauck. Qu. μαντικοῦ χοροῦ.

118. ἐγὼ δ' | ὥσπερ ἄλιεὺς πληγὰς ἔχων διδάσκαλον Burges. ad Eum. 274. ἔτ' αὖ — | σύ γ' ὥσπερ ἄλιεὺς σκορπίον πληγείς

ὑπο | πολλοῖς γενήσει τῶν φρένων (vel τοῦ φρονεῖν) διδάσκαλος eruit Kock. Ver. p. 224. (τῶν φρενῶν vel τοῦ φρονεῖν jam Ahrens). Qu. — τῶν βροτῶν διδάσκαλος. Vel σὺ δ' ὥσπερ —. Vel ἔστι — πολλοῖσιν ἄλλοις —. ενων] φρενῶν Ahrens. Recte, ut videtur. Proverbium fuit ἄλιεύς πληγὴς νοῦν φύσει, Zenob. II. 14. etc.

Zenob. νοῦν οἶσει (l. φύσει).

119. ἀγνίσαι] Qu. ἀγίσαι. Cf. ad Arist. Ph.

120. ἀλεξαιθριον] Qu. ἀλέξαιθρον. Cf. v. ὑπαιθρος.

122. ἐνδύντα πελλῆς ξινὸν ἀγραύλου βοὸς Schneidewin. κινὸς πελλῆς τε μηκάδος βοὸς | ξινὸν idem. Cf. Theocr. V. 99. τὰν οἶν τὰν πελλάν. Arist. H. A. IX. 1. 23. (ἐρωδιὰς). Etym. M. p. 659, 35. Etym. Gud. p. 458, 27. Hom. II. κ'. 334. ἔσσαιτο ἔπτοσθεν ξινὸν πολιοῖο λύκοιο. πέλλεις] πελλῆς Schneidewin. Nauck. οἶ] οἶος recte Nauck. βότος] βοτήρ recte Cramer.

124. τῶν τριῶν μίαν] τῶν τριῶν μᾶς Mein. ad Oed. C. 390. Cf. ad Tr. 733. Cf. Dionys. trag. 1, 1. Νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον.

125. ἀμφοτερόνως recte Nauck.

129. ναυστολεῖς χθόνα] Cf. Eur. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρηζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

130. μηδὲν φοβείσθε προσφάτους ἐπιστολὰς Bergk. de Rel. Com. Att. p. 218. Haec Sophocli abjudicat Naber, grammaticum alicui ea tribuens.

132, 1. ἀζήμιον τὸ κόριον Herw. V. Nauck. h. l. Cobetus transponit sic, νόμος γάρ ἐστι τοῖσι βαρβάροις (τοῖς βαρβάροις Hesychii codex) Κρόνω | θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος. ἡμιοντόν] αἰμόρρυντον Scal. ἱερόθντον M. Schmidt. Latet opinor, nomen victima (σφάγιον) significans, et in κούρειον latet fortasse κύριον. Qu. ὥς σφάγιον οἶν τὸ κόριον —. 2. Qu. τοῖσι βαρβάροις γέρας (Buttm.) | θυηπολεῖν βρότειον αἷμα τῷ Κρόνω. 3. Qu. βρότειον αἷμα τῷ Κρόνω γέρας χυθέν. ἀρχῆθεν] Hoc adverbio usus est etiam Aeschylus Fr. 427. γέρος] γέρας Buttm. Qu. δέμας.

133. αὐτοχείλεσι] αὐτολίθοισι Hemst. (Correctio non necessaria.) αὐτοκόλλοις ληκύθοις Wakef. Silv. Crit. CLXXI. Annon αὐτοχείλεσι (sic)? Sic ἐπιχειλῆς Arist. Eq. 814. Confer autem αὐτόφλοιος, αὐτόμορφος, etc.

134. ἀμβλύσκει] Imo ἀμβλώσκει. Hesych. ἔξαπλοῖ (l. ἐκβάλλει, shoots, cf. schol. V. II. γ'. 21. τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς).

137. Hesych. τομουτὰς (δερματινὰς?) ἥνιās. Id. κεχρημένος (l. κειρομένος).

141. καὶ κήρυκα] Both as herald.

143. ἐκβαβάξαι] Confer v. βαβάκτης Cratin. II. 182. et βάβαξ Archil. 29.

144 b, 1. μὰ τὴν —] Corrige νῇ τὴν —. Frequens hoc vitium.

2. ἄρρενας] ἄρρενας libri.

145. *ἐπισπάσει*] Pro *ἐπισπάσεται* posuit Sophocles. Cf. Aj. 769.

146. *καὶ ἀνάρετος* (*ἀνάρετος*, *ἀνάρετος*) libri. *κἀνάρετος* Herw.

147, 1. *ἀμφὶ θυμῷ*] Cf. Eur. Or. 815. *θανάτου δ' ἀμφὶ φόβῳ*. Aesch. Pers. 693. *περὶ τάρβει*. Cho. 33. *περὶ φόβῳ*. Pind. P. V. 78. *περὶ δείματι*. 2. *περὶ δ' ἐμῷ κᾶρα κατὰγννται τὸ τεῦχος*] Similimus locus est Aeschyli Fr. 179. (fortasse ex *Ἀργείοις* sec. Boeckh. de Trag. Gr. p. 30.) *δὲ ἐστὶν δς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος | γελατοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, | ἔρριπεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κᾶρα | πλῆγῃς' ἐνανάγησεν δοτρακουμένη, | χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί*. Athen. I. p. 17 C. *μεθύοντας* — *ὥς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλους περικαταγννῆναι*. Hesiod. Scut. 279. *περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ*. Demosth. 54, 4. *τοὺς παῖδας ἐτυπτον καὶ τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυν καὶ προσεοῦρον. μύρου πνέον*] V. ad Arist. Pac. 525. Anacreont. 15, 9. *μύρου πνεούσας*. 4. *ἐδειματούμην*] *ἐληλατούμην* (quidni *ληλατοῦμαι*?) Herw. Fort. *ἐπνιγόμεν* δ' ἐγὼ οὐ —.

148, 3. *γαστρος* —] *μητρος* Nauck. Dind. Cf. El. 365. *γαστρος καλείσθαι παῖδα*] Cf. Fr. 107, 1. *τοῦδε κεκλήσθαι πατρός*. El. 366.

149, 1. *φορεῖτε*] *φυρεῖτε* Mein. Dind. Recte. 2. *κητηῆρ'* *δὲ ἀνὴρ δς* — Porson. Adv. p. 146.

150, 1. *ἐν θρήνοισι*] *ἐν θρόνοισι* Toup. Qu. *ἐν χερσὶν τὰς* —, vel *ἐν θρόνῳ θείς*. *πτύχας* libri. *πτυχᾶς* Boeckh. Corrigendum potius *λαβὼν* pro *ἔχων*, nisi transponendum *ἔχων πτύχας*. 2. *οὐ πάρεστιν* post *εἰ*, non *μὴ πάρεστιν*, quia idem valet quod *ἄπειστιν*.

δς ξυνώμοσε] *Lege οἱ ξυνώμοσαν*.

151, 1. Cf. Phil. 543. Iph. T. 1284. *ὦ ναοφύλακες*. Poll. *ναντικά δὲ σκευὴ κάλοι* (l. *κάλως*).

152, 1. *ἐδώλια* Toup. Emend. II. 566., coll. Eur. Iph. A. 1262. *Τροίας* — *βάθρον*. Cf. El. 1393. Aesch. Sept. 455. 3. *κλύειν κακῶς*] *Ἄν κλύειν καλῶς?* 4. *οὐ μένειν*] *οὐ καίνειν*, *θυκαίνειν*, *θυμαίνειν* al. *ἐστί· θυμαίνειν καλὸν* Valck. ad Phoen. 723.

153, 1. *ἐγὼ δ' ἐρῶ σε δεινὸν* — Cobet. *ἐγὼ δ' ἐρῶ σ' ὄνειδος* — F. G. Schmidt. *οὐδ' ὅπως* libri. *οὐθ' ὅπως* Brunck. 2. *ἐξελέλασαι*] *ἐξελέλασθαι*, *ἐξελέλασθαι*, *ἐξελέλαται* al. Correxerim *ἐξελέλαμαι*. Cf. Oed. C. 1292. Eur. Hel. 90. 3. *συγγενές*] Imo *συγγενοῦς*. Et sic Dind. etc. Cf. Oed. C. 1720. *αἷμα* — *κτείνας*] Cf. Eur. El. 92. *πυρᾷ δ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου*. 281. *θάνοιμι μητρος αἷμ' ἐπισφάξας* *ἐμῆς*. Virg. Aen. XI. 82. *'caeso sparsurus sanguine flammam'*. 4. *κτείνας*] *πράξας* Herw., coll. Eur. Or. 1139. *κακῆς γυναικὸς αἷμ' ἐπράξαμεν*. 280. Qu. *χέας* aut *ἐλὼν* (Oed. R. 996.). 5. *ὠμοβρῶτα*] *ὠμόβροτα*, *ὠμοβρότως* al. *ὠμοβρῶς* (i. e. *ὠμῆστῆς*) Brunck. Cobet. Recte, ut videtur. Confer *ἀνδροβρῶς*, *σιδηροβρῶς*, etc. *ἐδαίσατο*] Cf. El. 543. *δαίσασθαι* (sc. *τέκνα*). Oed. C. 1292.

155, 1. ὃ πάντα πράσσω] Qu. ὃ πᾶν σὺ πράσσω. Cf. Apollod. com. IV. 454. πράττονσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλοι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι etc. Cf. v. παροῦργος. 2. ἐν σοί] Malim ἐν σοι. ἔνδηλος] Scribe εὔδηλος. Cf. ad Arist. Ach. 1130. πάντα] In omnibus rebus. Fortasse mendosum.

159. ἐπιχαλόντων] χαλόντων Naber. Vereor ut recte.

161. ξυμβόλους] Cf. Arist. Av. 721. ξύμβολον δρην.

162, 1. ἔρωτος γὰρ νόσημα libri meliores. νόσημ' ἔρωτος B. Dind. τὸ γὰρ νόσημα Dobr. Nauck. Qu. νόσημα γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐφίμερον κακόν. Vel τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' — cum Dobraeo. (Glossema videtur ἔρωτος. ἐφίμερον] ἀνήμερον malit Nauck. coll. Mosch. Id. I. 10. Cf. Oed. R. 1375. ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἢν ἐφίμερος; 2. αὐτὸ μὴ κακῶς] Qu. αὐτὸ δ' οὐ κακῶς. Vel ἔχοιμι δ' αὐτ' ἂν μὴ κακῶς, vel ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ δ' οὐ κακῶς —. 3. πάγον θανέντος αἰθρίου] Qu. πάγον χυθέντος, ut in Phil. 293. Cf. Ant. 357. θυσάυλων πάγων αἰθρία (αἰθρίων) — βέλη. 4. παιδιαῖς ἄγῃ] παῖδες ἀσταγῇ Salmas. Qu. παιδιᾶς χάριν. 5. ποταίνιον] Cf. Ant. 869. Prom. 102. Cho. 1055. Eum. 282. Pind. Ol. X. 72. Ποταίνιος ex ποτὶ et αἰνος compositum, ut πρόσφατος ex πρὸς et φατός. 6. οὔθ' ὅπως ἀγῇ θέλει | οὔτε πῶς ἀγῇ (vel fortasse ἡφθαι) θέλει Blomf. Qu. οὔτ' ἀφίεσθαι θέλει. Vel τέλος δ' ὃ νιν ἔχων οὔτ' ἀφίεσθαι θέλει. Vel τέλος δὲ τὸν κρύσταλλον οὔτ' ἀφίεσθαι οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμ' ἔχει φέρειν ἔτι. Vel τέλος δ' ὃ κρυμὸς οὔτ' ἀφίεσθαι σφ' ἔῃ | οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα τοῦτ' ἔχειν ἔτι (vel βαστάζειν ἔτι). χυμὸς οὐδ' | θυμὸς οὔθ' conj. Dobr. χυμὸς] κρυμὸς recte Mein. οὔθ' ὅπως (ὅτως M.) ἀγῇ θέλει libri. Qu. οὔθ' ὅπως μεθῆς (ut legitur apud Zenobium V. 58.) ἔῃ, vel οὔτ' ἔῃ μεθίεσθαι. Locus vitio laborat. Zenobii explicatio est ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων. Qui θέλει legisse videtur. 7. τὸ κτῆμα σύμφορον] τὸ κτῆμ' ἀσύμφορον M. Recte, opinor. μένειν] Qu. κρατεῖν, tenere manu, Anglice, to hold. Per κατέχειν explicat Zenobius. Cf. Plut. Mor. p. 508 C. τὸν κρύσταλλον οὔτε κατέχειν οὔτε ἀφίεσθαι θέλουσι. 8. οὔτε libri. οὔτω γε Scal. οὔτω δὲ recte Mein. Qu. οὔτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἡμερος. 9. ἐρῶν τε καὶ μὴ πολλάκις προσίεται Kock. Ver. p. 249. καὶ τὸ μὴ δρᾶν] κᾶτα δρᾶν — conj. Nauck. Nihil opus. προσίεται] Cupit.

163, 1. ἐπεστιάται] ἐπεστρατεύσατο (transposito λέων) Nauck. Nescio an recte. Sed suspicionem movet μόχθος. Vide an scripserit τίσι γάρ (δὲ) με μορφαῖς οὐκ ἐπεστιάται (τότε); Exciderat τότε post simile — τάτει. Cf. Oed. R. 777. πρὶν μοι τύχη | τοιάδ' ἐπέστη. 1208. Pind. N. VII. 71. Tr. 1170. μόχθων τῶν ἐφροσίων ἔμοι etc. El. 192. Fr. 708. Aesch. Ag. 1248. Ant. 225. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις. Cf. v. ἐπισύστασις in N. Test.

164. Ἀχιλλήϊον suspectum habet Hermannus ad Iph. T. 210., qui cum Heathio dubitat an ulla pars hujus loci Sophoclis sit. Sophocli locum abjudicat Dobraeus.

165. ὥς ὀρᾷς] Malim ὦν ἐρᾷς.

166. Πηλιωτικὸν βρέφος Eust. ad Od. τ'. p. 1872, 12. Alteram lectionem (Πηλ. τρέφος) probat Porsonus Adv. p. 114. Cf. Arist. Nub. 1176. Ἀττικὸν βλέπος.

167. γλώσσης μελίσσης] Qu. γλῶσσαν μελίσση (i. e. μέλιτι, Oed. C. 481.) τῷ (sic) κατερουηκότι. Vel γλώσσης μελίσση (i. e. μέλιτι) τῷ κατερουηκότι. Vel νάματι (νασμά) μελίσσης τῷ —. Sed μέλισσα pro μέλι usurpasse Sophoclem aegre crediderim.

168. ὁ δὲ ἐνθ' cod. ἐνδύνθ' Lobeck. ἐνθ'] ἐν θ' Ellendt. Fort. ἤλθ'. ἀρῶξιν] ἀρρῶξιν Lobeck. Ellendt. Dind. Cf. ad Fr. 27. 475. Ant. 251. Simile est ἀπορρῶξ. τεχνίτου] τέχνη conj. Lobeck. Dind. Recte.

169. δμματα πλατύλογχα Toup. in Suid. II. 567. δμματα δίλογχα, aut δμμάτων ἀπο λόγχα (ἐπεμψε) Blomf. Gloss. Ag. 232. δμμάτων ἀπο | λόγχα ἀφίησιν Dind. ad Aesch. Ag. 240. Scripserat, opinor, δμμάτων ἀπο | λόγχα ἀφίεις (aut ἀφίει). Etiam verba δμμάτειος πόθος Sophoclis esse recte judicare videntur Ellendt. Nauck. In versu apud Hesychium corrigendum videtur ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾷν γίγνεται βροτοῖς ἐρᾷν, quem tragici poetae (Sophoclis, opinor) esse ostendit ἐσορᾷν.

170. τεκτόναρχος Μοῦσα] Cf. Eq. 527. τέκτονες ὕμνων. Soph. Fr. 170. τεκτόναρχος] τεκτονουργός conj. Nauck., coll. Hesychio, τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων. Ipse Hesychio potius restituerim τεκτόναρχος.

173. πάντων] Qu. πάντων (μέγιστος). ἀλλ' οὐ μὲν δὴ κάνθαρος οὗτος | — conj. Dind., coll. El. 103. Fort. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος | τῶν Αἰναιῶν οὕτω μέγας.

175. ἐσέφθην] Cf. Plat. Phaedr. p. 254 B. σεφθεῖσα.

176, 1. οὐκ οἶδα —] Cf. El. 1110. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. Aj. 792. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προᾶξιν. πείραν] Herwerden explicat διαφθοράν, i. e. stuprum. "Verba, inquit, Acrisii ad filiam Danaen postquam haec Perseum jam enixa est." 2. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ'] τῆς παιδὸς ὄντως τῆσδ' Mein. Anal. Soph. p. 274.

177. Hesych. σήμερον (l. ἡ σήμερον) ἡμέρα.

178 b. ANTIOPIH. Ad hanc fabulam referenda videntur adespota 312. 461. ἀφροδισίαν ἄγραν] I. e. σῦς (sues), ut videtur.

180. Antiatt. τεθειωμένον (τεθειωμένον?).

182, 2. ἄνθος ἀνίας] Qu. ἄνθος μανίας. Et sic Valck. Cf. Trach. 1000. τὸδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος. Nescio an lateat ἄκος. (Cf. Fr. 380, 4. πεσοῦς κύβους τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος. Aj. 363. Oed. C. 1270.) Vel γάνος οἰνάνθας (i. e. vinum).

184. εἴη] *Malim εἴην*. Idem suadet Naber

185. Ἑλένης ἀπαίτησις. Hanc fabulam Meinekios (Fr. Com. IV. 308.) ex loco apud Athenaeum III. 76 D. servato fuisse satyricam censet. 1. *Lege αἶμα ταύρειον πλεῖν*. et sic Dind. 2. *καὶ μήτε πλεῖον* cod. Θ. *καὶ μὴ γε πλείω* ceteri et Nauck. *καὶ μὴ πλέω γε* — V. D. in Mus. Crit. I. 141. *καὶ μὴ τι πλείω* — Wunder. ad Phil. 1409. *καὶ μὴ τι πλείους* — Cobet. Dind. Corrige *καὶ μὴ 'τι (ἔτι) πλείους* —, aut potius *καὶ μὴ 'τι πλείω* — *δυσφημίαν*. Cf. Tr. 944. *εἴ τις δύο | ἢ καὶ τι* (corr. *κἄτι*) *πλείους ἡμέρας λογίζεται*. Arist. Vesp. 806. *δοσπέρ τ' ἐφασκον κἄτι πολλῶ πλείονα*. Thuc. I. 137. *πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ (εἰργασμαι)*. Noli *μηκέτι* (non amplius) pro *μὴ 'τι* requiri existimare. Minus placet quod olim tentabam, *καὶ πλείονας* (Ant. 313.) *μὴ* —.

186, 1. *χαρακτήρ*] Cf. Herod. I. 142. *χαρακτῆρες γλώσσης τέσσαρες*. Arist. Pac. 220. *ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν δημάτων*. *τί με] μέ τι* Blomf. *αὐτὸς ἐν γλώσση* libri. *αὐτὸς* — Herm. Nauck. Qu. *ἄλλος ὢν γλώσσης*. 2. *παρηγορεῖ]* *προσηγορεῖ* cod. Taur. Imo *κατηγορεῖ*, et *μον* pro *με*. Cf. S. Matth. Evang. XXVI. 74. *ἡ λαλία σου δηλὸν σε ποιεῖ*. Λάκωνος] Qu. Φοίνικος. *δομᾶσθαι]* *δοφρέσθαι* Herw. a. 1855.

187, 1. *γένυν]* *γε νῦν* Blomf. Qu. *με (σε) νῦν*, aut *τὰ νῦν*. 2. *ἔωλον]* *ἔωλον* cod. Par. 2651. *αἰῶλον* cod. Par. 2614. *γραβίους* pro *γραφίους* Schneider.

190, 1. *πέπων ἐρινὸς παντελῶς ἀχρεῖος ὢν* Scal. *πέπων ἐρινὸς ὡς ἀχρεῖος αὐτὸς ὢν* Porson. Adv. p. 59. *αὐτὸς* suppleverat jam Casaubon. *πέπων ἐρινος ὢν | ἐς βρώσιν* (del. *ἀχρεῖος*) — Cobet. Obs. Crit. p. 289. Nauck. *ἀχρεῖος*, ut glossema ad *πέπων ἐρινος* interpolatum, deleverint Cobet. Dind. V. L. p. 289. I. e. *φαῦλος ὢν ἄλλους ἐκφανλίζεις*, inquit. Pro *ὢν* fort. *ὥς*. Qu. *πέπων ὅπως ἐρινὸς ἀχρεῖός τις ὢν* —. 2. *ἐξερινάζεις]* Cf. Hermipp. II. 406. *ἀνερίναστος εἰ*.

191. *νένωνται* ex Athlio affert Etym. M. p. 601, 26. Etym. M. p. 601, 20. — (*ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑλένης γάμω, Οἶον νένωνται* conj. Hermannus Praef. Eur. Hel. p. XVI.).

193 b. Meinekios (Fr. Com. IV. 378.) ad hanc fabulam refert locum apud Eust. ad Il. p. 1189, 24. *πανοῦχον ἄξαντες* (*ἄψαντες* Mein.) *φλόγα*, coll. Phot. p. 377, 21. *Πανόν*: — Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμω. Sine idonea causa, opinor.

196, 2. *νικᾶν]* Mendosum. Requiritur verbum significans *to attach*. Fort. *ἥκειν*.

197, 1. *ὃ πᾶν σὺ τομήσασα]* Qu. *ὃ πάντα* —. Cf. Fr. 155. *ὃ πάντα πράσων*. Nub. 375. *ὃ πάντα σὺ τομῶν*. *καὶ πέρα]* Cf. Phil. 1277. *οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ', ἴσθ', ἢ λέγω*. Dem. p. 1123, 20. *οὐκουν δεινόν, ὃ γῆ καὶ θεοί, καὶ περὰ δεινοῦ* (del. *δεινοῦ?*) *τούτους περιορᾶν* etc. Arist. Av. 416. *ἄπιστα καὶ*

πέρα κλύειν. Th. 705. δεινὰ — καὶ περαιτέρω. Eur. El. 1185. ἄλαστα μέλεα (μελέα?) καὶ πέρα παθοῦσά γε. 3. ἢ ἐκὶ πῆμα] Qu. ἦτις πῆμα —.

198. δλόμενε] Qu. βέλτιστε, ὦ λῶστε, αὐτ κάκιστε.

199. ἔτρια] Cf. Arist. Ach. 1092. ἄμυλοι, πλακοῦντες, σήσα-
μοῦντες, ἔτρια. πρὸς ἔτρια βλέπω] Cf. Arist. Lys. 427. οὐδὲν
ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν.

200. γάμος] γάμου recte Nauck. Sic ὥρατα γάμου alicubi.

202. βέβαιαι] Imo βέβαιοι. Cf. ad Arist. Lys. 1017. Qu. ἀρετῆς
βέβαιοις ἐσιν ἢ κτήσις μόνῃ. μόναι] μόνῃς Naber.

203. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται] ἀνδρῶν γὰρ
ἐσθ' ὧν —, vel ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐκ ἀλλάσσεται
F. G. Schmidt. Hoc etiam Naber. Sed cf. Men. Mon. 31. ἀνδρὸς
πονηροῦ σπλάγχχνον οὐ μαλάσσεται. Qu. ἀνδρῶν πονηρῶν (αὐτ
κακῶν γὰρ) —.

204, 1. τὰ ῥᾶσι] τὰ χρήσι' Reisig. Conj. p. 129. τὰ λῶσι'
Blomf. in Mus. Crit. I. 144., coll. Oed. R. 1066. Aesch. Prom. 204.
Eur. Hipp. 901. (Recte, opinor.) τᾶριστ' Dobr. Mein. Cobet. Cf.
Phil. 456 sq. Stob. Fl. 43, 7. 3. ἀμαρτία recte ed. ἀμαρτίας A. M.

205, 2. δπου τὸ δεινόν] δπου τὸ θεῖον Kock. Ver. p. 224.
Qu. δπου τὸ θεῖον.

206. προσόντος ed. προσόντως M. προσηκόντως A. B. πρεπόν-
τως recte Nauck. Dind. Qu. γήρα παροικῶν. Cf. ad Oed. C. 703.
γήρα συνναίων. εὐφημίαν] εὐβουλίαν Nauck. F. G. Schmidt.

207. ἀπελθ'. ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου Valck. ἀπελθε· κινεῖς
ἵπνον — probabiliter Nauck, coll. Eur. Bacch. 690.

208. Ἀργείους ὁρῶ] Cf. ad Arist. Ran. 653. ΔΙ. ἰοὺ ἰοῦ. ΑΙ.
τί ἐστιν; ΔΙ. ἐπτεας ὁρῶ.

209, 1. γλῶσσ' ἐν οἷσιν] ἢ γλῶσσ' ἐν οἷσιν Br. Blomf. γλῶσσ'
ἐν κενοῖσιν Jacobs. et Cobet. Obs. Crit. p. 15. ὦ γλῶσσ', ἐν οἷς
conj. Dind. γλώσση σὺ τοῖσδ' ἐν — Wecklein. γλῶσσ' ἐν νέοισιν
ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει Schmidt. Qu. ἢ γλῶσσ' ἐν ἀφροσιν ἀνδράσιν
τιμὴν ἔχει. Vel γλῶσσ', ἢ 'ν ματαίοις —. Vel ὦ γλῶσσ', ἐν ἀφρο-
σιν (οἷς) ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις. 2. δπου] ἐκεῖ Blomf.

210. Simillimus locus est Aesch. Fr. 282.

211. ἀγνιαῖον] ἀγνιαῖον Mein.

213. Σοφοκλῆς ἀμήλω Hesychii cod. Σοφοκλῆς Ἀμύνω legen-
dum suspicatur Blomf.

215 b. ἀδόξαστον] I. q. ἀδόκητον. Sic δόξα et δόκησις. Huc
forsan spectat Hesychii glossa, Ἀδόξαστον· ἀνέλυστον. Σοφοκλῆς
Εὐρησά (supr. κ).

216. τὸν δρῶντά πού τι — apud Schol. Pind. Nem. IV. 51.
Cf. ad Fr. 11. εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Aesch.

Fr. 282. *δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν δρεΐλεται*. Cho. 313. *δράσαντι παθεῖν. γάρ τι*] *πού τι* schol. Pind. N. IV. 51. Cf. ad Aesch. Fr. 282.

217. *τοιγαριώδη libri. τοιγὰρ ἰώδη* Nauck. *Lege τοιγὰρ αὐτὴν δεῖ φυλάξαι* —. *χοῖρος ὥστε δεσμίων*] *χοῖρον ὥστε δεσμίαν* recte Casaubon.

218. *συνέλεγον τὰ ξύλ', ὥς ἔκκανυμάτων | μὴ μοι [μηκέτι?] μεταξὺ προσδεῖς εἶεν* — Bentl. in Class. Journ. XII. 445. (Epist. LXXXIII.) Suppleri potest (οἱ δὲ) *ξυνέλεγον τὰ ξύλ', aut (οἱ δὲ) ξύλα ξυνέλεγον*.

219. Jacobsius (Exerc. Crit. I. p. 9.) corrigit sic, — *ἐν Ἡρακλεῖ Σ. (i. e. Σατυρικῶ), Τρέφουσι κτλ. στρέφουσι*] *τρέφουσι* Jacobs. Dind. Fort. *σέβουσι. χωρὶτην ὄφιν*] Cf. Fr. 22. Phil. 1327. Aesch. Fr. 122. *δοιπόρων δῆλημα χωρὶτης δράκων*. et ad Soph. Fr. 333.

223. *οὐκ ὤφιξεν*] *οὐ κωφεῖ ξένον* Wecklein. Phot. *οὐκ ὤφιξεν* (i. οὐ κωφεῖ).

224. Fort. *ἃ δὲ | δόξη τοπάζω 'γὼ σάφ' εἰδέναι θέλω* (vel *βούλομαι σαφ' εἰδέναι*). Cf. Aesch. Ag. 1369. *τὸ γὰρ τοπάζειν τοῖ σάφ' εἰδέναι δίχα*.

ΘΑΜΥΡΑΣ. Arg. Poll. IV. 141. *τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμόν (τὸν μὲν ὀφθαλμόν γλαυκὸν ἔχων?)*.

226, 1. Herwerden conj. *ᾧχωκε γὰρ — μέλη, | λύρα μόνανλοί θ', οὖς τύχη, χειμῶν ὅπως | ναὸς τέρεμνα, κωμάσας*] [qu. *τέρεμν' εἰσκωμάσας*] *ἀνῆρπασεν. οἶχωκε*] Imo *ᾧχωκε*. Et sic Dind.

κροτητὰ — μέλη] i. e. crepantia. Cf. El. 714. *κτύπον κροτητῶν ἀρμάτων*. Trag. adesp. 66. *μέλη πάραυλα ἀκρότητα (καὶ κροτητὰ?) κύμβαλα. λύρα μόνανλοί θ', οὖς ἐχαίρομεν τέως* conj. Nauck. *πηκτίδων μέλη*] Cf. Fr. 361. *Λυδῆς — πηκτίδος συγχορδία*. Arist. Thesm. 1217. *τὴν γραῦν ἐρωτῆς ἢ 'φερεν τὰς πηκτίδας*; 2. Sic Herwerden, *λύρα μόνανλοί θ', οὖς τύχη χειμῶν ὅπως* etc. Qu. *ἦδε δ' αὖ χειμῶν ὅπως* —. 3. *ναὸς τ' ἔρημος* conj. Wagner. In *ναος* latet fortasse *νάβλα* aut *νάβλαι*.

227, 1. *μαγάδιδες*] *μαγαδίδες* recte Mein. Com. III. 179. Sic *καρίδες* et *καριδες*. Utique duae primae syllabae in *μάγαδις* breves sunt. 2. *ἡδυμελῇ*] Cf. Arist. Av. 659. *τὴν δ' ἡδυμελῇ — ἀηδόνα* etc.

228, 1. *πρόποδα*] *προσωδὰ* al. *πρόσοδα μέλεα* (i. e. *προσόδια*) conj. Nauck. *κλύομεν*] Qu. *κλύετε*. 2. *χερσὶ πόδεσσιν*] *χέρσαι πόδεσι* al.

230, 1. *οὐ κατοικήσαντ' ἔτι*] Qu. *οὐκέτ' οἰκήσουτ' (οἰκήσων)* ἔτι. Vel *οὐ κατοικήσουτ' ἔτι*. Cf. Phil. 40. *ἀνὴρ κατοικεῖ τοῦσδε τοῖς τόποις σαφῶς*. Oed. C. 362. 1004. Postulatur omnino futurum. 3. *σίνιν*] V. Blomf. Gl. ad Ag. 697.

232 a, 2. *ξηγνὺς*] *Lege ξηγνὺς δ'.* *ξηγνὺς ἀρμονίαν* —] Cf. Arist. Eq. 533. *διὰ ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν.* Epicr. com. III. 366. *χορδοτόνου λύρας*] Cf. Eur. Iph. T. 1129. *κέλαδον ἐπιτόνου λύρας* —. Alc. 448. *ἐπιτόνον* — *χέλυν.* Herc. 684. Fortasse et hic reponendum *ἐπιτόνον.*

232 b, 1. *ἐλάμφθην*] *ἐθάλφθην* Br. *δ' ἂν καὶ τῷ* (τὸ al.) libri. *δακέτω* idem. Fort. *πυρετῶ.* 2. *ἐρχομαι*] *Mendosum.* Qu. *τρέφομαι, βόσκομαι, aut ἄρχομαι.* 3. *περίαλλα*] *Rarum hoc adverbium occurrit etiam Oed. R. 1218. δύρομαι γὰρ ὡς περιάλλα (?)*

233 a, 2. *Connecte ἀνημέρωσα κνωδάλων, belluis liberavi.*

234. Cf. Eur. Fr. 301. *πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τὰλλ' ἔσι' ἀσθενῇ.*

234 a, 1. *δν ἂν τιμᾷ θεός*] *δς ἂν τιμᾷ θεόν* Beynen. Recte.

2. *θεοὺς δρῶντα*] *Lege εἰς θεόν (θεοὺς) σ' δρῶντα.*

234 b. *πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται*] Cf. Plat. Symp. 196 D. *καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἔρωτι οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.*

235, 1. *ὡς νῦν*] *Lege ὡς νῦν, id quod ostendit collocatio particulae νῦν. δικαίως μῶμος*] Qu. *δίκαιος μῶμος.* 2. *ἄπτεται*] *ἄπτεται* Valck. ad Hipp. 604.

236, 1. 2. Euripidis hi versus sunt, Hel. 253. *ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι | ὡς ὄψοι τὰναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.*

1. *ἔχεις μὲν ἀλγείν'* ed. *ἔχει* — codd. Qu. *ἔστιν μὲν* (vel τὰδ') *ἀλγείν'.* *πειρᾶσθαι δὲ χρὴ | ἐκ τῶν τοιούτων δὴ (pro χρὴ) τιν'* — (om. v. 2.) Badham ad Iph. T. 752. Qu. *πειρᾶσθαι δέ σε* (vel δ' *δμως*) —. 2. *χρὴ τιν' ἴσιν λαβεῖν*] Qu. *χρὴ λύσιν ζητεῖν τινά, vel λύσιν ἀνευρίσκειν τινά.* Hunc versum recte delet Badham.

3. *δὴ pro χρὴ* idem.

237, 1. *καὶ λόγοισιν*] Qu. *κἂν λόγοισιν.* Cf. Oed. C. 116.

238, 1. *καίπερ γέρον ὦν, —*] *κᾶσιν γέρον μὲν, —* Weckl.

239, 1. *ἔστι γὰρ τις ἐναλία πόλις | γῆς Εὐβοείας* Valck. ad Phoen. p. 641., qui Nyssam dici putat, memoratam a Stephano Byzantino. Qu. *ἀκτὴ τίς ἐστιν ἐναλία* etc. Vel *ἀκτὴ γὰρ τις ἐστιν ἐναλία | Εὐβοῖδος αἶας, ἐνθα* —. 2. *Εὐβοὺς αἶα*] Qu. *Εὐβοὺς ἀκτὴ*, ut in Trach. 237. *ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοὺς.* *βάκχειος*] Imo *βάκχιος.* Cf. ad Tr. 704. Arist. Eccl. 14. *εὐβοήσασα*] *Εὐβοὺς αἶα* Lud. Dind. Cobet. Nauck. *Εὐβοὺς ἀκτὴ* Mein. 3. *ἐπ' ἡμαρ*] In diem. Anglice daily. Cf. Eur. Phoen. 401. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἰτ' οὐκ εἶχον ἂν.* Cycl. 335. *πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν.* Herod. I. 32. *τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος.* *λιβρᾶς ἔω* M. Schmidt., coll. Fr. adesp. 184. *λιβρόν σέλας.* *ἔρπει*] Qu. *ἀνθεῖ.* 4. *κεκλημάτωται*] *Palmites gignit.* Aliud est *κληματοῦν*, aliud *κληματίζειν.* Sic *αἰγυπτιοῦν* (adesp. 133.) et *αἰγυπτιάζειν* (Arist. Thesm. 922.).

χῶρον] *χλωρόν* Bergk. Nauck. *εὐανθές*] *οἰνάνθης* Barnes. Inter *οἰνάνθης* et *εὐανθης* aut *εὐήθης* (coll. Hemst. ad Hesych.

Εὐήθης γύνῃ fluctuat Valck. ad Phoen. p. 640. *δέμας*] Qu. *γάνος*.

5. *ἡμαρ — μέσσον*] I. e. merities. Eadem forma est Ant. 1223.

1236. et Oed. 1147. *αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα* (i. e. meridiem).

δμψακος τύπον] *Uvae non maturae formam.* 6. *καὶ κλί-*

νεται γε Valck. l. l. *καὶ κλίνεται τε* Wex. ad Ant. 1164. (1184.).

Ubi v. adnot. Cf. Trach. 1186 sq. *πεπαινεται τε* Nauck. *γλυκαί-*

νεται τε Mein. Dind. *κάποπερκοῦται*] *κάπιπερκοῦται recte* Nauck.

Qu. *κῆτα περκοῦται.* Cf. Chaerem. Fr. 12. *πολλὴν ὁπώραν Κύπριδος*

εἰσορᾶν παρῇν | *ἄκραισι περκάζουσιν οἰνανθαὺς χρόνον* (δμοῦ

F. G. Schmidt). 7. *βλαστουμένη*] *κλάστον χερὶ* Mein. *βλαστοῦ*

γονή | *ὀπωροκλάστη*, *κῆτα κίρνεται ποτὶν* idem. *Mendosum.* Qu.

βλαστοῦσ' αἰεὶ, vel *βλαστοῦσα δὴ*, vel *βλαστοῦσ' ἄμα*, vel *πεπεμ-*

μένη, vel *βλασιάνουσα τέμνεται.* V. Dind. ad El. 590.

241. *κατὰ ῥάχιν*] Cf. Aesch. Eum. 190. *ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.*

242. Hesych. *καὶ* (dele) *κατὰ τὴν πρόσσωπιν.*

244. *ἀνταίρουσιν*] Cf. v. *ἀπαιρεῖν.*

245. *ἀπείρωνας*] Cf. Oed. R. 1088. *ἀπείρων.* Hesych. *ἀπειρά-*
τους (l. *ἀπεράτους*).

246. *ἀπόθεα*] I. q. *ἄθεα.* Sic *ἄξενος* et *ἀπόξενος.*

248. *ἀτελῇ*] Anglice, free from expense.

255, 1. *ἐπήνεσ'*] Cf. Arist. Ach. 485. *ἐπήνεσ'.* 2. *ἐκ κάρτα*
βαιῶν] Malim *ἐκ κάρτα βαιοῦ.*

256, 1. *ὦ γεννήτορ* (*Ἰναχε* explicandi causa addito) Dind.

Ἰναχε πᾶτορ (!) Nauck. *Ἰναχε νᾶτορ*, *παῖ τοῦ* — Mein., coll.

Hesych. *ναέτωρ*: *ῥέων, πολύρρους.* Quod recepit Dind. Cf. v. *ναρὸς*

Fr. 266. Correctio admodum incerta. Malim *ὦ γεννήτορ*, ut in
anapaestis. *τοῦ* additum ex codd.

257, 1. *ξανθή*] Qu. *πυκνή.* 2. *παισὶν*] *ἅπασιν νῦν* Toup.

ἐπεκύνπει] *ἐπεγκύνπει*, *ἐπεισκύνπει* al. *ἐπεκτύνπει* Nauck. Qu. *ἐπι-*
κτυπεῖ aut *ἐπισκῆπτει.* Sic Meinekios (Phil. Exerc. p. 49.), *ξανθή*
δ' ἀφροδισίῳ | *λάταξ πᾶσιν ἐπεκτύνπει* (aut *ἐπεισκύνπει*) | *δόμοις*, ex
glyconeo carmine haec ducta esse admonens in quo pacis commoda
celebrata sint.

258. *πανδόκος ξενόστασις*] Cf. Oed. C. 90. Aesch. Cho. 662.
ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

259. *τοιόνδ' ἔχω Πλούτων'* — Fritzsche. Qu. *τοιάνδε μοι Πλού-*

των ἀμεμφίας χάριν | (*ἔδωκε* vel *δέδωκε*). *ἀμεμφίας*] Cf. Aesch.

Sept. 909. *διαλλακτήρι δ' οὐκ ἀμεμφία.* *δ' ἐπίσοδος*] *ἦδ'*

ἐπίσοδος Porson. Qu. *ἦδ' ἔστ' εἴσοδος.* Melius hic convenit *εἴσο-*

δος quam *ἐπίσοδος.* Cf. schol. Plut. 807. *τοῦ Διὸς εἰσελθόν-*
τος etc.

261. *γυνὴ τίς ἦδε*; *κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς* Toup. et vulg. Qu.

γύναι, *τίς ἦδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς*; Cf. Oed. C. 313. *Θεσσα-*

λὶς κυνῆ. Arist. Av. 1203. Diog. L. VI. 102. *πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ*

τῆς κεφαλῆς. *συληνᾶς* R. V. *κυληνᾶς* Ald. Aliud quid latere

suspiciatur Nauck. Qu. στεγανός, tecta, operta. Schol. Arist. τῆς Ἰριδος (l. περὶ τῆς Ἰριδος).

265, 5. καὶ γῆν ὑποβάς ἐνθεν ἐς Ἄργος Blomf. "Supra dixerat Strabo, φέρονται δ' ὑπὸ γῆν ποταμοὶ πολλοί." Qu. βὰς ὑπὸ γᾶς.

267. εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες Dind. in schol. Arist. Pac. 531. γέννας ἀφθίτου λαχόντες (om. θείου) Herw. — ἀφθίτου θείας λαχόντες Bergk. γέννας ἀφθίτου λαχόντες Isoθέου conj. Nauck. Qu. εὐδαίμονες οἱ βιοτᾶς τότε ἀφθίτου λαχόντες αἶσαν. Vel εὐδαίμονες οἱ τότε ἀφθίτον βίον λαχόντες. ἀφθίτον μέρος (vel μοῖραν) λαχόντες. Cf. Arist. Nub. 1026. εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων. Cratin. Fr. 228. λαχόντες] Annon τυχόντες? Λαγχάνειν nunquam apud probos scriptores Atticos genitivum gubernat. γενεᾶς] γέννας Bergk. Nauck. Suspectum γενεᾶς.

268. ἔχει νόμον] νομόν (sic) ἔχει Ellendt. Dind.

269. ἀραχνᾶν] ἀραχνῶν Dind. III. in Add. VIII. p. 206. βροίθει] Lege βροῖει, quod genitivum saepe regit. Contra βροίθειν dativum regit Aj. 130. Eur. Phoen. 1551. El. 305. Tro. 216. πάντα δ'] Qu. καὶ πάντ'.

271. κναμοβόλῳ δικαστῇ Schow. κναμόβολον (sic) δικαστὴν Ellendt.

278. Apud Erotian. ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἴους, Τραχὺς χελώνης — corr. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 237., qui haec ad Inachum refert. τραχὺς δὲ φωνῆς κέροχος ἐξανέεται Herw. "I. e. aspera vocis raucitas, qualis boum esse solet, emittitur, nempe ab Ione. Ovid. Met. I. 636. 'et conata queri mugitus edidit ore etc.'" χελώνης] Corruptum.

280. τὸν Αἰθῆν γὰρ οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ F. G. Schmidt, coll. Fr. 64. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Qu. θάνατον γὰρ οὐδὲ γῆρας εἰωθεν φιλεῖν.

284, 1. ὁ πάνθ' ὀρώων καὶ πάντ' ἀκούων] Cf. Hom. Il. γ'. 277. ἡέλιος, δς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις. πάντ'] πᾶν Wecklein. ἀναπτύσσει] Cf. El. 639. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς. Fr. 657. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει. Pind. Ol. X. 65.

285. γᾶς φορβάδος] I. e. altricis. Cf. Phil. 700. φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν. Alio sensu φορβάς Fr. 645.

287. Anecd. Bekk. καθαρὸς (καθαρά?).

289, 1. νόει πρὸς ἀνδρὶ, σῶμα πουλύποδος ὅπως | πέτρα, τραπέσθαι γνήσιον φρόνημ' δεῖ Jacobs. Anim. p. 321. πουλύποδος] Cf. Eupol. II. 471. ἀνὴρ πολίτης πουλύπους εἰς (τις?) τοὺς τρόπους. νόει πρὸς ἀνδρὶ —] νοῦν δεῖ — Porson. Legerim σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς —. Cf. Fr. 298 b. Pro σῶμα Bergkian non inepte χρῶμα requirit.

290. ἀκρουχεῖ] Formatum ut σκηπτουχεῖν, etc.

295. ἐνήλατα (om. ξύλα) τρίγομφα διατορεῖν σε δεῖ Valck. ad Phoen. 1186. Idem ipse conjeceram. Cf. Eur. Phoen. 1195. κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα. Hipp. 1235. ἐνήλατα (sive ἀμαξηδόνα, ἀξονίδια, sc. ξύλα) in curribus erant Anglice the spokes, sic dicta ἀπὸ τοῦ ἐνελαύνεσθαι. In sellis et scabellis spondae dicebantur. Eodem sensu κραστήρια. V. Lob. Phryn. p. 178. Fort. ἐνήλατ' οὖν τρίγομφα τορνεῦσαι σε δεῖ.

296. κάθορμενίζειν οὐκ Eust. ad Il. μ'. p. 857, 14.

297. Hesych. παντοδαπῶς διαφέρεσθαι (l. διαστρέφεσθαι ex Photio et Suida) κατ' εἶδος.

298 a. Corruptum dramatis nomen. Ἰνοῖ scribit Musurus. Οἶνεῖ Dind., Ἰωνι malit Nauck.

298 b. Menand. παιῖοντα (τιν' ἄνδρα?).

299, 1. ἄλλας στραβήλον τῆσδε τέκνον εἴ τι γὰρ | δυναίμεθ' εὐρεῖν Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 61. Qu. ἄλλαν στραβήλον τῆσδε φέρομεν, etc. 2. δς διείρειεν λίνον supplendum esse satis probabiliter censet Nauck.

300, 1. ἤλθ' Qu. ἦν. 2. πέρδικος Qu. Πέρδιξ τις. Cf. ad Arist. Av. 1292. Quod ad ὄρνιθος — πέρδικος, cf. ad Av. 79.

302. Cf. Euripidis (?) versum, τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει. Similiter Aesch. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, γῶ θεὸς ξυνάπτεται.

303. κωχεύουσιν] I. q. δκωχεύουσιν. Cf. ad El. 732. Ab eadem stirpe ortum videtur nostrum coach. ἐνφοραὶ aut ἐμφοραὶ — libri. ἐν φορᾷ Dind. Nauck. Qu. ἀνθρώποι. Pro με corrigendum fortasse δὲ aut τε: sanum enim videtur δέμας.

303 b. Erotian. Gl. Hippocr. p. 177. Ἡρακλείης νόσον: — ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς κωμικοῖς (Σοφοκλῆς ἐν τοῖς Καμικίοις conj. Meinekius Fr. Com. I. 7.).

305, 1. καὶ δὴ τι καὶ —] Qu. καὶ πού τι καὶ —. Cf. Phil. 308. καὶ πού τι καὶ μέρος βορᾶς | προσέδοσαν οἰκτεῖραντες. 2. δέατος] A nominativo δέαρ. Sic στέαρ στέατος.

306. αὐτοκτίτους δόμους] δόμους αὐτοκτίτους scripsisse poetam jure suspicatur Nauck. Anglice, self-wrought, of native build, natural. Cf. Aesch. Prom. 309. πετρηρεφῇ | αὐτόκτιτ' ἄντρα. Oed. C. 698. αὐτόποιον. Virg. Aen. I. 167. 'vinoque sedilia saxo.' Confer vv. κίτωρ, κίτης, κιμένος, δρείκιτος (Pind.), εὐκιτος (Hom.).

307, 1. Qu. τοῖς μὲν λόγοισι τοῖσι σοῖς τεκμαίρομαι. 2. λευκὴ στάθμη] λευκὴν στάθμην Eust.

308. Qu. ὁ τι ἂν γένηται τις —, vel ὁ τι ἂν δὲ γίγνηται —.

309. κέντρωνες] Cf. Arist. Nub. 450. κέντρων.

310, 1. Burgesius (ad Suppl. 814.) corrigit, — τὸν οὐ σώφρονα — "τόνδ' ἄντατον, περιδινεύοντ' ἀχόρευτα." "καὶ δεῖμα προσπνέοντ' ἀπ' ἀνιάας θεοῦ," duo diversa fragmenta esse existimans.

Utique duo fragmenta hic videntur esse. Idem sentiunt Bergk. Nauck. Lobeckius locum sic restituere conatur, τὴν ἀγχιμον δὲ πῦρ δονοῦσαν οὐχ ὄρας | καὶ δεῖμα προσπνέουσαν ἀνταίας θεοῦ;

2. προσπαίοντα] προστροπαιον tentat Nauck.

313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν] Cf. Aesch. Prom. 656. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Eur. Alc. 857. Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν. Anaxil. III. 350. ἐὰν δέ τις (ἐταῖρα) — τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῆ πρὸς χάριν. V. Blomf. Gl. Prom. 656.

314 a, 1. Lege ἦ — οὐπιχώριος; | B. καὶ κάρτα· φρίζας — ἐξέδν. Cf. ad Tr. 379. Qu. ἦ βλαστὸν οὐκ ἐβλαστε τὸν ἐπιχώριον.

2. κάρτα cod. κρᾶτα Bergk. φρίζας — σφηκώματι] Cf. Herod. VIII. 96. Καυλιάδες δὲ γυναικες ἐρετμοῖσι φρίζουσι. εὐλόφω σφηκώματα cod. εὐλόφω σφηκώματι Valck. Cf. Aj. 1268. εὐλόφον κυνῆς. Arist. Pac. 1216. ὁμως δ' ἐτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν. 3. μὴ προσεξέδν cod. μητρὸς ἐξέδν Rutgers. Hesych. Φρίζας —: ἀναφὺς ἄρτιος (ἀναδὺς δρθιος Hemst. apud Valck. Phoen. 674.).

316 b. ἔχοντας] ἔχοντες expectabam cum Nauckio. Deinde ἱματίων forsitan ejiciendum. Jure haec Sophocli adjudicat Nauck.

317. Cf. Arist. Av. 19. τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. 161. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

319, 1. ἀπῆξε πέμφει Ἰονίου πέλας πόρον, aut — ἐξ ἔω σελασφόρον Benth. Epist. ad Mill. p. 501. κάπεθαύμασα | τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσεῖαν ἰδὼν idem. ἀπῆξε πέμφει ἰνίου σελασφόρον Chr. Wordsworth. 3. τηλέσκοπον] Passivum. Cf. Hesiod. Th. 566. πυρὸς τηλέσκοπον ἀγῆν. 569. Arist. Nub. 290. ἐπιδόμεθα τηλεσκόπῳ δμμάτι γαῖαν.

320, 1. (καὶ τὸ πᾶν ἀδέρματα) supplet Bergk. (βοῦς ἀδερμάτων * *), | Herwerden. 2. (πυρὸς φλόγ') idem. (πῦρ οἴπερ) idem. 3. (ὡς ἱνὸς σελασφόρος) idem.

321, 1. θέσθαι καλῶς] Cf. Fr. 148. Eur. Hipp. 521. ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς. 709. ἐγὼ γὰρ τὰμὰ θήσομαι καλῶς. Hec. 875. παντ' ἐγὼ θήσω καλῶς. El. 648. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.

2. τὴν βλάβην προσθῆ φέρων] Qu. τίνα βλάβην —. Vel πημορῆν —. Cf. Oed. R. 819. οὗτις ἄλλος ἦν | ἢ γὰρ 'π' ἐμαντῶ (ἢ γὰρ αὐτὸς αὐτῶ?) τάσδ' ἄρα δὲ προστιθείς. φέρων] θέλων conj. Nauck.

322, 1. τόλμη] τόλμης Elmsl. ad Med. 388. τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. 2. ἡ γλῶσσ'] Qu. ἡ πεῖρ'.

323, 1. τὰ ψευδῆ λέγειν] Qu. τὸ ψευδῆ λέγειν. Cf. Fr. 326, 1.

324, 1. οὔτε γὰρ γάμον] Qu. οὔτε δ' ἂν γάμον. γάμον] Qu. κράτος aut ποθῶ. Delendum videtur ὥ, ut metrum sit trochaicum. οὔτε] Qu. οὔτ' ἂν. 4. φθονεραὶ γὰρ ὁδοί] Hoc mendosum est. Qu. φθονεροὶ γὰρ εἰσιν οἱ θεοί.

325, 3. τοῦ γε κερδαίνειν — ἀπριξέχονται] Cf. Fr. 26, 3. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχον. Aj. 310. Theocr. XV. 68. ἀπριξέχεν, *Εὐνόα*, ἀμῶν. XXIV. 54. θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπριξέχοντα ἀπαλαῖσιν ἔχοντα (*Ἡρακλῆα*). Sophron. Fr. 79. ὑμέων γὰρ ἀπριξέχονται. Plat. Theaet. p. 155 E. οἱ οὐδὲν ἄλλο οἰόμενοι εἶναι ἢ οὐδ' ἂν δύνωνται ἀπριξέχοντες λαβέσθαι. Lucian. Pisc. 51. οἱ δὲ προσφύντες ἔχονται τοῦ χροσίου. Alciph. III. 54. ἐγὼ δὲ ἀπριξέχουμένην τῶν κερμάτων. et ad Aj. 310. 4. πρὸς τὰ χρήματα] Cf. Ant. 1171. πρὸς τὴν ἡδονήν. κάσσι —] Cf. Arist. Lys. 860. οὐκ ἄλλος ἐστὶν ἄλλα πρὸς Κινησίαν. 6 sq. Cf. Pind. Ol. V. 55. ὑγιέντα δ' εἴ τις δλβον ἄρδει. Arist. Eq. 1091. πλουθυγίαν. Vesp. 677. Av. 604. 731. Lucian. pro Laps. 5.

326, 2. οἴω] Fort. οἶτε. ἡδιστον δ' —] Cf. Theogn. 256. πρῆγμα δὲ τεργνύτατον τοῦ τις ἐρεῖ τὸ τυχεῖν. Eur. Andr. 368. εἰ δ' ἴσθ', οἴου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων, | τοῦτ' ἴσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν εἰλεῖν.

327. τὰ δ' οὐκ ἀκουσὰ codex. τὰδ' οὐκ ἀκούσιμα Bergk. τὰδ' οὐκ ἀκουσά σοι Cobet. Anecd. Bekk. ὡς (ὡς Σοφοκλῆς Dind.) ἐν τῇ Κρεούσῃ.

331. φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι] τῷδ' ὡς ἔχω καλύπτομαι recte F. G. Schmidt. καὶ δὴ φάρει τῷ βυσσίνῳ καλύπτομαι Naber. Cf. Fr. 342. νότου καταστάζοντα βύσσινον φάρος. ὡς ἐμῷ] Mendosum. Latet, ni fallor, epithetum aliquod, fortasse ἀθλίῳ aut εὐνφεῖ.

336. 'We went under a narrow dome, where there was plenty of dirt' (Blomfield.) De voce *παλῆς* v. Scal. ad Manil. p. 119. ἀβάρεβαρον] ἀβόρβορον Blomf. et Cobet. Obs. Crit. p. 283.

337, 1. θεοῖς ἄρ' vulg. θεοὶ γὰρ cod. Par. Nauck. 2. Ἀργείους vulg. Ἀργείων Nauck. 3. ξυναιέσονται ταῦτα codd. Par. et Voss. et (ξιν.) Mon. ξυναιέσονται ταῦτα Madvig. Qu. ξυναιέσονται —.

338. ἐν ᾗ — δανότητος] ἐν ᾗ — δανότητος conj. Dind. ad Oed. C. 1231., coll. Oed. C. 521. ἡδὴ παύσεται ἀμερίων μόχθων καὶ δαιότητος conj. Herw. Cf. ad Pac. 1134. δανότατα (ξύλα). Quidni κακότατος (Oed. C. 521. El. 236.)? παύσει' codex. παύσεται Bergk. δανότητος] δανότητος Lehrs. (Recte, opinor.) ἀδρανότητος (?) Bergk.

340, 1. πρὶ] Suspectum, nisi ἀτμίζων valet emittens. Cf. Pher. II. 300. Xen. Anab. IV. 5. 15. σταλαγμοῖς βαρβάρους libri plerique Harpocratonis. Recte. 2. βαρβάρους εὐσομίας] Lege βαρβάρους εὐσομίαις.

341, 1. Πόσειδον | ἄναξ, δς Αἰγαίου νέμεις πρῶνας — ὑψηλαῖσι — ἀλὸς ἐν βένθεσιν Fritzsch. ad Ran. 664 sq. Αἰγαίου μέδεις] Αἰγαίους ἔχεις Bergk. Αἰγαίου νέμεις Fritzsch. Kock. Ver. p. 168. 2. μέδεις] μεδέεις al. "Dele μέδεις, collato Aristophane." Dobr.

3. σπιλάδεσσι στομάτων] στομάτων σπιλάδεσσι Bergk. σπιλάδεσσι σκοπέλων Kock., coll. Eur. Ion. 274. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας. 714. ἵνα τε δειράδες Παργασσοῦ πέτρας ἔχουσαι σκόπελον. Hor. Carm. III. 27. 61. 'sive te rupes et acuta leto saxa delectant.' Caesar. B. G. III. 13. 'saxa et cautes.' Pro στομάτων participium aliquod ut πολεῶν requirit Herwerden. Qu. σπιλάδεσσι καθίζων, aut — θαμίζων, aut — ναιετῶν. Apud Homerum est ναιετάειν ἐπὶ χθονί, Od. ζ'. 153. Cf. Fr. 401. Δωδῶνι ναίων Ζεύς.

342, 1. Αἰνείας libri. 2. κεραυνίου νώτου] κεραυνίου μοτοῦ Plut. Dobr. μότον Bachet. ad Ovid. Epist. T. II. p. 134. prob. Porson. ἀτμοῦ Burges. ad Tro. 827. Qu. κεραυνίῳ λύθρῳ (aut ἀφρῶ). νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος] Cf. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος. Eur. Herc. 934. ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχον γενειάδος. Qu. — κατασχίζοντα. Vel νώτοις βασιάζοντα —. βύσσινον φάρος] Cf. Aesch. Sept. 1039. βυσσίνον πεπλώματος. Eur. Bacch. 821. Herod. II. 86. VII. 181. Apud Graecos non nisi mulieres gestabant (Aesch. Sept. 1041.), sed apud barbaros etiam viri (Aesch. Pers. 129. Eur. Bacch. 821.). Virgulam tantum post φάρος ponit Herw. 4. κυκλεῖ] κυκλοῖ al. καλεῖ Nauck. κύκλω Reisk. Herw. πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν] Qu. πᾶσά σφ' οἰκετῶν παμπληθία, aut νιν τῶν οἰκετῶν παμπληθία, aut συμπᾶσ' οἰκετῶν παμπληθία. παμπληθίαν] παμπησίαν Nauck. Herw. παγκληρίαν conj. Bergk. Cf. Fr. 583 a. πολυπληθία. Sic ἀνδροπληθία Aesch. Pers. 240. Confer παμπησία, παγκαρχία. 5. συμπλάζεται] συμπάζεται al. (i. e. συμπλανᾶται.) συνοπάζεται (i. e. comites habet) malit Herwerden. πλήθος οὐχ ὅσον δοκεῖς] πλήθος οἱ, πόσον δοκεῖς; Herw. et postea Hayman. Qu. πλήθος αὖ πόσον δοκεῖς. Vel πλήθος δ' ὀπαδεῖ —. οὐχ ὅσον δοκεῖς] Qu. οἱ (ei) πόσον δοκεῖς. δοκεῖ σοι libri. δοκεῖς οἱ Reisk. 6. ἀποικίας Φρυγῶν] ἀποικίας, Φρυγῶν (sc. πλήθος) Herw.

343 a. οἱ πόνοι γλυκεῖς] οἱ λόγοι γλυκεῖς, vel ἡ μνήμη, γλυκὴ Dobr. Adv. II. 358.

343 b. Cf. Aj. 264. φρούδον γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

345, 1. ἡδ' ὁ] ἦν χ' ὦ Burges. ad Eum. 403. Saepius apud Aeschylum occurrit ἡδέ. Fort. ἦν χῶ Δωτιεύς.

348. σκιάζει] καλύπτει, καλύπει al. νῶτα] πλευρὰ al. βοός] αἰὼς schol. Theocr. Lege χθονός.

349. Χρύσης] Insulae. Cf. Phil. 270. 1327.

350. ἄπλαστον vulg. ἀπέλαστον Mein. Nauck. ἄπλατον Bergk. Dind. Cf. Tr. 1093. λέοντ' ἄπλατον θρέμμα κάπροσῆγορον. Qu. ἄφραστον. Cf. Tr. 694. φάτιν | ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπων μαθεῖν. et ad Aj. 256.

352. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει —] Qu. τάχα δ' (aut τάχ') αὐτὸ δείξει —. Cf. Arist. Lys. 375. τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει. Ran. 1261.

δείξει δὴ τάχα. Plat. Hipp. Maj. 288 B. αὐτὸ δείξει. Eur. Andr. 265. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα. ὥς ἐγὼ] ὥς ἔχω Weckl. ὥς ἔχει (quomodo se habeat res) Herw. ὥς δοκῶ Mein. ὥς ἐγὼ] ὥς δοκῶ, Mein. Qu. ὥς λέγω (deleta virgula post τοῦργον). Et sic Burges. ad Tro. 304.

352 b. Μάντεις. Bergk. (Comm. p. 129.) corrigit sic, Φαμενός. Σοφοκλῆς Μάντεισι· Ξανθὸς Φαμενός Τειρεσίῳ παῖς. Similia nomina sunt Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀκισαμενός, Κλανσαμενός etc.

356. φίλανδρος] I. q. ἀνδρεράστρια (Arist. Thesm. 392.).

357, 1. σὺνδς μέγιστον χρῆμ'] Cf. Herod. I. 36. ὕδς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ. Arist. Lys. 1031. ἡ μέγα — χρῆμα — τῆς ἐμπίδος ἐνεστί σοι. γύαις] γύας Cobetus, haec ad Meleagrum Sophoclis referens. Recte.

358, 1. καὶ βραχὺν χρόνον] κἄν — Cobet.

359. Ex choro aliquo.

361, 2. Λυδῆς — πηκτίδος] Cf. Diogen. apud Athen. XIV. 636 A. κλύω δὲ Λυδάς — Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγῶνων πηκτίδων ἀντιζύγοις. συγχορδία] Confer v. συναυλία Arist. Eq. 9.

362. ψαλίδας] ψέλλια conj. Bergk.

366. ἀπύρρον] I. e. ἀθύρον. Cf. Eur. Fr. Inc. 155, 4. θυσίαν ἄπυρρον.

368. ἀφθίτους γνώμας] Anglice, fixed opinions.

370. Scribe χρυσεόπηγον. aut χρυσεοπήνιστον.

371. ἀναστῦσαι] Qu. ἀναστῦσαι. Hesych. ἡ στυγνᾶσαι (ὀργιάσαι aut ὀργῆσαι?).

372. ἀνθρώσκει] Cf. Fr. 800. ἄγχαζε.

373. ἀποσκόλυπτε] Cf. v. ἀποθριάζειν, Arist. Ach. 157. ὁ δ' ἡμιστ' ἔχων] Sub. μόχθους ex praec. ἄμοχθος. Cf. ad El. 962 sq.

375. Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτον κρατήρος] Cf. Aesch. Fr. 52. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Eum. 760. Suppl. 27. Pind. Isthm. V. 7. τρίτον σπένδειν σωτῆρ'. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Hinc Ζεὺς τριτόσπονδος Aesch. Ag. 231.

376, 1. ἀσπιδίτην] Formatum ut ὀπλίτης, χωρίτης (Fr. 22. 219.), ἀσιτήτης (Fr. 81.), ὀδίτης (Phil. 147.), etc. Forma epica Homérica est ἀσπιδιώτης. πεφραγμένον] πεφραγμένον Dind., quem vide ad Ant. 253. 2. τοξενύμασι] Qu. τις τοξότης, aut τὰ τόξ' ἔχων, aut τόξω (τόξοις) ~ —.

377, 1. μυρία — νύξ] Cf. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. 397. μυρίου χρόνου. Phil. 1168. μυρίον ἄχθος. 2. εὖ παθόντα εἶδ' ἑτέρα θανεῖν] εὖ παθοῦντα δ' ἡμέρα φθάνει cum Meinekio F. G. Schmidt. Cf. Xen. Anab. V. 7. 18. πορευόμενον δ' αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη. Anth. Pal. X. 26. τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστιν, | τοῖς δὲ κακῶς μία νύξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Qu. εὖ πράσσοντα (πάσχοντα, παθόντα) δ' ἄνδρα δεῖ θανεῖν, vel — ἄνδρ'

ἔδει θανεῖν. Vel εὖ πράσσοντα δ' ἡμέρα φθάνει. νύξ ἐστὶν εὖ παθόντα] Legerim νύξ ἐστὶν, εὖ πράσσοντι (vel πάσχοντι) δ'. εἰθ' ἑτέρα] ἡτέρα al. Qu. ἔχθιστον.

379, 1. τεῖχος] τεῦχος Scal. ad Manil. p. 288. et Salmas de Usur. p. 431. οὔτος δὲ τεύχη ἐφεῦρεν tentat F. G. Schmidt. Qu. οὔτος δ' ἐφεῦρε πρῶτος. τεῖχος] Qu. ταφρόν. 2. σταθμῶν τ' ἀριθμῶν] Malim ἀριθμῶν σταθμῶν τε, aut sic, σταθμῶν ὀνόματα κἀριθμῶν τε καὶ μέτρων. Cf. Eur. Phoen. 545. καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν | ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε. et ad Aesch. Fr. 181, 2. εὐρήματα] ὁρίσματα Lud. Dind. Herw. σοφίσματα Meinek., coll. Prom. 459. ἀριθμὸν ἔзоχον σοφισμάτων | ἐξηῦρον αὐτοῖς. Qu. νομίσματα propter praec. ἐφεῦρε. σταθμῶν Salmas. σταθμῶν τ' Dind. 3. Post v. 8. transponendum esse censet Scal. Recte, opinor. τάξεις τε ταύτας] Imo τάξεις τε πάσας.

4. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἐνὸς δέκα] πάντων δ' — Herw. κἀπει' ἔταξε πρῶτος ἐς ζεύγος δέκα nescioquis. Qu. καὶ καὶν', aut κἀπει'. πρῶτος] πρῶτον L. Dind., cui respondeat αὐθις. Post δέκα ponatur virgula. 5. et 9. Versus corrupti. 6. δς χίλια εὐθὺς Vat. καὶ χίλιοστος conj. Nauck. Qu. καὶ χιλιάδας, οὔτος — στρατοῦ] στρατῷ Laur. Quod recipiendum. 7. et 8. ἔδειξε et ἐφεῦρε transposuerit Nauck. 9. ὕπνον] Qu. οὔτος aut καὶ τοῖς. φυλάξεις σιτιθῶ Laur. φυλαξ οα Vat. φύλαξιν ἐσθλά Keil φύλαξι σιλιπνῶ M. Schmidt. φύλαξι πιστῶ optime Wagner. et Nauck. 10. νεῶν] νεῶν Blomf. πνυμαντήρσιν Vat. πημαντήρσιν Laur. ποιμαντήρσιν recte Heath. 11. ἄρκτου στροφάς] Cf. Trach. 131. ὁλον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.

380, 1. σὺν θεῷ εἰπεῖν] Cf. Arist. Pl. 114. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται. Eur. Rhes. 468. σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω. 2. χρόνον τε διατριβάς] Qu. χρόνον τῆς διατριβῆς. 3. φλοῖσβον] Cf. Aesch. Prom. 792. πόnton περῶσα φλοῖσβον. κοπήν] κόπον Br. Herw. prob. Nauck. Qu. κόπον aut σάλον.

381. πεντάγραμμα] πεντέγραμμα Poll. prob. Cobet., coll. Hesych. Πεσσὰ πεντέγραμμα.

382. σπίζα τέως] σπίζ' ὅπως Dind. prob. Cobet., coll. Eur. Fr. 961. διοπετῆς ὅπως | ἀστὴρ ἀπέσβη. Adde Arist. Thesm. 1101. ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. Sed requiritur nomen plurale. Malim σπινίδι' ὥς. κάτω] ἄκατοι Bergk.

384. ἀνόρεος] Fort. ἀνδρεος.

386. ἐπίκοτα] Cf. Aesch. Prom. 168. 622. ἐπικότως.

388. ὀλκία] ὀλκεῖα recte Dind. Solennis hic error codicum.

390. ἀναρροιβδεῖ] Cf. Hom. Od. μ'. 104. 236.

391. λινογενεῖς] νεοπλυνεῖς Dind., quod minus aptum hic videtur. Cf. v. λινορραφῆς Fr. 415 c. λινορραφῇ τυλεῖα. ἐπενδύτας] Cf. Nicoch. II. 843. φέρε νυν ταχέως χιτῶνα τόνδ' ἐπενδύτην.

Thesp. trag. Fr. 1. *ἐργῶ νόμζε νεβροῖδ' ἔχειν ἐπενδύτην*. S. Joann. Ev. XXI. 7. *τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο*. Eustathius (p. 1166, 51.) per *ἀνδρεῖον χιτωνίσκον* explicat.

392. *λαμπήνη*] Cognata vox videtur *ἀπήνη*.

393. Tentabam ut in tenebris *ᾠρασιὰ φέλιται*. Ex Plutarchi verbis *ἢ τὸν ἐραστήν* liquet *ἐραστοῦ* mentionem in Sophoclis loco fieri oportere. Verba *οὐδένα* — *σύμμαχον* Plutarchi esse arbitror.

395. *αὔεις* Suid. prob. Blomf. Dind. Qu. *ἀντεῖς*.

397. *δερμηστής*] Confer v. *ὠμηστής*.

399. *τῶνδε*] Malim *τοῖνδε*, aut *προφερετάτου* pro *προφερέτερον*.

400, 1. *λεπτοσπαθήτων χλανιδίων*] Cf. Fr. 849. *ἀσπάθητον χλαῖναν ἀνύφαντον*. Hermipp. II. 381. *κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινόν* | *ᾠρῶν*. Aesch. Fr. 331. *σπαθητοῖς τριμυτίνους ὕφασμασι*.

2. *καὶ ψύχουσα*] Suspectum. Fort. *πᾶν τὸ σῶμα*.

401, 1. *εἰς Λαδῶνος* cod. *ἐκ Λαδῶνος* Mein. Nauck. Dind. *οὔτε Πυθικῶν*] Malim *οὔτ' ἐκ Πυθικῶν*, nisi praestat *ἐς Λαδῶνος οὔτ' ἐς Πυθικῶν* | *γύαλα* etc. 2. *γν* —] *γύαλων* conj. Nauck.

γῆρὺς τις ἂν πείσειεν ἐξ ἐδωλίων Mein. 3. *ὁμός* codd. *ὁμέσιος* Tunnelius. Ahrens. improb. Nauck. *ὁμόγνιος* Mein. ad Oed. C. 1333. coll. Aristot. de Mundo p. 401, 21. *Ζεὺς γενέθλιός τε καὶ ἔρκιος καὶ ὁμόγνιος*. *ὁ μαντεῖος* Herw. Qu. *Ὀλύμπιος* (per compendium scriptum *ολίος*), aut *ὁμόγνιος*, aut *ὁμέσιος*. 4. *ἱερέας*] *ἱερίας* recte Valek. ad Phoen. 1475. Cf. Or. 255. *ἐνέρων ἱερίαι* (ubi v. schol.). Iph. T. 34. 1339.

5. Divide sic, *καὶ τὸν ἐν | Λαδῶνι* —.

παῦσον] *πᾶσι* conj. Nauck.

402. *εἰ μὲν τις οὖν ἐξείσιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε*] Cf. Arist. Thesm. 543. *εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, ἡμῖς* etc. *λέγε*] Qu. *οὐ λέγω, οὐκ ἐρῶ, οὐ θέλω, vel οὐ μενῶ*.

403. *ποταπὸς*] *ποδαπὸς* Nauck.

404. *ἀθηρόβρωτον ὄργανον*] Vix sanum videtur — *βρωτον*.

405. Scripserat Sophocles *νηδὺς ἐλαιάεσσα*. V. Hesych. II. 675. et Phot. l. l.

407, 1. *Σειρήνας* —] "Sirenas apud inferos habemus etiam in nobili loco Platonis Crat. p. 403 D." (Meinek. ad Euphor. p. 123.)

2. *αἰθροῦντος* —] *ἀθροῦντος* — al. *θροοῦντε* — Lobeck. ad Ajac. 801. Dind. Quod non satisfacit. Ipse conjicio *τὰς θεομενας* *Ἄιδου νόμους*.

408, 1. *κακοῖς*] *κακῶς*, *κακὸς* al. Lege *κακῶν*. Cf. Oed. R. 210. Oed. C. 65. etc. Ceterum cf. Thesm. 1215. *ὀρετῶς δὲ σὺ συμβίη, καταβεβίησαι γάρ*. 2. *ὠδύσαντο*] Cf. Hom. II. η'. 138. *τῷ μὲν ἔπειτ' ὠδύσαντο θεοί*. Od. α'. 62. ε'. 340. 423. τ'. 407.

δυσοσεβεῖς ἐμοί] *δυομενεῖς ἐμοί* Nauck. Qu. *δι' ἐμὲ δυσοσεβεῖς*.

409. *μάγνον*] Mendosum. Qu. *μάκτην*. Cf. v. *ἀπομάκτης*.

411, 2. *μῦθος* — *βραχύς*] *μύθους* (vel *μῦθον*) γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν *ἐφν* Mein. *μῦθος* — *ἐφν*, aut *μύθους* (*μῦθον*) — *ἐφν*

Herw. Qu. μῦθον γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνω βραχύν, vel μῦθος — συντέμνει βραχύς. Tentabam etiam ἔθος γὰρ Ἀργείοισι συντέμνειν λόγους. Cum Ἀργολιστὶ confer Ἀργόλας (i. q. Ἀργεῖος).

412. ἐμπερὴς] Cf. v. πολυσπερὴς.

414. θρεκτοῖσι νόμοις] κρεκτοῖσι — conj. Nauck. Cf. Aesch. Cho. 822. κρεκτὸν γοατῶν νόμον μεθήσομεν. Soph. Fr. 226, 1. κροτητὰ πηκτῖδων μέλη. El. 714. κροτητῶν ἀρμάτων.

415 a. Hesychii locum sic corrige, Θριάζειν: φυλλολογεῖν. Θυρσάζειν: ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. etc. Ergo Sophoclis est non θριάζειν, sed θυρσάζειν (cf. Arist. Lys. 1313.).

415 b. Simili errore ἰοκλεῖ pro οἰκλεῖ apud Pollucem (Fr. 415 c.).

415 c. λινορραφῇ τυλεῖα] Cf. Aesch. Eum. 134. λινορραφῆς τε δόμος. Confer λινογενῆς Fr. 391.

417. Locus obscurissimus. Post ἀλλάς lacunam indicat Dind., excidisse nonnulla verba, in quibus χερσεύει fuerit, existimans.

Apud Hesychium pro Σοφοκλῆς Ἴονι (supr. οἱ εἰ) reponendum forsitan Εὐρυπίδης Οἰνεῖ.

418. ἡ μὲν ὥς ἰ θάσσονα, | ἡ δ' ὥς ἰ τέτοκε παῖδα Cobet., qui, "Duae matres inter se contendebant utra velociorem peperisset. Manifesto requiritur perfectum τέτοκε." παῖδ' ἡ μὲν ὥς — τέκοι Bergk. Qu. ἔτεκε, vel τετόκε (pro τετοκοίη?). Apoll. de Pron. p. 10 B. ἀντωννύμαι ἀναφορικαὶ ἦ τε ἰ, οὐ, οἰ, ἔ. Priscian. XIII. 2. § 8. 'Apud Graecos nominativus supradicti pronominis, id est *Fi*, rarus est in usu.' Etiam § 7. Cf. Donaldson. Crat. p. 171.

419, 1. δοκον δὲ προστεθέντος] Cf. El. 477. ἀγγελλε δ' δοκον προστιθεῖς οδοῦνεκα | τέθνηκ' Ὀρέστης. Tr. 255. δοκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν. 2. φυλάσσεται — ἐς θεοὺς ἀμαρτάνειν] Cf. Herod. I. 108. φυλασσόμεθα — ἐς σέ — μηδὲν ἐξαμαρτεῖν. 3. κείς] καὶ εἰς M. κὰς recte Dind. Cf. Dind. in Lex. Soph. p. 147.

420. ἐκκεκαρμένος] ἐκδεδαρμένος sagaciter Herwerden. prob. Cobet. ex Hesychii verbis in Σκνδιιστὶ χειρόμακτρον. οἱ Σκνῖθαι τῶν λαμβανομένων (i. ἀλικομένων) ἐν πολέμοις ἀνθρώπων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες τοῖς δέρμασιν ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. "Notatur enim hoc versu Oenonae crudelitas in eos quos Hippodamia cursu superasset." Ita etiam Herwerden. Idem ipse conjeceram. Sed praestat forsitan ἀποκεκαρμένος. Cf. Arist. Thesm. 838. σκάφιον ἀποκεκαρμένην. Ach. 849. Eccl. 724. Av. 806. Possis etiam εὖ κεκαρμένος. Cf. ad Ach. 849. χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος] Cf. ad Eq. 370. δερῶ σὲ θύλακον κλοπῆς.

421, 1. λύγγα] λύγκα, ἱγγα al. λίγγα Erfurdt. Mein. Phil. Exerc. p. 39. Hesychius tamen λύγξ (sic) per τόξον explicat. θηρατηρίαν] Confer v. λντήριος. Cf. Ant. 797. Aesch. Suppl. 1003 sq. Qu. ὄψει (aut δόσοις) τοιάνδ' ἱγγα —. Vel τοιάνδ' ἰδεῖν (vel ὄρᾶν) ἱγγα etc. Cf. Heliod. VIII. 5. μεγάλην εἰς πειθῶ κέκταται πρὸς

ἀνδρας ἔγγα τὰ γυναικεῖα — βλέμματα. 2. ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει] Cf. Arist. Ach. 566. ὦ βλέπων ἀστραπάς. 3. εἴθ' ἄλλεται] ἢ θ' ἄλλεται al. ἐνθάλλεται Ruhnken. ἐκθάλλεται Ellendt. Nauck. Malim ἐκθάλλεται, torretur (Hor. Od. III. 9. 13.) sive uritur (Epist. I. 2. 13.). Cf. Aesch. Prom. 590. ἢ Διὸς κέαρ θάλλει ἔρωτι. 650. Ζεὺς γὰρ ἱμέρον βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλλται. Theocr. XIV. 38. 4. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν] I. e. adjusting eye to eye. ὥστε (ὡς al.) τέκτονος libri. Qu. ὡς ἐκ τέκτονος. 5. παρὰ στάθμην] Cf. Aesch. Ag. 1004. ὦμοί τε δούλοισι πάντα καὶ παρὰ στάθμην (praeter amussim). Eur. Ion. 1514. παρ' οἷαν ἡλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 543. χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι, | Κύρνε, δίκην ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμον. 939. εἴμι παρὰ στάθμην δροτὴν δόον. Trag. Fr. Adesp. 110. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην (σταθμόν Buttm.) βίου. Fort. κατὰ στάθμην. Cf. Theocr. XXV. 194. κατὰ (παρὰ?) στάθμην ἐνόησας. ἰόντος] ἰσχοῦτος vel τιθέντος Herw. Qu. μετροῦντος aut ἰσοῦντος. Nisi latet epithetum vocis κανών.

422, 1. ψήκτρας] Cf. Arist. Fr. 135. ψήχε δ' ἡρέμα | τὸν βοῦ- κέφαλον καὶ κοππατίαν. Qu. καὶ ψήκτρα σφ' ὀρῶ —.

423, 2. Cf. ad Arist. Av. 1338. ὡς ἂν ποταθείην] Scribe ὡς ἀμποταθείην. Vulgata soloeca est. ὑπὲρ ἀτρυνγέτου] ὑπὲρ αἰθέρος ἀτρυνγέτου Kock. Recte opinor. Sed delendum forsā ὑπὲρ.

424, 1. πλήθουσι] λήθουσι, quod substituit Arcesilaus, recepit Dind. διέξοδοι] Currents, draughts. Cf. Eur. Andr. 1086. ἡλίον διεξόδους. Henioch. 4, 5. ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους. Antiph. 176, 4. Alex. 124, 9. 2. πλήν Fort. πλήν γ'.

428. δρωπά] δρωπά Suid. Qu. δρωπτά.

429, 1. καὶ πλήρες ἐκπιών τι χρύσειον κέρας | τρώπει γε μέντοι μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 259. ἐκπιόντι] Fort. ἐκπιούσα. 2. τρώπει] Fort. τύπει. Deinde pro ὑπ' qu. ἀπ'. γέμοντα] Lege γέροντα.

430. ἐνονορήθρα] ἐνονορήθραν Poll. et schol. Hermog. ἐνονορήθρον Anecd. Paris. Malim ἐνούρηθρον, quocum confer κύκηθρον et τάρακτρον Arist. Pac. 654. σκανδάληθρον Ach. 687. Confer tamen ἀλινδήθρα.

431. χήλευμα] Fort. χήλωμα. Nisi κεχήλευμαι pro κεχήλωμαι potius restituendum apud Hesychium.

432. ἐν Πανδώρῳ pro ἐν Πανδάρῳ Ruhnken. ad Tim. p. 86. πηλὸν δογάζειν] Cf. Arist. Av. 839. πηλὸν ἀποδὺς δογασσόν. Incert. apud Athen. X. 455 E. κρείθης ἀφλοίου χυλὸν δογασσας πίε.

433. λευκὸν] οὐ λευκὸν Welcker. λευκὸν γὰρ Cobet. λύκειον (lupinum) malit Nauck. ὥδ' ἐπαίδενυσεν] Fort. ἐξεπαίδενυσεν (i. e. ἐξέθρεψεν). Tentabam etiam λευκὸν γὰλ' αὐτὴν ὥδ' ἐπαίδενυσεν μέγαν.

434, 3. Cf. Plat. Legg. I. 646 A. οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέροντι δις παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς. Cratin. V. 16. ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέροντι. Theopomp. com. II. 818. δις παῖδες οἱ γέροντες. Arist. Nub. 1417. δις παῖδες οἱ γέροντες.

435. Aristophanis est Av. 852. 2. συμπαραινέσας] Cf. Fr. 964. καλῶς κακῶς πρόσσοντι συμπαραινέσαι. 5. ἔγω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ] Cf. Eur. El. 879. ἔγω ξύναυλος βοὰ χαρᾶ. Trach. 207. ἔγω κλαγγά. Arist. Av. 857. ἔγω δὲ Πυθιάς βοά. βοά] βοὰ (θεῶ) Dind.

436. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς] Cf. Eur. Fr. 599. οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

438. Δωτιάδος] Cf. Fr. 345. ὁ Δωτιεύς — Κορωνός. Fr. 69.

439. βοήν] Corruptum videtur. Qu. πόλιν, γαῖαν, αὐτὴν χώραν. Κυκνήτιν] Cf. Fr. 457.

441. Σοφοκλῆς Πηλεῖ καὶ —] Corrigendum καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ, "μὴ ψεύσον", ut monuit Fritzsche ad Thesm. 870. μὴ ψεύσον] Sic μὴ νόμισον dixit Thugenis comicus IV. 593. V. Bakhuysen de Parodia p. 124.

442. Qu. βοάσομαι ἄρα τὰν ὑπέρτονον (βοάν).

444. βαλλήν] De hac voce consule Blomf. Gl. Pers. 663. (ubi Schol.: βαλήν ὁ βασιλεὺς λέγεται).

445, 1. ἀνελτῶν Harp. et Athen. ἀνλήτην Hesych. I. p. 616. ἀνελτῶν. Bekker. Nauck. Recte. Cum ἀνλήτης confer χωρίτης, ἀσπίτης, πολίτης, βοσπορίτης (Fr. 446.), etc. 2. θαλλόν — νεοσπάδα] Cf. Ant. 1202. ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς. Plat. Phaed. 230 D. θαλλόν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες (προβάτω). Confer ὀδονοσπᾶς Aesch. Fr. 374.

446, 1. πάροις] Forsan glossema ad παράκλος adscriptum huc migravit. 2. πάροις Athen. παρακλος Bergk. ex Hesychio II. p. 872. Ἑλλησποντίς ὥραία θέρος] Ἑλλησπόντου ὥρα — Hesych. II. 872. Qu. Ἑλλησποντίων ὥρα — Hesychius ἢ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα explicat. Qu. παράκλος Ἑλλησποντίων ὥρα (ὥραι) θέρος. 3. τῷ βοσπορίῃ] Qu. τῷ βοσπόρῳ τε. τῷδε] Qu. τῇδε hic. Idem suadet Nauck.

447. Cf. Cic. pro Deiot. 11, 18. 'Fit in dominatu servitus, in servitute dominatus.' (Dobr.)

448. ἐξ ἀμφημέρου] Sc. πυρετοῦ.

449 a. λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οὐλοῦται χανὸν F. G. Schmidt. ἔλκος οὐδὲν] οὐδὲν ἔλκος Suid. Quod praeferendum videtur. οἰδὰ πον τυχεῖν] οἰδὰ πον χανὸν Suid. οἰδὰ πω μύσαν Mein. (πω jam Dind.) οἰδ' ἄκους τυχεῖν (vel τυχόν) conj. Nauck. Praestaret τυχόν, sed aliud quid latet. Non temere sollicitandum οἰδὰ πον.

449 b. κημοῖσι] Cf. Fr. 260. Arist. Eq. 1150. κημὸν (κημῶ?) καταμηλῶν.

450. Mirum vocabulum. Nisi potius pro κοπιάσω corrigendam κοπιῶ. Phot. et Suid. ξανῶ (l. ξανῆσαι)· κοπιάσω.

451. 1. Ποσιδείους] Propter metrum positum, ut διπολειῶδη pro διπολειῶδη in anapaestis Arist. Nub. 984. ταχῶν cod. τειχέων Dind. τοίχων Nauck. 2. ἀποσεισμένη θριγκούς Lehrsius.

453. βαρίβαν Schaefer. ad Greg. Cor. p. 522. βαριβάταν λέγει τὸν ναύτην, ἡγουν τὸν — Blomf. Gl. Pers. 559. Cf. v. νιμφόβας.

456. Cf. ad Fr. 54. Hesych. παρασαγγιλόγω (qu. -γοί).

458. Cf. Fr. 122.

459. Etym. M. p. 662, 12. Etym. Gud. p. 452, 31.

461 a. ψό] Etiam hodie exclamatio est 'psō!' aut 'so!'

461 b. Ἰδῆς | ὅτε μηλοτρόφων ἀγελῶν ποιμένες | εἶδον (vel ποιμὴν εἶδεν, de Paride) τριολύμμιον ἄρμα Weckl.

462 a. πρόχειρον] πρὸ χειρῶν Etym. M. (sed προχείρων M.).

462 b. Fritzschi ad Arist. Thesm. 1082. sic vertit v. 3. tunc maturum fructum habes Aegyptium, i. e. rubrum, nigrum. "Apposite Athen. II. p. 51 C. ἡ Αἰγυπτία σκάμινος. Γῆρας autem poetice dicitur fructus qui maturuerit. Cf. et τὸ γῆρειον pappus et ipsa vox γῆρας pellis (Arist. H. A. VIII. 17.)." Cum toto loco confert Aesch. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροις καὶ μελαγχίμοις καὶ μυλοπρέπτοις βροῖται ταῦτοῦ χρόνου. Adde Aesch. Fr. 259. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρον. 2. φοινίξαντα] Qu. φοινίσσοντα, aut φοινικοῦντα purpureum. γογγύλον Athen. II. 51 D. στρογγύλον Eust. ad II. λ'. p. 835, 9. μόρον] Morum. Cf. Aesch. Fr. 107. Epict. p. 115. 3. λαμβάνεις] λαμβάνει σφ' Herw. prob. F. G. Schmidt. ἔπειτα] τέλος δὲ conj. Nauck. prob. Dind. Αἰγύπτιον] I. e. μέλαν. Cf. v. αἰγυπτιοῦν Com. anon. IV. 628. Eust. καὶ (l. καὶ τὸ) ἀρσενικόν.

462 c. μαλλοδέτας] Malim μαλλοδέτους.

462 d. ξουθός] ξανθός Bergk. ξυνετός probabiliter Lehrsius. Τειρεσίον παῖς] Numerosius, opinor, foret παῖς Τειρεσίον.

463. οὔτοι ποθ' ἤξει τῶν —] οὔτοι ποθ' ἔξει Reisig. Conj. Aristoph. p. 295. Dobr. οὔτοι ποθ' ἄψει O. Schneider. οὐδέποτε ἐφίξει τῶν — optime Cobet.

464. 1. οἶδς μαλλός] Cf. Oed. C. 475. οἶδς νεώρους νεοπόκω μαλλῶ. Tr. 690. 2. δάξ] Cf. Plat. Legg. VIII. 845 A. κατὰ δᾶγα βοτρυῶν. Arist. Probl. 20, 23. Hinc ῥαγίζειν (ᾶ) Theocr. V. 113.

3. παγκαρπία] Alia forma est παγκαρπεία. Cf. Eur. Fr. 904, 4. 103, 4. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας (qu. παγκαρπίας). 4. ποικιλότατον] Fort. ποικιλόστομον. 5. ξουθῆς μελίσσης] Cf. Eur. Herc. 487. ξουθόπτερος μέλισσα. κηρόπλαστον] Cf. Aesch. Prom. 591. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ. ὄργανον] I. q. ἔργον.

467 b. κεκλιμένην codex. κεκλημένην Schneidewin.

468, 1. σὺ δ' αὖθι μίμων που κατ' Ἰδαίαν χθόνα] *Suspectum αὖθι*. Qu. σὺ δ' αὖ μένων ταύτην κατ' Ἰδαίαν χθόνα, αὐτὸν δ' ἐνθάδ' οἰκῶν, αὐτὸν δ' αὖ κατοικῶν. τοῦ αὐτὴν libri. που *Xylander*. τῇδ' ἐπ' [malim ἐν] Ἰδαίᾳ χθονὶ *Welcker*.

469, 1. μελαμβαθεῖς] μελαμπαεῖς *Valck.* ad *Phoen.* 1017. et *Jacobs.* *Animadv.* p. 161. Cf. *Aesch. Prom.* 219. Ταρτάρου μελαμβαθῆς | κευθμών. *Eur. Phoen.* 1010. σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. *Apoll. Rhod.* IV. 517. μελαμβαθέος ποταμοῖο. *Aesch. Prom.* 1030. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθῃ. *Carcin. Fr.* 5. δύναι τε γαίης εἰς μελαμπαεῖς μυχούς. *Eur. Hel.* 525. μελαμπαεὶς οἴχεται δι' ἔρεβος. 2. ἡχοῦσης γόους] Cf. *Trach.* 863. ἡχεῖ τις — κωκυτούς.

3. ἄρσενας χόας] ἄρσενας χόας *Mein.* ad *Oed. C.* 1599. *Corrigo* ἄρσενας βοάς. Cf. *Phil.* 1455. καὶ κτύπος ἄρσεν πόντου. *Arist. Thesm.* 125. κίθαριν — ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ (δόκιμον?). *Pers. Sat.* VI. 4. 'atque marem strepitum fidis intendisse Latinae.' *Apud Porphyrium* παιῶνα (αἰῶνα *Valek.* l. l.) οὐκ ἐχοῦσας.

470, 1. προρατῆς στρατοῦ] Sic προρατῆς χθονὸς *Aesch. Eum.* 765. προμνήτης ἀναξ. 16. 2. τοῖς πᾶσι δείξαι] τοῖς πᾶσιν εἰξαι *Wecklein.* p. 10. 3. Cf. *Theogn.* 25. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς | οὐθ' ὦν πάντεσσι' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων. τέρειναι σάρκες] Cf. *El.* 778. τερείνης μυροίνης πλόσνης. *Eur. Med.* 905. θῦνι τέρειναν. *Cycl.* 513. τέρεινα νύμφα. 4. οὐτ' ἐξ ἐπομβρῶν (ἐπόμβρων al.) libri. οὐτ' ἔστ' ἐπομβρῶν *Herw.* Qu. οὐτ' οὖν ἐπομβρῶν. Cf. ad *Phil.* 668.

ἐξεπομβρῶν — ἐπανυχήσας] Cf. *Nub.* 1120. αὐχμὸν — ἐπομβροίαν. *Plat. Ax.* 368 C. κλᾶον νυνὶ μὲν αὐχμὸν νυνὶ δὲ ἐπομβροίας. *Diog. L.* IX. 3. ἐξ ἐπομβροίας αὐχμὸν ποιῆσαι. 5. βροτοῖς ἂν ἔλθων εἰς λόγον δίκην δοῖται *Dobraeus* ad *Arist.* p. 128. Cf. *Ant.* 742. διὰ δίκης ἰὼν πατρί. 6. Qu. θνητός τε καὶ θνητῆς γεγώς.

ἐγὼ θνητός γ' ὦν ἐκ Α. πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός γ' ἂν ἐκ plerique libri. ἔγωγ' ἂν θνητός ὦν *Mein.* *Nauck.* *Corrige* πῶς δῆτα θνητός τ' ὦν ἐγὼ —. 7. εὖ φρονεῖν] *Lege* ἂν φρονεῖν.

471. λυγαῖον νέφους] Cf. *Eur. Her.* 855. λυγαῖον νέφει. *Iph. T.* 110. νυκτὸς δῦμα λυγαίας. νέφους] σκότους al. κνέφους (?) *Mein.* *Lege* σκότου.

473. χιτῶν — ἄπειρος] Cf. *Aesch. Ag.* 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστον. *Prom.* 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. *Eum.* 634. ἀτέρμονι — πέπλω. *Eur. Orest.* 25. ἢ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὕφασματι | ἔσταιεν. ἐνδυτήριος κακῶν] Qu. ἐνδυτῆρ ἔστιν κακῶν, vel ἐνδυτῆρ κακῶς ὀλεῖ (αὐτὸ ἀποφθερεῖ), vel χιτῶν δ' ἄπειρος ἐνδυτῆρ (*Tr.* 674.) ἥρξεν κακῶν. Cf. *Trach.* 674. τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον. Haec mendosa videntur esse.

474. ἡκρωτηριασμένοι] *Hermarum* mutilatio (ἡκρωτηριασμός) nota est omnibus ex *Thucydide* et aliis.

475. παράρρυμα] *Fort.* παράρρυμα. Confer ἔνυτῆρ, i. e. solea, calceamentum, *Fr.* 168. *Formatum* ab ἐρύεσθαι (protegere).

476. *χτυρίζειν*] Cf. Aesch. 113. Confer *ἐγχτυρίζειν*.

ΠΡΟΚΡΙΣ] Etiam Eubuli comici fabula fuit Procris.

478. *κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν*] Cf. Eur. Suppl. 225. *τούτων κολαστὴν κάπιτιμητήν*. Aesch. Prom. 77. *ὡς οὐπατιμήτης γε τῶν ἔργων βαρύνς*.

479, 1. *ἐξοπίσω χερός*] Cf. 527, 1. 4. *καλυπτραὶ libri*. Qu. *καλυπταί*. 6. *ἀλαλαζομένη*] *ὀλολυζομένη* (?) Ellendt. Qu. *ἐλελιζομένη*. 7. *γυμνή*] *πρυμνάς* Herwerden, coll. II. λ'. 149.

480. Sic Dind., *Ἦλιε — | καὶ — | Ἐκάτης — | πωλοῦσα — | ἱεράς — | δρυὶ — | ὤμων —*. τὸ cod. τῷ Brunck. *Ὀλύμπιον* codex. *Ὀλύμπιον* Valck. Dobr. Cf. ad Equit. 9. 4. *πολοῦσα*] *πωλοῦσα* Keil. Nauck. *στίλβονσα* aut *πάλλονσα* Dobr. Hoc recte, opinor. 5. *στεφανωσαμένη —*] Cf. Arist. Fr. 426. *χθονία δ' (θ')* *Ἐκάτη* | *σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη*. 6. *πλείστοις* cod. *πλεκτοῖς* Valck. 6. *δρυσί*] *δρυὶ* cod. Par. Valck. Ellendt. Dind. Lege *κυσί*. *πλεκταῖς — σπείραισι*] Cf. Aesch. Cho. 248. *θανόντας ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι* | *δεινῆς ἐχίδνης*. Sept. 495. *ὄφρων πλεκτάναισι καὶ σπειράμασι*. Fr. 426. Xen. Hell. II. 4. 11. *ξυνεσπειράθησαν*. Plut. Ages. c. 31. *τὰ μέσα τῆς πόλεως — τοῖς ὀπλίταις περιεσπειραμένους*. ὦμωι σπείρουσι δράκοντας cod. Correxist Valck.

481 a. *κηρὸν διστώσας πυρὶ* Kust. Qu. *κηρὸν* (aut *πατρίδ'*) *ῥστώσας* (aut *ῥστωσας*) *πυρὶ* (δορί?). Vel *κηρὸν ῥστοῦσ' ἐν πυρὶ*. Cf. Aj. 515. *οὐ γὰρ μοι πατρίδ' ῥστωσας δορί*. Eur. Hipp. 682. *πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὐτάσας (ἀστώσας?) πυρὶ*.

482, 1. *τάδ' ἐστὶ κνισμός —*] *τάδ' ἴστε, κνισμοὺς καὶ —* Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 271. Qu. *τάδ', ἄσσι (ἃ ἐσι) κνισμός —*, vel *τάδ' ἄθλα*. *κνισμός*] Cf. Arist. Pl. 974. *οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα* (sc. *κατακέκνισαι*); *κνισμός — νόφος*] Lege *κνισμὸν — νόφον*. 2. *καλλικοτταβοῦντι*] *καλλικοσσαβοῦντι* Nauck. Dind. *νικητήρια τίθημι*] Cf. Eubul. III. 203. *θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας*. *νικητήρια*] Malim *νικητήριον*, ut apud Arist. Eq. 1253. *Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον*. 3. *χάλκειον κᾶρα*] Imo *χάλκεον κᾶρα*. Cf. Fr. 731. *χαλκῆων ὀπλων*. 479. Idem sentiunt Dind. et Nauck. Sic *χρύσεος* et *χρυσοῦς*. Athen. ἀφ' οὗ (ἐφ' οὗ Bentl. qu. ἐφ' ὃ) *τάς λάταγας* etc.

483, 1. *κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς — βάλοι* Bentleius Epist. ad Mill. p. 501. et Porson. Opusc. p. 22. (*πέμφιξ σε* etiam Dobr.) *κεραυνία* | *πέμφιξ σε, μισθὸς δυσσεβείας, ἃν βάλοι, vel κεραυνία* | *πέμφιγι* [potius *κεραυνίαν πέμφιγα*], *μισθὸν δυσσεβείας, ἃν λάβοι* Herwerden, coll. Eust. p. 1681, 63. *περὶ δὲ Σαλμωνέως φασὶν οἱ νεώτεροι ὡς ἄρα ἀνὴρ ἀσεβὴς ἦν ἀντιβροντῶν καὶ ἀνταστράπτων τῷ Διὶ, δι' ἃ καὶ ἐκεραυνώθη*. Cf. Fr. 319. 2. *δυσσοσμίας*] *δυσσοσμία* Madvig. *λάβοι*] *βάλοι* recte Brunck. Cf. Ant. 412. *ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλλῃ πεφηνγότες*. Aesch. Fr. 181. *ἐξευλαβοῦ δὲ μὴ*

σε προσβάλῃ στόμα | πέμφιξ, etc. Arist. Ach. 171. 3. πᾶσαν] πλήσας Herm. Quod non satisfacit. Locus nondum emendatus. Tentabam πέμφιγα παύσας ὅψε παμφαεῖ (aut παμφλέκτω) πυροῖ. ὀψιαγέλων cod. ὄψιν ἀγγέλω Benti. Nauck. Latet aliud quid.

485. Hesych. τοὺς Κίλικίους (Κίλικας?).

486. ἀναιθύσσειν] Cf. Eur. Tro. 344. πικρὰν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα.

488. Diversum hoc fragmentum est. Corrupta videtur Hesychii glossa ἀρητον· βλαβερόν, πολυχρόνιον. Qu. ἀσητόν aut ἀσηρόν? Cf. Fr. 554. ἄσας (i. e. βλάνας, Hesych.).

489. Hesych. ἐνθάεατος (ἐνθάεατος?).

491. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἐφύτην, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος ἐκ Νεαίρας βλαστάνεσκε conj. Mein. βλαστάνεσκεν] βλάστας εἶχεν (vel ἔσχεν) conj. Dobr.. coll. Oed. C. 972. ὅς οὔτε βλάστας — πατρὸς — εἶχον etc.

493, 1. σήραγγας] Cf. Plat. Phaed. p. 110 C. Theocr. XXV. 223. et (met.) Plat. Tim. p. 70 C. ἡδ' ἐπακτίας αὐλῶνας] Qu. ἡδε ποτίους (ποντίας) αὐλῶνας. Cf. Tr. 100. ποτίους (al. ποντίας) αὐλῶνας. Vel ἡδὲ ποτίους κλύδωνας. Cf. Oed. C. 1686. πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι.

495. ἀνράλακτος] Cf. Arist. Lys. 275. ἀπῆλθεν ἀνράλακτος.

497, 1. φῶς ἀποσβεννὺς γένους] Anglice, quenching the light. Cf. II. Samuel. XXI. 17. οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραήλ.

2. Cf. Phil. 3. ὁ κρατίστος πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς. Ant. 38. εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ. Phil. 1284. Aj. 763.

499, 1. τῶν ποντοναυτῶν τοι ταλαίπωρον γένος F. G. Schmidt. Qu. ὁ ποντοναυτῶν τῶν ταλαίπωρων γένος, vel ἡ ποντοναυτῶν πᾶν ταλαίπωρον γένος. Cf. Fr. 682. ὁ θνητὸν (τυφλὸν?) ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος. ἡ vulg. Nauck. οἱ B. Dind. ἡ M. om. A. ποντοναυτῶν] Cf. v. ποντοπόσειδον Pl. 1050. et ποντομέδων Vesp. 1530.

2. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θνητῶν πόνων | πλείσσιον — F. G. Schmidt. θεῶν νέμων] βροτῶν γέμων conj. Mein. prob. Weckl. Malim θνητῶν νέμων. 3. πλοῦτον] πλοῦτον Herw. Post χάριν virgula distinguendum. 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν] λεπταῖς ἐπιρροπῇσιν (aut ἐπιροπῇσιν) — libri. ἐπὶ ῥιπῇσιν (!) Mein. Dind. Corrige λεπτιῆς (aut σμικρᾶς) ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ —. Cf. Oed. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐνθάξει ῥοπή. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. Plut. Artax. 30. ἦν — ἐπὶ ῥοπῆς μικρᾶς — διὰ τὸ γῆρας Arist. Fr. 198, 11. ὥς ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. Pac. 699. κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείους. Sic λεπτή ἐλπίς Eq. 1241. De navibus haec accipienda. 5. πολυφθόροι] Cf. Aesch. Prom. 683. τὰς πολυφθόρους τύχας. 820. τῆς πολυφθόρου πλάνης. 6. ἴσως ἂν B. Valck. ἦς ὥς ἂν al. ἡ ὥσαν Porson. Nauck. ἡ κέρδαναν] ἀκέρδαναν (i. e. ἀ ἐκέρδαναν) optime Mein. Dind. Idem ipse conjeceram.

501. Cf. Fr. 98. El. 138. Hom. Il. ω'. 549. *ἄνσχεο μὴδ' ἄλιστα* *ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.* | οὐ γάρ τι *πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃς* | οὐδέ μιν *ἀνστήσεις.* 5. *τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα* | *τὸν ἐν τάφῳ* — recte Bergk. Lege *τόν γ' ἐν τάφῳ* —. Hunc versum pro interpretamento habet Herw. 6. *πατὴρ γε δακρύων χάριν*] Qu. *χάριν γε δακρύων πατὴρ.* *δακρύων χάριν*] I. e. *δακρύων γε ἔνεκα.*

502. *ἀποσιβής*] Confer *ἀσιβής.* Sic *ἄξενος* et *ἀπόξενος.*

503. *αὐτόσσυτον*] Cf. Aesch. Eum. 170. *αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος.* Confer *θεόσσυτος* Aesch. Pr. 646.

504. *ἀχρήματον*] Confer *ἀνόδοντος, ἀγύναικος, ἀπλάκουντος,* etc.

505. *εὐωριάζειν*] Cf. Aesch. Prom. 17. *εὐωριάζειν (ἐξωριάζειν omnes mss.)* γὰρ *πατὴρ λόγους βαρύ.*

506. *Κυχρεῖος*] V. Blomf. Gl. Pers. 576.

508. Cf. Fr. 902. 3. *λαθοῦσά με*] Lege *λήθουσά με.* Cf. Ant. 532. *ἦ — λήθουσά μ' ἐξέπινες.* *ἦ δ' ἄρ' —*] Cf. Fr. 902. *σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαιθαργὸς εἰ.*

509. 1. *Τεύκρου δὲ τόξ' οὐ χρωμένον φειδωλία* Herwerden.

2. *ὕπερ τάφρου*] Imo *ὕπερ τάφρον.*

510. Porsonus (Arist. p. 21.) corrigat sic, *Ἀείφρουρος· αἰ διαμένων, αἰθθαλής. Σ. Τηλέφω. Infra, Αἰφρουρος· αἰθθαλής. Σοφοκλῆς.* Cf. Cratin. II. 73. *τῷ δ' αἰφροῦρῳ μελιλώτῳ κάρα πνάζομαι.*

512. *φιλάργυρον — γένος*] Cf. Ant. 1055. *τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.* Eur. Fr. 1001. Alex. III. 411. *αἰ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος.* Pro μὲν qu. γάρ.

514. 1. *ἀνούστερ' ἔτι libri. ἀνούστεραι πολὺν Gaisf. ἀνουστέριος ἔτι Pflugk. ad Herc. 282. Cobet. V. Elmsl. ad Her. 544.* 2. *καρτερόν*] πρὸς τὸ *καρτερόν* recte Cobet. 4. *μεῖζον*] *χεῖρον* Cobet. Similis sententia est Aj. 363. *μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς | ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.* 5. *κακῶν*] *τέχνης* Cobet. Qu. *ἀκῶν, remedium.*

515. 1. *θνητὴν φύσιν*] *θνητοὺς φύντας* Mein. prob. Nauck. *θνητοὺς ὄντας* recte Cobet., coll. Fr. 523 N. *χρεὼν | τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπειῶς φέρειν.* Idem *θνητοὺς φύντας* vitiose dici admonet. Cf. Tr. 473. Eur. Alc. 799. *ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεὼν.* 2. *κατειδόμενος*] Quasi praecessisset non *θνητὴν φύσιν*, sed *θνητοὺς.* Cf. Fr. 517, 2. *τὴν γυναικείαν φύσιν.* Ant. 346. *πόντον τ' εἰναλίαν φύσιν.* 4. *χρὴ τετελέσθαι*] Scribe *χρὴ τελεῖσθαι*, aut *χρὴ 'σσι τελεῖσθαι.*

516. 2. *πεπείρασται*] Cf. Eur. Fr. 466. *πεπείραμαι.* Aristarch. trag. 1, 1. *ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν.*

517. 1. *νῦν οὐδὲν εἰμι — ἐβλεπα ταύτην*] *νῦν δ' οὐ διέμω χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις | ἐμεμψάμην δὴ* — Cobet., coll. Eur. Fr. 84.

ἐμεμφάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον κτλ. Qu. νῦν δ' οὐδέν
ἔσμεν· οὐ γὰρ ἀλλὰ πολλάκις. Procne loquitur. Cf. Fr. 521.

2. τὴν γυναικείαν φύσιν] I. e. γυναικας. Cf. ad Fr. 515, 2.

ἔβλεπα ταύτῃ] ἔψεξα ταύτῃ F. G. Schmidt. Qu. ἐμεμφάμεσθα.

3. μὲν γὰρ πατρός] μὲν γὰρ ἐν πατρός cod. B. μὲν γὰρ πάρος
Scal. μὲν ἐν πατρός Valck. Cobet. Dind. Fortasse recte, sed cor-
rigendum suspicor αἱ νέαι μὲν γὰρ πατρός — ζῶμεν ἐν δόμοις (pro
ἀνθρώπων) βίον. Qu. αἱ νέαι δόμοις (vel 'ν δόμοις) πατρός —
Cf. Tr. 6. ἤτις πατρός μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως | ναίουσ' ἔτ' etc.
Vel αἱ νέαι μὲν σὺν πατρὶ etc.

4. ἀνθρώπων] Lege ἐν δόμοις.
Cf. ad v. 3. 5. πάντας] παῖδας Schmidt. Herw. ἡ ἀνοία τρέ-
φει libri. ἀνοία (aut ἀγνοία) — Dobr. Dind. ἀγνοία Brunck. Nauck.
Forma ἀνοία propter metrum usus est. Vulgaris forma est ἀνοια,
ut in Ant. 603. λόγον τ' ἀνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς. Sic Eur. Andr.
520. καὶ γὰρ ἀνοία | μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν. Cf. ad Tr. 350.

Ultima tamen produci potest propter collocationem ante τρέφει.
Ad rem cf. Oed. R. 1389. τὸ γὰρ | τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν
οἰκεῖν γλυκύν. Aj. 554.

6. ἐξικώμεθ', εὐφρονες] ἐξικώμεθ' ἔμφρο-
νες conj. Dobr. Lege ἐξικώμεθ', εὐθέως — εὐφρονες] ἔμφρονες

Dobr. Dind. Qu. ἔμφρονα. 7. διεμπολώμεθα] Cf. Arist. Ach. 973.

ἐμπορικά χρήματα διεμπολᾶν. 8. ἄπο] Qu. πρόσσω. 9. αἱ δὲ

βαρβάρους] Qu. αἱ δ' ἐς βαρβάρους. 10. ἀληθῆ δώμαθ'] ἀήθη

δώμαθ' B. et Ellendt. (Sic Eur. Hel. 418. σταν δ' ἀνῆρ | πράξῃ

κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν | πίπτει κακίῳ τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.)

ἀτηνῇ δώμαθ' Kock. ἀμεμφῇ δώμαθ' idem. σαλεντὰ — Jacobs.

ἀκλήρα — Herw. Qu. ἀηδῇ, aut ἀήθη (insueta), aut ἀτηνῇ.

ἐπίρροθα] Qu. ἀλλοροθα. Cf. ἐπιρροθεῖν Eur. Hec. 553. Or. 899.

Phoen. 1244. 11. Cf. Trach. 148 sq.

518, 1. ἐν φύλον ἀνθρώπων, μί' ἔδειξεν ἑνός | πατρός καὶ

ματρός ἐκ μιᾶς | ἀμέρα τοὺς πάντας, οὐδεὶς | ἔξοχος — ἄλλου

Badham. Praef. Iph. T. „Scribe ἐν φύλον ἀνθρώπων· μί' —. Cf.

Pind. Nem. VI. 1. ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν

ματρός ἀμφοτέροι. ἐν φύλων (aut φύλῳ) libri ἐν φύλον Bergk.

ἔδειξε] Fort. ἔφρσε. 2. ἀμέρα] ἄδονα Herw. Latet aliud quid,

fortasse εὐφρόνα. οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλου ἔβλασεν Gleditsch. 3. τοὺς

δ'] ἄλλους δ' idem. Cf. Eur. Fr. 53, 6. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς

καὶ τὸ δυσμενές. 4. βόσκει — ἡμῶν] Cf. Trach. 116 sq. δυσ-
μερίας] Cf. Eur. El. 197. ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ. De prima in

ἔβλασεν correpta cf. Soph. Oed. R. 717. Oed. C. 972.

519, 3. μεταλλάσσουναι ὄραις] μεταλλάσσουναι αὖραις Burges.

ad Tro. 101. Lege μεταλλάσσουναι μορφαῖς optime Lehrsus. Et sic

ipse correxeram. Cf. Fr. 548. τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι. 6. ἐκτρέ-
φει] ἐκστρέφει Bergk. Dind. ἐκστρέφει aut ἀντρέφει Herw. Qu.

ἀντρέφει (ἀνατρέφει), aut ἀντρέφει, aut ἦν — ἀντρέφῃ. Cf. Aesch.

Pers. 163. μὴ μέγας πλοῦτος κορίσας οὐδας ἀντρέφῃ ποδὶ | ἔλβον

δν Δαρειὸς ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος. εὐαίωνα πλοῦτον] Cf. Soph. Tr. 81. βίοτον εὐαίων' ἔχειν. Phil. 829.

520, 1. ζῶοι τις] Forma hujus verbi epica, in tragoedia rara. Occurrit in versu dactylico El. 157. et in versu troch. dact. Oed. C. 1213. Qu. ζῶη aut potius ζήτω. Sed cf. Vesp. 1431. ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Ad rem Eur. Herc. 504. μικρὰ μὲν τὰ τὰ βίου· | τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσσετε. τὸ κατ' ἡμᾶρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων] Cf. Trag. Fr. Adesp. 68. τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως. Philetæer. apud Athen. 280 C. τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν, ἱκετεύω, ποιεῖν | πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν; Phil. 1089. Eur. Ion. 123. El. 182. Scribendum τὸ κατ' ἄμαρ. 2. τὸ δ' ἐς αὔριον —] Cf. Oed. C. 567. τῆς εἰς αὔριον ἡμέρας. Tr. 945. ἦ γ' (l. ἦ 'ς) αὔριον. Ant. 613. Pind. P. X. 63. τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι. 5. τανυφλοῖον — αἰγείρου] Qu. τανύφλοιος — αἰγείρος. ἰσαμέριος δστις libri. ἰσαμέριός τις Bergk. Dind. Confer ἐφημέριος. Fort. ἰσάμερος ὥστε —. 6. Qu. (ὥς τις) αἰγείρου —.

521, 1. δῆλον] Lege δὴ τὰδ'. 2. εὐπετῶς φέρειν] Cf. Phil. 872. Eur. Med. 1014. κοῦφως φέρειν χρεὶ θνητὸν ὄντα συμφορὰς. Aesch. Prom. 752. δυσπετῶς ἂν τοὺς ἔμους ἄθλους φέροις.

523. Ἦλκε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας Blomf. in Gl. Sept. 386. Cf. Eur. Hec. 428. ὃ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις. πρέσβιστον σέλας] An σέβας? Cf. Fr. 539. πρεσβίστη θεῶν. Aesch. Sept. 390. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, πρέσβιστον ἄστρων, νικτὸς ὀφθαλμός, πρέπει. Blomf. Gl. Sept. 386.

527, 1. εἰς τὰ δεξιὰ] Cf. Pind. P. VI. 19. σχεθῶν νιν ἐπιδέξια χειρός. Theocr. XXV. 18. τεῆς ἐπιδέξια χειρός. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρός] Cf. 479, 1. ἦ δ' ἐξοπίσω χειρὸς ὄμμα τρέπουσ' etc. 2. Τυροσηνικός] Τυρρηνικός libri.

528. καὶ Χαριναβῶντος, ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν post Lobeckium Cobet.

529. Cf. Ant. 1119. κλυτὰν δς ἀμφέπεις Ἰταλίαν. Frumentum Italicum magni aestimabatur. V. Plin. H. N. XVIII. 65.

531. οὐδ' ἢ τάλαιν' ἀλοῦσα ταρχηροῦ γάρου tentat Blomf. οὐδὲν ἢ τάλαινα δοῦσα τοῦ ταρχηροῦ γάρου Meinekius Fr. Com. II. 178. Qu. οὐδ' ἢ τάλαινα τοῦ ταρχηροῦ γάρου. δοῦσα] δὲς Bergk. Lege τοῦ, ut scribitur Athen. II. 67 C. Subaudiri potest ἔχον aut aliquid simile. Nisi malis σὺ δ', ὧ τάλαν, δὲς τοῦ ταρχηροῦ γάρου. Alterum fragmentum (531 b.) Sophoclis est γάρου | τὸν ἰχθυέιον (ἰχθυηρόν?).

532. Hesych. σησάμη (σισάμη cod. an σησάμω?).

533. βρῦτον] Cf. βρῦν (Arist. Nub.) et nostra brēw, beer.

534. κνήμη] μνήμου al. κνήκου conj. Nauck. Mendosum κνήμη. Fort. οὐδ' (μηδ') ἢ μελίγη.

535. *θὲς δ' ἐν φρενὸς* —] Cf. Phil. 1325. *καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφον φρενῶν ἔσω*. Tr. 683. Aesch. Prom. 814. *ἦν ἐγγράφον σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν*. Eum. 266. *δελτογράφῳ δέ πάντ' ἐπωπῆ φρενί*. *θὲς δ' ἐν*] οὐδ' αἶ Vrat. A. Unde *θοῦ δ' ἐν* corrigendum. Idem suadet Nauck. σὺ δ' ἐν Mein.

536. *κράσπεδ' — ἀσπάζομαι* Vat. *κράσπεδες ἀσπάζομαι* Neapol. Qu. *Καρχηδόνος πάγκαρπα πεδί' ἀσπάζομαι*.

537. Schol. Soph. *χρεῖη* (*χρεία* aut *χρή?*) *ἔσται*.

538. Cf. ad Fr. 528. Hygin. Poet. astr. 2, 14. 'Ceres eo venisse et ereptum adolescenti currum dracone altero subjecto reddidisse, regem — poena non mediocri affecisse narratur'. Etym. M. *πληχάδα* (l. *πλιχάδα*). Ibid. *διαπλήσσειν* (l. *διαπλίσσειν*).

539. *πρεσβίστη θεῶν*] Cf. Fr. 523. *Ἦλκε — πρέσβιστον σέλας*.

540. *ἄμαλλα*] Corrigendum *ἄμαλλαι*, et *δέσμαι* pro *δέσμη* (*δέσμαι* cod.) apud Hesych.

541. *τραπεζοῦται*] Mensae imponitur. Anglice is served. Cf. *τραπέζωμα*, *τραπέζωσις*, *ἐπιτραπέζωμα* Plat. com. II. 641.

543. *εἰς ὄρθον φρονεῖν*] Ut *εἰς ὄρθον στήναι* Oed. R. 50.

544. Cf. Ant. 652. *τί γάρ | γένοιτ' ἂν ἕλκος μείζον ἢ φίλος κακός*;

548, 2. *ποτε*] *πατὴρ* conj. Nauck.

550. *ἀμάσεται*] Imo *ἀμήσεται*.

551. *ἀνδρόπαιδα*] Cf. Aesch. Sept. 533. *ἀνδρόπαις ἀνήρ* (Parthenopaeus). *δεσπότης*] *δεσπότην* Blomf. Recte, opinor. Qu. *τὸν ἀνδρόπαιδ' ὁ δεσπότης ἀπώλεσα*. Hesych. *ἤδη πως* (*καί?*) *ἀνδρός* etc.

552. *ἀπέσχη*] *ἀπεισχή* Schmidt. Dind. Hesych. *θήκαις* (l. *θήκης*).

Ibid. *τόξον* (*τόξα* Ellendt).

553. *ἄπιστος*] *ἀπειστος* malit Nauck, coll. Lobeck. ad Aj. p. 139 sq. Hesych. *ἀπαράπιστος* (*ἀπαράπειστος* Nauck. l. *ἀπαράιτητος*).

554. *ἄσας*] Cf. Aesch. Fr. 428. *ἄσαι* (i. e. *βλάψαι*).

560. *ναρὰ — ποτά*] Confer hodiernum vocabulum Graecum *νερό* aut *ναρό* (i. e. *ὑδωρ*). *δέ*] *δὴ* aut *καί* (ex cod. Ven.) Dind.

562 a. Scribe *σακοδερμήστης* et hic et apud Hesych. Cf. Fr. 397.

562 b. Suid. *τὸν μασχαλισμὸν* (*μασχαλισθέντα?*). Ibid. *πλήρη μασχαλισμάτων* (suspectum). Ibid. *εἰρηκε τὸν* (*καὶ τὸν* Nauck, ut etiam *τὸν μασχαλισμὸν* ex Troilo afferatur).

562 c. *μένει*] Fort. *μέλλει*.

563, 1. *φεῦ φεῦ, τί τοῦτου χάσμα μείζον ἂν λάβοις*] Sic legitur hic versus *ἀγωνίμως* Plutarch. Vit. Aemil. Paul. c. 1. Qui *genunus* versus Sophoclis videtur esse. *τί τοῦδε χάσμα μείζον ἂν λάβοις ποτέ*; Cobet. "Refertur enim τοῦδε ad id quod sequitur."

Ad praecedens aliquid referretur τοῦτον. Cf. Tibull. I. 1. 45. 'Quam juvat immites ventos audire cubantem, | et dominam tenero continuisse sinu; | aut, gelidas hibernus aquas quum fuderit Auster, | securum somnos imbre juvante sequi.' φεῦ φεῦ om. Stobaeus.

λάβοις] λάβοις ποτὲ Stob. Qu. φεῦ φεῦ, τί χάσμα μείζον ἢ λάβοις ποτὲ —; 2. τοῦ γῆς ἐπιπαῦσαι τε καὶ ὑπὸ στέγῃ Blomf. ἢ γῆς ἐπιπαῦσαι τε καὶ ὑπὸ στέγῃ | πυκνῆς ἀκοῦσαι πεκάδος εὐδοῦσῃ φρενὶ scriptor in Quart. Rev. IX. 355. γῆς ἐπιπαῦσαντα] Cf. Aj. 1394. τάφου — τοῦδ' ἐπιπαύειν. Phil. 669. τῶνδ' ἐπιπαύειν. 1255. κόπης ἐπιπαύουσιν. καὶ Stob. καὶ Cic. καὶ Mein. Nauck. 3. εὐδοῦσῃ φρενὶ] Qu. εὐδοντ' ἐν λέξει. Cf. Tibulli l. 1.

566. ἄδημον] I. q. ἀπόδημον. Sic ἄξενος et ἀπόξενος.

569. Etym. M. et Suid. παρ' αὐταῖς (αὐτῇ?) — ταῖς (ὄν ταῖς?) Κέκροπος θυγατρᾶν.

571. ἐν ἄστροις] Qu. ἐν ἄντροις. Et sic Meinek. Fr. Com. II. 250., qui de Sarpedonia rupe consuli jubet Pherecydem apud Schol. Apoll. Rhod. I. 211. et Schol. Iliad. ω'. 79. Idem sentit etiam Bergk. Eadem confusio vocum ἄστρον et ἄντρον est in schol. ad Ran. 1327. Cf. ad Eur. Fr. 755.

572, 2. βίος] χρόνος Blomf. ad Prom. 458. delet Herw., incertus quid reponendum sit. Cf. ad 3. 3. τελευτήσῃ βίον] Qu. τελευτήσῃ θανῶν, vel τελευτήσας φανῇ, vel τελευτήσαντ' ἴδης. Cf. Fr. 516. 583 b. μήπω μέγ' εἴπῃς πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης. Dionys. Stob. CIII. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδὲν ὀλβιὸν ποτε | κρίνῃ πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ. Vix enim βίον post praec. βίος posuisset.

4. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κώλῳ χρόνῳ] Haec non poetae sed correctoris supplementa esse censet Cobetus. Idem etiam reliqua mendosa esse arbitratur. κώλῳ] κοῦ μακροῦ conj. Ahrens. suspectum habent Bergk. Herw. Cf. Lucian. Nigrin. 33. ὀλιγοχρονίου καὶ βραχείας ἡδονῆς. 5. κακοῦ δόσις] Qu. μετὰστασις.

573, 1. φέρονσα τοῦνομα recte schol. Arist. φοροῦσα — Arist. et Eust. Cf. Oed. C. 60. φέρονσι τοῦνομα. et ad Oed. C. 1357. φονῶς ἀνώνυμος M. Schmidt, coll. Hesych. νν. ἀνώνυμος et νώνυμος.

2. ὡς κεκλημένη | σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φρονοῦσα τοῦνομα Cobet. Schol. Arist. ὁ βιάζων (ὁ παίζων Herw. ὁ προσπαίζων?) πρὸς τὴν Σιδηρῶ.

574. Schol. Arist. καθεῖσαν (l. ἐκθεῖσαν) τὰ τέκνα.

578. ἀρχή] ἄθρει conj. Nauck. Qu. ἔα. Deinde ὄρνις delendum putat idem. τίς οὖρνις οὕτως Welcker. Qu. τίς οὗτος οὖρνις —;

579. οἱ τοῖσι] στίοισι recte Porson. Cf. Fr. 580, 2.

580, 1. προστῆναι] Ipse corrigebam προσστήναι. Cf. ad Pac. 1183. προσστάς (προστάς vulg.) πρὸς τὸν ἀνδριάντα etc. Sed

longe melius προσιτῆναι Bergk. Hoc enim draconi magis convenit quam προσσιτῆναι: agitur enim de draconibus (v. Athen.). Pro μέσῃ fort. πλέαν.

581. εὐνηθείς] Fort. εὐνασθείς. Cf. Tr. 1242. εὐνασθέντος — κακοῦ. Sed εὐνάσθαι est Oed. C. 1571.

583 a, 1. πολυπληθία] παμπληθία conj. Blomf. ad Sept. 363., coll. Fr. 342, 4. κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οὐκετῶν παμπληθίαν. Confer ἀνδροπληθία Aesch. Pers. 240. 2. οὐτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλός οὐτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός] — οὐτ' ἀχρείων ἀπο λίαν κακός Jacobs. Add. Anim. in Athen. p. 322. οὐ πολὺ δ' — ἐσθλὸν οὐτ' ἀχρείων ἀπο (cum Bothio) πάλιν (cum Mein.) κακόν· σπορά δὲ πιστὸν οὐδὲν Herw. Fort. οὐτ' ἀπ' εὐγενέων κακός οὐτ' ἀπ' ἐσθλῶν αὐ καλός. Sententia loci obscura est. εὐγενέων] ἀγενέων? Cf. Fr. 105, 2. ἐσθλός] Qu. κακός. ἀχρείων] ἀχρείων ἀπο Jacobs. Fort. ἀπ' ἐσθλῶν. 3. τὸ λίαν] πάλιν Mein. Herw. ἀεὶ Weckl. Qu. ἐπὶ τὸ πολὺ (plerumque). βροτῶ δὲ πιστὸν οὐδὲν] σπορά δὲ — Herw. Qu. βροτῶν δὲ πιστὸν οὐδενί. Cf. Hom. Od. λ'. 445. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. Pind. Fr. 257. πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν. Arist. Lys. 629. οἶσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηρότι.

583 b. μήπω μέγ' εἴπῃς] μὴ πῶ τιν' εἴπῃς Wakef. ad Trach. 2. Qu. μηδὲν μέγ' —. Cf. Aj. 386. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. El. 830. μηδὲν μέγ' αὖσης. Theocr. X. 20. μηδὲν μέγα μνθεῖν. Vel μηδὲνα μακαρίσης. Vel (εὐδαίμονα) | μήπω τιν' εἴπῃς —. Cf. Gregorii Naz. locos apud Nauck. Ad rem cf. Fr. 572.

585, 1. μὴ σπεῖρε πολλοῖς —] μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους — feliciter correxit F. G. Schmidt, coll. El. 642. μὴ — σπείρῃ ματαίαν βάζειν εἰς πᾶσαν πόλιν. Adde Fr. 557. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας | εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν. Fr. 463, 3. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς | κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε (κακά?). Eur. Fr. (?). τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, | ἐξὸν σιωπᾶν κὰν σκότῳ κρύπτειν τάδε (κακά aut τύχας?); τὸν παρόντα δαίμονα] Cf. El. 1306. τῷ παρόντι δαίμονι. Eur. Alc. 577. πῶς οὖν ἐκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα —; 2. Malim σιγώμενον γὰρ ἔστι θρηγνέσθαι πρόπον (πρόπον plerique libri, πρόπων B.).

587, 3. μάνδραισιν libri. μάνδραις ἐν Brunck. 4. θέρος] Messem. Cf. Aesch. Ag. 1655. ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάστα?) δύστηνον θέρος. Soph. Fr. 422. διὰ ψήκτρας σ' (καὶ ψήκτρα σφ'?) ὀρώ | ξανθήν καθαίρονθ' ἔπιον αὐχμηρᾶς τριχός. 5. σπασθεῖσαι] πλαθεῖσαι Reisk. et Schaefer. Melet. p. 74. πλασθεῖσαι Wakef. ad Herc. 748. σπάσσουσα Herm. Nauck. πλαθεῖσαι recte Reisk. 6. σκυῖας εἰδωλον] Cf. Phil. 946. κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκυῖαν, | εἰδωλον ἄλλως. Oed. C. 110. Aj. 126. ὀρώ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἰδωλα δοοιπερ ζῶμεν ἢ κοῦφην σκυῖαν. Aesch. Ag. 839. ὀμλίας κάτωπρον, εἰδωλον σκυῖας. εἶδε — αἰδεσθεῖσ' Wakef.

αὐγασθεῖο' ὑπὸ] αὐγασθεῖο' ὑπο Reisig. ad Oed. C. 485. αὐγασθεῖσά πον Mein. Qu. ἀνγάζονο' ὕδωρ. 7. κουνραῖς ἀτίμως] κουνραῖς ἀτίμοις Wakef. Recte. διατετιλμένης φόβης] διατετιλμένη φόβην Wakef. Ellendt. Qu. παρατετιλμένη (aut ἀπο.) φόβην.

589. ἐρημοβοσκός (?) Nauck. Aut ἐρηνοβοσκός (ἐρρην.) aut ἀρηνοβοσκός scribendum videtur.

590. ἐχθίμα] ἐχθήματα conj. Dind. Recte, opinor. Hesych. μισήματα] Imo μισητά.

591. καρπομανής] Qu. κορομανής. Cf. schol. Aj. 143. Apud Hesychium — εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα (ἢ καρπῷ ἐξ.?). Nisi potius reponendum καρπὸν pro κόρον. Hesych. τυριλάω (Τυροὶ β vel Τυροῖ α, vel Τρωτλω conj. Dind.).

592. ἡνεγκον] Legitur Arist. Thesm. 742. et alibi.

593. θεία νόσος Dind., coll. Aj. 136. et Ant. 421. νόσος jam Soping.

595. καὶ τὴν πάντ' ed. καὶ om. A. M. V. Trinc. τὴν ἅπαντ' Wagner. Nauck.

596. ἐθέλων A. B. ἐθέλω P. V. L. ἐθέλων ἐσθίειν τὸν δέλφακα conj. Nauck. Possis etiam ἐθέλω δ' —.

597. πολύκoiνον] Qu. πολύκητον.

598. Schol. Soph. βακχευτάν (βακχευτήν?).

599. ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβώς πόδα] Cf. Oed. R. 803. Eur. Phoen. 2. ὦ χρυσοκολλήτοις ἐμβεβώς δίφοροις | Ἄλκι. Hesiod. Scut. 195. δίφορον (δίφρον Dind.) ἐπεμβεβαώς. ἐμβεβώς πόδα] Cf. Fr. 197. Eur. Her. 802. ἐκβάς τεθρίππων Ὕλλος ἀρμάτων πόδα. Eur. El. 1168. ἀλλ' οἶδε — βαίνουσι ἐξ οἴκων πόδα. 94. Lucian. Tox. 48. ἐπιβάς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα. Porson. ad Orest. 1427. et ad Oed. C. 7. Arist. Eccl. 161. Th. 705. Ἀκεσσαίοισιν (sec. Phot.) Dind. Secundum Stephanum Byz. p. 59, 10. oppidi nomen fuit Ἀκέστη, non Ἀκεσσα. Hesych. ἀκεσταί (f. Ἀκέσταιαι) φρένες ἐσθλῶν.

600. ἀρτύματα] Cf. Fr. 305. 639.

604. μῆδεα] Cf. Aesch. Prom. 602. Ἥρας ἐπικότοισι μῆδεσι δαμῖσα. περιώσι] Suspectum.

605, 2. ὅπου μὴ καὶ Stob. ὅπου γε Orion. ὅπου μὴ δίκαια Schneidewin. Nauck. Lege ὅπου τὰ —. τέρεται] τέρεται Orion. Minus recte, opinor.

606, 1. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὲς πόλις —] Cf. Eur. Suppl. 447. πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εἴτακτος πόλις, | ὅταν τις —; El. 534. Tro. 456. Arist. Av. 829. V. Elmsl. ad Med. 1257.

4. πανοῦργα χερσὶν (χεροῖν, χειροῖν al.) libri. Malim χεροῖν (aut χεροῖν) πανοῦργα (πανοῦργος). Utique displicet πανοῦργα — κέντρα.

607, 1. ἐπέρχεται] Fort. εἰσέρχεται. Sed cf. Oed. R. 199.

3. χαράσσει] Imo ταράσσει. Cf. Ant. 1095. ταράσσομαι φρένας.

Ταράσσει etiam Nabero placet, qui confert Eur. Hipp. 969. *δταν ταράξῃ Κύπρις ἡβώσαν φρένα*. Tr. 88. Bacch. 1322. *τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὦν*; Fr. 600. 1064. Idem contra in Pindar. Ol. Π. 63. *οὐ χθόνα ταράσσοντες jure malit χαράσσοντες*. 5. *καὶ θέλων*] Qu. *κοὺ θέλων*. Et sic Herwerden a. 1855. *ἐγκλίνεται*] Suspectum.

608, 1. *οὐτω* —] *οὐτοι* — F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 546, 1. Soph. Ant. 678. *ῶν*] Qu. *ἄν*.

609, 2. *ἐν γυναικί* M. Vind. *σὺν γυναικί* A. B. *εὗ γυναικα* Nauck. *τὴν γυναικα* F. G. Schmidt. Cobet. *ἐν γυναιξί* Grot. Corrige *τὸ γὰρ | γυναιξὶν αἰσχρὸν (δν) γυναικα δεῖ στέγειν*. Qu. *οὐ γυναικα χρὴ στέγειν*; *δεῖ* A. B. *χρὴ* M. Hoc praeferendum.

610, 1. *τὸ δ' εὐτυχοῦν πάντ' — ἕνα* | *ὡς εὐτυχοῦντα, πάντας ἀριθμήσας, βροτῶν* — Herw. *διετυχοῦντα* (i. e. *διὰ τέλους εὐτυχοῦντα*) — Cobet. *τὸν δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν | οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἕνα* Madvig. Qu. *πάντ' εὐτυχοῦντα πᾶν ἀριθμήσας γένος* (vel *γένος ἀριθμήσας τὸ πᾶν*), — *βροτῶν*, Vel *διετυχοῦντα, πάντας ἀθρήσας βροτοῦς, | οὐκ ἔστιν ὄντως (αὐτῶν) ὄντιν' εὐρήσεις ἀεὶ* (pro *ἕνα*). Vel *πάντ' εὐτυχοῦντα πᾶν ἀριθμήσας βροτῶν — γένος* (pro *ἕνα*). Cf. Fr. 682, 1. *ὦ θνητὸν ἀνδρῶν — γένος*. Oed. R. 88. *πάντ' — εὐτυχεῖν*. Eur. Fr. 622. *οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ*. 46. *οὐτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ*. 275. *οὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ*. *τὸ δ' εὐτυχοῦντα*] *τὸ δ' εὐτυχοῦν* A. B. Nauck. *πάντ' ἀριθμῆσαι libri*. *πάντ' ἀριθμήσας* Grot. *ἅπαν* — Nauck. *πᾶν ἐξαριθμήσας* conj. idem. 2. *ἕνα*] Suspectum. Fort. *ἀπλοῦν*. *ὄντως*] *οὗτος* A. B. M. Qu. *οὐδεὶς* aut *οὐδ' εἰς*. Cf. Fr. 611, 1.

611, 1. *αἰσχῇ*] Cf. Eur. Tro. 1114. *δύσγαμον αἰσχος*. Fr. 496, 3. Fort. *πάθη*. 2. *ὥπερ Ζεὺς ἐφορμήσῃ* conj. Dobr. *ὥ γε Ζεὺς ἐφορμήσαι κακὰ* Schaefer. Melet. p. 85. Cf. Tr. 1234 sq. *ὥ καὶ* A. M. *ὥ κε* al. *ὥ γε* Br. Recte, opinor. Deleatur virgula post *ποθ'*. 3. *νόσους — θεηλάτους*] Cf. Fr. 684. *ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς | τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν*. Oed. R. 255.

612. Cf. Eur. Hec. 77. *σώσατε παῖδ' ἐμὸν, | δς μόνος οἴκων ἀγκυρ' ἔτ' ἐμῶν* etc. Hel. 285.

613. *ἄγος*] An *ἄγος*? Apud Hesychium *ἄγνισμα* (*ἄγισμα*?).

614. *ἀελλάδες φωναί*] Qu. — *φῆναι*. Cf. Oed. C. 1083. *ἀελλὰ πελειάς*.

616. Cf. Ant. 1232. *πύσας προσώπων*. 653.

619. *ἔσαιεν οὐρᾷ ὅτα κυλλαίνων κάτω* (ex conj. Hemst. et Schow.) Blomf. Gl. Sept. 379. *ἔσαιεν οὐρᾷ τῶτα* (τῶτε Herw.) *κυλλαίνων κάτω* Hemst. Herw. *ἔσαιεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω* Naber. Qu. *ἔσαιεν* (*ἔσαινέ μ'*) *οὐρᾷ τῶτα* —, vel *οὐρᾷ μ' ἔσαιεν ὅτα κυλλαίνων κάτω*, vel *οὐρᾷ τ' ἔσαιεν ὅτα καββαλίων*

κάτω. Cf. Fr. 700. *ἐπερρόθει | σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.*
Hom. Od. ε'. 301. *οὐρῇ μὲν δ' ὁ γ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν*
ἄμφω. Sophocles Cerberi descriptionem apud Hesiod. Theog. 771.
imitatur. *ὄτα]* ὄτε proponit Nauck. Hesych. *καταβαλῶν*
(*l. καταβάλλων*).

620. *μεμωλυσμένη]* Cf. Hippon. 60 B. Nic. Ther. 32.

622, 1. *πολλά καὶ μαθεῖν σε δεῖ]* Malim *πολλά τοι* (aut δὴ) —.

2. *διδάσκεσθαι]* Malim *διδάξασθαι*, aoristum ut *μαθεῖν.* Apud
Stob. *Φθιώτισιν* Elmsl. ad Her. 194. *μακρά]* Mendosum. Qu.
σοφά.

623. Similiter Eur. Bacch. 193. *γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω*
σ' ἐγώ.

624. *κέκλητ' ἄν]* *κεκλήτ' ἄν* (opt.) Elmsl. ad Her. 283. Cobet.
Dind. Cf. Phil. 119. Imo *ἐκέκλητ' ἄν.*

626. Sumpta haec ex Aeschyli Phil. Fr. 229. *μόνος γὰρ εἰ*
σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν | ἱατρός. ἄλλος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν.
Invocatur Θάνατος. Cf. ad Phil. 1348. Oed. C. 955. Diphil. IV. 418.
τούτων (τῶν κακῶν) ὁ θάνατος καθάπερ ἱατρός φανεῖς | ἀνέπανε
(*ἀπέλυσε recte Mein.*) *τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνω.* Trag. incert.
ὦ θάνατε, παιὰν πῶς ἄν ἱατρός μόλοις; λοῖσθος] *λεῖστος* optime
Nauck. Qu. *μοῦνος.*

627. *μόνον* ὅπως pro *μόνον ὡς* Porson. Aristoph. p. 183. Cf.
Oed. R. 1074 sq. Pro *δομῆς* idem *δομῇ* corrigit, coll. Phil. 890.
Cf. Cratin. Π. 110. *μὴ ξύντυχία βαρυνόμενοι. μόν]* *μόνον* recte
Spengel. Herwerden. *δομῆς ἰδὸν ὅπως* conj. Nauck. Sophocles scripserat *δομῇ μόνον ὅπως* —. Priscian. *βαρύνομαι καὶ* (καὶ delet Nauck. ex codd.) *τούτου.*

628. Hesych. *κηρύκιον* (*l. κηρυκεῖον*).

631. *μέλη βοῶν]* Cf. Aj. 376. *βοῶντος — μέλη. δακτύρια]*
Cf. v. *δαγδαῖος.* Tragici poetae videntur esse verba *δακτυρίους*
κέντροισιν apud Hesychium. *ἄναυδα* vulg. *ἄναυλα* recte Bergk.
Nauck. Dind. Apud Hesychium *διὰ τὸ ἀράττεσθαι* (*ῥάττεσθαι*
Cobet.). Solennis haec confusio est.

632, 2. *ὡς γαμεῖν]* *εἰς γαμεῖν* [!] — Blomf. ad Sept. 369.
Cf. Oed. R. 84. *ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.* Qu. *εἰς γάμους*, vel *εὔ*
γε τοῦ γαμεῖν ἔχεις, τάλας, vel *εὔ γὰρ οὖν γάμων ἔχεις.* Lege
πρὸς γάμους.

634. Incertum est utrum unum tantum an utrumque versum
ab Sophocle sumpserit Comicus. Utique utriusque versus tragicus
color est. Huc Dindorfius refert verba *ἐξωμμάτῳ* —, Nauckius
Ἀσκληπιοῦ —. Schol. Ven. *ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου* (*εὐμενῇ εὐρῶν*
aut *λαβῶν*?).

635. *βλέφαρον κέκληται γ' —]* *βλέφαρα κέκληται τὰνδρὸς*
ὡς Ἄϊδου πύλαι Gomperz. Qu. *βλέφαρόν γε κλησὶν* (aut *γ'*

ἐκλήεθ' etc. καπηλείου θύραι] καπηλείου θύρας Tour. Em. I. 309., coll. Liban. Or. X. p. 294. τὸ δὲ ἔργον καπήλων ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς θύρας ἔωθεν ἀνοίγοντες σκοποῦσι περὶ τῆς ἐμπολῆς, οὕτως οὗτοι κερδῶν ἐμέμνηντο. In dramate satyrico et re ludicra suo jure jocari poetam monet Cobet., qui θύρα pro θύραι corrigit. γ'] δ' A. Verba ὡς καπηλείου θύραι comici poetæ esse suspicatur Nauck.

636. νεκρὸς, τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος (de Phineo longa fame confecto) Jacobs Add. Anim. ad Athen. p. 33. et Dobr. II. 303.

637. Βοσπόρειον] Pro Βοσπόριον propter metrum. Sic Ἐφέσεια pro Ἐφέσια Fr. 82.

640. ἀχάλκευτα τρύπανα] Cf. Eur. Fr. 598. πέδαις ἀχαλκεύτοιςιν ἔζευκται πόδας. Aesch. Cho. 693. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Hesych. (τὰ φρύγια πυρεῖα Nauck.).

643. πληθύνει] Malim πληθύνει. Idem commendat Dind. Sic πληθύεται cod. L. pro πληθύνεται Aesch. Suppl. 604. Contra πληθύνων pro πληθύνων libri plures in Oed. C. 377. 930.

644. Jul. Poll. παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους (l. παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλεῖ).

645. φορβάς] I. q. ἀγελαία, 'one of a herd, public, one who supports herself by prostitution.' Cf. Pind. Fr. 87, 11. φορβάδων κορυᾶν ἀγέλαν ἐκατόγγυιον. Confer nomina σοβάς et κασαλβάς.

646. ἐξέπραξαν] ἐσπάραξαν Dobr. ἐξέκραξαν ὡς κνυζόμενοι Blomf. Qu. κνυηδὸν ἐσπάραξέ νιν κνυζούμενον (sic).

647. ὄρια] Cf. Eur. Herc. 82. γαίης ὄρια. Tro. 375. Thuc. II. 12. 3.

649, 2. ἐναίρειν] Cf. Phil. 436. 4. οὐδὲν] οὐδένα schol. Hom. Qu. οὐδένα γὰρ οὗτος. λογίζεται Stob. ληίζεται schol. II. ληίζεται Nauck. λωτίζεται C. Keil. prob. F. G. Schmidt. Recte. Cf. Aesch. Fr. 98. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ | ἀεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀπανθίζειν σιρατοῦ. Eur. Fr. 728. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν, | ἐσθλῶν δὲ χαίρει πώμασιν νεανιῶν. Si forte verum est λογίζεται, redde reckons, takes account of.

650 a. Cf. Arist. Eq. 1307. οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'. Lys. 631. ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύουσ'. Eur. Herc. 258. ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ οὐ δεσπόσεις χαίρων ποτέ. ἄρξειε cod. Flor. prob. Dind. Fritzsch. ad Ran. 191. ἄρξει schol. R. ἄρξεις σὺ recte Br. τοῦδε τοῦ κρέως] This piece of flesh, this body, i. e. ἐμοῦ. Cf. Arist. Eq. 421. ὦ δεξιώτατον κρέας. 457. ὦ γεννικιώτατον κρέας. Ran. 191. εἰ μὴ νενανμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. Sic σῶμα τόδε (Eur. Tro. 958. Alc. 639. Heracl. 91. 925. Rhes. 207.), δέμας τόδε (Med. 882.), κάρα τόδε (Suppl. 1100.). Ceterum post κρέως interrogandum.

653. μίαν μὲν] μέλαιναν cum Lehrsio Dind. Recte, ut videtur.

655, 1. πάντ' ἐπ' ἔσχατα] Qu. πάντα τ' —; Vel δριά τ' —;
 2. νυκτὸς πηγᾶς] Cf. Aesch. Prom. 809. αἶ' πρὸς Ἥλιον | ναίονσι
 πηγᾶς. 110. οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχᾶς] Cf. Eur. Ion. 1445. λαμ-
 πρᾶς αἰθέρος ἀναπνυχᾶι. Hipp. 601. ἡλίον ἀναπνυχᾶι. 3. Φοῖβον
 τε libri. Φοῖβον Herm. Nauck. Φοῖβον τε παλῶν κῆπον Dind. ad
 Eur. El. 497. Mendosum fortasse est παλαιόν.

656. θεοῦ δὲ πληγὴν] θεοῦ δε πηκτὴν (!) conj. Mein. Vind.
 Arist. p. 9., coll. Aesch. Pers. 104. Cf. Aj. 137. πληγὴ Διός. 279.
 δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ | πληγὴ τις ἦκη. Aesch. Prom. 682. μᾶστιγι
 θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. ὑπερπηδᾷ] ὑπεκπηδᾷ Herw. a. 1855.
 Qu. οὐχ ὑπεκφεύγει, vel οὐκ ἂν ἐκφύγοι.

657. ἐκκαλύπτων] Cf. Fr. 284. ὁ πάνθ' ὄρων | καὶ πάντ' ἀκούων
 πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. Philemon. IV. 61. χρόνος τὰ κρυπτά
 πάντα εἰς φῶς (l. πρὸς τὸ φῶς) ἄγει.

658, 1. χρόνος αὖ χρόνος] Qu. μακρὸς αὖ χρόνος, aut μακρὸς
 ἂν χρόνος — ἀνευρίσκει (pro ἀνευρίσκει). Pro ἄμα fort. ἄλλα.

2. τερμῶσιν αὖ βίου] χρημοσύνη βίου Ellendt. Suspectum Nauckio.
 "Cf. Theocr. XXI. 1. ἃ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
 Eratosth. ἐν Ἐρῇ: χρεῶν χρεῖω πάντ' ἐδίδαξε· τί οὐ χρεῖω κεν
 ἀνέυροι;" (Cobet.) βίου] βιότου conj. Dind. 3. ἀνευρίσκει]
 ἐξανευρίσκει Cobet. Qu. ἂν εὐρίσκει.

660. διόλλυται] Suspectum.

662. Cf. Hippoth. trag. Fr. 2. φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός.

663, 2. εἰσορῶσι] Qu. δρῶ' ὀρῶσι. 3. δυσπέραστον] δυσπά-
 λαιστον Nauck. Dind. Cf. Aesch. Cho. 692. Suppl. 468. Eur. Alc.
 892. Suppl. 1108. ἡ ἀμαθία] ἐστιν ἀμαθία recte Grotius. Ex-
 ciderat ἐστιν post simile — αιστόν.

664. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἀρχῶν μὴ καλῶν τέλη καλὰ ingeniose
 F. G. Schmidt, coll. Fr. 32. κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.

666. οὐ τοῖς ἀθύμοις] τοῖς δξυθύμοις Naber.

667, 1. Cf. Trag. Inc. Fr. 230 W. κακὴ γὰρ αἰδῶς ἔνθα τάνει-
 δες κρατεῖ. ἡ γὰρ σιωπὴ —] Qu. ἡ γὰρ τύχη 'στὶ —, vel
 οὐ γὰρ σιωπὴ τῷ ποιοῦντι σύμμαχος. Inepta est vulgata. 2. τῷ
 λαλοῦντι] τῷ γκαλοῦντι Cobet. Obs. Crit. p. 19. Qu. τῷ ποιοῦντι.

668, 3. γλῶσσαν ἐκχέας] Cf. Plut. Caes. 54. εἰς ἀναίσθητον
 ἐκχέας ὀργὴν τοσαύτην. Aesch. Pers. 831. μηδέ τις — ὄλβον ἐκ-
 χέη μέγαν. Aj. 989. προφθάσασα καρδίαν γλῶσσαν πάντ' ἂν ἐξέχει.
 Arist. Th. 554. ὅσα γὰρ ἦδεις (ἦδησθ'?) ἐξέχεας ἅπαντα.

669, 1. ἡνίκ' ἂν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνειδῇ] Cf. Plat. Apol.
 21 B. ἐγὼ ξύνοῖδα ἐμαντῷ σοφὸς ὢν. 2. κᾶν] Scribendum κῆν

(καὶ ἦν). φέρεη στόμα] φορεῇ στόμα Cobet. Cf. ad Soph. Tr. 323.
 καλὸν — στόμα] Malim λάλον — στόμα.

670, 1. ἡ δεινὸν ἀρ' ἦν] ἡ δεινὸν ἦν ἀρ' Cobet. prob. F. G.
 Schmidt. ἡ κλεινὸν εὖρημ' (?) F. G. Schmidt. Qu. ἡ μέγα τι ἦν
 ἀρ' —. 2. αὐτῷ ξυνειδῇ (μητρὸς ἡ πατρὸς κακὰ) supplet

Cobet, coll. Eur. Hipp. 424. δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, καὶ θρασυπλάγχθους τις ἦ, | ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά. ἐπ' ἂν libri. ἐπὴν Herm. Nauck. Recte.

671, 1. πικρὰν ὠδὴναι παίδων] Cf. ad Trach. 41. 2. ἐπὴν] ἐπὴν recte Herm.

672. ἀνδρὶ φηλήτη] Cf. [Eur.] Rhes. 217. φηλήτων ἀναξ. Aesch. Cho. 1001. τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ etc.

673, 1. ἐξείτης] Suspectum. Versum non intelligo. 2. κληθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐεργές (aut εὐπαγές, ipse malim ἀσφαλές) λάβοις | γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐ διέρχεται Cobet. Cuius emendationem probat Kock. Ver. p. 245. Qu. κληθρον γὰρ οὐδὲν ἔστιν εὐστεγές λαβεῖν, vel κληθρον γὰρ οὐκ ἂν οὐδὲν εὐστεγές (vel εὐπαγές) λάβοις. 3. γλώσσης κρυφαῖος ποὺς ἔν' οὐ διέρχεται Kock. Qu. — γλώσσης κρυφαῖον ἔπος ἔν' οὐ διέρχεται, vel — γλώσσης δι' οὗ κρυφαῖον οὐδὲν ἔρχεται.

674 a, 1. ἡσοῶνται τέκνων] Cf. Eur. Fr. 284, 5. νηδύος θ' ἡσοσημένος.

674 b. νόμοις ἔπεσθαι —] Qu. νόμοις πιθέσθαι etc. Cf. Gnom. Monost. 372. ξένος ὧν ἀκολουθεῖ τοῖς νόμοις ἐγγυρίοις (l. τοῖσιν ἐγγύρων νόμοις, aut τοῖσιν ἐγγύροις νόμοις).

675, 1. πολλῶν καλῶν] Imo πολλῶν πόνων, quod suadet etiam Nauck. πολλῶν παλῶν δεῖ ('multis luctationibus opus est') Kock. Ver. p. 163. Weckl. Herw. Ita retinetur ratio ἀγῶνος. τῷ καλῶς τιμωμένῳ] τῷ καλόν τι μωμένῳ optime correxit Nauck. Cf. Trach. 1136. χρηστά μωμένη. Servari fortasse potest καλῶς. ἔρχεται] Fort. αἶρεται, is got.

677. εἰ σῶμα δούλον —] Cf. Eur. Hel. 736. τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλευθέρων, | τὸν νοῦν δέ. Fr. 828. πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχρὸν, ἢ δὲ φρενὴν | τῶν οὐχὶ δούλων ἔσθ' ἐλευθερωτέρα.

678. Hoc fragmentum Euripidi tribuunt Nauck (Fr. 856.) et Herwerden. "E dramate satyrico." (Dobr.) Cf. Eur. Phoen. 396. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φηγάδας, ὥς λόγος. 2. Cf. Aesch. Prom. 210. ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἄπαξ μόνον Θέμις | καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία. πάντων ὀνομάτων] πολλῶν ὀνομάτων Wagner. Dind. Cobet. (Recte.) πολλῶν δυνάμεων Mein. prob. Herw. ἐπώνυμος] Qu. μορφή μία, coll. Aesch. Prom. 211.

3. βία] βίος Both. Dind. Nauck. prob. Herw. 4. λύσσα μανιάς] Cf. Eur. Or. 320. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. Herc. 878. μανίασιν λύσσας χορευθέντ' ἀναύλοις. Diod. Sic. I. 119. λύσση τινὶ καὶ μανία. μανιάς] μανιάς Porson. prob. Herw. Cf. Aj. 59. μανίασιν (μανιάσιν?) νόσοις. 5. ἄκρατος] ἄκραντος Both. Nauck. Dind. εὐκρατος Herw. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν] Qu. ἐν κείνῃ δὲ πᾶν.

6. ἡσυχᾶν] Qu. ἡρεμαῖον. Cf. Oed. C. 196. ἐν ἀσυχαίᾳ (sic Herm. ἡσυχία vulg.) βάσει βάσιν ἀρμόσαι. 7. ἐντήκεται] Sc. ἔρωσ. Cf. Lucian. de m. Per. 22. τοσοῦτος ἔρωσ τῆς δόξης

ἐντέτηκεν αὐτῷ. Plut. Mar. 45. Alciph. I. 13. ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακείς ἀνίσχουσιν. Trach. 463. Sed legendum ἀνθάπτεται. Idem suadent Meinek. et Herwerden. Cf. Arist. Ran. 474. πλεονόμων ἀνθάπτεται | Ταρτησοῖα μύραινα. Cf. ad Plat. Symp. 196 E. πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, καὶ ἄμουςος ἢ τὸ πρὶν, οὐδ' ἂν ἔρως ἄψηται. et ad Tr. 778. παραγμός αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο. El. 1311. Aesch. Pers. 709. A nonnullis πνεύμονες sedes amoris habebantur. Phot. πλεονομίαν νόσον: τὴν ἐρωτικὴν. 8. ψυχῇ] πνοή Mein. Qu. ζόη. βορός] Corruptum. Fort. πλέως aut λάτρως. 9. εἰσέρχεται — γένει] Cf. Tr. 477. ταύτης ὁ δεινὸς ἡμερὸς ποδ' Ἑρακλῆ | εἰσῆλθε (διῆλθε vulg.). et ad Oed. C. 372. πλωτῶ γένει] πλωτῶν γένει Arsen. πλωτῶν γένη conj. Nauck. Cf. Hom. Od. 10, 3. πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ. Qu. ἑλλῶ (aut ἑλλῶν) γένει. Cf. Fr. 700. χορὸς δ' ἀναύδων (δὲ μύνδων Bergk.) ἰχθύων ἐπερρόθει etc. 10. Cf. Eur. Herc. 1272. τετρασκελῆ | κενταυροπληθῆ πόλεμον. 11. τοῦκείνης πτερόν] ποικίλοις πτερόν (aut sic, ναίει δ' ἐν οἰωνοῖσι ποικιλοπτέροις) Herw. Quidni νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι ποικιλοπτέροις? Cf. Arist. Av. 1410. ὀρνίθες τίνες οἷδ' — περοποικίλοι, τανυστίπτερε ποικίλα χελιδοῖ; πτερόν] Qu. κράτος aut σθένος. 12. ἐν θηροῖν —] ἐν θεοῖς κράτος Weckl. "Et molestum est ἄνω, et ad νωμᾶν desideratur objectum." Herwerden conjicit interpolatum esse hunc versum. 13. παλαίονσ' —] Cf. Plat. Euthyd. 277 C. ἔτι δὲ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλὼν ὥσπερ πάλαισμα. Seneca de Benef. V. 3. 'Luctator ter abjectus (dejectus?) perdidit palmam.' Aesch. Ag. 165. τριακτῆρος — τυχών. Cho. 336. ἀτρίακτος ἄτα. ἐκβάλλει] εὐ σφάλλει conj. Burges. ad Eumen. 575. καταβάλλει, quae in luctando propria vox est (Anglice. 'to throw') jure requirit Herwerden. Qu. τίν' οὐ τοῖς ἐμπύππουσα καταβάλλει θεῶν; Vel τίν' οὐ παλαίονσ' ἦδε τοῖς βάλλει (ἦδε καταβάλλει) θεῶν; 14. εἴ μοι θέμις· θέμις δὲ —] Cf. Trach. 809. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἑρινός τ', εἰ θέμις γ', ἐπεύχομαι | θέμις δ', ἐπεὶ —. Eur. El. 300. λέγοιμ' ἂν, εἰ χρὴ· χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν etc. Pers. I. 8. 'Si fas dicere, sed fas.' 15. Διὸς τυραννῆ πλεονόμων] Διὸς τυραννεύει νόμων (vel θρόνων, coll. Trach. 363. Oed. C. 449.) frustra Kock. Ver. p. 195. Cf. Tr. 217. ὦ τύραννε τᾶς ἐμῆς φρενός. Eur. Hipp. 537. Ἐρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν etc. Eur. Fr. 132, 1. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε ἀνθρώπων ἔρως. 16. συντέμνεται] Requiri videtur verbum aliquod 'dirigit' significans. Non Sophoclis hoc fragmentum esse, sed Euripidis, suspicatur Nauckius, cujus annotationem adi. 17. Κύπρις] Κύπριδι Herw. 679, 2. ὀγκωθείς] Cf. Eur. Suppl. 874. τραπέζαις δοτις ἐξογκοῖτ' ἄγαν. El. 381. δοκήσει δωμάτων ὀγκωμένος. Fr. 822, 2. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὀγκωμένον. Andr. 704. ἐξογκωμένοι Τροίᾳ — τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία. Xen. Mem. I. 2. 25. ὀγκωμένω μὲν ἐπὶ

γένει, ἐπηρμένω δ' ἐπὶ πλούτῳ. Herod. VI. 126. *πάτρη ἐξωγκωμένοι.*

680. *ἀνδρόφρων γυνή]* Cf. Aesch. Ag. 11. *γυναικὸς ἀνδροβούλου.* *ἀνδρόφρων]* Cf. *θηλύφρων* Fr. adesp. 35.

681. Hi duo versus, quamvis Diphilo tributū apud Stob. XCVI. 9., jure Sophocli assignantur, et vice versa duo sequentes, qui comici coloris sunt, Diphilo potius quam Sophocli. V. Mein. Fr. Com. IV. 424. 2. *κατέστρεψεν]* Qu. *μετέστρεψεν.*

682, 1. *ὦ θνητὸν —] μοχθηρὸν —* F. G. Schmidt. Qu. *ὦ λυπρὸν* (vel *τυφλὸν*) —. Cf. Fr. 499, 1. *ὦ ποντοναυτῶν* (*πᾶν τὸ ναυτῶν?*) *τῶν ταλαιπύρων γένος.* Haec imitari videtur comicus Lys. 137 sq. *καὶ ταλαιπύρων]* Qu. *τῶν ταλαιπύρων.* *θνητὸν]* *θνητῶν* al. Latet fortasse μέλεον aut aliud quid simile. 2. *σκιαῖς ἐοικότες]* *σκιαῖς εἰκότες* al. *σκιαῖσιν εἰκότες* Pierson. ad Moerin p. 148. Cobet. Herwerden ad Ion. 556. *σκιαῖς ἐοικότες* Grot. Qu. *σκιαῖς προσεικότες.* Cf. Arist. Vesp. 1142. *ἐοικέναι* (*προσεικέναι* Cobet.). Fr. 526. 3. *βάρος περισσὸν γῆς]* Cf. El. 1241. *περισσὸν ἄχθος — γυναικῶν.* Hom. Il. γ'. 368. *ἀλλ' ἡμὶ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.* *ἀναστρωφώμενοι]* Qu. *ἀει* (vel *μάτην*) *στρωφώμενοι.*

684, 1. Cf. Arist. Vesp. 441. *εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεστι δεινὰ τῷ γῆρᾳ κακά; | δῆλα δῆ.* Eur. Ph. 538. *ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρᾳ κακά, | Ἐτεόκλεες, πρόσσεσιν· ἀλλ' ἡμπειρία | ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον.* 2. *τῷ μακρῷ γῆρᾳ]* Malim *τῷ μακρῷ χρόνῳ* (ut *γῆρᾳ* glossema sit), aut *τῷ μακρῷ βίῳ*, aut *τῷ λινγρῷ γῆρᾳ.* Cf. Oed. C. 8. Oed. R. 953. Aj. 473. 646. Phil. 306. etc. Sed Oed. R. 1112. *ἐν — μακρῷ γῆρᾳ.* *νοῦς φροῦδος]* οὐς *φροῦδον* (?) Burges. ad Eum. 120. Cur non potius *ὦτ' ἀχρεῖα* pro *ἐργ' ἀχρεῖα*, ut in Clem. Alex. p. 73.? *οὐδὲν γὰρ ἄλγος]* *οὐδὲν γὰρ ἄχθος* F. G. Schmidt. Qu. *οὐδὲν βάρος γὰρ —.* Cf. Men. mon. 745. *χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.* *ἐμφύτων]* Qu. *συμφύτων.* *ἐργ']* *ὦτ'* Clemens. Quod praeferendum videtur.

685. *χρόνος δ' ἀμυροῖ πάντα καὶς λήθην ἄγει]* Cf. Theodect. Fr. 9, 3. *ὁ μυρῖος χρόνος | τὰ πάντ' ἀμυροῖ χυπὸ χεῖρα λαμβάνει* (f. *καὶ τάχ' ἐς λήθην ἄγει*).

686, 1. *στέργειν δὲ τὰμπεσόντα]* *τὰμπεσόντα* Trinc. Porson. Qu. *τὰμπεσόντα.* Vel *στέργειν τὰ προσπεσόντα.* Cf. Eur. Fr. 507. *τὰ προσπεσόντα δ' ὁστις εὖ φέρει βροτῶν | ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν* ἱ' *ἐμοὶ δοκεῖ.* Eur. Hipp. 715. *πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.* El. 483. 1100. Med. 54. Aesch. Ag. 32. Plat. Resp. X. 604 C. *ὥσπερ ἐν πῶσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτοῦ πράγματα.* *καὶ θέσθαι]* *κεῖν θέσθαι* (i. e. *δεξιῶς χρῆσθαι*) Hemst. ad Lucian. I. p. 486. Cobet. Br. Karsten ad Ag. 31. Herwerden. Recte, quan-

quam nunquam crasin facere εὖ nisi in compositis vocabulis contendit Porson. Cf. Achill. Tat. V. 11. 4. τὰ παρόντα θέσθαι καλῶς. Eur. Fr. 289, 3. τὰ πράγματα ὀρθῶς ἦν τιθῆ. Soph. Fr. 321. ταῖτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἦν παρὸν θέσθαι καλῶς, etc. Oed. R. 633. νεῖκος εὖ θέσθαι χρεῶν. Thuc. I. 25. ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θεσθαι (εὖ θέσθαι;) τὸ παρόν. Cratin. II. 113. ἀνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι. et ad El. 1434. Qu. κεὺ θέσθαι πρόπει, vel καὶ θέσθαι καλῶς — χρεῶν. 2. μὴ στένειν τύχην] μὴ στένειν πρόπει (et καλῶς pro πρόπει) F. G. Schmidt. Qu. μὴ στένειν μάτην (χρεῶν, πρόπει).

687. ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα —] Cf. Ant. 1246. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι.

688, 1. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν] Cf. Oed. C. 954. θυμοῖ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστι πλὴν θανεῖν. 2. θεία ξύνεστιν ἡμέρα] γραία — Kock. Ver. p. 222. προμηθία ξύνεστιν εὖ τεθραμμένος Bergk. θεία ξύνεστιν ἡμέρα Mein. ἥθει ξύνεστιν ἡμέρα κεκραμένος Herw. Qu. μακρᾷς ἔνεστιν ἡμέραις. θεία —] Qu. μακρᾷ —. ἐν οἷς] Qu. ὅσοις. Cf. ad Oed. C. 1751. Qu. θείαις ξύνεστι φροντίσιν —. 3. Aliud fragmentum esse judicant Bergk. Herwerden.

689, 2. δυσάλητος] Cf. Oed. R. 12.

690. Personas A. et B. addidit Dind.

691, 1. ἐκφύγη] ἐκφύγοι Halm. Malim ἐκφύγοις cum Dind.

692. ἰσχύει λόγου] Qu. ἰσχύειν ἔφν (vel φιλεῖ).

693. ἄρχεται τ' ἄλλη] ἔρχεται τ' ἄλλη Bergk. Nauck. Dind. ἄρχεται τ' ἄλλη Herw. ἔρχεται τ' ἄνω F. G. Schmidt, haec e necromantea aliqua petita esse ratus. βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται τέλη Nauck. Equidem malim — ἄρχεται μέλη. Cf. Arist. Nub. 297. μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰοδαῖς (αἰδεῖν?). νεκρῶν σμῆνος] Cf. Fr. 23. πῶς δῆθ' ὁδοῦρῶν σμῆνος ἐξέβης λαθῶν; Cratin. II. 2. σοφιστῶν σμῆνος. Lys. 353. ἑσμός γυναικῶν.

694. ὄρκους —] Cf. Menand. mon. 25. ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφω. Philonid. com. II. 423. ὄρκους δὲ μοιχῶν ἐς τέφραν ἐγὼ γράφω. Xenarch. III. 620. ὄρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω. Catull. LXX. 4. 'Mulier cupido quod dicit amanti | In vento (vino?) et rapida scribere oportet aqua.'

695. ἐπικαιόμενός τ', ὦ Ἡρακλεῖς, ἀνακειμένῳ (ut sit fragm. dram. satyr.) Jacobs Add. Anim. in Athen. p. 16. Herwerden ad Ion. 1200. sic emendat, Σάτυρος — τοῦτό φησιν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ (i. e. Herculi succensus) "ἀνακειμένῳ (i. e. accubanti, coenanti) — εἰσαλοίμην." ἐπικαιόμενος] ἐπικείμενος (i. e. ingruens, irruens) Ellendt.

696, 1. τόν] Qu. μου. 2. δῆτα] Qu. δὴ σύ. ἐπεξελεθεῖν] ἐπεξελεθεῖν recte Brunck. 4. ἀνάκτορον] Cf. Eur. Ion. 55. 1224.

Sic dicebantur deorum templa, qui *ἄνακτες* saepe audiunt. Vox Euripidi frequentata. Apud Aeschylum non legitur.

697. τὸ μεθύειν] (ἔστιν) τὸ μεθύειν Herw. Cf. Eur. Bacch. 280. βότρυος ὕγρον πῶμ' — δ παύει τοὺς τάλαιπῶρους βροτοὺς | λύπης, διὰν πλησθῶσιν ἀμπέλου ξοῆς. (κακὸν) τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον supplet Cobet.

699. ἰσχάδα] Leg. ἰστία. Cf. Hom. Od. μ'. 170. ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο.

700, 1. μυνδῶν ἰχθύων] Cf. Callim. Fr. 260. πούλῳ θαλασσαιῶν μυνδότεροι νεπόδων. Aj. 1297. ἔλλοις ἰχθύσιν. ἐπερρόθει] Cf. Tr. 264. δς αὐτὸν — πολλὰ μὲν λόγοις | ἐπερρόθησε etc. et ad Ant. 259. δ' ἀναύδων Athen. et Clem. δὲ μύνδων (μυνδῶν?) Bergk. (ex Etym. M. p. 595, 1. coll. Etym. Gud. p. 400, 35. μύνδος ἰχθύς· δ μὴ αὐδῶν. Σοφοκλῆς.) et Nauck. Cf. ad Fr. 678, 9.

2. σαίνοντες οὐραίοις] Cf. Achaeum apud Athen. VII. 277 B. πολὺς γὰρ ὄμιλος ποτιῖον κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία | χραίνοντες (σαίν.?) οὐραίοισιν εὐδῖαν ἄλός. Unde hic forsitan χραίνοντες repopendum. Sed cf. Lucian. Philops. 34. τὰ δὲ (τὰ θηρία) ὑποπιήσονται καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς. οὐραίοις] Cf. Eur. Ion. 1159.

Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλιν. τὴν κεκτημένην] Cf. Arist. Eccl. 1126. τῆς ἐμῆς κεκτημένης. Pl. 4. τῷ κεκτημένῳ. σαίνουσιν] σαίνουσιν al. σαίνοντες recte Brunck. σαίνουσι δ' conj. Nauck.

701. τὸ πρὸς βίαν | πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇ κακὸν Cobet, quum prorsus necessarium sit κακὸν et inepte dicatur διψῇ βία. πρὸς βίαν πίνειν] Cf. Arist. Ach. 73. πρὸς βίαν ἐπίνομεν.

702, 1. Cf. Eur. Med. 300. σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ (al. ἔπη, gloss.) | δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφνέσθαι. Iph. A. 49. πάντα προσφέρων λόγον. Arist. Th. 1141. 2. μὴ πιεῖν libri. ἢ 'μπιεῖν Porson. Aristoph. p. 165. Fritzscher ad Thesm. 1130. Dind. ἢ πιεῖν Casaub. Br. Elmsl. ad Med. 293. Dind. Recte. Simplex hic verbum postulatur. "Si, quod testatur Athenaeus, Sophocles hosce versus scripsit, certe in dramate satyrico scripsit. Verum num audiendus sit Athenaeus vehementer dubito. Tanta enim iis est cum loco Euripidis similitudo ut non possim non suspicari nomen Sophoclis errore natum esse ex alicujus comici poetae nomine, qui parodia locum Medae expresserit. Fortasse ille Soph. fuit Sophilus, quem saepius citavit Athenaeus. Simili errore Schol. Ran. 100. Μελανίππη σοφὴ depravatam est in M. Σοφοκλέους. Plura ejusmodi exempla collegit Meinekius Fr. Com. III. p. 584." (Bakhuyz. de Parodia p. 135.)

703, 1. κακῶς δλουμένη] (κακῇ) κακῶς σὺ — supplet Cobet. Herw. Recte. Cf. Eur. Her. 874. τοῦ κακῶς δλουμένου | Εὐρουσθέως. Med. 787. 1353. Soph. Oed. R. 248. Aj. 1391. Arist. Eq. 2.

704. 1. θυμῷ δ' οὔτι φαιδρὰ χορεύει ' τάρβους θυγάτηρ Jacobs Add. Anim. in Athen. p. 362. φαιδρὰ χορεύει] Cf. Eur. Herc. 899. ἄκραντα βακχεύει. Sic κοῖφα πηδᾶν, etc. οὐ τι] οὐ τις al. οὐ τοι conj. Dind. ἔλπις Bamberger. Qu. οἴκέτι.

705. 1. Connecte ἔβρις ἥβης, insolentia juvenilis. 3. πάλιν φθίνει] φθίνει πάλιν al.

706. γυναικομίμοις — ἐσθήμασιν] Cf. Aesch. Prom. 1005. γυναικομίμοις ἐπιτάσματος χειρῶν. Eur. Bacch. 978. ἐν γυναικομίμοις στολᾷ. Eur. Fr. 185. 3. γυναικομίμοις διαπρέπεις μορφώματι. Ad quem locum fortasse respexit Clemens. ἐμπρεπεῖς] Cf. El. 1187. πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσι. Qu. εὐπρεπεῖς.

707. Cf. S. Luc. Evang. X. 21. ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, — δι' ἀπέκρουσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. 1. τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι] Qu. τοιοῦτον ὄντ' ἐπίσταμαι. Cf. ad Nub. 125. 3. καὶ βραχέϊ] κἂν βράχῃ (?) Naber. Qu. χαμ' ἀπλοῦν, vel potius καὶ σαφῇ.

709. 1. ἦξεις] Fort. ἦλθε. δαίμον' ὡς ἔρωτα] δαίμον', ὃ γέρον, τάχα Herw. δαίμον' ἐξερω τάχα Nauck. Qu. ὡς (vel ὡς δ') ἀγνώμονα. 3. ἦδει (norat) recte Clemens. τὴν ἀπλῶς δίκην] Cf. Theophyl. ad S. Matth. Ev. V. 42. τὴν ἀπλῶς χρῆσιν.

710. Cf. Eur. Fr. 407, 1. τίς ἄρα — ἔφυνε τὸν δυσώνημον φθόνον; 2. τοῦδε ξυνήψατο] Qu. τοῦδ' ἦψατ', vel ξυνήψε τῷδε.

711. γὰρ ὡς] δὲ πρὸς Plut. πρὸς Macar.

713. 1. ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται] ἐν κυρτῷ θοῶς — Kock. Ver. p. 244, coll. Eur. Bacch. 1066. κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς τόρνω γραφόμενος (στρεφόμενος;) περιφορὰν ἐλικόδρομον. 2. κυκλεῖται] Qu. κυκλεῖ τε. Cf. ad Tr. 130. 3. εὐφρόναις] εὐφρόνας recte Brunck. εὐφρόνα Dind. Dicebat Attici εὐφρόνας δύο et similia, semper tamen εὐφρόνανιν δυοῖν, etc. 4. οὐποι' ἐν μορφῇ μιᾷ] Qu. οὐκ ἂν ἐν μορφῇ μιᾷ, vel οὐποι' ἂν μορφῇ μία. 7. εὐγενεστάτη] εὐπρεπεστάτη Herw. Weckl. Schmidt. coll. Pers. 180. Sept. 90. Iph. A. 386. 822. Hec. 269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος εὐπρεπεστάτη. Recte. Cf. Fr. 741. λάμπει — ὥσπερ εὐπρεπῆς | χαλκός etc. 8. καπὶ μηδὲν] καὶ εἰς (aut καὶ) τὸ μηδὲν Plut. Vit. Dem. Lege κἄς τὸ μηδέν. Sed cf. El. 999. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν, | ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται.

715. 1. ἔργον δὲ παντὸς —] Cf. Procl. comm. in Plat. Tim. II. p. 103 B. ὡς ἅπαντα τὰ πράγματα, ἦν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῖν φιλεῖ βροτοῖς.

716. παλιρροία βυθοῦ] Cf. Herod. II. 28. ἀπέφαινε — δίνας τινὰς ταύτῃ ξούσας ἰσχυρὰς καὶ παλιρροίην.

717. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν] οὐκ ἐκφέρουσι καρπὸν Mein. Qu. οὐδένα φέρουσι (aut οὐ γὰρ φέρουσι) καρπὸν. τὸ κέρδος ἡδύ] Qu. πᾶν κέρδος ἡδύ.

718. 2. εἰ καλῶς φρονοῖ] εἰ καλῶς φρονεῖ Cobet, qui "In re certa εἰ indicativum habet." Leg. εἰ καλῶς φρονεῖ, aut ἦν καλῶς φρονη.

719. 1. τρισόλβιοι] τρεῖς δόλβιοι Nauck. 2. δερχθέντες] Qu. δειχθέντες. 3. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ | ζῆν ἔστι] Qu. τοῖσδε γὰρ μόνοις δὴ | ζῆν ἔστι. 4. πάντ' ἐκεῖ κακά] πάντα δὴ κακὰ Herw., qui ἐκεῖ ex v. 3. repetitum putat. Ipse malim πάντ' ἔστιν κακά, vel πάντ' ἀεὶ κακά.

720. 2. τυρβάζει κακά] τυρβάζει καλὰ Reisk. Wakefield. S. C. CLXXV. Cf. Fr. 927. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. Arist. Vesp. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Eq. 310. τὴν πόλιν — ἡμῶν ἀνατετυρβακώς. Lucian. Nav. 30. δέδια μὴ συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ. Peregr. 32. Redde, stirs up every ill. Sed pro κακά reponendum suspicor καλὰ, omnia bella turbat (συγχεῖ).

721. δῖον δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆ Valek. ad Phoen. 386. Plut. ἐνιδροῖ (ἐνιδρύει recte Nauck.) — σπαράγματα.

722. ἐπτονώτατοι] Cf. Plat. Theaet. 173 A. οἱ ἐπτονοὶ καὶ δοριμεῖς. Malim εὐφορώτατοι.

723. 2. τὰ δ' εὐκτὰ omnino retinendum. Temere τὰ δ' ἕτερα recepit Nauck. Qu. τὰ δ' ἀφανῆ.

724. Hesych. χειρώννατες (corr. χειρῶναξ λεώς). 2. γοργῶ-πιν] Cf. Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά. ἐργάνην] I. q. ἐργάτιν. V. Phot. h. v. Hor. Od. III. 12. 5. 'operosaeque Minervae.' V. Blomf. Gl. Prom. 470. 3. προσιτρέπεσθε] Qu. προσιτρέπεσθε. Cf. Hesych. II. 441. Verba (καὶ) παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα ex Plutarcho addidit Nauck. Plut. οὔτοι μόνον (l. μόνοι) θεραπεύουσιν. Ibid. καὶ (καὶ τὴν?) πληγαῖς ὑπακούουσιν.

727. 1. Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν (μ') ἦν ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Aesch. Pers. 194. ἡ δ' ἰσφάδαζε. Aj. 833. ἀσφάδατος. 2. πλήρης] πλήρης (ἀεὶ) supplet Cobet. πλήρης (βορᾶς) Ahrens. Qu. πλήρης ἔφν (aut ἀεὶ).

728. φίλα] φίλη jure malit Nauck. prob. Dind.

729. Scripserat forsan θνήσκει τὰ τῶν θεῶν γὰρ, οὐκ αὐτοὶ θεοί.

730. αὐτόν] Apollinem.

731. ἐρρηξάτην ἐς κύκλα] Qu. — γάλαγγα. Dualis ἐρρηξάτην ad Neoptolemum et Eurypylum spectat. Sed locum obscurum non intelligo, neque verba apud Plutarchum ἐκόμπασ' ἀλοιδόροχα. Et ἐκόμπασα et ἐς κύκλα mendosa esse recte judicat Nauck. Qu. κομπάσαντ' ἀλοιδόρα | ἐρρηξάτην —. Ita Herwerdenus,

μεσομφάλοις δόρη | ἐρρηξάτην κύκλοις χαλκίων δπλων, quo sensu non video.

732. τὰ πλείστα φωρῶν] τὰ πλείστα δ' ἐφορῶν F. G. Schmidt.

αἰσχρὰ φωράσεις] αἰσχρ' ἐφευρήσεις idem. Qu. αἰσχρ' ἀνευρήσεις.

733. Tertiam lectionem praeferendam judicat Dind., secundam (πικρῶ πικρὸν — χολήν) Naber.

734. οὐ μέφομαί σε] Ne οὐ μέφομαί σοι requiras (coll. Tr. 470), cf. Oed. R. 337. El. 384.

737. 1. βραδεῖα] βαρεῖα ('gravis') Herw. Cf. Aesch. Fr. 348. Adesp. 405. οὐχ εὐδαι Διὸς | ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίτερ ὦν πρόσσω. 2. δι' ὠτός] Cf. El. 1437. τρυπωμένου] ὀντωμένου Mein. ὀντων πλέω Naber. Frustra. Cf. Arist. Thesm. 18. δίκην δὲ χόανης ὦτα διετετρήνατο. 777. κωφουμένου Kock. Ver. p. 226. Alioquin enim scribendum fuisse τετρυπημένον (perforatam aurem). τρυπήματος Dind. Qu. τετρημένου, vel βεβυσμένου.

3. πόρρω] πρόσσω requirit Dind. I. e. procul. Qu. πόρρω δὲ λεύσσων ἐγγύθεν πᾶς τις τυφλός. Cf. Lycophr. trag. Fr. 5, 1. ἀλλ', ἥνικ' ἂν μὲν ἢ πρόσσω τὸ κατθανεῖν, | Ἀϊδης ποθεῖται, etc. 1. ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός] Qu. ἐγγύθεν πᾶς τις τυφλός. Cf. Aesch. Fr. 370. Adesp. 415, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει. Eur. Fr. 776, 2. καίει (φλόξ) τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

738. κωδωνοκρότῳ σάκει] Cf. [Eur.] Rhes. 383. κλύε δὲ κόμπους κωδωνοκρότους παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. et ad Arist. Ran. 963.

739. τὰ γένη τὸ libri. τὰγέννητα Valck. τὰγέννητα Nauck. τὰδόκητα Artemidor. Quod recipiendum videtur, nam τὰγέννητα ne semel quidem evenerunt. Cf. Oed. C. 973. ἀγέννητος τότ' ἦ. Improperie Fr. 61. καὶ ἀγεννήτων ἄρα | μῦθοι καλῶς πίπνουσιν. Agathon. Fr. 5, 1. ἀγέννητα ποιεῖν ἄσ' ἂν ἢ πεπραγμένα. ἀθροῦντος] αἰθροῦντος Plut. αἰ θροῦντο (?) aut αἰ θροῦντε (?) Lobeck. ad Aj. p. 342.

742. 1. ἐν χρειαισιν] Qu. ἐν χρειᾷ μὲν (in usu), aut ἐν χρειᾷ τις. 2. ἀργῆσαν ἤμυνσε στέγος] Haec non expedit.

743. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] σαῖνον — F. G. Schmidt. δεινὸν Plutarcho adjudicans. Idem confert Soph. Ant. 690. τὸ γὰρ σὸν δμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ. Arist. Ran. 592. βλέπειν — τὸ δεινόν. τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] Cf. Eur. Iph. A. 1089. τὸ τᾶς Αἰδοῦς ἢ τὸ τᾶς Ἀρετᾶς πρόσωπον. Arist. Av. 1321. Ἥονχίας — πρόσωπον. Aesch. Eum. 939. δμματα Πειθοῦς.

744. Qu. τιθασὸν δὲ χῆν' ἢ ᾧέσιον περισσεράν.

745. 1. διχοστατῶν λόγος] Cf. Eur. Med. 15. διαν γυνή πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. Fr. 173, 2. ἦν διχοστατῇ πόλις. Qu. εἰ γὰρ τοι (aut οὖν) διχοστατεῖ λογος. 2. σύγκολλα τὰμφοῖν] σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Pors. Adv. p. 216. Recte.

Qu. σύγκολλ' ἀπ' ἀμφοῖν. Cf. Aesch. Suppl. 310. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. Cho. 528.

746. γραίας ἀκάνθης —] Cf. Aesch. Ag. 295. γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄπαντες πυρί. Eur. Ion. 1213. γραῖαν ὠλένην. Hec. 877. χειρὶ γραίᾳ. Herc. 450. Theocr. V. 121. σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις. XV. 19. γραῖαν ἀποτίλματα πηρᾶν. Nicand. Ther. 329. σκίδναιται ὡς καταψηχθείσης γηραιοῦ ἀκάνθης. πάπιος] Cf. Eubul. com. III. 254. πάπιος ἀπ' ἀκάνθης. Arat. Diosem. 189. ἤδη καὶ πάπιοι λευκῆς γηραιοὶ ἀκάνθης.

747. Qu. κάρφα σοῖς λόγοις ἴσα, vel τοῖς λόγοις τε τὰργ' ἴσα.

749. 1. θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο] Lege θεοῦ 'στί —. 2. μηδέν'] Scribe μηδέν.

751. Scripserat poeta ζῶντι χρώμενος ποδί. Cf. Oed. R. 878. ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.

753. 1. φουσῇ] Cf. Arist. Pac. 954. φουσῶντι καὶ πονοιμένῳ.

2. φορβειᾷς ἄτερ] Cf. Arist. Vesp. 582. ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἐξοδὸν ἠδύλῃσ' ἀπιούσιν. Av. 861. Xen. Eq. V. 1. Plut. de Adul. p. 56 E. Πτολεμαίῳ δὲ τί περιάψεν (περιῆψεν?) ἄλλο φορβειῶν καὶ αὐλοῦς;

754. 1. μύω] Malim κλύω. Ita etiam Herwerden. 2. πλεῖον] Malim πλέον (cum Dind.), aut μάλλον.

755. λύσω] Suspectum Nauckio. Qu. δράσω. Pro γὰρ qu. νιν aut δέ σ'.

757. 1. οὗτός ἐστιν] αὐτός ἐστιν Bamberg. prob. Cobet. Lege ἐντός ἐστιν, aut οὖν τίς ἐστιν. 2. δπου τὸ τέρπον (Cobet.) καὶ τὸ πημαῖνόν σφ' ἔφν Herwerden. φύει] Suspectum. 3. καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων] καὶ τὰ χαρτὰ τυγχάνων F. G. Schmidt. Wexius (ad Soph. Ant. 1254.) confert Theogn. 570. τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν. Pind. Ol. II. 99. φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. Nem. I. 43. τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες, Isthm. IV. 55. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. V. 66. Ζεὺς τὰ τε καὶ τὰ νέμει (sic Boeckh.). Pyth. VII. extr. τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. V. 74. δλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων. Qu. καὶ τὰ χαρτὰ λαγχάνων (λαμβάνων), vel καὶ τὰ χαρτὰ λαγχάνει (λαμβάνει), vel εἰ τὰ καὶ τὰ τυγχάνει. Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

758. Deleatur virgula post ὕδωρ.

759. ἤδη γὰρ ἔδρα] ἔδη γὰρ ἱερὰ Burges. ad Tro. p. 141. ἔχει γὰρ ἔδραν Br. Dind. Cobet. Recte, opinor. Cf. Tro. 1152. Τίρυνθι — ἔχειν ἔδραν. ἐσχάτῳ] Fort. ὑψίστῳ.

760. τὰ δὲ ἠπείρω] τὼ δὲ ἠπείρω Blomfield. Cobet.

761. 1. κοπίς] Anglice chopper. Cf. Eur. Cycl. 241. οὐκοῖν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν | θήξεις μαχαίρας —; Arist. Fr. 551. ὦ — πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας. Chaeremon. Fr. 39. γέρον γὰρ δογῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός. 2. ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' —]

ταχεῖα θήγειν Weckl. (coll. Phil. 808. δξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται). ἐν χειρὶ θηκτῇ ('manu acui potest') σὺν τάχει — frustra Herwerden. μάχαιρα θήγει χειρὶ Kock. Ver. p. 246. Verba ἐν χειρὶ θήγει corrupta esse intellexit Nauck. Accipienda videtur correctio θηκτῇ, i. e. is capable of being sharpened. Qu. ῥάστη 'στι θήγειν, σὺν τάχει δ' —. Qu. ἀρχὴν (εὐθὺς) μὲν δξεῖ, ἐν τάχει —. (Aeque ἐν τάχει et σὺν τάχει apud nostrum usurpantur.) Vel ἐν χειρὶ θήγεται, ταχὺ δ' ἀπαμβλύνεται. Vel ῥάστη 'στι θήγειν, ἐν —. Utique nec θήγειν nec θήγεσθαι ferri potest. Cf. El. 1142. τεθηγμένη σφαγίς. Fr. 462, 12. θηκτῷ τεροπομένην σιδάρω (ἔρι). Eur. Or. 1036. ξίφος θήγειν χειρὶ. Cycl. 241. Cum verbo ἀμβλύνειν confer nostrum to blunt.

762. αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι] Cf. Aesch. Suppl. 89. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ | κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Eur. Or. 592. οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ etc. Rhés. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος. Alex. Fr. 34. τοιοῦτο τὸ ζῆν ἔστιν ὥσπερ οἱ κύβοι | οὐ ταῦτ' αἰεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ ταυτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει. Aristaen. I. 23. ἐμὲ γὰρ κατανώλωσαν — πεσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. γὰρ εὖ] τρεῖς ἐξ Macarius I. 38.

765, 1. νικομάχαν] νικόμαχον malit Nauck. prob. Dind. Qu. Ζεῦ, νόστον δὸς τὸν — πανσανίαν Ἀτρεΐδαις. Vel Ζεῦ, νόστον δὸς — καὶ ἄμεμπτον (Phil. 1465.). Vel Ζεὺς νόστον δοίη νικομάχαν (νικόμαχον) | καὶ πανσανίαν τάχ' (ποτ') Ἀτρεΐδων (Ἀτρεΐδαις). Vel Ζεὺς οἶκον (vel οἶκαδ') ἄγοι καὶ νικομάχαν | καὶ πανσανίαν τὸν Ἀτρεΐδαν. 2. πανσανίαν] Cf. Arist. Nub. 1163. λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν. καὶ ἀτρεΐδαν] καὶ ἀτρεστον Mein. Qu. καὶ ἀτρυντον, aut καὶ ἄνατον. Vitiosum esse Ἀτρεΐδαν vidit Bentleius. De sensu loci non liquet.

766. σκηπτοβάμων] Cf. Pind. P. I. 10. εὔδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός. Cf. vv. ἵπποβάμων et τετραβάμων. αἰετός, κύων Διός] Cf. Aesch. Prom. 1022. πτηνὸς κύων δαφονὸς αἰετός.

767. Fritzschi (ad Thesm. 300.) corrigit sic, — παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐν Χρύσῃ· (ὅταν aut simile quid) μακέλλῃ etc. Cf. Aesch. Ag. 525. Τροίαν κατασκάπαντα τοῦ δικηφόρου | Διὸς μακέλλῃ. Arist. Av. 1240. δείσας ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον. Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει Λίκη. χρυσῇ] Suspectum. Qu. μὴ καί.

768. ὥς ἂν Διὸς μέτωπον ἑκατθῇ χαρᾷ] Cf. Arist. Vesp. 655. χαλάσας τὸ μέτωπον. Eur. Hipp. 290. ἡδίων γενοῦ | στυγνὴν ὀφρὲν λύσσασα. Similiter 'laxare (solvere) frontem' dicebant Latini.

769, 3. Ζεὺς ἐμὸς ἀρχων] Fort. Ζεὺς ἐμοί ἀρχεῖ.

770. τάφανῃ περισκοπεῖ] Cf. Arist. Fr. II. 1190 B.

771. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίον] Qu. — τὸν στρεφόμενον (Arist. Vesp. 1495.) ἡλίον | κύκλον, vel πᾶς τὸν

φλέγοντα κύκλον ἡλίου σέβει, vel πᾶς ἡλίου κύκλον φλέγοντα προσκυνεῖ.

772, 1. Qu. οἰκτείρειέ με — πάντων Ἥλιος. Cf. Fr 791.

773. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι] Cf. Eur. Med. 548. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος. φίλου] ἀνδρὸς schol. Eur. Phoen. 403. Zenob. I. 90. Diogenian. I. 79. Quod jure praeferendum censet Dind.

776. Ἀρτακεῖς] Ἀρτακῆς Attice Cobet. Ἀρτάκη (hodie Atraki) oppidum prope Cyzicum. Herod. IV. 14. VI. 33. Strab. XII. p. 576. Scylax Per. p. 35. Steph. Byz. in h. v. Plin. V. 32.

777. δδόντι πρῆε τὸ στόμα] Cf. Arist. Ran. 927. μὴ πρῆε τοὺς δδόντας. Oppian. Cyn. IV. 138. θυμὸν δδάξ πρόντες. Act. Apost. VII. 54. Soph. Tr. 976. ἴσχε δακῶν στόμα σόν. et ad Ran. 927.

778, 1. Θήβας] Lege Θήβης. Cf. Ant. 119. ἐπτάπυλον στόμα (πόλις?'). Eur. Phoen. 294. ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χδορός. Suppl. 401. Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπταστόμους πύλας. τὰς πύλας ἐπταστόμους] Qu. Θήβας λέγεις μοι τὸ πτόλιςμ' ἐπτάστομον. Cf. ad Phoen. 287.

779. Num Sophoclis haec sint dubitat Nauck. 3. μονοικῆς παιδεύματα] Literarum scholas. 4. προσλαμβάνειν — μανθάνειν] προσμανθάνειν — λαμβάνειν G. A. Hirschig. prob. Herw. ad Ion. 334. 6. παῖς δ' ὦν] παῖς δ' ὄν Nauck. Qu. παῖς γάρ. 7. αὐτὸς παρ' αὐτοῦ recte Bergk. Dind. 8. οὐδ' ἦν τὸν διδάσκαλον λάβη] Qu. οὐδ' ἦν τις (vel οὐδ' ἐάν) —. 11. μήτ' ἀπαιδεύτων] μὴ ἔξ ἀπαιδεύτων tentat Herwerden ad Ion. 334. 12. κάποδημοῦντος πατρός] κάποληροῦντος πατρός M. Schmidt. prob. Nauck. μήτ' ἀδημοῦντος (?) — Nauck. Participium ἀμελοῦντος significans requiri videtur. Qu. μητ' ἀπονοοῦντος —, vel μήτε ληροῦντος πατρός.

780. ἀπόλλνται] δλλνται Dind.

781, 1. Qu. φυγόντα νιν | ἐδέξατο etc. κόνις] Qu. σφε γῇ.

2. τετρωρίστω (τετραορίστω, τετραρίστω) δίφρω libri. Malim τετράορω δίφρω. Et sic Dind. Herwerden. Cf. Eur. Suppl. 675. ὄχων παραόρων. 667. τετραόροιςιν ἄρμασιν. Hel. 729. τετραόροις ἵπποις. Soph. Tr. 508. τετραόρου φάσμα ταύρου. Usitatio forma est τέτρωρος, Iph. A. 214. ἄρμα τέτρωρον. Her. 860. Hipp. 1229. τέτρωρον ὄχον. Alc. 486. τέτρωρον ἄρμα.

782, 1. βεβακχωμένην] Cf. Eur. Bacch. 107. καὶ καταβακχιουῶσθε δρυὸς ἢ ἐλάτας κλάδοισιν. Virg. G. II. 487. 'virginibus bacchata Iacaeis | Taygeta.' Aen. III. 125. 'bacchatamque jugis Naxon.'

2. ὁ βούκερως Ἰακχος] Cf. Aesch. Prom. 588. τᾶς βούκερω παρθένον. 3. μαῖαν] Matrem. Cf. Eur. Hipp. 243. Alc. 393. Aesch. Ch. 45. ἰὼ μαῖα γαῖα. Sed obstetrix significat Plat. Theaet. 149 A.

4. Lege *δπου τίς θρῆνις οὐχὶ κλαγγάνει*; Cf. Oed. R. 1526. *δν τίς οὐ ζήλω — ἐπέβλεπεν*; *κλαγγάνει*] Cf. Aesch. Eum. 131. *κλαγγάνεις θ' ἄπερ κύων*.

784. (τὸ) *πάνσοφον κρότημα* — supplet Cobet. Qu. (τὸ) *πάνσοφον κρότημ', ὃ Λαέρτου γόνος*. Cf. Phil. 614. *καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὃ Λαέρτου τόκος*. et ad Phil. 366. *κρότημα*] I. q. *κρόταλον* (Arist. Nub. 260. 448.). Cf. Rhcs. 498. *ἔστι δ' αἰμνλώτατον | κρότημ' Ὀδυσσεύς*.

785. *Ἀλφεισίβοιαν*] *Ἀλφεισίβοιαν* Nauck. (τὴν) *Ἀλφεισίβοιαν* Cobet. Cf. ad Aesch. Sept. 494. 553. Elmsl. et Herm. ad Aj. 209.

787. *πρίονος*] *Productur prima syllaba*. Cf. Trach. 699. et ad Adesp. 87, 3. *πρίονος πληγαί*] Cf. El. 196. *γενύων — πλάγα*.

788. Qu. *οὔτι σοι μέτρον μάτης*.

789. *πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ | θάνοιμ' ἂν*;] *πῶς ἂν οὐκ — tuetur Cobet., coll. Eur. Tro. 1233. ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν. πῶς ἄρ' οὐκ —*; a Sophocle scriptum jure opinatur Dind. Fort. *πῶς γὰρ οὐκ ἂν —*;

791, 1. *νέορτον*] *νεοργόν* (*νεουοργόν* al.) libri. *νέορτον* Valck. Nauck. Qu. *νεογόνον. ἀσπάθητον χλαῖναν*] Cf. Trag. Fr. Adesp. 5, 1. *λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίους*. 2. *θυραῖον ἀμφὶ μηρόν*] *ὠραῖον* — probabilliter F. G. Schmidt. Plut. Lyc. et Num. comp. 3.

αἱ πτέρυνγες οὐκ ἦσαν ἀνεροραμμέναι (*συνεροραμμέναι* Herw.).

794. *λέληγμαι*] *πέπληγμαι* Herw. a. 1855., qui respici putat ad El. 1415. *ὦμοι, πέπληγμαι*.

796. *ἄβρωτος*] *ἀβρώς* Cobet., ut *τριχοβρώς* etc.

800. *ἄγχαζε*] Cf. Fr. 372. *ἀνθρωσκε*. Pher. II. 347. *ἄγχασκε*.

801. *ἀγωγεύς*] Confer v. *ὑπαγωγεύς* Arist. Av. 1148.

803. *ἀδικόχειρας*] Cf. v. *δξύχειρ*.

806. *αείζως γενεά*] Cf. Fr. 807. Aliud fragmentum est *φιλόζωος*. (806 b.).

807. *αείζων ἔλκος*] Cf. Aesch. Suppl. 988. *ἄχθος αείζων*. Fr. 31. *τὴν αείζων — πόαν*. Trag. adesp. 15. *αείζων πένθος*. Confer v. *αείνωος. ἔλκος*] I. e. *λύπην*.

811. *ἀθέμιστα — δρᾶν*] Cf. Herod. VII. 33. *ἀθέμιστα* (*ἀθέμιτα* al.) *ἐρδεσκε*. VIII. 143. *ἀθέμιστα ἐρδεῖν* (*ἀθέμιτα* et *ῥέζειν* al.). *ἀνόσια καθέμιστα δρᾶν* scripsisse poetam suspicatur Nauck.

812. *ἐθράχθη*] *Contractum ex ἐταράχθη*.

813. *τίσις δ' ἐνερθεν εἶσιν αἵματορρόφος* Burges. ad Eum. 263. *εἶσιν* postea Bekk. Dind. etc.

815. *αἰόλιζε*] Confer *κιλικίζειν, κρητίζειν, ἀτυκίζειν* etc.

816. *ἀκληρία*] *ἀκαιρία* F. G. Schmidt.

817. *ἀκόλαστον σῶμα*] *ἀκόλαστον στόμα* dixisse Sophoclem jure suspicatur Cobetus, coll. Eur. Bacch. 385. *ἀχαλίνων στομάτων* etc. Or. 10. *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν*.

820. ἀκουσέτην] ἀκουσείην Dobr. Dind. Qu. ἀκούσεται, aut ἡκουσάτην, aut ἀκούσομαι (ut respiciatur ad Oed. C. 988. ἀκούσομαι κακός).

823, 1. σπουδή] Sc. λόγων. κραυγή F. G. Schmidt. Qu. στάσις, ξῖς, αὐδή, aut βοή ἐγκεκρυμμένη] Qu. εἰ κεκρυμμένη.

825. ἀλεύσω] Cf. Aesch. Sept. 87. ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', δρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Anecd. Bekk. φυλάξω (φυλάξομαι?).

829. Anecd. Bekk. Ἀλλά: ἀντὶ τοῦ διαν (ὅμως?). Cf. Fr. 24, 2.

830, 1. ἐν τοῖσιν ἵπποις Schol. Ven. B. ad Il. σ'. 274. Ἐνέτοισιν ἵπποις Hecker. δλίγοισιν et ἥδιον ἂν χωροῖμεν Cobet. Ἐνέτοισιν (vel potius Ἐνέταισιν) ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις Hecker. et Schneidewin. Qu. σὺν τοῖσιν ἱππόταισιν (aut ἵπποις τοῖσιν) ἐκλελεγμένοις. τοῖσιν ἐκλελειμμένοις Schol. τοῖσιν ἐκλελεγμένοις Hecker. Malim πᾶσιν ἐκλελεγμένοις. 2. ἴδιον εἰ χωροῖμεν] ἥδιον, εἰ χωροῖμεν, ἢ παντὶ σθένει Hecker. Schneid. Nauck. σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, οὐ παντὶ σθένει Weckl., coll. Aj. 811. 988. ἥδιον μόνου χωροῦμεν F. G. Schmidt. Qu. ἥδιον (vel πολὺν θᾶσσον) ἂν χωροῖμεν, vel μόνουσιν ἐγκονῶμεν, vel σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, vel βέλτιον, εἰ χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει (quam tota vi, omni cum exercitu). Cf. Dicaeog. Fr. 1, 2. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα | ἢ τοῖς — πεφυκότες. ἢ παντὶ σθένει] Qu. ἐκ παντὸς σθένους. I. e. δυνάμει, στρατιῇ. Similiter nos dicimus force. Cf. Aj. 438. ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσسون σθένει. Oed. C. 842.

833. ἀμύνασθαι pro ἀμῦναι usurpasse videtur Sophocles, ut solet voces confundere.

834. ἀμυχρόν] ἀμυοχρόν conjiciunt.

835. ἀμφώβολα] An ἀμφώβελα?

838. ἀνόσητος] I, q. ἀνοσος. Sic ἀπονος et ἀπόνητος.

839. ἀντήρης νυκτεραῖς ὄψεσιν conj. Nauck. Locus perobscurus.

841. ἀπαιόλημα] Cf. Aesch. Cho. 1002. ξένων ἀπαιόλημα. Arist. Nub. 729. Hesych. Ἀπαιόλημα: ἀποκάθαγμα [ἢ ἀποπάτημα] ἢ ἀποπλάνημα Cobet., ejecta dittographia. Mihi verba ἀποκάθαγμα ἢ ἀποπάτημα ad aliam glossam spectare videntur. Cum ἄλημα comparat Eustathius p. 352, 36.

842. ἀπάνθρωπος] Confer ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπικθύν.

843. τρύχει — ἀπληγίδος] Cf. Eur. El. 501. τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων. 184. τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων. Arist. Fr. 149. Θεσσαλικῆς] Θεσσαλίδος Valck. ad Phoen. 328. (coll. Oed. C. 314. κυνῇ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει). Θεσσαλῆς Ellendt. prob. Dind. Recte, opinor. Utique sic El. 703. Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους.

844. ἀπολωπίσαι] ἐκλωπίσαι conj. Nauck., coll. Trach. 925. ἐκ δ' ἐλώπισε | πλεωράν. Cf. περιλωπίσαι (Hyperid. Poll. VII. 44.), et nomen λωποδότης.

845. Anecd. Bekk. τοῖς ἡθεῖαν (l. ἡθάσαν).

846. ἀποφανῶσαι] ἀποφανερῶσαι exspectabat Dind. Qu. ἀποφανθῆναι, collata Hesychii glossa (Fr. 76.) ἀποφανθείς: ἐν τῷ φανερωῖ (εἰς τὸ φανερόν?) καταστάς. Vel ἀποφῆναι. Hesych. ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστήσαι (καταστήναι?). οὕτως Σοφ.

847. ἀρραγὲς ὄμμα] I. e. siccum oculum. Cf. Tr. 852. ἔρρωγεν παρὰ δακρύων. 919. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα.

848. Cf. Trag. Fr. adesp. 124. ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων — φυγών;

849. ἀσπάθητον — χλαῖναν] Cf. Fr. 400. λεπτοσπαθήτων χλαυιδίων.

856. Cf. Arist. Lys. 475. ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιὰν βλέπῃ με κἀρεθίζῃ. Eq. 794. βλέπτονται] βλίσσονται ex tragicorum usu requirunt Dind. Nauck. σφηκιὰν] Cf. Arist. Vesp. 404. ἡνίκα ἂν τις ἡμῶν δογίσῃ τὴν σφηκιάν.

858. ὅταν τις ᾔδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον] Cf. Arist. Ach. 14. Δεξιθέος εἰσῆλθ' ᾄδόμενος Βοιώτιον.

860. ἐγὼ] ἔχω recte Hermst. ἄγραν] ἀγρίαν Brunck.

862. σὺ γὰρ γέρον (Nauck.) γέροντα βουλευεῖς (ἄγαν) probabiliter Naber. Facile ante ἤγουν excidere potuit ἄγαν. Qu. σὺ γὰρ, πάτερ, γέροντα —. βουλευεῖς] Qu. βουλευεῖς (ἀεὶ, ἔπη, αὐτὸς πάτερ). γέροντα] Cf. Aesch. Ag. 750. γέρον λόγος. Fr. 317. ὡς λέγει γέρον γράμμα. Cho. 805. γέρον φόνος. et ad Oed. C. 1259. Sic γέροντα πράγματα in Etym. M.

863. γλοιὰς] γλοιὸς scripsit poeta. Apud Hesychium legendum videtur πολὺδικος (a thrower).

867. δεινδύλλων] Cf. Hom. Il. IX. 180. δεινδύλλων ἐς ἑκαστον (schol. περιβλέπων).

868. Cum δεσπότηερα confer γενέτειρα (a γενέτης aut γενέτωρ) et recens vocabulum δυνάστεερα.

869. οἶος γὰρ —] Qu. οἶος (οἶον) δ' ἀφ' —. ἡμῶν] ἡμῖν Both.

873. ἔγχος ἰέμενον] ἔγχους μένος conj. Nauck.

875. Corrigendum videtur aut ἐνόλμος aut ἔνολμος.

881. εὐδορνιθίαν] Cf. v. εὐδορίαν Arist. Ran. 1528.

883. ζευγηλατρός] Cf. Fr. 545. ζευγηλάτης. Malim ζευγηλατῆς aut potius ζευγηλάτης (sic). Sic εὐρετής et εὐρέτης (Fr. 88.).

884. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν (troch.) Cobet. Sic Meinekius, ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν. Qu. ζημίαν | λαβεῖν ἄμεινόν (ἐστιν) ἢ κέρδος κακόν.

886. Cf. Eubul. III. 243. Μαγνήτις γὰρ | λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. προσηγάγου] I. q. ἐπεσπάσω. Λυδίαν λίθον] Hesychius, Λυδικὴ λίθος: αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. Photius, ἔνιοι δὲ οὗτοι ἢ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἑρακλειῶτις. Eadem

Suidas. Sophocli vindicavit Buttmann. Hesych. διασπᾶται (δια-
πατᾶ jam Heindorf.).

890. παρασύρας] παρὰ συράν Choerob. Malim παρασύρων.

891. Fortasse in nomine poetae erravit: utique ἵπποβονκόλοι
legitur Eur. Phoen. 28.

894. Qu. Μολοσσικαῖς πέδαισιν ἐκτείνων χέρας (χεῖρας cod.
χέρας Keil.). Certa videtur correctio ἐκτείνων χέρας. Apud gram-
maticos allatos pro Μολοσσικά exspectabam κολοσσικά, et pro
μολοσσούς κολοσσούς.

896. κέκονα] Qu. κέκανα. Xen. Anab. VII. 6. 36. κατακανόντες
(κατακεκανόντες duo codd. opt.) ἔσεσθε.

899. κινάκη] I. q. ἀκινάκης. Confer v. καννάκης.

900. κοκκοβόας] Annon κοκκυβόας? Idem suadet Bothius.
Confer ὀξυβόας.

901b. ἔως οὔτου (ψαύσειε) κριθώσης οὔνου Herm. ad Aesch.
Ag. 1611. Incerta correctio. κριθώσης] V. Blomf. Gloss. ad
Ag. 1631. κριθῶντα πῶλον.

902. σάινουσα δάκνεις] σάινεις δάκνουσα schol. Arist. Ran.
1028. Suid. in λαίθαργος. prob. Blomf. Gloss. Sept. 379. et Dind.
σάινουσα δάκνεις melius Eust. Cf. Fr. 508. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ
λήθουσά με | ἔσαι' Ἐρινὸς ἡδοναῖς ἐψευσμένον. Shakespeare,
'O Buckingham, beware of yonder dog. | Look! when he fawns,
he bites.' λαίθαργος] λήθαργος Apostol. XI. 97. Suid. (alio loco).
Phrynichus Ecl. p. 132. λήθαργος; οὕτω Μένανδρος. Cf. Arist.
Eq. 1068. φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ, | λαίθαργον, etc.

903. Quid in σὺρίζειν (apud Eust.) lateat non liquet.

908. μαριλοκαντῶν (i. e. ἀνθρακεντῶν) dixisse Sophoclem con-
jicit Nauck., coll. Hesych. II. 541. Recte, opinor. De voce μαρίλη
cf. ad Arist. Ach. 350. Phot. καὶ (κατὰ?) τοὺς ἀνθρακεντάς.

909. Schol. Arist. Pl. 541. ἐπειγομένων (ἐπεγειρομένων conj.
Bergk., recte). Cf. Fr. 522. κερκίδος φώνη. Ex Procne fabula.

913. Utrum μαίνεσθαι an ἐκμαίνεσθαι scripserit Sophocles
non liquet; hoc, opinor. Aristophanis videtur esse. V. Ran. 753.

915. ξάσμα] A ξαίνω, ut φάσμα a φαίνω, ὕφασμα ab ὑφαίνω.

917. δκριάζων] Cf. δκριόεις, δκρις (Hom. Od. α'. 400.), δκριώ-
δης (Hippocr.). V. Blomf. Gl. Prom. 289.

918. ὄλοσπάδες] Confer v. νεοσπᾶς Ant. 1201. Fr. 445.

921. δρθόκερως] Cf. δρθοθριξ, δρθόκρανος, δρθόπους, δρθό-
περος, χρυσόκερος. φρέκη] Cf. Oed. R. 1306. τοίαν φρέκην
παρέχεις μοι.

923. Grammaticus Sophocles dicitur, non poeta. Cf. ad Fr. 970.

924. οὐράν] Caudam. Eodem sensu κέρκος (Ach. 785.), et
cauda (Horat.)

926a. κρούσης] Ἀν κρούση (pro παρακρούση)? Cf. Eupol. II. 505. Phocyl. 13. ὑπὸ χειρὸς aut ὑπὸ χεῖρα codd. ὑπὲρ χεῖλος recte Porson.

927. πολλὸς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται] Cf. Fr. 720. τυφλὸς — Ἄρης — πάντα τυρβάζει κακὰ (καλὰ Wak.). Arist. Vesp. 257. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀπταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Media vox est Pac. 1007. πηλός] I. e. vinum. Hesychius, Πηλός· οἶνος. Ἴωνες. V. Toup. Em. I. 306 sq.

928. προσσαίνειν] Cf. Eur. Hipp. 862. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

932. ῥά] Confer κρῖ et δῶ. Apud Strabonem corrigendum videtur τὸ ῥαδίως.

933. Ῥαικοὺς] Hinc appellativa Graeci et Graii. Orbs antiquitus inter Γραικοὺς sive Ῥαικοὺς et βαρβάρους divisus fuit.

934. Etym. M. ῥαχίας (l. ῥαχία).

936. Si duas Hesychii glossas contuleris, colligi potest Sophoclem scripsisse Ῥειτῶν ἱερῶν aut Ῥειτῶν δρεμμάτων. Utique poetae tragici sunt verba ἱερῶν δρεμμάτων. V. Dind. in Lex. p. 436. Verba οὕτως Σοφοκλῆς male priori ex altera glossa illata videntur.

938, 1. αὐτίκ'] Qu. αὐτόν. ἔλω] ἔλω Mein. ad Oed. C. p. 211. δλω Apostol. XIV. 35. et sic vulgo. Qu. καὶ μὴν ὑβρίζοντ' αὐτὸν ἐκ βάθρων ἔλω (vel βαλῶ), vel ἡ μὴν σ' ὑβρίζοντ' αὐτίκ' —. Vel καὶ σ', ἣν ὑβρίζης αὐθις, ἐκ βάθρων ἔλῶν | ὅντηροι κρούσω γλουτὸν ὑπὶ πῶ ποδί. Vel καὶ σ', ἣν ὑβρίζοντ' αὐθις ἐκ βάθρων (?) ἔλω, ὅντηροι κρούσω γλουτὸν ὑπὶ πῶ ποδός. Sensus obscurior est.

2. ὅντηροι — ὑπὶ πῶ ποδός] Supini pedis solea recte vertit Meinekius. ὅντηροι] Cf. Aj. 241. μέγαν ἑμποδέτην ὅντηρα λαβῶν. Oed. C. 900. σπεύδειν ἀπὸ ὅντηρος. Aeschin. II. 167. εἰ — ἔλκοιμι τῶν τριχῶν καὶ λαβῶν ὅντηρα μαστιγοῦμι αἰχμάλωτον γυναικα. Scholiasta ad Oed. C. 900. cum Praxiphane ὅντηρ explicat per βλαύτη, ὑπόδημα, τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα. Eodem sensu παράρουνμα ποδός Soph. Fr. 475. Photius p. 389, 1. παράρουνμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ δυνόμενα τοὺς πόδας. Quocum Meinekius confert Archiam in Anth. Pal. V. 207. πορφύρεον χαίτας ὅντορα κεκρύφαλον. ὑπὶ πῶ ποδός] Fort. ὑπὶ πῶ ποδί.

939. σάγη] A σάττεσθαι. Confer vv. σάγμα et πανσαγία.

940. Sophocles grammaticus et hic dicitur. Cf. ad Fr. 923.

941. σειρίου κυνός] Cf. Aesch. Ag. 967. σειρίου κυνός. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. II. χ'. 29.

942. Eust. ἡ ὁπή (σαλάμβη ἡ ὁπή?).

943. (τὰ) σεμνά — supplet Cobet. Phot. καταστύγνον (mendosum).

944. σίκλος] Confer vocabulum shekel. Ad Xenophontem Anab. I. 5. 6. probabiliter refert Dind.

945. Hesych. περὶ γῆς (ἐπὶ γῆς Mein.).

946. μέν' εἰς] Corruptum hoc esse recte judicat Dind. Qu. μένεις.

950. τροπαία] τροπαία recte Br. Cf. Aesch. Sept. 706. Ag. 219. Ch. 775.

951. τυφῶ] Attici τυφῶς plerumque dicebant, ceteri τυφῶν, teste Moeride.

952. ὑπουλον] Cf. ad Oed. R. 1396. κάλλος κακῶν ὑπουλον.

Eust. τοῦ — ἔχοντα τοῦ τρόπου (corr. τοῦ — ἔχοντος τρόπου). Ibid. ὑγιαῖσθαι (qu. ὑγιαῖζεσθαι).

954. φαικῶ] Cf. v. Παῖκοι Fr. 979.

957. φνταλμῶ πατρί] Cf. Aesch. Ag. 312. φντάλμοι παίδων γέροντες. Oed. R. 1482. τοῦ φντουργοῦ πατρός. Tr. 359. τὸν φντοσπόρον.

960. χρησμολόγος] Etiam Μουσαῖος scripsit poeta.

961. χροῦς] Confer μουῦς, ξοῦς, γλοῦς (ὁ ληστής).

962, 2. ἐπιμασιτίδιον γόνον] Cf. Aesch. Sept. 349. ἐπιμασιτίδιον — βρεφῶν. Eur. Iph. T. 231. et vv. ἐπιτυμβίδιος, ἐπινυμφίδιος.

3. γόνον δριταλίων] Cf. Aesch. Ag. 54. πόνον (γόνον Blomf.) δριταλίων δλέσαντες.

963. θαυμασὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς δλισθάνει] Cf. Eur. Iph. A. 932. θαυμασὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἡτιμάσμεθα. 943. θαυμασὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἡτιμασμένη.

964, 1. φρενί] φρένα V. D. in Mus. Crit. I. 141. 2. κεῖται τεθνεὺς τὸν ἅπαντα χρόνον Cobet. Qu. κεῖται νεκρὸς —, vel κείσεται ἀγνῶς —. ὑπὸ γῆς] Fort. ὑπὸ γῆν. θνητὸς] Qu. τεθνεὺς aut νεκρὸς. Et sic Cobet. 3. καλῶς] καλοὺς Cobet. Recte, opinor, vel ἀγαθούς. κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι] Cf. Fr. 435. συμπαραινέσας ἔχω. Arist. Ran. 687. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει | συμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. Av. 852. συμπαραινέσας ἔχω (Soph.). τὸν ἅπαντα χρόνον] Cf. El. 1255. ὁ πᾶς χρόνος.

4. διαν δὲ δαίμων] διαν δ' ὁ δαίμων B. Recte. Cf. notissimum locum (Trag. adesp. 455.), διαν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ | τὸν νοῦν ἐβλαψε πρῶτα. 5. μᾶστιγ' ἐρείσῃ] Malim πλάστιγγα (the scale) ῥέψῃ. Cf. Arist. Ran. 1378. Pac. 1248. Vel πλάστιγγα κρούσῃ. Καταρρέπειν neutrum est Ant. 1158. Cf. Hom. Il. μ'. 37. Λιὸς μᾶστιγι δαμέντες. γ' 812. Λιὸς μᾶστιγι κακῇ ἐδάμηνεν. Aesch. Sept. 608. πληγείς θεοῦ μᾶστιγι. Prom. 682. μᾶστιγι θείῃ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Ag. 642. 367. [Eur.] Rhes. 36. S. Luc. Ev. VII. 21. ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων. S. Marc. Ev. V. 29. ἴσται ἀπὸ τῆς μᾶστιγος. V. 34. III. 10. Blomf. ad Prom. 703. Sept. 604.

παλίτροπον] Cf. Phil. 1222. Aesch. Ag. 777. Suppl. 173. παλίτροπον probabiliter Mein. Cicero sic vertit, 'quum fortuna mutata impetum | convertat.' 6. καὶ καλῶς εἰρημένα] Qu. καὶ καλῶς

εὐρημένα, vel καὶ τὰ λαῶσι' εἰρημένα. Cicero vertit 'ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.' φροῦδα καὶ] Qu. φροῦδ' ἔπη.

966. Menand. διαφορῶν γένει (mendosum).

969b. Recte ἀδηφάγον νόσον corrigere videtur Dind.

976. χειροβοσκός] Cf. v. χειροτέχνης.

979. Addatur Herodian. Philetaer. p. 437. ὁ γάρως ἀρσενικῶς 'τὸν ἰχθύων γάρων' (Aesch. Fr. 209.) καὶ 'γάρων | τὸν ἰχθύειον' Σοφοκλῆς.

991. στραβαλοκόμαν] Cf. v. οὐλοκόμας, χρυσοκόμας, etc.

EURIPIDES.

EURIPIDES.

SECUNDUM EDITIONEM DINDORFIANAM.

Introductio. Suid. v. *Εὐριπίδης*. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς *οἷ* (*οἷ* Dobr. II. 125.), etc.

1, 2. *Qu. πόλει ξενουῖσθαι τῇδε; γῇ δὲ τίς πάτρα;* 3. *κεκήρυξαι*] 1. *q. κέκλησαι, καλεῖ.*

2. *Qu. τί τε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τοῦ τόκου ὠνόμαζεν;*

4, 1. *πέφυκε γάρ πως* (τοῖς F. G. Schmidt) *παισὶ κτλ.* Cf. Fr. 109. *γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκε πως.* *πᾶσι*] *παισὶ* Musgr. Nauck. prob. F. G. Schmidt. *πολέμος*] *Quidni poleμία?* 2. *δεντέρω*] *δεντ.* — cod. A. *δεντέρω* Elmsl. Monk. Nauck. Fort. *δεύτερον.*

5. *καθέξης libri. καθέξεις* Porson. *ἔστι libri. ἔσται* ed. Francof.

7, 1. *κρεῖσσον δὲ πλούτου* —] Cf. Eur. Stob. 9, 8. *κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς* | *ἀνδρῶν δικαίων κάγαθῶν παρ-ουσία.* *παρουσία*] *Qu. ὁμιλία* aut *ξυνουσία.* 2. *ἀνδρῶν δικαίων κάγαθῶν*] Cf. Soph. Phil. 1050. *δικαίων κάγαθῶν ἀνδρῶν κρείσ.* Ant. 667. Eur. Hipp. 427. *γνώμην δικαίαν κάγαθήν.* Fr. 342, 4. Theogn. 148. Plut. Thes. 10. *ἀγαθῶν* — *καὶ δικαίων ἀνδρῶν* — *φίλον.*

8. *ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ* libri. *ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ* edd. *ἀνδρῶν ὑπ' ἐσθλῶν* conj. Nauck.

9, 1. *ἡ πον*] *ἡ πολὺ* Elmsl. *Quod recipiendum.*

11. *ἀποδείξασθαι*] *ἐναποδείξασθαι* requirit Cobet.

13. *ἀντρίτης*] *Formatum ut χωρίτης, ἀστίτης, ὁδίτης, etc.*

14, 4. *θεοῦ μανείς ἔρρωπε* — *φλόγα*] *Qu. θεοῖς* (aut τῷ *Αἰ*) —. *Connecte* *θεοῦ φλόγα* (i. e. *ἀστραπήν*).

15, 1. *ἔκγον' ἄρσεν' ἄρσένων*] *Qu. ἐκγόνους ἔξ* —, vel *ἔργ' ἐπάξι'* —. 2. *Alind fragmentum videtur esse.* 3. *πλείστη γὰρ ἀρετὴ*] *πλείστη γὰρ ἀρετῆς* Herw. *τοῦδ' (τοῦτ' al.) ὑπάρχον ἐν βίῳ*] *Haec vitio laborant.*

16, 1. *ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος*] *Vix sanum.* Fort. *ἐν ἔργοις Ἄρεος.* Cf. Rhes. 251. *ἐν αἰχμαῖς.* Herc. 437. *ἐν αἰχμῇ.* 158. *θηρῶν ἐν αἰχμῇ.* Hec. 104. *λόγχης αἰχμῇ.* *ἐν τε συλλόγοις*] *Malim ἐν δὲ* —.

2. *ποικίλοι*] *Qu. περίπαλοι.* 3. *ἀλλ' ὦν πόλει δεῖ*] Cf. Aesch.

Ag. 857. *ὄτω δὲ καὶ (δὴ?) δεῖ φαρμάκων παιωνίων.* Soph. El. 612. *μεγάλα βουλευόντες εὖ* edd. *μέγα βουλευόντες ἀεὶ* cod. A. *μεγάλα βουλευοῦντ'* ἀεὶ Gaisf. Nauck.

17, 1. *ἔργων* V. *εὖρον* R. *Ἀϊολος* V. *Ἀϊολε*, σ' Seidler.

19. *Lege τοῖσι χρωμένοις*, ut apud Machon. Athen. XIII. 582 D. In Plutarchi loco corrige (τὸ) "*τί δ' — δοκῇ*;"

20. *μὴ πλοῦτον εἴπης*] I. e. *μή μοι λέγε πλοῦτον.* Cf. Fr. 22, 1.

21, 1. *δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν*] Qu. *δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖσθαι χθόνην* (vel *οἰκεῖσθ' αἶαν*). Cf. Dem. p. 777. *εἰ ταῦτα ποιοῦμεν, ἔστιν ἐν τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι*; 5. *ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι δ' πλούσιος* libri. *Lege ἃ τῷ πένητι μὴ γὰρ ἔσθ'* —, vel *δοα τῷ πένητι μὴ πρόσσεσθ'* —. Non satisfacit Erfurdii correctio *τῷ πένητι πλούσιος*. Quovis pignore contenderim non ultimam in πένητι elisisse Euripidem. Cf. ad Philemon. IV. 39. *πρόσσει δὲ τῷ πένητι ἀπιστία*. γὰρ ἔστι vulg. γὰρ ἔστι Herw. 6. *ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες* —]

Cf. Arist. Th. 155. *ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα*, | *μῆνις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται*. 7. *τιμώμεθα* ed. *πειθώμεθα* aut *πειθόμεθα* libri. *θηρώμεθα* Bergler. Bergk. Cobet. Dind. *πεπώμεθα* inepte Nauck. *μυθούμεθα* Herwerden.

22, 1. *τὴν δ' εὐγένειαν* — *μή μοι λέγε*] Cf. Men. Fr. 482, 1. *παύσασθε νοῦν λέγοντες*. 2. *ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστὶ*] *ἐν χρήμασιν πολλοῖσι* F. G. Schmidt. (coll. Fr. 663, 1. *πλούτω καὶ γένει γανρομένους*. 1027, 2. *λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γανρούμενον*. Fr. 364, 14. Tro. 674. Eupol. Fr. 103, 5. etc.) *ἦν χρήμασιν προύχης* δε, *μὴ γανροῦ ποτε* idem. Post *ἐστὶ* plenum punctum ponatur.

3. *κύκλω γὰρ ἔρπει*] Qu. *κύκλω τὰδ' ἔρπει*. Cf. Fr. 419, 3 sq.

4. *κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'*] *μονίμοισι δ' οὗτοι* — F. G. Schmidt.

5. *εὐτυχὴς tuetur* idem. *εὐτυχὴς* libri. *εὐγενὴς* Grot.

23, 1. *ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας*] Qu. *ἀεὶ τὸ γῆρας*, aut *ἀλλὰ τὸ τε γῆρας*, aut *ἀλλ' ἢ* — *ἄχθεται*; aut *ἀλλ' ἢ* — *ἢ κάφροδίτη* —. 2. *ἢ τ' Ἀφροδίτη*] *εἴτ' Ἀφροδίτη* Schmidt. Fort. *ἢ κάφροδίτη*. Sed corrigendum potius *ἀεὶ* pro *ἀλλ' ἢ* in v. 1. *γέρονσιν*] *ἐρῶσιν* al.

24, 1. *κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεύξαι νέον*] *καλὸν* — Bakhuizen de Parodia p. 117. Qu. *καλὸν* vel *χρεών*. Vel *κακὸν γυναικὶ γράτ' συζεύξαι νέον*. Cf. ad Fr. 906, 1. 2. *μακρὰ* —] *Lege μακρῷ* (aut *πολλῷ*) —. 3. *θήλεια δ' ἤβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας*] Cf. Arist. Lys. 596. *τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς δ' καιρὸς*.

25, 1. Cf. Eur. Fr. 25, 1. *φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὥς καλῶς ἔχει*. *ὄχλος*] I. q. *ἀρεθμός* (Arist. Nub. 1203.). Nihil opus correctione *λόγος* (Valck.). Eadem verba sunt Fr. 344, 1. 3. *σχῆμ'*] Cf. Fr. 362, 27. *μὴ σχήματ' ἄλλως*. δ'] *Lege θ'*. 4. *ὀνείρων — μμήματα*] I. e. *εἰκελόνειροι*. *οὐκέτ' ἐστὶν* ed. *οὐκ ἔστιν* A. M. *οὐκ ἔνεστιν* Pflugk. Nauck.

26, 3. *τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής*] I. q. *τύχοιμι δ' αὐτῆς εὐμενοῦς*. Cobetus sic, *τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἡνίκ' εἶλιν* [?], *εὐμενοῦς*, coll. Arist. Pl. 636. Ἀσκληπιοῦ παιῶνος *εὐμενοῦς τυχών*. et Eur. Fr. 889. *χοῆσθαι δ' ὀρθῶς* (τῷ ἑρᾶν), *διαν ἔλθῃ*.

27, 1. *ἢ βραχύ τοι ἢ βραχὺ μὲν* Plut. Malim *ἢ βραχὺ τι*. Cf. Soph. Tr. 497. *μέγα τι σθένος — νίκας*. 3. *δεινὰ μὲν φῦλα πόντου*] *δεινὰ μὲν πόντου, δαμᾷ φῦλα πόντου* al. Qu. *ἐλλά* (vel *μυνδά*) *τε* —. 4. *χθονίων τ'*] Lege *χθονίων δ'*. Qu. *χθόνια γὰς ἀερίά τε* —. 5. *παιδεύματα*] *γεννήματα* F. G. Schmidt, coll. Plat. Legg. VII. 823 B. *τὰ πεζὰ θηρεύματα*.

28. *παῖδες, σοφοῦ* —] Cf. Arist. Thesm. 177. Ἀγαθῶν, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς *δοσις ἐν βραχεῖ*] *πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους*. Ubi loquitur Euripides. 2. *λόγους — καλῶς*] *καλῶς — λόγους*, ut in Thesm. 177., malit Cobet.

29, 1. *κρείσσον ἢ εἰς αὐθαδίαν*] *πεσεῖν. τοιούτῳ δ' ἀνδρὶ* — Cobet. In plerisque enim libris esse *κρείσσον ἢ εἰς*, neque abesse posse *ἢ post κρείσσον*. 2. *πεσόντα*] Qu. *πταίσαντα*, vel *πταῖσαι τι*, vel *πταίνειν τι*. Cf. Soph. Ant. 369. *μητ' ἐμοὶ παρέσεις* (συν.?)] *γένοιτο μητ' ἴσον φρονῶν δς τάδ' ἔρδει*. Eq. 1289. 3. *αὐτάρκη*] Qu. *αὐτάρκης* (self-sufficient). 4. *δούλους*] *φαύλους* F. G. Schmidt.

30. *αἰών*] I. e. *βίος*.

31. *ὀργῇ — χαρίζεται*] Cf. Soph. Oed. C. 855. *ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἶε λυμαίνεται*. El. 331. Theogn. 1224. *εὐθέως*] *Suspectum*. Fort. *ἀκρατῶς*.

33, 1. *οἴμοι, συναλγεῖν οὐκ ἐπίστασαι κακοῖς*; F. G. Schmidt.

2. *κλύων τῶνδ'*] Qu. *κλύων ταῦτ'*.

34. *γλυκεῖα γάρ μοι φροντίς οὐδαμῇ βίον*] Malim *γλυκεῖα γάρ τοι* —.

35, 1. *κακόν*] Malim *κακῶν*. 2. *τὸ δ' ἐξέφηγεν* aut *τὸ δ' οὐκ ἐφηγεν* (*ἐφηγ'* ἐν) libri. *τὸ δ' αὖ πέφηγεν* Badham. Recte. *αὖ τις*] *αὐτῆς* al. *αὐθις* recte Grot. Cf. Arist. Ran. 592. *Pro νέον reponendum forsitan πάλιν*.

36, 1. *παύσεται*] Qu. *παύεται*. 2. *δύστηνος ἄρα*] *δύστηνος ἔμπας* F. G. Schmidt. Qu. *δύστηνος οὔτος* (*ἄρ' ἦν*, vel *ἄκρως*), vel *δύστηνός ἐστι*, vel *ἀνόητος οὔτος*. Cf. Fr. 37, 2. *ἄρα*] *ἄρα libri*.

37, 1. *μοχθεῖν ἀνάγκη*] Eadem verba Fr. 719.

38, 1. Duo fragmenta videntur esse. 2. *οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει*] Malim — *λαλεῖ*. Recte, opinor, Conington *λάλος τις οὔτος*.

39. *διαφέρει*] *μία φέρε* F. G. Schmidt. Imo *διαφέρειν*.

40. Cf. Arist. Pac. 365. Ἐρμῆς γὰρ ὧν κλήρω ποιήσεις (*κλήρωνος παλεῖς εὐ?*) *οἶδ' οἶ*. Apud Photium lege *ἐξήρουν τοῦτῳ* (pro τοῦτο). Cf. v. *ἐξαίρετος*.

41. Cf. Soph. Oed. C. 1236. *ἀκρατὲς γῆρας*.

45. κάμπτειν — λύπας] Qu. θέλγειν —. Cf. Suppl. 748. λόγον κάμπει (θέλξει?) κακά. χρῆν A. χρῆ ceteri. Hoc proferendum propter praec. χρεών. Cf. ad Fr. 48.

46. ὥστ'] Qu. ὥς.

47, 2. σοφία μελετᾷ] Qu. σοφίας μετέχει.

48, 3. τοῖς σοῖσι ἦκει] Leger. τοῖς σοῖσι νικᾷς.

49, 2. φρονοῦντος μᾶλλον] Leger. φρονοῦντος μεῖζον.

50, 1. οἶτω] Qu. ἔστι. 2. τοῦπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ] (

τά δὲ πρόσωθ' —? I. e. τὸ μέλλον.

51, 1. δεσποτῶν] δεσπότηται cum Bothio malit Nauck. Frust opinor. Cf. Fr. 50, 1. κακὸν δούλων γένος. Arcte cohaerent verδοσι δεσποτῶν. 2. πρὸς τῶν ὁμοίων] Anglice, at the hand of their equals (i. e. slaves). Nisi corrigendum πρὸς το

ὁμοίους. πόλεμον αἰροῦνται (pro αἰροῦνται) μέγαν Elmsl. Her. 505., coll. Aesch. Suppl. 346. 448. Cf. Arist. Av. 1189. πόλμος αἰρεται, πόλεμος οὐ φατός, | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.

53, 3. πρῶτον] Qu. πρῶτον ἐσθ'. 4. ἃ τεκοῦσα γὰ ed. γ om. codd. A. B. ἃ δόκησις Mein. Revocanda videtur vulgata. 5. ἐξαιπάδενσεν] Requiritur, ni fallor, verbum ἔδωκεν significans. ὄψιν φύσιν conj. Nauck. 6. μία δὲ γονά —] Cf. Soph. Fr. 518. ἔφῦλον ἀνθρώπων etc. 8. νόμῳ δὲ γαῦρον] νόμῳ δὲ γαῦρον (γαυρῶν) al. Qu. νόμος τὸ γαῦρον. αὐτὸ κραίνει χρόνος] Qu. ἐσθ' ὁ κραίνων καὶ χρόνος. 9 sq. Cf. Fr. 96. ἀλλ' οὐδὲν ἡδύγενεια πρὸς τὰ χρήματα. εὐγένεια] Scribe ἡδύγενεια. Subaudiendum ἐστί. τὸ συνετὸν ᾧ | θεὸς δίδωσιν Herm. Verba τὸ φρονιμον — num Euripidea sint dubitat Nauck.

55, 1. παίδενμ'] Cf. Fr. 27, 5. 4. μοχθοῦντ' ἀμείνω] μοχθεῖν τε δεινὰ F. G. Schmidt. μοχθεῖν τ' ἀμείνω recte Conington. Alioqui μοχθοῦντ' ἀμεινον· scribendum foret.

56. ἄδικον δ'] δ' om. M. Vind. Recte. πολλὰ δ'] Imo πολλὰ τ'.

57, 2. ἀγλωσσία — ληφθείς] Cf. Fr. 68, 3. 3. ἥσσαν — φέρει] Pro φέρεται, comes off worse.

58, 2. τῇ τύχῃ] τῇ φύσει Jacobs. et Dohr. Recte.

59, 2. ἃ libri. ἥ Barnes. et Nauck. ex Tro. 743. et Med. 14. Cf. ad Nub. 201. Malim δ.

61, 1. Qu. χρόνος δὲ δείξει τῷ τεκμηρίῳ σαφεῖ (vel πάντῳ σαφεῖ τεκμηρίῳ) | εἰ χρηστὸν —. 2. γνῶσομαί σε ἥ libri. γνῶσομαί σέ γ' ἥ κακὸν Grot. γνῶσομαί σ' ἔτ' ἥ κακὸν F. G. Schmidt. γνῶσομαί σ' ἥ καὶ κακὸν Vitelli. Qu. γνῶσομαι ἔγώ σ' ἥ κακὸν, vel γνῶσομαί σ' ἥ καὶ κακὸν, vel γνῶσομαί σ' ἥ πάγκαλον. Displicet ἥ — ἥτοι, ut monuit Herwerden.

62, 1. μισῶ σοφὸν λόγοισιν, εἰς δ' ὄνησιν οὐ Cobet. Qu. μισῶ δ' ἐγὼ | σοφὸν λόγοισιν (vel σοφὸν λόγοις μὲν), —. 2. ὄντ' supplevit Meinekius. Malim τὸν, quod exciderit post -όν.

65. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
Suppl. 161. In Varronis Herm. coll. Eur. Or. 1624.
66. *Τίμω* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
μαρτυροῦν [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
67. *οὐδὲ* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
68. 2. *οὐδὲ* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
69. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
70. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
71. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
72. *αἶμα* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
73. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
74. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
75. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
76. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
77. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
78. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
79. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
80. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
81. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
82. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
83. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
84. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
85. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
86. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
87. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
88. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
89. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
90. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
91. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
92. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
93. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
94. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
95. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
96. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
97. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
98. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
99. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]
100. 1. 1. *μαρτυροῦν* [Herm. coll. Eur. Or. 1624.]

2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν] Qu. ὁ λόγος (et ἀληθῆς pro ἀληθές), ἀπ' ἐσθλῶν, vel δδ' αἰνος, ἐσθλῶν.

77, 1. ὡς ἅπαις γέρων | φεύγει] Lege ὡς ἅπας σφε νῦν | φεύγει, vel πᾶς τις τρέμων (vel στυγῶν), vel ἅπας —.

79, 1. ὠφέλειαν libri. ὠφελίαν Dind. Sic εὐγενία, etc. in anapaestis. 2. φέρεη libri. φέρειν Valck. νόσον] Qu. βλάβος.

3. ἐδίδαξα τῶμας λόγῳ] Qu. ἐδίδαξάμην τῶμας κακῶς (πάθει). μεγίστων libri. μέγιστον Nauck, ut dimeter dochmiacus sit.

80. θεῶν δὲ κόσμον οὐ πρέπει θνητοὺς φορεῖν (aut θνητὸν οὐ πρέπει φορεῖν) Cobet.

81. Qu. φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα ὀρεῖ τε καὶ πάσχει κακά. I. e. τὰ μεγάλα πάσχει καὶ μεγάλα κακά.

82, 1. Cf. Fr. adesp. 285. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα. 2. λέγειν] Imo φρονεῖν. Cf. anon. ap. Plut. Mor.

p. 28 C. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα. ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἂν ὥς βλέπειν τύχης] Qu. ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἂν βλέπειν (vel οὐ βλέπειν μελίζω) τύχης, vel ἐς ὄγκον δ' οὐκέτι —.

84. εἰ — οὐδὲν ἐντρέπει πατρός] ἡ (aut σὺ) — πατρός; F. G. Schmidt. Malim τί —; et sic ed. Putsch. Alioqui μηδὲν pro οὐδὲν scribendum fuisset. Qu. εἰ — μηδὲν etc.

85, 1. ἡ τί πλέον] Qu. τί τὸ πλέον.

88, 1. μηδ' ἀθυμίαν | σχέθη τις ὑμῶν] μηδ' ἀθυμία | σχέθη τις ὑμᾶς Elmsl. ad Her. 272. et Cobetus, aoristum esse σχέθη admonens. Lege μηδ' ἀθυμία | σχέθη τιν' ὑμῶν. Nihil frequentius hujusmodi inversionibus. ἀθυμίαν] ἀθυμίαν Valck. 2. σκεθρὴν libri. σχέθη Vulcanius, Valck. σκεθρόβοραν aut σκεθρωβοραν (sic) libri. σκεθρῶς ὀρεῖν Valck. I. e. exacte, accurate. Cf. Aesch. Prom. 102. 488.

3. τοὺς νομίζοντας τέχνην] Lege τοὺς νομίζοντας φρονεῖν. Explicant νομίζειν τέχνην artem profiteri, usurpare. V. Seidler ad El. 232. νομίζοντας] Qu. σεβίζοντας.

τέχνην] τύχην conj. Nauck. Fort. θεούς.

89, 1. εὐφυῆς κλάδος] Qu. εὐθαλῆς κλάδος, vel εὐφύλλοις κλάδοις, vel ἐμφυῆς τοῖς κλάδοις. κλάδος] κλάδους Bergk. κλάδοις Herm.

90, 2. τῆς δίκης ἀποστερεῖν] τῆς δίκης σ' — Grotius. Lege τῆς δίκης μ' —.

92. Placet Herwerdeni emendatio (Exerc. Crit. p. 33.), ἀτρέκεια (ἀτρέ?) δὲ | ἄριστον ὄπλον ἀνδρὸς ἐνδίκου πέλει. Idem proponit ἀτρέκει' ἄριστον ἀνδρὸς ὄπλον ἐνδίκου πέλει.

93, 1. ἴστω τ'] ἴστω δ' al. Quod praeferendum. ἀνθρωπος γεγώς] ὀλβιος γεγώς requirit Herwerden ad Ion. 578. ἀρχὸς ὦν (vel ὦν πρῶτος) πόλεως F. G. Schmidt.

94, 1. ἀεὶ δ'] μέλου δ' F. G. Schmidt. Qu. δεῖ νυν. 2. κάφ' ὅτω τεταγμένος εἶη τις, —] Cf. Arist. Vesp. 1431. ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

96, 1. Cf. Fr. 53, 9 sq. 2. εἰς πρώτους ἄγει] Qu. εἰς τὰ πρῶτ' ἄγει.

98, 2. Ἐπράξας· αἰνεῖσθαι] Ἐπράξ'· ἐπαινέσθαι δὲ Herw. Qu. Ἐπράξας· ἐλεεῖσθαι. 3. λόγος γὰρ τὸν ἐμὸν οὐ λύσει πότμον F. G. Schmidt.

99. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ —] Cf. Mon. 480. στεροῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενή. Tr. 722. εὐγενῶς ἄλγει κακοῖς.

101, 1. Qu. πολλὰ σὺν θεοῖς | καὶ τῶν ἀέλπτων εὐπορ' ἀνθρώποις πέλει. Vel πολλὰ τοι (Musgr.) θεὸς — τελεί (Lobeck. aut ποιεῖ, aut φέρεi). 2. ἐκ τῶν ἀέλπτων] Cf. Ion. apud Athen. I. 21 A. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησαν (ὥρμησαν?) φρένας. Soph. Aj. 716. ἐξ ἀέλπτων. Aesch. Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κάπρο-μηθήτων. εὐπορ'] Qu. εὐποτμ'.

102. ἀλλ' ἡμέρα σοι | μί' ἡμέρα τοι Nauck. prob. F. G. Schmidt. Cf. Fr. 553. ἀλλ' ἡμαρ ἐν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

103, 2. διαρρεῖν] Imo διαθρεῖν, ut corrēxit jam Valek.

104. Cf. Arist. Vesp. 834. ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία. ἔθνηκεν] ἐνῆκεν Cobet. Sed cf. Med. 383. θανοῦσα θῆσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων. Herc. 221. Θήβαις ἔθνηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. Pind. Ol. II. 180. ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθνηκεν.

106, 1. μὲν ἀνδρῶν] Latet forsan epithetum in — ἀνδρον desinens. γυμνάδα στόλον] Cf. Hipp. 1134. γυμνάδας ἵππους. Sic Ἑλλάς masculinum est. 2. στείχοντα θεωρὸν] στείχονθ' ἐῷον conj. Dind. ἀνδρῶν — στόλον | στείχονθ' ὀρῶμεν (vel στείχονθ' ἐώρων) conj. Nauck. στείχοντα θερμόν F. G. Schmidt, coll. Plut. Mor. p. 347 C. δραμόντα σὺν τοῖς δπλοῖς θερμόν ἀπὸ τῆς μάχης. Cat. maj. 14, 3. θερμόν ἀπὸ τῆς νίκης. Philostr. Imag. p. 389, 18 K. παρειὰ θερμὴ ὑπὸ τοῦ δρόμου. etc. ἐκ τρόχων πεπανμένον] Cf. Med. 46. ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπανμένοι | στείχουσι.

107. κύματος θεοσπόρου] Cf. Aesch. Eum. 650. κύματος νεοσπόρου.

112, 2. φρενοῦντας] φρενοῦντας recte, opinor, Nauck.

114, 1. ἱερά] Fort. ὄνοφερὰ (ζοφερὰ) aut σεμνά. 2. ὡς μακρὸν ἔπνευμα] μακρὸν ὡς — Bergk. Nauck. Nil mutandum.

3. αἰθέρος ἱρᾶς] αἰθέρος ἀγνᾶς conj. Herw., coll. Aesch. Prom. 280., quum modo praecesserit νῦξ ἱερά. Femininum est αἰθήρ etiam Alc. 596. Andr. 1229. Ion. 1445. El. 991. Fr. 968, 3.

In Ennii loco 'quae cava coeli signitinentibus (l. signitinentis) conficis bigis.' ἀστεροειδέα] Delendum censet Nauck.

115, 2. ἐξέλαχον] Fort. ἐξέλαχεν. Cf. ad Arist. Ach. 406.

117. φίλοι μοι] φίλοι μοι schol. Deest aliquid ad dimetrum dochmiacum efficiendum. πῶς ἂν ἐπέλθοιμι] Qu. πῶς ἂν πελάζοιμι. In Scholiastae loco τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον (χωρίον?).

118, 1. *προσαυδουσαι τὰς* cod. *πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν* Seidler. *προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις* recte, opinor, Both. Herm. 2. *ἀπό-
πασον* cod. *ἀπόπασον* Seidler. Qu. *ὦ παῦσον*. 3. *πόθον λαβεῖν*]
κόρον λαβεῖν Herw. Ex. Crit. p. 5. *φίλαις*] *φίλαισιν* Nauck.

119, 2. *ἔχει τινά*] *ἔχει* (om. *τινά*) al. Nauck., ut metrum con-
gruat cum Fr. 118. *δακρύων μεταδούς*] Sc. ἄλλω, luctu cum
alio communicato. Fort. *δακρύων μετέχων*.

120, 1. *τὴν πολυπονωτάτην*] Imo *τὰν πολυπονωτάταν*. 3. *πατὸς*
libri. *πάτρας* Dimtzer. *Ἄϊδα*] Malim *Ἄϊδα*. *πάτρας ὑπερθα-
νεῖν*] Annon *πάτρας ὑπερ θανεῖν*? Cf. ad Oed. R. 265.

121. In Schol. lege *τὰ τῆς μηδέπω διδαχθείσης τραγωδίας*
παρατιθέμενος.

124, 3. *ἐξ αὐτομόρφων λαίνων τυκισμάτων*] Qu. *ὡς αὐτομόρ-
φων* —. Si revera *αὐτόμορφα* ea essent, quomodo σοφῆς ἄγαλμα
χειρὸς appellari possent? Cf. Aesch. Prom. 309. *πετορηρεφῇ* | *αὐτό-
κτιτ' ἄντρα*. *τεχισμάτων* libri. *τεχνασμάτων* Monk. ad Alc. 358.
τυκισμάτων Jacobs. Nauck. Recte. Cf. Tro. 814. *τύκισμα*. Rhes. 288.
αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός. Oed. C. 193. *τοῦδ' ἀντιπέτρου* (l. *αὐτο-
πέτρου*) *βήματος*. Trag. adesp. 165. *αὐτόχθων ἐστία*. Imitatur
Ovidius Met. IV. 675. 'marmoreum ratus esset opus.'

127. *σιγᾶς*; —] Cf. Hipp. 911. *σιγᾶς*; *σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον*
ἐν κακοῖς.

128, 2. *ὑβρις*] I. e. *ὑβρις*.

129, 2. *λύσόν με δεσμῶν*] Lege *λύσόν τε δεσμῶν*.

130, 1. *μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ*. | — *γένετο*
τὰν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἐνι Pflugk. ad Herc. 95. Haec inter
duas personas distribuenda esse monuit Badham ad Iph. T. 361.
Cf. Aesch. Prom. 777. *μή μοι προτείνων ἐλπίδ' εἴτ' ἀποστέρει*. *ἐξ*
ἄδου δάκρυ libri. *ἐξάγου δάκρυ* Musgr. etc. Lege *ἐκκαλοῦ δάκρυ*.
Cf. Aesch. Ag. 270. *καρὰ μ' ὑφέρει δάκρυον ἐκκαλουμένη*. Olim
tentabam *εἴτα καταλίτης*, vel *εἴτ' ἀφῆς λιπών*, vel *εἴτ' αὐτοῦ λίτης*,
vel *ἐνθάδ' ἀπολίτης*, vel *εἴτα ψευδέ με*, vel *εἴτ' οἶχον λιπών*.
Alterius personae, Persei, videtur esse, prior Andromedae.

131. *ἀλλ' Arist. Stob. ὡς Plut. Macrob. Anecd. Boiss. De*
particulis ἀλλὰ — τοι cf. Fr. 102. *ἀλλ' ἡμέρα τοι* —. et ad
Ach. 194. *σωθέντα* vulg. *σωθέντι* Themist. Epictet. Anecd.
Boiss. Quod praeferendum. *τοι*] *τι, σοι, τῷ* al.

132, 1. *οὐ δ', ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρω*] Malim *οὐ*
δ', ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρω, ut apud Lucian. Cf. Hipp.
538. *Ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν — οὐ σεβίζομεν*. 3. *εὐτυχῶς*]
εὐμενῆς Stob. unde *εὐμενῶς* conj. Nauck. (Recte, opinor.) *εὐφρόνως*
Hense. *συνεκπώνει*] *παρίστασο* Stob. 5. *θεοῖς*] *θεῶν* Dobr.
prob. Nauck. Qu. *θνητοῖς*. 6. *τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν*] Haec
non intelligo. 7. *τιμῶσι*] Sc. *θνητοί*.

133. εἴτε δμωίδ'] εἰς σά δώματ' F. G. Schmidt. Qu. εἰς σά (vel τὰ) δώματ'. ἄγου] Qu. ἀπάγου. Cf. Arist. Nub. 1105.

134. πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα] πρὸς τὰ — Nauck. Sed fortasse πρὸς hic valet insuper.

135, 2. σκύφος] σκύφον al. Recte. Cf. Alc. 810. Cycl. 255. 553. El. 499. Fr. 380. Cycl. 389. σκύφος (l. σκύφον) κισσοῦ παρέθετο. 410. 3. πόνων ἀναψυκτῆρ'] Cf. Hel. 1094. δύ' οἰκτρῶ q. ὦτ' ἀνάψυχον πόνων. ἀμπέλων γάνος] Malim ἀμπέλων γάνος. Cf. Bacch. 261. βότρυος γάνος. 382. Cycl. 414. Διονύσου γάνος.

136. οἱ δ' ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Ἥλιον ex Herodoto III. 30. sumpsisse poetam suspicatur Cobet. Verba ἄγορος καὶ ἄγοροι non intelligo. Post τράπεζαν supplendum forsitan ἡμενοι, ex quo corruptum fuerit σημαίνει. Suspectum praeterea Αἰθίοπες.

138. σθένος] θράσος apud Lucian. Necyom. 2. Quod praeferendum videtur. Idem malit Cobet.

139, 1. ἐρῶ δ' ἃ δηλοῦν ἔχομεν F. G. Schmidt. 2. τῷ κακίστῳ] τῷ κρατίστῳ recte Mein. Qu. τοῖς κρατίστοις (ἄρχειν). ὥστ' libri. ὡς Pierson. 3. κἂν τῷ κακίστῳ] Lege κἂν ταῖς κακίσταις τῶν φρενῶν οἰκεῖν θέλει (φιλεῖ?). ἀκεῖν] ναρκεῖν al. οἰκεῖν ed. ἀκεῖν M. ναρκεῖν A. ἄρχειν Mein. Nauck. οἰκεῖν Wagner. F. G. Schmidt. θακεῖν Gomperz. Malim ναλεῖν, cujus glossema fuerit οἰκεῖν. Idem suadet Cobet. Connecte autem κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν (sub. μέρει).

140, 3. Lege οὐκ ἔσθ' ὁποῖα λείπεται τόθ' ἡδονή. Non necessaria est Nauckii correctio τόθ' pro τοῦθ' aut τόθ'. Eadem discrepantia lectionis est Ran. 748. καὶ τόθ' (τοῦθ' al.) ἡδομαι. ἔστι ποίας libri. ἔσθ' ὁποίας Pflugk.

142, 1. οὐκ ἐῷ (i. e. veto) libri. οὐκ ἐρῶ Nauck. Dind. Recte se habet vulgata. Cf. Arist. Eq. 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ. 2. Cf. Fr. 168. δνόματι μεμπτόν τὸ νόθον, ἢ φύσις δ' ἴση. ἐνδεεῖς] Qu. ὑποδεεῖς, inferiores. 3. νόμῳ] Malim δμῶς.

143, 1. βούλομαι δόμοις ἔχειν Erf. ad Ajac. 191. 3. χρεῖος ὦν] Qui indigens (egens) sit. Cf. Herc. 1337. νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων. Aesch. Suppl. 202. χρεῖος εἰ, ξένη, φηγάς. 4. νόμιζε σαντόν] νόμιζ' ἑκαστον F. G. Schmidt. οὔνεκ'] Imo εἵνεκ',

146, 1. ἣ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν] Lege μήποτε τὸ μέλλον ἐκφοβοῦ —. 2. ὡς σοῦ 'ν ποσὶν γε F. G. Schmidt.

148, 1. ὡς σοί] Scribe ὡς σοι. τύχας — ἀσθενεῖς] Imo, ni fallor, τύχας — ἀθλίας. Cf. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας τύχης. Herc. 1393. μᾶ πληγέντες ἀθλία τύχη.

149, 2. δν — συνθέλει] φ — συνθέλει Porson. Cf. Arist. Av. 851. δμορροσῶ, συνθέλω. Qu. φ — συντρέχει (vel συμμαχεῖ), vel ἦν — συνθέλη. Sed fortasse sincerum est δν, mendosum συνθέλει.

150, 1. *τήν τοι δέκην* —] Cf. Fr. 223. *τήν τοι δέκην λέγονσι παῖδ' εἶναι χρόνον.* *παῖδ' εἶναι Διός]* *παῖδ' εἶναι χρόνον* Orion. cod. Vind. prob. Schneidewin, coll. Fr. 223. 2. *τῆς βροτῶν ἁμαρτίας]* Qu. *τῶν βροτῶν ἁμαρτιῶν.* *τιμωρίας* Stob. *ἁμαρτίας* Orion. Nauck. *Illud praeferendum.*

151, 1. Qu. *ἄθλον τὸ δαιμόνιον, οὐχ ὁρᾷς;* —. Versus dimeter dochmiacus fuisse videtur, — — — τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς; ut et v. 2. 2. *μοῖρα* A. V. *μοίρας* Grot. *μοῖρά σου* Fritzscher. *μοῖραν (μοίρας?) δὴ διεξ.* Herw. *Malim μοῖρ' εἶσιν.* 3. *στρέφει δ' ἄλλοι' ἄλλοι'* (Herm.) Herw. Fortasse recte. *εἰς ἀμέραν]* Mendosum hoc videtur. *ἄλλους libri. ἄλλοι'* Herm. et Fritzscher. *ἄλλους* ed. Nauck. *Malim ἄλλοι'.*

152, 1. *τὸ δ' ἀπέκρυψεν]* *τὸν δ' ἔκρυψεν* F. G. Schmidt. *τὸν δ'* Valck. Qu. *τὸν δ'* aut *εἶτ'.* 2. *ἐκείνων libri. ἐκ κείνων* Grot. *ἐκ κτεάνων* F. G. Schmidt. Qu. *εὐκλειαν.* *τῶν ποτε λαμπρῶν]* Qu. *τῶν τότε λαμπρῶν.*

153. *πλούτων]* *πότμων* F. G. Schmidt. Cf. Plat. Gorg. 167 C. *ἡμφιεσμένοι — γένη καὶ πλούτους.*

154, 1. *τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου]* Imo τὸ (τὰ) κατὰ γῆς —. Sic F. G. Schmidt, *τὸ σῶμ' ἅπαντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί τοι (?).* Qu. *τὸ σῶμ' ἅπαντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί που,* vel *τὸ σῶμ' ἕκαστος τὸ κατὰ γῆς τιμᾶν θέλει (φιλεῖ).* Herwerden sic, *A. τὸ ζῆν ἀφέντα σε κατὰ γῆς τιμῶσ' ἴσως.* | *B. κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖν χρεῶν* (hoc c. Musgr.). 2. *εὐτυχεῖ κρέων libri. εὐτυχεῖν χρεῶν* Musgr. Qu. *εὐτυχεῖν θέλει (aut πρόπει).* Alteri personae haec tribuenda videntur. Idem sentit Dind.

156 a. *ἀμείβεται]* Fort. *ἀναίνεται.*

160. Qu. *νέοι γέρονσι συννοοῦσι πανταχῇ* (vel *πάντ' αἰεί.* *τὰ φανῇ]* Suspectum. Fort. *τὰς κύπριν,* in rebus venereis.

162, 1. *ἄνδρὸς δ' ἐρώντος]* *ἄνδρὸς ῥέοντος* F. G. Schmidt. 2. *ἀφύλακτος]* *ἀδύνατος* idem. *ἄπρακτος* Nauck. Herw. Fort. *μάταιος* vel *ἄπρακτος.* *ἡ τήρησις]* *ἡ φύλαξις* Nauck. 3. *σοφώτερος]* *σοφώτατος* recte Herw. et F. G. Schmidt. 4. *ἦν δ' ἄν* libri. *ἦν δ' ἄν* Musgr. *κῆν μὴ* Herw. Qu. *ἦν δ' ἄν προσῆται κύπρις ἡδίστη λαβεῖν,* vel *ἦν δ' ἄν προσῆται κύπριν εὐρίσκειν φιλεῖ* (vel *εἰωθεν λαβεῖν).*

163, 1. *ἄνδρὸς φίλου δέ]* *ἄνδρὸς ἀφνεοῦ* Herw. *ἀνωφελὲς δὲ χρυσός —* | *κᾶχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχους* F. G. Schmidt, "Cum non intelligatur quare amici potissimum ac non omnium omnino hominum divitiae sine sapientia inutiles dicantur." *φίλου suspectum* habet Nauck. Fort. *πλουτοῦντος ἀνδρός.* 2. *εἰ μὴ — τύχοι]* *εἰ μὴ — τύχη* al. Qu. *ἦν μὴ — τύχη.* *ἄχρηστος]* *ἄχρηστον* Herw.

164, 3. *ἐσθλῶ]* Qu. *ἄλλων.* *δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν]* Qu. *δέδοικεν ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν.* Alioqui subaudiendum erit *ὥστε.*

165, 2. τοὺς λόγους] Qu. τὸν γε νοῦν. Cf. Soph. Ant. 563. οὐδ' ὅς ἂν βλάβῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἄλλ' ἐξίσταται.

166, 1. αὐτῷ] αὐτῇ (i. e. Antigonaë) Suevern. prob. Nauck.

2. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς] φῦναι γὰρ εἰκὸς ἐκ κακῶν γινώμεις [ἀνδρῶν?] κακούς F. G. Schmidt, coll. Soph. Aj. 964. οἱ γὰρ κακοὶ γινώμαιοι (?) etc. 1374. γνώμη σοφὸν φῦναι. El. 546. Phil. 910. Oed. R. 687. Qu. φιλεῖ γὰρ οὕτως (δυνάως) ἐκ κακῶν εἶναι (ἐκ κακοῦ φῦναι) κακός. (εἶναι κακός jam Cobet.), vel φιλοῦσαι δ' — κακοί.

167, 1. ἡ γὰρ δόκησις] κρατεῖ δόκησις F. G. Schmidt. Malim ἡ γὰρ δοκεῖς σὺ — εἰκέναι; ἀπᾶσι] πατράσι recte Gesner.

2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίνεταί] τὰ πολλὰ δ' ἄλλῃ F. G. Schmidt. Qu. τὰ πόλλ' ἀληθὲς γίνεται. Valet autem τὰ πολλὰ plerumque. τέκνων πέρι] τέκνα πέρι al. Qu. τέκνων ἔπι. Alterius personae videtur esse. Itaque praefigendum B. Priorem versum Creonti, Haemoni alterum tribuerit Nauck.

168. ὀνόματι —] Cf. Fr. 142.

169. Qu. ὥς νῦν, ἡμεῖς (aut αὐτὴν) ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

170. Cf. Fr. 250, 1. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθρίστης θεοῦ.

1. Πειθοῦς] Cf. Herod. VIII. 111. 2. ἐν ἀνθρώπου φύσει] ἐν ἀνθρώπου φρενὶ Kock. ad Ran. 1391. Qu. — φρεσί. Sed cf. Hel. 1002. ἔνεστιν ἱερὸν τῆς δίκης ἔμοι μέγα | ἐν τῇ φύσει. [Dem.] p. 780, 22. καὶ δίκης γε καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσι πᾶσιν ἀνθρώποις βωμοί, οἱ μὲν καλλιστοὶ καὶ ἀγνώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκάστων καὶ τῇ φύσει, οἱ δὲ καὶ κοινῇ τοῖς πᾶσι τιμᾶν ἰδρυμένοι.

172, 1. ἄρχειν] ἀρχὴν Herwerden. εἶναι νόμον] ἄνευ νόμων Both. ἄνευ νόμον Badham. ἐν' ἀνδρ' ὅλων [pro τῶν ὅλων?] F. G. Schmidt. Qu. οὐτ' εἰκὸς ἄρχειν οὐτ' ἄνευ νόμων ἐχρῆν | τύραννον εἶναι. 2. μωρία δὲ καὶ θέλειν] μωρία δε καὶ φιλεῖν Hense. μωρίαν δοκεῖ δ' ὀφλεῖν [quidni μωρίαν δ' ὀφλεῖν δοκεῖ?] Enger. μωρία δὲ κῶφελεῖν F. G. Schmidt. μωρίαν δ' ὀφλισκάνει Heimsoeth. prob. Dind. (Non male.) μωρία δὲ καὶ πέλειν Lud. Dind. Vulgata recte se habet.

173, 2. πόλεμος ἐν ἀστοῖς] πόλεμος ἄλαστος F. G. Schmidt. πόλεμος ἀπενκτός Dowdall.

174. Menandri potius hunc locum esse suspicantur Dobr. Nauck. et Herwerden. 1. μὴ νῦν γε λύπει Herw. Ex. Crit. p. 36. Malim μὴ νῦν θέλε λυπεῖν (vel ἔτι λύπει), vel λυπεῖν σεαυτὸν μὴ θέλ' εἰδῶς τοῦθ' (εἰδῶς τοῦθ' cod. B.) οἷ etc. εἰδῶς] εἰδῶς τοῦθ' (fortasse recte) al. ἐξειδῶς (?) Herm. Herw. Fort. εὐ εἰδῶς. 2. πολλάκις] πολλοῖς Herm. Herw. Recte, ut videtur.

175, 1. ὅστις βροτῶν τὸν πότμον F. G. Schmidt. εὐλόγως φέρει] εὐκόλως — Mein. (Recte, opinor.) εὐλόφως — Abresch.

Dind. etc. Qu. εὐπειτῶς —. 2. τὸν δαίμον'] τὸν δεινὸν F. G. Schmidt. ἡσόν' ἐστ' ἀνόλβιος] Qu. πλεῖστον ἐστὶν ὀλβιος. Vel οὗτος, τέκνον, ἐστὶν ὀλβιος. Jure formam ἀνόλβιος (ex conj. Scal.) pro ἀνολβος suspectam habet Dind.

176, 1. ἀνθρώποισι νεκρῶν τέλος | ἔχει] ἀνθρώποισιν αἰκῶν τέλος | ἄγει F. G. Schmidt, coll. Or. 1545. τέλος ἄγει δαίμων βροτοῖς (sec. Nauck.) ἀνθρώποισιν αἰκῶν Schneidewin. Recte, opinor. Qu. ἀνθρώποισιν ἀλγέων τέλος | φέρει. 2. Scribe ἔχει μαθεῖν δὲ πᾶσιν ἐστὶν εὐμαρὲς, ut legitur in Grotii codice Stob. 120, 5. ἐστὶ vulg. ἐστι sine causa Nauck. 4. ὀδύναισι δώσει] Qu. ὀδύναισι τρώσει. Vel δύναιτ' ἂν ὀδυνᾶν. νέκυσ] Contractum ex νέκνυς, ut βότρυς, ἰχθυῖς, ὀφρυῖς, etc. νεκροῖς malit Bailey p. 94. Qu. τίς δ' αἰτιμάζει νέκυν, | εἰ μὴδὲν αἰσθάνοιτο —; 5. εἰ μὴδὲν αἰσθάνοιτο τῶν παθημάτων] Offendit optativus αἰσθάνοιτο, nisi αἰσθάνοιτο pro αἰσθάνονται propter metrum posuit. Qu. εἰ μὴδὲν ἄλλος ἐστὶ τῶν τεθνηκότων, vel εἰ μὴδὲν ἄλλος ἀπτεταί τι τῶν κάτω.

177, 1. Connecte ὦ παῖ Διώνης Διώνυσε, 2. ὑποσιάτης libri. ὑποσιατὸς Scal.

ANTIOPIH. Arg. Apud Probum 'ex Antiopa Nyctei (l. Nyctei filia) ait natos.' Ibid. apud Jo. Malalam, καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί (ὁ μουσικός?).

179, 1. Οἰνῶν Strab. Οἰνὼ Casaub. 2. δ' Strab. et Etym. Gud. om. schol. II. τ' Casaub. Apud Dion. Chrys. XV. 237 b. εὐρόντες ἐν τῇ ὁδοῖ παιδία οὐκ (l. καὶ οὐκ) εἰδότες etc.

182. Apud Etym. M. leg. παρὰ τὸ (del. παρὰ τὴν ἀμφοδον. ἡγουν παρὰ τὸ) ἀμφὶ (sic Fritzsche. pro παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι.

183, 1. (ἐν τούτῳ γέ τοι) | λαμπρός θ' ἕκαστος recte, opinor, Valck. 2. νέμων ἐκάστης ἡμέρας πλεῖστον μέρος apud Arist. Quae vera scriptura videtur esse. 3. Cf. Arist. Vesp. 357. ἦβων — ἰσχυρὸν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. βέλτιστος Plat. Gorg. Arist. κράτιστος Plat. Alcib. et ter Plutarch.

184, 1. Restituit Porson. ex Dion. Chrys. 2. φίλοινον] φιλωδὸν aut φνυγόπονον F. G. Schmidt.

185, 1. Qu. (Ἀμφιον), ἀμελεῖς ὧν ἐπιμέλεσθαι σ' ἐχοῖν, fere ut Luzacius. Ἀμφιον ante ἀμελεῖς facile excidere potuit.

2. Apollon. IV. 21. θύρσον (δπλον?) λήψεσθαι κόρον μὲν οὐδεμίαν φέρον etc. 3. Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμους ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν. 6. τι addidit Grotius. Philostr. φέρον (l. φέροντες) — διαπρέπον (l. διαπρέποντες).

186, 1. εὐφυνῇ] εὐφυνᾷ Cobet. Cf. ad Fr. 596. 3. μήτ' [μηδ'?] αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενόν γ' ἐπαρκέσαι conj. Valck. et (δυνάμενον προσαρκέσαι) Matth. Hujusmodi aliquid scripsisse Euripidem certum est, quid autem scripserit incertum.

187, 1. εὔ βιον κεκτημένος] Qu. τὰς βιον —. 2. ἀμελίᾳ παρείς] Cf. Iph. A. 850. ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτά. παρείσσει libri. παρείς ἐᾷ Valck. 4. ἀργὸς μὲν οἴκοις] ἄλγος — Dowdall. Qu. ἀχρεῖος οἴκοις. οὐδείς] Suspectum. Fort. ἀχθος. Expressit Diphilus IV. 411.

188, 2. παῦσαι δ' ἐλέγχων] παῦσαι δ' αἰοιδῶν Grot. παῦσαι δὲ μολπῶν Vitelli. παῦσαι δὲ μέλπων Wecklein. παῦσαι μὲν ᾄδων F. G. Schmidt. παῦσαι μελωδῶν Nauck., coll. Av. 1382. Com. anon. IV. 659. Recte. πολέμων Olymp. πολεμίων Valck. Lege πολεμικῶν. Paraphrasi poetica verborum utitur Plato. 3. τοιαῦτ' αἶδε] τοιαῦτα δ' ἔρδε Naber. τοιαῦτα σπεῦδε feliciter F. G. Schmidt. Suspecta est forma αἶδε. Qu. — τοιαῦτά τ' ἄλλ' ὄθεν δόξεις φρονεῖν, vel τοιαῦτά γ' (τοιαῦτ' ἄσσο') ᾄδε, vel τοιαῦτ' ἔργ' (vel ἄσσο') ἔρδε. 4. ποιμνίους ἐπιστάτων] Cf. Oed. R. 1028. ἐνταῦθ' ὀρεῖοις ποιμνίοις ἐπεσάτουν. Aj. 27. ποιμνίων ἐπιστάταις.

189, 1. ἐκ παντός] Qu. ἐπὶ παντός.

190. λύρα βοῶν γὰρ ῥύσι' ἐξελύσατο probabiliter Schneidewin. p. 107. βοῶν] βοῶν νιν Unger. Recte, opinor.

191. Qu. ὄλβον δὲ μελέτη κτῆμα κρεῖσσόν ἐστ' αἶε.

192. Qu. τὰ τρι' ἀπέφηνε μουσικῆς μ' ἐφευρετὴν (vel ταῦτα τὰ τρι' εὐρετὴν μ' ἔφηνε μουσικῆς), | χρόνος θεοῦ τε πνεῦμ' ἔρωσ θ' ὕμνωδίας. θεῶν Philostr. θεοῦ Julian.

193, 1. πολλὰ μὴ πράσσειν παρὸν] πόλλ' αὖ μὴ πράσσειν χρεῶν Nauck. et Hense. παρὸν] Lege δέον. παρὸν venit a versu proximo. μῶρος] μωρὸς libri.

194, 2. πόλει τ' ἀρεστός] πόλει τ' ἀρεστός Nauck. prob. Schmidt. Anal. p. 82. πόλει τε πιστός Dowdall. Qu. πόλει δὲ χρηστός. 3. ἐγὼ γὰρ —] Cf. Suppl. 508. σφανερόν ἡγεμῶν θρασὺς | νεῶς τε ναύτης.

195. ἅπαντα τίκει χθὼν —] Cf. Monost. 89. γῆ πάντα τίκει καὶ πάλιν κομίζεται. 539. χθὼν πάντα κομίζει (τίκει;) καὶ πάλιν κομίζεται. 668. ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

196, 2. εὐτυχεῖ — δυστυχεῖ — εὐδαιμονεῖ] εὐτυχεῖν — δυστυχεῖν — εὐδαιμονεῖν Cobet. prob. F. G. Schmidt. τὸ πάμπαν] Qu. τὸ παράπαν, aut potius τις πάμπαν. 3. τε libri. δὲ tacite Wagner. 4. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες] ἐν ὄλβῳ μὴ ἀσφαλεῖ βεβηκότες F. G. Schmidt. Anal. p. 94.

197. εὐκρας] Cf. Fr. 506, 2. Plat. Criti. 112 D. κρήνη εὐκρας πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος. οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως] Haec mendo laborant, non enim satisfacit Lobeckii correctio ἡδονή.

198, 2. μηδὲν δόμοισι] μηδὲν ἀπολαῦσαι F. G. Schmidt, coll. Thuc. I. 70. 4. ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων. II. 53. 3. ἦν — εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. Recte, opinor. πευράσεται] πεπάσεται (i. e. κεκτήσεται) Cobet. θηράσεται Kock. Quae conjectura confirmatur fragmento papyraceo nuper reperto apud

Mahaffy p. [13], ubi legitur *θηρά(σ)εται*. 3. οὔ ποτ' αὐτὸν] (*αὐτὸν οὐ π(ο)τε*) in fr. pap.

199, 2. εὖ φρονεῖν ἔχω] εὖ φρενῶν ἔχω Valck. prob. Nauck. Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντιῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.

200, 1. εἰς εὐεξίαν] Cf. Arist. Av. 806. εἰς εὐτέλειαν. 3. ἄνδρ' εἰδισμένον ἀκόλαστον ἦθος] Cf. Fr. 284, 8. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ | σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰ μῆχανα. Sed in ἦθος latet forsitan ἦσσω. Cf. Fr. 1, 5. δοτις ἔστ' ἀνὴρ | γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσοσημένος. 4. ἀκόλαστον ἦθος γαστρος] ἀκόλαστον ἦθος εἰκός — F. G. Schmidt. Qu. ἔχειν (τρέφειν) ἀκόλαστον γαστέρ' —, vel ἀκόλαστον ἴσχειν γαστέρ', vel ἀκόλαστον ἀσχεῖν ἦθος —. Cf. Fr. 364, 22. ἀκόλαστα δ' ἦθη — μῖσει. ἐν ταῖσι μένειν] γαστρος ἐνδοῦναι μένει (?) Kock. Ver. p. 228. De locutione ἐν ταῖσι μένειν cf. Arist. Vesp. 969. κοῦδέ ποτ' ἐν ταῖσι μένει.

201, 1. ἄδοιμι] εἰδοιμι B. ἔρδοιμι F. G. Schmidt. Cf. Eur. Fr. 370, 3. αἰδοιμι δὲ στέφανοις κάρα πολὺν στεφανώσας. Fort. ἄδοιμι. 2. νοσεῖ] νοεῖ Badham. Qu. σέβει aut νέμει, aut φιλεῖ.

202, 1. εἶδον] ἔνδον Both. prob. F. G. Schmidt. Qu. — βουκόλον (τιν') ἡσθόμην. θαλάμοις] Qu. θαλάμων ἐν μυχοῖσι. Post βουκόλον lacunam indicat Nauck. 2. κομῶντα] κοσμοῦντα solenter Toup. Fort. στέφοντα.

204, 1. φρονῶ δ' ἃ πάσχω] Cf. Soph. Tr. 313. 3. ἀγνωσία] I. q. ἄγνοια.

205, 2. ἐπῶν δὲ κάλλεσιν] Lege ἐπῶν τε κάλλεσιν. Agatho καλλιειπής dicitur Arist. Thesm. 49. 60. 3. τὰ κριβέστατον] Qu. τὰ σφαλεστάτον, vel τὰ κριβὲς (τὰ σφαλές) —. 4. τοῦ ῥόν] τοῦ ῥον F. G. Schmidt. 5. ἀλλὰ γὰρ aut ἀλλὰ γε libri. ἀλλ' ἐγὼ Sylburg.

206. τίκτω ἡνίκα] τίκτω θ' — Valck. Idem πάλαι pro πάλιν. Qu. τίκτω σ' —, vel κνοῦσ' ἔτικτον.

207, 2. Scribe ἔχει λόγον καὶ τοῦτο, τῶν πολλῶν βροτῶν | δεῖν —.

208. αἰδεῖσθαι] Desidero verbum vitare significans. Fort. ἀλεαίνειν.

209, 2. φωτός] θηρός (?) F. G. Schmidt. 3. σοὶ τήνδ' —] σοὶ Ζῆν' — optime Valck. (coll. Bacch. 29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέχους). σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄν [ὥσπερ εἶ?] τράγον μολεῖν Kock. Ver. p. 230.

210, 1. βροτείων] βρότειαι (βρότειοι) al. Cf. Fr. 685, 1. φεῖ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι (f. τυχῶν). πημάτων] Qu. πραγμάτων. Sic Aesch. Ag. 1327. ἰὼ βρότεια πράγματα. Fr. 155. τάνθρωπεια. Eur. Fr. 981, 2. εἶτε τύχα (τις) εἶτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. Philetaer. III. 295. τάνθρωποι δρώντα πράγματα. Sed

Fr. 991, 2. Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη. 2. δοαι τε] δοαι δὲ recte Clemens.

211, 1. εἰ νοῦς ἐνεστίν. —] Cf. Fr. 552. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι. ποῦ 'στὶ τῆς εὐμορφίας | ὄφελος, ὅταν τις μὴ (μὴ τὰς al.) φρένας καλὰς ἔχη; 2. εἰ μὴ — ἔχοι] ἦν μὴ — ἔχη recte Nauck.

212, 2. ἐν] ἐπ' Pflugk. Dind. Nauck. ἐκπεπληγμένους] Malim ἐπτοημένους. Qu. λέκτροισιν αἰσχροῖς εἶδον ἐμπεπλεγμένους.

3. ἄσμενος] Qu. αὐθις αὐ, quum proxime sequatur ἦσθη.

213. κῆδος καθ' αὐτὸν —] Cf. Aesch. Prom. 890. ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἐαυτὸν ἀριστεύει μακροῶ.

214, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν libri. (Cf. Fr. 76. ὦ παῖ Κρέοντος, ὥς ἀληθὲς ἦν ἄρα | ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίνεσθαι τέκνα. Cf. ad Her. 299.) ἐσθλῶν ἀπ' ἀρχῶν Mein. ἐσθλῶν ἀπ' ἀμφοῖν conj. Nauck. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόκων Herw. (coll. Phoen. 18. μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ). γάμων ἀπ' ἐσθλῶν malit Schmidt. Qu. ἐσθλῶν ἀπ' οἰκῶν (ἀρότων, vel εὐνῶν), vel ἐσθλοῖν ἀπ' ἀμφοῖν. Cf. Fr. 524, 3. et Theodect. Fr. 3, 1.

215, 1. οὐ γάρ ποτ' ἀνδρα —] Qu. οὐκ (οὐδ') εἰκὸς ἀνδρα —.

2. γνώμας δαίκειν] Cf. v. γνωμδιώκτης Cratin. II. 225.

216. (ἐπεὶ) τὸ δοῦλον Herw. Facile excidere poterat ἐπεὶ post — ὅπη. Qu. (φεῦ φεῦ), τὸ δοῦλον etc. Cf. Fr. 217, 1.

218, 1. αἰγῆς στέφανος] αἰγὴ στεγανὸς Herwerden. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ] Qu. ἀνδρὶ γίνεσθαι. Vel κόσμος δὲ αἰγὴ καὶ πρὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ. 2. οὐδ' τοῦθ' Porson. Qu. πάνθ'. ἡδονῆς — ἄπτεται] Cf. Plut. Fab. 1, 3. τὸ γὰρ — τῶν παιδικῶν ἀπτόμενον ἡδονῶν. Anth. Pal. XII. 160. 4. πόθων πολλάκις ἠψάμεθα. 3. ἀσθενὲς δέ] Imo ἀσθενὲς τε. ἀσθενὲς] Anglice, a source of weakness. Suspectum.

219, 1. τὰς χρὴ σ' ἄσκειν A. τὰς χρήσεις — M. δὲ χρὴ σ' — alii. τὰς χρεῶν σ' — Dind. Qu. τὰς δὲ χρὴ σ' ἄσκειν. Τὰς pro ἡς posuisse Euripidem vix crediderim. 4. κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας] Cf. Suppl. 315. πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν. Soph. Aj. 465.

220, 1. γνώμαις] βουλαῖς Clem. γνώμη Stob. ἀνδρὸς Stob. Plut. ἀνδρῶν Diog. Epict. (Stob. Fl. 46, 82.) Clem. Orion. Quod praestat. οἰκοῦνται πόλεις] Qu. οἰκεῖται πόλεις. Cf. Arist. Eq. 1175. οἶμι γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἐτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ —; 2. εἰς δ' Plutarch. εἰς τ' Stob. Or. Nauck. Dind. 4. ὄχλῳ] ὄπλοις Galen. ὄλβῳ Bergk. prob. Nauck. (Recte). σννοικεῖ δ' ἀμαθία Schmidt. Anal. p. 41., coll. Plat. Alc. I. p. 118 B. ἀμαθία γὰρ ξυννοικεῖς — τῇ αἰσχίᾳ.

221, 2. γνώμη φρονοῦντες] αὐτοὶ φρονοῦντες Hense. Latet vitium. Qu. μεγάλα (aut μεῖζον, aut φύσει) φρονοῦντες. 3. ψυχῇ] Malim τύχῃ aut γνώμη. πρὸς φίλων νικώμενοι] Cf. Soph. Fr. 671, 4. πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.

222, 1. εἰ δέ που τύχοι] Lege εἰ δέ του τύχοι. περίξ ἐλίξας ταῦρος — Valck. Qu. περίξ ἐλίξας ἀνθέν' (τὸ κέρας), vel περίξ ἐλίξας εἴλεκε πάνθ' ὁμοῦ λαβών. Hoc ipsum supplicium (τοῦ βοῦ προοδεῖσθαι) Antiopae praeparaverat Dirce. 2. ἐλίξας] ἐλίξας (ταῦρος) Valck. Qu. ἐλίξας αὐτόν (vel δεσμόν). εἴλχ' εἴλεκε (πάνθ') Bergk. 3. γυναῖκα] Qu. ἀπαντα, vel γυναικί (Dircae).

δρῶν μεταλλάσων] Qu. δρῶν τε συσσύρων.

223, 1. τήν τοι δίκην —] Cf. El. 150. τήν τοι δίκην λέγοναι παῖδ' εἶναι χρόνον (al. Διός). Soph. Oed. R. 614. παῖδα τῆς τύχης. Qu. ἢ τοι Δίκη, λέγουσι, παῖς ἐστὶν χρόνον. 2. δεικνύσι δ' ἐσθλὸς δόσις ἐστὶν ἢ κακός F. G. Schmidt. δεικνύσι δ'] Lege δεικνύσι δ' (aut γ'). ἐστὶ μὴ κακός] ἐστ' ἢ μὴ κακός recte Porson.

224. ὑποπεσοῦς' ἔλαθεν] ἐπιπεσοῦς' ἔλαθεν Luzac. p. 119. et F. G. Schmidt. Cf. Hor. Od. III. 2. 31. 'Raro antecedentem scelestum [Deseruit pede Poena claudo.] 2. δταν ἔχη] δταν ἔλη Luzac. Fix. δταν ἴδῃ Mein. prob. F. G. Schmidt. Recte, opinor.

225, 1. ἐλθεῖν libri. ἐλθόνθ' recte Jacobs. prob. Nauck. Qu. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' — οἰκεῖν (Jacobs.), vel Ζῆθον μὲν ἐνθένθ' (Mein.) — ἐλθεῖν. 2. κελεύει] κελεύω recte Jacobs. Nauck. μουσικώτατον] Lege μουσικώτερον. Error solennis. 3. Ἀθήνας ἐκπερᾶν] Cf. Her. 849. ἐκπερᾶν πάγον Διὸς διὰς Ἀθήνας. Herc. 387. πέραν — Ἐβρον ἐξεπέρας ὄχθον. Andr. 795. ἀξείνον — ἐκπερᾶσαι ποντίαν ξυμπληγάδα. Phoen. 100. Hipp. 824. Iph. A. 18. Cum genitivo Andr. 824. δωμάτων ἐκπερᾶ. Cycl. 510. ἐκπερᾶ μελάθρων. Hel. 1401. Hoc fragmentum non Euripidis esse monuit post alios Nauck.

226. Verba Euripidea exciderunt. Significari versus notissimos ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα κτλ. (Fr. 935.) suspicantur Schneidewin et Nauck.

228. εὐθυδήμονα] Mirum compositum. Qu. εὐθύδημον, vel εὐθυρρήμονα. Hesychius ἀπλοῦν δήμοτην interpretatur. Scripserat forsitan Euripides εὐθύμονα, quae vox occurrit Aesch. Cho. 84.

Fragmentum Antiopae papyraceum A.

Vide The Hermathena XVII. Dublin, 1891. The Classical Review vol. V. n. 3. Transactions of the Royal Irish Academy, Cunningham memoirs, n. VIII., by Rev. J. P. Mahaffy, D. D. 4to. Dublin, 1891. Tragicæ dictionis Index, ed. Aug. Nauck, gr. 8vo. Petropol. 1892. p. XV—XXI.

σδε μηδ' ὅπως φευξόμεθα.
(εἵπερ γὰρ ἡμᾶς (Ζεὺς) ἐγέννησεν πατήρ,

1 sq. Haec Zethi videntur esse matrem hortantis et consolantis.

1. μηδὲ pap.

2. εἵπερ γὰρ Wilamowitz. ἡμᾶς Ζεὺς Bury.

- (σωσ)ει μεθ' ἡμῶν τ' ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται.
 (ἴ)κται δὲ πάντως εἰς τοσόνδε συμφορᾶς
 (ῶσ)τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν εἰ βουλοίμεθα 5
 (Δίρκ)ης νεῶρες αἶμα μὴ δοῦναι δίκην.
 (μένου)σι δ' ἡμῖν εἰς τόδ' ἐρχεται τύχη·
 (νὼ μὲν) θανεῖν δεῖ τῷδ' ἐν ἡμέρας φάει
 (σὺ δ' ἂν) τροπαῖα πολεμίων στήσας χερσί.
 (καὶ σοὶ μὲν) οὕτω, μῆτερ, ἔξανδῶ τάδε· 10
 (σοὶ δ', δς τὸ) λαμπρὸν αἰθέρος ναεὶς πέδον,
 (αὐδῶ) τοσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως,
 (γῆμαν)τα δ' εἶναι σοῖς τέκνοις (ἀνω)φ(ε)λῇ·
 (οὐ γὰρ) καλὸν τόδ', ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις.
 (ἴθι) λαμπρὸς ἄγρην τ' εὐτυχ(ῇ θ)εῖης (ἐμ)ήν, 15
 δπως (ἔ)λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον.
 (XO. ἀλλ' αὐτὸς), εἰ χρὴ δοῦσθαι τυραννικῶ
 (σ)κ(ή)πτρω(ι), Λύκος πάρεστι· σιγῶμεν, φίλοι.

3. σώσει Wilam.
 4. Dubitat Mahaffy utrum littera secunda κ an σ sit. ἴκται Bury. ἴκται (sic) Campbell. Quod passive poni nequit. Qu. ἔγμεθα, aut ἐσμέν — ἐν τοσόνδε συμφορᾶς. Vel ἔγμαι, vel ἔγω. Cf. Hero. 1281. ἔγω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ' οὐτ' — Nequaquam placet ἴκται. παντων pap. πάντως Weil. Wilam. Rocto.
 5. ῶστ' Bury. Deleatur virgula post ἐκφύγοιμεν, constructio enim est οὐδ' εἰ βουλοίμεθα etc.
 6. ρι. ησ pap. Δίρκης recte Bury. νεῶρες αἶμα] Recentem caedem.
 7. ἄπασι Blass. (I. e. Antiopae filiisque ejus et fortasse pastori.) κτείνουσι vel πτανουσι Ellis. μένουσι recte Campbell. et Weil.
 8. ἡ γὰρ Bury. ῶστ' ἡ Blass. νὼ μὲν probabiliter Rutherford. Fort. ῶστ' ἡ. τωιδ' pap.
 9. ἦτοι Bury. (Sed ἦτοι post ἡ ferri nequit.) ἡ καὶ Wilamowitz. et Diels. ἡ νιν Blass. (Malim ἡ νὺν.) Cf. Plat. Criti. 108 B. ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐπὼ τροπαίων ἐστησαν. σὺ δ' ἂν (et στήσας pro στήσαι) probabiliter Rutherford. Fort. ἡ καί. στησαι pap.
 10. καὶ σοὶ μὲν Blass. et Wilam.
 11. σὲ δ' δς τὸ Weil. σοὶ δ' δς τὸ Blass. et Wilam. πέδον] πόλον sine causa Vitelli.
 12. αἰτῶ Weil. λέγω Blass. φράζω Wilam. Leg. αὐδῶ aut λέγω. γαμεῖν] Cf. Tro. 44. γαμεῖν βιαίως σκότιον λέχος.
 13. σπείραντα Bury. et Wilam. γῆμαντα Rutherford. Campbell. et Diels. θεί' εἶτα Ellis. ἀνωφελῇ Bury. Cf. Fr. C. v. 2. συμμάχους ἀνωφελείς.
 14. οὐ γὰρ Bury. et Wilam. τόδε pap.
 15. (ἴθι) λαμπρὸς supplet Rutherford. πάρισθι πρὸς Weil. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς Diels. σῶσον δὲ πρὸς Bury. τε pap. εὐτυχασειη . . . ἦν pap. εὐτυχῇ θείης Bury. ἄγρην τ' εὐτυχῇ θείης ἐμὴν Rutherford. Cf. Soph. Fr. 737 a. λαβόν-τες ἄφθονον | ἄγρην πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν (f. οἴσομεν). Bacch. 1181. εὐτυχεῖς τῷδ' ἄγρῃ. Contra Eur. Fr. 521. μελέαν ἀγρεύεις ἄγρην.
 16. δπως Bury.
 17. XO.] Chorus ex senibus Thebanis, fortasse ruricolis, constabat (cf. schol. ad Hipp. 58.). ἀλλ' αὐτὸς Mahaffy. δδ' αὐτὸς Weil. καὶ μὴν δδ' Dowdall. τυραννικῶ pap.
 18. σκήπτρῳ Bury.

οὐκ ἔχουσιν ἐν χερσὶν
(φ)ουρουτε περίβολον πέτρας
ντες, κἄν τις ἐκ(βαίν)ῃ δόμων
δε παιδαν . . . . σ ἐμῇ
καὶ χειρὶ καὶ τάχ' εἴσεται
διαστ
οιος κηρυ

15

καὶ προ(ῶ)τα μὲν σφ
ον Ζεὺς ἐμείχθη
τί δῆτ' ἂν εἰς
Ζηνὸς μολοῦσα σε
ἐπεὶ δ' ὀρίζει καὶ δ
αυτὴ τε δεινὴ
παῖδάς τε τοὺς
ὧν χρὴ σ' ἀκούειν
ἐκόντα δοῦνα(ι)

20

25

12. ἔγχη δὲ λόγχης τ' Wilam. Possis etiam ξίφη τε λόγχης τ'. παῖδοι γε, κοῦκ ἔχουσιν ἐν χερσὶν (χερσὶν?) βέλη (ξίφη?) Campbell. εγ pap.

13. ὑμεῖς ἂν οὖν φρουροῖτε — Campbell. Malim ὑμεῖς μὲν οὖν φρουρεῖτε — . Λύκος δ' ἔβη φρουροὶ τε πάντες εἰς στέγας Wilam. περίβολον (παν? . . .) pap. Post h. v. lacunam unius versus indicat idem. πανταγῇ Campbell. Qu. περίβολον στέγης. περίβολον] Septum, ambitum. Cf. Thuc. I. 89. Plat. Resp. VIII. 548 A. Legg. III. 680 E. Theaet. 197 E. etc. Herod. I. 181. Eur. Hel. 1530. Tro. 1141.

14. (πέρ)ξι βλέποντες Dowdall. εκ . . . ηι pap. Dedi ἐκβαίνῃ. Cf. Hel. 864. ἐκβαίνει δόμων. Iph. T. 1222. ἐκβαίνοντας δωμάτων ὄρω ξένους. 98. δωμάτων — ἐκρησόμεσθα. Observandum κἄν (non κἔν) contractum ex καὶ ἦν, ex usu, opinor, aetatis recentioris.

15. ἐγὼ δὲ παῖδα Νυκτέως ἐμῇ χειρὶ | μάρψω· σὺ δ' ἂν δέχοιο· καὶ τάχ' εἴσεται Campbell. ἐγὼ δὲ παῖδα Νυκτέως ἐμῇ | μάρψω βίᾳ καὶ χειρὶ solerter idem. Malim — μάρψω βίᾳ καὶ χειρὶ. εμηι pap.

16. καὶ χειρὶ (. δειχέω) pap.

19. προ . . . τα pap. Dedi πρώτα.

22. σε pap. Scriptum erat, opinor, σεμνὸν aut σεμνά.

25. Qu. παῖδάς τε τοὺς (σοὺς).

26. ὧν] ωγ pap.

Fragmentum Antiopae papyraceum C.

Versus duos 14. 15. servavit Stobaeus Ecl. I. 3. 25. p. 57, 2. (Fr. 224.) ubi legitur Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπείσοῦς | ἔλαθεν ὅτιαν ἔγχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

(XO.)

ντας ὡς μάτην λόγῳ
(συ)μμάχους ἀνωφελεῖς
ῆς ἂν θεὸς θέλῃ

3—7. Pars postrema cantici chorici cantati postquam Lycus in insidias ab adolescentibus duobus praeparatas incidit. Versus sunt dochmiaci.

3. θελῃ pap.

- τήνδ' ἀνὰ στέγην τάχα.
 ριων σθένος βρόχοισι κατα
 βροτῶν δ' αὖ τέχναις
 ον· ἰὼ ἰώ) μοί μοι.
- 5
- αεα
 . αιδ τῶν νεανιῶν χεῖρες
 (ΛΥΚ. ὦ) πρόσπολοι, δραμόντες οὐκ ἀρήξετε;
 (ΧΟ.) ἀλαλάζει' ἰώ· μέγα βοᾷτ' Ἄρεως (ἦ)ω μέλος.
 (ὦ) γαῖα Κάδ(μον κ)αὶ πόλ(ις)μ' Ἀσωπικόν,
 κλύεις οἶον π . . . λαλεῖ . περὶ φροβερὸς
 αἵματος. Δί(α τοι Δίκα) χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ἔπεισεν
 ἔλαθεν δταν (ἔλῃ) (τι)ν' ἀσεβῆ βροτῶν.
 (ΛΥΚ.) οἶμοι, θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος.
 — τήν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν;
- 10
 15

5. (Θη)ρίων Diels.
 7. (ἐπεσ)ον Diels. ἰω pap. ξα ξα Weil. Malim ἰὼ ἰώ.
 8. αεα] Latet forsitan αἰέα aut αἰεέα.
 9. (κ)αὶ δ(ῆ) πρόσπολοι probabiliter Diels.
 10. ὦ πρόσπολοι Mahaffy. ὦ πρὸς θεῶν Wilam. (Sed lectionem προσπ
 diserte testatur Mahaffy.) μολόντες Weil. δραμόντες melius Diels. γέροντες
 Wilam. Possis etiam φθάσαντες.
 11—23. Lineae pro personis sunt in pap.
 11. ἀλαλάζει . . . γα βοαι. αρεως . . ω μέλος pap. ἀλαλάζεται μέγα βοᾷ
 θανασίμω μέλος Wilam. βοᾷ τ' Ἄρεος ἦω μέλος Weil. et Mahaffy. Qu.
 ἀλαλάζει' ὦ, μέγα βοᾷτ', Ἄρεως ἦω μέλος. Vel ἀλαλάζετε βοᾶν Ἄρεος, ὦ
 φίλοι. Cf. Bacch. 1131. αἰ δ' ἡλάλαζον. Herc. 981. ὁ δ' ἡλάλαξε. El. 843.
 ἡλάλαξε. 855. ἀλαλάζοντες. Bacch. 593. ἀλαλάζεται στέγας εἰσω. Eur. Iph.
 A. 1470. ἦω Δαναΐδαις εὐφημία. El. 879. ἦω ξύνανλος βοᾷ χαρᾷ. 143. μέλος
 τίθη. Fr. 775, 52. ἦω — αἰοιδά. Soph. Fr. 450. ἦω δὲ Πυθιάς βοᾷ. Herc.
 895. δαῖον μέλος. αρεως (αν . ς) pap.
 12. πόλιςμ' Ἀσωπικόν] Cf. Eur. Suppl. 571. γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
 13. κλύεις —] Cf. El. 1166. κλύεις ὑπώροφον βοᾶν; Med. 131. et 135. ἔκλινον
 βοᾶν; 1273. ἀκούεις βοᾶν; Phoen. 308. Φοίνισσαν βοᾶν κλύουσα. λαλεῖ .
 περὶ φροβερὸς (π . α . εἰπερ φροβερῇ) pap. Nonnisi φροβερ perspicue legitur.
 Qu. κλύεις ὄρες νῦν κλύεις νῦν ἔργον φροβερὸν αἵματος (dochm.) Vel potius
 κλύειθ', ὄρατε, δεῖν' ἀλάστωρ περὶ φροβερὸς αἵματος. παρὼν pro περὶ conj.
 Dowdall. Cf. Fr. 723. ὦ πόλις Ἀργους, κλύειθ' οἷα λέγει; Arist. Ran. 813.
 Pl. 601.
 14. et 15. Δίκα τοι — βροτῶν servavit Stobaeus Ecl. I. 3. 25.
 14. αἵματος per errorem ex Δίκα τοι factum esse suspicatur W. Headlam. Sed
 cf. Andr. 1109. αἵματος δοῖναι Δίκην. Or. 323. αἵματος τινύμεναι Δίκην. 499.
 αἵματος Δίκην. 1649. Δίκην ὑπόσχεος αἵματος. Herc. 43. μὴ ἐκπράξωσιν αἵμα-
 τος Δίκην. ἔπεισεν] ("ἔπεισεν is tolerably plain, ἔλαβεν quite so", Mahaffy.)
 ὑποπεισοῦσ' Stob. ἐπιπεισοῦσα F. G. Schmidt. ὑποπεισοῦσα (σῖγ') Usener. (Uti-
 que facile excidere potuit σῖγ' post -σοῦσα.) ἔπαισεν Ellis. Cf. Hipp. 1172.
 Δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον. Deleri vult Campbell. Qu. ἔπαισ' δταν ἔλῃ —.
 15. ἔλαβεν pap. ἔλαβεν Stob. ἔλῃ Stob. ἰδῃ Mein. (Fortasse recte, Δίκα
 enim οφθαλμὸς tribuitur, Dionys. 5. Adesp. 421 N.². Eur. El. 771. Δίκα πάνθ'
 ὀρώσα. Rhés. 199. τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα.) ἔλῃ Fix. Cf. Fr. pap. A. v. 16. δπως
 ἔλαμιν ἀνδρα θυσεβέστατον. Her. 941. εἰλέ σ' ἡ Δίκα χρόνῳ (τε)να pap.

κρήνης (ἀπό)ρρους, δς δεισιν ἄστεως
 πεδία τ(ὰ Θήβ)ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί.
 ὑμεῖς δ', (ἐπε)ιδὼν δοῖον ἢ Κάδμου πόλει,
 χωρεῖτε (ἀνα)κτε, ἄστυ δ' Ἰσμηγνὸν πάρα
 ἐπτάσ(τομ)ον πύλαισι(ν) ἐξαρτύετε. 45
 σὺ μ(ὲν) τὸ τόξον ῥῦμα πολεμίων λαβὼν,
 Ζῆθ', ὡς (τὸ πρὶν) τόξευε, (τὸν) δ' Ἀμφίονα
 λύραν κ(ελεύ)ω δ(ιὰ) χειρῶν ὠπλισμένον
 μέλπειν θεοῦ(ς) ὠιδ(αῖ)σιν· ἔφρονται δέ σοι
 πέτραι τ' (ἐρ)υμναὶ μουσικῇ κηλούμεναι· 50
 δέν(δρ)η τε μητρὸς ἐκλιπόνθ' ἐδώλια,
 ὥστ' εὐμ(άρεια)ν τεκτόνων θήσει χειρῖ.
 Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι,

41. (ἀπό)ρρους] Cf. Antiph. com. III. 27. αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον. Corrigendum forsān απορρώξ (Hom. II. β. 755. Στυγὸς ὕδατος ἀπορρώξ).

42. ἐξάρδων] Compositum vix alibi obvium. Scripserat forsān poeta τοῖς ὕδασιν ἄρδων.

43. δ. (i. e. δέ) pap. ἐπειδὴν δοῖος ἢ Κάδμου πόλει] Latuit criticos veram lectionem esse ἐπειδὴν δοῖον ἢ Κάδμου πόλει. Cf. Iph. T. 1045. ἐγὼ θεῖν γὰρ δοῖόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ. Herc. 1282. οὐτ' ἐμοὶ φίλαις | Θήβαις ἐνοικεῖν δοῖον. ἢ] ηι pap.

44. ἀνακτε Wilam. Cf. v. 25. (ἀναξ) Ἀμφιον. Θήβας Sandys. παῖδες Weil. ἄστυ δ' —] Cf. Apoll. Rhod. I. 736 sq. ἀπύργωτος δ' ἐτι Θήβῃ | κεῖτο πῆλας, τῆς οὔγε νέον βάλλοντο δομαίους | ἰέμενοι. etc. δε pap. ἰσμηγνου pap. Ἰσμηγνὸν Wilam. Cf. Phoen. 101. παρ' Ἰσμηγοῦ ῥοάς. παρα pap. πάλιν Sandys.

45. Cf. Eur. El. 422. τὰνδον ἐξάρτυετε.

46. συμη aut συμεν pap. το πνευμ . . pap. τὸ τόξον ῥῦμα feliciter Starkie. Cf. Her. 261. ἄπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα. Aesch. Fr. 353, 2. θάνατον — ὁσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

47. ὡς (....) . πον. νσυ pap. ὡς πρὶν ἐκπύνησον Starkie. Malim ὡς τὸ πρὶν τόξευε. . . ν δ' pap. ἐν δ' Starkie. Dedi τὸν δ'. αμφιονι pap. Ἀμφίονα Blass. et Wilam.

48. λύραν] Fort. λύρα. λύραν — διὰ χειρῶν ὠπλισμένον] Imitatio Aeschyli Sept. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὠπλισμένη. Ad rem cf. Apollod. III. 5. 5. Ἀμφίων δὲ καθαρχίδιαν ἥσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἐρμῶδ. x . . . ω pap. κελύω Mahaffy. καθάπτω Starkie. Non male. Cf. Apollod. III. 5. 5. Ἀμφίων δὲ καθαρχίδιαν ἥσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἐρμῶδ.

49. ἔφρονται δέ σοι —] Schol. Apoll. Rhod. I. 740. ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρῃ οἱ λίθοι αὐτόματοι ἱστορεῖ καὶ Ἀρμενίδας. 763. πόλις κτιζομένης διὰ τῆς Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ. Ovid. A. A. III. 323. 'Saxa tuo cantu, vindex justissime matris, | Fecerunt muros officiosa novos.'

50. τε pap. ἐρυμναὶ Bury. Cf. Hel. ἐρυμνῶν δωμαίων. Qu. δρεαι. Cf. Hec. 1110. πέτρας δρεῖας παῖς. μουσικῇ pap.

51. δέν . . μητρὸς εἰ . . . ουσιν ἐδώλια pap. (Post εἰ tres litterae λιγ.) δένδρῃ τε μητρὸς ἐκλιπόνθ' sagaciter Weil. δένδρῃ τε etiam Starkie. Quod recepi.

52. εὐμάρειαν Weil. Cf. Bacch. 1128. ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χερσίν. Eur. Fr. 181, 2. ἐξήτησε γὰρ | τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσά νιν. θήσει pap. θήσεις Weil. Qu. θείναι.

53. σὺν δ'] Qu. σὺν τ'. Cf. v. 68.

- οὐπερ τόδ' εὔρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ.
 λευκῶ δὲ πῶλῳ τῶν Διὸς κεκλημένῳ 55
 τιμὰς μεγίστας ἔξετ' ἐν Κάδμῳ πόλει.
 καὶ λέκτρο' ὁ μὲν Θηβαῖα (λήψ)εται γάμων,
 ὁ δ' ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον (εὐ)νατήριον
 τὴν Ταντάλου παῖδ' ἄλλ' (δο)ν τάχιστα χρῆ
 σπεύδειν θεοῦ δείξαντος οἷα βούλεται. 60
 (ΛΥΚ.) ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεῖς καθ' ἡμέραν,
 ἔδειξας (εἰς φῶς) τάσδ' ἀβουλίας ἐμὰς
 εἰς φρά(τερας) δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός.
 πάρεστε καὶ ζῆθ'· ἡὔρε μηνυτῆς χρόνος
 ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶν δὲ μητέρ' εὐτυχῇ. 65
 ἴτε νῦν, κρατύνει' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός

55. κεκλημένοι pap. Leg. κεκλημένῳ. Cf. v. 67. κρατύνει' — λαβόντε. Herc. 29.

56. ἐν] ey pap.

57. λέκτρα pap. λέκτρα — γάμων] Cf. Phoen. 59. τὰ μὲν λέκτρα μητρώων γάμων. Med. 594. γῆμαι λέκτρα βασιλέως. Iph. T. 538. λέκτρο' ἔγνημεν. Or. 1502. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον. El. 258. γάμον τοιοῦτον λαβών. Fr. 1057. γάμον λαβών | ἐσθλῆς γυναικός.

58. . . ναυστήριον pap. εὐνατήριον Housman. εὐναστήριον legitur Eur. Or. 590. in loco interpolato. Forma εὐναστήριον non usos esse tragicos ostendit Dind. ad Pers. 160. τὸ Δαρείου τε κάμῳ εὐνατήριον.

59. τανταλλου pap. δσον Weil.

60. πέμψαντος οἷα βούλεται] Leg. δείξαντος —.

61. ζευς pap. Μάλιν Ζεῦ. ω pap. Qu. ὁ (et ἔδειξεν). Alioqui scribendum foret Ζεῦ. Cf. Her. 387. φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἀγαν ὑπερφρόνων. Aesch. Pers. 827. Compellantur Amphion et Zethus, non Zeus. Cf. ad v. 63.

62. ἔδειξας ( ) pap. ἔδειξας ἔργῳ Diels. ἔδειξας εἰς φῶς Blass. et Ellis. (Cf. Hipp. 714. μηδὲν κακῶν σῶν εἰς φῶς δέξειν ποτέ. Soph. Oed. R. 1229. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά. Phil. 581. λέγειν εἰς φῶς δ' ἔξει. El. 640. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει πρὸς φῶς. Fr. 657.) ἔδειξας ὀρθὲ Starkie. ἔδειξε τήνδε Gomperz. Cf. Hero. 172. ἐμοὶ μέλει — τὴν τοσδ' ἀμαθίαν — δείξαι.

63. εσσφο . . . . . pap. "εσσφο seems almost certain." (Mah.) ἐς σφῶ μάτην Blass. et Rutherford. ἐς σφῶ πατρός Rutherford. ἐς σφῶ, γένος Wilam. εἰς φρήτορας (φράτορας) eruit Ellis. probat Mahaffy. Correxī εἰς φράτερας. (εἰς, non ἐς, ante consonantem legitur Fr. A. vv. 4. 7.) Cf. Aesch. Eum. 656. ποῖα δὲ χέρνυφ φρυτέρων προσδέξεται; Aristoph. II. 1061. ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραδὴν οἱ φράτερες. Cratin. min. III. 377. συγγενεῖς | καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρῶν μόλις.

64. πάρεστε καὶ ζῆτ' pap. περίεστε — requirit Rutherford. Scripserat, ni fallor, χωρεῖτε καὶ ζῆτ'. Cf. Iph. T. 699. ἔρπε καὶ ζῆ. ζιτ (f. ζητ) pap. εφ' ρε (sic) pap. ἔγρε vel εὔρε Mahaffy. Lacunam exiguum post εν scribam propter scabritiem aliquam fecisse suspicatur Mahaffy. ἔπορε Nauck. Praestaret ἔφρασε, sed verum videtur ἡὔρε. μηνυτῆς χρόνος] Cf. Hipp. 1051. οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον | δέξει καθ' ἡμῶν. Eur. Fr. 61, 1. χρόνος δὲ δείξει σ' ὃ τεκμηρίῳ μαθῶν | ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαι σ' ἢ καὶ κακόν. Fort. ἐξεμήνυσεν χρόνος.

65. ψευδεῖς (sic) pap. Qu. ψεύδειν (servato εὐτυχεῖν). σφωιν pap. ευτυ-
 χεῖν perspicue pap. εὐτυχῇ Nauck.

66. ἴτε νῦν perspicue pap. ἴτ' οὖν Ellis.

λαβόντε Κάδμου σκήπτρα· τὴν γὰρ ἀξίαν
 σφῶν προστίθῃσι Ζεὺς ἐγὼ τε σὺν Διί.
 Ἑρμῇ π(ι)θόμενος Ἄρεος εἰς κρήνην (β)αλῶ
 γυναῖκα θάψας, τῆσ(δ') ὅπως) θιγοῦσα γῆς
 νασμοῖσι τέγγη πεδία Θηβαίας χθονός,
 Δίρκη πρὸς ἀν(δρ)ῶν ὑστέρων κεκλημένη·
 λύω δὲ νείκη, καὶ τὰ πρὶν πεπραγμένα

70

* * *

67. τὴν] τὴν pap. ἀξίαν] Meritum. I q. τιμὴν v. 53. Cf. Hipp. 623. τοῦ τιμήματος τῆς ἀξίας. Herc. 146. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. Hec. 374. κατ' ἀξίαν.

68. σφῶν pap. προστίθῃσιν pap. Cf. ad v. 18. ἐγὼ τε] Fort. ἐγὼ δέ. Cf. v. 53. Ζεὺς τῇνδε τιμὴν σὺν δ' (σὺν τ') ἐγὼ δίδωμι (δίδωσι?) σοι.

69. Ἑρμῇ δὲ πεισθεὶς Wilam. Ἑρμῇ κελευσθεὶς Diels. Ἑρμῇ δ' ὑπείκων Ellis. Ἑρμῇ πιθόμενος Campbell. Recte. Cf. Or. 92. πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι; 593. τοῦτω πιθόμενος. 1670. πείσομαι σοὶς λόγοις. ερμη. pap. βαλῶ Mahaffy.

70. γυναῖκα θάψας pap. Corrigendum forsitan γυναικὸς ὄστᾱ. Cf. v. 39. Sed cf. Apollod. III. 5. 5. τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανατοῦσαν ῥίπτονσιν εἰς κρήνην τὴν ἂπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. τῆς et γῆς pap. Qu. τῇ(δ') — γῇ, aut τῇ(δ') — γῇν. Dedi τῇδ' — γῇ. Dubitari autem potest quoniam γῇ hic dicatur, Thebae (v. 66) an Eleutherae (Apollodor.) aut Cithaeron (Hygin.), ubi scena ponitur, unde Amphion et Zethus Thebas proficisci iubentur v. 44. "I think υπ may be the letters before the gap, though very faint" (Mah.) οἰνούσα pap. ἐνοῦσα Ellis. ῥαίνουσα vel ἐνοῦσα Campbell. θανατοῦσα Wilam. πρὶν οὐσα Campbell. κραίνουσα Diels et Gomperz, coll. Oed. C. 296. Qu. ναίουσα (τῇνδε γῇν), aut ἐνοῦσα (τῇδε γῇ), aut λαχοῦσα (τῇνδε γῇν), aut potius θιγοῦσα (τῇσδε γῆς).

71. τεγγῆ pap. De appositione nominum γῆς et χθονός Mahaffy conferri iubet Hel. 2 sq. Herc. 946.

73. λύω δὲ νείκη] Cf. Hippol. 1442. λύω δὲ νεῖκος πατρί. (Nauck.) καὶ τὰ πρὶν πεπραγμένα] Qu. — δεδραμένα. Cf. Andr. 814. καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα, ἔγνωκε πράξις (δράσις?) οὐ καλῶς. (Nauck.) Sequebantur fortasse verba ἔγνωκα πράξας (δράσας) οὐ καλῶς, ut in Andromaches versu.

229, 1. ὁ πλεῖστος] ὁ πιστὸς malit F. G. Schmidt.

230, 2. ἐκ γαίης] ἐκ γαίης codd. nonnulli Diodori Sic. εὐκταίης Tiber. ἷς γαίης conj. Nauck. Qu. εὐρροον, vel ἐκ πάντων. 5. κατ' αἰθέρα] κατὰ χθόνα al. Neutrum sanum putat Herwerden. Placet Stephani lectio δι' αἰθέρα (αἰθέρος?). τεθροῦπενοντος] τέθρουπ' ἔχοντος Doederlein. Mein. Herwerden. τέθρουπ' ἐλῶντος Jacobs. Wagner. Cobet. τέθρουπ' ἄγοντος F. G. Schmidt.

231, 1. ὦ βασιλεῦ] ὦ delevit Valck. 2. πολυβόλον] Qu. βαθυβόλον. πεδίον πινὲ μαρμαίρει] Cf. Hygin. Fab. 219. 'Arbitris semotis Archelaus regem abreptum in foveam conjecit atque ita eum perdidit.'

232, 1. κύματος ἄκραν] Qu. κύματος ἀλκήν. Cf. 1059. δεινὴ μὲν ἀλκή κυμάτων θαλασσίων. Adesp. 413, 2. μεγάλη κύματος ἀλκή. ὑπερθεῖν] Sic ὑπερπηδᾶν Soph. Fr. 876. 3. πενία κακὸν ἐχθίστον] Qu. πενία | νόσος ἐχθίστη. Cf. Fr. 250, 1. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.

233, 1. *Lege ἡμῶν δὲ τίνα δῆ (vel οὐ).*

234, 2. *ἔν ἔλαβε* Stob. ed. et f. cod. M. *ἔλαβε* (om. *ἐν*) A. B. *ἐνέλαμψε* Valck. *ἔλαμψε* Nauck. *διέλαμψε* malit Cobet. *Lege ἐνεστι.* *κρείσσον* Stob. ed. *κρείσσων* codd. 3. *γένος*, quod propter simile vicinum *πένης* exciderat, addidit Valck. Qu. *σπορά.* *πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν*] Qu. *πένης γὰρ ὧν τις οὐκ ἀπώλεσε,* vel — *οὐκ ἐκεῖνο πῆμ' ἔχει,* vel — *οὐκ ἐκεῖν' αὐχεῖν ἔχει.*

235, 1. *σοὶ δ' εἶπον*] Cf. Arist. Eccl. 225. *τούτῳ μὲν εἰπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὀρᾶν.* 2. *ὀρᾶ*] *Lege ὄρα.* *σὸν πατέρα*] *πατέρα σὸν* absque causa Both. Dind. Cf. ad Soph. Aj. 459. *ἔχθρι δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.*

236. *παισί*] *Legerim παῖδα.*

239, 1. *ἄνδρα*] *ὄντα* Orion. Recte: cf. Fr. 1039, 1. *τολμᾶν*] *πονεῖν* Orion. Recte. 3. *τὴν εὐανδρίαν*] *τὴν εὐδοξίαν* Jacobs. Cobet. Recte. Cf. Fr. 1039, 7. *οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν* (l. *εὐδοξίαν*).

240, 1. *ἡδέως ζητῶν βιοῦν*] Fort. *ἡδέως ζῆν ἀξιῶν*, sed non temere sollicitanda est forma *βιοῦν* (pro *βιώναι*). 2. *εὐκλειαν εἰσεκτίσας*] *εὐκλειαν εἶτ' ἐκτίσας* Nauck. Herw. *εὐδοξίαν ἐκτίσας*] recte Cobet., coll. Fr. 239. Qu. *εὐκλειαν ἂν κτήσας* ἂν. Exciderat nimirum ἂν post *εὐκλειαν*. "Cf. Fr. 147. *εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.* Fr. 474. *πόνος γὰρ, ὥς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.* 242, 2. *τίς δ' ἄμοχθος εὐκλείης;* Fr. 239, 2." (Herw.)

241, 2. *πόλιν ὀρθώσειεν* libri. *πόλιν ἀνορθώσειεν* Valck. *γαῖαν ὀρθώσειεν* Orion. *Lege πόλιν ἂν ὀρθώσειεν.* Cf. Fr. 366. et Soph. Ant. 163. 167.

242, 2. *τίς δ' ἄμοχθητος* libri. *τίς δ' ἄμοχθος* Grot.

243. Scripserat forsitan *ἐγὼ δέ σοι (σου) τὸ κρᾶτ' —*, vel *ἐγὼ δέ τοι σὸν κρᾶτ' —*.

244, 1. *φέρει*] *ἔχει* al. Quod fortasse praeferendum. 2. Qu. — *ἀνὴρ στρατηγῶν, εὐκλεᾶ γ' ἔχει φάτιν.*

245, 1. *ὀλίγον — ὀδόν*] *Parva vis armata.* 2. *στρατηγοῦ*] *στρατηγῶ* recte Grotius. *ταπεινοῦ* F. G. Schmidt. Ipse *tentabam σάφ' ἴσθι.*

247, 2. *παρὸν σοὶ*] *Scribe παρόν σοι.* *ἐλευθέως* vulg. *ἐλευθέρω* recte Nauck.

248. *καὶ σαφής*] *Mendosum.* Qu. *καὶ καλὸς*, vel *κευγενής.* Cf. ad Fr. 287, 5.

250. Cf. Fr. 170, 1. *οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.*

1. *ἐχθίστης θεοῦ*] Qu. *ἐχθίστης θεῶν.* *αἰσχίστης* libri. *ἐχθίστης* Bergk. Cf. Fr. 232, 3. *πενία | κακὸν ἐχθιστον.* 2. et 3. *Diversum fragmentum.* 2. *μισῶ γὰρ ὄντως*] *μισῶ δὲ πάντας* F. G. Schmidt.

3. *οὐδενός γε* (aut *τε*) libri. *οὐδὲν ὥς γε* Wakefield. et Badham. Nauck. *Legerim οὐδὲν πλὴν γε.*

251, 1. μὴ πλούσιον θῆς] Haec non intelligo. Excidit fortasse aliquid ante ea verba. 3. πλούτος] Lege πλούτον. Qu. πλούτον λαβὼν μέγιστον (πατρῶον, aut aliud quid epithetum) εὐγενὴς ἀνὴρ. τε τοῦτον] τε om. nonnulli codd. Qu. τοιοῦτος. Cf. Fr. 249. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστός δόλιος γεγώς;

252, 2. τὰλλα δ' libri. τὰ δ' ἄλλ' Grotius.

253, 1. κρείσσον] κρείσσω Pflugk. prob. Dind. Qu. κρείσσονα. Vel κρείσσον γὰρ οὐτε δοῦλον οὐτ' ἐλεύθερον | τρέφειν ἐν οἴκοις δεσπότην (pro ἀσφαλές) τοῖς σώφροσιν.

254, 1. τῶν γὰρ δικαίων οἱ νόμοι ταυτέματα | — τάδε | πάρεστι χρήματ' [χρήσιμ'], ἣν τις — Schneidewin. ἐκ τῶν δικαίων οἱ νόμοι τ' αὐτέματα | μεγάλα φέρουσι πάντα τ' ἀνθρώποις ἀεὶ Mein. σὺν τῷ δικαίῳ γὰρ νόμοι τ' — πάντ' ἐν ἀνθρώποις * * — Nauck. οἱ τῶν δικαίων γὰρ δόμοι ταυτέματα | μεγάλα φέρουσι — Herw. εἰ τῶν δικαίων] σὺν τῷ δικαίῳ Nauck. νόμοι τ' αὐτέματα] μόνῳ γ' αὐτέματα Nauck. Lege μόνῳ 'στ', vel μόνῳ ταυτέματα. 2. Qu. πάντα δ' (τ') ἀνθρώποις καλὰ | πάρεστι χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ 'ς θεοῦς (Soph. Ant. 731. εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοῦς). πάντα δ' cod. πάντ' ἐν Nauck. Qu. πᾶσιν, vel πολλά τ', vel πᾶσι δ', vel πάντες. ἀνθρώποις] ἀνθρώποις (ἀεὶ) conj. Mein. Nauck. ἀνθρώποισι τοι Ranke. Qu. ἀνθρώποις (πόννοι). Vel μεγάλα φέρει πάντ' ἔργ' ἐν ἀνθρώποις ἀεὶ. Facile post -ποις excidere potuit plenum. In fine versus plenum punctum ponendum est.

3. τὰδ' ἐστὶ χρήματ'] Haec sunt divitiae. Lege χρήσιμ'. εὐσεβῇ θεόν] εὐσεβῇ θεοῦς Nauck. Malim εὐσεβῇ 'ς θεοῦς, vel εὖ σέβῃ θεοῦς. Cf. ad Adesp. 283, 2.

255, 1. ἀπλοῦς ὁ μῦθος] Ante h. v. τῆς ἀληθείας ἔφν lectum fuisse censet Herw. Conjectura probabilis. λέγ' libri. λέγ' εὖ Valek. 2. εἰ φέροι] Malim ἦν φέρῃ, aut εἰ φέρει.

256, 2. τὸ ῥᾶστον εἴπας] τὸ ῥᾶστον ἔμπας F. G. Schmidt. Qu. ῥᾶστον τόδ' εἴπας. Cf. Iph. T. 1021. δεινὸν τόδ' εἴπας, ξενοφρονεῖν ἐπήλυδας.

257, 1. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν (sic cod. V.) ποτὲ | καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν; Schneidewin. coll. Fr. 508, 7. ἀλλ' ἡ Δίκη | ἐνταῦθά ποῦ 'στιν ἐγγὺς, εἰ βούλεσθ' ὀρεῖν. Qu. δοκεῖς τὰ θεῶν σὺ ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ etc. Exciderit σὺ ante simile σν —. Fortasse corruptum est ξυνετά. τὰ θεῶν σὺ Stob. (sed σὺ om. A.) τὰ τῶν θεῶν Orion. Quod ad τὰ θεῶν, cf. Soph. Fr. 729. Construe δοκεῖς νικήσειν τὰ etc. 2. πον μάκρ' (μακρὰν al.) Stob. πον μακρὰν Orion. μακρὰν (del. πον, aut πον μάκρ') ἀπωκίσθαι Mein., coll. versu Stobaei Ecl. p. 154. χρεῖα δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπωκίσται πολὺ. Qu. καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν. ἀπωκείσθαι Stob. ἀποκείσθαι Orion. 3. ἐγγίς ἐστιν Stob. ἔστιν ἐγγὺς Orion. δ'] Leg. θ'. Post ὀρεῖ virgula distinguendum videtur. 4. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ] Cf. Pher. II. 256.

τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ. Distingue sic, ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν, ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ (Anglice, though you dont know), | ὁπόταν etc. 4. 5. desunt in Orion. Versus fortasse spurii et interpolati.

258, 1. θεόν] θεοὺς conj. Nauck. 2. αὐτῷ] αὐτὸ Rankius. αὐτῷ malit Nauck. Recte, ut videtur. ποιεῖται] γίγνεται Herwerden ad Ion. 1251.

260, 2. τοῦ λίαν παρεῖλετο] Cf. Hec. 591. τὸ λίαν παρεῖλες. Her. 908. τῶν ἀδίκων παραιρῶν φρονήματος. Hipp. 1104. λύπας παραιρεῖ.

262. ὁδοῦρους] Confer νν. κηπουρὸς, πυλωρός. λυμεῶνας] Cf. Soph. Aj. 573. ὁ λυμεῶν ἐμός.

263, 1. Lege ἔσωσα δούλην σ' (vel σφ') οὔσαν.

264, 1. τὰς τῶν βροτῶν] ἐγὼ βροτῶν conj. Nauck. 2. ὥς εὖ μεταλλάσσουνσιν] ὅσον — Herwerden. ὥς θεοὶ — Hense. Recte, opinor. 3. εἰς ὀρθὸν ἔστη] Cf. Soph. Oed. R. 50. σιάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. Qu. δς γὰρ ἂν σφαλῇ | εἰς ὀρθὸν ἔστη χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίπτει.

265, 1. ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον | ἡδὺ — οἶκω Mein.

2. ἄνδρα φίλον] ἄνδρα σιφλὸν F. G. Schmidt. 3. ἐν οἴκῳ A. B. ἐν οἴκῳ Vind. Recte, opinor. Cf. Fr. 272. οὐ τῶν κακούργων οἶκος ἀλλὰ τῆς δίκης. Qu. ἀνοικτον, aut participium aliquid (— —).

266, 2. κακὸν ἦλθεν] Qu. κάκ' ἄρ' ἦλθεν, vel πάλιν ἦλθεν.

267, 1. ὁμολογῶ δέ σε | ἀδικεῖν] Lege ὁμολογῶ δέ σοι | ἀδικεῖν.

268, 1. βροτοφθόρα] Malim βροτόφθορα. Cf. Aesch. Eum. 787. σκύλα — βροτόφθορα] Cf. Aesch. Eum. 787. βροτοφθόρους κηλίδας. Suppl. 264. κνωδάλων βροτοφθόρων. 2. ὀρῶ σ' ἀπὸ libri. ὀρῶσα καὶ Heath. 3. ἔστιν] Scrib. ἐστίν. In Clementis loco, καίτοι καὶ (dele καὶ) τὰ ἄλλα ζῶα etc.

269. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά] δεινὴ φύσις νοσοῦσιν εὐρίσκειν ἄκη tentat Herw. Fort. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν ἄκη. Sed cf. Fr. Adesp. 408. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.

270. ἐμὴν χάριν] Cf. Phil. 1413. τὴν σὴν δ' ἤκω χάριν. Soph. Fr. 501, 6. Fr. 485.

271, 2. καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων] ἀνδρῶν ἀπάντων δαιμόνων θ' Mein. Magis placeret βροτῶν (θνητῶν) θ' —. ὑπέρτατον] ὑπέρτερον idem. Sed 'summum' est apud Caecilium. 4. οὐκ οἶδεν θνθ' ἡδιστον — Mein. θεόν] φίλον F. G. Schmidt. In Athenaei loco, ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον (l. μέγαν) κρίνει θεόν, etc.

272. τῶν κακούργων οἶκος] μὴ ἔστω κακούργων — F. G. Schmidt. Malim οὐ τῶν κακούργων φροντίς —, vel οὐ τῶν κακούργων ἀλλὰ τῆς δίκης λόγος. Cf. ad Soph. El. 100. κοῦδεις τούτων οἶκος φέρεται (φλέγεται?). οἶκος] οἶκος frustra Both. Cf. Fr. 265, 3.

273, 2. οὐχ ἡ τύχη γε] ἔχει τύχη σε Herm. οὐκ ἡτύχησας, τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος confidenter corrigit Madvig. B. οὐκ εὐτύχησα — Herw. Qu. οὐχ ἡ τύχη σέ (sc. διώκει). Nonnulla ante v. 2. excidisse putant Mein. et Nauck. Quod si ita est, legendum forsitan erit οὐχ ἡ τύχη 'στί, vel πάνθ' ἡ τύχη 'στί.

274. νηπίους ἀθύρμασιν] νηπίων ἀθύρμασιν Herw. ad Ion. 53.

275, 1. μόνον] μόνους al. 2. ἦ καὶ —] Lege ἦτοι —. δαίμων βίον ἔσφηλε] Cf. Fr. 925. πολλοῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων | σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες. Suppl. 270. οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

276. τὸ δ'] τὸ γὰρ Grot. Recte.

277, 2. ὀλίγη τ'] ἀνόμῳ (aut ὠμῇ, aut χαίρουσι χαλεπῇ) Herw. (coll. Plat. Polit. p. 302 E. μοναρχία — ἀνομος καὶ χαλεπή). ὀλίγων τ' recte Grotius. Oligarchiam intellige. 3. τοῦλεύθερον] Cf. Hel. 738. τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον. 4. νομίζεται] νομίζεται Philo.

279, 1. ποῖ; πῶς δὲ λήσει;] Qu. πῶς λησόμεσθα; vel ποῖ δεῖ τραπέσθαι; vel ποῖ καὶ φύγωμεν; 3. καὶ τοῦπιχειρεῖν] γ' add. Nauck. ex Vind. Melius deerit particula.

280. κέρας ὀρθιον] Fort. κέρας ὀρθόν. Confer v. ὀρθόκερας. Hesychii glossam non expedio.

282. διέφθειρε] διέφερε Kuster. Recte, opinor. Cf. Rhes. 982. ἅπαις διοίσει. 600. δς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' εἰς αὖριον. Soph. Aj. 511. διοίσεται (βιώσεται?).

283. φιλοτραφής] I. q. φιλότροφος, sustained by friends. Cf. v. εὐτραφής.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ. In Athenaei loco, ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ] ἐν τῷ σατυρικῷ Αὐτολύκῳ conj. Nauck. Sed dicendum fuisset ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ, ut in Fr. 285. 286. et Tzetz. l. l.

284, 1. κακῶν γὰρ ὄντων] κακῶν γε ὄντων Athen. κακῶν γε γῶτων Nauck. κακῶν παρόντων F. G. Schmidt. Cf. Menand. IV. 263. πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις κακῶν | ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν. 2. ἀθλητῶν γένος] Imo ἀθλητῶν γένους. Post γένους ponatur virgula. 5. ἡσσημένος] ἡσώμενος malit Herw.

7. κάθυπηρετεῖν Gal. καὶ ξυνηρετεῖν (aut ξυνηρετεῖν) Athen. Verum videtur κάθυπηρετεῖν. Cf. Soph. Oed. R. 217. τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν. 8. ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ] Cf. Fr. 200, 3.

9. διαλλάσσουσιν] Malim μεταλλάσσουσιν, ut est apud Galen. τὰμήχανα] τὰμήχανον al. Fort. τὰμηχάνων. 10. πόλεως ἀγάλματα —] Similiter El. 388. αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν | ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν. Metag. II. 755. ἀγορᾶς ἀγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. 11. γῆρας πικρόν] Malim γῆρας λυγρόν. Cf. Herc. 651. τὸ δὲ λυγρόν — γῆρας etc. Hom. Il. κ'. 174. etc. 12. τρίβωνες] I. e. ὡς τρίβωνες. κρόκας] Cf. Pind. N. X. 44. ἐπιεσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. 16. τίς γὰρ] Qu. τί γὰρ (ut

ap. Athen.), et mox τί δ' (τί τ' Athen.) pro τίς. 17. παίσας] πλήξας Galen. Sc. πύξ. 20. δι' ἀσπίδων — θείνοντες] Cf. Her. 685.

τί δ'; οὐ θένοίμιν κἄν ἐγὼ δι' ἀσπίδος; δι' libri. δίχ' Lobeck.

ποσὶ Galen. χειρὶ aut χειροῖν Athen. 21. θείνοντες] Qu. θέοντες (cum Galeno) aut τρέχοντες, vel κρούοντες. ἐκβαλοῦσι] Qu. ἐξε-
λῶσι. 22. ταῦτα μωραίνει] Sic Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει.

23. ἐχρῆν σοφούς] ἄνδρας μὲν οὖν χρῆν τοὺς σοφούς τε κἀγα-
θούς (expuncto σιὰς) Dobr. Cobet. Recte, opinor. 26. δοῖς γε]

δοῖς τε Musgr. 27. ἀφαιρῶν] Qu. ἀφαιρεῖ. 28. πόλει τε
πάσῃ] πόλει τε ταύτῃ Nauck. Fortasse recte.

285. τοὺς ὄνους | τοὺς λαρκαγωγούς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα
Bentl. Qu. τοὺς ὄνους | τοὺς λαρκαγωγούς ἐξ ὄρους φέρειν ξύλα.

286. Fort. σχοινίνας | φλοῖνας τε ταῖς ἐπιποισιν ἡνίας πλέκει.

287, 1. ἦν] ἦ Cobet. 2. κἀγὼ — βίω] Qu. ἀγαθῶν (ἐσθ-
λῶν, aut καλῶν) — ἐγὼ. 3. ἐν κρίνῳ libri. ἐγκρινῶ (?) Pierson.

ἐν κρίσει Badham. Qu. μίαν ἐγὼ κρίνῳ πολὺν, vel ἐν κρίσει νικᾷ
πολύ. νίκαν] νικᾶν B. 4. καὶ δῶ] χῶτῳ Badham. 5. πε-
νίας τ'] Qu. κάλλος τ'.

7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ] ἀλγεῖ μὲν, ἄλλος δ'
ἐνκόλως ἀμύνεται Herm. Qu. ἴσως μὲν ἀλγεῖ, vel ἔχει μὲν ἄλλος.

παγκάλως δ' ἀλγύνεται] παγκάλως δ' ἀμύνεται Herm. Badham.
Madvig. (Recte, ut videtur, sed cf. v. 13.) πᾶν ἄχος δ' ἀμύνεται

F. G. Schmidt. παγκάλως δ' ἀβρύνεται Madvig. 8. ὄλβον] πλού-
τον Plut. Quod praeferendum videtur. ὄλβον διοίγειν θάλαμον

ἡδιστον χειρὶ] Suspectum χειρὶ. Qu. — ἐνδον ὄντ' ἔχων, vel —
ἡδιστον βλέπειν. 9. τοῦδε] τοῦδ' ὁ Badham. 10. πλουτῶν]

Qu. χαίρων. ζεύγλαν] ζεύς τ' ἂν ἀσχάλλῃ, ζεύς τ' ἀνασχάλλει,
aut ζεύς τ' ἀνασχάλλει libri. ζεύγλαν ἀσχάλλει Salmas. ζεύγματ'

ἀσχάλλει Badham., coll. ἀνάγκης ζεύγματ' Iph. A. 443. Recte, opi-
nor. 13. πενία] πενίας Badham. ἐν δ' ἀλγύνεται] ἐν δ' —

Badham. ἦν — F. G. Schmidt. Qu. εἴτ' ἀλγύνεται, vel εἴτ' δ' ἀλγύ-
νεται. 14. φρονῶν δ' ἐπ' αἰδοῦς] φρονῶν ἐπ' αἰδοῦς δ' al.

φείρων — F. G. Schmidt. ἔργ' — χερῶν] Anglice, manual work
(labour). 15. ὁ δ' οὐδὲν οὐδεὶς] ὁ δ' οὐδ' οὐδὲν M. ὁ δ'

οὔποι' (aut οὐδάμ') οὐδεὶς malit Herwerden ad Ion. 594. Qu. ὁ δ'
οὐδάμ' οὐδεὶς, vel ὁ δ' οὐδενὸς φύς, vel ὁ δ' αὖ πενόμενος —,

vel ὁ δ' οὐδὲν ὦν μὲν —. 18. ἄριστον] ἄμεινον al. Nauck.
πεπειραῖσθαι] Cf. Fr. 465. πεπειραμαι. Soph. Fr. 516. εἰ γῆς μὴ

πεπειρασαι ξένης. Aristarch. Fr. 2, 1. ἔρωτος δοῖς μὴ πεπειραται
βροτῶν. 19. et 20. om. tres codd., qui cum hoc loco conne-
ctunt Fr. adesp. 461. Versus spurii interpolati, ni fallor. 19. οὐ

κείνο γὰρ μεμνήμεθ' — F. G. Schmidt. μεμνήμεθ' οἷον ἦν ποτε
conj. Nauck. 20. μετ' ἀνδρῶν] Qu. μετ' ἄλλων. εὐτύχουν ποτὲ

vulg. εὐτύχουν βίῳ Nauck. ex Joh. Damasc. in Stob. Ecl. p. 762, 25.
ed. Gaisf., ubi hic versus sine lemmate exstat inter Adesp. 229.

et 230. interpositus.

288, 2. οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἶσ'] Cf. Arist. Nub. 1470. οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ etc. 4. αὐτὰ libri. αὐτοὶ recte Both. Nauck. Dind. 7. παραβαίνοντας] Sc. τυράννους. 9. ἡσυχῇ] Fort. ἐς θεούς. 10. πόλεις τε] Løge πόλεις δέ. 13—15. Versus ab hoc loco alieni. 13. ἡμᾶς] Kock. Ver. p. 249. 15. μαθεῖν, ἀπείργειν εἰ σθένοναι συμφορὰς (sc. οἱ θεοὶ) Herw. F. G. Schmidt. τὰ φλαῦρα πυργοῦν τὰς κακὰς τε συμφορὰς Heimsoeth. Qu. πάσαις περιπτεσεῖν ὡς τάχιστα συμφοραῖς, vel τὰ θεῖα πυργοῦν, τοὺς καλοὺς δέ γ' αὐ ψέγειν, vel τὰ θεῖ' ἐπαινεῖν, τοὺς πονηροὺς δὲ ψέγειν, vel τὰ θεῖα πυργοῦντ' αὐτὸν ὡς μῶρον ψέγειν. Versus graviter corruptus.

289, 1. Cf. Eur. Bacch. 673. 2. οὐντυγχάνων | τὰ πράγματ' ὁρθῶς] Qu. οὐντυγχάνων | αὐτοῖσιν, ὁρθῶς —. Fortasse glossema fuit τὰ πράγματα ad ὁρθῶς ἦν τιθῇ adscriptum, quod in textum irrepsit. Alioqui post οὐντυγχάνων virgula ponenda erit. ἀλλ' ὁ τυγχάνων Plut. ἄλλου τυγχάνων aut ἀλλ' οὖν τυγχάνων Stobaei codd. ἀλλ' οὐντυγχάνων Valck.

290, 2. χρεΐας] Suspectum. Qu. ψυχῆς. ἀνάνδρου] ἀνανδρα (vel ἀνάνδροις) temere Herwerden. Fort. δυσοίστου, vel ἀνόλβου, vel φύσεως ἀνάνδρου.

291, 2. δόλοισι κλέπτειν] δόλοισι κάμπτειν F. G. Schmidt. Qu. λόγοισι κλέπτειν. Cf. Soph. El. 56. λόγῳ κλέπτοντες. Sed El. 37. δόλοισι κλέπτειν χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς. Redde, dolis clam (furtive) efficere 3. φαύλῃ] Qu. ἀπλῇ.

292, 2. δέδοικα τὰσθενοῦς] δέδοικ' ἀσθενοῦς A. Fort. δέδοικ' ἐγὼ ἀσθενοῦς, vel δεδοίκας' ἀσθενοῦς. Non convenit hic articulus ante ἀσθενοῦς.

293, 1. ἔττονοι recte libri. εὔττονοι Nauck. Cf. ad Ach. 674. 2. ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολὺν apud Cornut. de N. D. 31.

294, 2. ἀκεῖσθαι] ἰᾶσθαι A. M. Nescio an recte. μὴ ἐπίτακτα φάρμακα libri. μὴ ἐπιτάξ (i. q. ἐφεξῆς) τὰ φάρμακα Nauck. Vereor ut recte. Redde, not giving the prescribed remedies, unless etc. Subjectum verbi esse τὸν ἱατρὸν tenendum est. 5. τῷ νόμῳ] Suspectum. Malim χρόνῳ, vel φαρμάκοις. Cf. v. 2. 7. δρῶσιν αἰσχροῖν] δρῶσι φαῦλον Plut. altero loco et Justin.

295, 1. τιμὴ σ' ἐπαίρει —] νίκη σ' ἐπαίρει Bakhuyzen de Parodia p. 70. μᾶλλον φρονεῖν] μεῖζον φρονεῖν Cobet. prob. F. G. Schmidt. Recte. 2. ἄξιον] ἀξιῶ idem. Ab hoc versu aliud fragmentum ordiri suspicantur Mein. Nauck. 3. δρῶντας ἐνδίκως] δρῶντας μὴ 'νδίκως Dobr. δρῶν τούσδ' ἐκδίκως F. G. Schmidt. Løge δρῶντι μὴ 'νδίκως. Cf. Fr. 628, 7. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

296, 1. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφνυκότες] Qu. φθονοῦσι πάντες (vel φθονεῖν φιλοῦσ' οἱ) —. Sed non displicet vulgata.

2. Cf. Trag. adesp. Fr. 444. ἅπαν τὸ λίαν συνειτόν (l. σεμνόν) ἔστ' ἐπίφθονον.

297, 2. πονηρῶ libri. πονηρῶν recte Both. τῷ libri et vulg. Malim τῷ (τινι).

298, 2. κακῶ κακός] κακός κακῶ bis Arist. Quod praeferendum. τε vulg. δὲ al. Nauck. γὰρ al. συντέτηκεν] Cf. Fr. 901, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή | ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται. Fort. κακός δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς (vel ἡδέως) κακῶ.

299, 1. ὥς ἔμφυτον μὲν] Lego ὥς ἔμφυτόν γε. 2. δοτις δὲ παῦρον vel δοτις γὰρ ὀλίγον Herw. (Male, opinor.) δοτις δ' ἐπ' αἰσχροῖς F. G. Schmidt, coll. Xen. Anab. I. 3. 1. μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Probabilis conjectura. Vulgata vix sana videtur. 4. Connecte μισθὸν τόλμης. Redde, but having a larger reward for his greater daring, etc. 5. τῶν λεγόντων — ψόγον] τῶν ψεγόντων — λόγον jure malint Jacobs. Nauck. Schmidt. Herw.

300, 1. ἐγξέσαι] An ἐγξέσαι? τραῦμα libri. τραύματ' Grob. ἐνξέση libri. ἐγξύσαι Nauck. 2. θάμνοις ἐλείοις] Propono θάμνοιοι γράμματα'.

301. πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῇ] Malim τᾶλλα πάντ'. Frustra in metro offendit F. G. Schmidt. Bene se habet propter elisionem longa syllaba ante creticum finalem. Cf. Aesch. Prom. 514. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεσιτέρα μακροῦ. Ceterum cf. Arist. Lys. 860. διτλῆρός ἐστὶ τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. Soph. Fr. 236. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.

302. Ita Bakhuyzen de parod. p. 37. XO. οἶμοι. BEA. τί δ' οἶμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

303, 3. λόγχαῖς — ἀμείνονες] λόγχαῖς — ἀμεινόνων Grot. Qu. λόγχη — ἀμείνονες. Cf. Fr. 245.

305, 3. οὐδενὸς ἐκφύς χρόνος] Haec non intelligo. 5. ἐμοὶ om. Theoph. Qu. δείκνυσιν ἀνδρῶν κακότητ' αἰεί.

306, 1. θνατοῖσι] θνητοῖσι Dind. Fort. θνατοῖς. 2. μὲν] μὲν καὶ al. Qu. μὲν γάρ. ναοὶ] Qu. ναοῖν. βένθος ἄλλαι] Qu. βένθος ἄλιον (ἄλός). Et sic Herwerden. 3. θνητῶν] Corrige θνατῶν. Cf. v. 1. 4. τὸ μὲν μέγ' —] τὸ μείον Herw. 5. μεθίστησι] Qu. μεθιστάς (sub. ἰθύνει). αὔξων] Lego αὔξει, nisi potius corrigendum μεθιστάς.

307, 1. καὶ ξεστόν δχθον] Qu. κατ' δρθὸν δχθον, vel ξεστόν κατ' δχθον. ἐδρασμάτων] Qu. ἐδωλίων, ejus illud forsani interpretamentum est. Cf. Tro. 539. εἰς ἐδρανα λάϊνα. 2. κηρύκων (ἱπο) Cobet. Dind. Exciderat ἕπο post simile -ύκων. Qu. κηρύσων τάδε. Schol. Eur. ὑπεράνω τοῦ καλονμένου (? fortasse excidit aliquid) — χῶμα παντελῶς (?), οὐ συμβαίνει (συνέβαινε) etc. Ibid. χῶμα παντελῶς (πάνλιθον aut λίθινον?).

310, 1. *πάρες — ὑπερβῶ*] Sine ut praeteream. 4, *εὐοδίας* cod. Ven. *Εὐνοδία* Valck. Quae epica forma locum habet in anapaestis.

311. *ἔπησσι*] *ἔπηξ'* al. Scilicet Pegasus Bellerophonti. Sed contrarium requiri videtur, si Plutarchi verbum consideres, τοῖς ἀνυχταῖς (τοῖς ἀνυχούσιν?) προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος. Itaque commendo *ἐπέταθ'* (vel *ἔπιτατό θ'*) *ὑπείκων μᾶλλον ἢ θέλεν πολὺν* (sc. Bellerophontes), vel — *ἢ τὸ πρόσθ' αἶε*, vel — *ἢ παντὶ σθένει μᾶλλον ἢ θέλοι*] *μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι* al. Quid lateat incertum est. In Plutarchi loco p. 529 E. τοῖς δεομένοις ἐαντὸν ἐκιδιδόναι (l. ἐπιδιδόναι).

312. *κομίζεται* εἶσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα] Cf. Fr. 673, 1. *κομίζεται* εἶσω τήνδε.

313, 1. *στ' ἤς*] Cf. Arist. Ach. 699. *Μαραθῶνι μὲν, στ' ἤμεν, ἐδιώκομεν.* 2. Cf. Fr. 1032. *μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν (πατρίδ' ὠφελεῖν?) πευρώμενος.*

ΒΟΥΣΙΠΙΣ. Arg. Apud Apollodorum pro Ἀμφιδάμαντα corr. Ἰφιδάμαντα ex Schol. Apoll. Rhod. IV. 1396.

315, 1. *Λεγε δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε* — Cf. Nub. 198. *ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι — ἔξω διατρέβειν.* 2. *εἰ — τυγχάνοι*] *Μαλὶν ἦν — τυγχάνη.* *μὴ πρόποντα*] Qu. *μὴ ἀνδάνοντα.* Cf. Fr. 94, 3. ταῦτα γὰρ | δούλοις ἄριστα — ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

316. *ἀγνίσαι*] *Annon ἀγίσαι?* Cf. ad Arist. Pl. 681.

318, 2. *πόντου χεῦμ'*] *Annon πόντου κῦμ'?* Cf. Hipp. 735. *ἐπὶ πόντου κύμα.* 754. Hel. 1321. *κῦμ' ἄλιον.* Iph. T. 209. *ἐπὶ πόντια κύματα* etc. Sed *χεῦμα* de fluviis dici solet, ut Hel. 1320. *ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων.* Phoen. 800. *Ἰσμηνοῦ — χεῦμασι.* Iph. A. 166. El. 152. Aesch. Fr. 192, 2. *χεῦμα θαλάσσης.* 3. *γῇ τ' ἡρινὸν θάλλουσα*] Cf. Arist. Pac. 800. *διὰν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἐξομένην κελαδῇ.* Av. 1100. *πλούσιόν θ' ἔδος* (templum) Badham. Suspectum. Qu. *ποτάμιόν θ' ὑδωρ*, vel *θάλλουσ' ἐπόμβριόν θ' ὑδωρ.* Vel *θάλλουσ' ἀπ' οὐρανοῦ θ' ὑδωρ.* 4. *πολλῶν δ'*] *Λεγε πολλῶν τ'.*

6, *δεδηγμένοις*] Fort. *δεδμημένοις*, vel *λεληγμένοις.* Ad πόθῳ subaudiendum παίδων aut τέκνων. 7. *παίδων νεογνῶν — φάος*] *παίδων νεογνῶν — θάλος* F. G. Schmidt, ut *παίδων* cum *δεδηγμένοις* construat, coll. Iph. A. 431. Suppl. 1088. Ion. 67. *ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίον.* Recte, ni fallor. Cf. ad Soph. Ant. 600. et Eur. Phoen. 88. *ὦ κλεινὸν οἴκος θάλος (φάος?) πατρί.* Iph. T. 170. *Ἀγαμεμνόνειον θάλος.* 209. *πρωτόγονον θάλος.* 233. *ἔτι θάλος ἐν χερσὶ πατρός.* El. 15. *θῆλυ — Ἥλέκτρας θάλος.* Contra cf. Iph. T. 849. *τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος.* Bacch. 608. *ὦ φάος μέγιστον ἡμῶν* — Hec. 841. *ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος.* Herc. 531. *ὦ φάος μολῶν πατρί.*

319, 2. πρὸς τὸ γῆρας] Ut πρὸς ὄρθρον, ἔω, ἐσπέραν, ἡμέ-
ραν, etc. τοὺς γάμους] ἀναβολὴν probabiliter Nauck. ποιου-
μένους libri. ποιουμένοις Both. Nauck. Dind. Revocanda vulgata.
· γυναῖκί δ'] γυναῖκί τ' Elmsl. ad Her. 131. Cf. Fr. 804. πικρὸν
ρέα γυναῖκί προσβύτης ἀνήρ. Arist. Fr. 497. 4. Delendum censet
Nauck. 5. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαί] Suspectum ἐκτροφαί. Qu.
αἱ τροφαί, vel καὶ γὰρ οὖν τροφαὶ καλαί. 6. καὶ] Lege γὰρ.

320. γάρ] μὲν al. Quod praeferendum.

321, 1. πανταχοῦ — ἀεὶ] Cf. Hec. 845. συμμαρτυροῦ σοι]
Cf. Soph. Phil. 438. El. 1224. 2. πᾶσαι γυναῖκες] Malim πᾶνθ'
αἱ γυναῖκες. Cf. ad Arist. Lys. 42. ἀεὶ δίχα] ἀεὶ ἕλαν F. G.
Schmidt. ἀεὶ δέχῃ Madvig. Non male, nisi latet nominis alio-
jus dativus ut ἀρροῦδία. Sed fortasse δίχα valet i. q. χωρὶς Fr. 1014.

322, 2. Cf. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων
 ἐοῖ. Aesch. Cho. 849.

323, 1. ἦν γὰρ τις αἰνος] τὴν γὰρ — plures libri. ἦν γὰρ — Dind. ἦν ἄρα τις αἰνος Mein. Malim ἔστιν τις αἰνος. Postquam ἔστιν in ἦν aut τὴν corruptum esset, γὰρ metri sustinendi causa invecum videtur. Cf. Moschion. Fr. 9. ἦν ἄρα τραγὸς αἰνος ἀνθρώποις ὅδε, | ὥς κτλ. αἰνος] Dictum. Cf. Fr. 344, 1. φεῦ φεῦ, παλαιοὺς αἰνὸς καλῶς ἔχει. Fr. 511, 1. 3. εἰ γὰρ δόλοισιν] Qu. εἰ δ' ἐν δόλοισιν. τὸ νικητήριον] Cf. Arist. Eq. 1253. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

324, 1. ἔρωσι γὰρ ἀργόν —] Cf. Med. 928. γυνὴ δὲ θῆλυ καὶ
δακρύοις ἔρνυ. τοῖς ἔργοις codd. τοιούτοις Plut. Mor. p. 757 A.
τοῖς ἀργοῖς Pierson. 5. ἡβητής] ἐγκρατής Kock. Ver. p. 203,
coll. Oed. R. 941. εὐτυχής (?) Nauck. εὐπειθής F. G. Schmidt.
ἡβητής plane mendosum est, neque satisfacit quod proponit
Nauckius εὐτυχής. Ipse tentabam ἐγγλῆν, ἐγγλιδᾶν, ἐντροφᾶν,
ἐμψῆννεν, vel εὐτυχεῖν (i. e. θάλλειν), vel ἡ κύπρις ναῖεν φιλεῖ.
Requiritur verbum quale est κρατεῖν aut τυραννεῖν, fort. κράτος
ἔχειν. Quod si sincerum est ὁδε, subintelligendum erit ἔρωσι.
Cf. Achae. Fr. 6. οὐκ ἐν κερῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσι | ἔνεστι
πεινώων γὰρ ἡ κύπρις πικρά. Versum injuria uncinis includit
Herwerden. πέφυκ' ὁδε] πέφυκ' ὁδε (sic) cod. M. Qu. πέφυκ'
ἀελ, vel ἀελ φιλεῖ.

325, 2. *πηδῶν* *πесῶν* probabiliter Nauck. 3. *ταῦτα γὰρ βροτοῖς* | *φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ*] *βροτοῖς* om. codd. A. B. *πάτερ* probabiliter conj. Nauck. Cf. ad v. 4. Qu. *ταῦτα γὰρ, πάτερ,* | *φίλτρον μέγιστόν ἐστιν* (vel *μέγιστόν ἐστι φίλτρον*), *αἱ ξυνουσίαι*. Exciderat, opinor, *ἐστιν* post simile -ιστον. 4. *αἱ ξυνουσίαι, πάτερ* codd. *αἱ σοφαί ξυνουσίαι* conj. Nauck., coll. Arist. Thesm. 21.

326, 2. οὔτε] Qu. οὐχί. τοιάσδ'] τοίας Herw. Male. 3. ἀν-
θρώποισιν] ἐν δόμοισιν Athen. prob. Herw., quum jam praecesserit

βροτοῖς v. 1. Recte, sed cf. v. 4. 4. οἷας σὺ χολὶ σὲ —] οἷας σὺ τοῖς σε δώμασιν κεκτημένοις F. G. Schmidt. Hunc versum om. Stobaeus et Seneca Epist. 115. ut inutilem et inficetum uncinis includit Herw. σὲ δώμασιν] Lege σ' ἐν δώμασιν, ut saepe legitur ἐν οἴκοις. 5. 6. Haec versio legitur apud Senecam Epist. 115. 'Jam dulce si quid Veneris in vultu micat, | merito illa amores coelitus atque hominum movet.' 5. δφθαλμοῖς ὁρᾷ] Qu. ὠφέλημ' ἔχει, aut ὠφελεῖν ἔχει. 6. τρέφειν Stob. ἔχειν Athen.

327, 2. πλὴν εἴ τις] πλὴν εἰς τις Porson. prob. Cobet. Nil temere mutandum. Cf. Arist. Thesm. 532. γυναικῶν | οὐδὲν κάκιον — πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες. οὐχ ὁρῶ] οὐ λέγω F. G. Schmidt. Lege οὐκ ἔρῶ (Cobet. Badham.), vel ὅστις δ' οὐτός ἐστ' οὐκ ἔσθ' ὁρᾷ (vel οὐκ οἶδ' ἐγώ).

328, 2. ἀλφάνου] ἐμφαίνου, ἀναφαίνου al. prob. Cobet. Qu. ἰσχύου, vel οὐκέτ' οὐδὲν εἰσ' ἔτι, vel οὐδὲν εἰσιν οὐδαμοῦ.

3. οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν] Qu. οἱ δ' οὐδὲν ὄντες, i. e. οἱ δυογενεῖς. ὀλβιοι] I. e. πλούσιοι. Cf. Fr. 329, 1. coll. 5. 5. συμπλέκοντες] συμπλέκονται v. l. codicis A. Stob. 92. Quod praeferendum. Recte. 8. ὀλβιοι] εὐγενεῖς Hense. Qu. οὐ κακοί.

329, 2. ἡγεῖσθαι codd. τίθεσθαι Valck. ἄγεσθαι (?) Conington. Ipse malim νομίζειν, cujus ἡγεῖσθαι glossema fuerit. Cf. Fr. 330, 3.

3. λεπτῶν ἀπ' οἰκῶν] Malim λιπῶν ἀπ' οἰκῶν. Contra Hipp. 756. ὀλβίων ἀπ' οἰκῶν. 5. ἄνδρας εἰσορῶ] Offendit compositum εἰσορῶ. Lege igitur ἀνθρώπους ὁρῶ. 6. καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη] χειρὶ deest apud Athen. et Eust. Lege igitur καὶ τοὺς θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη. Articulus requiritur.

330, 1. δόμους — πληρουμένοις] δόμους — πληρουμένους al. Fort. πλήρεις ἔχων (ὁρῶν) aut δόμους — πληρουμένοις. 2. δύστηνος] δύστηνον A. sec. m. Quod, ni fallor, reponendum. 3. καὶ θεῶν] Lege καὶν θεῶν. Ita etiam Pflugk.

331, 1. Cf. Fr. 953. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἅπαν καλόν. 2. πρέπει] ῥέπει malit Nauck. Sed fortasse construendum χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν. Ita πρέπει valebit shines, is conspicuous. Sic δεινὸς ἐς τὰ πάντα Arist. Ran. 968. Quod ad πρέπει, cf. ad Aesch. Pers. 239. Sept. 390.

332, 1. τὰς βροτῶν τύχας vulg. ταῖς βροτῶν τύχαις Musgr. Nauck. Revocanda vulgata. Cf. ad v. 2. 2. τόνδ'] τόν θ' Blomf. Gl. Ag. 155. Lege τῷδ'. ὃ τὰδ' ἐστὶ δῆ] ὅστις ἐστὶ δῆ recte, ut videtur, Porson. Blomf. δν πάρεσι' ἰδεῖν F. G. Schmidt, coll. Soph. Phil. 1420. Ant. 1293. Tr. 224. Chaerem. Fr. 12, 1. 3. ἐκλάμπει σέλας] ἐκπέμπει conj. Nauck. Lege ἐκφαίνει aut ἐκπέμπει σέλας.

7. συννέφει πάλιν] I. q. αἶ, ut videtur. Qu. συννέφει κακοῖς. συννέφει A. συννεφεῖ ed. 8. ζῶσιν] Sc. οἴτοι. 9. φθίνον δ' αἰτίοις προσφέροισι A. φθίνουσι ἐτείοις προσφεροῖς optime Valck.

333. τέκνον vulg. τέκνα recte Pflugk.

334, 2. τοῦτο δόξαν] ταὐτὸ δόξαν Heath. Qu. τοῖς ἅπασιν (ἄνωθεν), vel τοῦτ' (ταῦτ') ἔδοξεν. Versus fortasse delendus.

δ libri. ὥς Grot. 3. τέκνα τίκτουσιν] τέκν' ἃ τίκτουσιν cod. B. Recte. Qu. τέκνα τίκτοιας, vel τέκνα τοὺς τοκεῖς, vel τέκν' ἃ τίκτουσιν (τετόκασιν) φιλεῖν. 4. τὰ δ' ἄλλα] Anglice, but in other respects. Connecte χωρὶς ἀλλήλων.

335. πόνοις δέ γ' libri. πόνοισι δ' recte Musgr. Qu. πόνοισί τ'. Pro φρένας malim χέρας, nisi quidem pro πόνοισι corrigendum λόγοις.

336, 1. φροντίζειν] Fort. φροντιεῖν. 2. εἰ θέλοις στένειν] εἰ θέλοις· στόνων | παῦσαι Herw. Cf. Alc. 1079. Qu. ἦν στένης —.

3. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ | ῥάων γένοι' ἄν] Cf. Herc. 1407. Timocl. com. III. 592. 4. ῥάων γένοι' ἄν] Anglice, you would become more easy. Cf. Alciph. Epist. I. 38.

ῥάων γέγονα πρὸς σέ ἀποδυράμενος. 5. ἐκμεμόχθηται] Qu. ἐκτετρούχωνται vel ἐκδεδόμενται (Polyb. III. 33, 8.). 7. τοὺς ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος] τοὺς ἐκ μέγιστον ὀλβίας — Elmsl. τοὺς τ' ἐκ μεγίστης — idem ad Her. 168. Lege τοὺς τ' ἐκ μέγιστον —.

8. τὸ μηδὲν ὄντας] Cf. Arist. Av. 577. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς — εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν.

337, 1. τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι cod. Laur. τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι probabiliter G. Wolff. Danaes verba, ut videtur. λελησμένη] Malim πεπαισμένην. 2. ὀρθοῖς] Excitas. Pro ὀρθοῖς fort. αὐθῆς (i. q. προσανδῆς).

339, 3. σοῖσι συμβάλλων] σοῖσι συμβαλῶν Bergk. σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly.

340, 1. πατέρα τε παισὶν —] Cf. Hipp. 462. συνεκκομίζειν παῖσι κύπριν. ἡδέως] ἡπίως Wecklein, coll. Fr. 945, 2. Malim ἡπίως aut εὐμενῶς. 2. φίλους ἔρωτας] φίλος — A. B. Qu. δεῖ τοὺς (aut χρεῶν) ἔρωτας. Et sic Mein. φίλος al. ὦ (ὥς?) φίλος Jacobs. Malim φίλως τ', aut φίλοις. ἐκβάλλοντ' αὐθάδειαν ante Gesner. 5. σκαῖόν τι δὴ τὸ χρῆμα] σκαῖόν τι δῆτα χρῆμα temere Naber. Qu. σκαῖον δὲ δὴ τι χρῆμα. τὸ χρῆμα] τὸ λῆμα F. G. Schmidt. De constructione cf. Fr. 362, 1. 6. ἀνάγκας] Qu. νοσήμαθ'. ὅσις — θέλει] I. q. ὅταν τις θέλῃ. Qu. εἴ τις — ἴσθαι θέλει. ἴσθαι] Fort. ἐκφυγεῖν.

341, 2. ἦν τ' αὖ βιάξῃ] Lege ἦν δ' —. Nisi οὔτε pro οὐδὲ reponendum v. 1. ἐντείνειν] Cf. Soph. Ant. 706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ | ἔβαπεν, etc. Hinc ἔντονος.

342, 1. καὶ μ'] κεῖ μ' F. G. Schmidt. φίλον γὰρ ἡμῖν, εἴ μ' ἔρωις — conj. Nauck. ἔλοι ποτέ] Qu. ἐλάμβανε. Lege αἰε ποτε,

2. οὐδέ μ'] Ἄννον οὐδέ γ'? Jam enim praecessit pronomen. τρέπων] Qu. τρέποι. Et sic F. G. Schmidt. Qu. οὐδέ κύπριν ἐρεπόμεν. 3. ἀλλ' ἔστι δὴ τις] Malim ἀλλ' ἔστι γὰρ τις. 4. ψυχῆς

δικαίας —] Cf. Aesch. Sept. 610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβής ἀνὴρ. 5. καὶ χρῆν δέ] *Lego καὶ χρῆν γε, vel ἐχρῆν δέ.* 6. τῶν εὐσεβοῦντων —] Qu. τοὺς εὐσεβοῦντας οὔτινές τε σώφρονες.

343, 1. νεῖκος — κοιράνοις τίθου] Cf. Fr. 1037, 2. οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς (πρέπει). κοιράνοις] Cf. Ach. 472. οὐ δοκῶν με κοιράνους στιγεῖν.

344, 1. παλαιὸς αἶνος] Cf. Fr. 25, 1. 511. 323, 1.

345, 3. κᾶν] Scrib. κῆν. 4. Ζηνός] I. e. ἡ Ζεὺς (vel ἡ Ζηνός). Sed suspecta est in trimetro forma Ζηνός. Quare τέκνον proponit Dind. *Inis* Nauck.

346, 1. χρημάτων νικωμένῳ] Qu. χρημάτων ἡσσημένῳ, vel χρήμασιν νικωμένῳ. Sed nil temere mutandum. Cf. ad Tro. 23. Med. 350. σιγησόμεσθα κρεισσόνων νικώμενοι. Soph. Aj. 1353. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

347, 1. πολλοῖς — βροτῶν] Connecte πολλοῖς δὴ βροτῶν. Cf. Fr. 420, 1. 495. Nisi βροτῶν ad ὅστις potius referendum. Sed sensum versuum 1. 2. nondum perspectum habeo. Mendosum videtur ὅστις. κἀφρένωσα (aut πολλοὺς πάρεστι κἀφρονας καλεῖν βροτῶν, "πάρεστι enim legitur in optimis codd. A B M., et ita melius sequitur ὅστις — ἦ") Herw. Quidni πολλοὺς πάρεστιν ἀφρονας —? παρέστην] πάρεστι al. κἀφρόνησα] Vitiosum. Quid reponendum sit non video. Fort. κἀφρόνησα. 2. Sensus hujus versus non perspicio. Versus 2. et 3. fortasse transponendi sunt. 3. λόγων ματαίων εἰς ἄμυλλαν ἐξιὼν] Cf. Soph. Phil. 98. εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν. Oed. C. 1297. οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐτ' ἔργον μολῶν. Fr. 92. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν καλόν (λόγων?). Med. 546. ἄμυλλαν προύθηκας λόγων. 4. τὸ δ' ἦν ἀρ'] Cf. Soph. Trach. 1172. οὐκ ἀκουστόν] Qu. οὐ φορητόν. Aptē conveniret etiam οὐκ ἀνεκτόν, nisi mox sequeretur ἀνασχετόν.

348. πόλλ' ἐπίστασθαι] Qu. πολλὰ βούλεσθαι.

349, 2. πάτραν libri. πόλιν Boiss. Qu. παρῶν, aut ξένην.

3. ὥς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνεται ἂν —] Cf. Fr. 362, 41. 4. ὄρον] Qu. νόμον.

5. καὶ τρόποισιν] Qu. κάλλόθροισιν.
EPEXΘEYΣ Arg. Lycurg. κρατήσιν (l. κρατῆσαι) τῶν πολεμίων. Plut. ἔμαθε νικῆσαι (l. νικήσιν).

351. νν] Eumolpum. Neptuni verba.

352, 2. φράσον] Qu. θῦσον, aut χρῆσον, aut φλέξον. πυρίνου χλόης] Cf. Fr. 374, 1. πύρινον στάχυν. Xen. Anab. IV. 5. 31.

353. χρυσῆν — Γοργόν'] Cf. Fr. 362, 46. χρυσέας τε Γοργόνος.

355. σῶς ἦλθεν πάλιν] Cf. Arist. Eq. 613. σῶς ἐλήλυθας πάλιν.

356, 1. τὰς οὐσίας] Suspectum Nauckio. Requiro aliquid ut τὴν δίκην. 2. οὔτε] οὔτι Both. Qu. οὐδέ. Cf. Soph. Oed. C. 1026. τὰ γὰρ δόλω | τῷ μὴ δικάω κτήματ' (καὶ μὴ δίκη κεκτημέν') οὐχὶ σώζεται. 3. βέβαιος ἄδικος] ἄδικος βέβαιος recte Cobet.

357. ναὺς ἡ μεγίστη] (πολλάκις) | ναὸς μεγίστης κρεῖσσον ἦν μικρὸν σκάφος conj. Herw. Sed displicet πολλάκις — ἦν. Qu. ναὺς ἐστὶ μεγάλη.

359. ζεῦγος τριπάρθενον] Cf. Andr. 277. τριπῶλον ἄρμα δαιμόνων, Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι. Arist. Fr. 84. ζεῦγος τριδουλον.

360, 3. ὅστις ἡδίων Stob. οἶος ἡδίων Orion. Qu. οὐδὲ βελτίων. Sed praestat, ni fallor, οἶος — — — —. Lege τοιοῦτος οὐδεὶς ἄλλος ἡδίων ἐρᾶν.

361, 1. ποῦ κράτος;] Qu. τί ὄφελος; 2. δοκημάτων] δοκιμάτων al. Qu. δοκηθέντων, vel δοκησάντων, vel ποιηθέντων.

3. πᾶσι δυσχερέστερον (aut δυσχερέστεροι) F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 929. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.

362. Praxitheae verba. Locus valde corruptus. 1 sq. Confer proverbium Latinum 'Bis dat qui cito dat.' εὐγενῶς] εὐγενῆς Badham. Correxerim εὐθέως. (Cf. Fr. 31. ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται | κακῶς τελευτᾷ.) Vel ἐν τάχει. Possis etiam τὰς χάριτας οἶκινες χαρίζονται ταχύ. De constructione cf. Fr. 340, 6.

2. ἡδίων ἐν βροτοῖσιν] Qu. κάλλιον —, vel ἡδιόν (κάλλιόν) ἐστὶ δῶρον, vel ἡδιονες βροτοῖσιν. οἱ δὲ δρῶσι μὲν, | χρόνῳ δὲ πολλῶ δρῶσι, δυσγενέστεροι Badham. 3. χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον — —] δυσγενέστερον (λεγω) probabiliter Mein. Fr. Com. IV. 617. (δρῶσι) δυσγενέστερον Herw. Heinrich. Qu. δυσγενέστερον πολὺν, vel δρῶσιν, εἰσὶ δυσγενέστεροι (vel ἐστὶ δυσγενέστερον). 6. οὐκ ἂν τιν' — λαβεῖν] οὐκ ἦν — λαβεῖν Both. οὐκ ἂν — λάβοιν (?) Dind. Lege οὐκ ἂν τις — λάβοι, vel potius οὐκ ἔστιν — λαβεῖν. 7. πρῶτα μὲν] Qu. πρῶτον. Cf. Fr. 364, 6. Transponendum forsan sic, ἢ πρῶτον οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν λεώς. Cf. v. 48.

9. ὁμοῖαι διαφοραῖς ἐκτιμῆναι Lyeurg. Recte apud Plut. διαφορηθεῖσαι βολαῖς. Qu. ταῖς βολαῖς (vel διαβολαῖς) —.

10. εἰσαγώγιοι] ἐξαγώγιοι apud Plut. Illud verum videtur.

11. οὐκίξει πόλιν] Qu. εἰσοικίζεται. 14. τοῦδ' ἔνεκα (aut ἔνεκεν) libri. τοῦδ' ἔκητι Ald. τοῦδ' ἔκατι Matth. Fort. τοῦδ' ἔνεκα καί.

15. πατρίδα τε] Fort. καὶ πατρίδα. 16. πόλεως δ' ἀπάσης] Fort. πόλεως δὲ πάσης. Sed cf. v. 21. ἀπάσης πόλεως.

18. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι libri plerique. ὑπεκδοῦναι Herw. 19. εἴπερ γάρ —] εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίδωδα καὶ τοῦλάχιστος | τὸ μείζον conj. Herw. Supplendum aliquid sensu τοῦ ὅσω πλέον censet idem.

τοῦλάχιστος] Qu. τοῦλάχιστον ἦ. 20. ἐνὸς μὲν οἶκος] ἀνδρὸς (unius viri) μὲν οἶκος Elmsl. ad Her. 805. ἐνὸς libri. οὐνὸς G. Emper. Nauck. Qu. εἰς τις. πλεῖον] Malim πλέον. Et sic Dind.

21. παῖσας] Qu. πατρίδος. 22. θηλέων libri. θηλειῶν Grot. Qu. θήλεος. 24. οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον] Qu. — ἐξέπεμψ' ἂν.

25. εἴη recte Ald. προτάρβονο' (sic) A. πρὸς τάρβονος al. ἔστι libri. ἔστω Herm. Malim εἴη. Cf. Fr. 416, 1. Connecte οὐ θάνατον προταρβῶο'. Post προταρβῶο' plene pungendum. 26. ἂ καὶ

μάχοιτο] Noli corrigere δ κἀν —. 27. σχήματ'] Figurae, species. Cf. Fr. 25, 3. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ'. Plat. Theaet. 176 D. οὐ λήροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες. 31. ζῆν παῖδας εἰλονθ' οἷς παρήνεσαν κακὰ Porson. εἰλοντο παῖδας — conj. Herw. Qu. τὸ ζῆν θέλωσι καὶ παραινῶσιν κακὰ. 34. ἡ μία μόνῃ — θανοῦσα libri. εἰς μᾶ μόνῃ — θανοῦσῃ Tyrwhitt. Qu. οὐ —; Cf. v. 37. 35. Post δοθήσεται interrogandum. 36. σέ] Patrem Cephisum dicit. δημοσπόρων aut δημοσπόρους libri. δημοσπόρῳ Bekker. 37. ὡς εἰ libri. σώσει Melanchthon. 38. ἐμὴν (οὖν) Nagel. Qu. τὴν οὖν ἐμὴν [νυν] etc. 41. οὐκοῦν libri. οὐκουν Dind. Praestat οὐκοῦν. ἀπαντας libri. ἀπαντα Reisk. Qu. οὐκοῦν ἀπαντα ταῦτ' ἐμοὶ σωθήσεται, | ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τήνδ' ἐὰν σώσω πόλιν. Vel οὐκοῦν ἀπαντα τοῦν γ' (aut τοῦπ') ἐμοὶ σωθήσεται etc. Vel οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐχ ἦδ' ἐμοὶ σωθήσεται. γοῦν τ' ἐμοὶ libri. τοῦν γ' ἐμοὶ Nauck. Heinrich. τοῦπ' ἐμοὶ recte Cobet. Sed cf. Fr. 349, 3. In fine versus plene pungendum. 42. ἄρξουσιν duo codd. ἄρξουσί τ' al. ἄρξουσί γ' conj. Nauck. τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν] Corrige τήνδ' ἐὰν —. 43. οὐ libri. οὐ τὸ Ald. 44. τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀτερ] Lege τῆς ἐμῆς ψυχῆς, πάτερ, —. Cf. v. 36. ἀτερ] ἀνερ Valck. ἀνῆρ Both. 45. πάλαι θέσμά τις ἐκβάλλει libri. παλαιὰ θέσμ' ὅστις ἐκβαλεῖ Reisk. 46. ἂν τελείας libri. ἀντ' ἐλάας solerter Dobraeus. χρυσέας — Γοργόνος] Cf. Fr. 353. θεὰ | χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν'. 48. ἀναστρέφει libri. ἀναστρέφει Musgr. 50. λοχεύμασιν] Scribe λοχεύμασι. 51. σώζεσθε καὶ libri. σώζεσθε Ald. 52. ὅπως ὑμῖν ἐγὼ τήνδ' οὐ] ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. ὑμῖν ὅπως ἐγὼ οὐ Saupp. Sed requiritur pronomen τήνδε, ut in v. 42. Lege ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ —. 54. φιλοῖεν] Lege φιλοῖεν σ'. ὡς ἐγὼ] Lege ὡς ἐγὼ σ'. καὶ ῥαδίως] Qu. ἢ ῥαδίως. 56. εἰ δὲ πάρεργον] Qu. εἰ δ' ἐν παρέργῳ.

363, 2. τοῦ βλέπειν τοὺς —] τοῦ βλέποντος — Gomperz. Ipse malim τῶν βλέπόντων propter praec. τοὺς καλῶς τεθνηκότας, nisi ibi potius corrigendum τὸν καλῶς τεθνηκότα. Qu. καὶ βλέπειν τῶν —.

364. Erechthei verba. Etiam haec graviter corrupta sunt.

1. δὲ σοί] Malim δέ σοι. 2. κάποσώσας] κάποσώσαι' recte Porson. 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ —] Cf. Aesch. Prom. 505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Lucret. VI. 1083. 'sed breviter paucis praestat comprehendere multa.' συλλαβῶν] Fort. συντεμνῶν. Cf. Arist. Thesm. 178. ὅστις ἐν βραχεῖ | πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνει λόγους. 6. ἡπίους] Malim ἐνδίκους σ', vel πρῶτον μὲν ἐνδίκους φρένας σ' ἔχειν χρεῶν. 7. τῶ πλουσίῳ τε] Imo τῶ πλουσίῳ δέ. διδοὺς μέρος | ἴσον σεαυτὸν —] Fort. διδοὺς ἀεὶ | ἴσον (impartial) σεαυτὸν —, vel διδοὺς ἴσον | ἄσκει σεαυτὸν —.

8. πᾶσιν δίδου] ἴσον σεαυτὸν εὐκλεεῖς πάσει δόμους Kock. Ver.

- p. 198. Qu. εὐσεβῶς πᾶσιν δίδου. 10. τὴν ἐναντίαν μίσει] μίσει Boisson. γνώμην πρόσαιπε τὴν ἐναντίαν μεθεῖς Madvig. Qu. φεύγε τὴν ἐναντίαν. μίσει libri. μέθες Salmas. 11. κτῶ κτήματ'] Annon κτῶ χρήματ'? 12. τὰ γὰρ κακῶς] τὰ δ' ἀδίκως al. Qu. τὰ γὰρ ἀδίκως. Cf. Soph. Oed. C. 1026. τὰ γὰρ δόλω | τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' (l. καὶ μὴ δίκη κεκτημέν') οὐχὶ σώζεται. 12. μελάθροισ ἐμμένειν] Imo μελάθροισ σφ' ἐμμένειν. 14. ἔχειν] Qu. κτῶσθαι. τό τ' εὐγενές] Qu. τό τ' εὐτυχεῖν. 15. ἔχειν] αἰεί al. Quod fortasse recipiendum. Qu. γαμεῖν, vel λαβεῖν, vel αἰεί (ut apud Stob. 92.). 18. μὴ χαλῶντας] Suspectum. Qu. μὴ νάδάνοντας. 19. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ | τῇ σῇ πονηροῦς] Haec non sana videntur. Qu. — τῇ σῇ (vel τὴν σὴν) λέγοντας, vel — σῆς ὡς πονηροῦς —. Vix enim subaudiri potest λέγοντας. 20. κληθρὸν εἰργέτω στέγης] κληθρ' ἀπειργέτω στέγης. F. G. Schmidt. Cf. ad Arist. Ach. 127. τῇ σῇ πονηροῦς libri. 21. τε] δὲ Men. Mon. 421. Recte. Cf. vv. 14. 18. 24. τὰς γεραῖτέρας φίλει] τὰς γεραῖτέρους θέλει al. Qu. τὰς (vel τῶν) γεραῖτέρων φίλει. θέλει] ἐλοῦ Madvig. 22. ἀκόλαστα δ' ἤδη] Cf. Fr. 200, 4. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον | ἀκόλαστον ἦθος γαστροῦς ἐν ταῦτ' ὡς μένειν. συγγελᾶν] Qu. συνομιλεῖν, vel λαμπρά τ' ἐγγλῖεν. 24. μὴ ποτ'] Qu. μὴ θέλ', noli. ἐντυχῶν] ἐντυφῶν Cobet. et Kock. Ver. p. 165, coll. Cycl. 588. 25. διωκαθεῖν] διωκάθης Cobet. Dind. etc. Recte, opinor. Qu. διώκαθε. Cf. v. 28. καὶ τοὺς πονηροῦς μὴ ποτ' αὖξαν' ἐν πόλει. In fine versus ponatur colon, non plenum punctum. 27. χρησιῶν πενήτων] Qu. χρησιῶν πολιτῶν. Cf. Arist. Pac. 909. χρησιὸς ἀνὴρ πολίτης. Sed cf. Fr. 739, 3. κῆν γὰρ πένης ὦν τυγχάνη, χρησιὸς γεγώς | τιμὴν ἔχει τιν'. 28. τοὺς πονηροῦς μήποι' αὖξαν' Cf. Fr. 628, 4. μηδ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλλης ποτὲ | μηδ' αὖξε καιροῦ μεῖζον. 29. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες] Suspectum κακοί. Qu. δόξης γὰρ —. νομίσματος] Cf. Fr. 546, 1. 30. ἀρχὴν τινα] τιμὰς τινας Plut. 31. ἀδόκητ'] Inexpectato. Adverbii loco, ut alibi ἀελπτα. 32. μοι δὲ χέρ'] δός μοι χέρ' recte Cobet. 34. γυναικόφρων] Cf. ἀνδρόφρων Soph. Fr. 680. 366, 2. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν —] Cf. Fr. 240, 1. ἡδέως — βιοῦν. ἀτολμία] Ita Stob. Fl. 29, 22. et Orion. Fl. VII. 2. sed ἀνανδρία Stob. Fl. 18, 13. 3. οὔτε βίον οὐδὲν ὠφελεῖ] οὔτε γὰρ ὠρθώσκειν ἂν Orion. οὔτε πόλιν ὠρθώσκειν ἂν Stob. Fl. 8, 13. οὔτε πόλιν ἀνορθώσκειν ἂν Valck. Porson. Cobet. Mein. Dind. Sed praestat οὔτε πόλιν ἂν ὠρθώσκειν ἂν. Cf. Soph. Oed. R. 40. λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὠρθώσαι βίον. οὐδὲν ὠφελῖν Vind. Unde οἶδεν ὠφελῖν conj. Nauck. Quod parum placet. 367, 1. δυσκρίτως ἔχω] Cf. Arist. Ran. 1433. νῆ τὸν Δία τὸν σπηῆρα δυσκρίτως γ' ἔχω. 2. οὐ] οὐ al. αὖ Badham. Dind. Recte, ut videtur: alioquin repetito ἔστιν opus foret. 369. μίασμα] l. q. ἄγος.

370, 1. ἀράχνης recte Plut. ἀράχνα Stob. 2. ἡσυχίας libri et vulg. Malim ἄσυχίας. γῆρα συνοικίην] Cf. Soph. Oed. C. 708. γῆρα συνναίων (ita enim pro vulgata σημαίνων correxi). 3. αἰδοίμην] Qu. ἔδοίμην. 4. Θρηϊκίον πέλιαν] Imo Θρηϊκίαν πέλιαν. Cf. Eur. Hec. 1155. κάμακα Θρηϊκίαν. 36. Θρηϊκίας χθονός. Ἀθάνας] Ἀθανᾶς aut Ἀθηνᾶς libri. 5. περικίονας — θαλάμοις] Cf. Iph. T. 405. περικίονας ναούς. Soph. Ant. 285. ἀμφικίονας ναούς. 6. δέλτων — γῆρην] Cf. Fr. 729. Lege γᾶρην. Cf. ad v. 2. 7. καλέσονται libri. κέλονται Arsenius. κλέονται Gaisford. Qu. κλείουσιν aut κλείουσι. Cf. Alc. 449. ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις. Iph. A. 1047. Θέτιν λαχῆμασι — κλείουσαι. 8. δέλτων τ'] Lege δέλτων δ'. κλέονται] Qu. χέουσιν aut χέονται.

371. Ἀσιάδος κρούματα] Sc. κιθάρας. Cf. Cycl. 442. Ἀσιάδος κιθάρας ψόφον. Apud Etym. M. pro Ἀσιάδος reposuerim Ἀσιάτιδος.

372, 1. πέμψεις δ'] Qu. πέμψεις μ'. εἰς ed. In fine prioris versus aut plene pungendum aut interrogandum. 2. καί μοι οἶμοι· τὸ — Weil. Nihil opus. εἰσπορεύομαι] ὡς πορεύομαι Weil. Malim οἶ πορεύομαι. Ita etiam Erfurdt.

373, 1. Interpunge sic, οὐκ ἔστιν, ὧ γεραίε, μὴ δεισῆς, τᾷδε. 3. βλέπειν] λέγειν F. G. Schmidt. Qu. φωνεῖν. De re cf. schol. Eur. Hec. 838.

374, 1. πᾶς δ' ἐξεθέρισεν] τὰς — Weil. Arridet Nauckii correctio πάσας δ' ἐθέρισεν. Cf. Soph. Aj. 239. τοῦ μὲν κεφαλὴν — διπτεῖ θερίσας. Fr. 587, 4. ἦτις θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο. πύρινον στάχυν] στάχυν, quod ante simile σπάθῃ exciderat, addidit Bentleius. Cf. Fr. 352, 2. πυρίνον χλόης. Xen. Anab. IV. 5. 31. 2. φασγάνου μελανδέτου] Cf. Or. 819. μελάνδετον ξίφος. Phoen. 1098.

375, 1. κύαθον — τοῖς ὑπωπίοις] Cf. ad Arist. Pac. 542. Lys. 445. Apollophon. com. II. 280. κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

2. ἡθμόν] Ἄν ἡθμόν? τοῖσδε τοῖς] Qu. τοῖς ἐμοῖς, vel τοῖσι σοῖς, vel τοῦδε τοῖς.

376, 1. εἶναι χρὴ τὸν διάκονον] εἶνουν τε χρὴ διάκονον Enger. prob. F. G. Schmidt. Qu. πιστὸν μὲν οὖν οὖνον τε τὸν διάκονον] εἶναι προσήκει, vel τὸν πιστὸν οὖν διάκονον χρεῶν δεῖ —, vel πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρεῶν διάκονον. 2. τὰ δεσποτῶν] Ut alibi τὰ θεῶν. τοιοῦτον εἶναι] τοιοῦτόν τ' εἶναι M. οἰκουρὸν εἶναι Schmidt. Fort. ἐς πάντα τ' εἶνουν.

377, 2. ἀθρήσαντ'] μετρήσαντ' recte Cobet. εἰδέναι τὸ δραστήον] Lege εἰδέναι τί δραστήον. Bene diceretur τὸ δράσιμον, non item τὸ δραστήον.

378, 1. ἄρα] Qu. αἰ. 2. φωνῇ libri. φωνῇ probabiliter Nauck. 3. οὐ τοῦνμ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ] Cf. Fr. 515. δοῦλον

γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. Fr. 530. τὸ δ' ὄνομ' οὐχὶ διαφθερεῖ (οὐ διαφθερεῖ recte Cobet). τοῦνομ' αὐτοῦ] I. e. νόθος.

379, 1. ἂν libri. ἦν Nauck. οἰκῶν Vind. ὄκνον ceteri. ἀστών F. G. Schmidt. οἰκῇ — ἔχων idem olim. Malim οἰκοι (Grot. Herw. Dind.), aut οἰκοῖς, aut ἔνδον. Qu. οἰκῶν — τύχη. 2. γέγραπται] Suspectum. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω] τὰ δ' ἔργα μάσσω F. G. Schmidt. Anal. p. 40. τῶν κακίωνων κρατεῖ] τῶν τε μειόνων κρατεῖ conj. Nauck. τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ Herw. Qu. τῶν τ' ἐλασσόνων κρατεῖ. Possis etiam τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ. Quod si sincera est vulgata, sensus erit by the influence of the lower sort. κρατεῖ] κρίσει Seyffert. prob. Schmidt.

380. μακρός] μικρός conj. Nauck.

383. σύμμικτον εἶδος] Cf. Fr. 384. βρέφος] τέρας al. τρέφος (!) Nauck. Dind. Recte se habet τέρας.

384. Cf. Soph. Trach. 1095. διφυῇ — θηρῶν στρατόν. μεμύχθαι libri.

385, 3. τις] τίς ἐστιν C. Qu. κύκλος τις ὡς τόρυν' σὶν ἐξεργασμένος (vel εὖ τετμημένος, vel εὖ ἑψηκημένος). 5. τὸ δευτερον —] Cf. Theodect. Fr. 6, 2. ἔπειτα δισοοῖ (δ' ὀρθοῖ?) κανόνες ἰσομετροὶ πάνν. 6. ταύτας διείργει —] Cf. Theodect. Fr. 6, 3. τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου συνδεῖ κανών. Similiter fere schol. Ran. 800. διάμετρος δὲ ἡ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα μέσον γραμμῇ. Fort. ἄσπερ —. ἐν μέσοις] Qu. ἐν μέσαις, vel αὐ μέσας, vel διείργει κατὰ τὸ μέσον. 8. ἦν μὲν] ἡ μὲν inconsulto Nauck.

9. ἐπ' αὐτῆς] λοξαὶ δ' ἀπ' αὐτῆς — ἦσαν (vel εἰς ἐν) conj. Elmsl. ad Her. 387. Malim ἐπ' αὐτῇ. 11. γραμμαὶ γὰρ εἰσι τῶν διεστωσῶν δύο conj. Herw. Apud Athenaeum lege Εὐριπίδης δὲ δὴ (pro τῇ) —.

387, 4. Cf. Soph. Trach. 778. σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήγατο. 8. Τιθράσiai] Λιβυστικαὶ scripsisse Euripidem suspicatur Hermann.

388, 1. συγγεῶ] συγγέω Cobetus, συγγεῶ Graeculis relegans. De hoc futuro v. Elmsl. in Class. Journ. XVII. 53. 2. Lege ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον· ὀμμάτων τ' ἄπο —. Cf. Soph. Trach. 781. κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει | μέσου διασπάρετος αἱματός δ' ὀμοῦ. ὀμμάτων δ'] Leg. ὀμμάτων τ'. ῥάνατε δ' V. ῥᾶναί τε δ' Θ. Ald. ῥανῶ δὲ πεδόσ' Matth. ῥανῶ πέδοι δ' Nauck. Pro δ' malim τ'. 3. αἰμοσταγεῖ πρηστήρε —] αἰμοσταγεῖς πρηστήρες ἴσονται κάτω Cobet. αἰμοσταγεῖς πρηστήρες οἴσονται κάτω Herw. Lege αἰμοσταγῇ (-έε, ut πόλη pro πόλεε) —. Vel αἰμοσταγεῖς πρηστήρες ἴσονται κάτω, vel αἰμοσταγῇ δάκρυα ῥυήσεται κάτω. Cf. Fr. 577, 2. δακρύων τ' ἐπιρροαί. ῥεύονται plane vitiosum esse contendit Herwerden Obs. Crit. p. 15. Atticam enim formam esse ῥυήσομαι. Attamen ρεύσομαι est Pherecr. II. 316. ποταμοὶ

λυπαροῖς ἐπιπάστοις δεύονται. Cratet. II. 238. *πρησιῆρες*] Cf. Herod. VII. 42. *βρονταί τε καὶ πρησιῆρες ἐπεισιπίπτονται*.

389. Scholion ad Vesp. 312. (non 313.) refert Cobetus.

390. *ἄγαλμα, πάτερ*] *ἄγαλμ', ὦ πάτερ* Bergk.

391. *καίτοι φθόνου μὲν* —] *Μαλὶμ καίτοι φθόνου γε* —.

392, 1. *τοῦτο* om. Galen. et fortasse Plutarchi libri. Qu. *ταῦτα* (ut 'haec' apud Cicer.). 2. *εἰς φροντίδ' αἰεὶ συμφορὰς ἐβαλλόμεν*

Plut. ed. Dübner. (Quod recipiendum.) *εἰς φροντίδ' ἀθλούς* — F. G. Schmidt. 3. *φυγὰς τ' ἐμαντῶ προστιθείς*] Cf. Eur. Fr.

803, 2. *παισὶ προσθεῖναι κράτη*. Soph. Fr. 323, 2. *ἦν* — *αὐτὸς τις αὐτῶ τὴν βλάβην προσθῆ φέρων*. 4. *θανάτους δ'*] Qu. *θανάτους τ'*. *κακῶν* — *ὁδοῦς*] Cf. Ran. 117. 5. *φρενί*] *ποτε* Galen.

Quod praefendum. 6. *νεαρόν*] *νεαραῖς* al. *νεωρὲς* Musgr. Dind. etc. Qu. *νεοχμόν*. Cf. Hipp. 866. *νεοχμόν κακόν*. Suppl. 1057.

πρᾶγμα νεοχμόν. Bacch. 216. *νεοχμὰ κακά*. Tro. 231. 260. Iph. T. 1162. *μᾶλλον* Plut. *ψυχὴν* Galen. Recte. Qu. *κακόν*. *δάκρυα*

Galen. *δάκρυα* Plut. In Ciceronis loco, 'nam qui haec auditu a docto meminissim (l. accepissem) viro' etc. Ibid. 'diritas (calamitas?)' —.

392 b. Addatur Stob. 9, 8. *Εὐριπίδου Θησεῖ. "κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς | ἀνδρῶν δικαίων καγαθῶν παρουσίαι."* Quod fortasse diversum fragmentum est a Fr. 7.

393, 2. *δράσεται χειρὶ δυνατός, ἀνέξεται* libri. Qu. *δρᾶσαι δὲ δυνατός, χεῖρας οὐκ ἀφέξεται*. Cf. Rhés. 105. *ὥς δρᾶσαι χερί*.

δρᾶσαι τι B. m. sec. *δράσεται* ceteri. *δρᾶσαι δὲ* Gessner. Nauck. Qu. *χεῖρ' ὅθι* (vel *πονείν*) *δέ*. *οὐκ ἀνέξεται*] *Lege ὅθι μὴ βούλεται*, aut *ὅθι ἀναίνεται*.

3. *τὰ τῶν δ'* —] *Delenda particula δ'*.

394 b. Ad hanc fabulam fortasse referendus Stobaei locus 9, 8. *κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ πολυχρύσου χλιδῆς | ἀνδρῶν δικαίων καγαθῶν παρουσίαι*. Cf. ad Fr. 7.

395, 1. *θεῶν*] *θεοῦ* Theoph. Fortasse recte. Cf. Fr. 401. *θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείους*. Connecte *χωρὶς θεῶν*. Cf. Fr. 334, 4.

2. *ὑπ' ἐλπίδων*] *ὑπ' ἐλπίδων (κενῶν) | μάτην πόρους ἔχοντες*, οὐδὲν εἰδότες (om. *σαφῶς*) Cobet. Vix enim placere *ὑπ' ἐλπίδων* sic nude positum. Malim *ἀπ' ἐλπίδων καλῶν* —. Sed fortasse corrigendum tantum *σαφῶς* pro *σαφές* (οὐδὲν εἰδότες *σαφῶς*). Utique requiri videtur aut *σαφῶς* aut *σαφές*. Delendum forsitan *μάτην*.

397. *γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονομένη*] Qu. — *μόνη δόξα*. ἀρετὴ codex.

398. οὐ addidit Gaisf. *ἔργον*] *Μαλὶμ ἔργων*.

399, 1. *πλούτου δ' ἀπορρέντος*] Cf. Soph. El. 1000. *ἡμῶν δ' ἀπορρεῖ (δαίμων, i. e. εὐδαιμονία)*. Aj. 523. *ὅτι δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὐπεπονθότος*. 3. *τοῖς εὐδαιμόσιν*] *τοῖσι πλουσίοις* al. *Lege τοὺς* (sc. *γάμους*) *τῶν πλουσίων*, vel *τοὺς εὐδαιμόνων*, vel *τὰς (θυγατέρας) εὐδαιμόνων* (*τῶν πλουσίων*), vel *τὰς τῶν πλουσίων*

(sc. θυγατέρας). Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς | γαμβροῖσι. El. 47. στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντι' ἐμὲ | ἄθλιον Ὀρέστην. Rhés. 983. οἷτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει. Aristot. οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσι Θέογνις οὐδὲ ὁ ποιητής (corrigendum videtur aut ἐπιτιμᾷ, aut καὶ pro οὐδέ).

400. Arist. Εὐριπίδων ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην (ταῦτά ἐστιν ἐν τῷ Θυέστη aut τοῦ Θυέστου?).

INΩ. Arg. Hygin. 'quae' Muncker. qu. 'atque') — eo pervenisse.' Ibid. 'per insaniam (incuriam?)'

402, 1. εὐδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ πολλὴν χρόνον — Valck. Musgr. prob. Cobet., coll. Plut. Anton. 36. εὐδουσα δ' ἡ δεινὴ συμφορὰ χρόνον πολλὴν — αὐθις ἀνέλαμπε etc. 2. ὅμμι' ἐγείρει] Malim ὅμμι ἀνοίγει.

403. 404. 405. Inūs verba.

404, 2. Cf. Aesch. Prom. 685. νόσημα γὰρ | αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

405, 3. καὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον] Fort. καὶ —.

406, 2. ὅπως πλείστας Erfurdt. Notanda productio ultimae in ὅτι. Cf. Fr. 415, 4. πύθονται' ἂν ἄστοι πάντες ἃ κρύπτειν χρεών. Qu. τὸν εὐτυχοῦντά γ' ὅτι πλείστας ἔχειν. χρῆν libri. χρῆν Grot.

3. εἴπερ δὴ τροφὴ δόμοις] δὴ unus habet B. om. ceteri. εἴπερ ἐν δόμοις τροφὴ Pflugk. εἴπερ δώμασιν τροφὴ παρῆν conj. Nauck. Qu. τροφὴ ἔν δόμοις. 4. ὥς —] Ita ut —. 6. κίνδυνον μέγαν ὀκτιπντες] Cf. Rhés. 154. τόνδε κίνδυνον θέλω ὀφας — μολεῖν. 8. ἐρματίζονται] I. e. ἐμφορτίζονται. Anglice, take in as cargo Cf. Fr. 946, 2. τὸ γῆρας οὗτος ἐρματίζεται βαρὺ.

407, 3. ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ] τί ποτε κατοικεῖ Cobet. Qu. ποῦ καὶ κατοικεῖ. In fine versus interrogandum. 4. ἡ σπλάγχνοιον] Qu. ἡ ἔν σπλάγχνοιον. παρ' ὅμματα —] παρ' ὅμματα; (sic) Mein. κατ' ὅμματα; (sic) malit F. G. Schmidt. 5. ἔσθ' ἡμῶν ὥς (δς al.) ἦν μόχθος ἱατροῖς μέγας libri. οὐκ ἔστιν ὥς ἦν — conj. Mein. Haec mendo laborant. Qu. εἴθ' ἦν τόδ' (τάδ'), ὥς ἦν —. (Cf. Fr. 439. εἴθε — ἐξηροῦ. 442, 2. ἔν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.) Vel ὥς ἦν ἐλαφρὸς μόχθος ἱατροῖς πάνν. Vel χρῆν εἰδέναι μόχθος γὰρ ἱατροῖς ἂν ἦν. (Cf. Fr. 406, 2 sq.). Vel εἴθ' ἦν τάδ' οὐ γὰρ μόχθος ἱατροῖς ἂν ἦν. Vel εἴθ' ἦν τόδ', ὥς οὐ μόχθος ἱατροῖσιν ἦν. Vel ἔν' ἦν ὁ μόχθος τοῖσιν ἱατροῖς μόνοις. Post ὅμματα interrogandum videtur. ἱατροῖς μέγας] Suspectum μέγας. Qu. ἱατροῖς βραχύς. 6. πότοις ἡ libri. ποτοῖσι Valck.

7. Cf. Eur. Med. 471. Aelian. δυσώνυμον ὄντα (hoc dele) τὸν φθόνον.

408, 2. ἄρξουσι γῆς] Fort. ἄρξει χθονός.

409, 1. Qu. τὴν εὐγένειαν, κῆν ἄμορφος ἡ γυνή, | θηρῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν, etc. τὴν εὐγένειαν] Qu. τὴν εὐγενῇ γάρ. καὶν vulg. Scribendum κῆν. γάμος] γυνή Nauck.

Fort. φύσιν (i. q. ιδέαν). 2. τιμῶσι] θηρῶσι probabiliter Herw. πρὸς τέκνων χάριν] Qu. πρὸς τέκνων σποράν.

411, 1. ἀμουσία τοι] Lege ἀμουσία 'στί.

412. ἐν ἐλπίσιν — ἔχειν βίον] — ἄγειν βίον requirit F. G. Schmidt, coll. Plat. Legg. IV. 718 A. ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ (τόν;) πλείστον τοῦ βίου. Lucian. Asin. 47. τὸν βίον εἶγον (ἦγον Schmidt) ἐν ἡδονῇ etc. Adde Soph. Ant. 897. ἐν ἐλπίσιν τρέφω. Sic ἡδέως βίον ἄγειν Cycl. 453.

413, 1. πᾶσαν ἡνίαν χάλα] Cf. Charet. trag. Fr. 1, 1. γαστρός δὲ περὶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.

414, 1. εἶν] περᾶν (?) Valek. (coll. Hipp. 645.). νέμειν recte Dobr. Herw. σ' ἐλεῖν Lobeck. προσπολεῖν εἶν Musgr. Bergk. προσπολεῖν νέε Conington. ad Cho. 574. Qu. λαβεῖν aut ἐλεῖν. 2. Qu. ἦτις τὰ μὲν δίκαια μὴ σιγήσεται, | τὰ δ' αἰσχροῖα μολήσει κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. σιγήσεται] σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. Anal. p. 74, coll. Soph. Oed. R. 341. 3. μολεῖ] μύσει Conington (coll. Aesch. Fr. 297, 9.). μολεῖν Herw. An κρίψει? ἔχει] ἐρεῖ Dobr. Bergk. Enger. Herw. ψέγει F. G. Schmidt. Qu. λέγειν. Vel καὶ (κοῦ) κατ' ὀφθαλμοὺς ἐρεῖ. κατ' ὀφθαλμοὺς] Anglice, to your face. Cf. Arist. Ran. 626.

415, 2. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος —] Cf. Arist. Ach. 920 sq. Ἰδαῖον λέπας] Cf. Aesch. Ag. 283. πρὸς Ἑρμαῖον λέπας. 298. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας. 3. κἄν] καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα Plut. κἄν πρὸς ἓνα εἴποις ποτὲ Stob. χἄν (καὶ ἃ ἄν) πρὸς ἄνδρ' εἴπῃς ἓνα feliciter Herw. Malim καὶ πρὸς ἄνδρ' εἴποις ἓνα. Eadem constructio est Aesch. Cho. 520. Arist. Fr. 509. 4. ἃ κρύπτειν χρεῶν] οὐδ' κρύπτειν — Dobr. ἃ στέγειν — melius Enger. Ipse malim ἃ σε κρύπτειν, aut ἃ καλύπτειν. Sed cf. Fr. 406, 2. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' οὕτω (ῖ) πλείστας ἔχειν. ἄστοι πάντες] Leg. ἄστοι πάντες.

416, 1. εἰ δὲ βούλεται] Qu. εἰ δὲ τυγχάνει (sub ὧν). 3. φόβον παρελθόν] Qu. φόβον παρῖς, metum dimittens.

417, 2. Cf. Aesch. Cho. 582. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. 3. δεῖ] χρῆ al. Quod praeferendum. ὅπου] ὅπη al. πρέπει Orion. χρεῶν Stob. πρόπον conj. Nauck. 4. τοῖς μὲν] τῶν μὲν al. Quod praestat. ἐν κακοῖσιν ὧν] Qu. ἐν κακοῖς δμῳς, vel ἐν δόμοις πατρὸς (vel τοκέων). κρατεῖν δὲ γαστρός, κἄν γὰρ ἐν κακοῖσιν ὧ Badham. Praef. Iph. T. Lege κρατεῖν τε —. ὧν de muliere dictum non sollicitari debere censet Nauck, coll. Dind. ad Hipp. 1105. Ipse aliter sentio.

419, 2. μολεῖν] Qu. πελᾶν. 3. καρπίμοις — φρυτοῖς] Cf. Arist. Vesp. 264. τῶν καρπίμων ἄττα μὴ 'στί προῖα. 4. τοῖς μὲν — τῶν δέ] Qu. τοῖς μὲν — τοῖς δέ —, vel τῶ μὲν — τῶ δέ —. 5. Qu. καὶ οὕτως αὖξεται πάλιν, vel ἀποκλίνεται πάλιν.

τῶν] Qu. τοῖς. Cf. ad v. 4. πάλιν] Suspectum. Nisi πάλιν hic valet i. q. αὖ. καὶ θερίζεται Stob. ἀκαθερίζεται Plut.

420, 2. ἀποκρύπτεσθαι] ἀπικρύπτεσθαι al. Quod recipiendum. Cf. Fr. 557. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας | εἰς πάντας ἀμαθὲς, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

421, 1. Sic Madvig, κέκτησό τ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ φόγου, | κἂν σμικρὰ, σώζων νοῦν ἔχ', ὃν σέβειν πρόπει. Parum probabilis correctio. ἂν ἔχῃς] Qu. ἂν δ' ἔχῃς. Idem suadet Dind. 2. κἂν σμικρὰ σώζῃ Badham. ad Hel. 483. Cobet. κἂν σμικρὰ] καὶ μικρὰ et κασμικρα (sic) al. Qu. καὶ σμικρὰ σώζων. σώζον] σώζων al. τῇ δίκῃ ξυνοῦς' αἰ] τοῦνεχ' ὃν σέβειν πρόπει al. unde τοῦνδικον σέβουσ' αἰ Nauck. (Correctio probabilis.) τοῦνδικον σέβειν πρόπει Badham. Cobet. Corrigendum forsitan potius τοῦνδικον σέβον αἰ. 3. μὴ δ' ὥς] Fort. οὐχ ὥς. 4. πάντ' ἀπώλεσεν] Fort. πάντα διολέσῃς.

422, 1. ὑπερμέτρως] Qu. ὑπὲρ μέτρον. 2. κακοῖς — πρόσκεισαι] Cf. Soph. El. 1040. ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῶ. 240. εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῶ. Ant. 1243. μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν (ἀβουλία).

423, 1. βία νῦν ἔλκει'] καὶ νῦν ἐφέλκει' al. Qu. καὶ νῦν (vel νῦν οὖν) ἐφέλκεσθ'. ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί] Latet hic vitium. Fort. ὦ κακῶν πλήρεις βροτοί. Vel βία νῦν ἔλκεσθ', vel βία μετέρχεσθ'. 2. Deleatur virgula post θηρώμενοι posita. 3. ὁμοῦ] Imo ὁμῶς, pariter. σύμμικτα μὴ δίκαια] σύμμικτ' δ — al. Lege σύμμικτ' δ μὴ δίκαια. 4. ἀμαῖσθε — θέρος] Cf. Aesch. Ag. 1655. ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι (ἐξαμαῖσθαι?) πολλὰ (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Pers. 821 sq.

424, 1. ὀρᾶς] Fort. ὀρῶ (ut in v. 5.) aut ὄρα. In fine versus deleatur virgula. 2. Qu. — μικρ' ἐστὶ τὰ σφάλλοντα. 3. Qu. τὰ μὲν καθέλειν ὑπόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω (vel ἦρεν αὐ?). τὰ μὲν Plut. τὸν μὲν ceteri. Hoc reponendum (et mox τὸν δ'). τὰ δ' Plut. τὸν δ' ceteri. 5. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας] ἐξ ἀντύγων — F. G. Schmidt. Qu. ἐξ ἀρμάτων πεσόντας. ὀρῶ] Qu. ὀρᾶς, ut in v. 1. Philostr. τοὺς τυράννους ἀλλίσκεσθαι (σφάλλεσθαί?) φησιν. Ibid. οὔτε Εὐριπίδου ξυνήσιν (ξυνήσιν τι?) etc.

425. Tollenda virgula post ἄλνχγος.

426. ἄπιστοι Θετταλοὶ schol. Arist. ἄπιστα (ἄπιστοι cod. Aug.) Θεσσαλοῖς schol. Eurip. ἄπιστα Θεσσαλῶν Hemst. Nauck. Recte se habet lectio ἄπιστα (i. e. οὐ πιστά) Θεσσαλοῖς. Cf. Hom. Od. λ. 455. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί. Fr. 466, 3. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἔστιν (sc. γυναιξί). 570. ὥς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων. Soph. Fr. 583, 3. βροτῶ δὲ πιστὸν οὐδέν. Arist. Lys. 629. ἀνδράων Λακωνικοῖς, | οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηρότι. Alio-

quin opus foret articulo τὰ addito ante Θεσσαλῶν. Erunt fortasse quibus arrideat ἄπιστα Θεσσαλοί.

427. δ' ἄρα] Qu. δῆθεν.

ΙΞΙΩΝ. Arg. Plut. ἡ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι (προσήλωσα?).

Suid. δι' ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δρᾶμα (τὸ φιλ. Εὐρ. δρᾶμα?) ἔχον τὸν Ἰξίωνα. Nisi latet φιλοτιμούμενος.

429, 1. ἀσιῶν] ἐπὶ τῷ aut ἐπὶ τὸ al. πλέον ἔχειν] I. e. πλενεκτεῖν. 2. Confer comici alicujus versum οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστνικῶς ἀνῆρ. 3. ἄμικτος] Qu. ἄχρηστος. Cf. Her. 4. φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύν. Theodor. καὶ αὐτὸς κατ' αὐτὸν (κατὰ τὸν αὐτὸν?) etc.

430, 1. ἀπεργάζεται libri. ἀπείργασται Heath. 2. τυραννίδες]

Legē τυραννὶς ἄν, et γένοιτ' pro γένοιτ' in v. 3.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ. Arg. Vit. Eurip. τῶν (τῆν?) γυναικῶν. Schol.

Theocr. τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι (ἀνακαλεῖσθαι?). Schol. Theocr. II. 10. τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι (l. ἀνακαλεῖσθαι).

431. τοῖς διώκουσιν ἄγαν] τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Cobet. ex Plutarcho p. 778 B.

432, 2. μεῖζον Stob. Clemens. Nicetas (?). Malim κρεῖσσον.

ἐβλάστομεν γυναῖκες] βλάστον γυναῖκες Clem. ἐκβλαστῶμεν γυναῖκες Stobaei libri. Malim ἐβλαστον αἱ γυναῖκες. (Cf. ad Arist. Lys. 42.) Cf. Paus. VII. 12. 2. βεβαιοὶ δὴ τὸ λεγόμενον, ὥς ἄρ' ἦν καὶ πῦρ ἐς πλέον ἄλλου πυρὸς καίον. et ad Arist. Eq. 382.

Nicet. πῦρ ἄλλο δεινὸν (l. μεῖζον).

433, 1. ἔχω] Qu. σέβω. 2. ἐν τοῖς ἀμυγχανοῖσιν εὐπορώτατον] Cf. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κατὰ ἀμυγχανῶν πόρον. (Ubi v. Blomf.) Cf. Alex. 234, 4. εὐπόρους | ἐν τοῖς ἀπόροις.

434, 3. χαράσσει] ταράσσει Clem. prob. Mein. Naber. F. G. Schmidt. Recte. Cf. Soph. Ant. 1095. ταράσσομαι φρένας. Fr. 607. θεῶν ἄνω | ψυχὰς ταράσσει (Ἐρωτος). 4. καὶ τόνδ'] Qu. καὶ τὸν γ'.

5. ἐγκλίνεται] Suspectum. Qu. ἐπηρετεῖ.

435, 1. Qu. κατὰ (vel χῶδε) δαίμονας κάλει. νῦν] Scribe νυν. 2. καὶ θεός] χῶ θεός schol. II. Cf. Arist. Eq. 229. χῶ θεός ξυλλήψεται. Aesch. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῶ θεός ξινάπτεται. Thuc. I. 118. Sed Menand. IV. 249. τόλμη δικαίη καὶ θεός συλλαμβάνει. συλλαμβάνει] ξυλλαμβάνει al.

436, 1. ἔγωγε] Fort. ἐγὼ δέ. καὶ νόμον γε μὴ σέβειν] Qu. καὶ νόμον γε δεῖν σέβειν, vel τοῖνδικον (coll. Fr. 421, 2., aut τοῖννομον) χρῆναι σέβειν. 2. τῶν ἀναγκαίων] I. e. quam necessarios.

437, 2. Cf. Fr. 808. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλλοκεται. Soph. Oed. R. 542. τυραννίδα | θηρῶν, δὲ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλλοκεται. Menander 132. ἀλωπὰ γίνεται' ἐπιμελεία καὶ πόνη | ἅπαντα.

2. *χερῶν ὑπερβολαῖς*] *Suspectum*. Qu. *θράσους ὑπερβολῇ*. 3. *τολμήμασιν* — *ἀλλίσκεται τε πάντα*] Cf. Fr. 808. *τάφανῇ τεκμηρίοισιν εὐκρίτως ἀλλίσκεται*.

438. Qu. *τί δ', αὐθις ἦν με διαβάλῃς* — F. G. Schmidt. *διαβάλῃς*] Imo *διαβάλῃ*. Cf. Arist. Av. 1648.

439, 1. *τοῖς πᾶσιν βροτοῖς*] Cf. 1048, 4. *τῶν πάντων βροτῶν*. 2. *ἐξήρου* vulg. *ἐξηροῦ* recte Baiter. I. q. *ἀφηροῦ*.

440, 1. *τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις*] Imo — *ἀνθρώπων*. 2. *τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν*] *τὴν λίαν εὐπραξίαν* Cobet. Fort. *τὴν ἄγαν εὐπραξίαν*. *τὴν περίσσο' (?) εὐπραξίαν* Bergk. Malim *τὴν ἄγαν* —. Cf. Arist. Nub. 1120. *τὴν ἄγαν ἐπομβρίαν*.

441. *τρυφὴν δὲ τίκει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίου* F. G. Schmidt. Qu. *ὑβριν δέ*. *ἢ φειδῶ βίου*] *πλοῦτος, οὐ φειδῶ βίου* conj. Nauck. Qu. *ἄφθονος βροτοῖς*, vel *ἢ τ' εὐπραξία*, vel *ἢ σφάλλει βροτούς (βίον)*, vel *ἢ τρυφῇ (χλιδῇ) βίου*, vel *πλουσίον τροφῇ βίου*, vel *ἢ φειδῶ βίου*; (sic).

442, 1. *ἀνθρώποις*] Malim *ἀνθρώπων*. 3. *εὐρόοισι* — Clemens. *εὐρύθμοισι* — Stobaeus. *εὐτρόχοισι στόμασι* Porson., coll. Bacch. 268. *γλῶσσαν εὐτροχον*. prob. Nauck. (Recte, opinor.) *εὐπόροισι* conj. Nauck. *εὐθρόοισι στόμασι* V. D. in Class. Journ. VI. 81. coll. Hesychio *εὐθρόοισιν*· *εὐήχοις*. Scribendum *εὐρρόοισι*. Cf. Hec. 650. *τὸν εὐρρον Εὐρώταν*. 4. *ἃ χρὴ δοκεῖν*] Malim *ἃ χρὴν δοκεῖν*. *κλέπτουσιν*] Qu. *στρέφουσιν* (they twist, pervert, falsify).

443, 1. *παραινῶ* —] Cf. Aesch. Prom. 307. *δρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα*. *καὶ*] σοι Gaisf. *εἰ φρονεῖς*] Corrige *ἄφρονι* —. 2. *γυναικὶ πείθου*] *πυθοῦ γυναικὶ* conj. Blomf. ad Prom. 282.

444. *χρόνος διέρπων*] Malim *χρόνος γὰρ ἔρπων*. *πάντ' ἀληθεύειν*] Qu. *πάντ' ἀναπτύσσειν*, vel *πάντα δεικνύειν* (*δεικνύναι*).

445. *ἔπων* — *στάσιν*] Cf. v. *βούστασις*.

446. Cf. Soph. El. 86. *ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ*. 2. *ὥς ἡδὺν λεύσσειν*] Lege *ὥς ἡδὺς εἰ σύ*.

447, 1. *οὐκ ἔστ' ἀποσιροφῇ*] Qu. *οὐκ ἔστιν ἀποφυγή*.

449. *ὦ μάκαρ, οἶας* —] Hos versus in fine fabulae fuisse jure suspicatur Monk. ad Hipp. 1365. 3. *οὔποτε θνητοῖς*] Qu. *οὔτις θνητοῖς*, vel *οὐκ ἐνι θνητοῖς*, vel *οὐκ ἔφν ἡμῖν*. *οὔποτε*] *Suspectum*. Qu. *οὐκ ἐνι*, aut *οὐ παρὰ*, aut *οὐκ ἦν*. 6. *ἐσθλή*] *Mendosum*. Qu. *αἰέ*.

451, 2. *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε* —] *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦτ' (pro τοῦ)* — Kock. ad Arist. Av. 1218. Malim *τὸ δ' ἐν μέσῳ γε τοῦρανοῦ τε* —. Qu. *οὐρανός θ' ἡμῶν ὑπερ | κοινόν τε γῇ βροτῶν τε δαιμόνων θ' ἔδος*· | *τό τ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός*, | *δ μὲν ὀνομάζουσιν χάος*. In quibus praeivit partim Valck. De voce *χάος* cf. ad Arist. Av. 192. 692. 694. 1218. Nub. 423.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ. Arg. Hygin. 'qui postquam — venit (venisset?).' Ibid. 'chalcidicum (coenaculum aut cubiculum?).'

452, 1. *ἐχρῆν*] *ἔδει* al. γάρ] μὲν al. σύλλογον] συλλόγους al. 2. *φῦντα*] *ζῶντα* al. *πόνων*] *κακῶν* al. Pro καὶ (ὥς al.) fort. *κάκ.* 3. καὶ *πόνων πεπανμένον*] Cf. Arist. Ran. 1531. *πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσάμεθ'* ἄν οὕτως etc. S. Johann. Evang. XIV. 13. *ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν.* 4. *ἐκπέμπειν δόμων*] I. e. *ἐκφέρειν.*

453, 1. *ἔπτ' αὐτῆς*] Qu. *ἔπτ' ἐστίν*, aut *δή.* 2. *Νιόβης*] Fortasse glossema. Reponendum forsitan *εἶδον.*

454, 1. *νερετέρας ὑπὸ χθονός*] Cf. Alc. 48. Herc. 335. 2. *σθένοι*] Qu. *στένοι.*

455, 2. I. e. *λαβοῦσαι* (ὥς) *μισθὸν τὰ φίλτατα τῶν ἐμῶν.* τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα] Cf. Soph. Phil. 434. *δς — πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα.* Oed. C. 1110. El. 1208.

457. *ὦνιτέραν* vulg. *δοσιωτέραν* Valck. e mss. *δοσιαιτέραν* ed. Dübner. Qu. *ἰδοὺν τέραν*, vel *ἐτέραν δὲ πληγὴν τήνδ'* ἐγὼ δίδωμι σοι. *πληγὴν* post σοι deleri jubent Cobet. Nauck. Nescio an recte. Plut. *ἐπὶ τὸν ἰδὸν αὐτὸν* (I. αὐτῆς aut potius αὐτῆς). Ibid. *συνεξορτιάζουσα* (-ζοντι?) *φόβῳ καὶ δέος* (δέει?) *μὴ φθάσῃ* etc.

458. Cf. Fr. 736, 5. Med. 221. *δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.* Arist. Vesp. 447. Scrib. *γίγνεται, τέκνον.* Vel *γίγνεται τέκνων.*

459, 1. *πόσις*] Qu. *κάσις.* *κτείνειν*] Qu. *κτενεῖν.* 2. *χρῆ καὶ σὲ μέλλειν*] Qu. *χρῆν καὶ σ' ἐκείνον*, vel *χρῆν καὶ σὲ θνήσκειν.* *χρῆ* libri. *χρῆν* Valck. *παρήλυθεν* cod. Vat. Hertz. Dind. prob. Nauck. *παρῆ* (aut *παρῆ*) libri deteriores. Fort. *σὸν κάσιν κατακτενεῖν.* (Vide Gellii locum allatum.) Vel *παρῆλθέ, νιν.* Formam *παρῆλυθεν* in senario jure damnat Cobet. In fine versus fortasse interrogandum. Gell. 'hisce ad (del.?) cum verbis eluserit (usus sit?).'

461, 1. Post *βροτῶν* tollenda virgula.

462. Strophicam carminis compositionem agnovit Bergk, ut monuit Nauck. Cf. Aristoph. Fr. 120. *Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν*, | *εἰ γὰρ ἐμοὶ κτλ.* 1. *Εἰρήνη*] *Εἰρήνη* al. Qu. *Εἰράνα*, ut *Ζανός* in Fr. 475, 2. 4. *μὴ πρὶν πόνοις* Stob. *μὴ πρὶν* Polyb. *μὴ πόνοις* Kayser. Qu. *μὴ πάροιθ'*, aut *μὴ πάρος.* *πρὶν*] πρὶν F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 631. *μὴ πρὶν* (πρῶι L. pr. m. *πρὶν* m. rec.) *λέγοις ἄν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ* | *πρὶν* etc. 5. *ὑπερβάλῃ*] Qu. — (*πάρος*?) *λάβῃ*, vel *στιγνὸν (λυγρὸν) λάβῃ.* *πρὶν ἄν* Polyb. *πρὶν γὰρ* aut *πρὶν περ* Stob. *πρὶν σὰν* Gesner. Nauck. *προσιδεῖν* ὦραν Polyb. *προδεῖν ὦραν*, *προειδε ὦραν*, *προειδέωραν* al. *ὦραν* *προσιδεῖν* Kayser. Nauck. 6. *ὦραν*] Qu. *ὄψιν*, faciem. 8. *ἴθι μοι, πότνια, πόλιν τάνδε*] *ἴθι μοι, πότνια* (aut *πότνια*?), *πάλιν* Bergk. ad Arist. Fr. II. 988. *ἴθι μοι, πότνια, ταχὺ* F. G. Schmidt. Qu. *ἴθι, πότνια, μοι πάλιν.* *ἐχθρὰν στάσιν*] Cf. Arist. Ran. 359.

ἢ σιάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει. 10. τάνδ' ed. τὰν δ' Bergk.
Qu. τὰν τ'.

463, 1. λύπη μὲν] Qu. λυπηρόν. αἰσχροῖ] ἐχθροῖ F. G. Schmidt.

2. εἰ δ' οὖν γένοιτο] Qu. ἦν δ' οὖν γένηται. περιστεῖλαι καλῶς]
Cf. Soph. Phil. 447. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ (τὰ κάτω) δαίμονες.
Aj. 821. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας (schol. εὐτρεπίσας) ἐγώ.

3. κηρύσσειν τάδε] Malim κηρύσσειν κακά. Cf. Fr. 557. Soph.
Fr. 585. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα.

464, 2. αἰσχρόν τε] αἰσχρόν τι conj. Monk. ad Iph. T. 117.
Malim αἰσχροὺν δέ.

465, 2. πάντες ἄνθρωποι] Imo πάντες ἄνθρωποι.

466, 2. ἀφέντ'] Sub. αὐτούς. Ad ἔαν sub. αὐτήν. 3. πιστὸν
γὰρ οὐδέν ἐστιν] Sub. αὐτῇ. κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς] Cf. Fr. 505.
μετρίων λέκτρων — κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον. Alc. 473. τοιαύτας
εἴη με κῦρσαι — ἀλόχον. Aesch. Prom. 739. πικροῦ δ' ἔκυρσας —
μνηστήρος. 4. εὐτυχεῖ κακὸν λαβών] Cf. Zopyr. p. 646 N. μηδεὶς
ὑπεριός τῶν ἐμῶν εἴη φίλων | ἔρωτος, εὐτυχοῖ δὲ τὸν θεὸν λαβών.
Simonid. Amorg. Fr. 7, 83. τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών. Andr. 420.
δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ.

467, 1. γαμεῖτε νῦν] Malim γαμεῖτέ νυν. 2. φαρμάκοισιν —]
Cf. Arist. Thesm. 430.

468. Ἄιδης supplet Nauck.

469. χάριν σὴν] Cf. Fr. Arist. Ach. 1232. παῖδας οὐ ed. Bekk.
παῖδά σου Bast. Nauck. Verba sunt Nauplii ad Catreum, agitur
autem de Aeropā. κατακτενῶ] κατακτάνω requirit F. G. Schmidt.

470, 1. τῷ δ' οὐ βρίθεται;] Cf. Aesch. Fr. 114. λευκοῖς τε
γὰρ μόροιςι — βρίθεται etc. Sept. 138. 3. ἀρνεία τε δαῖς] Qu.
ἀρνείαι θ' ὁμοῦ (sc. σάρκες). ἀρνεία] χηνεία (aut χηνία) libri.
Correxist Mein. 4. πεπτά] I. e. ἐλατῆρες (v. schol. Eq. 1181. et
Suid. v. ἐλατήρ). καὶ κροτητά] κάρκροφητά (?) Naber. Quid
lateat nondum repertum est. Qu. κῶρνίθεια, vel καὶ χήνεια, vel
χορδάρια (Ach. 1040).

471. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε] Suspectum. Fort. τὰ δ' ἄλλ' ἔχαιρε (?),
aut ἄδ' ἄλλα, —, —. κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ] Anglice,
while the cup was (is) going round.

473. Fort. πρὶν ἂν | ἐκφληναφῇ τε καὶ μαθεῖν θέλῃ λόγον.
Vel πρὶν τοῦτον ἐκφληναί με κάξειπτεῖν λόγον. Post ἂν lacunam
indicavit Nauck. Locus obscurus.

KPHTEΣ. Arg. Johann. Mal. ὅς φησι (φησιν δτι?) Ζεὺς μετα-
βληθεὶς etc. Liban. διὰ τοῦ Πασιφάης ἔρωτος (τὸν — ἔρωτα?) etc.

475 a, 1. φοινικογενὲς παῖ, τῆς Τυρίας | τέκνον Εὐρώπας κάκ
τοῦ — V. D. in Class. Journ. V. 197. Verba παῖ τῆς Τυρίας, ut
emblema, delet Cobetus V. L. p. 289. 3. ἑκατομπτολίεθρος] I. q.
ἑκατόμπολις (Hom.). 5. Cf. Anaxandr. III. 185. γλυκὺς αὐθιγενὴς
(οἶνος). τμηθεῖσα δοκοῦς] Anglice, cut into beams. V. ad

Ach. 301. Qu. *τμηθεῖσα δοκοῦς* (*δοκοῦς* Erotian.), et *κυπάρισσος* v. 8. 6. *στεγανούς*] Cf. Themist. Or. 21. 262 C. *στεγανός* εἰ καὶ Ἀρεοπαγίτον σιωπηλότερος. 7. *χαλύβω*] Fort. *χάλυβος*. *ταυροδέτω* Porph. *τορολέτω* aut *τορολέβω* Erotian. *ταυρολέτω* conj. Nauck. Suspectum. Qu. *ταυρείω*. *κρηθεῖσ'* Porph. *κολληθεῖς* Erot. *κόλλη κραθεῖσ'* Hermann. Qu. καὶ *ταύρον κόλλη* *κολληθεῖσ'*. Nec displicet Herwerdeni correctio *στεροοδέτω*. 8. *κυπαρίσσον*] Connecte cum *δοκός* v. 5. Nisi corrigendum *κυπάρισσος* et *δοκοῦς*. 9. *τείνομεν*] Nonnihil suspectum. 10. *γενόμενῃ*] Scribe *γενόμαν*. 11. *βροντάς*] *βροτάς* al. *βιστάς* ed. *σπονδάς* Lobeck., quod si sincerum est, referendum erit per zeugma ad *τελέσας*. Fortasse recte. Qu. *τελετάς*, vel *διάσους*, vel *ἱερούς*. καὶ —] Qu. *τάς* —. 13. *δρεῖα δᾶδας* ed. *δροδοᾶδας* codd. *δρεῖω δᾶδας* Nauck. 14. καὶ *Κουρήτων*] Qu. *τῶν* —. *Κουρήτων*] Qu. *Κούρησιν*. 17. *νεκροθήκης*] *νεκροθήκη* al. Qu. *νεκροθήκη*, vel *νεκροθήκας*. 18. *οὐ χριμπτόμενος*] Qu. *μὴ χριμπεσθαι*, vel *τοὺς χριμπτομένους*. 19. *τὴν τ' ἐμψύχων*] *τῶν δ'* — Lobeck. Qu. *τὴν δ'* —. *πεφύλαγμα*] Medio sensu.

475 b, 1. Arridet Meinekii conjectura, *τίς τοῦμόν δνομα τοῦ ποινειδιστον*. Qu. *τίς τοῦνομι' δστις τοῦποινειδιστον βροτοῖς* (vel *βροτῶν*) etc. *βροτοῖς*] Lege *βροτῶν* (*τίς βροτῶν*).

ΛΑΜΙΑ. Arg. Schol. Plat. *δεντέρα* (*δεντέρα*?) *δε Λίβυσσα*. Ibid. *ταύτης τῆς διδασκαλίας* (*περιστάσεως*?) *οὐ μένηται* (*μύνηται*?).

ΔΙΚΥΜΝΙΟΣ. Arg. Hesych. *κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς* (*γὰρ ναός*?) *κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον*. Ibid. *κατεσκεμμένον* (*κεκεραυνωμένον* coll. schol. Arist.).

476, 1. *φαῦλον, ἄκομπον*] Cf. Julian. Or. II. 54 A. *φαῦλος καὶ ἄκομπος* *θεατής*. Teleclid. 4. *ὦ τὰ μὲν κομποί, τὰ δὲ φανλότεροι* | *φανλίων μήλων*. *τὰ μέγιστ' ἀγαθόν*] Qu. *τὰ μάλιστ' ἀγαθόν*. De Hercule haec dicta. *φαῦλον ἄκομπον*] Cf. schol. Arist. Eq. 527. *τὸ ἐπὶ τῆς φράσεως ἄκομπον καὶ ἀπλοῦν τοῦ Κρατίνου ἀλληγορεῖσθαι φασὶ τὸ ἀφελές*. 2. *περιταμνόμενον* libri. *περιτεμνόμενον* Nauck. Anglice, circumscribing, reducing. Fort. *συντεμνόμενον*.

3. *λέσχης ἀτρίβωνα*] Cf. ad Arist. Vesp. 1429. *ἐτύγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὧν ἑπικλῆς*. Nub. 869. *καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐπω τρίβων τῶν ἐνθαδί*.

477. *ἐνκλείας*] I. q. *εὐδοξίας*.

478. *τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν*] Lege *τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστιν* (vel *καὶ μάλ'*) *ἰσχυρόν ζυγόν*. Idem versus est, ut videtur, qui legitur apud Doxopat. Rhet. II. 291. *τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρόν ζυγόν*. *οὐ λέγειν*] *οὐχ ὁρᾷς*; F. G. Schmidt. *ἄφατον ἔστ'* Herwerden ad Ion. 782. Fortasse *οὐκέτ' οἶσθ'*.

479. *Τευθράντιον δὲ σχῆμα*] Fort. *Τευθράντιον πόλισμα*.

480. Qu. *δέσποτα* | *φιλόδαφνε Παιδὶν, χαῖρ'* (pro *Βάκχ'*), *Ἀπολλων εὐλνυρε*, fere ut Nauck. In duos versus haec distribuenda videntur.

481. Hesychii duae glossae confusae sunt, *Θριάζειν*: *φυλλολογεῖν*, et *Θυρσάζειν*: *ἐνθουσιᾶν*, *ἐνθουσιάζειν*. *Εὐρυπιδης* etc. Itaque non *Θριάζειν*, sed *Θυρσάζειν* Euripidi et Sophocli adjudicandum. Cf. Arist. Lys. 1313. *Θυρσαδδωᾶν καὶ παιδωᾶν*.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ. Arg. Gregor. *Ἰππης* (*Ἰπποῦς*? cf. ad Fr. 485.). Ibid. *ἔδωκε τῇ τροφῷ θεῖναι* (l. *ἐκθεῖναι*) etc. Ibid. *όλοκαντεῖν* (*όλοκαντεῖν*?).

483. *Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς*] Qu. *Ζεὺς, ὅστις ἐστὶν* (el *Ζεὺς* Justin. ibid. ἦν *Ζεὺς* cod. Arg.). Cf. Aesch. Ag. 160. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν*. Arist. Nub. 883. *τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥτιονα*. 113. Eur. Tro. 886. *ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι, | Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἶτε νοῦς βροτῶν*. Sed Herc. 1263. *Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο*. Athenag. Leg. c. 6. *Ζῆνα γάρ, ὅστις ἐστὶ Ζεὺς, οὐκ οἶδεν* etc. Or. 418. *δουλεύομεν θεοῖς, ὃ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί*.

484, 1. Exordium fabulae Melanippae. V. schol. Ran. 1244. Idem versus est Fr. 594, 4. 2. Sequebatur fortasse *ἐκ δὲ τοῦδ' ἐγὼ πάλιν | Αἴολος*.

485, 1. *προμαντεύσατο*] Qu. *προμαντεύετο*. 2. *ἀστέρων ἐπ' ἀντολάς*] Cf. Phoen. 507. *ἡλίου πρὸς ἀντολάς*.

486. *βοῦν*] *βοῦς* Mein. (coll. Eust. in Dionys. Per. 426.) Dind. Recte. *ῥιφέντα*] *ῥιφθέντα* Valck.

487, 1. *νοῦς δ' ἐνεστί μοι*] *μοῦσα δ' ἐστὶ μοι* Suid. v. *μουσωθήναι*. Quod injuria praeferebat Porson.

488, 1. *κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος* —] Cf. Arist. Lys. 1124—1127. Hel. 516. *λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος*. Plura dabit Nauck. 2. Qu. *ὥς οὐρανοῦ καὶ γῆς τότ' ἦν μορφή μία*. Describitur Chaos. 4. *κάνέδωκαν*] Qu. *κάνεδειξαν*. 5. *δένδρη, πετεινά*] Qu. *γένη* (*ἔθνη*) *πετεινά*, vel *φῦλά τε πετεινά*. *θῆρας οὔς θ'* *ἄλμη τρέφει*] Qu. *θῆρας δσα θ'* —.

489. Qu. *εἰ δὲ παρθένος* | *φθαρεῖσά τις τὰ παιδί' ἐξέθηκε καὶ* | *φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ γε δράσεις φόνον* (vel *τὸν πατέρ'*, *ἔσει δράσας φόνον*); Vel *εἰ δ' ἐξέθηκε παρθένος φθαρεῖσά τις* | *τὰ παιδί' ἐς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια κτλ*. Ita Maehly, *εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσά τις* | *τὰ παιδί' ἐξέθηκεν εἰς βουφόρβια* | *φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις (ῥέξεις?) φόνον*; Cf. Arist. Nub. 530. Delendum videtur *καὶ* ante *φοβουμένη*. Dion. *ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ* (del?) *φοβουμένη τὸν πατέρα*.

490, 1. *Δικαιοσύνας* — *πρόσωπον*] Cf. Arist. Av. 1321. *τό τε τὰς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας* (As.?) *εὐάμερον πρόσωπον*. Soph. Fr. 743. *δαινὸν τὸ τὰς Πειθοῦς πρόσωπον*. 11. *τὸ χρύσεον δὲ τὰς Δίκας δέδορκεν δμμα*. 2. *ἔσπερος* — *ἑῷος*] Sc. *ἀστήρ*. Cf. Arist.

Ρακ. 837. Ἀοῖον — ἀστέρα. Locum sic Aristotelis ope supplet Meinekius, οὐθ' ἔσπερος (sc. ἀστήρ) οὐθ' ἑφός οὕτω | θαυμαστός.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ. Arg. Anthol. Pal. τοῦνεκα γὰρ καὶ (γὰρ καλοί τε Nauck. qu. βέλτιστοί τε) πεφήνατε etc.

493, 1. ἀνατρέφειν cod. ἀναστρέφειν Schneidewin. Nauck. Mein. Qu. ἀνδρας τρέπειν. Parum hic convenit ἀναστρέφειν.

494, 2. ἐπήσατο] Fort. κομίζεται, vel οὖς εἰσάγει. 3. τὸ μὴ χρεῶν] Cf. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν. Fr. 503, 2. 4. δίδωσι libri. διδῶσι Matth. Nauck. Lēge διδοῦσι aut διδόασι, aut θεὸς δίδωσι. φῦναι τέκνα] Imo φῦσαι τέκνα. Et sic Matth. 5. οὐ χρὴ γκαλεῖσθαι —] οὐ χρὴ τλειῖσθαι aut γλειῖσθαι codd. οὐ χρὴ γοᾶσθαι temere Nauck. οὐ χρὴ μάχεσθαι Herw. prob. Dind. Cobet. Recte so habet vulgata. Cf. Soph. Tr. 911. αὐτῇ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἐγκαλουμένη. Ad rem cf. Iph. T. 1479. τί γὰρ | πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν (πλέον?); Men. IV. 123. μὴ θεομάχει κτλ. et Eur. Fr. 724. σὺ δ' εἰς ἀνάγκη καὶ θεοῖσι μὴ μάχων.

495, 1. οὔνεκα] εἵνεκα recte Eust. Od. p. 1837, 1. 3. μισῶ γελοῖους —] Qu. μισῶ σοφιστὰς (aut πολίτας) —. μὲν ἐπὶ σοφῶν, τι εἴ τι σοφῶν, τι ἔτι σοφῶν libri (om. C.). σοφῶν πέρι Nauck.

4. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα] Cf. Arist. Ran. 838. ἀνθρωπον — ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀδύρωτον στόμα. 5. ἐν γέλωτι] Malim ἐπὶ γέλωτι, ut in Arist. Ran. 404. Haec cum εὐπρεπεῖς connectit Eustathius, qui εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι habet. εὐπρεπεῖς] εὐπρεπεῖς (i. q. εὐτράπελοι?) Mein. Qu. ἐκπρεπεῖς. Sed cf. Tro. 951. εὐπρεπῇ (speciosum) λόγον. 6. οἰκοῦσι δ' οἶκους libri. οἰκοῦσιν οἶκους Mein. Qu. ναίονσιν οἶκους, vel μένουσιν οἶκοι, vel λόγους (μύθους) λέγουσι, vel σκώπτουσιν ὄντες. Quod si sincerum est οἰκοῦσιν οἶκους, cf. Iph. A. 331. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι; Phoen. 1237. οἶκον οἰκήσω μόνος. 489. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον etc. τὰ ναυστολοίμενα] Hoc non expedit. Gravis corruptela hic latet. Fort. τὰ ναυτίλων ἔπη (aut μέλη). 7. ἔσω δόμων] Qu. ἔσω φρενῶν.

496, 1. μισηθέν] Qu. μισητόν. Cf. Fr. 500. 3. γυναιξί] Qu. φέρουσι. Postulatur verbum aliquid. καὶ κεκοίνωνται] Qu. κἀνακοινοῦνται. 5. Cf. Fr. 821, 1. ὥς οὐδὲν ὑγιές φασι μητρυνῆς φρονεῖν | νόθοισι παισίν, etc.

497, 1. οὐδὲν γίγνεται] οὐχί (vel οὔτι) — Nauck. Notanda canonis Porsoniani violatio, sed tenendum est οὐδὲν idem esse quod οὐδ' ἐν. Fort. οὐδὲν ἐστι δὴ, aut οὐκ ἔφν ποτέ. 2. εἰς ὑπερβολήν] Mendosum hoc videtur, nisi construendum ἀμεινον εἰς ὑπερβολήν.

499, 1. Cf. Andr. 949. κἀντεῦθεν δόμοι | νοσοῦσιν ἀνδρῶν. τίσασθε] Uleiscimini. οἱ μὲν] Qu. ἄσπερ, aut ἄς τις, aut

ἄνδρες. 3. οὐνεκ'] Imo εἵνεκ'. Et sic cod. A. οὐκ ἀπώλεσαν] Qu. ἄνδρες ὤλεσαν, vel ἐκβάλλει δόμων (cf. Fr. 406, 4), vel ἐκβάλλει πόσις, vel ἡ συγγενείας τὴν γυναῖκα ἀπώλεσαν. 4. λαβόντες] Qu. λαβὼν τις. οὕτω] Qu. ὥδε. εἶτα δ' οὐ τότε ἄδικον libri. εἶτα τοῦτο τᾷδικον Porson. εἶτα δ' ὥδε τᾷδικον felicius Elmsl. Qu. εἶτα τοῦτο τὸ κακὸν αὐ. Cf. Fr. adesp. 316, 2. κακοῦ δέοντος. 5. πολλαῖς ὑπερρῶν] Qu. πολὺ μᾶλλον (vel αὐξηθὲν) ἐρρῶν. 6. ὥς vulg. ὥστ' Elmsl.

501, 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα] ψάλλει, κενὸν τόξευμα, Nauck. Quidni ψάλλει κενὸν τόξευμα? Cf. Bacch. 783. τόξων χειρὶ | ψάλλουσι νευράς. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας. Ion. 173. καὶ κακῶς λέγει] κακῶς ψέγει F. G. Schmidt. Verba καὶ κακῶς λέγει — λέγω interpolatori lacunam explenti tribuunt Mein. Dind. 3. αἱ δ' εἰς ἀμείνους —] αἱ δ' ὥς ἀμείνους — F. G. Schmidt. ἐγὼ λέγω] ἐμῷ λόγῳ Fritzsch. ἢ ἐγὼ λέγω Nauck., coll. Soph. El. 338. Corrige εὐ οἷδ' ἐγὼ, vel ἐμοὶ πολὺν, vel ἐμοὶ δοκεῖ (δοκεῖν). εἰς libri. εἰς' Rossignol.

502, 1. ἀμεικτον libri. ἀμικτον Heath. et Cobet., qui vitium ex scriptura ἀμεικτον ortum esse monet. 2. στυγνόν] Malim σκληρὸν aut στυφνόν (i. e. acerbum).

503, 1. δοοί] δοαί recte Bergk. γάμους] I. e. γυναῖκα. Cf. Fr. 504, 1. 2. τῷ χρεῶν M. Vind. Voss. τῷ — A. τὸ — al. Redde a fato, Anglice by fate. Cf. Fr. 494, 3. τὸ μὴ χρεῶν. 3. μένουσα] μέλλουσα Fix. Fort. θέλουσα. Sed latet aliud quid. Postulatur participium aliquid significans assigned, appointed, intended. Qu. δοθεῖσα vel πραθεῖσα. κασπούδαστος] Etiam si non quaeratur. Anglice, even though unsought.

504, 1. γάμους] I. e. γυναῖκα. Cf. Fr. 503, 1. 2. γαμεῖν] γρονεῖν F. G. Schmidt. 3. ἐν δώμασι] ἐν τοῖς δώμασι A. M. Vind. ἐν τοῖς δόμοις Nauck. Sed cf. Fr. 522, 3. 529, 3. 5. γάμων] Qu. δόμων. 6. αἱ γὰρ —] Qu. αἱ δὲ —. ἀνόνητος] ἀνόνητον malit Herwerden.

505, 1. μετρίων λέκτρων — κῦρσαι] Cf. Fr. 466, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς. Fr. 524, 2. πονηρὸν λέκτρον. δέ] γε al. τε malit Nauck. Nihil opus.

506, 1. ἔστιν οἷς βίος —] Cf. Thuc. V. 72. ἔστιν οἷς καὶ καταπατηθέντας. Xen. An. VI. 2. 1. Isocr. p. 283. 2. οἷς δ' ὄγκος κακόν] Fort. οἷς δὲ μέγα κακόν, vel οἷς δ' ὄγκος κακοῦ. Locum non expedit. εὐκρατος libri. εὐκρας Valek. An εὐκράς? Cf. Fr. 197. Confer v. νεοκράς (νεόκρας?) Aesch. Fr. 325. ἐγένετο δ' libri. ἐγένεθ', οἷς δ' Porson. ὄγκος] Abundantia.

507. τὰ προσπεσόντα δ' Cobet. ex Plut. Mor. p. 116 F. 2. Plutarchi lectionem (ἄριστος εἶναι) probat Cobetus. Cf. Soph. Fr. 686. στέργειν δὲ τὰκπεσόντα (τὰ προσπεσόντα?) κεῖν θέσθαι πρέπει | σοφὸν κυβερτῆν ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην (μάτην?). σοφὸν νομίζω] ἄριστος

εἶναι Plut. Fort. σοφὸς πέφυκε. Sed cf. Fr. 504, 3. sq. σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ] Fort. σωφρονεῖν γάρ μοι δοκεῖ. Sed cf. Med. 884. νῦν οὖν ἐπαινῶ (σ' ἐπαινῶ?) σωφρονεῖν τε μοι δοκεῖς. Ubi similis personae mutatio est. τ' ἐμοὶ vulg. τέ μοι melius Plut.

508, 3. δέλτον πτυχαῖς] Cf. Iph. A. 98. 112. Iph. T. 760.

4. ὁ πᾶς ἄν οὐρανός] Qu. ὁ πᾶς γὰρ ἄν χρόνος. οὐδ' ὁπωσοῦν aut οὐδ' ὁποσοῦν libri. οὐδ' ὁ πᾶς ἄν Grot. 5. Διὸς —] Hunc v., ut parum congruentem cum v. 2., deleverit Herw.

6. οὐδ' ἐκείνος ἄν] Sub. ἐξαρκέσειεν. 7. πέμπειν] πέμπων θ' Herw. Sub. ἐξαρκέσειεν ἄν (ὥστε πέμπειν). Qu. προσθεῖθ'. 8. ἐνταῦθά ποῦσιν] Scribe ἐνταῦθά πού'σιν. Cf. Arist. Ran. 319. ἐνταῦθά που παίζουσιν οὕς ἐφραζε κῶν. Soph. Phil. 16. δπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα.

510, 1. τεθνηκέναι] Anglice, to be (remain) dead. 2. τάκλυθέντα — ἀλγήματα] Legerim τάκλυθέντα —.

511. παλαιὸς αἶνος] Cf. Fr. 25, 1. 344, 1. Construe βουλαὶ δὲ τῶν γεραιτέρων ἔχουσι κράτος (Anglice, the superiority).

512. Cf. Andr. 746. σκιὰ γὰρ ἀτίστοιχος ὡς φωνήν ἔχεις, | ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον. Qu. εἰδωλὸν ἄλλως (aut ὄντως) καὶ σκιὰ —. Cf. ad Sophn. Aj. 125. ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἰδωλ' ὅσοι περ ζῶμεν ἢ κουφήν σκιάν. Phil. 947. Soph. Fr. 12. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον. Plut. Galb. 22, 5. Pomp. 31, 6. Heliod. II. 11. φωνή] Qu. κατῆνος. Cf. Fr. 536. Phalar., Epist. 77, 2. δῆμος ἅπας — φωνή μόνον ἀνωφελής. γέρον ἀνὴρ] Qu. γέρον μόνον.

513. οἷός ἐστ'] Fort. οἷόν ἐστ', quale est!

514, 1. ἐγὼ μὲν (οὖν) οὐκ οἶδ' Heimsoeth. Exciderat οὖν propter simile vicinum οὐκ. οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ libri. οὐδὲν οἶδ' ὅπως Grot. οὐ κάτοιδ' ὅπως Düntzer. οὐ κάτοιδ' διττὸ malit Nauck. Placet Düntzeri correctio. 3. καὶ τοὺς δικαίους] Qu. κάπαλλα-γέντας (and freed from). δοξασμάτων] Qu. πεφυκότων.

515. τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ] Cf. Fr. 378, 3. Fr. 530, 2.

516. Qu. ἀργὸς πολίτης κείνος ἦν (pro ὡς) κακός τ' ἀνὴρ. Consociantur ἀνὴρ πολίτης, ut in Arist. Pac. 909. χρηστός ἀνὴρ πολίτης. Nisi ὡς hic valet nam.

517. ἴσως] δείσας Pflugk. διισσὼ δ' Elmsl. κακὼ δ' F. G. Schmidt. Suspectum Nauckio.

519, 4. ποτ' — γαμεῖ] Cf. Fr. 521. ποτ' ἀγρεύεις. 5. Αἰήδας] Αἰήδης schol. Aristot. ed.

520, 2. οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμει] οὐκ ἔθυσσε παρθένω | Ἀρτέμει Pierson apud Valck. Diatr. p. 137. οὐκ ἔτισεν Ἀρτεμιν Fritzsche ad Arist. Ran. 1238. οὐκ ἔθυσσε τῇ θεῇ | Ἀρτέμει Paleius ibid. Fort. οὐκ ἔθυσσε τῇ θεῇ.

521. ἀγρεύεις] ἀγρεύσεις Valck. Correctio probabilis, nisi ἡγρενες aut ἡγρευσας reponendum. Cf. tamen Fr. 519, 4. εἰς ποτ' Ἀλθαΐαν γαμεί.

522, 1. καὶ κτῆμα δ'] Malim καὶ κτῆμά γ'. 2. πλούτου δὲ κρεῖσσον] Lege πλούτου τε κρεῖσσον. 4. καλὸν τὸ] καλὸν τε al. καλὸν τι Nauck. Recte. 5. ἀνάθημα βύτου] Qu. ἀνάθημ' (vel ἄγαλμ') δὲ κείνων οὐ ποτ' ἐκλείπει (pro ἐκλείπει) δόμονς.

523, 2. κᾶν] Scribendum κῆν.

524, 1. εἰ παραζεύξει τις — λέκτρον] I. e. uxorem. 2. πο-
νηρὸν λέκτρον] I. e. πονηρὰν γυναῖκα. Cf. Fr. 505, 1. εὐτεκνεῖν]
Vox fortasse non alibi obvia. Εὐτεκνία occurrit Eur. Suppl. 66.
Ion. 470. Cf. v. εὐληματεῖν, εὐσωματεῖν. 3. δ' ἄτ', δ' ἄτ', δέ τ'
libri. δ' ἄτ' Gaisf. ἀμφοῖν ἐκγόγονον (aut ἐκγονον δν) libri.
ἀν φῦναι γόνον Valck.

525, 1. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκα' —] Lege ἔνδον μένουσαν
μὲν (σὴν malit Herw.) γυναῖκα' —. χρεῶν] δόκει Herw. Dind.
Correctio non necessaria. 2. θύρασι] Ἄν θυραῖον? ἀξίαν τοῦ
μηδενός] ἀξία — Dobr. et Kock. ad Arist. Av. 829. ἀξίαι Gesner.
Recte se habet vulgata.

526, 1. εἰ κερκίδων μὲν —] Cf. Arist. Av. 829 sq. 3. γάρ]
ἀν recte Dobr. ἀν (aut μὴ pro εἰ in v. 1.) F. G. Schmidt. Post
ἡδοναί virgula ponatur. γάρ ἐκπεπιτωκότες] παρεκπεπιτωκότες
Naber. 4. κείνοι τ' ἀν οὐδὲν εἶεν —] Mire post τε infertur οὔτε.

528, 2. ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν] I. e. ἀναγκάζει σω-
φρονεῖν.

529, 2. ἐν πόνοισιν] ἐν δόμοισιν Musgr. ἔνδον ἀπόνος F. G.
Schmidt. 3. δώμασιν] δώματι libri. δώμασιν Valck. σώμασιν
probabiliter Musgr. Cf. Fr. 531, 3. Sed cf. Fr. 522, 3. 4. δοτις-
ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clem. Quae lectio meliorem sensum praebet.
Latet, ni fallor, aliud quid participium, fortasse ἐξασκουμένων.
Cf. Fr. 809, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν διαίταν θ' ἦντιν' ἐμπο-
ρεύεται (ἡμερεύεται al.). Atalantæ hæc videntur esse.

530, 1. τὸ τ... cod. τό τοι Schneidewin. κράτι... ἡ cod.
κράτιστον ἡ Schneid. 2. ἔστιν] ἔστ' cod. οὐ διαφέρει cod.
οὐχί — Mein. οὐδὲν — Schneidewin. οὐ διαφθερεῖ recte Cobet.
Cf. Fr. 515, 1. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. Fr. 378, 3.
Sensus hujus loci valde obscurus est.

531, 1. μόνον δ' ἀν αὐτά] αὐτὰ libri. ἀντὶ pro αὐτὰ feliciter
Jacobs. Qu. μόνον δὲ ταῦτα. χρημάτων οὐκ ἀν λάβοις] Anglice,
you cannot get for money. 3. ἐκ πονήρων σωμάτων] ἐκ
πενήτων σωμάτων F. G. Schmidt, coll. El. 372. ἤδη γὰρ εἶδον —
γνώμην δὲ μεγάλην ἐν πένητι σώματι. Qu. ἐκ πένητος ὧν πατρός
(ἐκγεγώς, vel ἀν γεγώς) etc. Pro σωμάτων fort. δωμάτων.

532, 1. μισῶ γυναῖκα] μισῶ γυναῖκας πλείστον Mein. μισῶ
γυναῖκα πάσαν conj. Nauck. Qu. μισῶ γυναῖκας, ἐκ δὲ τῶν μάλιστα

σέ, vel πάσας στυγῶ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σέ. Possis etiam vel μισῶ δ' ἐγὼ γυναῖκας, ἐκ πασῶν δὲ σέ. γυναῖκας] γυναῖκα al.

2. ἥτις πονηρὰ τὰργ' ἔχουσ'] Lege ἥτις πονηρὰ γ' ἔργα δρῶσ', vel (quod minus placet) ἥτις πονηρὰ τὰργα δρῶσ'.

533, 1. Aliter in Men. mon. 556. ὥς ἡδὺν δούλω δεσπότην χρηστοῦ τυχεῖν. χρηστούς] Anglice, good, kind.

534, 1. Subaudiendum εἶχε aut ἔχων (cf. v. 5.) 2. θηρός] I. e. τοῦ κἀπρου. 5. καὶ τόξ' ἔχονσα] Qu. καὶ τόξον εἶχε.

6. ακταῖος P. Ἀγκαῖος Schrader. 7. παῖδες] κόροι Aristot. Nescio an recte. Cf. Fr. 816, 6. Aesch. Fr. 42, 3. ἀνάρβυλοι] Imo ἀνάρβυλον (ἔχοντες). 8. τὸ δ'] Alterum autem, sc. τὸ δεξιόν. 9. πᾶσιν] τοῖσιν malit Nauck. Correctio incerta. Apud Macrob. 'in eo (l. in ea) hi versus sunt.' Ibid. § 20. 'verba ponam (l. apponam) ex libro —.' Ibid. 'animadvertitis (l. animadvertite) diligentissime etc.'

535. σιδηροβριθὲς — ξύλον] Cf. Aesch. Fr. 360. ὀπισθοβριθὲς ἔγχος. ξύλον] Clavam. Cf. Fr. 689, 4.

536. τὸ μηδέν] Cf. Arist. Av. 577. ἦν — ὑμᾶς — νομίσωσι τὸ μηδέν.

537, 1. Cf. Soph. Aj. 394. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φῶς. ἀτερπνον libri. τερπνὸν Grot. Lege τερπνὸν τὸ φῶς τόδ', ὁ δ' ὑπὸ γῆς (pro γῆν) Ἄιδου σκότος etc. τὸ φῶς μοι τόδ'] Deleatur μοι. ὑπὸ γῆν δ' — libri. ὁ δ' (quod lateat in τόδ') ὑπὸ γῆν (vel γῆς) conj. Nauck. Praeferendum ὑπὸ γῆς. 2. εἰς ὄνειρον] Metri gratia pro ἐν ὄνειρῳ dictum. οὐδ' εἰς ἀνθρώπους libri. ἡδὺς ἀνθρώποις feliciter Nauck. μολεῖν] Suspectum. Qu. βλέπειν, δρᾶν, vel κηχεῖν. 3. τηλική δόμοις libri. τηλικήδ' ὁμῶς Valck. 4. αὐτό] Imo αὐτόν (τὸν σκότον). Quod si sanum est αὐτό (τὸ φῶς), pro κοῦποι' fortasse corrigendum erit καὶ τάχ'. Atalantae et haec videntur esse.

538. τὸ τερπνὸν ἐν φῶ Mein., qui temere hunc versum confundit cum Fr. 537, 1. Lege τὸ μὲν γὰρ ἐν φῶ. τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν] τὸ δὲ κατὰ σκότον κακόν conj. Dind. τὸ δὲ κατεσκοτωμένον aut potius τὸ δὲ κάτω σκότος στέγει F. G. Schmidt. (στέγει valet premit (Horat.). κάτω Valck.) τὸ δὲ κατὰσκοτον κακόν conj. Nauck., qui κακόν suspectum habet. Qu. τὸ δὲ κατὰ σκότον κάτω. Cf. Herc. 563. τοῦ κάτω σκότους. Fr. 537, 1. τερπνὸν τὸ φῶς τόδ', ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος | οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν (δρᾶν?).

539. νῦν δῆ] Modo. I. q. ἀρτίως. Cf. Hipp. 233. νῦν δῆ μὲν ὄρος βᾶσ' κτλ. τύχη Suidae cod. V. τύχην ceteri. Qu. τύχη (τύχη), vel γύναι. ἐπράυνας] Fort. ἐπράυνεν, vel ἐπαίρομαι.

541. ἀνδροβοῶτας ἡδονάς] Cf. Herc. 384. χαρμοναῖσιν ἀνδροβοῶσι. ἀνδροβώτους libri. ἀνδροβρώτους Grot. ἀνδροβοῶτας recte Musgr. Cf. σητοβρώς, ὠμοβρώς. 2. κάρηνα περσεὺς libri. κάρηνα

Τυδεὺς Grot. πυρσαῖς Salmas. Qu. τὸ σῶμα (vel τὰ μέλεα) πυρσαῖς γένναι —, vel πυρσαῖς κάρηνον γένναι —, vel κάρα — — γένναι —. Sed corrigendum videtur πυρσὸν (i. e. ξανθὸν) potius quam πυρσαῖς.

542. ἀντήλιοι θεοί] Cf. Aesch. Ag. 519, δαίμονές τ' ἀντήλιοι. Sic ἀπηλιαστά (non ἀφηλ.) Arist. Av. 116.

543. Hesych. καθωσίωσε: κατέλυσεν (καθήγησεν?), κατέδυσεν.

544, 1. ἐπίλλας' aut ἐπήλλας' Aelian. ἐπίλλας, ἐπήλλας', aut ἐπήκας Athen. ἐπείλλει Erot. Cf. Hel. 445. μὴ πρόσιλλε χεῖρα. Soph. Ant. 509. σοὶ δ' ἐπίλλουσι στόμα. Scribendum forsan ἐπείλας' (ab ἐπείλλω). δ' add. Aelian. om. Erot. Athen. 2. καθέζετο] καθίζετο al. Qu. ἐκαθέζετ'. Cf. Phoen. 75. Hel. 1571.

545, 1. παῖδ' ἐρείσαντες] Qu. παῖδα ῥήπαντες.

546, 1. λευκὸς ἀργυρὸς] Cf. Trag. adesp. 320. οὐκ ἔστ' ἐν ἀντροῖς λευκὸς, ὦ ξέν', ἀργυρὸς. 2. χάρετή] χήρετή Stob. χ' ἡ ἀρετή Orion. I. e. καὶ ἡ ἀρετή. Scribendum forsan κάρετή, quod suadet etiam Nauck. Utroque ἀρετή et ἀρετή utitur Euripides. Cf. Fr. 531, 2. γενναιοῦτητα κάρετήν. 3. ἢ χρῆσθαι] ἦν κτᾶσθαι injuria Nauckius, quum solennis locutio sit νομίσματι τι χρῆσθαι.

547, 1. τυραννὶς libri. τύχη τις Mein. Aliud quid latet.

2. ἴσῃ] Qu. δεινῇ. 4. ὡς μόνων τῶν χρημάτων ed. ὡς μόνων (supr. ο) — cod. A. ὡς μόνης τῶν χρημάτων (κτημάτων) | τί κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρῶν, σώφρων' ἦν λάβῃ Madvig. Recte, ut videtur, nisi praeferendum ὡς μόνον γε χρημάτων —. χρημάτων] κτημάτων recte Nauck. 5. ἢ κρεῖσσόν ἐστιν libri. κρᾶτιστόν ἐστιν Musgr. γυνή 'στι κρεῖσσον Dobr. κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν (del. ἦ) Fix. Qu. τόδ' ἐστὶ κρεῖσσον, vel κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ, vel γυνή κρᾶτιστόν (requiri enim videtur γυνή), vel βέβαιόν ἐστιν. Sed parum congruunt μόνον κρεῖσσον τῶν κτημάτων. ἦν] ἀν libri.

548. ἄλλων] κακῶν recte Nauck. δυσμαχώτατον] Malim δυσμαχώτερον. Cf. Arist. Lys. 1014. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. 253.

549, 1. πᾶσα γὰρ] Qu. πάντα γὰρ (in all respects), vel πανταχοῦ. Huc Fr. 901. refert C. F. Hermann. πέφνκεν ἀνδρός] πέφνκε τάνδρος Cobet. ἢ σώφρων γυνή] Ineptus hic est articulus. Qu. εἰ σώφρων (sub. ἐστὶ), γυνή. Cf. ad v. 2. 2. ἢ δὲ Clem. εἰ δε Stob. Nescio an recte. Cf. ad v. 1.

550, 1. κακίων] Corrupta penultima ut in anapaestis. Frustra κακίων vitiosum habet Nauck., ipse μείων proponens. Cobetus χείρων corrigit. πᾶσα κακίων ἄλοχος τάνδρος F. G. Schmidt.

3. τὴν εὐδοκίμοῦσαν] Qu. τὴν οὖσαν (vel πολλῶ) ἀρίστην.

551, 2. οἱ δὲ τῶν καλῶν] Malim οἱ δὲ γ' αὖ κακῶν.

552, 1. θεᾶσθαι οὐδέν τι libri. θεᾶσθαι, νοῦν· τί —; Elmsl. ad Med. 635. τὸν νοῦν θεᾶσθ' Erf. ad Soph. Aj. 191. νοῦν χρῆ θεᾶσθαι, παῖ· τί —; Cobet. Qu. νοῦν θεᾶσθε. Sed probabilior correctio videtur νοῦν χρῆ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας —;

ποῦ τι τῆς εὐμορφίας | ὄφελος —;] *Lego* ποῦ 'στὶ —; Cf. Arist. Vesp. 995. ποῦ 'σθ' ὕδωρ; 2. *δταν τις μὴ* | *δταν τις μὴ* τὰς al. *δταν τις μὴ* τὰς φρένας καλὰς ἔχη libri. *δταν τις μὴ* — Cobet. (*Postulari enim τις.*) *δταν μὴ* τὰς φρένας — Pierson. Nauck. Dind. *Praestat δταν τις μὴ καλὰς ἔχη φρένας.* Cf. Fr. 211, 2. *εἰ νοῦς ἐνεστίν· εἰ δὲ μὴ, τί δέῃ καλῆς* | *γυναικὸς, εἰ μὴ* τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι (ἦν — ἔχη); φρένας καλὰς] Cf. Soph. Fr. 95, 1. *φρενῶν ἐπήβολον καλῶν.*

553. *ἡμαρ*] *ἡμαρ* ἐν Nauck. Fort. *ἡμέρα.* Cf. Chaerem. Fr. 20. τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. Men. mon. 489.

554, 1. *ἐκ τῶν ἀέλπτων* — *φανείσα*] Cf. Ion. Fr. 50. *ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησεν φρένας* (ὄρχοῦνται φρένες?). Soph. Aj. 716. Aesch. Suppl. 342. Qu. *ἐκ τῶν ἀέλπτων τοι* (vel γὰρ) *χάρις τέρπει βροτοῦς* | *φανείσα* —, vel ἢ κ (ἢκ) *τῶν ἀέλπτων* —. Connecte *ἐκ τῶν ἀέλπτων φανείσα.* ἢ *χάρις*] Qu. γὰρ (aut τοι) *χάρις.* *μεῖζων βροτοῖς* | *φανείσα μᾶλλον*] Qu. *βροτοῖς δεῖ* | *φανείσα μεῖζων*, vel potius *μεῖζων βροτοῖς* | *φανείσα πολλῶ 'στ'.* Exciderat, opinor, γὰρ ante simile praec. *χάρις.* Vel *ἡδονή.* 2. *φανείσα*] *τέρπουσα* Cobet. *θέλγουσα* F. G. Schmidt. *σαίνει τε* Kock. Ver. p. 163., coll. Aesch. Cho. 194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.* Eur. Ion. 685. οὐ γὰρ με *σαίνει θέσφατα.* Ipse malim *σαίνει τε*, vel *τέρπει τε.* *μᾶλλον*] Qu. πολλῶ 'στ'.

555, 2. *ἀπώλεσ'*] *διώλεσ'* Naber propter seq. *συνδιώλεσεν.*

556, 1. *πότερα γενέσθαι* —;] *Lego* *πότερα νομίζεις* —;

2. *ἀτολμόν*] *ἀτολμόν τ'* recte, ut videtur, Pierson. Cf. ad Fr. 1022. *κῆμμανῇ* (κ' ἐμμανῇ M.) libri. Qu. *κᾶφρονα.* 4. *ἡσύχιον* libri. *ἡσυχαιῶν* Grot. Cf. Med. 304. *τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,* | *τοῖς δ' ἡσυχαία.* 808. *ἔργον* libri. *ἀργὸν* Musgr.

557. Cf. Fr. 463, 2. 420. Theogn. 359. *μηδὲ τύχην ἐπίφαινε* (*ἐκφαίνει* aut *ἀπόφαινε*?)· *κακὸν δέ τι, Κύρην', ἐπιφαίνων* (*ἐκφ.*?) | *παύρους* (*πολλοὺς*?) nisi corrigendum potius *ἐπιπικρύντων*) *κηδεμόνας* σῆς *κακότητος* ἔχεις. Cf. Soph. Fr. 585. *μὴ σπείρει πολλοῖς* (*σπείρ' ἐς ἄλλους*?) *τὸν παρόντα δαίμονα.* Fr. 109, 12. *μόνον δὲ χαίρειν* — *πάρεστιν αὐτῷ κἀπικρύνασθαι* (*κάπο.* al.) *κακά.*

559. *δικήν*] *δίκαν* jure requirit Dind., quum Doricam formam postulet metrum dochmiacum.

561. *ἄναρθρος*] Respicitur fortasse ad Orest. 228.

ΟΙΝΕΥΣ. Arg. Hygin. 'Agrium egentem e (del. 'egentem e') regno expulit.'

562, 2. *αἷμα συγγενὲς φυγῶν*] Cf. Suppl. 148. *Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός* (ἤλθε). 5. *συνῆψε γένναν*] *συνῆψε κῆδος* Valck. (Cf. Andr. 621. 649. Herc. 477.) *συνῆψεν εὐνήν* malit Nauck. Ipse malim *συνῆψε λέκτρα* (cf. Herc. 1317.), aut *ἐσπείρε* (*ἐφύτευσε*) *γένναν.* Cf. Hipp. 618. *βρότειον σπείραι γένος.* Or. 748. *σπείρας βρέφος.* Bacch. 1232. Med. 564. *καὶ ξυναρτήσας γένος.*

563, 2. ἐφηβήσασι] ἐφ' ἥβης παισὶ Madvig. (παισὶν post δλω-
λότην scriptum fuisse censet Herm.) Qu. ἐφήβοις παισὶ, aut ἐφή-
βοις οὔσι, aut ἐφ' ἥβης οὔσι.

565. Philostr. σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις (qu. σὺ δὲ τὰ
τρέφοντα, aut σὺ δὲ τρέφοντα αὐτὰ τοῦτον τρέφεις).

566, 3. τετάγμην libri. Scrib. ἑτάγμην. διδούς] Qu. τιθείς.
κοττάβων libri. κότταβον Casaub. κοσσάβων Nauck.

567, 2. σχολή — πάλιν] Cf. Aesch. Prom. 637. λέξαι κάπο-
κλαύσασθαι Stob. κλαῦσαι κάποδύρασθαι Galen. Cf. Fr. 577. ἀλλ'
ἔστι γὰρ δὴ κὰν κακοῖσιν ἡδονὴ | θνητοῖς δδνρμοὶ δακρύων τ'
ἐπιρροαί. Aesch. Prom. 637. ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύ-
χας etc. πάλιν] Suspectum habet Nauck. τύχην F. G. Schmidt.
Malim κακὰ, aut πάθη (Oed. R. 1467.), aut τύχας.

568, 1. διὰν κακοὶ πράξωσιν] Imo διὰν κακοὶ πράσσωσιν.

2. ἄγαν κρατοῦντες] αἶαν κρατοῦντες F. G. Schmidt, coll. Aesch.
Suppl. 255. καὶ πᾶσαν αἶαν — κρατῶ. Qu. ἄγαν τρυφῶντες.

3. πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ] Qu. πάντα δόντες ἡδονῇ. Cf. Phoen. 21.
ὁ δ' ἡδονῇ δούς etc.

569. Cicer. 'οἱ μὲν παρ' οὐδέν (leg. ex hoc loco γὰρ οὐκέτ')
εἰσι —.'

570, 1. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο] Malim ὡς οὐδὲν ἄλλω
πιστὸν ἀνδρὶ. 2. κέρδους — ἔκατι] Cf. Arist. Pac. 699. κέρδους
ἔκατι κὰν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

571, 1. — (ἄργυρος) — τὰς βροτῶν | γνώμας ἐπισπῶν Kock.
Ver. p. 225., coll. Phot. p. 73, 12. ἐνιοὶ δὲ διτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη
τὸν σίδηρον Ἑρακλειῶτις. Suid. v. Ἑράκλειον λίθον. Hesych. v.
Λυδικὴ λίθος· αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. De re cf. Soph.
Fr. 728. Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου. 2. γνώμας
σκοπῶν] γνώμας ἐπωπῶν conj. Nauck. Corrigo γνώμας ἐλέγχων,
vel (quod minus placet) γνώμας σκοπεῖ τε χῶστε —. ὥστε
Μαγνήτις λίθος | τὴν δόξαν ἔλκει] Cf. Eubul. III. 243. Μαγνήτις
γὰρ | λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. Apud Photium pro τὴν τῶν
θεωμένων δόκησιν qu. τὴν τῶν θνητῶν δόκησιν, et pro ὡς ἐπὶ
ἀργύρῳ qu. ὡς ὑπ' ἀργύρου. In Platonis loco pro ὁρμαθὸς —
σιδηρέων καὶ δακτυλίων qu. ὁρμαθὸς — σιδηρέων δακτυλίων. Ex
Photii verbis etiam θεωμένων (δόκησιν) et fortasse πλανωμένην
ad hoc fragmentum pertinere monuit Kock.

573. Hesych. ἄστρατον (l. ἄστρωτον).

574. ἀκρίζων] ἀκρίζων ποσὶν Mein. Anglice skimming.
Confer v. ὑπερακρίζειν.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ. Arg. δεύτερος (δεύτερον?) Εὐριπίδης καθῆκε etc.

575, 2. γίγνεσθαι] Qu. φιλῦσαι, aut γεννῆσαι, aut ἔστιν ἐκ-
γεννᾶν. 6. κακοὶ γεγῶτες] Qu. κακοὶ τε φόντες. ἐχθίστη]

αἰσχίστη Bergk. Recte. Cf. Fr. 826, 2. δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν
αἰσχρὰν νόσον. Vulgatam tuetur F. G. Schmidt, coll. Fr. 232, 3.

ἔχθιστον κακόν. Phoen. 586. Cf. ad Soph. El. 1189. 7. καὶ] Scrib. κῆν. 8. λυποῦσι (ἄγχουσι, φοβοῦσι) τοὺς φύσαντας, ἢ πάθωσί τι F. G. Schmidt. τὸν φύσαντα] τὴν φύσαντα malit Nauck. Qu. γὰρ τὸν πατέρα. Cf. Valck. ad Phoen. 34.

576, 1. ἔνεσι libri. ἔν ἐστι Erfurdt. Dind. etc. Correctio incerta. Fort. ὡς ἐστι vel ἔστιν δὲ —. τοιτί] τόδε al. βροτῶ conj. Nauck. Qu. χρεῶν, δέον, αὐτ πρόπον. Aut sic, δεῖ δ' ἐν τι — βροτούς. 2. συμπίπτοντα] Malim προσπίπτοντα. 5. δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει] Lege δρᾶν δ' ἔχομεν ἀμηχάνως. Cf. ad Arist. Ran. 1433. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρότως γ' ἔχω.

577, 4. ἔλυσε] Fort. ἔπαισε. Confer vv. λυσανίας et πανσί-λυπος.

578. Cf. Soph. Oed. R. 916. ἀνὴρ | εὖνους τὰ καινὰ τοῖς πάλοι τεκμαίρεται.

579, 1. δυσώνυμον] Cf. Fr. 407, 2. τὸν δυσώνυμον φθόνον. et ad Soph. Fr. 109, 10. 3. Cf. Trag. adesp. 465. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

580. ὁ πλείστα πρόσσων] Fort. ὁ πλείστα τολμῶν. Cf. adesp. 259. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ. Alex. III. 416. πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ. Arg. Arist. Thesm. 772. ὡς ἐκεῖνος (sc. Oeax, qui frater Palamedis fuit, v. schol.). Ibid. Schol. Arist. ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς (l. πλάτας) τὸν θάνατον αὐτοῦ.

582, 1. δρθώσας] ἀρθρώσας Naber. τὰ τῆς γε λήθης] Qu. καὶ —. 4. ποντίας ὑπὲρ πλακός] Qu. ποντίαν ὑπὲρ πλάκα. Cf. Arist. Ran. 1438. πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα (Eur.?). Eur. El. 1349. δι' αἰθερίας πλακός. Confer Latinum aequor. 6. γραμμάτων libri. χρημάτων Scal. 7. γράψαντας εἰπεῖν] Qu. γράψαντα λείπειν (cum Scal.). Aliud quid latere suspicatur Nauck. Fort. λείποντα γράψαι. Pro δ' qu. τ'. 8. α δ' —] Qu. εἰτ' —, vel ὦν δ' (et πέρι pro κακά). ἀνθρώποις] Qu. ἀνθρωποῖ. κακά] κακὴν Heath. Qu. πέρι (ὦν), αὐτ θαμά. 9. διαιρεῖ] Dirimit.

583, 1. Λάιε πάλοι δὴ schol. II. πάλοι ceteri. πάλοι πάλοι δὴ recte Nauck. (coll. Eur. Med. 1116. Rhes. 396. Arist. Av. 921. πάλοι πάλοι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν). Λάρτιε, πάλοι δὴ Bergk. Tentabam etiam (ὦ παῖ), πάλοι δὴ σ' —. De structura cf. Fr. 1065, 3.

584, 1. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἰ τύχαι | μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε· | τούτου δὲ πάντες — malit Dobracus Adv. II. 359., ut constructio sit, πάντες μοχθοῦσιν ἐπὶ τούτῳ, δηλαδὴ ὑπὲρ χρημάτων. πᾶσι χρήματα] πᾶσιν αἰ τύχαι al. recepit Nauck. Fortasse glossema est χρήματα ad εἰς ἐν τόδε adscriptum, ut mox χρημάτων ad τούτου (τούτων). Qu. πᾶσαν αἰ τύχαι. 2. μορφήν] μομφήν Grot. Sic Or. 1069. ἐν δέ σοι μομφήν ἔχω. Phoen. 780. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν. Alc. 1012. μομ-

φὰς οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχει. Sed recte se habet μορφήν ἔχουσι] Lege ἔχουσαι. συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε] συντρέχει δ' εἰς χρεήματα al. Lege συντρέχουσ', vel συντρέχουσι δ' εἰς τόδε. 3. τούτων] τούτου recte al. Connecte τούτου ὑπερ. 4. ζῶσι, χρημάτων ὑπερ μοχθοῦσιν] Qu. ζῶσιν ἀνθρώπων ὑπερ etc.

585, 1. γενοίμεθα] γενοίαιτο recte Mein.

587, 2. Qu. αἰσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐ ποτ' αἰνέσω, vel αἰσχρ' ἐστὶν, αὐτοῦ τὸ σοφὸν οὐ ποτ' αἰνέσω. Cf. Or. 498. οὐκ αἰνέσω ποτέ. 519. οὐ ποτ' αἰνέσω. Sed El. 396. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων. τὸ σοφὸν Orion. τοῦτον Joh. Dam. τόδε Orion. ποτε Joh. Dam.

588, 1. εἰς τοι δίκαιος] Fort. εἰς τις —. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὄσιον Mein. Recte, opinor.

589, 1. οὐ σὺν Διονύσῳ ed. οὐ σὰν Διονύσῳ libri meliores. Θύσαν Διονύσῳ Nauck. Qu. οὐ τὰν Διονύσῳ, aut οὔσαν —. Chori verba. 2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν Nauck.

4. τυμπάνων ἰάκχοις] Cf. Cycl. 65. τυμπάνων ἀλαλαγμοί.

592. Harpocr. ἀπὸ (ἀπὸ τῶν?) περιπολούντων. Ibid. Εὐρυπίδης (ὡς Εὐρ.?).

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ. Arg. Hygin. 'per insulam ('cavernam' aut 'speluncam?') Taenariam.'

594, 3. μητρὶ κεδνῇ πρὸς λέχος] μητρὶ πρὸς κεδνὸν λέχος Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 75. et in Class. Journ. IV. 155. (coll. Hipp. 835. ὤλεσας κεδνὸν λέχος.). μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Conington. Nauck. Sic εἰς λόγους ἐλθεῖν τι. Ipse malim μητρὶ πρὸς κοινὸν λέχος, vel μητρὶ κοινὸν εἰς λέχος. Cf. Fr. 655. κοινὸν γὰρ εἶναι χορὴν γυναικείον λέχος. 4. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ἔπο] Cf. Arist. Ran. 1244. 5. Post Εὐρυσθέως addendum videtur πέμψαντος. (Greg. Cor. κατὰ κέλευσιν Εὐρυσθέως.)

596, 1. αἰθέριος ῥύμβος] Cf. Arist. Nub. 380. αἰθέριος δῖνος. αὐτοφνῇ] αὐτοφνᾷ Cobet. Cf. ad Fr. 186. Xen. Eq. VII. 11. σὲ τὸν αὐτοφνῇ] Subaudi λέγω aut simile quid. 2. ῥύμβω] ῥύμβω et ὄμβρω al. 3. ὄν] Sc. ῥύμβον. 4. νῦξ αἰολόχρως] Cf. Soph. Ant. 94. αἰόλα νύξ. 132.

597, 1. ἀκάμας — χρόνος] Cf. Soph. Ant. 607. ἀκάματοι θεῶν μῆνες. Pro τε malim δέ. χρόνος] Qu. κύκλος (sc. ἡλίον). περί γ' Qu. πυρός. Mendosum. Arridet Meinekii conjectura ἀκάμας τε περί χρόνος ἀενάω —. 2. ῥεύματι πλήρης] ῥεύματι πηγῆς Wecklein. ῥεύματι πρηγῆς F. G. Schmidt. Qu. ῥεύματι πλήρει. πλήρης] πλάρης cod. Par. Qu. λάμπων, φαέθων, aut φλεγέθων.

3. δίδυμοι τ'] Qu. δίδυμα δ'. 4. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ἑταιῖς] Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ἑταιῖς. Pro τοῖς lege ταῖς. Pro πτερύγων qu. οὐρῶν aut ὄσων. Cf. Ion. 1154. ἄρκτος σιρέφονο' οὐραία πόλω. 5. Ἀτλάντειον] Lege Ἀτλαν-

τικόν. Cf. Hipp. 3. 1053. Herc. 234. Androm. Fr. 2. τηροῦσι
Clem. φρουρῶν schol. Arist. et Suid. Qu. φρουροῦσι.

598. πέδαις ἀχαλκεύτοις] Cf. Aesch. Cho. 493. πέδαις ἀχαλ-
κεύτοις. Soph. Fr. 640. ἀχάλκευτα τρύπανα. Qu. αἰδοῦς ἀχαλκεύ-
τοισιν ἔξενται πέδαις. Plutarch. Mor. p. 96 C. ὡς Θησεὺς τῷ
Πειρίθῳ κολαζομένῳ (qu. τοῦ Πειρίθου κολαζομένου).

599. Cf. Soph. Fr. 436. Eur. Iph. A. 1252. κακῶς ζῆν κρεῖσσον
ἢ θανεῖν καλῶς. οὐκ οὖν —;] Malim οὐκοῦν —.

600, 1. τρόπος δὲ cod. Trinc. prob. Herw. ἀσφαλέστερον malit
idem. 4. ῥήτωρ δύναιτο — λόγος ταράσσων] λόγος δύναιτο —
ῥήτωρ ταράσσων transposuerit Cobet. Recte. λόγοις libri. λόγος
Mein. Dind. Nauck. Revocanda librorum lectio, et cum ταράσσων
subaudiendum ῥήτωρ.

601, 1. οὐκ ἀγνυμόστω φρενὶ | ἔρριπεν] Haec non intelligo.

2. ἔρριπεν] Qu. ἐχρήσαθ'. τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον] Cf. Aesch.
Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Cho. 492. μέμνησο δ' ἀμφίβληστον ᾧ
σ' ἐκαίνισαν. 3. ὡς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Men. mon. 462.

604. Μῆδει' ἄγος μὲν δώμασιν τυραννικοῖς F. G. Schmidt.
Post Μῆδεια virgula distinguendum.

605. τί χρῆμα δράσας; εἰπέ μοι σαφ. F. G. Schmidt.

606, 1. Post βούλομαι plene interpungendum. 2. μὴ πλεόν
παιδὸς φρονεῖν] Qu. δεῖ σε παῖς ὅπως φρονεῖν. διὰ μὲν —]
Qu. ἕως ἂν —. πλεόν] πλέω al. 4. Post h. v. nonnihil ex-
cidisse vidit Grotius.

607. πρὸς κέντρα —] I. q. μὴ ἀντίτεινε, μὴ μάχων. Con-
structio πρὸς τὸ σημαίνον. Cf. Bacch. 794. πρὸς κέντρα λατρί-
ζοιμι θνητὸς ὢν θεῶ. τοῖς κρατοῦσίν σου] Fort. τοῖσι κρείσσοι.

608, 1. ἔσχατον] Qu. ἐσχάτως. Idem suadet Nauck. τὸ δ' —]
Qu. τί δ' — τυραννίς; 2. οὐχ εὖροις ἂν] Lego οὐδ' —.

3. φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεῶν] πόλεις τε πορθεῖν
καὶ φίλους κτανεῖν χρεῶν conj. Nauck. φίλους γὰρ ὠθεῖν ἢ κατα-
κτανεῖν χρεῶν F. G. Schmidt. φίλους τ' ἀπωθεῖν — Munro. κατα-
κτανεῖν] φίλους κτανεῖν conj. idem. 4. πλείστοις] χρηστοῖς φόβος
γάρ ἐστι — conj. Schmidt. Corrigo ἐπεὶ. Idem conj. Nauck.

609, 1. τὰ θεῶν] Cf. Soph. Fr. 729. θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν.
ἄδικ', ἐν ἀνθρώποις δέ] ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ probabiler
conj. Nauck. Malim ἄδικα, τὰνθρώπεια δε. Possis etiam — ἄδικα,
τὰνθρώπων δ' αἰεὶ | etc. 2. κακοῖς] κακῶς conj. Nauck.

610. οἱ διδόντες] "Parentes qui filiam elocant spectant ad
divitias." (Herw.) Qu. οὐκιδόντες. Vel δρῶσι κηδεύοντες —.
Cf. Fr. 399, 3. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν. τὰ χρή-
ματα] τὰ λήμματα F. G. Schmidt. Sed cf. Aelian. N. A. Epilog.
τῶν εἰς χρήματα δρώντων.

611, 1. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὠφέλει φίλον F. G. Schmidt.
Qu. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσι τιμῶσιν φίλους, αὐτ — δεινοῖσιν εἰσι τῶν

φίλων, aut — δεινοῖς δοκοῦσ' εἶναι φίλοι. 3. δι' αὐτούς] δι' αὐτῶν malit Nauck. Nihil opus.

612, 1. Distingue δ γὰρ ξυνὼν, κακὸς μὲν —. 2. ἐκπαιδεύεται] Fort. ἐκπαιδεύσεται. 3. δ' ὁ χρηστός] δὲ χρηστός al.

614. ἀντεμμάσασθαι] Mendosum, neque placet Nauckii et Kockii (Fr. Com. III. 369.) conjectura ἀντεμμάξασθαι. Fort. ἀντεμμάσσεσθαι. Sed corrigendum videtur ἀντιμάξασθαι (i. e. metiri). Fortasse Eupolidis est. Hesych. ἐπιπλήξαι (f. ἐμπλήσαι).

619. Ὑτὺρὺν δβρῖα an δβρῖακαλα dixerit Euripides incertum esse monuit Nauck.

620, 1. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι] Qu. οὐκ ἔστ' ἐν —. τοιοῦτο libri. τοιοῦτος Sallier. 2. δῶμα γαίης] Suspectum. κλειστόν libri. κληστόν Nauck. Qu. κρυπτόν aut στεγανόν. 3. κρύψας ἀν εἶη σοφός] κρύψειεν ἀν κλῆν ἢ σοφός Mein. κρύψας ἀν ὀφθῆναι σοφός Enger. Qu. κρύψας γένουτ' ἀν εὐγενής.

621, 1. οὐδέν] οὐδέν malit Nauck. οὐδαμοῦ κρῖνω βροτοῖς] Qu. ὠφελεῖν κρῖνω βροτούς (vel βροτοῖς). 2. γράφει libri. γραφὴν Mein. θεός] χρόνος F. G. Schmidt, coll. Pind. Ol. VI. 164. μὴ θράσσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.

622, 3. ἐμπειρία] Lege ἡμπειρία. τε] γὰρ Herw. e Menandri mon. 169. "Quia ratio hoc versu redditur praecedentium."

623, 1. κλύτε μοῖραι (μοῖρα V.) libri. κλύετ' ὦ Μοῖραι Seidler. αἶτε παρὰ θρόνον] Qu. αἶ παρὰ τὸν θρόνον. Qu. αἶ παρὰ τόν.

624, 1. τὰ δ' ἐνθεν] Lege τὰ δ' ἐνθένδ'. Cf. ad Orest. 1278. Bacch. 49. 936. Her. 280. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄραν. El. 1307. οἶσθα μὲν τάνθένδε. Phil. 895.

625a, 1. Si trimetri iambici hi versus essent, scribendum fortasse foret, βοάσσομαι ἔγω τὴν ὑπέροχον βοήν. | ἰὼ (ὠή), κλύει τις; ἢ τίς ἔστιν ἐν δόμοις; 2. πύλαισιν] Qu. κλύει τις; ἦ τις libri. ἦ τις Herm. ἦ τις recte Blomf. ad Cho. 642. Qu. ὠή, τίς ἐν πύλαισιν; ἢ τις ἐν δόμοις;

627a. πολέμον γ' ἐμὸν] πολέμον γ' ἐμὸν (aut ἐλὼν) F. G. Schmidt. Qu. πολέμον γ' ὄλω, vel πολέμὸς περ ὦν.

628, 1. δῆμω — ἀναστήσης κράτος] Ut ἀνατιθέναί τινί τι. I. q. ἀναθῆς. μῆδ' — μῆδ'] Scribe μῆτ' — μῆτ'. 2. μεῖζον' F. G. Schmidt, coll. Iph. A. 572. κόσμος — μεῖζω πόλιν αὖξει. Bacch. 183. Aesch. Suppl. 337. Dem. Phil. III. 21. μέγας ἐκ μικροῦ — ἡὔξεται. Ol. II. 5. μέγας ἡὔξῃθη. Eur. Andr. 320. βίοντον ὠγκώσας μέγαν. Hor. Od. IV. 4. 61. 'non hydra — firmior crevit.'

3. et 4. μῆ δ' libri. 4. αὖξει] Cf. Fr. 364, 28. καὶ τοὺς πονηροὺς μῆ ποτ' αὖξαν' ἐν πόλει. 5. ἐξ αὐτοῦ] ἐξ ἀστοῦ Pierson. Badham. ἀστοῦ] I. e. a mere citizen. λαμπρός] χαλεπός F. G. Schmidt, coll. Isocr. VIII. 115. τυραννίδες χαλεπαί. Sed cf. Heracl. 280. λαμπρός — φανήσεται | σοὶ καὶ πόλιν etc. et ad Arist.

Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς καὶ μέγας καθιεύς. 6. κώλυε libri. κόλονε Wakefield. et Pierson.

629, 1. διφθέρας] Cf. Adesp. 369. (δ) Ζεὺς κατεῖδε (?) χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας. Herod. V. 58. τὰς βίβλους διφθέρας καλέονσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ οἱ Ἴωνες, διτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέοντο διφθέρησι αἰγέροί τε καὶ οἰέῃσι. μελεγγραφεῖς] μελαγγραφεῖς recte Bergk. Dind. 2. γηρυμάτων] Cf. Aesch. Eum. 539. σάλπυγξ — ὑπέριτονον γήρυμα φαίνεται στρατῷ. Eur. Fr. 370, 6. δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γήρυν | ἂν σοφοὶ κλέονται.

630. Cf. Arist. Av. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτους ἐπ' ἐσχάrais.

631. οὐ γὰρ οὐκέτ' V. γὰρ οὐκέτ' R. οὐκέτ' Barnes. Dind. Qu. Σαρδιανὸς εἰμ', οὐκ Ἀργόλας.

632, 1. ἀραγμός] Cf. Rhes. 569. δεσμῶν ἀραγμὸν ἱπικῶν. Phoen. 1150. πετρῶν ἀραγμοῖς. Cycl. 204. 2. Κύπριδος προσφδόν] Qu. Κύπριδι —. Cf. Arist. Fr. 85 Bl.

634. μόμφον] Qu. μομφήν.

ΠΟΛΥΓΙΔΟΣ. Arg. Aelian. τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μίνω τὸν (dele τὸν) υἱόν.

635, 2. πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον] πέφυκεν εἰς — al. Quod praeferendum: dicebant enim σοφὸς (δεινός) εἰς τι potius quam σοφὸς πρὸς τι.

636, 1. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες] Loge οἱ τὰς τέχνας πλέκοντες (vel ἀσχοῦντες). Cf. Ion. 1279. ἐκ τέχνης τέχνην οἶαν ἐπλεξε. Quamquam etiam τέχνην ἔχειν est Eurip. Suppl. 381. Hipp. 670. Med. 322. 2. τό τε γὰρ (vel καὶ γὰρ —) Badham. τῆς φανλότητος τε (φανλοτ, supr. πασε A.) libri. τῆς φανλότητος: καὶ Musgr. I. e. τῶν φανλῶν? Cf. Fr. 642, 2. ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φανλότης ἔνεστί τις. Sed sensus admodum obscurus est. Fort. τῇ φανλότητι. 3. κεῖσθαι] Qu. κεῖται. δυστυχὲς οὐκ] δυστυχοῦντ' οὐκ Badham. Fort. δυστυχὲς δ' ὁ μὴ εὐτυχῶν.

637, 1. κυματοφθόρον] κυματοτρόφον Ruhnck. κυματοόπορον conj. Nauck. Malim κυματοφθόρον, i. e. per fluctus vagantem. Redde, wandering over the waves. Cf. v. πολύφθορος, Aesch. Prom. 633. 820. Soph. Fr. 499. et Hel. 780. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον.

2. ὁρῶ τὸν ἀκταῖς] ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς Valek. Qu. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς.

3. ἀλκίαιετον vulg. χερσεύειν μόρος] Suspectum. Qu. χερσεύειν (χηρσεύειν) χρεῶν. 4. ἔπτατο libri. ἔπτατο Matth. 8. οὐκουν ed. οὐκ οὖν Nauck. Scribe οὐκοῦν.

639. δ' om. Arist. Ran. 1477. ibique schol. rec. κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς Diog. L. Cf. 830, 1. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' δ' κέκληται θανεῖν, | τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;

640. γάρ] δ' al. om. al. γ' ἂν Matth. Fort. δ' ἂν. οἴκῳ σόν] οἴκῳ σῶ recte Valek. οἴκων σών (i. e. μάτην ἂν τόδε ἀναλώσεως) Cobet. Fort. οἴκων σόν. τόδ' | τὸ δ' et τόγ' al. τόδ' ἐκβαίη τέλος] Qu. τόδ' ἂν βαίη χρέος. Cf. Herc. 530. τί καινὸν

ἦλθε δώμασιν χρέος; Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με —;
ἐκβαίη] ἐκβαίνει al.

641, 1. ἀνθρώπων δὲ λείπονται φρένες F. G. Schmidt, coll.
Soph. El. 474. εἰ μὴ παρὰ φρον ἐφυν καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς.

2. δαπάνας διὰν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς] Pro θανοῦσι (ubi desideratur articulus) reposuerim θεοῖσι aut τοῖς θεοῖσι. Cf. Pers. 622. γαπότεους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νεγτέροις θεοῖς. Ad δαπάνας cf. Arist. Pl. 530. δαπάναις.

642, 1. πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Mein. P. E. I. 38. 2. ἔχει — φέρει] φέρει — ἔχει recte transponit Nauck. φανυλότης] Infirmitas. Anglice weakness. 3. δυστυχές] συγγενές Clem. prob. Dind.

643, 1. παρὰ κρατῆρα —] Ut παρὰ πότον, παρὰ δεῖπνον. οὐ γάρ] οὐ γάρ τι probabiliter Mein. οὐκ ἄρα malit Nauck. οὐτᾶρα Cobet. Fort. οὐ τᾶρα. κρατῆρα libri.

644. βαρὺν τὸ φόρημ'] ἢ βαρὺν — Cobet., coll. Aesch. Fr. 383. ἢ βαρὺν φόρημ' ἀνθρώπος εὐτυχῶν ἄφρον. Malim βαρὺ τι —. Ita etiam Cobet. et F. G. Schmidt. φόρημ' libri φόρημ' Salmas. Recte. οἷσιν] ὄνῃσιν F. G. Schmidt. Malim αὐξήσιν, aut ὄνῃσιν, aut ἔσθ' ὕβρις.

645, 2. νοσεῖν τίθησι] Cf. Fr. 1061, 3. πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. 2, 5. τὰς ἀμεινόνων Cobet. Male.

3. ἔχοντας] Quasi praecessisset τοὺς ἀμείνονας. ἐχόντων recte Cobet. Qu. ἐχόντων aut ἐχούσας. τῶν κακῶν ἐξουσίαν] τὴν κακῶν ἐξουσίαν Cobet. Cf. Fr. 738. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως | δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

648. Media voce διαβάλλεσθαι usus erat poeta, quid vero scripserit incertum est.

649, 1. ἀξίος recte libri. ἀξίως Kuster. Nauck. δ' ἐμὸς libri. Lege δ' ἐμοῦ. 2. κέκλησαι libri. Lege κεκλήσει.

650. ἄπτεσθαι δόμων] ἄπτεσθαι λόγων F. G. Schmidt, coll. Andr. 662. Ion. 544. et schol. Eum. 272. (Recte, opinor.) ἄπτεσθαι νεῶν idem, coll. Plut. de Superst. 4. ἀν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναοῦ. Achill. Tat. VII. 13. 2. ἔχεται τοῦ νεώ.

651. μένει] Sub. παθεῖν. I. e. mortuus est.

652. καὶ ἄλογοι codd. A. M. Vind. αἱ ἄλογοι ed. ἄλογοι Matth. καὶ λόγοι Dind. Wagn. (647.) Nauck. αἱ τυφλαὶ Herw., coll. Aesch. Prom. 250. Qu. καὶ λόγοι, vel καὶ σοφοὺς, vel αἱ κεναί. Anglice, unreasonable hopes.

654. ὦ παῖδες, οἶον —] Malim οἱ παῖδες οἶον —. Idem suadet F. G. Schmidt. Mox φρενὸς nonnihil suspectum.

655. κοινὸν ἄρα καί] κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν Nauck. Dind. Fort. κοινὸν γὰρ ἄρρεν καὶ —. Vel κοινὸν γὰρ ἔστι καὶ —.

658, 1. λόγῳ] Qu. βροτῶν. ὅστις δὲ πάσας] δὲ om. A. ὅστις προπάσας conj. Nauck. συντιθεῖς ψέγει λόγῳ γυναικᾶς

ἐξῆς] Scripserim *συντιθεὶς ἐν ἐνὶ λόγῳ* | *ψέγει γυναῖκας*, vel *συντιθεὶς ψέγει λόγῳ* | *ἐν ἐνὶ γυναῖκας*, vel *συντιθεὶς ὁμοῦ ψέγει* | *γυναῖκας ἐξῆς*.

659. *Εὐβοῖδα*] Malim *Εὐβοῖδα*. Formam *Εὐβοῖδα* retinet Nauck. Cf. ad Aesch. Fr. 27. Ion. Fr. 18, 1. *Εὐβοῖδα μὲν γῆν* etc.

660, 4. *πατὴρ* Stob. *πάτωρ* Dind. Nauck. "Certissima emendatio," Kock. Ver. p. 198. Fort. *κτῆτωρ*. 6. *τόλμη κακῇ*] Qu. *τολμῶν κακά*. 8. *ἀνθρώπων*] *ἀνθρώποις* al. 9. *δὲ* addidit Grotius.

661. *ἡμᾶς*] *ἡμᾶς αὐτὸν* Pierson. Cf. Alc. 548. Her. 977. Med. 793.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ. Arg. Schol. Pac. 140. *εἰς Κόρινθον* (*Τίρυνθα*?).

Ovid. 'de tetrico (l. tetricae — domitore Chimaerae).'

662. Cf. Philippid. Fr. 18. *διὰν ἀντιχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα*, | *Εὐριπίδου μνησθῆναι καὶ ὀρίων ἔσει*.

663, 1. *γαυρουμένους*] Cf. Fr. 1027, 2. *λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον*. et ad Fr. 22, 2.

664, 1. *ἂν ἐντυχῆς γὰρ* Badham. Praef. Iph. T. p. 4. 2. *πόνος μονωθεὶς*] *Suspectum*. *οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς*] *οὐκέτ' ἀλδαίνει* — Musgr. *οὐκέτ' ἀλφάνει* — Hense. *οὐδὲν ἀλφάνει βροτοῖς* Const. Matthiae. *οὐδὲν ἐπαμύνει* — Heimsöeth. *οὐποτ' ἂν λύοι* — F. G. Schmidt. Ipse malim *οὐδὲν ὠφελεῖ βροτούς*.

665. Ita Meinek. Phil. Exerc. p. 32. *πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἴδρυνται Κράτος* | *ἐνθηρος, ἢ ληστήροι (λησταῖσι?) φρουρεῖται (πόρος) | κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοκτόνῳ (βαρυστόνῳ?) βρέμων*. | *B. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι*. Idem huc refert Pacis v. 140. Cf. eundem ibid. p. 52. ubi *ταύτης* ad rupem praeruptam *Χίμαιραν* dictam spectare existimat, allato Strabone XIV. p. 665.

2. *ἢ ληστής φρουρεῖται* cod. *ἢ ληστήροι φρουρεῖται (πόρος)* Mein. Qu. *ἢ λησταῖσι* —. 3. *βροτοστόνῳ*] *βροτοκτόνῳ* Mein. *βαρυστόνῳ* recte Dind. Cf. Hel. 1321. *βαρὺβρομον κύμ' ἄλιον*. *βρέμει*] *βρέμων* Mein.

666. Qu. *μουσικὸν δ' ἔρω* | *ἄνδρ' ἐκιδιάσκει*. Variavit comicus nescioquis (IV. 468.) *οἶνος* ποιεῖ χορευτήν, *κᾶν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν*. Cf. Fr. 709, 2. *χρεία διδάσκει, κῆν βραδὺς τις ἢ, σόφρον*. El. 376. *ἀλλ' ἔχει νόσον | πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν (ἄνδρας ἢ χρεία κακοῦς?)*. 2. *κᾶν*] Scrib. *κῆν*.

667. Schol. Arist. *πάντα χενούσης (πάντα νεμούσης?)*. Hesych. *χορίννουσι* (l. *κορίνουσι*).

670, 1. Qu. *ὦ παγκακίστη δὴ (pro καὶ) γυνή*.

671, 1. *ὦδ' εἶην ἐγὼ*] *ὦδ' εἶην ἐρῶν* F. G. Schmidt.

672, 1. Qu. *βίος δὲ πορφυρεῦσιν* (Mein.) *ἐνάλιος βίος*. *πορφυροῦς θαλάσσιος*] *πορφυρεὺς θαλάσσιος* Herm. *πορφυρεῦσιν ἐνθαλάσσιος* Mein. *θαλάσσιος* delendum censet Nauck. Mihi corrigendum videtur *βίος δὲ πορφυρεντικός θαλάσσιος*. Cf. Iph. T. 263.

πορφυρεντικαὶ στέγαι. Herod. IV. 151. ἀνδρὶ πορφυρεῖ. Maris epithetum est πορφύρεος. Tro. 124. δι' ἄλλα πορφυροειδέα. Hipp. 738. πορφύρεον εἰς οἶδμα. 744. πορφυρέας λίμνας. Eur. Fr. 874. ἄλλα πορφυρέαν. Sic autem βλος γεωργικὸς Arist. Pac. 589. 2. ἐπακτιοὶ φάτναι] Qu. ἐπάκτιαι —. Cf. Andr. 854. ἔλιπες ἐπακτίαν. Iph. A. 164. παρακτίαν ψάμαθον. Soph. Fr. 493. ἐπακτίας ἀνδῶνας. 3. μήτηρ] Suspectum. ὕγρα] ἀγὰ C. Malim σκληρά. οὐ] Malim κοῦ. πεδοσιβής] Cf. Med. 1123. ὄχον πεδοσιβῆ. Hel. 1532. Rhes. 254. 763. 5. πέδαισιν] Et hoc suspectum.

674, 1. γέ σ'] σέ γ' Heath. Malim σέ τ' cum Cobeto, qui mox σωθέντα supplet. βέλτιστε libri. βέλτιστον Valck. 2. ἐλθόντα supplet Heath. σωθέντα Cobet. ἔτ' ὄντα F. G. Schmidt. Possis etiam ἦκοντα.

675. λόγους ἑλίσσων scripsisse poetam jure suspicatur Matthiae.

676, 1. ἄξη libri. ἄξει Nauck. Qu. ἔξεις. Pro ἂν διδῶ corrige ἦν διδῶ. 2. τὰς δὲ ξυνωρίδ'] Legero τὰς δ', ἦν ξυνωρίδ' (sc. διδῶς). Ita etiam Cobet. κἀπὶ] Qu. κἀπό. 4. φέρη] φέρης Salmas. Nihil opus. τὰς ἐξ Ἀθηναίων] τὸν — Cobet. Herw.

Poll. IX. 75. τάχ' ὃ' ἂν εἴη κόρη ὥς (ἦν?) Εὐριπίδης ὠνόμασε.

677, 1. Κορινθίας] Scr. Κορινθία. 2. παιδός] Fort. κόρης. Legero εἰ, τοῦ —. De constructione cf. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνουσα ποντίας πόδα. El. 1022. Iph. A. 916. Aesch. Ag. 967. ὑπερτενεῖς conj. Mein.

678. νεκρῶν] νεβρῶν recte Casaub. Anglice, haunches of venison.

679. ἔστι τοι καλὸν τοὺς κακοὺς κολάζειν] ἔστι τοι καλὸν | κακοὺς κολάζειν Grot. Dind. etc. Qu. ἔστι (γάρ) τοι τοὺς κακοὺς | καλὸν κολάζειν.

680. κράδαις ἐριναιῖς] Contractum ex ἐρινεαῖς. Cf. Arist. Pac. 627. τὰς κράδας κατήσθιον. Com. anon. IV. 644. κραδαφάγος.

683, 1. σοῦ] Malim σου. 2. πρὸς τοῦ;] Cf. Soph. Oed. R. 525. Tr. 1131. δαμάζεται] Cf. Hipp. 231. πῶλους Ἐνέτας δαμαζομένα. Or. 843. θεομανεῖ λύση δαμείς. Rhes. 764. κόπῳ δαμέντες.

3. γυμνάζει] χειμάζει Ruhnken. Cf. Eur. Hipp. 315. Ion. 966. Suppl. 269. χολῆς] χολη Valek. Quid reponendum sit incertum est.

684. δὲ συγκρύπτουσιν] Fort. δ' ἐπικρύπτουσιν. Cf. Fr. 557, 2.

685, 1. φεῦ τῶν βροτείων —] Sub. πραγμάτων. Fort. φεῦ φεῦ, βροτῶν ὥς εἰς' ἀνώμαλοι τύχαι, | ὅσαι δὲ μορφαί. Cf. Fr. 210, 1. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων (πραγμάτων?) ὅσαι τύχαι. Fr. 422, 1. γίγνωσκε τάνθρωπεια etc. 981, 2. θεοὶ βρότεια λεύσσαντες πάθῃ. 901, 2. εἴτε τύχα (τις) εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. Aegre τύχαι per attractionem poni crediderim, ut putant Dind. et Herw. De qua attractione cf. ad Arist. Ran. 889. ἔττεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς. 3. εἰς θεοὺς] πρὸς θεοὺς Anthol. πρὸς θεοῦ

Lydus p. 56. πρὸς θεὸν p. 94. 4. καί] καὶ Herwerden. Nihil opus. καὶ vulg. καὶ conj. Nauck. Scribendum καὶ. καπὶ φροντίδων] Qu. καπὶ φροντίσιν. Cf. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συν-νοίᾳ (συννοίας?) κυκλεῖς; 5. οὐ τῷ δικαίῳ vulg. οὕτω δικαίως Stobaei tres codd. Dind. σὺν τῷ δικαίῳ Gesner. prob. Nauck.

686. Hesych. ζυγοί (l. ζυγά).

688, 2. κάτω γῆς εἶσιν] Qu. κατὰ γῆς εἶσιν. 3. εἰς αἰθέρα] εἰς οὐρανὸν Philo. ἐς οὐρανὸν Euseb. Quae lectio (εἰς) praestantior videtur. 4. θῶπ' — λόγον] Cf. Plat. Theaet. 175 E. μηδ' ὄψον ἡδῶναι ἢ θῶπας λόγους. Herod. III. 80. Apud Philonem pro ἐπόμενος corr. ἐσόμενος.

689, 1. πᾶν τοῦναντίον] Gallico, tout au contraire. 2. πρό-σχημα σεμνός] τὸ σχῆμα σεμνός Herw. Recte. Cf. Arist. Ran. 463. καθ' Ἑρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων. 3. εὐογκος] Cf. Adesp. 546, 5. εὐογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένη. ὥς ἂν δοῦλος] Qu. ἐσθ' ὥς δοῦλος. στολήν] I e. λεοντήν. 4. ξύλῳ] Clava. Cf. Fr. 694. Arist. Ran. 1402.

690, 1. δεσπότης] δεσπότης recte Musgr.

691, 1. σοῦ κατηγορῶ —] ὦ — τό γ' εἶδος αὐτό σου κατηγορεῖ Elmsl. ad Her. 418. τό τ' εἶδος αὐτ' αὐθαδίαν κατηγορεῖ conj. idem. τό τ' ἡθος αὐτόθεν τι (αὐθαδές τι malit Elmsl.) σου κατηγορεῖ Musgr. (τὸ βλέμμα) σου κατηγορεῖ | σιγῶντος ὥς εἴης τις οὐχ ὑπήκοος probabiliter Cobet. Fort. (τὸ βλέμμα, vel τὸ δ' ὄμμα) σου κατηγορεῖ | σιγῶντος ὥς οὕτω γέγονας ὑπήκοος, et mox θέλεις pro θέλεις. Cf. Arist. Pl. 367 sq. Fr. 690, 3. 3. τάσσειν] I. q. ἐπιτάσσειν. Cf. Soph. El. 1495. Ant. 734. Phil. 6. 1144. Oed. C. 851. Aj. 528.

692, 1. κλίθητι] κλίνηθι recte Cobet. Herw. Dind. 2. τὴν πείραν εὐθὺν λάμβαν' τὴν πείραν εὐθὺς — Matth. Sed offendit articulus τὴν, quo nihil opus est. Qu. πρώτιστα πείραν λάμβαν'.

693, 2. μέγιστος πολέμιος] Cf. ad Soph. Phil. 586. φίλος μέγιστος.

694, 1. ξύλον] I. e. ῥόπαλον. Cf. Fr. 689, 4. 2. ἔγειρέ μοι σεαντόν] Apte confert Dindorfius Lucian. Asin. 5. Sueton. Ner. 49. ἄγ' (del.?) ἔγειρε σεαντόν, nisi reponendum ἔγειρέ μοι σεαντόν.

695. βαυβῶμεν] Cf. Adesp. 136. ἡ δὲ προηκαλεῖτό με | βαυβᾶν μεθ' αὐτῆς. Canthar. com. II. 835.

696. ἐν τῷ νῦν γένει] Cf. Arist. Pl. 50. τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ (βίῳ R. γρ. γένει V.).

697, 1. ἦν Πέλοψ ὀρίζεται] Cf. Hec. 16. Hipp. 1459. Rhes. 437. Andr. 969. γῆς ὀρίσματα. οἰκίζεται conj. Nauck. Frustra. Fort. ποτ' ἔσχεθε. 2. χαῖρ', ὅς τε πέτρων —] Cf. Aesch. Pers. 443. ἦν (νῆσον) ὁ φιλόχορος — Πᾶν ἐμβατεύει. Cratin. II. 321. χαῖρ', ὦ — Πᾶν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων. Soph. Oed. C. 679.

Aj. 694. *πέτρον* — *δυσχειμέρων* libri. Malim *πέτρον* — *δυσχειμέρον*, vel *πέτρας* — *δυσχειμέρους*, vel *πετρῶν* — *δυσχειμέρων*. Cf. Hel. 1139. *πέτραις Καφηρίαις*. Ion. 936. *Κεκροπίας πέτρας*. Hipp. 980. *Σκιρωνίδες πέτραι*. Med. 1264. *Συμπληγάδων πετρῶν. δυσχειμέρων Ἀρκάδων* libri, transposuit Sylburg. *δυσχειμέρων* libri. *δυσχειμέρον* Musgr. 3. *Πάν* addidit Musgr. *ἔνθεν εὐχομαι γένος*] Cf. Aesch. Suppl. 274. *Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα*. 4. *αὐτὴ* libri. *Ἀγῆ* Leopard.

698, 1. *πτωχῶ* (δ' ἄρ') *ἀμφίβληστρα σώματος φορῶν | ὀάκη* (*πάρεμ*) *τῆς τύχης τεκμήρια* conj. Burges. Add. ad Philoct. 404. *ἀμφίβλητα*] Loge *ἀμφίβληστρα*. Ita etiam F. G. Schmidt. Cf. Hel. 1085. *ἀμφίβληστρα σώματος*. Iph. T. 96. *ἀμφίβληστρα τοίχων ὑψηλά*. Confer *ἀμφίβλημα*, Hel. 70. 430. Phoen. 786. et *ἀμφίβολον*.

2. *ἀρχήρια τύχης*] *ἀλκτήρια* — Bernhardy. *βακτηρίον τ' ἔστειχεν* F. G. Schmidt. Malim *βακτηρίαν τ' ἔστειχε* (vel *ἀπῆλθε*). Cf. Arist. Ach. 449. *τοῦτ' λαβὼν ἀπελθε*. *τύχης*] *ψύχους* optime Dobr. Aliud quid latere frustra suspicatur Nauck.

699. *πτωχὸν* (*εἶναι τήμερον*)] *πτωχὸν ἄνδρα γαπόνον* F. G. Schmidt. Qu. *πτωχὸν ἄνδρα τήμερον*, vel *πτωχὸν ἄνδρ' εἶναι* ~ ..

700, 1. *κώπης ἀνάσσω*] Cf. Aesch. Pers. 378. *πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ*. Cycl. 88. *κώπης τ' ἀνακτας*. *ἀνάσσω* et mox *ἐτραυματίσθην* conj. Nauck.

702. *καλῶς ἔχοιμι*] *καλῶς ἔχοι 'μοι* Herw., coll. Athen. V. 186 C. *καλῶς ἔχοι μοι* Naber. Eadem verba sunt Antiph. III. 90. Qu. *καλῶς ἔχοι σοι*, vel *καλῶς ἔχει μοι*. Interpretamentum videtur lectionis *εὐ μοι γένοιτο*. Plat. com. Fr. 30. *εὐ γέ σοι γένοιθ'* *οὐ* *ἔσωσας* etc. et ad Ach. 446.

703, 1. (*οἷδ'* *ἄνδρα*) supplevit Nauck. ex Arist. Ach. 430. Distingue sic, *οἷδ'* *ἄνδρα Μυσὸν* — (sc. *λέγεις*). Post *Τήλεφον* (*ξένός δ' ὅδε*) suppleverit Nauck. Qu. *τοῦτον δ' ἐγώ* (vel *δέ γε*).

3. *πῶς οὐ δὲ Τήλεφος γνωρίζεται*] (*ἐκ τοῦ*) *προσώπου Τήλεφος* — Nauck. Qu. *οὐκ οἷδ'*, *δμως δὲ* (δ' ὥς) *Τήλεφος γνωρίζεται*.

704. Etiam verba *τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέλυνθας δόμων* Euripidea esse recte judicant Valck. et Cobet.

706, 1. *οὐδ' εἰ — μέλλοι*] Malim *οὐδ' ἦν — μέλλῃ*.

707. *τί χρῆν εἴπατε*] *τί χρέος εἴπατε* Mein. Qu. *τί ἐχρῆν; εἴπατε*. Excusationem habet longa syllaba ante creticum finalem propter interpunctionem. Cf. ad Fr. 699, 1. Fortasse nonnisi *ἐρεῖ τις*, *οὐ χρῆν* scripserat poeta. Versum corruptum habet Nauck.

708, 1. *τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;*] Sic codd. *τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ* (*πρὸς τὴν νόσον*; Cobet. coll. Arist. Nub. 648. *τί δέ μ' ὠφελήσουσ'* *οἱ θνητοὶ πρὸς τὰ λυγρὰ*;) *τί γάρ βαρὺν με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσῳ*; F. G. Schmidt, coll. Soph. Trach. 235. *οὐ νόσῳ βαρὺν*. Qu. *τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νοσοῦνθ'* *ἅμα*; vel *νοσοῦντ' αἶε*, vel *νοσοῦντ'*; *ἐπεὶ* —, vel *ὠφελεῖν νοσοῦντ'* *ἔχει*. *νοσοῦντά*

γε ed. νόσον, ut videtur, libri. 2. σμίκρ' ἄν] μίκρ' ἄν, σμικρὰν, aut μικρὰν libri. 3. οἰκεῖν] Qu. εἶναι.

709, 1. οὐκ ἄρα Plut. οὐ γάρ Stob. οὐκ ἄρ' Valck. οὐ τὰρ Porson. Nauck. 2. χρεῖα διδάσκει — σοφόν] Cf. Eur. El. 375. ἀλλ' ἔχει νόσον | πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα (γάρ τιν' ἡ χρεῖα, vel potius ἄνδρας ἡ χρεῖα κακούς?) κακόν. Fr. 666. ποιητὴν δ' ἄρα | Ἐρως διδάσκει, κῆν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. κᾶν] Scrib. κῆν. Imitatur Menander IV. 146. χρεῖα διδάσκει, κᾶν ἄμουσας ἢ, σοφόν.

711, 2. ἡμῖν] ἦμιν Nauck. ὕμιν R. V. etc. Recte, ni fallor: Telephi enim ipsius haec videntur esse. Comicus fortasse ὕμιν in ἡμῖν mutavit.

712, 1. εἰ schol. εἴτα Matth. εἴτα Τηλέφῳ θυμούμεθα conjicit Bakhuyzen de Parodia p. 21. 2. μᾶλλον schol. μεῖζον Arist. prob. Nauck. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν. Cf. Arist. Thesm. 518. κᾶτ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα | οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν; Soph. Oed. C. 267. πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότεα.

714. μέλλεις] θέλεις Valck. Quod verum videtur. Cf. Fr. 719. Mira discrepantia est inter duas lectiones, ut vix sana Euripidis verba allata credam. Qu. τοῦδ' ἔχει χρεῖα λόγον (aut —). Apud Aristophanem Ach. 454. pro τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος legerim τοῦδ' ἔχει χρεῖα πλέκους, aut potius τοῦδ' ἔχει πλέκους ἔρωος. Utique mendosum est χρέος, quod non significat i. q. χρεῖα (need).

718. ὀλοῖτ' ἄν libri. ὀλοῖατ' Dobr. ὀλοῖτην Elmsl. ad Ach. 7.

720. τόλμησον et τραχυνθῶσι Badham. Praef. Iph. T. Pro θεοὶ qu. σοι. τόλμ' αἰ ed. τόλμης αἰ libri. τόλμα σὺ Nauck. Fort. τολμητέον, κῆν τραχύ τι νέμωσιν θεοί. Versum Euripidi abjudicat Meinekius scribens τολμᾶν δεῖ, κᾶν τι τραχὺ νέμωσι θεοί. κᾶν τι] Scrib. κῆν τι. νέμωσιν aut νέμωσι libri. νείμωσιν Nauck.

721, 2. τῆς σῆς Ἑλένης Elmsl. ad Iph. T. 118. et Her. 19. Verba sunt Agamemnonis ad Menelaum, ut ista Σπάρτην ἔλαχες, etc. οὐνεκα] Imo ἐνεκα (ἐνεκ'), aut εἵνεκα (εἵνεκ').

722. κυδιάζεται — Ἀργείοις] Cf. Aesch. Fr. 89. οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδιάζεσθαι. Σπάρτην Stob. Σπάρταν aut σπάρτον al. Σπάρτην et κείνην, ut in anapaestis, Dind. κείνην] κείναν, ταύταν, ταύτην, Σπάρταν al. Verum videtur ταύτην.

723. Verba ὧ πόλις Ἀργους in Telepho fuisse testantur schol. ad Eq. 813. et Pl. 601. Reliquis κλύεθ' οἶα λέγει, quae extant in Med. 168., etiam in Telepho usum esse poetam conjiciunt Elmsl. et Nauck.

724, 2. φρονήματος χάλα] Cf. Arist. Vesp. 727. τὴν δργήν (τῆς δργῆς?) χαλάσας.

725. πριστοῖσι —] Lucem afferunt Hygini verba Fab. 101. "Tum Ulysses ait, non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris

hastam nominat. Quam cum rasissent, remediatus est." Monuit Bakhuyzen de Parodia p. 200. θέλγεται] Qu. φέρβεται.

727 a. Nescio an etiam Euripides scripserit *ἐχθιστον πλέκος*, coll. Fr. 714.

728, 1. φιλεῖ τοι πόλεμος —] Qu. φιλεῖ δέ πως δ πόλεμος —. οὐ πάντ' εὐτυχεῖν] οὐ πάντων τυχεῖν Conington. Quod receperunt Dind. Nauck. Nil temere mutandum videtur. Correctio incerta est. Fort. οὐ πάντ' *ἐξαμᾶν* (aut simile aliquid), aut οὐ πάντας λαχεῖν. 2. χαίρει] Qu. χαίρειν, et mox *μουεῖν* pro *μουεῖ*.

πτώμασιν] Qu. *σώμασιν*.

731. οὐκ ἔστι κρείσσον —] Cf. Her. 232. ταῦτ' ἔστι κρείσσον πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν. ἄλλο πλὴν] Qu. οὐδὲν ἤ.

732. ῥώμη δέ τ' ῥώμη γὰρ Blomf. ad Sept. 212. et F. G. Schmidt. ῥώμη δέ γ' Matth. Recte. Anglice, yes, and strength —. Verba respondentis alicujus.

733, 1. Fort. τοῖς πᾶσι θνητοῖς καταθανεῖν ὀφείλεται. 2. κοινὸν δ'] πάντες δ' conj. Nauck. 3. τὸ γὰρ χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν conj. idem, quum vitiosum sit *χρεὼν* monosyllabum. Fortasse πάντες corruptum est ex *ποιεῖν*. Cf. adesp. 301. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν. Herc. 311. δ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν θήσκει ποτέ. τὸ μὴ χρεὼν] Cf. Fr. 494, 3. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφον.

734, 1. κᾶν] Scribendum κῆν.

735, 1. ἐν φόβῳ] Qu. πενόμενος, aut δυστυχῶν. 2. λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης] λαχὼν — F. G. Schmidt. Fortasse recte. *ψυχῆς*] τύχης Gesner.

736, 2. ὧν ἐχρῆν φίλου] Qu. ὡς ἐχρῆν φίλων. 3. δάνειον δ' libri. σπάνιον δ' Gesner. σπάνιον Nauck. 4. κᾶν] Scr. κῆν.

δμόθεν ὦσι] Cf. Soph. El. 156. οἷς δμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος. Eur. Or. 486. τὸν δμόθεν τιμᾶν. Iph. A. 501. τὸν δμόθεν περὺν-κότα | στέργειν 5. Cf. Eur. Fr. 458. αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. Med. 219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν. Arist. Vesp. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς (i. e. χάρις) τῶν παλαιῶν ἐμβάδων. 6. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνη codex M. ὅταν — δόμων ἔλθῃ ceteri. ὅταν τις ἐκποδὼν ἀνὴρ φανῇ F. G. Schmidt. Qu. — φροῦδος θάνη. Cf. Fr. 1066. Soph. Aj. 1266 sq. Stesich. Fr. 52. Genuina verba periisso suspicatur Nauck.

738, 1. ἄνδρες] Viri emphatice. Qu. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες — δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν παρουσίᾳ. Cf. ad Soph. Oed. C. 1742. Ant. 271. 2. δείξουσιν libri. δείξουσιν recte Matth. Solenne vitium. Cf. ad Nub. 739. αὐτοὺς libri. αὐτοὺς Musgr. τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ] Propter malorum potentiam. Cf. Fr. 645, 3. παρά-δειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

739, 2. ἔχει φρόνησιν] ἔχει τ' ὄνησιν F. G. Schmidt, coll. Med. 618. Bacch. 473. Qu. δόκησιν (i. q. δόξαν), vel τιμὴν τιν'

(ut in v. 4.), vel *δοπὴν τιν' ἀξιώματος*. φρόνησιν ἀξιώμα τε] *δόκησιν ἀξιώματος* Mein. prob. Nauck. et Kock. Ver. p. 170. Verum videtur *δόκησιν*, sed retineri debet *ἀξιώμα τε*. ἀξίωμα] Anglice reputation. 3. *κᾶν*] Scribe *κῆν*. *χρηστός γεγώς*] *χρηστοῦ γεγώς* Valck. prob. Kock. Sed cf. Fr. 364, 27. *χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνῃ τέκνα*. Qu. *χρηστός* (vel *χρηστοῦ*) *γε φύς*. 4. *ἀναμετρούμενος δέ*] *ἀναμετρούμενον δέ* Kock. Lege *ἀναμετρούμενόν τε* (being measured, reckoned), vel *ἀναμετρομένοισι τε*. Cf. El. 52. *πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος* | *τὸ σῶφρον*. Ion. 250. 1271. Or. 14. Iph. T. 346. Nisi latet aliud quid. *πῶς*] Fort. *τῷ* (*τρόπῳ*). 5. *ὠφελεῖ τρόπῳ*] Suspectum habet Dind. *ὠφελεῖ τόκους* (?) Kock. Qu. *ὠφελεῖ τέκνα*, aut *ὠφελεῖ βροτοὺς*, aut *ὠφελεῖν φιλεῖ*.

740, 1. *ἤλθεν δ'* — *κίνδυνον ὑποστάς* (ut *ὑποστῆναι πόνον* Suppl. 189. 345.) *βάς* — *ἐπὶ λειμῶνας ποιμένι'* ἄλσῃ τ' — corr. Elmsl. ad Med. 252. 3. *ἓνα δεινὸν ὑποστάς*] *δέλμαθ'* *ὑποστάς* feliciter Matthiae. Qu. *ἔργον ὑποστάς*. 4. *ἀβάτους ἐπὶ τε*] *ἀβάτους ἐπιὼν* conj. Nauck. Qu. *ἀβάτους τε πάρος*. Qu. *κατ' ἔναυλ'* *δρέων ἀβάτων* —, aut *κατ' ἔναυλ'* *δρέων ἀβατ'*, *εὐανθεῖς* —. *ἔναυλ'*] Cf. Hel. 1113. *ἐναύλοις ὑπὸ δεινδροκόμοις*. Bacch. 122. Herc. 371. 5. *ποιμνιά τ' ἄλσῃ*] *ποιμηνιά τ' ἄλσῃ* al. Qu. *δάσκια τ' ἄλσῃ*.

THMENOS. Arg. *Κτιμένῳ* (i. e. *Τημένῳ*). Cf. ad Fr. 751. 743.

743. Lege *τὸ δ' εὖ* (Nauck.) *στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρινῶ*, *καλῶς* —, aut *τὸ δέ* (τοῦ δε Dobr.) *στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρινῶ καλῶς*, — (ut construatur *στρατηγεῖν καλῶς*).

744, 1. *ἄρξεις γὰρ οὕτω* —] *ἄρξεις ἄρ' οὕτω* al., quod fortasse praeferendum. 2. *ὁμῶς δίκαιον*] Lege *ὄντως δίκαιον*.

ποιμαίνειν στρατόν] Cf. Aesch. Pers. 241. *τίς δε ποιμάντωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατοῦ*;

745, 3. *τελευτῶν*] Cf. Arist. Eq. 524. *τελευτῶν ἐπὶ γήρως* — *ἐξεβλήθη*.

746. *αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτοὺς*] *πλεῖον'* pro *πλεῖον* recte Nauck. Dind. Cf. Arist. Ran. 1428. Qu. *πλεον ἐπωφελεῖ βροτοὺς*, aut *ὠφελεῖ βροτοὺς πλεον*.

747, *αἰσίως*] Cf. Ion. 410. *εἰ* — *αἰσίως ἔλθοιμεν*.

748. *ἀνανομήν*] Confer v. *διανομή*.

ΥΨΙΠΥΛΗ. Arg. Athen. *ὅτε* (i. ὅτι) *κακῶς τὴν Ὑψιπύλῃν ὑπεκρίνατο*.

752, 1. *Διόνυσος* —] Cf. Arist. Nub. 603. *Παργασίαν θ'* *δς κατέχων πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων κωμαστής Διόνυσος*. *θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός*] Fort. *θύρσους τε καὶ νεβρῶν δοράς καθαπτός*. Zeugma hic notandum est. 2. *ἐν πεύκαισι*] Qu. *ἅμα πεύκαισι*. Cf. Bacch. 307. *αὐτὸν ὅψει πηδῶντα σὺν πεύκαις*.

753. Ἀχελῷον ῥόον] Ἀχελῷον ὁρόσον aut ῥοάς malit Elmsleius ad Bacch. 625. Cf. Fr. 14, 3. ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς. Med. 835. Κηφισσοῦ ῥοαῖς. Andr. 651. Νείλου ῥοάς. Fr. 230, 3. ῥοάς (Νίλεον). Sosith. 2, 16. Μαϊάνδρου ῥοαῖς. Ion. 27. Πακτωλοῦ ῥοάς. Adesp. 177. Ἰνάχου ῥοάς. Qu. δείξω μὲν ἀργεννόν τιν' (vel Ἀργεῖοισιν) Ἀχελῷον ῥόον etc.

754, 1. ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ αἰρόμενος —] ἐφ' ἐτέρῳ [φάρεσιν?] Herwerden ad Ion. 889. Qu. ἕτερος —. αἰρόμενος ἀργενν' ἀνθέων] ἰώμενος — al. Latet aliud quid. Qu. ἀμεργόμενος, δρέπων ταῖν χεροῖν, vel δρεπόμενος χεροῖν, vel δ' ἀμέργων χεροῖν, vel θηρᾶται καλῶν] ἀργενν' ἀνθέων. 2. ἡδομένῃ] Qu. ἀδομένῃ. Idem conjicit Dind. Cf. Arist. Av. 236. ἡδομένῃ (ἀδ.) φωνῇ.

3. τὸ νήπιον] Qu. τὸν κόλπον, vel καλαθίσκον, vel τοῦ νηπίου, vel νήπιος ἀπληστος ἐών. Cf. Plut. Mor. p. 110 F. νήπιος ὃν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε (v. ad Fr. 757.) ἀπληστος ἐών] ἀχρηστον ἔχων al. Plut. ὁ τῆς Ὑψιπύλης τροφίμος (sc. Ὀφέλης).

755. ἄστρον] ἄντρον al. prob. Welcker. Sed repugnat epithetum δωδεκαμήχανον. Cf. ad Soph. Fr. 571.

757, 1. ἃ γούν] ἅτι' οὖν Cobet. Qu. ἃ δ' (vel ἄσσ') οὖν. ταῦτά μου δέξαι] ταῦτά μοι δέξαι recte Porson. 2. πονεῖ] νοσεῖ F. G. Schmidt, coll. Cic. ἔφν μεν —] His respondent verba v. 5. ἀναγκαίως δ' ἔχει —. οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ ἀεὶ πονεῖ Stob. 3. θάπτει] θάπτειν Stob. καὶ ἔτερα Clem. et Stob. χᾶτερ' αὖ Plut. κᾶται Plut. κᾶσθαι Stob. σπείρει Clem. νέα] πάλιν Stob. 4. θνήσκει] θνήσκειν Stob. καὶ τὰδ' ἀχθονται] κατὰ δ' (i. e. κᾶτα δ') — Stob. (Quod praeferendum.) καὶ κέν' (nequicquam) F. G. Schmidt, coll. Soph. El. 331. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά. Qu. καὶ μάλ' ἀχθονται, vel κᾶτα θυμοῦνται. Post γῆν fortasse interrogandum. 6. βίον] βίον Marc. Anton.

Cic. v. 3. 'morsque est finita (l. finis) omnibus.' Ibid. v. 5. 'tum (l. nam) vita omnibus.'

759, 1. πρὸς τὰς χρήσεις χρῆ —] πρὸς τὰς φύσεις χρῆ — Cobet. Nauck. πρὸς τὰς κρίσεις χρῆ — Mein. 2. τῶν κακῶν τε ἀγαθῶν] I. e. τῶν τε κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. 3. πειθῶ] Fiduciam. An πίστιν? 4. οὐδὲν cod. οὐδὲ Schneidewin. συμβάλλειν] Cf. ad Arist. Eccl. 446. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη] ἱμάτια, etc.

762. εὔσημα καὶ σᾶ] Cf. Herod. II. 121. τῶν τε σημάτων ἐόντων σώων, etc. εὔφημα] εὔσημα sagaciter Nauck. Cf. Arist. Lys. 1196. καὶ μηδὲν οὕτως εὔ σεσημάνθαι τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ὀνόπους ἀνασπάσαι.

764, 1. κόρας libri. κόρας Herm. Dind. κόρας Musg. Quod praeferendum videtur. ἐξαμύλλησαι] ἐξαμύλλῃσαι ante Musgr. Cf. Eur. Hel. 394. τὰς τεθρόιππους ἀμύλλας ἐξαμύλλῃθεις. 2. γραπτούς] Qu. γλυπτούς. Cf. locum Anth. Pal. III. 10. allatum ad

Fr. 765. *ολοι libri. εν αλειτοιι ingeniose Valek. εν αειτοιι Nauck.*

πρόσβλεπον ante Musgr.

765. *οινάνθα τρέφει]* *οινάνθα φέρει* al. *οινάνθας τε τρέφει* Tzetz. Recte corrigere videtur Bergkius, *οίνα θ' δ φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν.* Cf. Phoen. 238. *οινάνθας ἱεῖσα βότρυν.* Metrum dochmiacum est.

767. Harp. *αἱ ἀρκευόμεναι (ἀρκεύουσαι?) παρθένοι.*

769. *κροτάλλιασσης]* Verbo *κροτάλλειν* usus est Anaxilas comicus III. 341. Quid dixerit Euripides ex Photii loco non constat.

770. *νεαρός]* I. q. *νέος.* Cf. Hipp. 1343. *σάρκας νεαράς.* Iph. T. 835. *βρέφος — νεαρόν.* Tro. 835. *πρόσωπα νεαρά.*

771, 1. (*Κλυμένη δοθεῖσα*) — Both. (*δάμαρ δοθεῖσα*) *Μέροπι* — Nauck. Qu. (*ἐδόθη δὲ Κλυμένη*) —. 2. *χθόνα]* Qu. *χθονός.* 4. *γείτονες]* *οὔγγενεῖς* (i. e. *οὔπιχώριοι*, Oed. R. 939.) F. G. Schmidt. 5. *ἔω φαεννᾶς (φαεννάν) libri.* *ἔω φαεννάς* Mein. Qu. *ἔω φαεννῆς*, vel *ἔω φαεννήν* —, vel *φαεννήν* — *ἐπιπόστασιν.* *ἐπιποστάσεις]* Cf. v. *βούστασις.* Apud Strabonem *παρὰπέπλεκται* (i. *παρεμπέπλεκται*).

772, 2. *τῆς φερνῆς]* Genitivus pretii. Qu. *ταῖς φερναῖς.*

773, 1. Qu. — *πλουτοῦσιν ὅτι τοῦτ' ἔμφυτον.* Vel *δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσιν ἔμφυτον πέλειν* etc. Cf. Fr. 299, 1. *ὥς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κᾶκη.* Trag. adesp. 239, 1. *δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν — πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ἄνδρας δ' ὀπίπτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.* 385. *δεινόν γε — ταῦτόν τοις μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, | τοῖς δ' ἔχθος (ἔχθρόν?) εἶναι.* *τοῦτο δ' ἔμφυτον]* *τοῦτό γ' — al. τοῦθ' ὥς ἔμφυτον* probabiliter Dohr. Fort. *δμως δὲ τοῖς πλουτοῦσιν ἔστιν ἔμφυτον*, vel — *τοῖς πλουτοῦσι τοῦτ' ἔστ' ἔμφυτον.*

2. *τοῦτο]* *τούτου, τοῦδε* al. Dohr. Recte. *τοῦδὲ γ' αἴτιον* conj. Nauck. Qu. *τί ποτε τούτου 'στ' αἴτιον* (vel *τοῦδ' ἔστ' αἴτιον*).

3. Interpunge sic, *ἄρ', ὄλβος, —.* *συνηρεφεῖ* libri. *συνηρεμει* Dohr. *συνηρετεῖ* recte Mein. Dind. Cf. v. *ὑπηρετεῖν.* et v. Lob. ad Aj. 1329.

4. *τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης]* Qu. — *τὰς φρένας καὶ τῶμματα* (τά τ' ὀμματα), vel — *τὰς φρένας τε τὸν τε νοῦν*, vel — *τὰς φρένας καὶ τὴν φύσιν.* *τῆς τύχης]* *τῆς τέχνης* Mein. *δυστυχεῖς* Maehly. Nauck.

774. *ὥς πανταχοῦ γε —]* *γε* om. cod. M. Qu. *ὥς πανταχοῦ 'στι —.*

775, 1. *ὅτ' εὐνάσθη]* *ὅτ' ἠνιάσθη* proponit Herwerden ad Ion. 17.

2. *αἶτιι τι χορήξεις]* Qu. *αἶτιι εἴ τι χορήξεις.* Cf. ad Soph. El. 316. Men. IV. 234. *εὐξαι τί (εὐξ' εἴ τι?) βούλει.*

3. *λαβεῖν]* Qu. *αἰτεῖν.* *κἂν μὲν τυγχάνης* (σάφ' ἴσθ' ὅτι) supplet Cobet.

κἂν μὲν τυγχάνης, ἐτητύμως conj. Bekker. Vel *κἢν μὲν τυγχάνης δῶρον* (aut αὐτοῦ) τόδε. Vel — (σάφ' εἴσομαι).

7. *ἐπεὶ* cod. *εἶπερ* m. sec. Virgula ponenda post *πέφνκεν.* Haec fortasse Clymenae continuanda sunt.

8. *λόγοι]* Qu. *λόγους.*

9. *ψευδηγο-*

ρεῖν conj. Nauck. Cf. Fr. 400, 1. 11. αἰ πατρός κοιμωμένον Herm. αἰ πατρός νύκτωρ ἐμοῦ Wecklein. αἰ πατρός τ' ἀωρή μου F. G. Schmidt, coll. Fr. 913, 1. 14. δαμαῖσι] Legendum forsan μύροις. 15. ὕπνον — ἐκλιπών Herm. ὕπνον — ἐκλήγων conj. Nauck. Vix sanum. Qu. ὕπνον — ἐκλήξας. Sic λῆξαι ὕπνον Rhes. 71. 550. 770. 780. 18. λόγοι] Annon λόγους? Cf. ad Fr. 890, 1. Post h. v. versus vacuus est. 19. et 23. Stropharum notas addidit Herm. 21. μέλπει — λεπτὰν — ἀρμονίαν] μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἑλινῆν probabiliter Nauck. Malim ἑλινάν. ἐν δένδρεσι jam Burges. Cf. Arist. Av. 235. ὅσα τ' ἀμφοτεν-βίξεν ὥδε λεπτὸν ἀδομένα φωνῇ. 23. δρθρενομένα γόοις] δρθρενομένα γοερὸν (aut γοερῶς) conj. Nauck., coll. Eur. Suppl. 978. γόοισιν δ' δρθρενομένα. Adde Tro. 182. δρθρεύουσιν ψυχὰν ἐκ-πληχθεῖσα. 24. πολύθηρον] Qu. πολυθρήνοις (γόοις). Qu. οἰκτι-ζομένα —. 25. σύριγγας δ' —] Cf. Hel. 1449. σύριγγι ποιμνῶν παιδόμεναι ποιμένος οὐριβάται] Cf. El. init. ἀνῆρ — οὐριβάτας. 26. κινούσιν] Qu. κρέπουσιν. ποίμνας ἐλάται] Qu. ποιμνῶν ἐλάται. ἐλάται] I. q. ἐλατήρες. 27. ἔρχονται] Cf. Rhes. 532. ἔγρεσθε. 533. Qu. ἔρχονται. 28. συνζυγίαι] Scrib. συζυγίαι. 31. πηγαῖς τ'] Qu. πηγαῖς δ'. πηγαῖς cod. πηγαῖσι Nauck. 32. μελιβόας] Confer δξυβόας, κοκκυβόας. ἀχεῖ] Cf. Ran. 216. 33. ἀκαται Dobr. et Matth. 34. εὐαεῖν ῥοθλοῖς] Lege εὐαεῖν ῥοθλοῖς. Cf. Hel. 1520. εὐαεῖς ἀνέμων πνόας. 36. πρόγονον et πελάσει codex. πρότονον et πελάσσει Herm. Lege πελάζει. Sed sensus obscurus est. 37. ἐτέρουσι] Qu. ἕτερ' οἰοί —. Post πῆλει virgulam tantum posuerim. 38. κῶμον δ' ὕμεναῖον Herm. 39. ἔρως ὕμειν] Cf. Arist. Av. 412 sq. 42. αἰονσ cod. αὔξουσ' Herm. Qu. αἰρουνσ'. 44. φόβον] Qu. πόνον. 45. δολίζεται δὲ τόδε Herm. 46. τὸ δὴ ποτ'] Haec mendosa sunt. 48. ἐπιχάρματ'] Qu. ἐπίχαρμά τ'. 49. δεσποτῶν] An δεσποτῶν? 51. λέχος] I. c. uxorem. I. q. γάμους. 52. ἔτω — δοιδά] Cf. Soph. Fr. 450. ἔτω δὲ Πυθιδᾶς βοά. τελεῖα γάμων δοιδά] Qu. τελείων —. 55. τριπλοῦν ζεύγος] Cf. Arist. Fr. 484. ζεύγος τριδουλον. ἔχειν χρὴ στόμ' —] Cf. Phoen. 360. τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 56. ἡσυχία] Imo ἀσυχία. 57. δείξει] Qu. λέξει. Et sic F. G. Schmidt, coll. Hipp. 391. 58. ὥς φησι] ὥς φασι recte Wecklein. ἐσθλοῖσι F. G. Schmidt, coll. Iph. A. 609. ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις πάρεμι. Iph. T. 819. Or. 1210. Fr. 781, 35. 59. νύμφης τε] Lege νύμφην τε. 60. KHP. praef. Herm. 61. Scribendum sic, εὐφαιμεῖτ' ὦ —. 64. βασιλῆϊον] Confer Ἐφεσῆια (pro Ἐφέσεια) γράμματα. 65. αὐδάν] αἰσαν Herm. αὐξαν (?) Düntzer. Mendosum. 67. ἦκει] Fort. ἔστιν aut ἔρπει. 68. λέχη] Qu. γάμους. 69. τῇδ' ἔστω λεῶς cod. pr. m. τῇλ' ἔστω λεῶς Nauck. σῖγ' (σιγδ cod. sec. m.) ἔστω λεῶς Herm. Cobet. Recte. Cf. Arist. Th. 39. εὐφημος πᾶς ἔστω λαός.

776, 1. Connecte γῆς τὰ πόρρω. 2. πόρρω] πόρρω requirit Dind. κάει τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει] Cf. Soph. Fr. 737, 3. πόρρω δὲ λεύσσαν, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός. Fr. 971, 2. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον. τὰ δ' ἐγγὺς εὐκρατ' ἔχει ed. τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει Valck. εὐκρατ'] Temperata (Vitruv.). Ab εὐκρατος. Cf. Fr. 779, 2. κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων etc.

778, 1. τοῦτον ἐγὼ κρίνω vulg. τοῦτ' — codd. Par. τοῦτον ἐγκρίνω (?) Badham. Lenior correctio foret τόνδ' ἐγὼ κρίνω, aut τοῦτον οὖν κρίνω. 2. ὅστις —] I. e. διὰν τις —. ὅστις πατήρ ὢν] ὅστις πατέριων F. G. Schmidt. τῶν πατέρων] πατὴρ ὢν Grot. εὖ | ἦ καὶ —] εὖ | εἰς Herw. Qu. ἦ | ἀρχων —. 3. ἦ καὶ] ἦ 'ναξ (ἦ ἄναξ) Herw.

779, 2. ἀψίδα ἦν cod. P. ἀψίδα σὴν Faber. Nauck. Dind. Kock. Ver. p. 218. Qu. τὰ σ' ἄρματα. Qu. ἀψιδά σου. 3. κάτω (καὶ τω Vat. 2.) δέισι codices. κάτω διήσει Faber. καταιθαλώσει Kock, coll. Ovid. Met. II. 230. 'curtusque suos candescere sentit.' Aesch. Fr. 157. δόμους Ἀμφίονος | καταιθαλώσω. Eur. Suppl. 640. Ion. 215. El. 1140. Qu. κάτω (vel δίφρον) καθήσει. 4. ἔει] Sc. σαντόν. Imperativus. Cf. ad Eq. 430. ἔχων δρόμον] Cursum dirigens. 5. τις P. εἴτ' Manutius. 6. δχημάτων] δχηματα Kock. Ver. p. 219. κρούσας] Suspectum. 8. νῶτα Σερίου βεβώς] Cf. Phoen. 175. ἄρμα λευκὸν — βεβώς. Qu. — θενών. δπισθε νῶτα σειραίου] Qu. δπισθεν ὥστε σειραῖος. σειρίου P. σειραίου Rutgers. 9. ἔπενε παῖδα νουθετῶν] Lege ἐπείχε —. Anglice, kept advising his son. Cf. Arist. Eccl. 317. τὴν θύραν | ἐπείχε κρούων. ἐλατήρα ἔστρεφ' P. ἔλα τῇδε στρέφ' Portus. 10. τῇ ῥα στρέφ' ἄρμα] τῇδε στρέφ' ἄρμα Mein. Phil. Exerc. I. 38., coll. Oed. C. 1544. τῇδ' ὥδε βᾶτε, τῇδε.

781, 1. ἐν νεκρῷ κεραυνίου Herw. Malim ἐπὶ νεκρῷ —. Qu. — θεήλατος. Connecte πυρὸς ἀτμόν. πυροῦσ' Ἑριννὸς Herm. πυρὸς τ' Ἑριννὸς Rau. 2. ζῶσ' ἐξανίησ' recte Herw. Qu. ἀτμόν ἐμφανῇ (μέγαν aut βαθύν). 3. νέκυν Bekker. 4. μοι] Qu. μου. ἔθ' ὥς Herm. πόσις Bekker. νοεῖς Nauck. πλησίον γαμηλίους Herm. 5. παρθένων, ut videtur, codex. μολπὰς Herm. 6. οὐ θᾶσσαν; οὐκ ἀμολγὸν Herm. οὐ θᾶσσαν; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε; Dobr. ad Inscript. p. 114. οὐχὶ θρόμβον ἐξομόρξετε Herwerden ad Ion. 1014. Fort. οὐ θᾶσσαν οὖν τὸν θρόμβον (aut πέλαγον) ἐξομόρξετε —; Vel οὐ θᾶσσαν; οὐχὶ —; Cf. Herc. 1399. Oed. R. 430. 8. εἰα, δμωίδες Herm. ἄρα, δμωίδες conj. Nauck. 9. ξεστοῖσι Burges. 11. καλλιφεγγές] χρυσοφεγγές Macrob. Cf. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας. Hipp. 455. ἡ καλλιφεγγής — εἰώς. "Ἡλι', ὥς μ' ἀπώλεσας] Cf. Nub. 1265. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας. 12. καὶ τοῦδ' schol. Eur. δθεν σ' Macrob. Ἀπόλλων εἰκότως (οὕτως εἰ al.) κλήζει βροτὸς (κλήζει

βροτῶς al.) schol. Eur. Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήζει βροτὸς Macrob. Ἀπόλλων δ' εἰκότως κλήζει βροτοῖς Herm. Ἀπόλλων' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ Herw. Ἀπόλλω δ' — Wagner. Ἀπόλλω σ' ἐν pro Ἀπόλλων δ' ἐν conj. Nauck. Qu. Ἀπόλλων σ' εἰκότως καλεῖ βροτῶν | δοτις —. 13. δοτις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων] τὰ σιγῶντ' suspectum habet Herw. Qu. δοτις διαιεῖν (definire, explicare) —. Vulgata prorsus inepta est. 15. εἶδομεν codex. αἰδόμεν Dobr. 18. νυμφεῖ' ὀφείλω Herm. σοὶ τὰδ' —] Anglice, I have to thank you for this espousal. 20. νεόζυγι] Nuper sponso. μονόζυγι Herm. 22. γενεάν cod. γένναν Herm. 23. δ ad τὰ νυμφεῖα male refert Bekk. δ (sc. νυμφεῖα) τὸν μέγαν Herm. 24. Praestat forsā scribi βασιλέα (~ ~). νυμφεύεται] νυμφεύετε Herm. Lege νυμφεύεται. 25. ἀστερωποῖσιν Herm. δόμοισι cod. δόμοισιν Nauck. χροσέων] χροσέοις Herm. 26. ἀρχεον cod. ἀρχὸν Herm. 27. ὦ μάκαρ ὦ Herm. βασιλεύς] βασιλέως Herm. ἔτ' id. δλβον id. 28. δς θεὰν κηδεύσεις] Herm. Qu. εἰ θεὰν κηδεύσεις. 31. ὑμνήσεται] ὑμνήσων al. ὑμνήσῃ Herm. 33. γυναῖκ' ἄνωχθι] Fort. σὺν τοῖσιν ἄλλοις. κατὰ στόμα] καίαι al. κατὰ στέγας Rau. Recte, opinor. 34. καὶ κυκλώσασθαι δόμους Herm. 35. σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν] Qu. σεμνοῖς ἐφ' ὑμεναίοισιν. 36. ἀφ' ἧς τὸ σῶφρον Herm. ἀφ' ἧς γε σῶφρον Burges. Nauck. Qu. ἀφ' ἧς γε σῶφρων πᾶς τις ἄρχεται βροτῶν (vel ἄρχεσθαι θέλει, vel ἄρχεσθαι φιλεῖ) | εὐχὰς ποιέσθαι. Vel ἂν τις ἄρχεσθαι θέλοι. Cf. Arist. Vesp. 846. πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι Herm. 37. ποιέσθαι Herm. 38. προσελθιν cod. προσέλθῃ Herm. προσελθεῖν cum Bothio conj. Nauck. 39. πάτερ (δέσποτα sec. m.) cod. πᾶτορ Nauck. ἔστρεφα cod. ἔστρεψ' Burges. Qu. ὦ δέσποτ', εἰλα, στρέφ' —. 40. ζωσῃ cod. σώζεις Burges. σώζῃ Herm. θησαυρίσματα Burges. Cf. Fr. 522, 4. 41. ἐξαμείβετε cod. ἐξαμείβεται Bekk. Fort. ἐξανέρχεται. Cf. ad Arist. Thesm. 281. 42. καταινον cod. καπνοῦ Herm. νως aut ηως cod. λιγνὺς Herm. 44. ἔνδον αἰθάλον Herm. αἰθάλον] Cf. Hec. 911. αἰθάλον κηλῖδ' οἰκτροτάταν. Phoen. 191. κεραύνιον πῦρ αἰθαλόεν. 45. ἀλλ' εἴσθ' ἐς οἶκον] εσθ cod. εἴσθ' Bekk. Leg. ἀλλ' εἴσθ' εἴσω. χόλον] Qu. ψόλον. 46. ἐπεισφρεῖς] Cf. Xen. Hell. VI. 5. 43. ἐπεισφρέσθαι. 47. ἐν τοῖσιν ἡδίστοις (παιδίοισιν)] Qu. ἐν τοῖσι πλησίοις. 50. ἅπαντα ταῦτ'] Haec omnia, i. e. omnia hic. Anglice, all here. ἀκάπνωτοι] ταῦτ' αἶθρη τ' ἀκάπνωτοί θ' ὁδοὶ Herm. Qu. ἀκάπνωτοι. 52. ἐκεῖσ' ἔχει φρένας] Cf. Phoen. 363. 1427. 53. ἐπεποι cod. ἐπεὶ τοι Bekker. 54. ληφθέντα φαύλως] Anglice, being taken lightly, being made light of. μέγαν χεῖμῶν' ἄγειν Herm. 55. Interpunge sic, σὺ δ', ὦ πρὸς δέσποινα Λημητρὸς κόρη | Ἥφραιστέ τ'. 57. ποῖ πόδα πετρόεντα καταστάσω;] ποῦ πόδα conj. Nauck. Cf. Bacch. 184. ποῖ δεῖ χορεύειν; ποῖ καθιστάναι

- πόδα; 59. *τιναθερ* cod. *τίν' αἰθέρ'* Herm. *ἀν' αἰθέρ'* Nauck. *ἄφαντον*] *Ἄννον ἄφαντος?* Cf. Herc. 873. *εἰς δόμους ἄφαντοι* *δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.* Or. 1557. *ἄφαντος οἶχεται.* 1496. Hel. 612. Hipp. 828. Pro γὰς ἐπὶ κεῦθος qu. γὰς ὅπου κεῦθος. 60. *ἐξαμανρωσω* cod. *ἐξαμανρωθῶ* Herm. 61. *ἰὼ μοί μοι*] *Legē ἰὼ μοί μοι.* Versus dimeter dochmiacus est. 63. *κρυφρον* cod. *κρυφαῖος* Herm. Post νέκυσ ponatur virgula. 64. *κεραυνιαί* cod. *κεραύνιοι τ'* Herm. *κεραύνιαι — πλαγαί*] Cf. Bacch. 93. *κεραυνία πλαγῇ.* Alc. 129. *διόβολον πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου.* 65. *λέχεά θ' Ἄλίου*] Hoc non intelligo. Qu. *βέλεά θ' — ταλίου* cod. *θ' Ἄλίου* Herm. *τ' Ἀελίου* conj. Nauck. 68. *πατρὸς ἔθι*] *προσιθι* conj. Nauck., cui etiam *πρόσπεσε vitiosum* videtur. *πατρὸς — πρόσπεσε γόνυ*] Cf. Suppl. 10. *προσιπίνουσ' ἔμὸν γόνυ.* Hec. 339. *πρόσιπτε — Ὀδυσσεύς γόνυ.* 737. Andr. 165. Iph. A. 900. Hel. 953. 69. *πρόσπεσε γόνυ λιταῖς* Herm. Cf. Fr. 775, 46. *τὸ δὴ ποί' (?) εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν* etc. *γονυταισφαγας* cod. *γόνυ λιταῖς σφαγὰς* Herm. *γονυπειθὲς σφαγὰς* conj. Nauck. 70. *οικτραι* codex. *οἰκτρά τ'* Herm. *οἰκτράς* recte Boisson. *Alterum σφαγὰς delendum* videtur. *ἀρκέσαι*] *Pendet a praecedenti πατρὸς πρόσπεσε γόνυ, i. e. πατέρα ἱκέτευσον.* Cf. ad Arist. Eq. 1271. 71. *ἰὼ μοί μοι*] Qu. *ἰὼ ἰὼ μοί μοι.* Cf. ad 61. 72. *ἠκούσας' ἀρχὰς —*; Herm. *ἤκουσ' ἀπαρχὰς* (sine interrog.) conj. Nauck. 74. Litteras (κα) supplevit Bekker. 75. Qu. *τεκμήρι' ἔστι πημάτων ὁρᾶν σαφῇ.* Litteras (ορμα) idem. 782, 1. *μισῶ δ'*] Fort. *μισῶ δ' ἔγωγε.* *ἐδάγκνυλον*] *ἀγκύλον* Nauck. 2. *γυμνάσιά τ' οἶχοιτο*] *γυμνάσιά τ' οἰχόλιτο* Dübner. Latet, opinor, aliud quid. Fort. *γυμνάσιά τ' ὑπόκροτα.* Cf. Eur. Hipp. 229. *καὶ γυμνασίων τῶν ὑποκρότων.* 783. Plut. *τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας* (*ἐπαινοῦντας?*) etc. 2. *ἀλλ' οὗτος libri. ἄλουτος* Musgr. *σῆπεται νέκυσ*] Cf. Soph. Ant. 906. 784, 1. *ψυκτήρια*] Qu. *κιβώτια.* 2. *δένδρεα*] “*δένδρ' ἐν φυλ.* (melius *δένδρων*, sed haereo in *ψυκτήρια* adjectivo)”, Dobr. Adv. II. 336. *ἂν κέδρινα? φίλοισιν*] *φίλαισιν* al. Recte. *λέξεται*] *δέξεται* Casaubon. Poetae verba nondum emendata putat Nauck. 784 b. Ad Phaethontem refert Meinekios (P. E. I. 38.) Plut. de Tranq. an. p. 463 A. *τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος πέπονθας, οὐδ' ὥς ἐκείνον εὐδαιμονίζων ὁ δῆλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν.* In quibus latere suspicatur trimetrum *εὐδαιμονίζων δῆλος ἐξέπληξέ με.* ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Arg. v. f. p. 485 N. 5. *τὸ μὴ ἀπολωλέναι —*] Melius legeretur *τὸ μὴ οὐκ ὀλωλέναι —*. 785, 1. *ἀλογίαν*] qu. *ἀπορίαν.* 3. *ἴσον μετασχεῖν*] Sub. *μέρος.* 787. *ὀκνῶ*] *ὀκνῶν* Cobet. *ἐκχέαι*] Cf. Soph. Phil. 13. El. 1291. 788. *εἰσιδεῖν, ξένε*] Malim *ὦ ξέν', εἰσιδεῖν —*.

789, 2. κτεάτεσσιν] Qu. κτεάνοισιν.

791, 1. Cf. Cratin. min. III. 375. Men. IV. 111. 250. οἶκοι μένουν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. 2. καὶ πάλιν ναντίλλεται] Qu. κοῦδέποτε —.

792, 1. ὀρᾷτε δ'] ὄρα τόδ' Both. Probabilis correctio: cf. v. 3.

3. λαβεῖν addidit Sylburg. 4. παρὸν γε κάξομοιοῦσθαι] Qu. παρὸν γέ σ' ἐξομοιοῦσθαι.

793, 1. θάκοις ἀρχικοῖς] θάκοις μαντικοῖς recte Nauck. etc. Cf. Soph. Ant. 999. εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον | ἔζων. Mox pro διόμνυσθ' malim διόμνυτ'. ἀρχικοῖς libri. μαντικοῖς recte Nauck. 2. τὰ δαιμόνων] Ut τὰ θεῶν, τὰ δεσποτῶν, etc. 3. Qu. οἱ τῶνδε χειρῶνακτες ἀπατῶσιν (pro ἄνθρωποι) λόγων. οἱ libri. οὐ Nauck. 5. οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Nauck. οὐδέν' ἐκπείθει λέγων F. G. Schmidt. Qu. οὐδέν' ἂν πείθοι (πείσαι) λέγων.

794, 1. διαφθεῖρας] Qu. διαφθεῖραι aut διαφθερεῖν (ὑποστάς). κᾶν] Scribe κῆν. 2. αὐτὸς ἡδικημέναι] Ipse injuriam fecisse. Nisi pro αὐτὸς corrigendum οὗτος aut αὐτόν. ὑποστάς αὐτόν] Fort. διδάσκειν μ' αὐτόν —. Sensus obscurior est. 3. τὰμὰ μαθήσῃ] τὰμὰ πάντ' εἴσει probabiliter Mein. 4. ἐμφανεῖ] ἐμφανῇ θήσει Jacobs. ἐμφανίζέτω Pflugk. Utraque correctio arridet.

795, 1. τὸν εὐτυχοῦντ'] Qu. τὸν ἐνοικοῦντ' (et sic Badham. prob. Madvig.), aut τὸν ναίοντ'. Possis etiam πρᾶσσουσ' ἀεὶ τὸν εὐτυχῇ, vel πρᾶσσουσά γ' εὐτυχοῦντ'. 2. δυστυχοῦντα] Lege δυστυχοῦσα (cum cod. B. ap. Gaisford.). Et sic Badham. Lege πατρὶς καλῶς πρᾶσσουσ' ἀεὶ τὸν εὐτυχῇ | μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῇ.

796, 3. σωφρονεῖν ἐπίσταται] Cf. Fr. 901, 3. 7. Soph. Oed. R. 589.

797, 1. In fine versus virgula interpungendum. 2. ὥς πάντ' ἔχωσι] ὥς πᾶν τελοῦσι Nauck. Dind. Qu. ὥς πάντ' ἔδωκαν (ἐτέλεσαν).

798. ἀπέπνευσεν αἰῶνα] I. q. βίον. Cf. Fr. 810, 3. Soph. Aj. 1031. ἀπέπνευξεν βίον.

799. αἰρεῖς] αἰρεῖς al. Scribe αἰρεῖ. Unde αἰρεσις (haeresis).

ΦΟΙΝΙΞ. Arg. Epigr. Anth. III. 3. Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον (l. ὄπιν) γενέτου.

801, 1. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ, τέκνα, | ζύγωις δοτις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ Madvig. Fort. πικρὸν γυνή γάρ —.

τέκνα] νέα Herw. Valek. Mein. Kock. Ver. p. 229. Recte. In fine versus plene interpungendum. Duo fragmenta videntur esse, v. 1. et vv. 2. 3. Idem sentit Nauck. 2. δίδωσιν libri. ἡλίθιος conj. Nauck, pleno puncto post τέκνα. Qu. ἄφρων γάρ, vel μάταιος (Phoen. 962. δοτις ἐμπύρῳ χράται τέχνῃ μάταιος), vel ἀσύνετος (Fr. 735.). Vel πεφυκόθ', δοτις οὐκέθ' ὠραῖος γάμων.

ώραῖος γαμεῖ] Cf. Hel. 12. ώραίων γάμων. Aesch. Fr. 52. ώραίον γάμον. ἄκοιτις — Kock. δμῶς ἐστιν — Valck. δεῖλαιος — Heath. δώμασιν ἄκοιτις οὐκέθ' ώραίῳ (ώραίῳ Welck. etc.) γαμεῖν tentat Herw. 3. γέροντι] γαμοῦντι Men. mon. 129.

803, 1. Connecte αὐτὸς ἀμπλακίων. 2. κράτη] Qu. κράτος, potestatem. 3. τυγχάνη] κιγχάνη feliciter Monk. ad Hipp. 1442. Nisi praestat καταχυνθῇ. με καὶ libri. μέλας Grot. 4. εἰ χρὴ διελθεῖν — νικώμενον] Qu. εἰ μὴ διοίσει (διάξει) νικώμενος, vel εἰ μὴ θανεῖν χρὴ, vel ἡ χρὴ διαζῇν.

804. πικρὸν νέῃ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ] Cf. Fr. 319, 4. γυναικὶ τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ.

805. γυνή τε] Malim γυνή δέ. ἀγριώτατον κακόν] Cf. Arist. Thesm. 455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναικες, δεῖ κακά.

806, 1. οἱ πείραν οὐ δεδωκότες] Lege οἱ πείραν οὐκ εἰληφότες. 2. μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί] Qu. μᾶλλον δοκοῦσιν ἢ πεφύκασιν σοφοί. Supplere possis (τοιοῖδε δ' εἶσ') vel (ἀεὶ γὰρ εἶσ') —.

807, 1. τὸ γὰρ κακόν] Fort. τὸν γὰρ κακόν. μέγιστον ἄρ' ἦν ἢ φύσις etc.] Cf. Eupol. II. 457. 2. οὐδείς τρέφων εὔ —] Qu. οὐδείς τρέφων ἄν —.

808. ἀλίσκεται] Cf. Fr. 437, 3. τολμήμασιν — ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται. Menand. Fr. 132. ἄλωτὰ γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ | δπαντα. Diviserim sic, τὰφανῇ | τεκμηρίοισιν —.

809, 1. λόγων κριτῆς] κριτῆς λόγων Jo. Damasc. Quod praeferendum videtur. 2. ἀμιλληθέντα] Disputata. Anglice, contended, maintained. μαρτύρων] Qu. ἐητόρων. 3. τάναντί'] Qu. κάναντί' aut ἐναντί'. πέρι] πάρα Reisk. ὑπερ Valck. Redde, de una eademque re. 4. οὕτως] Malim οὕτω. 6. σκοπῶν] Qu. σκοπεῖν. διαίταν] Cf. Fr. 529, 4. ἐκ γὰρ πατρός καὶ μητρός ἐκπονουμένων (δοσις ἐκπονεῖ al.) | σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. ἦντιν' ἡμερεύεται] Qu. ἦν καθ' ἡμέραν ἄγει. Cf. Aesch. c. Tim. § 153. πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος. ἐμπορεύεται Aesch. ἡμερεύεται Joh. Dam. ἡμερεύεται Gaisford. Dind. Qu. ἐπιτηδεύεται. 7. δοσις δ' ὀμιλῶν —] Cf. Menand. IV. 195. δοσις δ' ὀμιλῶν ἡδεται. Qu. εἴ τις δ' —. 8. ἡρώτησα] ἱστορήσα Herw. Qu. ἐζήτησα, vel ἡρεύνησα, vel ἡξίωσα (i. e. ἐτίμωσα). 9. τοιοῦτός ἐστιν ἕκαστος apud plurimos. τοιοῦτός ἐστιν Diodor. et Jo. Dam. τοιοῦτός ἐσθ' H. Wolf. Dind. etc. Sed omitti nequit ἕκαστος. Lege igitur τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἡδεται ξυνῶν | ἕκαστος, vel τοιοῦδὲ πᾶς οἷοισπερ ἡδεται ξυνῶν, vel τοιοῦδ' ἕκαστος οἷοισπερ ἡδεται ξυνῶν. Ipse malim τοιοῦτός ἐσθ' οἷοιπερ τις —, vel τοιοῦτός ἐσθ' ἕκαστος οἷοισπερ ἡδεται | ξυνῶν. Cf. Plat. Gorg. 485 E. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἅττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ ἐκείνος etc. Eur. Fr. 459. Doxopat. ταῦτα (τὰ αὐτὰ?) πρεσβεύων Φιλοκράτει. Liban. γιγνώσκων δι | τοῦ ζῆν ὡς (δδ' ὡς) ἀριστά

ποιεῖται λόγον. Quae Euripidis videntur esse. ἔστιν ἕκαστος plerique testes. ἔστιν al. Aesch. c. Tim. § 153. φησὶ (φησὶ δεῖν?) ποιεῖσθαι.

810, 1. δοῶ μὲν] δοῶ μὲν δὴ al. Qu. ὦ πλοῦτε πλοῦθ', ἥδι-
στον εἰ βάρος φέρειν, | πόνοι δὲ κὰν σοὶ (etiam in te) etc. (Cor-
ruptela orta sit ex omisso ltero πλοῦτε). Vel ὦ πλοῦτε, πάντων
ῥᾷστον εἰ βάρος φέρειν. Vel ὦ πλοῦτε πλοῦτε, μέτριον —. (Cf.
Alc. 887. μέτριον ἄχθος.) Vel ὦ πλοῦτε πλοῦθ', ὥς δεινὸν —.
In ῥᾷστον latet fortasse ἐλαφρόν. 2. Fort. πόνοι δὲ γ' ἐν σοί.
Sed non sollicitandum κὰν σοί. 3. ὁ γὰρ πᾶς] ὁ πᾶς γὰρ malit
Nauck. ἐνεῖσιν· ὁ δὲ πᾶς Hense. ἀσθενής] Suspectum. δῶν
libri. αἰὼν Grot.

812, 1. ταυτηρίαις] καυτήρια recte, opinor, Valck. εἶπον]
Jubeo. Cf. Arist. Eccl. 255. 2. πυρίδες] ἐς πῦρ ἔδει καὶ (ταῦτα)
δὴ διπετῇ | θεῖναι supplet idem. Qu. ἐς πῦρ δέοι διπετῇ θεῖναι
συχνά. κτεῖναι] θεῖναι id. Locus graviter corruptus. Erotian.
διπετῆς ὁ γόνος (?).

813. Cur haec misere corrupta sine ulla emendationis spe
et soloecum εἰ τιν' εἰσίδοιμι ἑλοιδόρουν esse judicaverit Cobetus
non video. 1. Qu. εἴ ποτε δ' ὀδύην εἰσίδοιμ' (vel ὄντ' ἴδοιμ')
ἀνὰ πόλιν etc. 2. προσηγήτορος libri. προσηγητήρος Grot. I. q.
ὑφηγητήρος (Soph.). 3. ἀδημονοῦντα συμφοραῖς] Cf. Plat. Phaedr.
251 D. Xen. Hell. IV. 4. 3. Interpunge sic, ἀδημονοῦντα συμ-
φοραῖς, ἑλοιδόρουν | ὥς —. ἃ δαιμόνων ταῖς libri. ἀδημο-
νῶν ταῖς Salmas. εὐδαιμονῶν ταῖς Valck. ἀδημονοῦντα Wytenb.

4. ἐκποδὼν ἔχων] ἐμποδὼν ἔχων conj. Nauck. Qu. θάνατον
ἐκφυγεῖν θέλων. 5. τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως] Qu. τοῖς ἐμοῖσιν ἀντιβάς.

6. πέπτωχ'] Fort. πέπταιχ'. (Anglice, has fallen, has got
into trouble). Post τλήμων plene interpungendum. 7. τὴν
ἐπιστείχουσαν ἡμέραν] Cf. Arist. Eccl. 105. τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν.

8. πόθον libri. ποθέει' Musgr. Nauck. Dind. ποθοῦσ' Grot.
Quod praefendum videtur.

814, 2. κᾶν] Scrib. κῆν. ὑπερβάλλη κακοῖς] Cf. Arist. Pl.
109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

815 b. ΦΡΙΞΟΣ. Arg. In Ἀδάμας et Φρίξος latent, ni fal-
lor, nomina sacra Abraham et Isaac, ut in Ἰοβάτης nomen
Joseph.

816, 3. ἀμείβεται] ὀρίζεται Plut. 5. ἥ δ' ἦλθ' ἀνάγκη] Qu.
ἦτινι δ' ἀνάγκη, vel τίνι δ' ἦλθ' ἀνάγκη, vel πῶς δ' ἦλθ' ἀνάγκη.

7. ἀφ' οὗ καὶ —] ἀφ' οὗ ἡ — al. ἀφ' οὗ δὴ — Cobet., coll.
Fr. 907. γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά. et Aesch. Fr.
324. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κυκλίσκεται. 8. Φοῖνιξ libri. Φοῖνιξ
θ' Valck. 9. Θάσος] Κάδμος recte Schneidewin.

817. Jo. Malal. ὅς φησι (l. φησιν ὅτι) Ζεὺς μεταβληθεὶς etc.

818, 3. σφαδάζειν] *Legē sphaḗdazein* μ' cum Nauckio. Cf. Soph. Fr. 727, 1. οὐ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. Aesch. Prom. 1009. δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς | πῶλος βιάζει (f. σφαδάζεις) καὶ πρὸς ἡνίας μάχει. Pers. 194. Soph. Aj. 833. ἀσφάδατος. 5. κατηρτυκῶς κακῶν] Qui ad finem disciplinae pervenit. Anglice, broken into trouble. Cf. ad Fr. 42. Aesch. Eum. 473. κατηρτυκῶς ὁμῶς | ἱκέτης προσῆλθες. Soph. Ant. 478. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θνυμονμένους | ἵππους καταρτυθέντας. Optime vertit Cicero, 'sed jam subactus miseriis obtorpei.'

819, 4. ἥδ' οὐκ ἀπάται φιλῶν] Cf. Aesch. Fr. 294. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

820, 1. ἔλεξας? εὐναίῳ πόσει] Cf. Suppl. 1028. εὐναῖος γαμέτας. Andr. 1246. εὐναίοις γάμοις.

821, 1. ὕγιες οὐδέν] οὐδέν ὕγιες al. Quod praeferendum. Cf. Fr. 496, 4. τὸ δ' εἰς γάμους | οὐδέν δοκοῦσιν ὕγιες ἀνδράσιν φρονεῖν. Arist. Pl. 355. 356. 362. 870. Inus novercae verba. 2. ὦν φυλάξομαι ψόγον] *δν* — Nauck. Fortasse recte.

822, 1. Sophocli adjudicat Burgesius ad Phil. 274. βίος libri. βαιὸς Scaliger.

824. καὶ μὴν cod. Voss. sec. Gaisf. et Cobet., non καὶ μῶν (unde καὶ νῶν Valck.). μὲν] Malim σοι aut τοὺς.

825. Cf. Soph. Oed. R. 56 sq.

826, 1. φῆς ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον] φησιν ἀνδρ' — Nauck. Dind. ἀνερ, σ' οὐκ ἀξιῶ (?) Herw. *Legē phsei, tónō' oúk áxiō,* vel οὐποτ' ἀξιῶ | δειλὸς κεκλήσθαι. 2. δειλόν] δειλῶ al. *Legē deiλός.*

827. ἄμός] ἄμός al. Qu. οὗτος, aut ἦν ποτ' (τις, δδ'), aut ἐστίν.

829, 1. εἰ δ' εὐσεβῆς ὦν —] οἱ δυσσεβεῖς οὖν F. G. Schmidt. Qu. ὁ δ' εὐσεβῆς ὦν —. τοῖσι δυσσεβεστάτοις] τοῖσιν εὐσεβεστάτοις F. G. Schmidt. 2. εἰς ταῦτ' ἐπρασσον] Qu. πρᾶσσοιμι ταῦτά, vel ταῦτ' ἐργ' ἐπρασσον. ἐπραττον libri. 3. εἰ Ζεὺς — ed. ὁ Ζεὺς ms. Steph. ἦ —; (?) Nauck. Male, ut ostendit sequens μηδέν. Recte habet εἰ Ζεὺς. Qu. ἦ Ζεὺς ὁ λῶστος οὐδέν ἐνδικον φρονεῖ; Vel εἰ μὴ γ' ὁ δαίμων μηδέν ἐνδικον φρονεῖ; virgula tantum posita post ἔχοι. μηδέν ἐνδικον φρονεῖ] Fort. μηκέτ' ἐνδικα φρονεῖ.

830, 1. τοῦθ' Malim ἐσθ' 2. τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἔστ', ἐπεὶ μόνον βροτῶν — Herw. πλὴν ὁμῶς βροτῶν] Qu. τῶν γὰρ οὖν βροτῶν. Vulgata nullum idoneum sensum praebet. 3. νοσοῦσιν] νοσοῦσι θ', νοσοῦσι δ' al. Cf. 639, 1. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

831, 1. I. e. ἔμφυτον ἐστὶ τοῦτο —. Cf. Fr. 773, 1. τοῖς πλουτοῦσιν ἐστὶν ἔμφυτον | σκαιοῖσιν εἶναι. 2. καὶ δίκη] Qu. καὶ δίκη. 3. δακρύειν] Qu. δακρύων.

832, 1. τοῦθ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν Sextus p. 661. τοῦφήμερον idem p. 665. Praestat καθ' ἡμέραν. 2. τοὺς θεοὺς] τὸν θεὸν

Justin. 3. *πονηρά]* *τις ἀνὴρ* Sextus p. 665. *πονηρός* Justin. *καὶ δοκῶν]* *καὶ δεικνύων* Stob. utique cod. A. Quod praeferendum. Post *ἀλλοκεται* plene pungendum videtur. 4. *δια]* *χῶταν* conj. Nauck. 5. *τιμωρίαν]* *τιμωρίαν τ'* conj. Musgr. "Aut hoc probandum aut *χῶταν* corrigendum v. 4." (Nauck.)

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ. Arg. Plutarch. *πέντε μόνον* (l. *ὁδόν*) *ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος;* (sic). Aelian. *ἐπὶ Χρυσίππῳ* (*Χρυσίππου*?) — *καίτοι* (*καίπερ*?) — *ἄρξας*.

836, 3. *σταγόνας νοτίας]* An — *νοτίους*? 4. *θνατούς]* *Λεγο θνητούς*. 11. *πάλιν ἦλθε πόλον]* *πόλον ἦλθε πάλιν* al. Quod praeferendum. 13. *διακρινόμενον]* *διακρινόμενα, μεταμειβόμενα* al. Anglico, being dissolved. Qu. *μεταμειβόμενον*. Cf. Lucret. II. 1004. 'Inde aliis aliud conjungitur.' Vitruvius vertit, 'et dissolutione mutata in eam recidere in qua ante fuerant proprietatem.' *ἄλλο πρὸς ἄλλον]* *ἄλλο πρὸς ἄλλο* melius alii. 14. *μορφὴν ἑτέραν]* *μορφὰς ἑτέρας* Gal. *μορφὰς* Plut. *μορφὴν ἰδίαν* (ut vid.) Vitruv. 'formas' apud Lucret. II. 1005. *ἐπέδειξε* Clem. et Gal. *ἔδειξε* Plut. *ἀπέδειξε* Philo. Quod recipiendum. Sext. Empir. *στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα* (*παρέχοντα*?) *λόγον*. Tit. Cicer. 'quis aut de Ganymedi (l. Ganymedis) raptu dubitat — aut (l. aut non) intelligit etc.'

837, 2. *γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσιν βιάζεται]* Cf. Soph. El. 1023. *ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε*.

838, 1. *τόδ' ἤδη θεῖον]* *Λεγο τόδ' ἤδη δεινόν*. Idem proponit F. G. Schmidt. Cf. Andr. 1067. *οἶμοι τόδ' ἤδη δεινόν*. 2. Confer illud, 'Video meliora proboque, | deteriora sequor.' *χρηῖται]* An *χρηῖται*?

839, 1. *γνώμη σοφός μοι libri. γνώμης σόφισμα* (?) Nauck. Dind. Ipse malim *γνώμην σοφός γάρ*, vel *γνώμην σοφὴν τε. ἔχειν* codd. *ἔχει* Trinc. *ἔχουν* (?) Nauck. *ἔχων* recte Gomperz. Men. (*κακήγορος* ed. Ald.)

840, 2. *οὔτ' εὐτυχούς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχούς]* Qu. *οὔτ' εὐτυχῇ πάντ' οὔτε δυστυχῇ βίον*, vel *οὔτ' εὐτυχούς τέρμ' οὔτε δυστυχούς βίον*.

841. *εἰάζων]* Cf. *φεύζειν, αἰάζειν, οἰμώζειν, ἄζειν, ὠζειν, μύζειν, γρύζειν*, etc.

846, 1. Qu. *τοξεύεται. | πάντες σφ' ἐρῶσιν*. 2. *ἥς φυλακτέον πέρι]* οὗς *φυλακτέον, πάτερ ingeniose Valek. δεινοῖς ἐρῶσιν libri. δεινῶς ἐρῶσιν* Valek.

848, 1. *δοσις δὲ τοὺς τεκνόντας ἐν βίῳ σέβει]* Suspectum *ἐν βίῳ*, pro quo qu. *εὐσεβῶς* aut aliud quid adverbium. Versus 3—5. a praegressis sejungit Mein. 3. *δοσις — θέλη]* Malim — *θέλει. τοὺς φύσαντας]* *τὼ φύσαντε* Schneidewin. *τὸν φύσαντα* Mein. Nauck. prob. F. G. Schmidt. Recte, opinor. *μὴ τιμᾶν θέλη]* *μὴ τιμῶν φανῇ* malit F. G. Schmidt. Malim *μὴ τιμῶν θέλει*.

4. συνθύτης τοῖς θεοῖς cod. συνθύτης θεοῖς Schneidewin. etc. συνοδίτης φίλος Schmidt. μήτε συνθύτης ποτέ (del. θεοῖς) conj. idem. Qu. συνθύτης οὗτος θεοῖς. Vel μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς (om. τοῖς) | μήτ' —, vel μή μοι γένοιτο συνθύτης τοῖσιν θεοῖς | μηδ' —. 5. μήτ'] Fort. μηδ'. Cf. ad v. 4.

851, 2. ἔλαφον — κερουῖσαν] Cf. Soph. Fr. 86 N. κερουῖσ' — ἔλαφος.

853, 1. τὴν ἐναντίαν ὁδόν] Suspectum ἐναντίαν. 2. δῆμους τ' ἔσωσα] δόμους τ' — Bergk. malit Nauck. Recte, opinor. θρόνους τ' — Heimsöeth. γῆν (γῆν τ') ἐξέσωσα F. G. Schmidt. Qu. τὴν γῆν τ' ἔσωσα. τύραννος ἰζόμην] An τύραννος ἐστάθην?

854. ἐν αὐτῷ vulg. αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ Mein. ἐν αὐτὸς αὐτῷ Cobet. οὐνεκ' ἐν ἑαυτῷ — Herw.

855, 2. λύγγα] λύγκα Hercker. Dind. etc. Vereor ut recte. Confer ὠγξ ὠγγός.

856. παίζω· μεταβολὴν γάρ, πονῶν ἀεὶ, φιλῶ F. G. Schmidt. Qu. παίζω· μεταβολή γάρ πόνων ἐστὶ (ἀεὶ) γλυκύ. μεταβολὰς — πόνων] Cf. Com. anon. IV. 684. 685. Antiph. III. 119.

857. μυχῶ Aeschines. μυχοῖς Suid. Hoc praeferendum. Cf. Or. 331. μεσόμφαλοι μυχοὶ γὰς. Suppl. 926. εἰς μυχοὺς χθονός. 1205. ἐς γαλας μυχοὺς. Tro. 952. γῆς — μυχοὺς. Cycl. 250. Ion. 1239.

858, 1. ἀλλὰ δὴ μ' ἔξω ἔσωσεν ante Norrmannum. ἔνι δέ μοι ante Valck. 2. ἡ μήτηρ ante Norrmann. ἄγκυρα, στέγη] Qu. ἄγκυρα στέγης, coll. Hec. 80. δς μόνος οἰκῶν ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν. Cf. Soph. Fr. 612. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου.

859. φοιβία cod. Φοιβεία Matth.

860, 2. ζοφεράν cod. ζοφεράν Bekker., qui anapaestos sic restituit, ζοφεράν ἀδιάνυλον ἔχοντες ἔδραν | τὴν φθειρομένων Ἀχεροντίαν | λίμνην (pro λίμνην Ἀχεροντίαν). Recte, opinor, sed pro φθειρομένων corrigendum τῶν φθιμένων.

862. αἶμα] δμμα Boissonade.

866, 2. σαντῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα] Cf. Soph. El. 974. εὐκλειαν — σαντῇ τε κάμοι προσβαλεῖς. σαντὴν cod. σαντῇ Bekker.

867. εἰ add. Schneidewin. Fix.

868. τρομὸν δρόμημα] τρομὸν δρόμημα Cobet. Imo τρομερὸν δρόμημα. (νωμῶν) τρομὸν δρόμημα γηραίου ποδὸς supplet Schneidewin. Cf. v. ἄτρομος (Hom. II. π'. 163. etc.)

[869 b. Anecd. Oxon. II. 254, 19. Qu. θράσει μὲν οὐδεις οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ | γενναιότητι κάπνικαίᾳ συγχνοὶ | ἀρετὴν ἐπ-εκτήσαντο.]

871. Anecd. Oxon. II. 452, 15. ὅλως τοσοῦτος (ὁ λῶστος οὗτος scite Cramer.) καὶ φιλοξενέστατος. Euripidi hunc versum tribuit Schneidewin p. 109. φιλοξενέστατος] Confer εὐωρέστερος, διακονέστερος, ἐπιηρέστερος, ἀναγκαῖεστατος, ὠραιέστατος, ἀφθονέ-

σιερος, αἰδοῦστερος. Aegre crediderim φιλοξενέστατος, non φιλοξενώτατος, scripsisse Euripidem.

872. οὐδενί] ἐν οὐδενί, οὐδενός al. Hoc praeferendum.

874. πορφυρέην Aristid. Corrigendum πορφυρέαν. Cf. Hipp.

738. πορφύρεον οἶδμα. 744. πορφυρέας λίμνας.

875, 1. μάντις ἀψευδέστατος] Cf. Aesch. Ch. 559. ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδής τὸ πρῖν. μάντις ἐν θεοῖσι v. l. in schol.

καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει] Scripserat fortasse poeta ἔχει δὲ τὸ τέλος αὐτός.

877. τηλοῦ γὰρ οἰκων] Displicet οἰκων. Qu. τηλοῦ γὰρ ἀγρῶν, ut in Aristophanis loco. Cf. Fr. 894. κἄν (κῆν) ἐκὰς ναίῃ χθονός. et ad Nub. 138.

879, 1. Cf. Fr. 897. μισῶ σοφιστήν· δοτις οὐχ αὐτῷ σοφός.

2. βραδὺς φανεῖται] Qu. βραδὺς φανῇ τις.

880. Cf. Epich. Fr. 139. τὸ δὲ φαγεῖν δμοῖον ἐστι τῷ τρεῖς ἐξ ἡ τρεῖς κύβους | ἀπὸ τύχης βαλεῖν. Zenob. II. 85. — καὶ Ἀριστότενος (corr. Ἀρίσταρχος ex schol. Arist. Ran. 1400.) δὲ φησιν δι etc. ἐξεῖλε (l. περιεῖλε, ut apud Eust.).

882, 1. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις (pro λόγον — λόγον) Cobet. λόγον libri. λόγων recte Nauck. δίκαιον libri. δικαίως conj. Nauck. λόγον εἰσφέρεις (aut εἰσφέρεις) libri. λόγους φέροις recte Nauck. 2. ἔργον δ' ἐκεῖνος] ἔργου δ' ἐκεῖνος Cobet. ἐκεῖνοις libri. ἐκεῖνος Musgr. Cobet. ἔργα libri. ἔργον δς Mein. ἔργ' ὅπερ παρέσχετο Pflugk. ad Andr. 744. παρέσχετο] Cf. Thesm. 147. τὸν ψόγον | ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.

883. Verba εἰς δ χρηζῶν (εἰς τὸ χρηζῶν Goettling.) non expedio. Fort. δπως χρηζέει.

884, 1. ἐπεὶ τί δεῖ] καίτοι τί δεῖ Eust. τί γὰρ δεοί Sextus Emp. μόνον] μόνον, μόνων al. 2. πώματος — ὑδροχόου] καὶ πώματος — Plut. Cf. Cycl. 66. κρήναισι παρ' ὑδροχότοις. 3. ἅπερ] ἃ δὴ al. 4. πλησμονή] πλησμονῆς al. τρυφῇ δέ τοι] τρυφῇ γέ τοι Athen. Quod praeferendum, nisi praestat τρυφῇ δέ τω, aut τρυφῇ δ' ἔτι (aut δὲ πρὸς). 5. θηροέμεν] θηρώμεθα al.

885, 1. ἀρκεῖ] Qu. ἀρκοῖ. 2. ἅπαν ὑπερβάλλον τε libri et vulg. ἅπαν τόδ' — Porson. Malim ἅπαντά θ' ὑπερβάλλοντα. προσείμαν] Cf. Arist. Av. 627. ἀφείμην.

886. Theopomp. τᾶριτον (τᾶρ' ἐστίν Mein. Qu. τόδ' ἐστίν, aut τοῦτ' ἐστίν).

887. ἐν πλησμονῇ γὰρ κύπρις, ἐν πεινώσει δ' οὔ] (Cf. Achae. trag. Fr. 6. Adesp. Fr. 156. Anth. Pal. IX. 497. 1. V. 113. 1. XII. 150. 5. ἐν πεινώσει Athen. Liban. ἐν πεινώσει schol. Soph. Ant. 781. Greg. Naz. Men. Mon. · Quod praeferendum.

888, 1. Βακχίου γιλανθίου] Βακχίου γίλον θεοῦ Madvig.

889, 1. σοφίας ἀρετῆς πλείστον] δόσις ἀρετῆς λῶστον F. G. Schmidt. Construe Ἔρως δὲ παίδευμα σοφίας (δὴν) etc. De sententia cf. Fr. 671. Med. 845. ἀρετῆς πλείστον] Qu. πολλῶ (μακρῶ) λῶστον, vel, φασίν, λῶστον. 2. πλείστον ὑπάρχει] πλείστον μετέχει Cobet. Qu. πλείστον παρέχει, vel κρείττον ὑπάρχει, vel παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς τ' | — ὑπάρχει. 2. ὑπάρχειν libri. ὑπάρχει Casaub. 7. τῶν τοῦδε πόνων] Malim — νόμων. 11. ἔλθῃ] ἐξῇ conj. Nauck.

890, 1. θεός] Annon θεόν? Cf. Fr. 775, 18. 7. ἐρᾷ μὲν δμβρον γαῖ'] Imitatur Menander IV. 319. ἐρᾷ μὲν δμβρων γαῖα. Unde hic forsitan δμβρων corrigendum. 12. Virgula post ἄμα deleatur. φύουσιν ἡμῖν] τίκτουσι μιν (i. e. τίκτουσιν ἡμῖν) al. καὶ τρέφουσ'] κάκτρεφουσ' al. 13. ζῇ τε καὶ θάλλει] Cf. Soph. Tr. 236. ζῶντα καὶ θάλλοντα.

891, 1. εἴ μοι] κεῖ μοι conj. Nauck. εὐγλωσσον μέλος] εὐγλωσσον μέλει Barnes. Imo εὐγλωσσον στόμα. Cf. Fr. 57, 3. ἥσσον εὐγλώσσου φέρεi. 3. στέγοντα] Qu. τὰ πάντα. 4. ἐπαντλῶν ἀνδρῶ — λόγους] Cf. Arist. Vesp. 483. ὅταν ξυνήγορος | ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας (ξυνωμότην?) καλῇ.

892, 1. ἐν οὐρανῷ] ἐν οὐρανῷ θεὸς Herw. ὤφειλεν ἡδὲν libri. ὤφειλεν, εἶπερ (έτερόν) ἔστ' ἐν οὐρανῷ | Ζεὺς Herwerden ad Ion. 656. ὤφειλε δῆθεν (?) Nauck. Dind. Qu. ὤφειλεν οὐδεὶς — αὐτὸς ἀεὶ δυστυχῆς καθεστάναι. Vel ὤφειλε τάσσειν, εἶπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ, | Ζεὺς —. Vel potius χρῆν μὴδέν', ὁ Ζεὺς εἶπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ, | τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι. Nempe requirit sensus addi ἀεὶ. Cf. Phoen. 83. χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν | τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

893. νόμοις χρώμεθα] νόμοις — al. Legerim θεοῖς εὐχόμεθα. Vulgata inepta est.

894. κἂν ἐκὰς ναίῃ χθονός] Cf. Fr. 877. τηλοῦ γὰρ οἰκῶν (ἀγρῶν?) βίοντον ἐξιδρυσάμην. Arist. Nub. 138. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν. τὸν σοφὸν ἄνδρα] σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porson. Nauck.

2. κἂν μήποι' αὐτὸν Basil. et Johann. Georg. Lege κἢν μηπότ' —. Qu. μηδ' αὐτὸν —. ὅσσοις εἰδῶ Procop. ὅσσοις προσίδω Basil. ὀφθαλμοῖς ἴδω Johann. Georg. κρίνω φίλον] Cf. Arist. Eq. 873. κρίνω σ' — ἄνδρ' ἄριστον. Nub. 1050. et cum εἶναι addito Ran. 1518.

895. εἰ τρέφω] ἐκτρέφων Cobet., cui formae optativi in -ον desinentes omnes jure corruptae videntur. Qu. ἐκτρέφων vel ἀνατρέφων, vel εἰ τρέφοιμι τοὺς πέλας. Falsus fortasse est grammaticus.

897. Cf. Fr. 495, 3. μωῶ γελοῖους, οἵτινες etc. Fr. 1040, 1. Fr. 879, 1. μωῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν etc.

899, 1. ἄμουσ' ὑλακτῶν] Eadem verba Alc. 760. Cf. Lucian. Dial. d. mar. I. 4. ἐμελῶδει ἄμουσόν τι. Fort. ἄμουσα λάσκων.

2. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν] ὥς γε βαρβάρῳ ὕν ἐθει (?) F. G. Schmidt, coll. Thuc. II. 64. 2. ταῦτα γὰρ ἐν ἐθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν etc. Qu. ὥστε (οἶα) βαρβάρων (βαρβάρους) ἔθος. Plut. σῦκα ἔχων ἡσθιεν (σῦκα ἐπήσθιεν recte Mein. Nauck.).

900, 1. βροτοὺς libri. βροτοῖς Nauck. Correctio non necessaria. 2. ἔπειτα παῖδας —;] Cf. Bacch. 1207. Vesp. 1133. ἔπειτα παῖδας χρῆ φνιτεύειν καὶ τρέφειν | ὅθ' —; 3. ἀφρονας] ἀρσενας confidenter reponit Madvig. prob. Kock. Ver. p. 206. Post τεκοῦσα δ' ponatur virgula. Qu. ἀνύχους (inanimes). 4. εἰσορῶσα — ἀπολλῦσ'] σῶς δρῶσα — F. G. Schmidt. Qu. ἐκτρέφουσα —. Idem suadent Kock. Madvig. Haec fortasse spuria sunt. 5. χρηστοὺς δ' ἀπολύουσι (aut ἀπολύουσ') libri. χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ' Nauck. Kock. Latet aliud quid. Qu. χρηστοὺς δὲ μὴ 'χουσ'. Vel χρηστοὺς δ' ἀπολλῦουσ'. ἐὰν δὲ σώφρονας. etc. ἦν δὲ καὶ σεωσμένους] ἦν δ' ἔχω — F. G. Schmidt. Qu. ἦν δὲ σώφρονας τέκω. Vel ἦν δὲ γ' αὖ καὶ σώφρονας. 6. τήκω — καρδίαν] Cf. Hom. Od. ε'. 264. μηδὲ τι θυμὸν | τήκε πόσιν γοῶσα. Fort. πτήσσω (Soph. Oed. C. 1446. ἔπτηξα θυμὸν) aut τρέμω. τήκω — ὀρρωδία] τήκει — ὀρρωδία Herw. Absque causa. τάλαιναν] Lege τάλαινα. 7. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν;] τί (ῆ) τοῦτο δῆτα (?) χρηστόν; F. G. Schmidt. Qu. πῶς τοῦτο χρηστόν ἐστιν; Vel πῶς (τί) τοῦτο δὴ 'σι χρηστόν; Sed cf. 901, 14. τί γῆρ δὴ τὸ φίλον ἄλλο πλὴν τόδε; 8. ψυχὴν ἀπολύειν] ψυχὴν ἀλείνει Cobet. apud Badham. Praef. Iph. T. p. 3. Bergk. Dind. Nauck. Qu. ψυχὴν ἀπολέσαι (vel ἀπολέκειν, vel πεπᾶσθαι). κάπει' ἡδ' aut κάπει' οὐδ' libri. κάπι τῇδ' Grot. Dind. Nauck. Qu. κάπὸ τοῦδ', vel κάπι τῷδ', vel μηδὲ (κοῦχι) πλείονας πονεῖν, vel ἀλλὰ χᾷτερος (χᾷτερας) πονεῖν.

901, 1. ξυνάρορον] Confer τιμάρορος et τετράρορος. 2. ἀρετὴ libri. 3. ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε] Cf. Fr. 298, 2. κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς. Suppl. 1026. συντηχθεῖς — ἀλόχω. Or. 803. δοτις τρόποισι συντακῇ. νοῦς] Qu. ὀρῶ, aut ἀεὶ, aut τόδε.

4. πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει] πρῶτα μὲν γὰρ — Grot. πρῶτον οὖν δὴ τοῦθ' ὀρᾶν δεῖ Schmidt. 6. τὸ κρῖνόν ἐστιν ἀλλὰ νοῦς (μόνος) Schmidt. post Düntzerum. ἀλλὰ νοῦς (τόδε) Herw. Malim — ἀλλὰ νοῦς (ἀεὶ). τὸ κρῖνειν libri. τὸ μορφῇν κρῖνόν ἐστιν bene Grot. τὸ ταῦτα κρῖνόν ἐστιν Musgr. τὸ κρῖνόν ἐστι κάλλος G. A. Hirschig. τὸ κρῖνειν δυνατόν ἐστιν conj. Nauck. Ipse conjeceram τὸ κάλλος κρῖνον. 7. κᾶν] Lege κῆν. εὐλογεῖν libri. εὖ λέγειν Grot. 8. πρὸς χάριν] Anglice, to please. λέγειν] τελεῖν Wecklein. Schmidt. Qu. τελεῖν aut ποιεῖν: vix enim congruit λέγειν cum ἐκπονεῖν. κάκπονεῖν] Suspectum, nisi potius mendosum est λέγειν. 9. ἦν κακὸν προῖξη τι] ἦν κακὸν τι προῖξη Grot. Nauck. Corrigendum potius ἦν κακὸν πάθη τι. Aliud est κακὸν πράσσειν (Fr. 910, 5.). 10. ἄλογον ἐν κοινῷ τ' δεῖ τῆς

ἡδονῆς ἔχειν μέρος Schmidt. λύτης τε ante Musgr. 12. καὶ κάκ' εὐφρων σοι ξυνοίσω, κοῦδέν ἐσται (Musgr.) μοι πικρὸν Schmidt. Cf. Soph. Ant. 537. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. κοῦδέν ἐστι] libri. Dind. κοῦδέν ἐσται Musgr. Nauck. Recte.

902, 3. ἐπὶ πημοσύνη] ἐπὶ πημοσύνας al. ἐπὶ πημοσύνην Pierson. Nauck. Dind. Praestat me iudice ἐπὶ πημοσύνη: alioquin enim εἰς πημοσύνην scripsisset poeta, ut mox εἰς ἀδίκους πράξεις. Legitur vox etiam Aesch. Prom. 1060. αἱ πημοσύναις συγκαίνουσαι ταῖς τοῦδε. 4. πράξις aut πρήξις Themist.

6. πῇ τε] Qu. ποῦ τε vel τίς τε. (Cf. Fr. 904, 11. τίς ῥίξα κακῶν.) Vel πόθεν ἐξεστῇ. 7. καὶ ὅπου καὶ ὅπως Mein. καὶ ὅτω καὶ ὅπως conj. Nauck. 8. πῇ] Qu. ὅθεν (pro ὁπόθεν?). Inepta enim repetitio est πῇ et ὅπου. 9. προσίξει] Nonnihil suspectum.

903, 2. ἐρόεντα libri. περόεντα Grot. περόεντα πέδιλα (deleto ἀρμόζεται) Cobet. ἀρμόζεται] Clementi deberi suspicatur Nauck. 3. βάσομαί τ'] Lege βάσομαι δ'. αἰθέρα πολὺν —] αἰθέρ' ἀπείρον' — Cobet., coll. Fr. 935. δρῆς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἀπειρον (ἀπείρον) αἰθέρα. αἰθέρα λαμπρόν conj. Dind. Ipse malim αἰθέρα μέγαν, βαθύν, κοῖλον, aut σεμνόν (Fr. 890, 9.). ἐς libri. εἰς Bergk. αἰθέρα πολὺν] Imo αἰθέρα βαθύν. πολὺν] πολὺν Dobr. πολὺν Bergk.

904, 1. χοὴν libri. χλόην Bergk. 2. φέρων libri. φέρω Grot. 4. ἄπορον libri. ἄπυρον Abresch. θυσίαν — παγκαρπείας] Cf. Soph. El. 635. θύμαθ' — πάγκαρπα. Fr. 464. ἐνῆν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία (παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς al.). παγκαρπίας libri. παγκαρπείας Grot. Dind. etc. Quae forma analogiae repugnare videtur. Retinenda forma epica huic metro idonea παγκαρπίας. 5. θυσίαν — πλήρη] Cf. Alc. 135. θυσίαι πλήρεις.

προχυτίαν libri. προχυθεῖσαν Valck. 7. μεταχειρίζων] Lege μεταχειρίζεις. Et sic (et μετέχων) Herw. 8. ἄδη] Malim αἰδη, ut in anapaestis. 9. Qu. πέμψων μὲν φῶς ψυχαῖς ἀνδρῶν (vel ψυχαῖσι βροτῶν, vel ψυχῆς ἕνεκεν) | τῶν βουλομένων ἄθλους (μύθους?) προμαθεῖν, etc. Vel — πάντων | τῶν βουλομένων ἀνδρῶν etc. ἀνέρων libri. ἀνδρῶν Mein. ψυχὰς] ψυχᾶς Valck. Nauck. Ipse malim ψυχαῖς, et mox τῶν βουλομένων (aut ταῖς βουλομέναις) pro τοῖς βουλομένοις. Cf. Fr. 916, 2. ψυχῆς ἐνέρων] Qu. ψυχῆς ἕνεκεν. 10. ἄθλους] Qu. θνητῶν, vel ὄντως. 11. ῥίξα κακῶν] Cf. Paul. I. Epist. Tim. 6, 10. ῥίξα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία. 12. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσμένους | εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλιν] Malim τίνα δεῖ μακάρων ἱλασσομένους (epic.). — Sed ἐκθύεσθαι ἄγος est Herod. VI. 91. ὑπὲρ τινος Theophr. et Plut. Alex. 50. θεοῖς Strab. Activum ἐκθύειν est Soph. El. 572. Eur. Cycl. 371. Or. 191.

905, 1. ὅς τάδε λεύσσω —.] τίς τάδε λεύσσω —; Cobet., qui "Pronomen ὅς Clementi debetur locum Euripidis ad suam

orationem accommodanti." ἐς (aut πῶς) — F. G. Schmidt. Vera scriptura est τίς —; Sententia enim interrogativa esse videtur.

νοεῖ] νοεῖς Schmidt. 2. ἐκὰς ἔρριπεν] ἐκὰς οὐ δέλεις Schmidt. Qu. ἐκὰς ἐκρίπτει (ἐκρίψει). 3. δ'] θ' recte conj. Wagner. ὦν ἀπειρά (aut ἀντειρά) libri. ὦν ἀτηρά Potter. Fort. ὦνπερ ἀπειράς.

906, 1. νέαν libri. γραῖαν ed. γραῖαν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακὸν Scal. Qu. κακὸν γυναῖκί γραῖ σὺζεῦξαι νέον, vel ζεῦξαι γυναῖκα πρὸς νέον γραῖαν κακόν. Cf. Fr. 24, 1.

907, 4. γνάθου τε δοῦλος] Qu. γαστρός τε δοῦλος.

908, 1. θνητοῖς] Annon θνητῶν? βιοτά] βιοτὴ jure malit Nauck. 2. εἰς (pro πρὸς) τὰς διαίτας F. G. Schmidt. ἐπὶ παντί] Qu. ἐς πάντα. 3. τὰς νόσους] τὰς φύσεις idem. 4. κοῦκ ἔσθ' ὄρμος idem. οὐδὲ εἰς cod. Par. et ed. olim. 5. τελέσαι] κέλσαι Schmidt. θνητοῖς] θνητοὺς Grot. Fortasse recte. θνητοῖς ad οὐκ ἔστιν referendum.

909, 1. ὅσοι δ' ἱατρεύειν καλῶς] ὅσοι νόσους θέλουν [ζητοῦσιν?] ἱᾶσθαι καλῶς F. G. Schmidt. Lege ὅστις δ' ἱατρεύει καλῶς, et mox ἰδόντα pro ἰδόντας v. 3., ubi virgula delenda est. Vel ὅσοι δὲ (βούλονται γ') ἱατρεύειν καλῶς. 3. τὴν γῆν libri. τὴν γῆν τ' Valok. Fort. ἀνδρῶν. Pro ἰδόντας qu. ὁρῶντας.

910, 1. δ τι χρῆ] Imo δ τι χρῆ (i. e. χρῆζει).

911, 1. Qu. δ τε πέριξ ἔχων χθόνα | φαεινὸς αἰθήρ. Cf. Fr. 935. ὄρῃς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα | καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλας. 2. φαεινὸς αἰθήρ] φαεινὸς αἰθήρ al. φαέθων αἰθήρ probabiliter Maehly (Soph. El. 824. φαέθων Ἄλιος.) ἡννεμος αἰθήρ anon. prob. Dind. Qu. μέγας ἔστ' αἰθήρ, vel βαθύς ἔστ' αἶθρ, vel φαίνεται αἰθήρ. Cf. Cycl. 352. φαεινῶν ἀστέρων. Phoen. 84. φαεινὰς οὐρανοῦ πύχας. Ion. 1516. ἐν φαειναῖς ἡλίον περιπτυχαῖς. et Bacch. 631. φαεινὸν αἰθέρα. Rhos. 59. φαεινοὶ ἡλίον λαμπτήρες. Andr. 1087. φαεινὰς ἡλίον διεξόδους. El. 727. φαεινὰς ἀστρων δόους. etc. et El. 465. φαέθων κύκλος ἀελίοιο.

913. ἄωρὶ πόντον κύμαθ' οἱ περῶσ' ἐπι F. G. Schmidt, coll. Iph. T. 416. Hom. Il. β'. 613. Od. δ'. 709. ε'. 176. Theogn. 248. Anth. Pal. V. 17. 3. Qu. ἄωρὶ πόντον κύματ' ὀλέθρῳ (Or. 344. ὀλεθρῖοισιν ἐν κύμασι) εὐρέος | περῶντες * * * * | σμικραῖς etc. Vel πόντον περῶντες κύματ' ὀλέθρῳ εὐρέος | σμικραῖς etc. ἄωρὶ] Suspectum, nisi valet intempestive (i. e. verno tempore, ante aestatem). Latet fortasse ὅσοι aut ὅσοι δέ. Sed reponendum suspicor epitheton aliquid quale est ὀλέθρια aut ἄγρια (πόντια) δέ.

περᾶ dedit Matthiae, sed aequo jure περῶν scribere potuit. τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον] Scripserat fortasse poeta ξύλον δὲ σώζει πεύκινον τριδάκτυλον. Haec ex Euripide descripta esse non crediderit Nauck. 2. σμικραῖς ἐαντοὺς Porson. σμικραῖσιν αὐτοὺς Mein. Dion. ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ (ἀβεβαίῳ καὶ ἀδῆλῳ) πράγματι τῇ τύχῃ.

914, 1. *Λιβυστικῆς*] *Λιβυστικῆς* al.

915, 1. *τοῦνομα τὸ ἐπονείδιστον* libri. *τοῦμόν δνομα τοῦπο-
νείδιστον* Badham. Mein. etc. *φιλέγγυον* | *σκοπεῖν*] Qu. *ζημία
φιλέγγυον* | *εἶναι* (aut *μένει*), aut *φιλεγγύω* | *ἔπεται*. 2. *τὰ γράμματα*]
με γράμματα recte Matthiae. Utique repeti non potest articulus.

916, 1. (*μή μοι*), *ψυχῇ* supplet Elmsl. ad Med. 1049. 2. *λεπτῶν
θίγγανε μύθων*, *ψυχῇ*] Cf. Med. 1081. *πολλάκις ἤδη διὰ λεπτο-
τέρων* | *μύθων ἔμολον*. Arist. Nub. 320. *ἡ ψυχῇ μου πεπόνηται* |
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. 1404.
γνώμαις — *λεπταῖς*. Ran. 876. *λεπτολόγους* — *φρένας*. Sic alibi
ἄπτεσθαι λόγων dicitur et similia. Numerosius, opinor, foret
ψυχῇ, *λεπτῶν θίγγανε μύθων*.

917. Eratosth. Catast. c. 13. *οὗτός (ὁ ἡρίοχος) ἐστὶν Ἐριχθό-
νιος, ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γενόμενος. τοῦτον λέγουσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς
εἶδεν πρῶτον ἐν ἀνθρώποις ἄρμα ζεύξαντα ἵππων, θαυμάσαι ὅτι
τῇ τοῦ ἡλίου ἀντίμιμον ἐποιήσατο διφρεῖαν ὑποζεύξας ἵπ-
πους λευκοὺς.* “Non sunt pedestris orationis verba ὅτι — *διφρεῖαν*,
et, cum Eratosthenes, qui multa ex Euripide petiuit, hoc ipso
capite quae Euripides de Erichthonio narrasset memoret, non
temerarium est contendere Euripidem alicubi scripsisse *ἀντίμιμον
ἡλίου διφρῶ*. Cujusnam tragoediae hoc fuerit ne conjicere qui-
dem ausim, cum et sequentia (v. Fr. Eur. 917.) undenam hauserit
Eratosthenes nesciam.” (Bakhuyzen de Parodia etc. p. 110.)

918. *κρήμνη σεαυτήν*] Qu. *κρέμασον σεαυτήν*. Sed cf. Nub. 377.

919. *διαψαίρουσα*] Cf. Arist. Av. 1717. *θυμιαμάτων δ' ἄπο* |
αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ. τόπους] Om. cod. Voss.
πόρους Naber. Fort. *ὅπας* aut *μυχούς*.

920. *οἰκίας* Eust. *οἰκέταις* Valck. Nauck. Fort. *ἐστίας*.

921, 1. *οὐ γὰρ ἀφελὲς* Galen. *οὐ γάρ ἐστιν ἀσφαλὲς* Valck.
οὐ γὰρ ἀσφαλὲς (om. *ἐστιν*) Nauck. 2. *ἡ μέσῳ λαβεῖν*] *ἡ μέσον*
— Nauck. Dind. *ἡ μέσως* — recte Valck. *ἡ 'ς μέσον βίον* F. G.
Schmidt. Fort. *ἡ 'ν μέσῳ* —. Cf. Arist. Eccl. 260. *μέσῃ γὰρ*
οὐδέποτε ληφθήσομαι.

922, 1. *τὸ ἥμισυ*] *τό γ' ἥμισυ* Barnes. *τόδ' ἥμισυ* malit Nauck.
Qu. *οἶμοι, δράκων μου σῶμα γέγονε* (*γέγονε* schol. Hermog.) *θῆ-
μισυ*, vel — *γίγνεται τό γ' ἥμισυ*, vel — *γίγνεται πᾶν θῆμισυ*, vel
οἶμοι τάλας, δράκων γέγονέ μου θῆμισυ. *γίγνεται* Hermog. *γέγονε*
schol. Herm. 2. *τῷ λοιπῷ πατρί*] Imo *τῷ λοιπῷ πατρός* (what
remains of your father). Causa erroris obvia est.

925, 1. *οἱ θεοὶ* — *σφάλλουσιν ἡμᾶς*] Cf. Fr. 275, 2. *πᾶσιν
— δαίμων βίον* | *ἔσφηλε*. 2. *κρείσσονες*] *κρείττονες* Plut. et Stob.

926, 1. Cf. Soph. Fr. 419. *δισσὰ γὰρ φυλάσσεται* — *φύλων τε
μέμψιν κὰς θεοὺς ἀμαρτάνειν*. *πραγμάτων αἰσχροῶν ἄπο*] *πραγ-
μάτων αἰσχροῶν ἄγος* F. G. Schmidt, coll. Aesch. Suppl. 375. *ἄγος
φυλάσσον*. Soph. Ant. 256. *ἄγος φεύγοντος ὤς*. Imo *πραγμάτων*

αἰσχρῶν ἐρᾶν. Idem suadet Cobet. Cf. Arist. Nub. 1303. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. 1460. πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων. Isocr. p. 97. ἐπονειδίστων ἐπιθυμοίη καὶ πονηρῶν πραγμάτων. Nisi forte potius mendosum est φυλάσσουν. φυλάττου ed. ἄπο] Jure suspectum habet Nauck. Qu. θιγεῖν αὐτὸν δρᾶν. 2. ἦν] ἄν codex.

932. ξημάτων] ξήματος recte Nauck. Cf. Soph. Oed. C. 443. ἔπους σμικροῦ χάριν.

935, 1. ἀπειρον αἰθέρα] Qu. ἀπείρον' αἰθέρα. Cf. Arist. Nub. 393. τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον etc. Eur. Fr. 781, 30. δι' ἀπείρονα γαῖαν. 2. καὶ γῆν —] Qu. τὸν γῆν —. Ennius, 'quem invocant (l. vocant) omnes Jovem.' γῆν περίξ ἔχονθ'] Cf. Fr. 911. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ περίξ χθόν' ἔχων | φαεινός (?) αἰθέρ. Bacch. 292. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος.

938, 2. καλοῦσιν ἡμέτην] Qu. καλοῦσι κειμένην (vel κρεμαμένην).

939. αἰεὶ τι καινὸν ἡμέρα παιδύεται] παιδεύεται mendosum est. Qu. κακὸν φέρει, vel προᾶγμ' εἰσάγει (εἰσφέρει), vel αἰεὶ δὲ καινὸν ἡμέρα τι προσφέρει. Cf. Posidipp. IV. 519. ἡ δ' ἡμέρα | αἰεὶ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει (εἰς τὸ φῶς προᾶγμ' εἰσφέρει, vel — ἡμῖν φέρει?).

940, 1. εὖ ἴσθ' | σάφ' ἴσθ' malit Nauck.

941. Cf. Paul. Epist. Rom. XI. 33. ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. 'How unsearchable are his ways, and his paths past finding out.' καί] Fort. δῆ.

942. θεοῖς ἀρέσκου] Imo θεοῖς ἄρεσκε.

944, 2. κυρεῖν] κύρειν codex. Fort. πέλειν.

945, 2. νέοι ποτ' ὄντες ἦσαν οὐκ ἄλλοι φύσιν, | οἷσιν κύνειν ἡπίως τὴν τῶν τέκνων F. G. Schmidt. 3. ὄντες οὐ σκαιοὶ φύσιν] οὐντες — cod. Unde φύντες sine causa Nauck. Librarius sequens οὐ in animo habebat. Qu. ὄντες οὐκ ἄλλοι φύσιν. φύσιν] φύσει conj. Nauck. Fortasse recte.

946, 1. ἐκβαίνει πικρῶς] ἐκβαίνει πικρὸς recte Wagner. Cf. Adesp. 254. κακοῖς ὁμιλῶν καὶ τὸς ἐκβήσει κακός. Med. 229. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις. Ran. 848. τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν (ἐξίεναι?) παρασκευάζεται. Eq. 430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιεύς. Diph. 408. ὡς ῥαγδαῖος ἐξελέλυθεν. 2. τερματίζεται cod. ἐρματίζεται recte Nauck. ἐρματίζεται] Cf. Fr. 406, 8. νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

948, 1. Scribe καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων κακῶν (pro ἄλλων) ποτε, vel potius καὶ σοι πεσόντων πραγμάτων κακῶς ποτε. Scilicet πράγματα κακῶς αὐτὸν πεσεῖν dicebantur. Versus haud dubie Euripideus est. 2. εὖξει] Leg. εὖξαι. Cf. Men. IV. 234. εὖξαι τί βούλει, πάντα σοι γενήσεται.

950. ἄφροντις] Confer v. δίφροντις.

952, 1. *τιμᾶν τὰν τέτασθε* libri. *τιμὰν πέπασθε* conj. Nauck. Qu. *τιμὰν δὲ κτᾶσθε. πλούτῳ δ'*] Qu. *πλούτῳ τ'.* *κατεργάσασθαι*] Qu. *κατεργάσασθε, κατεργάσεσθε, aut κατεργάσεσθαι (δοκεῖν').*

2. *καθήσεσθ'*] *κάθησθ'* malit Nauck. Locus perobscurus. Fort. *δ' ἀριθμήσεσθ'.* *ἀνολβοι*] Qu. *ἀπ' ὀλβου, divitiarum οpe.*

953. Cf. Fr. 331, 1. *φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ* | *πρέπει* etc.

954, 1. *ἀλλ'* libri. *ἀλλ' ἀλλ'* recte Gataker. 2. *μέν*] γὰρ al. *μῦθος εὐμενὴς φίλου*] Imo *εὐμενοῦς.* Cf. Fr. 533. *ὥς ἡδὺ — δεσπότηται δοῦλον εὐμενῇ δομοῖς (λαβεῖν).* Fr. 1064, 1. *οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς* | *ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραινέσεις.* Menand. IV. 291. *ἡδὺ γε φίλον λόγος ἔστι τοῖς λυπουμενοῖς.* *φίλων*] *φίλου* melius Stob. 3. *ἄγαν δὲ —*] *ἀγανά δὲ* — F. G. Schmidt.

955, 2. *ἐξεπαίρη* libri. *ἐξεπαρεῖ* Matth. Nauck. Compositum vix alibi obvium. Cf. Arist. Lys. 624. Vide an corrigi oporteat *ᾧσ' ἐξεπαίρειν* (vel *ἐξεπᾶραι*) —, aut *δ σ' ἐξεπαίρη.* 3. *ἦν τι*] *ἄν τι* libri. 4. *αὐτὸς αἰεί*] *αὐτὸς αἰεῖ* libri.

957. Scripserat forsān *ὁ βίος ὄνομ' ἔχει γὰρ μόνον πόνου γέμων,* vel *ὁ γὰρ βίος ἔχει μόνον ὄνομα πόνου γέμων,* vel *ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει μόνον πόνος γεγώς.* Cf. Phoen. 553. *ὄνομ' ἔχει μόνον.* Correctio *πόνου γέμων* paene certa mihi videtur. *ὁ βίος*] *ὁ delendum* censet Nauck. *ἐγὼ σ'* libri. *γεγώς* Nauck. Qu. *γέμων.*

958. *μέτριον*] *μέτριος* recte Cobet. Qu. *ἔλθοις μοι, μέτριος δ' ὅμως* | *ἔλθοις μὴδ' ἀπολείποις.* Vel *εἴθε* (vel *αἰεί*) *μοι μέτριος (μετρία, sc. Ἀφροδίτη) συνείης.* Cf. Iph. A. 543. *μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ — μετέσχον λέκτρων Ἀφροδίτας.* 554. *εἴη δέ μοι μετρία μὲν χάρις — καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.* Hel. 1111.

959. *Ἐκάτης ἄγαλμα —*] Cf. Arist. Fr. 535. *καὶ κύων ἀκράχολος* | *Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.* Ubi hic tragici locus deridetur.

960, 1. *οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης*] Cf. Fr. 328, 6. *μισῶ πένητα πλουσίᾳ δωρούμενον.* 2. Qu. *μή μ' ἄφρονα κρίνης ἦ —*] Corrige *μή μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδούς αἰτεῖν δοκῶ,* ut apud Men. IV. 267.

961, 2. *ἀπέσβη*] Cf. Med. 1218. Diog. L. II. 18. 18. *ἔκλυον, Μενέδημε, τεὸν μόρον, ὥς ἐκὼν ἀπέσβης.* *εἰς αἰθέρα* ed.

962. *ἀνοιστέος λόγος*] Cf. Herc. 1221. *ἐκεῖσ' ἀνοιστέον.*

963. *μάντις*] *Λεγε μάντις δ'.*

964, 2. *ἀφείς*] *ἀνείς* al.

966. *ἀκόλαστα πάντα*] *ἀκόλασθ' ὀμλεῖν,* ut apud Diogenem Laertium, recte Cobet.

969, 1. οὔτοι προσελθοῦσ'] οὐ προσθέουσά γ' Kock. Ver. p. 227. σὲ pro σε Herw. Male. Idem verba μὴ τρέσῃς ut incommoda expungit et conjicit σ' ὠκύπτερος (σε πώποτε habet Stobaeus Ecl. Phys. I. 4. 21.). 2. παῖσει πρὸς ἥπαρ] Cf. Soph. Ant. 1315. παῖσας' ὕφ' ἥπαρ — αὐτήν. Tr. 931. πλευρὰν ὕφ' ἥπαρ — πεπληγμένην. 4. μάρψει] μάρπει (sic) Stob. Unde μάρπτει reposuerim. 5. δταν τύχη] αἰ βροτῶν Stob. Lectionem apud Plutarchum servatam, δταν τύχη, unice probat Cobet.

970, 2. οἱ θεοὶ τρέπουσιν] θεοὶ τρέπουσιν conj. Dind.

971, 1. εἰ δὲ πάρεργον] εἰ δ' οὐ πάρεργον Bergk. εἰ δ' οὖν (vel αὐ) πάρεργον Dobr. εἰ δ' ἐκ παρέργον malint Nauck. Dind. Ipse malim εἰ δ' ἐν παρέργῳ, vel εἰ δέ με πάρεργον. Cf. Iph. T. 514. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 2. οὐρανὸν — εὐ κεκραμένον] Cf. Fr. 772, 2. τὰγγύθεν δ' εὐκρα' ἔχει. συγκέ- κραμένον ante Grot. 3. συμπίτνει] συμπιτνεῖ libri. Accidit. Cf. Hec. 846. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει 4. δ — ἐκτρέφει κάλλιστα γῇ F. G. Schmidt. Qu. δ — κάλλιστα γῇ (aut δῇ, aut κάλλιστ' αἰεῖ) —. Dele virgulam post κάλλιστα. τε τρέφει libri. τ' ἐκτρέφει Musgr. κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθη- ρεύομεν libri. Correxist Lobeck. Qu. δέλεαρ ἔχοντες τοῦτο (aut ἐν τι) συνθηρεύομεν. 5. συνθηρεύομεν] Cf. Arist. Th. 156. δ δ' οὐ κεκτῆμεθα, | μύησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

972. τραῦμ'] πνεῦμ' Plutarch. unde πλήγμ' F. G. Schmidt, coll. Pind. N. X. 133. Ζεὺς — πυρφόρον πλᾶξε πολόοντα κεραυνόν. Eur. Alc. 129. διόβολον πλήκτρον πυρὸς κεραυνίου. Bacch. 93. κεραυνία πλάγᾳ. Fr. 781, 65. κεραυνία τ' ἐκ Διὸς πυρὶβολοὶ πλάγᾳ. Hom. Il. ξ'. 414. Hes. Theog. 857. etc.

973. πνευμόνων διαρροάς] Cf. Hec. 567. τέμνει σιδήρῳ πνεύ- ματος (πνευμόνων?) διαρροάς. πνευμόνων] πλευμόνων Macrobian.

975. γοργοφόνος] Ὡτ ξενοφόνος. Qu. γοργοφόνος.

976. πλούτῳ χλιδῶσα] Lege πλούτῳ χλιδᾶς μὲν (vel σύ). φρονεῖς] φρόνει recte Nauck. Dind.

977. δυστήνων] Malim δύστηνον.

979. ὁ τῆς τύχης παῖς] Cf. ad Soph. Oed. R. 1080. ἐμναυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων.

981, 1. ἐγγελᾷ λόγῳ] Lege ἐγγελᾷ (τῶμῳ) λόγῳ, vel ἐγγελᾷ (τούτῳ) λόγῳ. Idem commendat Nauck. Minus placet Grotii correctio ἀλλ' ἔστιν ἔστι —: vix enim per se stare potest λόγῳ. Lege ἀλλ' εἰσὶ, καὶ τις ἐγγελᾷ λόγῳ, | Ζεὺς καὶ θεοὶ etc. 2. βρότεια — πάθῃ] Cf. 210, 1.

983. Cf. Philem. IV. 31. εὖχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων. Ver- sum restituit Boissonade.

984. εἰ δὲ θανεῖν θέμις] Qu. εἰ δὲ θανεῖν σφε δεῖ, vel εἰ δὲ θανεῖν με (σε) δεῖ, et mox καταλυσάμενον, vel ἦν δὲ θανεῖν δέη. Cf. Plut. comp. Pelop. et Marc. 3. ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα

σώζεσθαι τὸν στρατηγὸν, εἰ δὲ θανεῖν (adde χρῆ, aut δεῖ?), εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον. εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον] Cf. Med. 146. θανάτῳ καταλυσάμεν. Suppl. 1004. ἐς Ἀΐδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίον? Dioel. com. II. 841. προνοησάτω — ὅπως ὄρα καταλύσει. Phoenicid. IV. 511. ἀπέτυχον — καταλύσαι θέλω. καταλυσάμενους] καταλύσαντα (sed alibi καταδυσάμενους) Plut. Fort. καταλυσάμενον.

985. πολλοῖς libri. πολλοῖσι Musgr. τοσοῖσδε vulg. τόσοις δὲ — recte Nauck. Cf. Soph. Aj. 277. δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά.

986. ἀεὶ προσιμῶχθοι] ἀεὶ πλησιμῶχθοι al. ἀεὶ τλησιμῶχθοι Grot. τροσιμῶχθοι Mein. ἀμπρεσιμῶχθοι (?) conj. Nauck. (Cf. ad Arist. Lys. 289. χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν τοῦτ'). Utique non ἀεὶ hic legebat Polybius, qui paullo antea dixit οὐ γὰρ οἷδ' ὅπως ἀεὶ ποτε — ἦσαν, etc. Verum videtur περισσόμοχθοι, quod conjecit Heimsoeth. Apud Polybium dele ἀεὶ ante τλησιμῶχθοι.

987. ἀγῶρων ἀρετὴν] Malim — ἀρετάν. Cf. Soph. Ant. 608.

988. Ζεὺς συγγένειος] Sic Ζεὺς ἐρκεῖος Soph. Ant. 487.

989. Supplendum forsā (ἀεὶ) λίνου —. λίνου κλωστήρα —] Cf. Aesch. Cho. 507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σῶζοντες λίνου.

990. κορμοῖσι] Derivatum a κείρειν. Cf. Arist. Lys. 255.

991. πακτὰ δωμάτων] πηκτὰ — correxerit Nauck, coll. Ach. 479. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. Recte. Hesychius πακτὰ per ἡρμοσμένα explicat. Doricum est πακτά. Pro λῦε qu. κλεῖε.

992. Porphyg. καὶ πνεύματα (πνεύμονας?) καὶ φοινίους ἔχει δοᾶς etc.

993. ἐγὼ δ' ἐμὸς (νῦν) εἰμι Cobet., quod dixerit servulus aliquis servitute modo liberatus, coll. Apollodori versu, ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος (ἐγὼ μόνος γάρ εἰμι Cobet.) τῶν ἐμῶν μόνος. et Ter. Phorm. IV. 1. 21. 'nam ego meorum solus sum meus.'

994, 1. Interpunge sic, οὐχ ἐσπέρας, φάσ', ἀλλὰ etc. Qu. οὐχ ἐσπέραν, φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίαν. Vel οὐχ ἐσπέρας τρεῖς (pro φάσ') ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας | ὅλας (aut ἰσας, pro τούτους) —. Locus obscurissimus.

2. τούτους ἀφεστήκασιν] Haec non intelligo. Fort. οὗτοί γ' —. ἡμέραν τρίτην] Anglice, three days ago. Cf. Antiph. III. 156.

995. ἔχοντες] φέροντες al. χέοντες optime Naber.

996. Supplendum forsā (οἶμοι), τί σιγᾶς; —; εἰργάσω] Malim εἰργασαί.

998. Qu. ἡπειρος εἰς ἄπειρον ἐκβάλλει χθόνα (coll. schol. Apoll. Rhod.). Idem fortasse versus est qui affertur Anecd. Paris. IV. 183. 11. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν. Cf. Dionys. Per. 430. Δωδώνης ἡπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται. εἰς ἄπειρον] ὡς ἡπειρον Zonaras. ἐκβάλλων πόδα] Cf. El. 96. ἔν' ἐκβάλω πόδα | ἄλλην ἐπ' αἶαν (s. Hartung.). Fort. ἐκβαίνων πόδα, sed vera videtur altera scriptura ἐξεπλεύσαμεν. ἐκβάλλων] ἐκβάλλω Zon.

ἐκβαλὼν v. l. in Suid. πόδα] χθόνα schol. Apoll. Rhod. ἐξε-
πλεύσαμεν] Qu. εἰσωκέλαμεν, vel εἰσεκέλαμεν.

999. ἑῷος — ἀστήρ] Cf. Pac. 835. τὸν ἀοῖον — ἀστέρα (Ion.).
Phoen. 172. ἑῷοις βολαῖς ἀέλιον.

1000. τί χρέος ἔβα δῶμα;] Qu. τί χρέος ἔβα 'ς δῶμα; et in
Nub. 30. τί χρέος ἔβα 'ς με (parod. trag.); Cf. Eur. Fr. 640. μάτην
γὰρ οἴκῳ σὸν (σφ̄ Valek.) τόδ' ἐκβατή τέλος (ἂν βαίῃ χρέος?). Herc.
530. τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;

1001. αἶψα ποτ' ἔστι recte Musgr. Cf. Soph. Ant. 1055. τὸ
μανικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. Fr. 512. φιλάργυρον μὲν πᾶν
τὸ βαρβάρων γένος. σπέρμα κηρύκων] I. q. γένος. Cf. Arist.
Av. 111.

1002. τοῦτο δ' ἀναβλέπει] τοῦτο δ' ἀμβλέπει Mein. Nauck.
τοῦτο δ' αὖ βλέπει recte Cobet., coll. Soph. Aj. 1067. τὸ μὲν τέθνηκε
σώματος, τὸ δ' αὖ βλέπει. (Quod recepit Dind.) νοῦς δ' ἄνω βλέπει
Schmidt, coll. Soph. Fr. 855. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύ-
θερος. Praestaret saltem, τὸ μὲν τέθνηκε σῶμ', ὁ νοῦς δ' ἄνω
βλέπει. Qu. τὸ δὲ πνεῦμα βλέπει. Cf. Suppl. 533. πνεῦμα μὲν
πρὸς αἰθέρα, | τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν.

1003. πόλει μὲν ἀρχῶν] πόλεως μὲν ἀρχῶν Gomperz. Nauck.
Dind. Herw. (coll. Aesch. Suppl. 247.) γένει μὲν ἀρχῶν F. G. Schmidt.
Qu. πόλει μὲν ἀρχῶν. Cf. Eur. Fr. 781, 25. δόμοισιν χρυσέοις ἀρχόν.
φωτὶ — ἔτη] Cf. Aesch. Fr. 368. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνῆρ.
Suppl. 247. πρὸς σε — ὡς ἔτην λέγω. οὐκ ἔτη Eust. οὐκ ἐτι
schol. Il. Qu. οὐκ ἀσιτῶ (Fr. 628, 5.), aut ἀσιτῆ. Vel sic, πόλει
μὲν ἀρχεῖ, φωτὶ δ' ἔστ' ἔτη πρέπων. πρέπων] Similis.

1004, 1. αἶψα] αἶψα aut ἔστιν al. μήτηρ φιλότεκνος —] Si-
militer Menander IV. 145. αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο, |
ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες (l. μᾶλλον) ἢ πιστεύομεν. IV. 261. ἔστιν
δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· | ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ',
ὁ δ' οἶεται. 2. Cf. Cratin. jun. 10. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ',
ὑπονοῶ δ' ὥδ' ἔχειν. αὐτῆς] Imo αὐτῆς.

1007. Jambli. εἴτε Ἑρμότιμος (Ἐυρωπίδης?) εἴτε Ἀναξαγόρας
εἴτε τοῦτο.

1008. δούλοισι γὰρ τοὶ ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι Heath. δούλοισιν
ἀργοὶ ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι Herw., coll. schol. δούλοισι γὰρ ζῶμεν
πόνων ἐλεύθεροι Heimsoeth. δούλοισι γὰρ σεσώσμεθ' οἳ γ' ἐλεύθεροι
Schmidt, coll. Soph. Aj. 1129. θεοῖς σεσωσμένος. Qu. δούλων ἕκατι
(servorum favore) ζῶμεν οἳ γ' ἐλεύθεροι (vel ὡς ἐλεύθεροι).
Aliud quid latere suspicatur Nauck. γὰρ τε] γὰρ τοὶ recte Heath.

1009. ἐσφάδαζεν ed.

1012. πάντων γενέτειραν] Sic Fr. 836, 2. ἀνθρώπων καὶ θεῶν
γενέτωρ.

1013. φθειροῦσιν ἦδη —] Haec mutuatus est Menander
IV. 132.

1014, 2. Librorum scripturam *εἰς τὸ μείον* (pro quo *μείζον* infeliciter substituit Nauck.) *ἤλθεν* (i. e. *δυστυχεῖ*) tuetur Cobet.

3. *προθυμίας*] *Λεγε προμηθίας*. Frequens est harum vocum confusio.

1016, 1. *οὐκ ἔστιν ἀρετῆς* —] *Ἡαε παρωδεῖ Menander Mon. 416. οὐκ ἔστι μοιχοῦ πράγμα τιμιώτερον*. Cf. etiam *Mdn. 482.*

4. et 5. *Novum fragmentum, ut videtur.* 4. *ἀρετῇ*] *αὐτῇ* conj. Nauck.

5. *τοσῶδε μᾶλλον αὖξεται τελουμένη*] *Sc. ἀρετῇ. Qu. — αὖξεται ἴσασκονμένη. τελουμένη] τελειουμένη Stob.*

1017. *καλὸν libri. καλῶν Mein. Nauck. Dind.*

1018, 1. *τὸ μὴδ' (aut τὸ δὲ μὴδ') εἰδέναι μὴδὲν libri. τὸ μὴ εἰδέναι σε μὴδὲν Grotius.* 2. *ἔκκαυμα*] *Anglice, incentive.*

1019. Cf. *Menand. IV. 96. τὸ δ' ὀξύνυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν.* 2. *εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν*] *εἰς ἡδονὰς καθῆκε πολλά al. εἰς πημονὰς καθῆκε πολλά Herm. Nauck. Qu. εἰς πημονὰς πολλοὺς καθίστησιν (aut κατέστησεν) βροτῶν (βροτούς).*

πολλὴν (aut πολλά) δὴ βροτούς libri. Qu. πολλοὺς δὴ βροτῶν. Si verum est πολλά δὴ, redde persaepe.

1020, 2. *πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει*] *πρῶτ' ἀμουσίας ἔχει recte Grotius. Cf. Hec. 794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Arist. Ran. 421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Com. anon. IV. 273. τὰ πρῶτα τῆς ἀναιδείας ἔχει.*

1021, 1. *τὸ νικᾶν τᾶνδιχ'*] *Anglice, to succeed in what is just. Cf. ad Arist. Nub. 432. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. τὰ δίκαια libri. τᾶνδιχ' Musgr. Cobet. etc.* 2. *τὰ μὴ δίκαια δ'*] *I. e. ni fallor, τὸ δὲ νικᾶν τὰ μὴ δίκαια.* 3. et 4. *Versus, si quidem sani sint, frigidi nec Euripide digni.* 4. *σοφ κάκιον*] *Fort. κάκιον ἔστι, vel πολλῷ κάκιον.*

1022, 1. *καὶ τὰ καλὰ ψευδῇ λέγων libri. τὰ καλὰ καὶ — Pors. Nauck. τὰ καλὰ κᾶψευδῇ λέγων Schmidt, coll. Fr. 838. αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον (δεινόν;) ἀνθρώποις κακόν, | ὅταν τις εἰδῇ τάγαθόν, χρῆται δὲ μὴ. Fr. 576, 4. 532. 587. 205, 4 sq. etc. Qu. τὰ καλὰ κᾶληθῇ λέγων — τοῖς καλοῖς δὲ ψευδέσιν. Cf. ad v. 2. et Fr. 1023. Nunc scribendum suspicor δύστηνος ὅστις τὰ κάλ' ἔχων ψευδῇ λέγειν | οὐ τοῖσδε χρῆται, τοῖς κακοῖς δ' ἀληθέσιν.* 2. *Qu. σὺν τοῖσδε χρῆται, aut ἐργοῖσι χρῆται, οὐ τοῖσδε χρῆται, aut οὐκ οἶδε χρῆσθαι. τοῖς κακοῖς ἀληθέσιν] τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Grot. Dind. τοῖς κακοῖς κᾶληθέσιν Porson. Nauck. prob. Schmidt. Qu. τοῖς κακοῖς δ' (i. q. ἀλλὰ τοῖς κακοῖς) ἀληθέσιν. Cf. Fr. 1023. πότερα — ἡμαλθακὰ ψευδῇ λέγω | ἡ σκληρὸ ἀληθῆ; Fr. 292. αἰετὰ γὰρ ἀνδρα σκαιὸν ἰσχυρόν φύσει | ἥσσαν δέδοικα τᾶσθενούς τε καὶ σοφοῦ. Fr. 328, 6. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλίγῳ κακῷ | πρὸς θυμὸς ἔστιν ἢ πένητι κᾶγαθῷ. Fr. 556, 1. πότερα γενέσθαι δῆτα χρῆσαι- μώτερον | συνετὸν ἄτολμον (ἄτολμόν τ' Porson.) ἢ θρασύν τε κᾶμαθῆ;*

Fr. 1036, 2. *πότερα θέλεις σοι μαλθακά ψευδῇ λέγειν | ἢ σκλήρ' ἀληθῇ;*

1023, 1. *μαλθακά — σκλήρ'*] Cf. Soph. Oed. C. 774. *σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.* 2. *κοίσις*] Cf. Arist. Ran. 779. 785. 1467.

1025, 1. *δραγαί*] Cf. Plat. Phil. 47 E. *τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς δραγαῖς.* Loc. 102 F. *δραγαί τε σύντονοι καὶ θυμοὶ βαρεῖς.* 2. *πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται*] Cf. Aesch. Cho. 183. *κάμοι προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον | χολῆς.* Ag. 977. Pro *πλάνος* fort. *πόρος* aut *φόβος.*

1026. *ἀλγῶν*] Fort. *ἀνδρῶν.*

1027, 1. *δταν libri. δταν δ' Mein.* Qu. *ἐὰν aut ἐπὶν.* 2. *λαμπρῷ τε πλούτῳ*] *κακῶς — al. Lege λαμπρόν τε πλούτῳ.* Ita etiam Mein. (Cf. Iph. A. 74. *χροσῷ λαμπρός.* Tro. 992. *χροσῷ λαμπρόν.*) Vel *πλήθει τε πλούτου.* Cf. Fr. 1054. *γένει γαυρούμενον*] Cf. Fr. 663, 1. *πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους* etc. 93, 2. *χρήμασιν γαυρούμενος.* 22, 2. *ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί· μὴ γαυροῦ, πάτερ.* 2. *γένει*] *τύχη* al. 3. *δφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπιηκότα*] Cf. Her. 933. *μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ.* *τῆς τύχης | ταῖς τύχαις* F. G. Schmidt, coll. Fr. 165, 2. Soph. Fr. 583, 1. Qu. *τῆς δίκης* aut *τοῦ χρεῶν.* 4. *ἔξιν προσδόκα*] *εὐθὺς προσδόκα* al. *εὐθὺ — Both. Nauck.* Fort. *ἔστι προσδοκᾶν*, vel *ἐσομένην δόκει.* (Cf. Fr. 1060, 1. *θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει.* 1058, 2.) Vel *ἐπέσεσθαι δόκει.* (Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεισι νέμεσις, οὐ λέγω.*) Sed nil mutandum, quum ex comoedia haec sumpta esse videantur. 5. *ἴνα (καὶ) μείζον πέσῃ* recte Cobet., collato Claudiani illo, 'tolluntur in altum | ut lapsu graviore ruant.' Fragmentum comicum videtur esse.

1028, 1. *κρινεῖ τίς αὐτὸν libri. κρινεῖ τίς αὐτὸν Valck. Nauck. Dind.* Malim *κρινεῖ τις αὐτὸν —*, vel *κρινεῖ γὰρ αὐτὸν τίς ποτ' —*; vel *κρίνει δὲ τοῦτον τίς ποτ' —*; Post *μέγαν* deleatur virgula. Mendosum esse *πώποτ'* constat: non enim convenit futuro *πώποτε.*

2. *ἐξαλείφει*] *ἐξαλείφει* Naber. Cf. Hipp. 1242. *μὴ μ' ἐξαλείψῃ.*

ἄνθρωπον libri. *ἀνθρώπων* Valck. Cf. Fr. 1066. *οὐδεὶς — ἀνθρώπων.*

1030, 1. *συγγνώμονάς τοι —*] Qu. *συγγνώμονας γὰρ (δὲ) —*, vel *συγγνώμονάς τις τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖ;* Nisi malis *μὴ — δόκει.* In sententia interrogativa locum non habet particula *τοι.*

δοκεῖ] *δοκεῖς* al. Nauck. Fort. *δόκει.* Cf. Fr. 1060, 1. 2. *δρακῶ*] *δρακον, δρακοῖς* al. I. e. perjuria, opinor. 3. *βίαια πολεμίων κακά*] Haec nonnihil suspecta. 4. *παῖσιν*] *τοῖσιν* Valck. (Recte, opinor.) καὶ σὺν Boisson. *δόμων*] Qu. *φόνων.* 5. *ἡ τᾶρα* vulg. *ἡτᾶρα* (i. e. *ἡτοι ᾶρα*) Nauck. Cobot. Correctio non necessaria. Recte, ni fallor, habet vulgata. Cf. Iph. A. 1189. *ἡ τᾶρ' ἄσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοῦμεθ' ἄν.* 6. *εἰ ed. ἢ cod. A. Nauck.*

ἡ τᾶπεικῇ] Mendosum. Qu. *ἡτᾶδικ' ἔργα*, aut *ἡ τᾶδix' οὕτω*, aut *ἡ τᾶπίορκα.*

1031, 1. *ἐκ χειρὸς μεθέντα*] *ἐκ χειρῶν ἀφέντα* legisse videtur Plut., ut monuit Nauck. Qu. *ὑφθέντα* aut *βληθέντα*. Cf. Men. Mon. 710. *ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν*. Sed Plutarchus habet οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. Corrige igitur οὐτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα *ῥάδιον* (pro *καρτερόν*) *λίθον* | *αὐθις* (pro *ῥᾶον*) *κατασχεῖν* etc. *μεθέντα*] Qu. *μεθέντι*. 2. *ῥᾶον κατασχεῖν*] Qu. *ῥάδιον ἐπισχεῖν* (*ῥάδιον* — *κατασχεῖν* apud Plut.), vel *ῥάδιον ἀναλαβεῖν*. Cf. Plut. Mor. p. 10 F. καὶ τὸ μὲν οἰγηθὲν (οἰγητέον conj. Schmidt) *ἐξευτεῖν ῥάδιον*, τὸ δὲ ῥηθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον. Nequaquam hic convenit comparativus *ῥᾶον*.

1032. *μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος*] *μὴ κάμνε πατρίδι συλλαβεῖν* — feliciter Maehly. Qu. *μὴ κάμνε πατρίδ' ὠφελεῖν* (vel *ἐπωφελεῖν*) —. *μὴ κάμνε* — *πειρώμενος*] Anglice, Be not weary of etc. Cf. Fr. 1058, 4. *κάμνει ξυνῶν* — *τοῖς αὐτοῖς ἀεί*. Fr. 313, 2. *ξένοις τ' ἐπήροκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους*.

1033, 1. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ libri. πολλοῦ χρυσοῦ γὰρ recte Nauck. 2. *κρείσσων*] *κρείσσον* malint Nauck. Schmidt. *πάτρα σώφροσι ναίειν*] *παρὰ σώφροσι ναίειν* Schmidt. Anal. p. 39., coll. Soph. Tr. 40. *ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν*. 3. *σύντροφον*] Qu. *σύντροφόν ἐσθ'*. 4. *ἐν βίῳ χωρεῖ*] Verba corrupta. Qu. *ἐς βίον* (*ἐν βίῳ*) *ἀεί*, vel *γίγνεται ἀεί*.

1034. Cf. Fr. 774. *ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ*. Lysiam c. Philon. § 6. Cic. Tusc. V. 37. 'Patria est ubicunque est bene.' Ovid. Fast. I. 493. 'Omne solum forti patria est, ut piscibus aequor, | ut volucris vacuo quicquid in orbe patet.'

1. *ἅπας*] Fort. *ὁ πᾶς*, quamvis mox sequitur *ἅπασα*.

1035, 1. Idem versus Hec. 805. 2. *χρῆ* libri. *χρῆν* Matth.

3. *πρῶτος ὠνομάζετο*] *πρῶτος ὦν ἡτάζετο* Mein. Qu. *πρῶτος ὦν ἐκλήζετο* (vel *ἐκρίνετο*). 4 sq. Fortasse alius loci ver sus.

5. *τόξα πάλλων*] *τόξ' ἰάλλων* recte, opinor, Mein. Qu. *τόξα τεινῶν*.

1037, 2. *νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς*] Cf. 343, 1. *μὴ νεῖκος, ὃ γεραῖε, κοιράνοις τίθου*. et ad Arist. Ach. 913.

1039, 1. *στυγῇ*] *στυγῇ* libri. *στυγεῖ* recte ed. Malim *στυγεῖ*. Cf. Fr. 1064, 4. 3. *βίος*] Malim *βίον*. Cf. Fr. 775, 18. *τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι (λόγους?)*. Fr. 1017. et ad Ran. 889. *ἔτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὖχομαι θεοί* (sic A. R.). Nisi potius corrigendum *ὄρας ὃ τ' εὐτράπεζος ὡς ἡδὺς βίος*, etc. 4. *ὃ τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ἐστι πραγμάτων*] *ὡς ἔξωθεν ἐστι πραγμάτων* probabiliter corrigit Halmius. *ὃ τ' (ὃ δ'?) ὄλβος ἔξωθεν τίθησι πραγμάτων* Schmidt. *ὃ τ' ὄλβος ἐσθλῶν φέγγος ἐστὶ πραγμάτων* Kock. Ver. p. 231, coll. Pind. Ol. II. 56. *ὃ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαυδαμένος — ἀστήρ ἀρίζηλος ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος* P. VIII. 97. IX. 90. N. III. 64. IV. 13. Qu. *τόν τ' ὄλβον ὡς ἔξωθεν ἐστι πραγμάτων*, vel *ὃ τ' ὄλβος ὃ μέγας ἐκτός ἐστι πραγμάτων* (Anglice, free

from trouble), vel *ἐξοχώτατόν τι πραγμάτων* Heimsoeth. (Possis etiam *ἐξοχώτατον πράγμ' ἐστί τι.*) Aut interpolatum aut graviter corruptum hunc versum esse judicat Nauck. 5. οὐκ ἔνεστι] Suspectum. *εὐανδρία*] Malim *εὐδοξία*. Cf. ad v. 7. 7. *εὐανδρίαν*] *εὐδοξίαν* recte Jacobs. Cobet. Dind. Cf. Fr. 239, 3. ἀλλ' οἱ πόνοι τίκουνσι τὴν εὐανδρίαν (*εὐδοξίαν* al.). 8. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα] Qu. — *κάδοξίαν*.

1040, 1. μισῶ δ' ὅταν —] Cf. Soph. Ant. 495. καὶ χθονὸς στρατηλάτης] Lege ὦν —. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. πᾶσι πάντων] πᾶσι πάντως conj. Gesner. πᾶσι καμάτων Schmidt. Qu. πᾶσιν ὀργῆς —. (Cf. Hel. 1355. μείλίσσων στυγίους ματρὸς ὀργάς. Iph. A. 1325. μείλίσσων αἶθραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν.) Vel πᾶσιν ἄστοις, vel πᾶσι μόχθων.

1041, 1. οἰκοφθόρον] οἰκοφθορεῖν Herwerden. 2. παρα-
ζευχθεῖσα] Ut σειραφόρος.

1042, 2. συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχη] I. e. συμφορὰ δέ ἐστι τοῦτω ὅς ἂν τύχη (aut ὅταν τις τύχη —). Qu. συμφορὰ δ' ὅταν τύχη, vel potius συμφορὰ δ', ἣν τις τύχη, vel δυστυχεῖ δ', —.

1043, 1. Cf. Men. mon. 614. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὦν. 2. εὐτυχεῖ] δυστυχεῖ Lobeck.

1044, 1. Sic Valck., ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς [malim κάλλιστ'] ἔχειν. | B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι [malim οἷς γε] συγγηράσσομαι. ἐτῶν ἀριθμῷ λέκτρα μοι καλῶς ἔχειν Kock. Ver. p. 223. Titulum enim hunc Stobaei inscribi ὅτι ἐν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ἡλικίας χορὴ σκοπεῖν. Qu. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρο' ἃ μοι καλῶς ἔχειν | δίκαιόν ἐστιν, οἷς τε (γε) συγγηράσσομαι. Vel ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι. B. καλῶς λέγεις. | δίκαιόν ἐστιν —. Vel ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι κάλλιστ', ἐπεὶ —. Vel ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα ταῦθ' ἃ καὶ (ἄπερ) μ' ἔχειν —.

1045, 1. δεινῇ] Malim δεινόν. Cf. v. 3. ἀλκή] πολλαὶ μὲν ὀργαὶ Vit. Aesop., unde ὀργή conj. Nauck. Sed cf. adesp. 341, 2. μεγάλη κύματος ἀλκή. 2. δειναὶ δὲ ποταμῶν] Qu. δεινὴ δὲ ποταμῶν (ἀλκή). Alioqui zeugma intelligendum erit. Sed malim et hic δεινόν. ποταμῶν] ποταμοῦ Stob. βροντῶν F. G. Schmidt, coll. Soph. Fr. 493. κεραυνία πέμφιξ βροντῆς. Qu. ποταμοί. θερμοῦ] θερμαί Stob. cod. Vind. Quod recipiendum. 3. δεινόν] Fort. δεινὴ. Cf. ad vv. 1. 2. 4. ἀλλ' — κακόν, | οὐδ' ἂν γένοιτ'· οὐ γράμμα τοῖον, οὐ γραφῇ, | οὐκ ἂν λόγος δείξειεν — conj. Herwerden ad Ion. 398. 5. γράμμα] πρᾶγμα Naber. τοιοῦτ' ἐν γραφῇ libri. τοιοῦτον γραφῇ Nauck. Pro γραφῇ idem malit γραφεῖ. Omitti nequit ἐν ante γραφῇ. 6. δείξειεν] λέξειεν al.

1046, 2. ἔνδικος] ἔνδον, ἐνδος (sic) al., unde ἔννομος malit Nauck. πέφυκ' ἔνδον μένειν Gaisford. (Cf. Hel. 1007.) πέφυκε κοσμία Mein. prob. F. G. Schmidt. Qu. πέφυκε σωφρονεῖν. Et sic Cobet.

3. τί δει] τί νιν F. G. Schmidt. κάδαμαρτάνειν] Qu. μὴ ῥα-
μαρτάνειν.

1047. γυναικὶ δ' ὄλβος] Fort. γυναικὸς ὄλβος, aut γυνή πά-
νολβος. ἦν] ἂν libri.

1048, 2. δει libri. δει Scaliger. 4. τῶν πάντων βροτῶν] Ne
πάντων τῶν βροτῶν requiras, cf. Fr. 439, 1. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

5. τοιοῦτ' ἐν γραφῇ] τοιοῦτόν ποτε Hense. πῆμα τοιοῦτον γραφῇ
Prinz. Qu. τοιοῦτον γράφειν. γένοιτο] δύνατο F. G. Schmidt.

6. οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ | γυναικὸς αὐχῆσειεν] οὐδ' ἂν εἰς (μ') ἀνὴρ —
malit Nauck. Qu. οὐδ' ἂν εἰς γεγώς (vel γε φῶς) —. 7. γυναι-
κός] τῆς μητρὸς Mein. αὐδήσειεν] αὐδήσειέ μ' Mein. αὐχῆσειεν
F. G. Schmidt. Qu. ἐκβλάστοι (vel ἂν βλάστοι) ποτ', vel ὧν φήσειεν.
Cf. Fr. 697, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος. Trag. Adesp. 323. Ἀργεῖος ἢ
Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι | μᾶς (sc. πάτρας)· ἅπας μοι πύργος Ἑλ-
λήνων πατρίς. et ad Soph. Ant. 982. σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντας' (?) Ἐρεχθιδᾶν.

1049, 2. λόγος γὰρ ἐσθλὸς ed. λόγος γὰρ ἐσθλοῦ, λόγον γὰρ
ἐσθλοῦ al. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ probabiliter Nauck. Fortasse recte se
habet λόγος γὰρ ἐσθλός. Qu. χρηστὸς λόγος γάρ. φόβου] θυμοῦ
conj. Nauck., coll. Men. Mon. 37. θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.
Menand. IV. 346. μέγιστον δργῆς ἐστι φάρμακον λόγος.

1050. ἡ φύσις — τοῦ γένους] Anglice, his family birth.
πατρίς] πάρος recte, ut videtur, Both. ἡ φύσις ἐκάστῳ κοῦ τὸ
γένος ἐστὶν πατρίς conj. Herw.

1051, 1. εἰ (ἦ, ἦν al.) τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα libri.
νῦν — conj. Nauck. εἰ τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων — Maehly. For-
tasse recte. Qu. τῶν ἀρσένων μὲν χρήμασιν λελείμμεθα, vel εἰ
τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων λελείμμεθα, | ἀλλ' ἠδύγενεια —, vel τῶν
μὲν γ' ἐν οἴκῳ —, | ἡ δ' εὐγένεια —, vel τοῖς μὲν γ' ἐν οἴκῳ
χρήμασιν —. Cf. Soph. Oed. C. 495. λείπομαι γὰρ οὖν | τῷ μὴ
δύνασθαι etc. 2. ἡ δ' εὐγένεια] Qu. ἡ γ' (aut ἀλλ') —, si recte
se habet εἰ in v. 1.

1052, 1. τοσόνδε libri. τὸν σὸν δὲ Pierson. 2. εὐσεβεῖν —
ἡσκηκότα] Cf. Hipp. 1080. σαντὸν ἡσκησας σέβειν. 3. ἐκ τοιοῦδε
σώματος] σώματος suspectum habet Nauck. λήματος Düntzer. Qu.
ἐκ τοιοῦδ' ἂν ἐξαίφνης. Ex Hippolyto κατακαλυπτομένῳ desumpta
haec censet Monk. ad Hipp. 1249.

1053, 1. τὸν σὸν δὲ παῖδα] τὸν τοῦδε πατέρα F. G. Schmidt.

3. ἐκ τοιοῦδε σώματος] Qu. ἐκ τοιοῦδε μεταβαλὼν, vel ἐκ τοιοῦδ'
ἂν ἐξ ἀνδρός, vel potius ἐκ τοιοῦδ' ἂν ἐξαίφνης. Vulgatam tuetur
Schmidt, coll. Suppl. 223. Fr. 531, 3 N. σώματος] Suspectum.
Latet fortasse participium mutatus significans.

1055, 2. ἀνχρόνων aut ἂν χρόνων libri. ἀγχονῶν Pierson.
ῥίπτειν] ῥίπτειν al. ῥίπτειν ἄπο] Anglice, to throw one-
self from.

1057, 1. μέλλοντ' aut μένοντ' libri. μέλλον γ' Valck. μέλλον τ' Nauck. Ipse malim μέλλον δ', i. e. cunctans vero etc. Qu. μέλλον δ' ἱατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς (vel τε δοὺς) χρόνον | ἰάσεται δὴ etc. 2. τεμών] Malim τέμων.

1058, 1. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα] Cf. ad Soph. El. 1095. μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. 4. κάμνει ξυνών] Anglice, tires of. Cf. Fr. 1032. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν (?) πειρώμενος. Plut. Mor. p. 1099 A. ὅθεν οὐδὲ κάμνουσιν ὠφελοῦντες οὐδὲ ἀπαγορεύουσιν. 5. θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος] Qu. θνητῶν δ' ἀπιστος ὄλβος. 6. πιστούμενοι] Anglice, guaranteeing, assuring to themselves. Qu. σταθμώμενοι aut μετρούμενοι.

1059. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ —] Cf. Tro. 1203. θνητῶν δὲ μῶρος δοτις εὐ πράσσειν (l. πράξειν) δοκῶν | βέβαια χαίρει.

1060, 1. δόκει] I. q. προσδόκα. Cf. Fr. 1058, 2. 2. ἡ addit Nauck.

1061, 3. ἔθηκε — ἀμπλακεῖν] Cf. 645, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινῶνων φρένας. Aristarch. 2, 5. τὸν ἀσθενῆ | σθένειν τίθησι.

1063, 1. τάδ'] Corrige γὰρ ex Plutarcho. 2. κὰν τοῖς δεινοῖσι] κὰν τοῖσι δεινοῖς Grot. Dind. etc. Lege κὰν (vel ἐν) τοῖς κακοῖσι ex eodem. τεθυμῶσθαι] Qu. μὴ τι θυμοῦσθαι.

1064, 1. οὐκ ἔστι λύπης —] Cf. Fr. 954. ἀλλ' ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ, | λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων (εὐμενοῦς φίλου?), | ἄγαν δὲ μωραίνονται νουθετήματα (φάρμακον). Menand. IV. 255. οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὥς ἔοικε, φάρμακον | ἀλλ' ἡ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου. IV. 240. λύπης ἱατρὸς ἔστιν ἀνθρώποις λόγος. ἄλλο φάρμακον βροτοῖς] φάρμακον βροτοῖς ἴσον F. G. Schmidt, coll. Hom. Od. υ'. 282. Soph. Oed. R. 60. Eur. Ion. 1363. Or. 882. Quod mihi ipsi in mentem venerat. 2. ὥς] Pro οἶον, ut alibi non raro. In ὥς (pro ἡ aut πλὴν posito) offendit Cobetus. Qu. πλὴν. 4. μεθ' ἧς] μέθης al. μέθη Valck. Wakefield.

ταράσσει libri. Imo μαλάσσει, quod suadet etiam Wakefield. Contraria sunt ταράσσει et γαληνίζει. γαληνίζει φρένα] Cf. Arist. Eq. 646. οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν. Aesch. Ag. 739. λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμον γαλάνας. 5. παρ' αὐτὰ (παραντὰ al.) δ' ἦσθεις libri. παραντ' ὅδ' ἦσθεις Dobr. παραντίχ' ἦσθεις recte Gesner. prob. Cobet. Cf. Fr. 275, 2. ἡ καὶ (l. ἦτοι) παραντίκ' ἡ χρόνῳ δαίμων βίον | ἔσφηλε. Critias Fr. 3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν. Demosth. III. 22. προπέποιται τῆς παραντίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. στένει διπλᾷ] Cf. Soph. Oed. R. 1320. διπλᾷ σε πενθεῖν etc.

1065. Fortasse ex comoedia. 1. ἔχεις; vulg. Scribe ἔχεις, —. 2. καὶ πᾶς τις —] ὥς πᾶς τις — etiam Naber. Cf. ad Arist. Nub. 1241. βούλετ' ἀνθρώπων libri. ἔτοιμος ἀνθρώπων Elmsl. βούλεται βροτῶν Wagner. βούλεται νέων Herw. Qu. βούλεται θνητῶν. Sed cf. v. 4. 3. λαβὼν δὲ πείραν, μεταμέλεια λαμβάνει]

Anacoluthon, ut in Fr. 583. *πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπείργε.* Qu. *μεταμέλειαν ἄρνυται*, vel *φνγγάνει νιν καὶ στυγεῖ.* *μεταμέλειαν* libri. Dind. *μεταμέλεια* Mein. Nauck. *μεταμέλειαν ἄν λάβοι* — F. G. Schmidt. Si recte se haberet *μεταμέλειαν*, notanda foret syllaba longa ante creticum finalem. 4. *ὥς*] Nam. Virgula post *πείραν* tollatur. *ἐν θνητῷ γένει*] Qu. *ἐν θνητῶν γένει.* Sed cf. Men. IV. 247. *ἐν θνητῷ βίω.* IV. 212. Diph. IV. 424. Antiph. III. 20. *ὁ θνητός* — *βίος.* Amph. III. 303. *θνητός ὁ βίος.* Eur. Fr. 404, 1. *ὦ θνητὰ πράγματ'.*

1067, 2. *ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ*] *ταῦτ' ἐβούλευσέν ποτε* F. G. Schmidt. *ταῦτ' ἐβούλευσεν, πάτερ* Naber, molestae verborum tractionis vitandae causa. Recte, opinor.

1068, 5. *μυρίοισιν* (aut *μυρίοις*) *ἄρμασι* libri. *μυρίοις νόμασι* Casaub. 6. *ποιμέσιν* libri. *ποιμναῖσιν* Valck. *εὐβοιάτην* libri. *εὐβοιωτάτην* Casaub. 7. *οὔτ' ἐν πνοαῖσι*] *Λεγέ οὔτε* (aut *οὔτ' οὔν*) *πνοαῖσι.* 9. *γαίης* libri. *φύλον* libri opt. *φαύλου* Casaub. *φύλον χθονός* libri. *φαύλου χθονός* Casaub. Imo *φαύλης χθονός.* Sed latet, ni fallor, epithetum in -ον desinans. 13. *ποταμόν*] *Mendosum.* Qu. *ποταμός* aut *πεδιάς.* *Ἥλις ἢ Διὸς γέγων*] Haec non intelligo. Latet, opinor, fluvii alicujus nomen. *πρόσω*] *διὰ* proponit Mein. 14. *κάθεται*] *καλεῖται* Nauck. Dind. Sensus esse potest jacet patula. Qu. *καθήσιν*, aut *καταρρεῖ*, aut *νένασται.*

1069. Strab. *κατὰ βάθους* (qu. *βάθος*) *δεκτέον.*

1070. Ad fabulam ex qua haec sumpta sunt Meinekios (P. E. II. 34) refert versus οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες, | *κἄθ' ὅπλα λάζον καὶ γνάθους εὐσχημόνει.*

1071. *ἄλλων ἱατρός*] *ἱατρός ἄλλων* Blomf. Gl. Ag. 163.

1072. Qu. *εὐφημία* | *ἐστὶν παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστος (πόνων).* Nisi Suidae haec verba sunt. Incert. apud Suid. *εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος (ἐστὶ κάλλιστος?) πόνων.* Cf. Euripidis locum allatum, nisi hic ipse Euripidis est versus.

1073. *ἀρχαῖον εἰρηκας*] I. q. *εὐηθες.* Cf. ad Arist. Nub. 984. *ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τετίγων ἀνάμεστα.* 915. *σὺ δέ γ' ἀρχαῖος εἶ.* 1469. *ὥς ἀρχαῖος εἶ.*

1074, 1. *δοκῇ*] *Λεγέ δοκῇ (τινα)* cum Grotio. Aliter Nauckius, - - *ὁπότεν* (ἄνδρα) *τῷ θεῷ δοκῇ.* Qu. *πόλλους πόρους δίδωσιν* etc.

2. *πολλὰς προφάσεις δίδωσιν*] *προφάσεις καλὰς δίδωσιν* conj. Nauck. *πολλὰς λαβὰς δίδωσιν* probabiliter Mein. Fort. *πρόφασιν αἰεὶ δίδωσιν.*

1075. *ἀνάσχον* libri. *ἀνέχον* Heath.

1076. *νόμον* aut *νόμον* libri. *νόμος* Grot. *μέλον* F. G. Schmidt. Qu. *νόμος τὸν ἐχθρόν* *δρῶν ὅταν δύνῃ κακῶς*; vel — *ὅς ἂν δύνῃ κακῶς.* Cf. Fr. 1077. *ὅπου λάβης*] Qu. *ἐν ἂν λάβης*, vel *ὅταν πωρῇ*, vel *ὅταν σφ' ἔλῃς.* Cf. Fr. 1077. *λάβη* libri. *λάβης* Grot.

1077. *ἐχθρόν*] *ἐχθροῦ* (ut vid.) libri, unde *ἐχθροὺς* jure rependum censet Nauck. *ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος*] Qu. *ἀνδρὸς ἡγοῦ-*

μαι σοφοῦ. Vel κακῶς τὸν ἐχθρὸν δοῶν, ὅταν καιρὸν λάβῃς. Glossema est μέρος.

1079. Varron. 'Euripides quod (quae?) Graecas posuit etc.'

1082. Cf. Arist. Nub. 1105. πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβεῖν | βούλει τὸν νῖδον —; Lys. 1274.

1083. ἐμβριμώμενος] Cf. Aesch. Sept. 461. ἔπινους δ' ἐν ἀμ-
πυκτῆρσιν ἐμβριμώμενας | δινεῖ.

1088. ξενοφόνον] ξενοφρονεῖν conj. Nauck., coll. Iph. T. 1021.

1090. Phot. ὡς φησι παρ' Εὐριπίδῃ] Lege ὡς φησιν Εὐριπίδης,
aut ὡς κεῖται παρ' Εὐριπίδῃ.

1091. χροῦν] Cf. Arist. Nub. 978. δρόσος καὶ χροῦς. Confer
μνοῦς, κροῦς, γλοῦς.

1092, 2. κρεσσόνων libri. κρεισσόνων Valek.

1094, 2. παρῶμεν] τί δοῶμεν Morstadt. prob. F. G. Schmidt.

5. βιαία aut βιαίας libri. βιαίως Herm. . 6. οὐδέν ἐστιν] οὐκ
ἔνεστι al. ἄλγιον βάρος] βάρβαρος al. ἀλγέων ἄκος Kirchhoff.

7. ἐξ οὗ γ'] ἐξ ὅτ' aut ἐξ ὧτ' libri. ἐξ οὗτ' recte Nauck. Cf.
ad Arist. Ach. 628. 8. προσήκειν libri. προήκειν Valek. Cf.

Arist. Nub. 513. προσήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας. 9. Ἀθηνᾶ
libri. Ἀθάνα Valek. φίλιτα' aut φίλα γ' libri. φιλιότης Valek.

11. πρόρριζον ἐκτετριμένην] Cf. Arist. Pac. 246. ὦ Μέγαρο
Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρήρεσθ' αὐτίκα.

1094 d., 2. πυριβόλους μὲν τὰς πλάκας] Qu. πυριβόλους πόλεως
(χθονὸς, χώρας) πλάκας.

1096, 1. γενναιότητι καὶ ἐπιεικεῖα ἀρετὴν ἐπεκτῆσαντο] Sic Mus-
gravius, θράσει — | γενναιότητι κάπυεικεία τρόπων | ἀρετὴν ἐπεκτῆ-
σαντο μυριοὶ βροτῶν. Ipsa verba minime Euripidea esse censet
Nauck. Mire placet ingeniosa Musgravii hujus loci emendatio,
sed pro ἐπεκτῆσαντο usus loquendi ἐκτῆσαντο postulare videtur.
Qu. — γενναιότητι κάπυεικεία φρενῶν | ἐκτῆσαντ' ἀρετὴν. Cf. Soph.
Phil. 1420. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.

1097. ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στὶ πάντα καὶ δι' ἡδονῆς | γίγνεται
Schneidewin. Malim ἡδονή 'στι πανταχοῦ καὶ πάντα (δὴ) δι' ἡδο-
νῆν | γίγνεται.

1099. κακᾶν βίων διαγωγὴν] Haec mendosa sunt. Fort. κακᾶν
βίον, vel κακκαβᾶν. Praeterea excidisse videtur ἀλιαδᾶν, ut in
Sophoclis loco Fr. 880.

1104. In opersu latere videtur ὑπέρ σου. Ad Orestis v. 668.
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ haec spectare perspexit Badham.

1105. Aut αἶγλη: ὄμματος aut ἀγλάϊσμα cum Nauckio corri-
gendum videtur.

1106. Anecd. Bekk. p. 383, 3. ἀλλαστον: τὸ μάταιον (τὸ μὴ
γινεσθόν, aut τὸ μὴ ἐκκλιτον, aut τὸ ἀνέκκλιτον). Recte enim ἀνέκ-
κλιτον pro ἀνέγκλητον corrigit Nauck. Mox pro ἀνέγκλητον ἀνέκ-
κλιτον corrigendum videtur cum Nauckio.

1109. *ἔρριον· εἰς φθοράν*] *ἔρρ' ἰών* Mein. Fr. Com. IV. 265. *ἔρρ'· ἔθι εἰς φθοράν* Cobet. (Ita tantum *ἔρρ'* aut *ἔρρε* Euripidis fuerit.) Recte. Nota est locutio *ἔρρ' ἐς κόρακας*.

1110, 2. *καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει*] Cf. Soph. Fr. 1022 N. *κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν* (sc. *Ζεὺς*.)

1113. *περισσβεῖν*] I. e. *ἐν κύκλῳ πίνειν* (Angl. to send the cup round), ut explicat Hesychius. Cf. Men. IV. 136.

1114. Suid. *ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν (del. τὸν) τόπον Νίσαιον*.

1117. Codicis (Pal. 287.) lectiones virorumque doctorum correctiones invenies apud Nauck. 2. *ἡσκηται χλιδαῖς*] Cf. Soph. El. 452. *ζῶμα — οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον*.

λίχρον] Cf. Axionic. III. 531. *ὀψοφάγων καὶ λίχρων ἀνδρῶν*.

Euripidis videtur esse versus apud Stob. Fl. 4, 21. *ἡ βαρὺ φόρημ' ἀνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων*. Cf. Fr. 644. *βαρὺ τὸ (ἡ βαρὺ Cobet.) φόρημ' οἷσις ἀνθρώπου κακοῦ*.

Schol. Arist. Eq. 973. *ἡδιστον φάος ἡμέρας ἔσται etc. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Εὐριπίδου*.

Euripidi tribuit Dobraeus (Adv. II. 125.) vv. ap. Muratori Insc. p. 1776. *ὦ παῖ, φυλάσσον μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι | αὐτὴ μὲν οὐδὲν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ· | διὰ δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά*.

Euripidi fortasse assignandum censet Meinekius (Fr. Com. IV. 171.) incerti versum apud Hermiam ad Plat. Phaedr. p. 76. *πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστροδὺς αὐξεται κύπρις*.

Idem Euripidi tribuit verba ab Hermia paullo inferius allata, ex systemate glyconeo ducta, *δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως*.

Euripidis fragmentis addatur versus apud Etym. M. Milleri (Melanges 153.), *πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ἦσθ' ἂν οὐ (ἡσθάνου optime Kock) παρόντα με*.

Novum Euripidis fragmentum praebet glossa apud Cohn Zu den Paroemiographen p. 70.

Stob. Flor. 18, 28. *ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτόπων τὴν λήθην (τὴν παρὰ πότῳ λήθην?) σοφὴν εἶρηκε*.

Libanius epist. 430. *δοτις γὰρ ὁμιλῶν Εὐριπίδῃ (κατ' Εὐριπίδῃ Valek.) ἥδεται Θεμιστίῳ "οὐ πάποτ' ἡρώτησα γινώσκων δι· | τοῦ ζῆν ὥς (ὁδ' ὥς) ἀριστα ποιεῖται λόγον"*. Quae Euripidis videtur esse. V. Eur. Fr. 809.

Addenda forsā Euripidis fragmentis verba *μασχαλισθήσῃ ποτέ*. V. Nauck. ad Soph. Fr. 561.

TRAGICI MINORES.

TRAGICI MINORES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM I.

Choerilus.

2. γῆς Eust. (λίθοισι) γῆς supplet Nauck. Recte haud dubie.
δοσίοισιν Eust. δοτοίοιν Nauck.

Phrynichus.

2, 1. ἀθαμβές] Suspectum. γυιοδόνηστον cod. γυιοδόνητον
Toup. Cf. v. περοδόνητος Arist. Av. 1390.

4. Hesychii glossa obscura est.

5, 1. στρατός ποτ'] Κάδμος ποτ' conj. Blomf. Gloss. Prom. 376.
ἐπεστρώφα] Cf. Aesch. Ag. 972. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρω-
φωμένον. Suppl. 508. λευρόν κατ' ἄλλος νῦν ἐπιστρέφον τόδε. Qu.
ἐπέστρεφεν. ποδί] πολλὺς conj. Nauck. 2. Ὑαντος δς γῆν
ναῖεν ed. Ὑαντος δς γυναιᾶν al. Ὑαντος δς γ' ἔναιεν Blomf.
Ὑαντος ἦν ἔναιεν Unger. Ὑαντες ἦν ἔναιον Herwerden. ἀρχαῖος]
Ἀρχαῖος Unger.

6, 1. κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον· ὠκεῖα δέ νιν | φλόξ
κατεδαίσατο δαλοῦ | πραθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομαχάνοιο
Blomf. Gl. Prom. 376. 3. περθόμενον] Qu. περθόμενον. κακο-
μηχάνου] Scrib. κακομαχάνου.

8. πορφυραίς] πορφυραῖς Athen. et Eust. παρησί, παρήσι,
παρεῖσι libri. παρήσι Porson.

10, 1. λιπόντες] λιπούσα al. 2. καῖδρος ἐρανάδαρον cod.
καὶ δροσεράν Schow. Ἀραδον Bergk. Schol. Arist. δι' ὀνόματος
(l. διὰ στόματος) ἦν etc. Hesych. ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (ἢ θυμέλη?
i. e. ὁ χορὸς) ἄρχεται οὕτως.

11. προλιπόντα ναόν] Qu. προλιπόντες ἄστυ.

12. αἰδόντες] Suspectum in trimetro iambico. Sed cf. Aesch.
Ag. 15. ὅταν δ' αἰδεῖν (ὅταν τι δ' ἄδειν?) ἢ μινύρεσθαι δοκῇ. Qu.
— ἀντίσπαστα μέλποντες μέλη.

13. σφηκῶσαι] Hinc σφήκωμα Arist. Pac. 1216.

14, 1. δούσαις] Qu. δοῦναι. 2. καὶ ποτε μιν libri. κάποτε-
μειν Dorvill. Annon καποταμεῖν? δξεί] Scrib. δξεί.

15. ἀργιμήτας] ἀργιμήτης al. Qu. ἀργιμήτης, nam Hesychius per ταχύμητης explicat.

16. Haec παρωδεῖ Comicus Vesp. 1490. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

17. Nauckius Phrynichum scripsisse suspicatur, ταχὺν πόδα κυκλοσοβήσω | σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.

21. σεμέλη] θυμέλη conj. Schrevel.

22. ψέλια] Cf. Herod. III. 20. 22. IV. 168. IX. 80. Lucian. Deor. conc. 7. ἡ ὁρμος ἡ ψέλιον ἢ ἐλλόβιον.

Pratinas.

1, 2. ἀπλοῦν θυθμόν χέοντες αἰόλω μέλει] Qu. ἀπλῶ θυθμῶ χέοντες αἰόλον μέλος. Cf. Ion. Fr. 42. ἐκτύπουν ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι θυθμῶ. Arist. Ran. 247. χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.

3, 3. καὶ μάν libri. καινὰν Hemst. 4. κεκρημενηνανωδαισιν (sic) cod. A. κεκρημέναν ᾠδαῖσιν Porson.

Aristias.

1. Αἰγαίου] ἐγὼ malit Nauck.

2. τε λύσιν] τε λύσον Kühn. τ' ἔλυσεν Friebe.

3, 1. μαζαγρέτας] Annon μαζαγρέτης, ut κωλαγρέτης (Aristoph.)?

2. αἰδοῦ (ut vid.) libri. Ἄιδον Toup. Cf. Eur. Cycl. 397. Ἄιδον μάγειρος. ἀκρατέα] Qu. ἀκρατῇ. νηδὺν ἔχων] Producta ultima. Qu. νηδὺν τρέφων. Posterior in νηδὺν corripitur Eur. Cycl. 571.

6. μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάϊνον πέδον] Cf. Aesch. Fr. 155, 3. Ἰδης δὲ μυκηθμοῖσι καὶ βρονχήμασι | ἔρπουσι (στένονσι aut βρέμουνσι?) μῆλων πᾶν ὀρεχθεῖ μοι πέδον. Ita enim legendum videtur.

7. πενκαλεῖται] Vox suspecta.

Aristarchus.

1, 3. πλεῖον γὰρ οὐδέν] Imo πλέον γὰρ οὐδέν. 4. εἰ δ' ἄλλου] Qu. εἰ δ' ἄλλος aut εἰ δέ τις. 5. ἄλλος] ἄλλως al. Malim ἄλλον aut ἄλλων.

2, 1. Cf. Soph. Fr. 516. εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης. 3. οὐτω] πόθω Mein. οἴστρω conj. Nauck. Qu. χοῦτω. 5. εὐρίσκειν πόρον] εὐρίσκειν πόρους malit Blomf. ad Prom. 59. Recte, opinor. Cf. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους.

3. σωφρόνημα libri. σωφρόνισμα Mein. Ita etiam Herwerden. Saepe permutantur in libris η et ιο. τῶν ἀμεινόνων] τῶν ἀμειλίχων Herwerden. τῶν ἀγνωμόνων F. G. Schmidt. Qu. τῶν ἀνθροπίνων (ἀγνωμόνων, κακίωνων, aut ἀμαρτιῶν).

4. τὰδ'] ὥστ' et ὥς al.

6. Apud Hesychium pro Ἀρίσταρχος qu. Ἀριστοφάνης, qui de proverbiis scripsit.

Neophron.

1, 1. ἦλθον ἵνα λύσιν μάθοιν (!), aut ἤθελον (ἤθελον Cobet.) λύσιν μαθεῖν conj. Herw. Qu. ἦλθον ἵνα μάθω. 2. πρὶν θείαν libri. Πυθίαν Valck. 3. ἀμηχάνως οἶδ' libri. ἀμηχανῶ σοὶ δ' Valck. 4. μολεῖν γὰρ libri. μολεῖν ἄρ' Valck. Herw. μολῶν γ' ἄν Porson. Nauck. Praestat μολῶν ἄν.

2, 2. πρὶν ἢ ἔξαμαρτεῖν] πρὶν ἐξαμαρτεῖν recte Porson. Cf. Chaeremon. Fr. 26. et ad Nub. 1402. et Ran. 1215. V. Elmsl. ad Med. 179. 3. ἐξῆξας] ἐξῆξαι al. Qu. ἐξέβης. 4. σθένος θεοστυγῆς] Suspectum. Qu. φρένας θεοστυγεῖς. Cf. Eur. Phoen. 454. σχάσον δὲ δεινὸν δρῦμα (λήμα recte F. G. Schmidt) καὶ θυμοῦ πνοάς. Or. 1625. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τυραννικόν. 5. καὶ πρὸς] καίτοι malit Nauck. Leg. ἀτάρ. ταῦτ' ὀδύρομαι libri. ταῦτα ὀδύρομαι Porson. ψυχῇ] τύχην frustra Cobet. 6. ἐρημον libri. Lege ἐρήμην. 8. τοιαῦτα γιγνόμεσθα] Qu. τοιάδε γενησόμεσθα. 9. In fine versus interrogandi nota ponenda est.

11. ἀπέχει' aut ἀπέχθεται libri. ἀπέλθεται Brunnck. φρονία μέγαν δέδυνκε λύσσα θυμόν. Pro μέγαν qu. μέγα (valde) aut μάλα.

13. ἐξοπλίζόμεσθα· φεῦ] Qu. ἐξοπλίζομαι τὰ νῦν. 14. ἡ — χρόνῳ libri. ἡ — χρόνῳ Nauck. Qu. ἡ — χρόνῳ; 15. διαφθεροῦσα τὸν ἐμόν] Fort. διαφθεροῦσ' ἐγὼ 'μόν —.

3, 1. τέλος γὰρ αὐτὸς αὐτὸν (αὐτὸν?) αἰσχίστῳ μόρῳ | φθερεῖς * * * βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρη· | τοῖα σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει, | δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις | θεῶν ὑπερθε μήποτ' αἰρεσθαι βροτοῦς Elmsl. ad Med. 1354. τέλος γὰρ αὐτὸς αὐτὸν — Methner. prob. Schmidt. ἐχθίστῳ cod. αἰσχίστῳ Elmsl. 2. φθερεῖ βροχῶτον ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρην] φθερεῖς βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας Methner. prob. Schmidt. Qu. φθερεῖς σεαυτὸν βρόχον ἐπισπάσας δέρη. φέρες cod. φθερεῖς Elmsl. φθερεῖ Herm. Nauck. Cf. Hipp. 783. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων. 779. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρτημένη. Hel. 692. ἀγχόνειον βρόχον κατεδήσατο. βρόχῳ τὸν ἀγχόνης cod. βροχῶτον ἀγχόνην Herm. δέρην] ἐρη edd. Junt. Basil. delendum censet Nauck, nisi legendum sit φθερεῖ τάλας γὰρ — μόρῳ | δέρη — ἐπισπάσας. Fortasse glossema est. 3. τοῖα σε μοῖρα —] τοιάδε σ' ἄποινα (aut τοῖα σ' ἀμοιβή) — Schmidt, coll. Hesiod. Op. 334. ἔργων ἄντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν. Eur. Or. 843. πατρώων παθῶν ἀμοιβάν. Adesp. Fr. 283, 2. 418, 4.

4. δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις Elmsl. Fort. δίδαγμα θνητοῖς μυρίοις —.

5. μήποθ' αἰρεῖσθαι cod. μήποτ' αἰρεσθαι Barnes. βροτοῖς cod. βροτοῦς edd. Junt. Basil.

Ion.

- 1, 1. δραμήματος] Suspectum. οἶσει sec. pers. fut. med.
 2. δακτυλωτόν] δαιδαλωτόν recte Mein. δεικλωτόν (!) conj. Nauck. διαλιθωτόν vel παντύλωτον Herw. 3. Πελλίου μὲν ἔργον, Κάστορος δ' ἄθλον ποδῶν conj. Herw., coll. Hom. II. ι'. 124. ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. μέγ' libri. μὲν Osann. et Dobr. ποδῶν] Imo χερῶν aut χερσῶν.
 2. κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὥς ἴδῃ κακά] — ὥς εἰδῇ κακά (i. e. ut sua mala sentiat) Cobet. collato Sueton. Tiber. 61, 15. 'mori volentibus vis adhibita vivendi.' ὥς ἴδῃ κακά] Qu. ἴν' ἴδωσιν κακά. Nisi potius pro κακῶν corrigendum κακοῦ δ'.
 3. Hesych. ἀς (οὗς?) καλασίριδας etc.
 9. Qu. ἀχρεῖος ὥς παλαιὸν οἰκίας σάρον (ἀχρεῖοι pro Ἀργεῖοις jam Friebel.) ἀκίσσαρον cod. οἰκίας σάρον Toup. Sophron τὸ σάρον ἀνέλε dixit.
 10, 1. ἀφύσσοντες libri. ἀφύσαντες Bergk. δλπαις] Cf. Achæ. Fr. 18, 2. ὀλπῃ — χρίσματος πλέα.
 11. ἀθίκτορας] ἀθίκτους κόρας Bentr. Suspectum.
 14, 1. οἶμοι ed. ἴοι μοι tres codd. om. C. ἴθι μοι Wagner. κλῆσον] κλεῖσον vulg.
 18, 1. Εὐβοῖδα] Scribendum Εὐβοῖδα. Formam Εὐβοῖδα temere retinet Nauck. Cf. ad Aesch. Fr. 271. 2. ἐχώρισ' ἀκτῆς ἐκτέμνων προβλήτα πορθμόν] Qu. ἐχώρισεν γῆς ἐκτεμνὼν προβλήτα πέτρῃαν (vel πρόβλημα πόντου). ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων libri. ἐχώρισ' ἀκτὴν ἐκτεμνὼν Bentr. Malim ἀκτὴν ἐχώρισ' ἐκτεμνὼν.
 3. πρὸς Κρήτα πορθμόν] προβλήτα πορθμῶ Bentr.
 21. δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν] Ionicam formam ὁρτὴν reposuerunt Dind. Nauck. Ipse malim τήνδ' ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν, vel δεῖ μ' ἑορτὴν νῦν ἄγειν. λέγειν libri. ἄγειν Bentr.
 22, 1. ἀλλεῖα, ἄλλεῖαι, ἀλλ' αἱ libri. ἀλλ' εἶα Bentr. παλαιθέτων] παλαιθετῶν ante Schweigh. παλαιφάτων probabiliter Dobr.
 2. ὕμνων ἀοιδοῖ] Leg. ὕμνων ἀοιδαῖς.
 24, 1. βάκκαρις libri. βακκάρις Dind. βακκάρις τε καὶ μύρα] Cf. Arist. Fr. 303. οἶον ἐπνευσεν — τοῦ μύρον καὶ βακκάριδος. Epilyc. II. 889. βάκκαρίς τε καὶ σάγδας. Magn. II. 10. βακκάριδι κεχοιμένον. "Fortasse post v. 1. excidit versus quem affert ex eodem dramate Pollux V. 16. 101. καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν δμματογράφον." (Herw.)
 25. στίμμιν] Cf. Antiph. III. 103. στίμμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους.
 27. ἐπεισας] ἔσπεισας Gomperz. ἔγενσας F. G. Schmidt., coll. Eur. Cycl. 149. βούλει σε γένσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ; Eubul. Fr. 123, 1. Alex. Fr. 174, 1.
 29, 1. εὐφημίας] εὐθηνίας malit Nauck. βουλιμίας Bentr. Quod magis placet. 2. κάλα, καλὰ, κῶλα libri. κᾶλα recte Schweigh. Cf. Hom. Merc. 112. Hesiod. Op. 425. Callim. Fr. 459. καὶ

τούς ἀνθρακας] Cf. Euphron. Fr. 10, 13. εἴ σε λήψομαι | νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἀνθρακας, | ἀπόλωλας.

31. Hesych. ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτός (f. σύμμικτος, coll. Phot. p. 17, 19.) φόρτος.

35. ἀμφιβώτης] I. e. ἀμφιβοήτης, quocum cf. ἀδμήτης, ἀθανάτης, etc. Corrigendum videtur aut ἀμφίβωτος (περιβόητος) aut ἀμφιβώτον (περιβόητον).

36. Cf. Alcae. com. Π. 824. νῦν — πούλυποδος ἔχειν. Eur. Π. 471. πούλυπους ἐς (τις?) τοὺς τρόπους. πλεκτάναις] Qu. πλεκτάνας. ἀναίμοσι] ἀναίμονα al. Qu. ἀναίμονας.

38, 1. χέρσῳ] θηροὶ Herw. Sed Athen. III. 91 D. λέγω δὲ καὶ τοὺς χειρσαίους etc. Cf. 58. 2. ἢ τὰς —] καὶ τὰς — al. Quod praefendum. οἰζυράς] Qu. ἐν βυθῷ. 3. κρεισσόνων] θηρίων al. 4. Qu. στρόβιλον ἀμφάκανθον (ἀμφάκανθον Herw.).

5. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν] θιγεῖν τε καὶ δακεῖν al. Quod magis placet.

39. αὐλὸς ἀλέκτωρ] Cf. Fr. 45. σῦριγξ — ἀλέκτωρ. ἐπὶ δ'] ἐπ' αὐτῷ al. Quod verum videtur. Ἀχαιῶν vulg. ἀχέων aut ἰαχῶν Mein.

40, 1. δρυὸς μὲν libri. δρυὸς μ' Casaub. 2. θαμνομήκης] ταμνομήκης al., unde ταναομήκης conj. Nauck. 3. λίνουλκος libri. λινουλκός Koepk. λινολκός Lobeck.

41. ὧ addidit Bentleius.

42. ἐκτύπουν ἄγων βαρὺν | αὐλὸν τρέχοντα ῥυθμόν Bendl. Qu. αὐλὸν ἐκτύπουν ἄγαν βαρὺν | ῥυθμῷ βρέμοντι.

44. Cf. Eur. Fr. 627 a. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν. Qu. βούλεται δ' ἔχειν, vel βούλεται δ' ὁμως. Cf. Ran. 1425. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

45. προσθεῖ δέ τοι] προσθεῖ δέ τοι al. Qu. προσαδέτω. σῦριγξ — ἀλέκτωρ] Cf. Fr. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ.

46. Verum videtur νιφόεσσα σελήνη. Cf. ad Fr. 57.

47. πυργεῖαν] Qu. πυργώδη, aut πυργῶτιν (Aesch. Sept. 346. ὀρκάνη πυργῶτις), aut πυργήρη. κοπήν cod. κώπην Musur. σκοπήν Wagner. Cf. Aesch. Suppl. 713. τῇσδ' ἀπὸ σκοπῆς δεῶ | τὸ πλοῖον. 786. Ag. 289. 309.

50. Cf. Eur. Fr. 554. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς | φανείσα μάλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον (locus corruptus). ἐκ τῶν ἀέλπτων] Cf. Aesch. Suppl. 342. Soph. Aj. 716. Eur. Fr. 554, 1. Qu. τὰς τῶν ἀέλπτων —. ὥρχησεν φρένας] ὥρχησεν φρένας Herw. Qu. ὀρχοῦνται φρένες, vel ὀρχεῖσθαι φρένας, vel ὥρμησαν φρένες, vel ὥρχισεν φρένας. Cf. Aesch. Cho. 167. λέγοις ἄν' ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Plat. Ion. 535 C. ὀρχεῖται σου (οἶται σου εἶναι apud Stallb.) ἢ ψυχῇ. Suspecta mihi est activa forma ὀρχεῖν nusquam alibi usurpata. ὥρχησε] ὥρχησεν Dind.

51. πλέον libri. πλέων Dind.

53, 1. *διφνεῖς*] Qu. *δισσὰς* aut *διπλόους*. 2. *φθογγάζεται*] Vox rara. Cf. Anth. Pal. IX. 539.

54, 1. *ἑμῶν ἰκέτις ἡβώντων, ἡμῶν καὶ τὰ ἡμῶν, ἡμωνῆται καὶ τοὺς ἡμῶν libri. ἡ μόνη τε καὶ τλήμων* Jacobs.

55, 1. *τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ]* ἐν λόγοις οὐδὲν al. *Lego* ἔστ' ἔπος —. 2. *ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος]* ἔργῳ δὲ μόνος τοῦτ', et *ἔργον μόνος δὲ Ζεὺς* al. *ἔργῳ δὲ μούνος Ζεὺς ἐπίσταται θεῶν*. Qu. *ἔργον δ' ὁ μούνος Ζεὺς*.

56. *λυπηρὸς libri. λυπρὸς* Grot.

57. *μέλας γὰρ αὐταῖς]* *μήγας γὰρ αὐγαῖς* M. Schmidt. Quod verum videtur. Fort. *αὐτῆς γὰρ αὐγαῖς*.

58. Vera videtur Reiskii correctio, *κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος* etc.

59. *κύπασσιν]* Cf. ad Arist. Fr. 438 D.

60. *πεδῖον — δρᾶμω]* Cf. ad Soph. Aj. 30. *πηδῶντα πεδία ξὺν νεορράνῳ ξίφει*.

61. *αὐτοῦ* ed. *αὐτοῦ* Nauck.

63, 2. *εὐτ' ἂν Ἀρης]* *εὐτ' Ἀρης ἂν* Mein. *στρατῶ]* *Populo*.

65. *πυκναῖαν]* I. q. *πύκνα*. Sic *ὥρα* et *ώραία*. Quod ad alteram glossam *πυκνὰ πτερά*, confer epithetum *πυκνόπτερος* (Soph. Oed. C. 17.).

67. *τραχεῖ]* Corrigendum, ni fallor, *τραχῇ* (i. e. *τραχέε*).

68. Hesych. *τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν* (*φοινικοῦν ἔχει?*).

Achaeus.

1. Cf. Aesch. Ag. 115. *ὁ κελαινὸς ὃ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς* (*αἰετός*).

2, 1. *ἰκέται — λῆξαι]* Quasi praecessisset *ἰκετεύομεν*. Cf. ad Arist. Eq. 1273. *σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δῖα μὴ κακῶς πένεσθαι*. 2. 3. Lacunas indicavit Mein., qui *στεφάνους* et *ἀθανάτων* supplet. 4. *τῆς libri et vulg.* Legendum *τᾶς*. *ἀστεροποῦ* cod. *ἀστερόπου* Herm.

3, 1. *θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς]* *θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς* Mein. Qu. *θεωροὺς ἢ ταγηνιστὰς*, vel *θεωροῖς ὡς ἀγωνισταῖς*, vel *παράφerein ταῦτ' ἀγωνισταῖς*. 2. *πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος]* Lege *ὥσπερ ἀσκούντων τρόπος*. Cf. ad Pl. 585.

4, 1. *γυμνοὶ γὰρ ὄθουν παιδίμους βραχίονας]* *γυμνοὶ δ' ἄνωθεν* — probabiliter Mein. Qu. *γυμνοὶ γὰρ ἄνδρες* (vel *δντες*) —. Vel *γυμνοὶ γὰρ ὄμους καὶ νέους* (*βαρεῖς*) *βραχίονας* —. *βραχίονας ἥβη σφριγῶντας]* Cf. Hermipp. II. 402. *σφρίγει — βραχίονων*. Eur. Her. 858. *νέων βραχίονων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον*. Alciph. III. 19. *σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὄμους*. 2. *ἥβης libri. ἥβη* Ruhnck. *ἐμπορεύονται]* Qu. *ἐσπορεύονται* (vel *ἐκπορ.*). 4. *ποδῶν κύτος* (*αὐτὸς* al.) *libri. τὸ πᾶν κύτος* Schneidewin. Qu. *ἐλαίῳ στέγνα* (aut

᾽ς στέφρα). καὶ ποδῶν κύτος χρίουσιν] κετόδμον λίπους βρούουσιν F. G. Schmidt. Qu. καὶ ποδῶν ἔγνη —, vel τὸ πᾶν δέμας —. Cf. Fr. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμω δέμας. 5. ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν] Cf. Eur. Tro. 653. τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον | οἰκοθεν ἔχουσα χρυστὸν ἐξήκουν ἐμοί. Arist. Pac. 522. οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθεν (δῆμα μυριάμφορον).

5, 1. εἰς ἀργυροῦν τις libri. ἰσάργυρόν τ' εἰς Heringa. 2. χριμάτων (i. e. χρυσμάτων?) libri. χριμάτων Canter. Cf. Fr. 18, 2. ὅλητη παρηωρεῖτο χρίσματος πλέα. Fr. 10, 1. βακχάρει χρυσθέντα. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμω δέμας.

6. ἐν κενῇ γὰρ — οὐκ ἔστι] οὐκ ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρωσι | ἔνεστι recte Herwerden. Cf. Adesp. Fr. 150. πλήρει γὰρ ὄγκω γαστροῦς αὖξεται Κύπρις. Eur. Fr. 887. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν πεινώσι δ' οὐ. Monost. 159. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶσι | πρᾶττουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς (i. βροτῶν). Monost. 156. ἔρωτα πᾶντι λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις. Anth. Pal. IX. 497. 1. V. 113. 1. XII. 150. 5. Adde Eur. Fr. 324, 4. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοντον ἡράσθη βροτῶν, | ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητῆς (ἢ κύπρις?) πέφυχ' ὅδε (ναίειν φιλεῖ?). Log. (ἀλλ') ἐν κενῇ γὰρ —, vel ἐν γὰρ κενῇ τοι —.

7, 2. ἀτέρφθα] κάτφθα Dind. Qu. ἄμ' ἐφθά.

8, 1. δέ τοι] δὲ φησι al. 2. μορφαῖς] Corruptum. φωνῆς ἐν ὄργαις M. Schmidt. Qu. — μορφαῖς αἶδε πόλλ' ἐώκεσαν. Nisi pro ἐπαῖον corrigendum ἐπήσθιον (ἐπήσθιε). Ad πολλὰ subaudiendum videtur κρέα. Hesych. πέτηλοι (πέταλοι aut πεταλίδες?).

9. Ita Meinekios ad Euphor. p. 119 A. μῶν ἀγελᾶς ἦν κεκραμένος πολὺς; | Σ. ἀλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις. “Secundo versu Satyri loquuntur.” 2. λῆξαι libri. λείξαι Mein. τοῦδε τῷ γένει θέμις] τοῦδ' ἄτερ γ' οἶνον θέμις al. τοῦδ' ἄτερ νόμος μέθην F. G. Schmidt. τῷ γένει] Qu. τῇ γένει aut τοῦ ποιοῦ.

3. σκύθη πιεῖν (σκυθῆπιεῖν, σκυθιπιεῖν al.) libri. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγγχείας Σκύθη πιεῖν Mein. ὕδαρῇ σκύφη Schmidtijs, coll. Lycophr. Fr. 2, 1. ὕδαρες κυλίκιον. Alii alia. Qu. καλῶς μὲν (γ' ἂν) οὖν ἂν οἶνον ἐς σκύφον (31.) χέοις. Athen. ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ ποιεῖν (ποτιζέειν F. G. Schmidt. qu. πιεῖν).

10, 1. Qu. (καὶ) βακχάρει. βακχάρει χρυσθέντα] Cf. Fr. 16, 3. μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐόσμω δέμας. 4, 5. 5, 2. 18, 2. ψυκτηρίοις] Suspectum. Qu. μύρω δέμας (cf. Fr. 16, 3.). 2. ἀναστήσαντα — τρέχα] Cf. v. ὀρθόθριξ. 3. πρὸς θείαν libri. προσθήαν Canter.

11, 2. ἢ που] εἶπου cod. R. Qu. εἶπ' εἰ, vel ἦ (num).

12. καρυκκοποιούς ante Casaub. βδελύττομαι libri.

13, 2. σαραβάκων κοπίδων συνομώννυμε] Cf. ad Posidipp. 29, 2. τὸ Σαράβον κλέος. Latet forsā Δελφικῶν κοπίδων δμώννυμε. Cf. Arist. Fr. 551. συνομώννυμε] Suspectum.

14, 1. *δεῦρα* (*δεῦρο*) *μόνον* libri. *δεῦρ' ἀμὸν* Nauck. Cf. Arist. Ran. 847. *ἄρα μέλαιναν*. 2. *κοινόν τε* *οἶνον τε* Schneidewin. Recte. *κορητῆρα* ante Dind. *κυλιγνίδας*] Qu. *κυλίγνια*. Cf. Antiph. III. 120. *οικύαισιν, ὑποθέτοισιν*.

15. *ἐναστρος*] *ἐνοιστρος* recte Reisk., quocum confer *ἐμμανής*.

16, 1. *θοίνην δέ* libri. *θοίνη σε* Casaub. *πάρεσι δέ*] *πάρεσι γάρ* Casaub. Herw. 1. 3. 5. *Bacchi*, vv. 2. 4. *Volcani esse intellexit Welck.* 2. *δὲ* addidit Casaub. 3. *πάμπαν*] Qu. *τὸ πρόπαν*. 4. *πρόσθεν δίδως*] Fort. *δώσεις πάρος*. 5. *καί*] *ἐν ᾧ* vel *ἐπεὶ* Herwerden. *καὶ* addidit Casaub. *ἐκποδὼν ἀπαίρεται* libri. Qu. *ἐκποδὼν* (aut *εὐθέως*) *ἀρθήσεται*.

17. *Ἄρτεμις Σαρωνία* hand dubie dixit Achaeus.

18, 2. *πλεκτόν* libri. *πλέα τὸν* Toup. Post *πλέα* plenum punctum ponendum videtur. 3. *κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ*] Qu. *ἐν διπλῷ ξύλῳ | κύρβιν λέγεις*. Et sic fere Bergk. Haec alterius personae (B.) videntur esse.

ΙΠΙΣ] Scrib. *ΙΠΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ*.

19. *ἀκτηρίδα*] *βακτηρίδα* Passovius.

20. *ἐκολλόπωσε*] Fort. *ἐκολλόπισε*.

21, 1. *πολὺς δ' ὁμιλος πόντιος* (*παρέσπετο*), | *κύκλῳ σοβοῦντες, ἐνάλιος θεωρία*, | *χραίνοντες* — Herw.

22. *δόμους ἐλήλυμεν*] *δόμον ἐλήλυθμεν* al. Cf. Fr. 41. *ἐλήλυτε*.

23, 1. *δ'* Eust. γάρ Athen.

24, 1. *ῥιπτοῦντες*] *ῥίπτοντες* malit Nauck. Cf. Elmsl. ad Her. 150. *τί μ' οὐ λέγοντες*] Qu. *τί οὐ λέγοντες*. 2. *ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ*] Haec mendosa sunt. Legerim *ἐπονείδιστον, Ἡράκλεις ἀναξ*;

25, 1. *πολὺς δ' ὁμιλος πόντιος* — | *κύκλῳ σέβουσιν, ἐνάλιος θεωρία*, | *χραίνοντες* (ita Pors. ad Orest. 909.) *οὐραίοισι τὴν κεκτημένην* conj. Blomf. Gloss. Sept. 379. Qu. *πολὺς δ'* (Erf.) *ὁμιλος πόντιος κύκλῳ σοβῶν* | * * * * *ἐνάλιος θεωρία*. Nisi in *ποντίου κύκλον* (*ποντίου βυθοῦ* G. A. Hirschig.) latet *πόντιον κλύδων'*. γάρ] *δ'* Erfurdt. Cf. ad Fr. 23, 1. *κύκλον*] *βυθοῦ* G. A. Hirschig. Qu. *πόντιος κυκλεῖ σοβῶν*. Confer v. *κυκλοσοβεῖν* Arist. Vesp. 1523. *ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε*. 2. Qu. — — — *ἐναλία θεωρία*.

3. *χραίνοντος θυραίοισιν* libri. *χραίνοντες οὐραίοισιν* Casaub. *χραίνοντες*] An *σαίνοντες* (*σαίνουσιν*)? Cf. Soph. Fr. 700. *χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει* | *σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην*. Vel *σαίροντες* (*verrentes*, unde *σάρον*). Cf. Virg. Aen. VIII. 674. '*aequora verrebant caudis*.' III. 108. '*caerula verrunt*.' *εὐδῖαν ἄλός*] Anglice, the calm (calm surface) of the sea. Cf. Aesch. Sept. 795. Pind. Ol. I. 158. Antiphont. 116, 25. Xen. Anab. V. 18. 19. Fort. *εὐδῖαν ἄλα*.

26. βαβαὶ βαβαὶ βήσομαι γυναικας] Qu. βαβαὶ βαβαῖαξ, τὴν γυναικα βήσομαι, vel βαβαὶ βαβαί, γυναικα βήσομαι (κόρην). Cf. Herod. I. 192, 4. οἱ μὲν ἀναβαίνοντες (ἵπποι) τὰς θηλέας ὀκτακόσιοι, αἱ δὲ βαινόμεναι ἐξακισχίλιαι etc. γυναικες cod. γυναικας Toup.

29. ἐκλωπίζεται] ἐκλωτίζεται Salmasius. Cf. Aesch. Suppl. 963. λωτίσασθε. Eur. Hel. 1609. ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα).

31, 1. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι | τὸ γράμμα φαῖνον] Qu. ὁ δὲ σκύφος μοι (pro με) —, vel τόνδε σκύφον με τοῦ θεοῦ δηλοῖ πέλειν | τὸ γράμμα φαῖνον. 2. φαῖνον libri. φαίνων Toup. Post hoc plene pungendum. 3. Ω NY τό τ' Y πάρεσι ed. Nauck. OY NY τό τ' Y πάρεσι Cobet. C. C. p. 219. Antiquae scripturae (τῆς παλαιᾶς γραμματικῆς) exemplum hoc est in poculo inscripto ΔΙΟΝΥΣΟ (Διονύσου), ut monuit Cobet. τοῦ libri. τό τ' Toup. πάρεσι κοῦκ ἀπουσίαν libri. πάρεσιν οὐκ ἀπουσίαν Porson. Qu. πάρεσιν, οὐδ' —. κοῦκ ἀπουσίαν | ἐκ τοῦπέκεινα —] Qu. κοῦκ ἀπουσία | ἐς τὰπέκεινα —. 4. σὰν τό τ' O κηρύσσειτον ed. Nauck. ΣΑΝ τό τ' OY κηρύσσειτον Cobet., qui, "Appellatur enim, inquit, apud veteres τὸ O οὐ et τὸ Ε εἰ, et Athenaeus in seqq. scripserat, πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ OY (non τῷ O) ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν διφθογγὸν διασημαίνει διὰ τοῦ OY (non O) μόνον γράφουσιν." τό τ' OY] τό τ' O al. Quod verum esse docet Athenaeus.

32, 1. ἡλίσκετ' ἄρα libri. ἄλίσκετ' ἄρα Mein. ἡλίσκετ' ἄν γὰρ (?) F. G. Schmidt. Ipse malim ἡλίσκετ' ἄρα aut ἄλίσκεται γάρ. πρὸς ἀσθενῶν ταχύς] Malim πρὸς ἀσθενοῦς ταχύς. 2. βραχεῖ χρόνῳ] μακροῦ χρόνῳ ('tandem') Herw. βραδυδροῦμον (χελώνης) F. G. Schmidt. αἰετὸς libri.

33. Cf. Arist. Av. 1694. ἐν Φαναῖσι.

35, 1. Cf. Arist. Av. 364. ἐλελεεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρήν. | ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. ἔστιν libri. ἔστ' Toup. 2. προσλαβέτω libri. προσβαλέτω Grot. τις] I. e. quisque. φασιανοῦ libri. φασγάνον Port. λαβῆς libri. λαβῇ Grot. 3. σάλπιγγα — σημαίνεται ante Port. 4. ἐλελεῦ libri] ἐλελεεῦ Toup. Cf. Arist. Av. 346.

37. κήτηρὰι διχόνοι γινώμαι F. G. Schmidt.

38. Hesych. Ταραντῖναι αἵματι βαφαί (Ταρ. βαφαί· τὰ ἀλουργῆ?).

39. Intelligerem Βιβλίνον | ἐδεξιούτο μέθνος (Casaub.) ἡμᾶς πώματι, aut Βιβλίνου μέθνος ἐκπώματι | ἐδεξιούτο. βιβλίου libri. Βιβλίνου Casaub. Cf. Philyll. II. 865. Anon. com. IV. 622. τὸν Βίβλινον στυγεῖ. μέθνος] μέθης al. μέθνος Casaub. μεθύσματος (pro μέθους ἐκπώματι) conj. Nauck. Cf. Eur. Alc. 760.

μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ. Cycl. 149. ἀκράτον μέθυ. Ion. 1198. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ. ἐκπώματι] Qu. με πώματι aut μ' ἐκπώματι.

40, 2. κεράστας] Cf. Soph. El. 568. κεράστην ἔλαφον.

41. ἐλήλυτε] Cf. Fr. 22. ἐλήλυμεν.

42. σὺ δ' ὑγίαινέ μοι] Cf. Arist. Ran. 165. καὶ χαῖρε πόλλ', ὠδελφέ. ΔΙ. νῆ. Δία καὶ σὺ γε | ὑγίαινε. Eccl. 477. ἀλλ' εἰμι· σὺ δ' ὑγίαινε.

43. Sic Grotius, τί χρὴ | τὰ μὴ — ἀναγκάσαι;

45. μόσχον] Fort. μόσχος, aut νοσός. Schol. II. δέον δν (del. δν?) εἰπεῖν νεοττόν ἤγουν ἀλλὰ (dele?) χελιδονιδῆ.

47. 48. 52. Hesych. Ἀχαιοί (Ἀχαιὸς Alberti, cf. ad Fr. 48. 52.).

48. καιρότερον] Confer αὐτότατος (Arist.).

49. κύτταροι] Cf. Arist. Vesp. 1111. Th. 516. Pac. 199.

52. Hesych. Ἀχαιοί (Ἀχαιὸς Urlichs. Αἰσχύλος conj. Nauck. coll. Eum. 1045.).

53. Hesych. Ἀχαιὸς (Ἀλκαῖος Urlichs. prob. Bergk.).

54. Hesych. Ἀχαιὸς (ὁ καὶ Χῖος recte, opinor, Junius). Ibid. οἰνίζειν (οἰάζειν?). Ibid. ὁ κενός (ὁ κύβος aut ὁ κύων?).

Euphorion.

2. Ζεὺς τοι τὰ πάντα] Fort. Ζεὺς δ' ἐστὶν ἄστρο. χῶτι τῶνδ' ὑπέρετερον] Cf. Aesch. Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον.

Philocles.

1. σὲ τῶν (τὸν) πάντων libri. σὲ τῶν ἀπάντων Wagner. Qu. σέ τοι τὸν —, vel σὲ τῶν ἀπάντων δεσπότην (εἶναι) λέγω. Cf. Arist. Pl. 1099. σέ τοι λέγω. λέγω] Om. V. Qu. (θεῶν) λέγω.

4. δορυφόρος] Annon δολοφόρος?

Melanthius.

1. πράσσει τὰ δεινὰ Tzetz. Scripserat, opinor, ὁ θυμὸς **** | τὰ δεινὰ πράσσει etc. Cf. Trag. adesp. 175. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

Iophon.

1, 2. σοφιστῶν ὄχλος] Cf. Cratin. II. 16. οἶον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφρήσατε (?). Soph. Fr. 693. βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται μέλη. ὄχλος ἐξηρημένος] ὄχλος ἐξηρημένος Mein. Nauck. ὄχλον ἐξηρημένος Cobetus, coll. Arist. Eccl. 494. πώγωνας ἐξηρημέναι. Sic πήραν ἐξηρημένους, χρυσία, κολάκων ἀναρεθμήτων συστήματα, etc.

2, 1. καὶ τὰδ'] καὶ τόδ' malim cum Nauckio. 2. ὡς μᾶλλον τις] Qu. ὄσφ βροτῶν τις, vel ὄσφπερ ἂν τις — ζητῇ etc. μᾶλλον ἥσσον εἴσεται] Qu. μείον αὐτὸν εἰδέναι.

Nicomachus.

1. μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν] Cf. Aesch. Fr. 42. θρηνηῖ δὲ γόον τὸν (τιν'?) ἀηδόνιον (ἀηδόνειον codex). Arist. Ran. 683. τρύζει δ' ἐπικλαυτον ἀηδόνιον νόμον. ἀηδόνειον κλαγγήν] ἀηδόνιον κλαγγήν Mein. Nauck. Cf. Nicochar. II. 846. τὸν ἀηδόνειον ὕπνον.
 2. ἀγηλατῶν] ἀγηλατῶν Wagner. ἀγηλατεῖν scribendum esse docent Suidas h. v. et Eust. p. 1704, 5. Cf. Soph. Oed. R. 402. κλάων δοκεῖς μοι — ἀγηλατήσεων.

Agathon.

1. εἰσῆσαν] Cf. Arist. Eq. 605. μετῆσαν.
 3, 2. ἡ πον] Qu. ἡ 'στιν. παίζουσα φρενί] Qu. ρηπίω —.
 4. κουρίμιον — τριχός] Aesch. Cho. 180. χαίτην κουρίμην.
 ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ. Arist. Poet. 18. ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην (l. Νιόβη) etc.
 4, 1. ὁ πρῶτος] Qu. τὸ πρῶτον. 2. ὀρθοί τε] Lege ὀρθοὶ δέ.
 3. Σκυθικῶ τε] Lege Σκυθικῶ δέ. 5. ἐνός τε] Lege ἐνός δέ.
 ἦσαν recte deleverit Mein. Idem postea ἐξυγωμένοι δύο e v. 2. huc irrepsisse iudicavit. Qu. ἦσαν ὀρθοὶ δύο. Ante h. v. nonnulla excidisse suspicatur Nauck. 6. Lege ὅπερ δὲ τὸ τρίτον [ἦν], καὶ (τὸ) τελευταῖον πάλιν. τὸ τρίτον] τρίτον al. τὸ exciderat propter simile vicinum τε —. Requiritur articulus (cf. v. 3.).
 5, 1. μόνου γὰρ αὐτοῦ —] Qu. τούτου μόνου γὰρ —, aut μόνου δὲ τούτου. ἀγέννητον ποιεῖν] Infectum reddere. Cf. Soph. Tr. 743. τὸ γὰρ φανθὲν (malim κρανθὲν) τίς ἂν δύναται ἂν ἀγέννητον ποιεῖν; Aliud est ἀγέννητος (nondum natus), Oed. C. 973. Fr. 739. καὶ θεός] Malim γὰ θεός. 2. ὅσος ἂν ᾗ] ὅσος ἂν ᾗ Porson. Cf. Aesch. apud Athen. p. 335 D. ἔγραψεν ὅσος (ὅσος al.) ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.
 7, 1. φαῦλοι βροτῶν] Malim φαῦλοι βροτοί.
 8, 1. τῇ τύχῃ libri. τῇ τέχνῃ Grotius. χρῇ τύχῃ Elmsl. ad Med. 1062. χρῇ τέχνῃ recte Porson. V. Reisig. ad Oed. C. p. 177.
 11, 1. ποιούμεθα] ἡγούμενοι al. Fort. πονούμεθα. Alioquin omittendum fuisset ὥς. 2. ἐκπονούμεθα] ἐκπονούμενοι al. Fort. αὐ πονούμεθα.
 13, 1. γῶ] καὶ δ libri.
 14, 1. γυνή τὸ σῶμα libri. γυνή τοι σώματος Porson. (σώματος jam Grot.) γυνή τὸ σῶμ' ἀνεμένη δι' ἀργίαν Mein. Phil. Exerc. p. 41.
 16. ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχειν] Imo ἀπὸ —. Cf. Arist. Ach. 483. μὴ διεσπασμένον] Sc. τὸ ὄμμα aut τὸν ὀφθαλμόν. Cf. Arist.

Thesm. 665. πανταχῇ διάρριπον (δὲ ξύπον aut δὴ ξύπον?) ὄμμα.

Antonin. ἦ (l. καὶ) κατὰ τὸν Ἀγάθωνα etc.

18. τρόποις] Figuris, metaphoris.

20. ἐσφάλμεθα] ἐπητέον al.

23. τὰγαθὰ] Cf. Ran. 1462. ἐνθὲνδ' ἀνίει τὰγαθὰ.

25. σοφίας — πλούτου] Malim σοφία — πλούτω.

26. πολλὰ] Saepe. Malim πλείστα aut ὄξιστα.

29. ἀντεύφρασμα] Confer φάσμα (α φαίνω), ξάσμα, χάσμα.

Xenocles.

1. Vix post ὦ σκληρὲ δαῖμον addidisset Xenocles ὦ τύχαι χρονόαμπνικες. Aliud quid scripserat, non χρονόαμπνικες.

Theognis.

1. Scripserat, opinor, φόρμυξ ἄχορδος τόξον.

Critias.

1 sq. Cf. Athenion. com. IV. 557. τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου | ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς | ἀλληλοφαγίας ἤγαγ' εἰς τάξιν τινα, | καὶ τουτονὶ περιῆψεν δν νυνὶ βίον | ζῶμεν.

3. ἀεθλον ante Barnesium. 7. (γένους βροτείου) supplevit Grotius. Lege (ἀπαξάπασαν). 10. ἀπῆγον libri. ἀπείργον Norrmann. Nauck. Herw. 11 sq. λάθρα δ' ἐπρασσον πολλὰ (ἄδικα Bach. Wagner. Herw.), τηνικαῦτά μοι | δοκεῖ πυκνός τις Pierson.

12. πυκνός τις ἄλλος Grot. φρένας πυκνός τις Mein. Malim πυκνός φρένας τις. Qu. πυκνός τις (ἤδη) καὶ σοφός γνώμην ἀνὴρ. Nauckio mutilus videtur versus. πυκνός] Cf. Arist. Av. 429.

13. γινῶναι δὲ δς (δεόση al.) libri. γινῶναι δέος Petit. γινῶναι δέον Norrmann. γινῶναι θεοῦς Herw. δεῖμ' ἄλλο τοῖς θνητοῖσιν et mox εἶη δέος τι F. G. Schmidt. Locus nondum sanatus. 14. τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρα] Qu. τοῖς κακοῖσιν, ἣν λάθρα —, aut τοῖς κακοῖς, ἐὰν λάθρα —. 15. τι addidit Grotius. 18. νόφ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ (φρονῶν τ' ἀεί Bach.) Sextus. δς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. Qu. ἅπαντ' (τῷ νόφ, vel ἀεί τ') ἀκούων. Scribendum foret νόφ, ut in Nub. 580. etc.

19—21. Pro interpolatione habet Herw. "Optime statim post v. 18. sequentur vv. 22 sq." 19. προσέχων τε ταῦτα] συνέχων ἅπαντα conj. Matth. Locus vitiosus. Qu. προσέχων ἅπασι, vel προέχων τά τ' ἄλλα, vel προσέχων τε πᾶσι (vel τὸν νοῦν).

φύσιν θείαν φορῶν] I. e., ni fallor, speciem divinam gerens. 20. ὅφ' (aut ἐφ') οὗ πᾶν μὲν libri. δς πᾶν τὸ Heath. ἐν βροτοῖς] Qu. μὲν βροτοῖς. ἀκούεται libri. ἀκούσεται Norrmann. 21. τὸ addidit Norrmann. 22. ἐὰν δὲ σὺν σιγῇ (aut δὲ σιγῇ) libri.

ἐὰν δὲ καὶ οἰγῇ Nauck. Qu. ἐὰν δέ γ' ἐν οἰγῇ, vel ἐὰν δὲ καὶ οἰγῇ (Mein.). 23. φρονοῦν] Qu. φρονεῖν. 24. θεοῖς ἔνεστι· τοῦσδε Norrmann. (αὐτοῖς) ἔνεστι· τοῦσδε recte Heath. ἔνεστι· τοῦσδε τοὺς λόγους ἀεὶ λέγων Mein. Qu. (αὐτοῖς) ἔνεστι. τοὺς libri. τις recte Musgr. (Cf. v. 41.) τοὺς λόγους (κεῖνος) λέγων F. G. Schmidt.

25. ἡδιστον] κέρδιστον Mein. Nauck. μέγιστον Methner. prob. F. G. Schmidt. Lege μέγιστον, vel κράτιστον, vel ἄριστον, vel βέλτιστον. 26. καλύψας] τυφλώσας legisse videtur Plut. 27. αἰεὶ libri. ναλεῖν Pierson. 28. μάλιστα libri. μάλιστ' ἂν Toup. ἂν ἐξέπληξεν] Lege ἂν ἐκπλήξειεν. ἄγων libri. λέγων Grotius.

30. πονήσεις libri. δνήσεις Norrmann. 31. ἐν' ἀστραπᾷ κατεῖδεν οὐσας] Qu. ἐν' ἀστραπᾷ κατεῖδε φλογέας. 32. δεινὰ δὲ —] Lege δεινὰ τε —. 34. χρόνου — τέκτονος σοφοῦ] Cf. Cratet. 39.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα. χρόνον καλὸν —] χρόνον καλὸν — al. χρόνων κανόνα, F. G. Schmidt. Qu. σεμνοῦ (οὐρανοῦ), καλὸν —, vel λαμπροῦ (θείου, ἄγνου, ἱεροῦ) —. 35. ὅθεν τε λαμπρὸς —] Leg. ὅθεν γ' ὁ λαμπρὸς —. ἀστέρος] ἡλίου conj. Nauck. αἰθέρος Herw. διάπυρος feliciter idem coll. Diog. L. II. 3. 8. οὗτος ἔλεγε τὸν ἥλιον μύθρον εἶναι διάπυρον etc. Xen. Mem. IV. 7. Lucian. Icar. § 7. 36. ἐκπορεύεται libri. ἐκπορίζεται Musgr. εἰσπορεύεται Grot. Suspectum. Qu. ἔρχεται (vel ἐκχεῖται) κάτω. 37. τοιούτους δὲ περιέστησεν libri. τοίους πέριξ ἔστησεν (postea ἔσκηψεν) Mein. Qu. τοιούσδε περιέστησεν. 38. δι' οὓς libri. δι' οὓς Mein. δεινούς Wecklein. F. G. Schmidt. θείους, καλῶς τε Herw. κατώκισεν] καθώρισεν conj. Nauck. Lege διώρισεν. Cf. Aesch. Fr. 181, 2. οἶτον δ' εἰδέναι διώρισα. 39. τὸν δαίμονα καὶ codd. τὸν δαίμον' οἰκεῖν Herm. τὸν δαίμον' ἄρας Herw. Qu. τὸν δαίμον' ἀνεκάς.

40. τοῖς νόμοις] τοῖς φόβοις F. G. Schmidt. 41. οὕτω δὲ πρῶτον] Qu. οὕτω τὸ πρῶτον.

2. ἐστὶν ὀργῆς] ὀργῆς ἐστι al. ὀργῆς ἀπάσης ὁ χρόνος ἐστὶ φάρμακον conj. Nauck. Lege ὀργῆς ἄριστον (aut ἄριστον ὀργῆς) ὁ χρόνος ἐστὶ φάρμακον. In incerti poetae loco appposito, qui comici alicujus videtur esse, ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἐστι — (ὦ δέσποτ', ἄρ' ἔξεστι —; conj. Nauck.) corrigendum suspicor ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἔξεστι —.

3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν] Cf. Eur. Fr. 1064. παρ' αὐτὰ δ' (παραντίχ' recte Cobet.) ἡσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾷ. Theodect. Fr. 11, 3. ῥαθυμία δὲ τὴν παραντίχ' ἡδονήν | λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίπτειν φιλεῖ. Dem. Olynth. III. 22. προπέποιται τῆς παραντίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Eur. Alc. 13. ἤδη τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν.

5, 1. σκαϊότητα πλουσίαν] Cf. Soph. Ant. 1028. αὐθαδία τοι σκαϊότητ' ὀφλισκάνει.

8. ταχύχειρ] Cf. v. δξύχειρ.

Dicaeogenes.

1, 2. τὴν χάριν ποιούμεθα] I. e. χαρίζομεθα. 3. τοῖς ἀνάγκης] τοῖσιν ἄγγιστ' Mein. Recte, opinor. Qu. τοῖσιν ἔγγυς, et pro ἐν γένει fort. ἂν γένει.

2, 2. παρασπίζοντας] Qu. παρασπιστήρας.

3, 1. οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης παιρὶ | ἢ —] Soloecum hoc esse constat. Pro ταύτης corrigendum forsitan πάντως aut aliud quid, nisi potius reponendum καὶ σωφρονοῦντα καὶ —.

2. σωφρονοῦντα κεῖντοχούντ' ἰδεῖν Mein. prob. Nauck. σωφρονοῦντα κεῖντοροῦντ' ἰδεῖν Herwerden. κεῖνθενούντα παῖδ' ἰδεῖν | τὸν ἐξ ἑαυτοῦ F. G. Schmidt. Vereor ut recte. Qu. σωφρονοῦντας καὶ (κεῖν) φρονοῦντας (vel κεῖντοχούντας) εἰσιδεῖν | τοὺς ἐξ ἑαυτοῦ.

4, 2. Qu. καλῶς τὸν αὐτὸν — νέμεις, aut καλῶς — νεμεῖς, aut καλῶς — αὐτοῖς δεῖ νέμειν. αὐτοῖσιν νέμεις] αὐτοῖσιν νέμοις al. Qu. αὖ παισὶν νέμε.

5. θεὸς μέγιστος] θεοὶ μέγιστοι Monost. 238. Quod praefendum. Qu. θεοὶ γὰρ εἰσι.

Diogenes.

1, 1. κλύωμεν libri. κλύω μὲν Schweigh. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας recte Dalecamp. 2. Κυβέλας γυναικας, παῖδας] Qu. Κυβέλην σεβίζειν παῖδας —. 3. βομβοῖσι libri. ῥόμβοισι Pierson. 4. ἀντί χειρὶ libri. ἀντίχερσι Casaub. 5. σοφὴν] Corruptum. σέβειν probabiliter Bergk. φοφεῖν conj. Nauck. θεῶν] Qu. θεὰν aut θεὸν θ'. ὑμνωδόν] ἢ λυδόν al. 6. Λυδάς —] Cf. Soph. Fr. 361, 2. Λυδῆς — πηκτίδος. Βακτρίας] βακχίας Mein. Quod non satisfacit. Nauckio suspectum, quum aliquantum distent Bactrii et Halys. Fort. Καρκίας. 9. ψαλμοῖς τριγώνων] Cf. Eupol. II. 447. καὶ διαψάλλει τριγώνοις. πηκτίδων] Qu. πηκτίδων τ'. ἀντιζύγοις] Qu. κἀντιζύγοις. 10. κρεμούσας, κερκούση, κρεκούσης libri. κρεκούσας Casaub. Qu. κρέκειν τε. 11. ὁμονοεῖ] Qu. ὁμοφωνεῖ.

Astydamas.

1. οὐ addidit Gaisford.

EKTΩP. Plut. οὐδ' ὅτε Καρκίνος Ἀερόπη συνῆν (ἐνίκη?).

2. δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε, τελαμῶνά τε (?), | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς F. G. Schmidt. (κυνῆν et πρόσπολε jam Porson.) Qu. δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολ', ἵνα μὴ παῖς ἐμὸς | αὐτὴν φοβηθῇ. (δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολ', jam Porson.) Vel δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε, | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς. Vel — | μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς. κυνῆν cod. κυνῆν Porson.

3, 1. ἀργυρῶ] ἀργυρῶ recte libri, ut videtur. 2. κυμβία] Cf. com. 3. ῥέοντα δώδεχ' libri. Qu. ῥυτὰ δὲ δυνάδεχ'.

4. γρύψ] I. e. τὸ μὲν γρύψ. Πήγασος] Poculum. Cf. Epinic. com. 2, 9.

5, 1. που κάτω χθονός] τοῖς κάτω χθονός F. G. Schmidt. Lege τοῖς κατὰ χθονός, vel που κατὰ χθονός, ut κατὰ γῆς. Nisi corrigendum τοῖς κάτω νεκροῖς (aut φθιτοῖς). 2. δὲ ποῦ libri. δ' ἔπον Tyrwhitt. δπον γάρ —] δτω γάρ F. G. Schmidt. βίω] Qu. βροτῶ. 3. λελασμένω] λελασμένον ed. olim. λελησμένω Nauck.

5. καί (καί al.) — εἰσὶ libri. καὶν (καί duo codd.) — ὧσι Grotius. Recte, opinor.

6, 1. Qu. (οὔτος δὲ, aut αὕτη δὲ) τοῖς θνητοῖσι. ἀκεσφόρον] Cf. v. σακεσφόρος.

7. ἀδολεσχία] Fort. ἀδολεσχία. Cf. Arist. Nub. 1480. ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.

8, 1. γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος (pro ἀσφαλέστατος) | καλὸν δ' (pro κατ' ἄνδρ') ἐπαινεῖν ὅστις ἂν δίκαιος ἦ | τρόπους τ' ἄριστος [τρόπους τε χρηστός?]. τοῦτον εὐγενῆ κάλει (pro καλεῖν) F. G. Schmidt. Qu. οὔτος δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος, | τὸν ἄνδρ' ἐπαινεῖν — καλεῖν. 2. κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν —] Qu. τὸν ἄνδρ' ἐπαινεῖν —. ὅστις] Qu. χῶστις. 4. et 5. Haec cum praegressis male cohaerere et fortasse comici poetae esse monuit Nauck. 4. ἔνεκα τῶν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἔνα] ἔν' ἄνδρα τοῦτων ἐστὶν εὐρεῖν δυσχερὲς al. (Manifesta interpolatio sec. Nauck.). ἔν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἄνδρ' ἔν' ἐστὶ δυσχερὲς Conington. τὸν ἄνδρα δ' εὐρεῖν τοῦτον ἐστὶ δυσχερὲς, | κῆν αὐτὸν οἱ ζητοῦντες ὧσι μυροῖο conj. Herw. Qu. ἀνδράσιν ἔν ἑκατὸν ἐστὶν ἄνδρ' εὐρεῖν ἔνα, vel ἔν ἑκατὸν εὐρεῖν ἐστὶν ἀγαθὸν ἄνδρ' ἔνα. ἔν' ἄνδρα τοῦτον] ἔν ἑκατὸν ἐστὶν ἔργον εὐρεῖν ἄνδρ' ἔνα Porson. (Praestaret ἔν ἑκατὸν εὐρεῖν ἔργον ἐστὶν ἄνδρ' ἔνα), vel ἔν' ἄνδρα τοιόνδ' —, vel εὐρεῖν τοιοῦτον ἄνδρ' ἔν' ἐστὶ δυσχερὲς, vel τοιόνδ' ἔν' εὐρεῖν ἐστὶ πρᾶγμα δυσχερὲς. 5. καί — εἰσὶ] καί — εἰσὶ al. καὶν — ὧσι Grot. conj. Nauck. Cf. ad Nub. 1152. 8. γένους δ'] ἐνός δ' conj. Nauck.

Chaeremon.

1. Quum in his versibus nulla florum mentio fiat (v. Athen. XIII. p. 608 D.), hoc fragmentum post Fr. 14, 11. collocandum esse suspicatur Friebe Sat. p. 82. καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄνιν ἀντηγυάζετε Herm. Cf. 14, 6. 2. στίλβοντα λευκοχρώματ' ἄρθρα διαπρεπῆ Herm. Qu. στίλβοντα λευκοῖς ἄνθεσιν (vel λευκῶ λειοῖν, cf. 8.) τε διαπρεπῆ. λευκῶ χρώματι] Cf. Fr. 14, 5. χρώμα δ' ὀμμασι | λευκὸν etc. 3. Qu. αἰδώς δέ γ' ἐπεκάθειζεν (ἐπεκαθέζετ').

4. λαμπρῶ — χρώματι] I. e. claro colore. Cf. Arist. Nub. 1012. ἔξεις — χροῖαν λαμπράν (λευκὴν al. male). 5. κόμαι — ἀνέμοις ἐντερύφων] Cf. Menand. IV. 231. γαμηλίῳ λέχει — μοιχὸς ἐντροφῶν. Qu. ὁμοὶ δὲ —. κηροχρῶτες] Annon χρυσοχρῶτες? Cf. Hor. Od. I. 13. 3. 'Cerea Telephi | laudas brachia.' 6. ἐκπε-

πλασμένοι libri. εὖ πεπλασμένου Mein. 7. ξουθαῖσιν ἀνέμοις] κούφοισιν ἀνεμοῖς Herwerden, coll. Aj. 555. κούφοις πνεύμασι βόσκον. Confer ἐγγλῆιν (Aesch.). Athen. ἐπικατάφορος (εὐεπίφορος?).

2. Cf. Diogen. 2. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πέθον. Men. 482, 7. πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν | τύχη 'στίν, etc. 483. τύχη κυβερνᾷ πάντα. Nicostr. com. III. 285. τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'.

6. στεφάνους τεμόντες] στεφάνους τ' ἔχοντες recte Nauck. Cf. Fr. 11. 13, 2. Flores quidem secari sive decerpi solent, non ipsa sarta. ἀγγέλους εὐφημίας] Cf. 11. στεφάνους — εὐφημίας | κήρυκας.

7, 1. στεφάνων ἐλικτῶν] Sic στέφανοι κυλιστοὶ Antiph. III. 26. Eubul. III. 241. Alex. III. 384. 478. 504. Verba τριέλκας κύκλω mendosa sunt. τριέλκας] Fort. καὶ τριπλᾶ. κύκλω] κύκλους conj. Nauck.

8. ῥόδ' ὀξυφειγγῇ] Anglice, bright-coloured. Cf. Pac. 1173. φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνν. ἀργεννοῖς] Confer φαεινὸς, ἐρεβεννός.

9, 1. τέκνα ἔαρος] Cf. Fr. 42, 1. 2. ἔαρος] ἄερος al. Annon ἦρος? Sed ἔαρος est Fr. 13, 2. 42, 1.

10, 1 sq. ἐνθ' οἱ μὲν αὐτῶν — θηρώμενοι (aut αἱ μὲν — θηρώμεναι) Mein. P. E. II. 33. ἐνθεν μὲν] ἐνθ' αἱ μὲν probabiliter Mein. Fort. ἔτεραι μὲν —. 2. ἀνθέων libri. Melius scribetur ἀνθῶν, ut ὀρῶν, etc. ἀλόγων libri. ἀλόγων Herm. ἀλογχον melius Mein. Sic τραῦμα ἀναίματος, ἀχάλκευτοι πέδαι, etc. ἡδοναῖς] Corruptum. Fort. ἡδέως, ἡδονῇ, aut ἐν χερσίν. 3. θηρωμένων τὰ —] θηρώμεναι κομῶντα sagaciter Herm. Cf. Fr. 13. Eur. Hipp. 209. ἐν τε κομήτῃ | λειμῶνι κλιθεῖσ'. Quamquam dicuntur arbores potius quam flores. θηρώμεναι γελῶντα F. G. Schmidt. θηρώμεναι θάλλοντα melius conj. Nauck. λειμῶνων τέκνα] Cf. Aesch. Fr. 313. ἀνθεα λειμῶνια.

11, 2. προυβάλλοντο libri. προυβάλλοντο Canter. Cf. Fr. 6. στεφάνους τεμόντες (τ' ἔχοντες) ἀγγέλους εὐφημίας.

12, 1. Qu. πολλὴν δ' ὀπώραν ἀμπέλου παρῇν ὀρᾶν (vel λεύσσειν παρῇν). 2. περκάζουσιν] Cf. Soph. Fr. 239, 6. ἀποπερκνοῦται. ἄκραισι — οἰνάνθαις] ἀβραῖσι — F. G. Schmidt. χρόνου] ὁμοῦ idem. Suspectum Nauckio. Qu. ὁμοῦ, vel βότρως.

13, 1. σώματ'] Ὠρῶν στέμματ' Jacobs. prob. Mein. P. E. I. 43. Qu. Ὠρῶν θρέμματ' (i. q. τέκνα, Fr. 10, 3). 2. τιθήνημ'] Anglice nursing. ἔαρος] An ἦρος? Cf. Fr. 9, 2. et Fr. 42, 1. ἐκπρεπέστατον] Fort. εὐπρ. Sed cf. Eur. Alc. 333. εἶδος ἐκπρεπεσιτάτη.

14, 1. γὰρ libri. δ' Jacobs. 2. φαίνουσα μαστὸν —] Cf. Fr. 9. Arist. Ran. 409 sq. Arist. Fr. 312. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου | καὶ τῶν ἀποδέσμων οἷς ἐνῆν τὰ τιθία.

- ἐπωμίδος] Imo ἐξωμίδος. Cf. Arist. Fr. 114. Lys. 662. 1021. Hinc ἐξωμίζειν Eccl. 267. 3. χορείας aut χορίας libri. χορεία Casaub. 4. γυμνῆς] γυμνοῖς al. γυμνή Nauck. θεάμασιν] Qu. θεωμένοις. 5. χρώμα — λευκόν] Cf. Fr. 1, 2. σίλβοντα λευκῶ χρώματι (χρώματί τε?) διαπρεπῆ. 6. ἔργον] Suspectum Nauckio. Λεγε εἰκόν' (cf. v. 15. σκιᾶς εἰδωλον), ἔνδον, vel ἐγγύς. ἀνταύγει aut ἀντανγεί libri. ἀντηύγει Schweigh. 8. ἄλλης προσαμπέχουσα] ἄλλη — al. Qu. ἄλλη δὲ προσαπέφαινε (vel πως ἐφαινε). 9. ἡ δὲ κλαγόντων aut ἡ δ' ἔκλαγε τῶν libri. ἡ δ' ἐκραγόντων Casaub. ἡ δὲ ξαγόντων Mein. Cf. ad Arist. Ach. 1146. χλαινιδίων] χλαινίδων al. Qu. χλαινίδων? ὑπὸ πτύχας] Qu. ὑπὸ πτυχαῖς? 10. κάξεπεσφραγίζετο] Qu. ἐνθ' ἐπεσφραγίζετο. 12. ὑπνωμένοι aut ὑπνώμεναι libri. ὑπνωμένοι (i. e. somno sopitae) Lobeck. Qu. αἱ δ' ὑπνίαί γ'. ἐλενίων libri. ἐλενίων Dind. 15. οἰκίας libri. σκιᾶς Casaub. εἰσομόργνυται libri. ἐξωμόργνυτο Mein. σκιᾶς εἰδωλον] Cf. v. 6. μελαίνης εἰκόν' — σκιᾶς. 16. ἀντηύγει] Anglice, reflected. Cf. Eur. Or. 1519. δεινὸν ἀντανγεί φόνον. Adesp. 541, 3. κνανωπὸν ὥς τις Ἴρις ἀντηύγει σέλας. 16. et 17. ab hoc loco sejungendos esse et ad Alphesiboeam referendos conjicit Friebe. 16. πέρσης libri. ἔρσαις Lobeck. ἔρση Bergk. 17. λειμῶσι] Qu. γυλοῖσι. 19. εὐμάθειαν] ἀμαθίαν minus convenienter Nauck. Quid lateat incertum est. Qu. εὐμάθειαν (?) aut εὐδίαν. 20. Cf. Eur. Fr. 553. ἀλλ' ἤμαρ ἐν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. 21. Cf. Soph. Oed. R. 614. χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος. Quem versum a Stobaeo indicari suspicatur Nauck. 23. Fortasse Philemonis versus. κάξεργάζεται] Suspectum. 24. Hos versus non cohaerere et fortasse trium poetarum esse censet Nauck. 1. οὐκ εὖ νοεῖς, εἰ τὸ φρονεῖν εἴπας κακῶς Madvig. Qu. οὐχ, ὥς νομίζεις, σωφρονεῖν ἐστὶν κακόν. τό] τό γε Herm. σὺ τὸ conj. Nauck. 25. οἷ τι μή] Fort. οἱ μηδὲν, aut οἱ μή τι. 26. εὖ om. libri plures. πρὶν γὰρ φρονοῦν μ' αὐτὸς φρονεῖν ἐπίστασο conj. Nauck. Qu. πρὶν γὰρ φρονοῦν τιν' εὖ φρονεῖν ἐπίστασο. 30. πολλούς Stob. πολλὰ Men. mon. 429. 31. ὅλως τὸ κρεῖσσον —] Latet vitium. Qu. φῦναι δὲ κρεῖσσον' —, vel βροτοὺς (θνητοὺς) ὁ θάνατος —. 32, 1. σοφῶν — καλῶς] Fort. σοφῶς — καλόν (aut χρεών). Sed vulgata bonum sensum praebet. 33. Fortasse Philemonis hic locus est. 34. γένειθ' ὁμοίως χάριτας Conington. τὰς χάριτας] Qu. χάριν ποί'. Reponendum fortasse nomen aliquid τὰ τροφεῖα significans.

35. *πρώτιστον*] *πρὸ παντός* Men. mon. 72. Quod fortasse verum est. *ἐν τιμαῖς ἔχειν*] Fort. *εὐσεβεῖν πέρι*.

36. *πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει*] I. q. *υἱῷ ὀργὴν οὐκ ἔχει* (ὀργίζεται).

37. 1. *τὰς ὅλας τιμάς*] Qu. *τοὺς ἄνους βροτῶν*. 2. *οὐκ ἔσχεν ὄγκον libri*. *οὐκ ἔστι σεμνός* (et v. 3. *ἀλλ' ἔσχεν ὄγκον*) conj. Nauck. 3. *ἀλλ' ἔστι σεμνός*] *ἀλλ' ἔστ' ἄσεμνος* Herm. *ἀλλ' ἔστι σεμνός ἐν τε μεταδόσει βροτῶν* Madvig. Qu. *οὐδ' ἔστι σεμνός*.

δόσει ed. *δώσει* cod. *λώσει* Nauck. Qu. *τοῖς σοφοῖς*. 4. *ἡδὺς συννοκεῖν*] Sic Nub. 1069. *οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν*.

39. *ὀργῇ — ὑπηρετεῖν*] Cf. Soph. Oed. R. 217. *τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν*. El. 1306. Ad rem cf. Soph. Fr. 761. *ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὴς | ἐν χειρὶ θηκτῇ, σὺν τάχει δ' ἀμβλύνεται*. Cic. de Sen. 18. 'at sunt — iracundi et difficiles senes.'

40. 1. *ὄνοκαπνοτάτου* ante Scal. 2. *ἐκ γῆς*] Qu. *ἐν γῇ*, vel *οἶσε* (ἐξῆς, ἐκδός, ἐξεις, οἶσαι). *ῥιζοφοιτήτους* recte libri. *ῥιζοφυτύτους* Schneidewin. Nauck.

41. *πάντα τάγαθὰ | ἐν τῷ φρονεῖν ἐνεστιν* conj. Nauck. Qu. *ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ πάντ' ἐνεστι τάγαθὰ | μόνῳ*, vel *ἐν τῷ φρονεῖν πάντ' ἐστὶν ἀγαθὰ δὴ μόνῳ*.

42. Fortasse ex Centauro fabula. Cf. Fr. 10. 11. et Arg. KENT. 1. *ἡ νύμφη*] Corrigo *οἰνάνθη*. Verba *τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον* vitium alunt. Pro *ἐς ὕστερον* fort. *εἰθ' ὕστερον*. Quod ad *ἔαρος τέκνον*, cf. Fr. 9. et 13. 2. *σὺν τῷ ἀνέμῳ*] *συντόμως* Mein. Sed displicet praepositio *σύν*. Fort. *τῷ πάγῳ* (aut *κρύῳ*), aut *τῇ πάχνῃ*. *κεκαρμένῃ*] Qu. *κεκανυμένῃ*.

Antiphon.

2. 1. *κάνωσι libri*, *κάνωσι* Mein.

3. 1. *σοφόν γέ τοι τι —*] Fort. *σοφῶς γέ τοι δὴ —*. *ἔχει*] *ἐστὶ* et *πέλει* al.

4. *ὧν φύσει νικώμεθα*] Qu. *ὧν φύσει τητῶμεθα* (aut *λελείμεθα*). Cf. ad Soph. Aj. 1353.

Dionysius.

1. 1. *σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον*] *τὸν* pro *τὴν* libri. Qu. *σπήλυνγι τῇδ'* (aut *τόνδ'*) *αὐτοστέγω*, aut *ὑπὸ σπήλυνγ' ἴων αὐτόστεγον*.

σπήλυγγα — αὐτόστεγον] Cf. Eur. Fr. 124. 3. *αὐτομόρφων λαϊνῶν τευχισμάτων*. 2. *ἐκβόλειον*] Mendosum. Latet, opinor, epithetum significans immanem, monstrosam, aut *ἐκτείν'* —, aut *ἐκηβόλοισι τόξοισιν δάκος*. *εὐθνηρον κλύειν*] Fort. *ἔκτανον δάκος*.

3. *ῶ*] *ὦ* al. *οὐ* Fiorillo. *αἷς πλείστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι*, |

σύναγρον μολεῖν ἔλειον εὐθήρον κλύω tentat Herw. Apros enim alere loca palustria.

2, 2. μηδὲν ἔσεσθαι libri. μὴ δεῖν' ἔσεσθαι Nauck. Μήδευ', ἔσεσθαι Elmsleius ed. Rev. XXXVII. 76. μέλημ' ἔσεσθαι F. G. Schmidt. Latet aliud quid. Displicet futurum ἔσεσθαι. Qu. πάθος γενέσθαι, vel εἰ δ' ἀξιοῖς σὺ μηδὲν ἀλγεινὸν παθεῖν | μηδ' — — — μακαρίως ἔχεις φρενῶν] Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἔμαν- τῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Eur. Fr. 487, 2. 3. ἔξεν βίον] Lego ἄξεν βίον. Idem suadet Schmidt.

3, 2. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ] Qu. πρὶν ἂν νιν εὖ —, vel πρὶν αὐτὸν ἂν —. 3. τὸν θανόντ' ἐπαινεῖσαι] Qu. τοὺς θανόντας (aut τὸν θανόντα γ') ὀλβίσαι. Cf. v. 1.

4. ἡ γὰρ τυραννὶς —] Cf. Eur. Phoen. 549. τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα, | τιμᾶς ὑπέρφευ —;

5, 1. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὥς δι' ἡσύχου | λεύσσω προσώ- που πάνθ' ὁμῶς ἀεὶ βλέπει] ὁ — ὥς διὰ σκότου | λεύσσω πρόσω- περ ὄνθ' ὁμῶς — F. G. Schmidt., coll. Adesp. Fr. 404, 2. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει. Qu. ὁ — ὦν κατὰ σκότον | λεύσσω πρόσωθεν κτλ. δι' ἡσύχου] Leg. διὰ σκότου. 2. προσ- ὤπου] Imo πρόσωθεν. ὁμῶς libri. ὁμῶς Canter. Nauck.

6. κρεῖττον Men. mon. 208. Stob. etc.

7, 1. Comici locus videtur esse. Utique οὐδὲ εἰς tragicis ignotum est. 2. τοῖς οὐδὲν οὔσιν] Imo τοῖς μηδὲν οὔσιν. Cf. Theodect. Fr. 8, 3. τοὺς μὴ δικαίους. οὐδὲ εἰς ὅλως φθονεῖ] οὐδ' ἂν εἰς θέλοι φθονεῖν F. G. Schmidt.

8. λιτός] Cf. Moschion. 10, 2. λιτός ἐκ τυραννικῶν θρόνων. γενόμενος] αὐτὸς πενόμενος probabiliter Mein., qui comico poetae haec tribuit.

9. Δωρικὸν ἦκεν libri. Δωρὶς τέθνηκεν C. F. Hermann. Qu. Δωρὼ —. Versus ex comoedia sumptus videtur.

10. χρησίμην] Utilem. χρηστὴν exspectabam.

12. ἐριώλην] Cf. Arist. Vesp. 1148. οὐκ οὖν ἐριώλην δῆτ' ἐχρήν αὐτὴν καλεῖν | δικαιοτέρων ἢ καννάκην; ἱακχον] Cum allusione ad voc. ἰά (Rhes. 553.). γαρόταν] Quasi γὰς ἀρόταν.

Carcinus.

ΑΕΡΟΠΗ. Arg. Plut. οὐδὲ δε Καρκίνος Ἀερόπη συνῆν (ἐνέκα?) etc. Aristot. ἢ ἀστέρως οἶους] Haec non intelligo. Carcini videntur verba esse.

ΑΛΟΠΗ. Arg. Schol. Aristoph. οὐδόλως ἂν λυπηθῆς (l. λυπη- θείης).

1. περίδρομον] Cf. Arist. Fr. 182. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σῆμα τῆς ξυνοικίας.

3, 1. *γυναικας ἐξειπεῖν κακόν*] *γυναικά σ'* — Herwerden. *Suspectum ἐξειπεῖν*. Qu. *γυναικας* — *κακάς*, vel *γυναικά σ'* — *κακῆν*. Vel *γυναικας* *ἐξ* *εἰπεῖν κακάς* (et in v. prox. *μίαν* pro *μόνον*). Vel — *ἀποκαλεῖν κακάς*. Vel — *γυναικα πόλλ' εἰπεῖν κακά*. 2. *ἂν εἴη*] Qu. *ἔν ἐστι*. *κἂν γυναικ' εἴη* *μόνον*] Qu. *κεῖ γυναικ' εἴποις μίαν* (sc. *κακά*). Vel *ἀρκοῦν γάρ ἐστιν, ἣν γυναικ' εἴη* *μίαν*. Sed hic videtur sensus esse, the mere mention of woman is enough.

4, 1. *ἄσκειν* — *αἰτεῖν*] *Malim ἄσκει* — *αἰτεῖ*. *εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς*] Qu. *εὖ φρονεῖν* —. *οὕχων* pro *ἐχων* Herw. 3. *δυνήσεται*] Qu. *δυνατός ἐσει*. Nisi legendum potius *κεκλημένος τις κἀγαθός βιώσεται*, vel — — — *τις κἀγαθός κεκλησεται*.

5, 1. *ἄρρητον κόρην*] Cf. Eur. Fr. 64. *ἄρρητος κόρη*. Eur. Hel. 1307. *πόθῳ τᾶς ἀποιχομένης ἄρρητου κούρας*. Fort. *ἄδμητον κόρην*. 3. *μελαμφαεῖς μυχοῦς*] *μελαμβαθεῖς μυχοῦς* Cobet, coll. Aesch. Prom. 219. *Ταρτάρου μελαμβαθῆς κενθμών*. Adde Prom. 1030. *κνεφαῖα* — *Ταρτάρου βάθῃ*. Soph. Fr. 469, 1. *ἀκτὰς ἀπαλωνάς* (?) *τε καὶ μελαμβαθεῖς* | *λιποῦσα* etc. Eur. Phoen. 1010. *σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ* | *δράκοντος*. Apoll. Rhod. IV. 517. *μελαμβαθέος ποταμοῖο*. "Mirabile adjectivum *μελαμφαῆς* et perinde ineptum ac si quis lucem atram vellet dicere." 5. *κόρης μαστῆρ'*] Cf. Soph. Tr. 733. *πάρεσι μαστῆρ πατρός*. Oed. C. 456. *Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ* | *μαστῆρα*. 6. *Λέγε καὶ γῆν μὲν Αἰτναῖον τε Σικελίας πάγον* | *πυρὸς γέμουσι δειύμασιν* —. Vel *καὶ τὴν* (τὴν libri) *μὲν Αἰτναῖοι Σικελίαν πάγοις* | *πυρὸς γέμουσαν* etc. Cf. Eur. Cycl. 97. *Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον*. *τὴν* vulg. *γῆν* Nauck.

Σικελίας] *Σικελίαν* Rhodomann. 7. *πυρὸς γέμουσαν*] Cf. Eur. Fr. 781, 44. *γέμοντα δ' οἶκον* | *μέλανος ἔνδον αἰθάλου*. Fr. 690, 3. *ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις*. Soph. Fr. 1027, 2. *δυσεμβόλοις*] Qu. *δυσπροσβόλοις* (i. q. *ἀπροσβλήτοις*), *δυσπροσβάτοις*, vel *δυσεμβάτοις*. 8. *πένθεισιν δὲ παρθένου*] Qu. *τῆς δὲ παρθένου πόθῳ*. Cf. v. 4. *πόθῳ* — *κόρης*.

6, 1. *οὐ κείνος ἐξέστησε*] Haec mendosa sunt. Qu. *οὐ κείνον ἐξέστησε* (aut *ἐξίστησι*), aut *οὐ κείνος ἐξέστη τι*. *οὐ κείνος libri*. *οὐκ οἶνος* Luzac. *οὐ κέρδος* F. G. Schmidt. Qu. *οὐδ' οἶνος*. 2. *παγείσας φρένας*] *παγείσας μὲν, φρένας* al. *ὀρθῶς παγείσας ἐξαμαρτάνειν φρένας* | *οὐδείς ἐπαίρει* (vel *ἐπαρεῖ*) *καιρὸς* conj. Nauck. Qu. *ὀρθῶς παγείσας* (vel *καθεστῶσας*) *φρένας*, vel *ὀρθῶς παγείσας κᾶμπέδους οὐσας* (vel *ἐμπέδους τ' οὐσας*) *φρένας*.

7. Cf. Theodect. 11, 1. *πολλὰ δεῖ | μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς*.

8. *πολλοῖς γὰρ* —] *Malim πολλῶν γὰρ* —.

9, 1. *χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα*] *χαίρειν σ' ἐῷ* — F. G. Schmidt.

2. *ὁρᾷ*] *ὁρᾷ* conj. Nauck. *ἴδιον libri*. *δίκαιον* Porson. 3. *λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτήμα τοὺς κεκτημένους*] *λυπεῖ γὰρ αὐτοὺς πλεῖστα*

τοὺς κεκτημένους F. G. Schmidt. Idem et ipse conjeceram. Qu. λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τοῦτο —. Cf. Democrit. ap. Stob. Flor. II. p. 52, 23. ὁ φθονέων ἐαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. Anth. Pal. X. 111. ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν εἰς βελέεσσι δαμάζει. XI. 193. ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστίν· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ· | τήκει γὰρ φθονεῶν δμματα καὶ κραδίην. αὐτὸ τὸ κτήμα libri. αὐτόχρημα Nauck. I. e. continuo. Angl. at once. Cf. Arist. Eq. 78.

10. δεινὸν ἐσθ' libri. δειλὸν ἐσθ' Grot. Nauck. Legerim δειλὸν δ'. Respicitur, ni fallor, Eur. Phoen. 597. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. Qu. (ἀλλὰ) δειλὸν ἐσθ' —.

11, 1. ὦ] ὡς recte Valck. 2. ἔχει] ἔχεις Mein. prob. Nauck. Sed ita requireretur πλοῦτε in v. 1.

12. ἀλαβή] ἀσβόλη recte corrigere videtur Nauck.

Theodectes.

1. Cf. Eur. Med. 231. πάντων — γυναικῆς ἔσμεν ἀθλιώτατον φντόν. Hipp. 630. ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους φντόν etc.

2, 2. (μάλιστά γ'), ἀλλὰ supplet Herw. (ἅπαντες), ἀλλὰ Nauck, qui personarum notas affixit.

3, 1. θείων — ξιζωμάτων] Qu. θείων — ξιζωμάτων. 2. ἀξιώσειν λάτρην] Fort. ἀξιώσει' ὡς λάτρην.

4, 1. ὦν] τῶν jure malit Nauck.

5. πόσιν] Qu. πόσιν | θνήσκειν. ἦτις] Fort. ἦν τις.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Arg. Arist. ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν (ὑπερβαλλόντων πόνων? cf. schol. μέχρι μὲν πολλοῦ ἀντέτεινε πρὸς τὰς λύπας καὶ τοὺς πόνους. Anecd. Par. εἰ ἀντιτείνων (ἀντιτείνει?)).

5 b. κόψατε τὴν ἐμὴν χεῖρα. Addendum hoc fragmentum ex Argumento. Cf. Soph. Phil. 1208.

6, 1. ὁ πρῶτος] Lege τὸ πρῶτον (sc. γράμμα). Cf. ad v. 4. μαλακόφθαλμος] καλόφθαλμος Scal. μεσόφθαλμος Welcker. μακρόφθαλμος Herwerden. Qu. μονόφθαλμος. 2. ἔπειτα δύο οἱ libri. ἔπειτα δισοὶ Valck. Qu. ἔπειτα δ' ὀρθοί (et δύο pro πάνν).

Cf. Agath. Fr. 4, 2. ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο (ubi littera H describitur). Eur. Fr. 385. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, | ταύτας διέλγει δ' ἐν μέσοις ἄλλη μία (ubi item eadem littera H describitur). et Achaei Fr. 31. Qu. ἔπειτα δ' ὀρθοὶ κανόνες ἰσόμετροι δύο· | τούτους δὲ πλάγιον διὰ μέσου συνδεῖ ζυγόν. Sed cf. Eur. Fr. 385. 3. διὰ μέσου] διὰ μέτρον, διαμέτρον al.

4. τρίτος — προσεμφερής] τρίτον — προσεμφερές al. Nauck.

6. πέμπται δ'] Lege πέμπτον δ'. 7. Littera Y describitur.

8. πρόσθεν εἰφ' (al. εἰπ') libri. I. e. εἴπα, rarior forma aoristi. Sed nihil dubito quin corrigendum sit πρόσθ' ἔφην, quod proponit Nauck. εἶπον, βόστρυχος (neglecto canone Porsoni) Herw.

8, 4. μὲν γὰρ αὐτίκ' γὰρ αὐτίκ', γὰρ παρ' αὐτίκ' al. παραντίκ' conj. Nauck. Recte, opinor. ἦσαν vulg. ἦσαν frustra Nauck.

6. ἠϋξαντο] ἠϋξον Mein. Nauck. Qu. ἔσεβον aut ἦρον. 7. τῇ φύσει χρωῶνται] Genio indulgent. Cf. Arist. Nub. 1078. χρωῶ τῇ φύσει. 8. διὰν δὲ φωραθῶσιν ὀφθέντες κακοί] διὰν — ἐρδοντες κακὰ F. G. Schmidt. Frustra Herwerden, διὰν δὲ φωραθῶσιν, οἱ φύντες κακοί etc. Vulgo post κακοί ponitur virgula, ego post φωραθῶσιν posuerim. ὀφθέντες κακοί] Cf. Soph. Tr. 452. ὀφθήσει κακός. Oed. R. 509. σοφὸς ὤφθη. Ant. 709. οὔτοι διαπνυχθέντες ὤφθησαν κενοί.

9, 1. δαθανὼν aut δαθανὸν libri. δάκνων Grot. δάκνων ὀργῆς χαλινόν] Imo δάκνων ὀργῇ χελύνην. Cf. Vesp. 1083. ἐπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. Lucian. Cal. 24. ἐνθακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν. Eur. Bacch. 621. χεῖλεσιν διδοὺς δόδοντας. Eubul. III. 230. δάκνων τὰ χεῖλη. Soph. Tr. 976. ἴσχε δακῶν στόμα σόν. 2. δέ σοι vulg. δέ σοί Nauck. 3. τεθηγμένον σὺν ed. τεθειγμένον ἐν cod. A. τεθηγμένω νῦν Nauck. τεθηγμένω] Cf. Eur. Or. 1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Aj. 584. οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη. ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri. ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος sagaciter correxit Nauck. (χρόνος jam Reisk.) Similis locus est Sophoclis Fr. 685. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα καὶς λήθην ἀγει.

4. χυπὸ χεῖρα λαμβάνει] Fort. καὶ τάγ' ἐς λήθην ἀγει.

10, 1. ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσων φλογός] "Ἥλιε] Cf. Aesch. Prom. 1128. ὦ πάντων | αἰθῆρ κοινὸν φάος εἰλίσσων. Eur. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας. Hipp. 455. ἡ καλλιφεγγής ἔως. 6. τυγχάνει πόσις] Sub. ὦν.

11, 1. Cf. Carcin. 7. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτίσαστο. 2. ἤξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλέως] — ἡ κλέος F. G. Schmidt, coll. Plat. Legg. II. 663 A. κλέος τε καὶ ἔπαινος. Soph. Ant. 817. κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσα. Lucian. Somn. 13. δόξαν καὶ ἔπαινον. Recte, opinor. Cf. Eur. Fr. 147. εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. εὐκλεῶς] Malim εὐκλεῶ. 3. τὴν παραντίχ' ἡδονήν] Eadem verba sunt Criti. 3, 2. τὴν παραντίχ' ἡδονήν | ἐχθρὰν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον. Eur. Fr. 1064, 5. παρ' αὐτὰ δ' (παραντίχ' recte Cobet.) ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

12, 2. Versus spurius. 3. μόνον] μόνης Mein. Nihil opus.

13, 3. τῇδ' ἐ' εἰσκομίζεται libri. τῇδ' ἐπεισκομίζεται recte Jacobs. prob. Cobet. τῇδ' ἐ' εἰσκομίζεται Nauck. Qu. ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἐ' (vel ἄμ') —, vel ὁμοῦ δὲ τῇδ' εἴσω κομίζεται λαβών.

15, 1. ἦνεσα] Corrigendum αἰνέσω. Cf. Moschion. Fr. 5, 1. ὁμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε | σιγῇ παρήσω. Qu. ἐγὼ μὲν οὐδέποτε γυναικ' ἐπαινέσω. 2. Cf. Arist. Eccl. 176. ὀρθὸν γὰρ αὐτὴν (τὴν πόλιν) προστάταισι χρωμένην | ἀεὶ πονηροῖς.

16, 1. πολυσπερῆς — φήμη] Cf. Arist. Ran. 1206. Αἰγυπτος, ὥς δ' πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, etc. Soph. Fr. 585. μὴ σπεῖρε

πολλοῖς (1. σπεῖρ' ἐς ἄλλους) τὸν παρόντα δαίμονα. πολυσπερής] Cf. Hom. II. β'. 804. πολυσπερέων. Od. λ'. 364. πολυσπερέας.

17, 1. οὐς] ἦς al. Nauck. 2. ἄνθος ἐξέχρωσε] αἶθος εἰσέχρωσε (Mein.) conj. Nauck. Fort. — εἰσέχρωσε (inussit). 3. συνέστρεψεν κόμας] Confer v. στρεψίμαλλος Arist. Fr. 542. 4. μορφαῖς] φοραῖς Lobeck. ὄρμαῖς probabiliter Mein. Qu. ῥιπαῖς aut αὐγαῖς. ἀναυξήτοις] Annon ἀναυδήτοις?

18. Num ex tragoedia desumpti sint hi versus dubium videtur.

1. τῆς φύσεως libri. τίς φύσις Porson. οὐδ'] οὐθ' al. Nescio an recte. 4. γῆρα δὲ πρὸς αὐτῷ libri. Qu. γῆρας δὲ πρὸς οὐδῶ.

Diogenes Sinopensis.

1, 1. διεσκατωμένης] Cf. v. σκατοφαγεῖν. 2. ὕφ' ἡδοναῖων ἀχθέντες libri. ὕφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες Mein. Recte, ut videtur; sed pro ὕφ' scribendum est ὕφ' (i. e. ἡδονῆς ὕφ'). 3. οὐδὲ βαιά] Qu. οὐδὲ βαιόν.

2. Corrigo θέλω | τύχης σταλαγμὸν (μᾶλλον) ἢ φρενῶν πίθον. Exciderat μᾶλλον (quod apud Theodorum legitur) post simile — λαγμὸν. Cf. Chaerem. Fr. 2. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. In versu apud Gregor. Naz. ῥανίς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης pro μᾶλλον malim κρεῖσσον.

Crates.

1, 1. οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος] Cf. Adesp. 392, 2. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς. πάτρα] πάτρας ante Grotium.

3. ἔτοιμος ἡμᾶς ἐνδιαπᾶσθαι πάρα] Corruptum videtur ἡμᾶς, pro quo ne ἡμῖν quidem satisfacit, quum praecesserit μοι. Nisi pro μοι legendum 'σί.

2. Fortasse Antiphanis poetae comici. 1. ὀνειδισάς μοι γῆρας] Cf. Soph. Oed. C. 971. πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί; Oed. R. 373. Aj. 1298. 2. ᾧ libri. οὗ Gesner. 3. ἦν] ἂν libri.

3, 1. τέκτων — σοφός] Cf. Criti. Fr. 1, 34. χρόνον καλὸν ποικίλμα τέκτονος σοφοῦ.

Python.

1, 1. πέφυκεν δ' ἐφ' ἑτάωμα ὄρον libri. πέφυχ' ὅδε — Dind. φάτνωμ' ὄρον — Fiorillo. In litteris φετωμα aliud quid latere jure suspicatur Nauck. Ipse conjicio φάτνωμ', vel ποταμὸς ὄρονος.

3. λαός libri. ναός Casaub. Cf. Soph. El. 7. οὗς ἀριστερεῶς δ' ὅδε | Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός. Παλλίδης] Φαλλίδης conj. Mein.

5. δὲ libri. δὴ Jacobs. 6. παγκάλως libri. παγκάκως Jacobs. Cf. v. ἡμικάκως. 7. ἀξιοῦσι libri. ἀξουσι Casaub. 8. ποθῶν ἄκραν ἀπ' οἰκῶν (ἐποίκων al.) libri. ποθῶ μακρὰν ἀποικῶν Jacobs.

10. καλοῦσιν libri. κατέχουσιν Schweigh. πρᾶττουσι τί;] Anglice, how they are faring? Cf. Arist. Ach. 753. τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; 12. ἱκανόν] Malim ἱκανῶς. χεδρώ-
παν (χηδρώπαν al.) ὤμων libri. χέδροπα μόνον Porson. et Jacobs.
14. μυριάδας] Sc. μεδίμων. Ἄρπαλον] I. e. Παλλίδην (v. 3).
V. Athenaeus l. i. Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἄρπαλον.
17. ὁ οἶτος] Qu. ὁ ναός. Cf. v. 3. πόρνης ὁ κλεινὸς ναός. ἔστιν]
ἔσται A. Recte, ni fallor. Athen. ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ (del.
τοῦ) ποταμοῦ.

Cleaenetus.

1. γεννητόρων] Cf. Eur. Fr. 814. ὦ πατρώα. χθὼν ἐμῶν γεν-
νητόρων. Ion. 735. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη. Iph. T. 576.
Hipp. 683.
2, 1. εἰς ἓνα ψυχῆς τόπον] Tentabam εἰς ἐνὸς ψυχῆν βροτοῦ, sed
obstat pluralis τοῖς ἔχουσι. 2. ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίνεταί]
Legerim ἐλθόντε μανίαν τοῖς ἔχουσι τίκτετον. Nisi constructio
ἀνακόλουθος est. ἐλθόντα] ἐλθόντε Cobet. Recte.

Moschion.

- 1, 2. κίρεται] Cf. Soph. Trach. 1196. ὕλην τῆς βαθυρροῖου
δρυὸς | κείραντα. Aj. 55. Hinc κορμός. 3. μυρίας λόγῃς] Cf.
Soph. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. Phil. 1168. μυρίον ἄχθος.
Fr. 377, 1. μυρία — νύξ. ὄχλος] Suspectum. Fort. ὄγκος, aut
βαίον ἔγχος, aut μυρίαν λόγῃν κρατεῖ (vincit). Cf. Sosith. Fr.
1, 1. εἰς μυρίους δρονίθας ἀετὸς σοβεῖ.
2, 2. μοῖρα libri] μοῖρ', ὦ Grot. λιταῖς ἀτρωτε μοῖρα Jacobs.
Quod praeferendum. ἀτρωτε] Corrige ἀτεγκτε. Cf. Soph. Oed.
R. 336. ὦδ' ἀτεγκτος ἀτελεύτητος (l. ἀπαράτητος) φανεῖ; Aesch.
Fr. 413. ἀτεγκτος ἀνδρῶπος παρηγορήμασιν. 3. πᾶν τὸ λῆμ'
ἀνάγκης libri. πάντολμ' ἀνάγκη Porson. 4. τῆς τε libri. τῆσδε
Ruhnken. λατρείας ζυγόν] Cf. Soph. 532, 6. τοὺς δὲ δουλείας
— ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας. Eur. 475.
3. κερὸν —] σκαῖον — F. G. Schmidt. σκαῖον] Malim νέκυν
aut δέμας.
5, 4. γνησίως] γνησίω al. Mendosum. Qu. πᾶσι σῶν (sal-
vam, intactam).
6, 1. ἐνδεξαι λόγους] Cf. Eur. Ion. 1607. οὐκ ἀπιστία σοὺς
λόγους | ἐνδεξόμεθα. Andr. 1239. Suppl. 976. Her. 550. Arist.
Th. 1129. 2. οὔς σοι] οὔς σοι sine causa Nauck. κομίζω]
Qu. παραινῶ.
7, 1. ἀνεμῖ] Recurram. Cf. ad Nub. 1058. 3. αἰὼν κείνος]
Qu. αἰὼν δεινός. 5. δυσηλίους libri. δυσσαυλίους (!) malit Nauck.
Legē δυσσημένους. 7. λαγγήνους libri. λαίνους Canter. 9. ἀγκύ-
λοις] καμπύλοις conj. Nauck. 11. ἐδγώτιδος cod. A. ἐδυώτιδος

Grot. Nauck. Aliud quid latere suspicor. Qu. εἶτον κλάδους, et mox δρχάτους τ'. 12. δρχάτονσε τημέλει (τη μέλλει) libri. δρχάτους ἐτημέλει Salmas. 13. κωφεύουσα δέουσα libri. κωφά κη-
 ρεύουσα Mein. κῶφεισιν βρύουσα sagaciter conj. Nauck. κωφά τ' ἐκτρέφουσα γῇ Wecklein. καὶ φυτῶν ἀργοῦσα F. G. Schmidt, coll. Plat. Resp. II. 371 C. κνωδάλων βρύουσά τε alii. 14. βορά] Qu. μάχαι (aut ξριδες) δὲ σαρκοβρωῖτες ἀλληλοκτόνους] Malim σαρκοβρωῖτας (sc. δαῖτας) ἀλληλοκτόνοι (ξριδες). 16. ταπεινός] Qu. ἄσεπτος. νῆτ libri. δίκη Canter. Malim δέκης. 17. ἀμει-
 νόνων] ἀρειόνων malit Nauck. βορά] Fort. ἄγρα. 18. τρέφων] στρέφων conj. Nauck. Herwerden. 20. σπάσας] πᾶσαν al. Su-
 spectum. Fort. λαβὼν aut προθείς. 24. Δημητρός ἀγνῆς] Qu. Δημητρός ἀκτῆς. Hom. Od. β'. 355. Δημήτερος ἀκτῆ. Hesiod. Op. 464. Hom. II. λ'. 630. ἀλφειτον ἱεροῦ ἀκτῆ. ν'. 322. 27. αὐτῇ libri. ἄσπη Wesseling. Leg. ἔπειτ'. περισκοπεῖς] Cf. Callim. Jov. 11. 31. κάπιμοιρᾶσθαι κόνιν] Qu. κάπαμήσασθαι κόνιν. Vel κάπιώσασθαι κόνιν. 32. νεκρούς τ'] τ' om. cod. A. Lege νεκρούς δ'. μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄραν] Qu. μηκέτ' ὀφθαλμοῖς ὄραν. 33. θούνης] Qu. βιοτῆς. Sed cf. v. 14. 34. Cf. Soph. Ant. 256. λεπτὴ δ' ἐπὶ κόνις. 247. 429.

8, 3. ἐπὶ] ἐπὰν libri. τὰ ἡδύονα al. τὰς ἡδονὰς Porson. καὶ θ' ἡδύονα B. τὰ ἡδύονα A. V. etc. καὶ τὰς ἡδονὰς temere cum Porsono Nauck. Confer θῆμέτερον Arist. Lys. 137. 592. σοὶ θ' ἡδέα Burneius Monthly Rev. 1799. σοὶ etiam Trinc. τάλυιονα (et mox τὰπῆχατα pro τάνιαρά) F. G. Schmidt. Cf. Apollonid. Fr. 1, 3. τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς. Qu. του τὰ θ' ἡδέα. 5. εἰλη-
 φεν] Lege εἰληχεν. Harum vocum solennis confusio est.

9, 1. Cf. Eur. Fr. 323. ἦν γὰρ τις αἰνός, ὡς κτλ. Cratin. V. 16. ἦν ἀρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέγων. τρανὸς αἰνός] Leg. τρανὴς αἰνός. Cf. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. Rhes. 40. οὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας. El. 758. 3. αὐτὸν libri. αὐτὸν Halmius.

10, 1. συνέσει ed. σὺν αἰσι M. σὺν αἰσοι (supr. συνέσει) A. σὺν αἰς δ conj. Nauck. φυγὰς δ' δ — F. G. Schmidt. Qu. δόξη συνέσεως. δόξη] δόξης A. corr. 2. λιτός —] Humilis. Cf. Dionys. com. III. 555. λιτός γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνηι. Men. IV. 258. λιτὸν — βίον. Sotad. III. 585. λιτῶς. 4. ἔστειχεν εἰς γῆν] Malim ἔστειχε σιγῶν —. Fort. ἔκλυπεν εἰς γῆν, —. συμ-
 παθές] συννεφές jure malit Nauck. Cf. Eur. Her. 633. κατηφές δμμα. Med. 1012. τί δὴ κατηφείς (κατηφές?) δμμα; δμμα — φέρων] Cf. Eur. Phoen. 1531. ἀλαὸν δμμα φέρων. 8. ἀπας] Qu. πᾶς τις. 9. κἀνθους τ' vulg. κανθούς τ' Nauck. κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύους] Cf. Eur. Or. 134. δμμα δ' ἐκτέξουσ' ἐμὸν | δακρύους. 528. Hel. 1435. μὴ δάκρυσιν ἐκτέξης χροά. Or. 858. ἐξετηκόμην γόοις. Hec. 433 sq. 11. εὐπορεῖ libri. ἐμποιεῖ Haupt. Nauck. Qu. ἐνύπτει.

11. Hi versus leguntur Eur. Suppl. 533 sq., sed in loco parum commodo. 2. *ἑκαστον*] *ἑκαστος* cod. B. Recte. *εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο*] *εἰς τὸ φῶς ἀφίκετο* recte Porson. Ibid. *μόνον* pro *βίον* idem. 3. *ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν*] Imo *ἐκεῖσ' ἀπελθεῖν*. 5. *αὐτό*] Sc. *τὸ σῶμα*. *βίον*] Qu. *μόνον*. 6. *αὐτὸ δεῖ λαβεῖν*] *αὔτε* — F. G. Schmidt. Qu. *αὐθις*.

12. Hos versus Moschioni propter metrum abjudicant Mein. et Nauck. *δμαλὸν ἥσκησεν βίον*] Qu. *δμαλὸν ἤγαγεν βίον*. Anglice, led an even life. In Clementis loco pro *Μοσχίων* *δ κωμικός* corrige *Μοσχίων δ τραγικός*. Tragicī poetae haec esse ostendit *κείνος* in v. 1. Alioqui facilis correctio foret *Μάχων* pro *Μοσχίων*.

Alexander Aetolus.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΙΣΤΑΙ. Confer fabularum titulos *ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ*, *ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ*.

Lycophron.

1, 1. Cf. Arist. Lys. 889. *ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός*. *παιδὸς* libri. *πατρός* Canter. 2. *ἐγὼ μὲν ὕμν, ὡς δρᾶτε, σιτηνῶ*] *Μαλὶμ ἐγὼ μὲν, ὕρεις ὡς δρᾶτε, σιτηνῶ*. 5. *κατέχω*] Pro *οἶδα* aut *μεμνημαι*? *Mendosum*. Qu. *ἔχω δεδειπνηκώς*, vel *οὐπω δεδείπνηχ' ὥδε πλήρες καὶ καλόν*. *Intelligerem etiam οἶδα δεδειπνηκώς*, si metrum pateretur. Post *δεδειπνηκώς* ponatur colon.

2, 1. *κυλίκιον*] Cf. Epicrat. III. 372. *κυλίκια* (f. *κυμβία*). 2. *ὑδαρές*] Cf. com. *τοῦ πεντωβόλου*] Cf. Arist. Pac. 254. *τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ φείδον τάτικον*. 3. *ἀτρέμα*] *ἡρέμα* Herwerden. *δ τ'*] *Μαλὶμ δ δ'*. 4. *δημόνικος* aut *δημόκρατος* libri. *δημόκοινος* Casaub. *ἐπέχόρευε*] Cf. Diph. IV. 394. *ἄριστον ἐπεχόρευσεν*. 406. *ἐπεχόρευε σαπέρδης μέγας*. 5. *θέρμος*] Cf. ad Fr. 3. Diog. L. II. 140. *τράγημα θέρμος ἢ κύαμος*. *τρικλίνου*] *τρικλίνους* aut *τρικλίνων* aut Herw. (Quod praeferendum videtur.) *τριβώνων* tentat idem. Athen. *τῶν Ἑρετρικῶν* (l. *Ἑρετριακῶν*).

3, 3. *τοῖς φιληκόοις*] *πᾶσιν ἐν μέσῳ Athen*.

4. Qu. *συνόντας αὐτοὺς πόλλ'* (saepe) *ὁ τὴν ἔω καλῶν* etc.

5, 1. *ἡνίκα* libri. *ἡνίκ'* *ἀν Jacobs*. *πρόσω*] Procul. Cf. Soph. Fr. 737. *πρόσω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός*.

Philiscus.

1, 1. *καὶ θεοῖς* libri. *κἂν θεοῖς* cum Meinekio Nauck. 2. *μόνον*] Corrige *μόνον* aut *μόνη*.

Sosiphanes.

1, 2. *καταιβάτης*] Latet, opinor, *καθαιρέτης*. Cf. schol. Apoll. Rhod. III. 533. *Καθαιρέτης πολεμίων* (debellator hostium) legitur Thuc. IV. 83. Qu. *εἶναι σελήνης εὐχεται καθαιρέτης*.

2, 1. *πρὸς θυῖν*] Qu. *πρὸς ἔργον*, aut *ἡκέτω* (ἐλθέτω) pro ἡβάτω. 2. *νυνὶ σχές δογῆν* — F. G. Schmidt. Qu. *νῦν δείξον δογῆν ἥνικ'* (vel ἡνπερ) *ἐνδικόν σ' ἔχειν*.

3, 4. Interpunge sic, *ἦν δ' εὐτυχήτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως* —. Alioquin *οὐδὲν ὄντες* scribendum foret. Vulgo soloece post *εὐτυχήτε* virgula distinguitur.

Sositheus.

1, 1. *λαῶν τε* —] Malim *λαῶν δέ* —. Cf. Moschion. Fr. 1, 3. *καὶ βαυδὸς ὄχλος* (?) *μυρίας λόγχης κρατεῖ*. Post σοβεῖ virgula distinguendum. 2. *τε*] Legendum *δέ*. *εὐ τραφεὶς ἀνὴρ*] *εὐδαρσής ἀνὴρ* Herwerden et F. G. Schmidt., coll. Eur. Iph. T. 304. *πρὸς εὐτραφεὶς γὰρ καὶ νεανίας ξένους* | *φράυλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγοῦμεθα*. Qu. *εὐτραφής* (*εὐγενής*, *ἑσθλὸς εἰς*, vel *ἀγαθὸς εἰς*) *ἀνὴρ*. Cf. Soph. Oed. R. 1380. *κάλλιςτ' ἀνὴρ εἰς — τραφεὶς*. De sententia cf. Soph. Aj. 167 sq. 5. *παντός*] Qu. *πᾶσιν*.

2, 1. *οὔτε οἱ* cod. *τούτῳ* Nauck. 3. *φατὸς εὐειδοῦς* cod. *φωτὸς εὐήθους* Arnaldus. 4. *περίπλαστος*] *παράπλαστος* al. *πατρὶ πλαστός* Herm. Sic Soph. Oed. R. 780. *πλαστός ὥς εἴην πατρί*. 6. Qu. *ἔσθει μὲν ἀρτοὺς (ἀρτων?) τρεῖς ὅλους κανθηλίους* | *ὀπιτοὺς ἐκάστης ἡμέρας*. 7. *τρὶς τῆς*] *τῆς δέ* al. *δ' ἓνα δ' ἄμα*] *δ' ἓνα* al. *δ' ἄμα* Nauck. 8. *καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον*] Qu. *ποτοῦ* (*οἴνου*, *ὑδατος*) *μετρητὴν τινά* —. *καλῶν*] *καλὸν* al. 9. *ἐλαφρὰ πρὸς* —] *ἐλαφρὰ πως* conj. Nauck. *πρὸς τὰ σιτία*] Similiter Aristophanes Nub. 176. *εἰεν τί οὖν πρὸς τᾶλφτι' ἐπαλαμήσατο*; 10. *ὀγμόν θερίζει*] *ὀγμοὺς θερίζων* Herm. Cf. Soph. Phil. 163. *φορβῆς χρειὰ στίβον ὀγμεύει*.

11. *δαίνουσι τ' ἔμπης*] *Διόνυσον δμπτῇ* Herm. Latet aliud quid. 12. *ξένος* ante Casaub. *παρεξίη*] *Exspectabam παρή* (pass by).

13. *καὶ κεχόρτακεν* cod. *καλῶς τ' ἐχόρτασεν* Nauck.

15. *θανομένους*] Qu. *πονομένους*. 16. *ἐπιστατῶν οἰδῆα*] *ἔπειτ' ἄγων εἰς λῆα* conj. Nauck. Qu. *ἐπιστατῶν εἰς πεδία*, vel *ἐπιστατῶν δέ λῆα*. 17. *καρπενμάτων*] *κηπενμάτων* Herm. Recte, opinor. Qu. *καρπωμάτων* (Aesch. Suppl. 1001.). *Καρπεύειν χώραν* est Hyperid. apud Poll. VII. 149. Polyb. X. 28. 3. *ἀρδευντά*] *Lege ἀρδεύων τε* —. *πότιψ*] Imo *ποιῶ*.

20. *αὐτῷ κυλίσας*] Qu. *αὐτοῦ* (*αὐτόθι*, *πέδῳ*, *ἄφνω*, vel *λάθρα*) —. *φέρει*] Qu. *τε θείς*. 21. *γέρων* — *ἡρίστησεν* cod. *γελῶν* — *ἡρίστισεν* Casaub. Tzetz. *ἡσθιεν ὄνων τριῶν φορτίων* (l. *φορτίον* aut *φορτία*).

3, 1. οὖν] εἰς Eichstaedt. Recte, ut videtur. ἐρρίφη ποδός] Cf. Soph. Tr. 779. μάργας ποδός γιν. 2. σοφός τις ὥσπερ διάκος cod. σόλος τις ὥσπερ Casaub. ὥσπερ σόλος τις melius Herm. Nunquam tamen, opinor, ita postponitur ὥσπερ. 3. πνθιο . . . libri. Τιρύνθιός τις conj. Nauck. Malim αὐτὸν τίς; ἐλπé. B. τίς γάρ —;

Aeschylus Alexandrinus.

1, 2. κρύπτειν τάδε] Malim κρύπτειν κακά (aut τύχας).

Apollonides.

1, 1. Cf. Arist. Vesp. 1299. οὐ γὰρ δ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν; 2. οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδή] οὐ πλούτου] Qu. οὐ γένους aut οὐ πέπλων. 3. εἶχε] ἔσχε (aor. gnom.) malit F. G. Schmidt. 4. καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς] Qu. καὶ δικαίον κεῦσεβοῦς, vel καὶ γυναικας εὐσεβοῦς, vel potius κεῦσεβοῦς εἰς τοὺς θεούς. Haec vitiosa sunt. 5. γνώμη δικάα] κοινή διαίτα F. G. Schmidt. Suspectum δικάα, nisi vera est Meinekii correctio τάγαθὰ pro τάνδικα, quod tamen non sollicitandum videtur. Qu. ὁμόνοια κοινή. Sed cf. Eur. Hipp. 427. γνώμην δικαίαν κάγαθὴν. et ad Soph. Ant. 667. Bacch. 995. ἀδίκῳ γνώμῃ. φρονοῦσα τάνδικα] φρονοῦσα ταῦτ' ἀεί Herw., coll. Hom. Od. ζ'. 120 sq. Eur. Med. 14 sq. Non temere sollicitandum τάνδικα. Cf. Eur. Fr. 829, 3. εἰ Ζεὺς δ' ἄλωτος μηδὲν ἐνδίκον φρονεῖ. Fr. 588, 1. εἰς τοὶ δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων | κρατεῖ. El. 1096. εἰ δίκαι' ἐκείνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκα. Fr. 429, 2. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον. Hipp. 930. ἡ φρονοῦσα τὰδικα. καὶ φρονοῦσα τάνδικα] καὶ φρονοῦσα τάγαθὰ Mein. Qu. μὴ φρονοῦσα τάνδικα.

Biotus.

1, 1. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι —] Qu. τὸ θρέψαι δέ (vel γε) βροτοῖσι —.

Chares.

1, 1. γαστρός δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν] Qu. γαστρός δὲ πειρῶ πανταχοῦ κρατεῖν ἀεί. Cf. Fr. 2, 2. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν. Sed cf. Eur. Fr. 413, 1. μήτ' εὐτυχοῦσα, πᾶσαν ἡνίαν χάλα. Legitur hic versus etiam Men. Mon. 81. 3. τοῦ δέοντος] τοῦ δοθέντος temere Nauck. Nil mutandum. ἐνδεῖται πλέον] Ἰεγε εἰ δεῖται πλέον. 4. δὲ γαστρός μὴ] δὲ μὴ γαστρός al. 5. οὕτως] Om. Stobaei cod. Vind. οὕτως al. τὰ πλείω] Qu. τὰ πλείστα. ἔχει κακά] Qu. ἔχειν φιλεῖ, vel φιλεῖ τὰ πλείω (πλείστα) τῶν κακῶν ἔχειν ἀεί.

2, 2. δ] Malim ὥς cum Nauckio. Defendi posse δ putat F. G. Schmidt, si versum 3, ut interpolatum, deleveris.

Demoxax.

1. *θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦς*] Cf. Men. mon. 243. *θνητὸς πεφυκῶς μὴ φρονεῖθ' ὑπέρθεα* (μὴ φρόνει θεοῦς ὑπερ?). Nisi potius — *μὴ φρόνει τὰ τῶν θεῶν reponendum est*. Utique tragicum est *γεγῶτες*. Similiter Sosph. Fr. 3, 5. *ἦν δ' εὐτυχῆτε μὴδὲν ὄντες, εὐθὺς ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε*.

Hippothoon.

2. 1. Cf. Soph. Fr. 662. *ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας*.
3, 2. *ἐν κήδει*] *οὐν κήδει* malit Nauck. Qu. *ἐν κήδει γὰρ ὦν* | *ἄλλων* —. 3. *δίδουκε μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν*] Qu. *δίδουκεν ὥστε μὴ ἔαμαρτάνειν*. Sed cf. Suppl. 900. *ἐφρούρει μὴδὲν ἐξαμαρτάνειν*.
4. *παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς*] *Lego* — *τοὺς σοφοῦς ὄντων νέων* (vel *νέων* *ἐτι*). *παίδων*] Fort. *παιτέρας*.
5. *γῆρας λεόντων* —] Cf. Vesp. 1068. *ὡς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν κικίννους νανιῶν* etc. *λεόντων*] *λέοντος* al.

Isidorus.

1, 1. *μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημενός*] Qu. *μορφὰς ἀτερπεῖς εἰσορᾶν* (*εἰσοδεῖν*, aut *saltem* *δρῦμασιν*). 2. *παρεμφερεῖς*] *Malim προσεμφερεῖς*. Cf. Adesp. 90. *ἄγαλμα* — *θεῷ προσεμφερές*.
2. *τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν*] *τοῦπίσω* — Nauck. (ex Monost. 249., ubi idem versus legitur). *τοῦπίσω μὴ ἔρα βλέπειν* F. G. Schmidt. *Lego μὴ πρόσω* (procul, Angl. far off) *πειρῶ βλέπειν*. *τὰ ὀπίσω libri*. *τοῦπίσω* Nauck. Cf. Patrocl. trag. Fr. 1, 6. *πρόσω βλέποντες*.

Mimnermus.

1, 1. *δεινοὶ* —] Anglice apt —. 2. Menandro tribuit cum Porsono Meinekius, Euripidi Bergk. *οἷα δὴ* —] *ὁποῖα δὴ* — recte, opinor, Bergk. *ὑπὲρ φόβον*] *ὑπέρφοβα* cod. B. Recte. Cf. Xen. Eq. 3, 9.

Patrocles.

1, 3. *καὶ πάντας (τοὺς λόγους) ἐννοοῦμεν* etc. Herw. 4. *δεινὸς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους*] Fort. — *ὀρῶντες λόγους*. Sed cf. Soph. 846. *βαίαν μοι — πέμπε λόγων φάμαν*. 1445. *ὦ φθέγμα ποθενὸν ἐμοὶ πέμψας*. 5. *πάντα συννοοῦμεν*] Melius conveniret *πάντα προσδοκῶμεν* aut *πάντα δὴ νοοῦμεν*. 5. *ἐκπράξιεν*] Qu. *ἐκπράσσειν*, vel *ἐκπράξαι*. 7. *ἀθλίον μῦθον*] Qu. *ἄθλιοι βροτοί*. In fine hujus versus, non post *βλέποντες*, interrogationis nota ponenda est.

Pompeius Macer.

1, 3. τε ed. τι libri. τί Nauck. προσλάξεσθε] Scrib. προσλάξυσθε, ut in cod. Voss. Cf. Eur. Hec. 64. γεραιᾶς χειρὸς προσλαξύμεναι Phoen. 1654. λάξυσθε τήνδε. Ion. 1266. 1402. Bacch. 451. 503. Med. 956. Iph. A. 622. Rhes. 877. Herc. 943. λάξυσθαι. καξάρτεσθε libri. καξαρτᾶσθε Valck. 5. ὑμῖν] ἡμῖν al. παντὸς βίου] Qu. τὸ τοῦ βίου, vel πάντως βίου. 6. ἡβῶσ'] Cf. Sosiph. Fr. 2, 1. θυμὸς ἡβάτω.

Zenodotus.

1, 1. κηρύσσεται δει libri. κηρύσσεται μὲν ἡ ῥετή (ἀρετή) recte Valck. κηρύσσεται γὰρ ἀρετή Nauck. 2. ἔσχε] Qu. ἴσχει.

Zopyrus.

1, 2. βροτὸς libri. ἔρωτος Gesner. εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι libri. ἐντυχῶν — Mein. εὐμενῇ — conj. Nauck. εὐτυχοῖ δὲ τὸν θεὸν λαβὼν Schmidt. Anal. p. 49., coll. Herc. 613. Iph. T. 329. Ipse correxerim εὐμενοῦς δὲ τοῦ θεοῦ τύχοι. Cf. Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος.

Thespis.

1. νεβρίδ' ἔχων ἐπενδύτην] Cf. Eur. Bacch. 137. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἔνδυτον. 111. σικκῶν ἔνδυτον νεβρίδων. 24. νεβρίδ' ἐξάψας χροός. 249. 695. Phoen. 798. 1742. ἐπενδύτην] Indusium. Cf. Soph. Fr. 391. λινογενεῖς (νεοπλυνεῖς al.) ἐπενδύτας. Nicoch. II. 843. S. Joann. Ev. XXI. 7. Est autem ἐπενδύτης ἀνδρεῖος χιτωνίσκος (Eust. p. 1166, 51.).

2. οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω] οὐκ ἐξακούσας οἶδ' — Methner. prob. F. G. Schmidt., coll. Soph. Phil. 676. λόγῳ μὲν ἐξήκονσ', δῶπα δ' οὐ μάλα. 682. Oed. R. 704. Eur. Suppl. 684. Iph. T. 901. etc. Qu. οὐχ ὑπονοήσας (aut potius οὐκ ἐξακούσας) οἶδ'.

3, 1. πρωτεύει θεῶν] I. q. προεβέβηται θεῶν. ἀσκάων libri. ἀσκει jure malit Nauck. τόδ' ἡδὺ μόνος (ut vid.) libri. Correxerit Grotius.

4, 2. ἀπό] γάλα recte corrigere videtur Nauck. 6. αἰθοπα recte delet idem. Apud Clementem pro ἐπέπαλλεν corrigo ἐπέλιζεν; Correctione egent πλήκτρον et σφίγξ. Cum βέδν confer Aeolicum Βδεὺς pro Ζεύς.

ADESPOTA.

ADESPOTA.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM I.

1. βροαζούσης] Cf. ματτιάζειν, δφρνάζειν.
- 3, 1. Sophoclis videtur esse. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν
ἄρνησο] Cf. Eur. Andr. 696. ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνεται.
δόκησιν] I. q. δόξαν. Cf. Soph. Oed. R. 681. Tr. 426. ἄρνησο]
Cf. Soph. Ant. 903. ἄρνημαι. Tr. 711. ἄρνημαι. Phil. 837. ἄρνεται.
2. τοῦ πᾶν δρῶντος] Qu. σοῦ πᾶν δρῶντος. κερδανεῖς libri.
κερδανεῖ Nauck. Cf. Soph. Ant. 312. οὐκ ἐξ ἀπαντος δεῖ τὸ κερ-
δαίνειν φιλεῖν.
- 5, 1. Sophoclis fragmentum 400. λεπτοσπαθήτων χλαϊδίων]
Cf. Soph. Fr. 791. ἀσπάθητον χλαῖναν.
6. σύγγαμος πατήρ] I. e. matrimonio junctus. Suspectum
σύγγαμος.
7. Sophocli recte, opinor, tribuit Dind. ad Fr. 497. 2. Cf.
Soph. Phil. 3. ὃ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς.
- 9, 2. γ' οὖν Plut. γοῦν Musgr. ὥς γαμεῖν] Qu. πρὸς γάμους.
εὖ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις] Qu. εὖ γοῦν (vel γε) πρὸς γάμους ἔχεις.
10. κοῦδαμῇ] Annon κοῦδαμῶς? μακράν] Non μακρόν.
I. e. ἀνευ πόνου. Cf. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακράν (i. e. μα-
κράν ἀπόν) λέγεις. Oed. R. 220. Tr. 962. Anglice, a work of
time.
11. Possis etiam δντως, ἦσαν, ἐστέ. σωτήρες ἐνθα —] σω-
τήρες ἐσθλοὶ — (i. e. Castor et Pollux) Cobet. σωτήρες εὖνοι conj.
Nauck. Qu. σωτήρες ἐσμεν —.
14. ὥς πονηρὸς εἶ] Fort. ὥς σκληρὸς τις (aut τις σκληρὸς) εἶ.
15. ἀείζων πένθος] Cf. Soph. Phil. 259. ἡ δ' ἐμὴ νόσος | ἀεὶ
τέθηλε etc.
- 16, 1. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὥδε θνητοῖσιν νόμον —] Qu. καὶ
γὰρ τιν' ἄλλον θντα (vel τόνδε) —, vel τοῦτον γὰρ ἄλλον θντα —.
ὥδε] τόνδε conj. Nauck. Qu. θντα. νόμον] Qu. βίον. 2. διαι-
ρῶν libri. διαθρῶν Valck. οὐδὲν ἄν vulg. οὐδὲν ἦν Nauck.
Lege οὐδὲν ὄν. 3. ταῦτ' ed. ταῦτ' Mein. Nauck. Qu. πάντ'.

19. αἴγλην] Corrige αἴγλη. Cf. Eur. Suppl. 990. Tr. 321. 549. Rhes. 534.

20. Qu. οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις τὴν ἐξοδον | πλανῶν.

21. ἔσει κακός] Qu. φανεῖ (aut λέξει) κακός. μένων] Sc. οἴκοι, domi. Cf. Vesp. 1115.

22. Dindorfio Soph. 926 b.

28. Cf. Soph. Oed. C. 1597. δυοσπινεῖς στολάς. 1259.

30, 2. δίνης περωτὸς φθόγγος] An δίνης περωτοῦ φθόγγος?

35. θηλύφρων] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδρόφρων γυνή.

44. Cf. Eur. Herc. 1214. τὸν θάσσοιτα δυστήνους ἔδρας.

47, 2. καὶ] Scrib. κῆν.

50. νέφος] Malim νέφη.

51. δολοπλόκου] Cf. Aesch. Cho. 220. ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὧ ξέν', ἀμφ' ἔμοι πλέκει;

52. Cf. Adesp. 67. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

53. στέρξαντες] Malim στέργοντες. οἱ δὲ —] οἶδα, — F. G. Schmidt, coll. com. anon. IV. 673. γαμῶ γέρον ὦν, οἶδα, etc. Qu. οἶδε. Ante οἱ δὲ virgulam posuerim.

54. φύλασσε] φύλαττε Anecd. Boiss.

55, 1. οὐδέ] Qu. οὔτι. κακῶς δεδρακόσιν] Malim κακὸν —.

3. οὐδ' ἂν libri. οὐδ' ἦν aut οὐδ' ἂν conj. Nauck. 4. εἶναι] ἔστι libri deteriores, οἶμαι paullo audacius Nauck. Fort. οἶμαι προσήκειν. τῷδ'] τῶνδ' malit Nauck.

56, 1. Cf. Arist. Nub. 1415. κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; (Eur.). 2. Οἶνεὺς δ' ἄρ'] Qu. Οἶνεὺς δ' ὀδ'.

57, 1. κατ' εὐνοίαν φέρων] κατ' εὐνοίαν φρενῶν Schneidewin. Recte, opinor.

59. Julian. τοῦτο (τούτω?) τῷ γένει σύμβολον. Greg. Naz. ὦμος (l. ὁ ὦμος) τοὺς Πελοπίδας.

60. θεοκτίσταν φλόγα] Imo θεόκτιστον φλόγα.

61. Qu. τὸ γὰρ θανεῖν οὐ δεινὸν —, ut in Men. mon. 504. τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν (l. οὐ δεινόν), ἀλλ' αἰσchrῶς θανεῖν. Cf. Eur. Bacch. 1305. αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὀρῶ.

62. ἐξηγντοῦμεν] Imo ἐξαντλοῦμεν, quod melius cum ἐπεισρέει concinet. Et sic cum Suida Meinekius. Pro ἐπεισρέει exspectes ἐπεισρεῖ. Qu. ἐξαντλοῦμεν — ἐπεισρέει, vel ἐξηγντοῦμεν — ἐπέρρει (Lucian. Herm. 61. ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντλούμενον etc.). Poeta ἐπέρρει pro ἐπέρρει metri necessitate coactus videtur posuisse.

63, 2. στρώων τε κοίτας] Fort. στόρνν —. Cf. Soph. Tr. 902. κοῖλα δέμνια | στορνύντα. 3. αἶρον, αἶγρον, αἶγρον al. Fort. αἶρε, affer, ut in Arist. Pac. 1. αἶρ' αἶρε μᾶζαν. κέρα] Confer ἔλα, βᾶτε.

66. ἀκρότητα κύμβαλα] Qu. καὶ κροτητὰ (i. e. crepantia) κύμβαλα. Cf. Soph. El. 714. κτύπον κροτητῶν ἀρμάτων. Soph. Fr. 226, 1. κροτητὰ πηκτίδων μέλη. καὶ ἀκρότητα Athen.

67. Cf. Adesp. 52. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

68, 2. τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως] Qu. ἐφ' ἡμέραν —, vel saltem τοῦφ' ἡμέραν —. Cf. ad Adesp. 107, 2. Soph. Fr. 520. τὸ κατ' ἡμαρ ὅπως ἡδιστα πορσύνων. 3. τὸ μηδέν ἐστι] Cf. Arist. Av. 577. ἦν — ὑμᾶς — εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν.

69. διψῶσαν φόνον] Imo μαιμῶσαν φόνον. Cf. Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (διψῶσαν v. l. in schol.) φόνον. Ignota locutio est διψῆν τινος. Vox rarior in usitatam facile transire potuit. Conferri tamen forsitan potest Trag. Adesp. 188. ὡς οἰνοπλήγες καὶ μεθυστάδες γάμων.

72, 1. Euripidis videtur esse locus. 2. τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας] τοὺς μὲν ἀπ' ἄκρων καταπίπτοντας (—) | δρθοῖ [κλίνει?] θεός, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας αἰρεῖ F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 608. ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἄν τις αἰροῖ μοῖρα πάλιν. Or. 974. φθόνος νιν εἴλε θεόθεν. Soph. Ant. 1158. τύχη γὰρ δρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει | τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεῖ. Fr. adesp. 75. Archil. Fr. 56. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν ἀνδρας δρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονὶ, πολλάκις δ' ἀνατρέπονσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπίους κλίνουσ'. Soph. Oed. C. 1455 sq. Tr. 117. Herod. I. 13. 6. τύχα τις Matth. Herw. τις deest in libris.

3. κραίνει] κρίνει malit Nauck. 4. εἰ παρὰ τ' Matth. Herw. Qu. ὡς —, vel παρὰ τ' ἐλπίδα (γὰρ) καὶ παρὰ δόξαν. παρὰ δίκαν] παρὰ δόξαν Herw. 5. ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας] ἀπ' οἴκων ἀποπίπτοντας Gesner. Herw. Qu. ἀφ' ὕψους (vel ἀπ' ἄκρων) καταβάλλουσα (κατάγουσα). Cf. adesp. 75, 4. 6. ἀτὰρ θεοῦ] Haec mendosa sunt. ἄτερ θεοῦ Gesner, quod non satis facit. ἄτερ βίον Grot. Herw. Fort. εἰς ζόφον. εὐτυχοῦντας ἄγει] Qu. εὐτυχεῖν ποιοῦσα. ἄγει] An ὀρώ?

73. πόντου πλάνητες] Qu. πόντου στένοντος. Vel πόντου προβλήτος Λευκοθέας ἐπώνυμος (ἐπώνυμον). Mendum alit hic locus.

75, 1. Cf. Adesp. 402. Men. mon. 412. οὐδείς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται. Greg. Naz. II. 155 B. οὐδείς μέτ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλευέται. ἐπίσταται] βουλευέται al. 2. βραχεῖαν — ῥοπήν] Cf. Soph. Oed. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή. Tr. 82. Oed. C. 1508. Fr. 499. εἰ in ἦν mutavit Nauck. 3. et 4. ἦ vulg. καὶ conj. Nauck. Quod magis placet. 3. ἦ τοὺς — ἦ τοὺς] Qu. τοὺς μὲν —, τοὺς δ' αὐτ'. καὶ τοὺς ταπεινοὺς ἤρεν εἰς ὕψος μέγα Nauck., coll. Eur. Fr. 424, 3. τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὰ δ' ἤρε' ἄνω (ἤρεν αὐτ'). καὶ — ἤρε τῶν νεφῶν ἄνω F. G. Schmidt., coll. Soph. Phil. 1092. αἰθέρος ἄνω. Philem. IV. 58. καὶ τὴν ὀφρὸν μέχρι τῶν νεφῶν ἀνασπάσης. Qu. — ἤρεν εἰς ὕψος μέγα. 4. τοὺς ἀφ' ὕψους] Qu. τοὺς καθ' ὕψος, vel ἦ τοὺς δοκοῦντας. κατάγει

vulg. κατήγαγεν Nauck. Qu. κατήριπεν, vel καθεύκυσεν, vel καθεύλεν αἶ.

76. Sophoclis fortasse versus. Cf. Soph. Oed. C. 345. ὧς τις ἀφ' αἵματος ἡμετέρου προφανεῖσα.

77, 1. χρεὶ σαφῶς] χρεὶ μὴ σαφῶς recte Fix. (Exciderat μὴ propter simile vicinum χρεὶ.) χρεὶ τὸν σαφῶς Letronn.

79. Cf. Soph. Phil. 62.

80. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς —] ἔργοισιν ἐσθλοῖς — F. G. Schmidt. Malim ἄλλοις σὺν ἐσθλοῖς.

82, 2. τιμηέστατον] τιμέστατον (?) Nauck. Recte se habet τιμηέστατον aut τιμώστατον. Cf. Soph. Ant. 702. Sophoclis, opinor, versus.

83, 1. Sophoclis, ni fallor, versus. Utique stylum ejus redolent. Praeferenda videtur lectio πρᾶγμ' (pro πῆμ'). δάκνον ψυχῇ] Cf. Soph. Ant. 317. ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ πλὴν τῇ ψυχῇ δάκνει; Aj. 1119. Phil. 378. 1358. Tr. 254. 1117. 3. οὕτως] Suspectum.

συμφοροῦσα libri. συμφορᾶς δει recte Sūvern. συμφορουροῦσ' δει (i. e. συμπαραμένονσα) — Cobet. συμφορᾶς — κηλῆς] Cf. Soph. Oed. R. 833. τοιάνδε κηλῖδα συμφορᾶς. 1384. Oed. C. 1134. ὃ τίς οὐκ ἐνι | κηλῆς κακῶν ξύνοικος; 4. ἐκ βυθῶν] Qu. ἐκ βυθοῦ. Sic Soph. Phil. 783. ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα. Aj. 1083. ἐς βυθὸν πεσεῖν. Sed Phil. 783. ἀνακουφίσαι κάρα | βυθῶν ἐτ' οὐχ οἶα τε. ἀναστρέφει] Suspectum.

84, 1. (οὕτως) ἔμοιγε — Herwerden. Sophoclis videtur esse. Cf. Ant. 181. El. 676. ἔμοι γένοιτο καὶ πάλαι δοκεῖν] ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ Grotius. ἔμοιγε (τοῦτο) νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ F. G. Schmidt. Cf. Soph. Ant. 181. νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.

85, 2. Cf. Menand. IV. 291. ἀνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν. 3. ἅπασιν — θνητοῖς] Annon ἅπαντας — θνητούς?

4. ἐνδιδοῦς] Qu. ἐκδιδοῦς. 5. ἀγνωμόνει] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum.

86. Cf. Soph. Oed. C. 611. θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία. πίστις libri. καὶ πίστις Klotz. Qu. πίστις δ' αἶ.

87, 3. δεινὸν — πρίον' recte Porsonus. Prior in πρίων longa est. Cf. Soph. Fr. 787. Trach. 699. 4. οὐδ' εἰ] Lege οὐτ' εἰ.

προβάλοις libri. περιβάλοις Nauck. Ipse malim προσβάλοις. Cf. Adesp. 93, 3. πολλὰ προσβάλλει κακά.

88, 1. et 2. οὐνεχ'] Imo εἴνεχ'. 1. οἱ πολλοὶ πόνοι] Anglice, those many labours. Cf. Soph. El. 564. τὰ πολλὰ πνεύματ'.

2. εἴνεκ' recte ed. ἔνεκα cod. Par. οὐνεκ' Nauck. οἶκον στεγανόν] Cf. Soph. Ant. 114. λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. 4. δνόμασιν] ὁμμασιν F. G. Schmidt. Qu. μώμασιν (i. e. ζητήμασιν)?

89, 3. αὐτὴ δ' ἑαυτὴν —] Fort. αὐτὴ δ' ἀφ' αὐτῆς —. Similiter nos dicimus, virtue is its own reward.

91, 1. Cf. Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὕτω μᾶλλον δὲ θανεῖν ἐρᾷ. Eur. Fr. 955, 1. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα | δ' σ' ἔξε-
παρεῖ μῆϊζον ἢ χρεῶν φρονεῖν.

92, 1. κἄν bis libri. Scrib. κἤν. κἄν σοφὸς ὑπάρχη] Legerim δ' σοφὸς ὑπάρχων. Alioqui requiretetur τις. κἄν λέγη] Malim καὶ λέγη. Cf. Eur. Fr. 894. 2. τοῖς ἀκούουσιν κακῶς] Qu. τοῖς κλύουσιν μὴ ἀσφαλές. Cf. ad v. 5. κακῶς] Imo κακόν. Cf. v. 5. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς κλύουσιν ἀσφαλές. 5. ἀκούουσιν ἀσφαλές ed. κλύουσιν ἀσφαλές. Mein. Nauck. Lēge ἀκούουσιν σοφόν.

94. ἐδεξάμην] Fort. ἐξεθρεψάμην. ἔτικτον] Suspectum: Parum enim inter se congruunt ἐδεξάμην et ἔτικτον. Fort. ἤνεγκον. φίλε libri. φίλῳ Cobet.

95. καταγγελεῖν] Confer ψευδαγγελεῖν. Arist. Av. 1340. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.

99, 3. ἀγάλματα μητρὸς] Cf. Soph. Ant. 1116. Καθμελίας ἀγαλμα νύμφας.

100, 1. φρονεῖτε νῦν] Malim φρονεῖτέ νυν. 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας] Fortasse Euripidis. Cf. Herc. F. 369. μακρὰ τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Aesch. Sept. 733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Sed mendum latere videtur. Fort. μεγάλων πεδίων (τ') ἀμοίρων (i. e. τῶν τε ἀμοίρων μεγάλων πεδίων). 4. δόμων δόμους] Annon δόμοις δόμους? 5. πρόσω] Angl. forwards. 7. ἔργῳ] ἄφρω conj. Nauck, sed ἄφρω mox occurrit v. 8. Fort. αἰέ. 8 sq. Cf. Hor. Carm. I. 4. 15. 'Vitae summa brevis spem nos vetat inchoare longam.' 8. ἄφρω δ'] Lēge ἄφρω τ'.

10. θανάτῳ] θνατῶν recte Reisk.

102, 3. πάντων κράτιστε] Qu. πάντων κρατύνων. Cf. Soph. Phil. 366. 1059. 1161. Oed. R. 14. Miram cum his similitudinem habet canticum notissimum 'Dio del or' in dramate musico Faust.

9. καὶ δ' παμμήτωρ Ἄρης] Vitio haec laborant. Tentabam δ' τε πανθέλκτωρ ἔρως, vel δ' τε παμμήτωρ ἀήρ (αἰθήρ). Qu. πανδαμάτωρ?

103, 1. πότνια σοφία] πότνι' ὦ σοφία Herm. σύ μοι ἀνδανε] Annon σύ μοι ἀνδάνοις? 2. ὄλβον δ' ἔμοι —] Cf. Eur. Ion. 485. ἔμοι μὲν πλούτου τε πάρος βασιλικῶν τ' εἰεν θαλάμων τροφαὶ κήδαιοι κεδνῶν γε τέκνων. δ' ἔμοι] Malim δέ μοι. χρυσίου φαννάν cod. χρυσέου φαεννάν Lud. Dind. 5. ἀπωτάτω] Qu. ὑπερτέρω, vel ἐγγυτάτω. 6. κεῖται καλός] Fort. κεῖται δέ. (I. e. κειμήλιόν ἐστι). προσέβαλε] προσέβα Herm.

104. γῆς φίλης] Cf. Aesch. Sept. 1008. θάπτειν — γῆς φίλαις (φίλης?) κατασκαφαῖς. Aeschyli fortasse versus. Teles, καὶ (I. κἄν) γῆς φίλης. Ibid. κρυφθῇ καὶ τάφῳ (I. κρυφθῆναι καλόν).

106. εἰδωμένως] Cf. Soph. El. 1456.

107, 1. ἀπολις Diog. πλάνης Aelian. ἀπολις ἄοικος] Cf. Soph. 2. τοῦφήμερον Diog. τὸν ἐφήμερον Aelian. Corrige τοῦφ'

ἡμέραν. Cf. Eur. Cycl. 335. *πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. El. 429. *τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς*. Phoen. 404. *ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον* —. et ad Adesp. Fr. 68, 2. *τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως*.

108. *νευτέρων* vulg. *νυκτέρων* Nauck. Cf. 306, 1. *ἐνυπνον φάντασμα*. Aesch. Fr. 298. *νυκτέρων φαντασμάτων* | *ἔχουσι μορφάς*. Sept. 710. *ἐνυπνίων φαντασμάτων* | *ὄψεις*.

110. *στάθμην βίου*] Cf. Eur. Ion. 1514. *παρ' οἷαν ἡλθομεν στάθμην βίου*. *στάθμην libri et vulg. σταθμόν* Buttm. Nauck. Vereor ut recte. Cf. Aesch. Ag. 1045. *παρὰ στάθμην*. Soph. Fr. 421. *τέκτονος παρὰ στάθμην λόγος*. 307. *Qu. καὶ στάθμη (στάθμην)*.

112. *ἀνδράσι* vulg., quod fortasse ferri potest.

113. Fort. *ἀλλὰ δεῖ* | *τὴν χεῖρα* —.

114. *νέολυτα*] *νεόχυντα* Monost. 1. Fortasse recte. Cf. Arist. Th. 56. *τὰ δὲ τορονεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ* — *καὶ κηροχυντεῖ* etc. *κατὰ πόδα*] Cf. Philem. IV. 27. *ἐδώκον κατὰ πόδας (πόδα?)*.

118. *διθύραμβε libri. θρύαμβε* Lud. Dind. Nauck. *Qu. θρύαμβ' ἔθι pro θρύαμβε σύ*.

121. *Μοῦσαι τε* conj. Nauck. Recte. *σοὶ — συμβῶμεν*] Cf. Arist. Ran. 175. *ἀνάμεινον — ἐὰν ξυμβῶ τί σοι*.

125. *ἀκταῖνον μένος*] *ἀκταινόμενον* Etym. Gud. Cf. Aesch. Eum. 36. *ὥς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν* (schol. *κουφίζειν*) *βάσιν*. Fr. apud Phryn. Bekk. 23, 12. *οὐκέτ' ἀκταίνω* (i. e. *δύναμαι ὀρ-θοῦν ἐμαντήν*).

127. *ἐξάντη*] Confer *κατάντης et ἀνάντης*.

128. *αἰσχίστην νόσον*] Eur. Fr. 826, 2. *νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον*. Plat. com. 185, 4. *αἰσχίστην νόσον*.

129. Euripidis est Phoen. 355. *δεινὸν γυναιξίν* —.

131. Hunc versum Meinekios subjicit Euripidis fragmento 123. *ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν* etc. *πόντου χεῦμ'*] Cf. Soph. Oed. C. 471. *Πλειάδα*] Annon *Πλειάδας?*

132. *πανοῦχον — φλόγα*] Confer *λυχνούχος. ἄπαντες pro ἄξαντες* Mein.

133, 1. *χροῶν*] Malim *χροιδᾶν*, ut in Aeschyli loco allato. Cf. ad Arist. Pl. 1020. *λάμπων*] *λαμπροῦ* malit Nauck. Cf. Aesch. Prom. 22. *σταθευτός δ' ἡλίου φοίβη φλόγι* | *χροῶας ἀμείνεις ἄνθος*.

2. *αἰγυπτιώσει*] Aegyptiorum instar reddet, Aegyptiis similem reddet. Aliud est *αἰγυπτιάζειν*. Sic *κληματοῦν* (Soph. Fr. 239, 4.) et *κληματίζειν*.

135. Qu. *οὐ δὲ*, | *ὅς τόνδ' ἔχεις* —. *σηκόν*] Cf. Soph. Phil. 1328.

137, 2. *τοῦ δὲ τοῦ καλοῦ (κύβου B. alt. m.) libri. τοῦ κύβου δὲ* Valck. *τοῦ καλοῦ δὲ* Nauck. 3. *διπλασιάζειν*] *διπλασιάζων al. δέπλαζ'* Nauck.

138, 1. *ἀνασκοπεῖν*] Anglice, to reflect.

139. τῷ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσώωνται βροτοί] τῷ — ἔγκεινται βροτοί F. G. Schmidt. Qu. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσόντες (ἡσώωνται) βροτοί. Vel τῷ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡδονται βροτοί. Cf. Men. mon. 513. τιμώμενοι γὰρ πάντες ἡδονται βροτοί. Nisi malis τὸ λαμβάνειν γὰρ πᾶσιν ἔγκειται βροτοῖς. ἡσώωνται] Cf. Soph. Ant. 678.

141. Cf. Soph. Tr. 465.

142. Cf. Trag. adesp. 240, 1. όταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβητιν, | τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν | τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν. τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω] Qu. — ἀπέσπασεν (αὐτ' ἐξήρπασεν). Cf. Soph. Oed. R. 914. El. 1261. Eur. Hec. 1279. πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω. Vel ὁ θυμὸς ἐσθλὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρε νοῦν. Nisi corrigendum πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω, ut est in Fr. 321.

143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς —] Cf. Arist. Nub. 1392. Adesp. 321. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.

144. Euripidis, ni fallor, ex Antiope. 1. τὰς —] Qu. τὰσδ' —.

2. Καδμητίας vulg. Καδμητίδας (?) Nauck. Vereor ut recte.

147, 3. δόξαν ἡμποληκότα] Cf. Soph. Ant. 1037. Tr. 93. 250. Oed. R. 1025.

148. Euripidis, ni fallor, versus. Cf. Med. 670. ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τεινέας βίον; Arist. Lys. 1135. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. οὗτος pro οὕτω Stanleius, λόγος pro λόγους Nauck. Cf. schol. Aesch. Eum. 596.

149. αἶ] ἃ aut ἐκ al. ἐπιπνεῖτ' ὄργια] ἐπιπνεῖ τὸργια al. Qu. ἐτελεῖτ' ὄργια.

152. ἐμέ] Malim ἐμοί.

153. Qu. Αἴαντε δ' ὀρμήσαντε μετὰ συνωρίδος (aut σὺν ξυνωρίδι). συνωρίδος] ξυνωρίδος al.

154. Scripserat, opinor, poeta aut ἦλθεν δὲ λαὸς μυρίος aut ἦλθον δὲ λαοὶ μυριοί. ἦλθε libri. ἦλθεν Boiss.

155. χεῖρας pro χερσὶν scripsisse poetam incredibile est.

156. εἶνεκ' εὐδογησίας] ἔνεκα τῆς εὐανδρίας Herw. Lege εἶνεκ' εὐδογησίας. Ex Archelao sumptum esse hunc versum suspicatur Schneidewin.

157. ἐγάμησεν] ἐγήμετο cod. C. ἐγήμεν exspectabat Nauck. Qu. ἐγήμεθ' Ἑλένη τῷ θεοῖς στυγουμενῶ.

158. Herodian. ἀντὶ τοῦ (l. τοῦ τῷ) παρωχημένῳ χρῆσθαι.

160. τοίῳ] Malim τοῖον. ἔδωσεν libri. ἔδωκεν Schneidewin. Ἑλλάδος] Annon Ἑλλάδι?

165. αὐτόχθων] Cf. v. αὐτόμορφος Eur. Fr. 124, 3.

167. Anecd. Bekk. οἱ μὲν βακχεύτριαν (βακχευτριάς?) Σεμέλης.

Ibid. Βάκχον Διώνη (l. Διώνης).

168. Cf. ad Ach. 849. κεκαρμένος μοιχόν. Av. 807.

170. *ἐπιστραβῆς* cod. *ἐπ' ἀστράβης* Pierson. *ἐπὶ στράβης* Bergk. Nauck. Cf. adesp. 189. *μονοστραβῆς* (*μοναστραβῆς* Salmas.) *ὄχος*. Corrigendum suspicor *ἐπὶ στράβης* *ὄχοῦμ' ἀκινδύνως* *ἀεὶ* (aut *ὀχεῖσθ'* — *φιλεῖ*). Versus fortasse ex comoedia sumptus. Cf. Lys. p. 169, 13. *ἐπ' ἀστράβης* *ἂν ὠχούμην*. Dem. p. 558, 16. *ἐπ' ἀστράβης* *ὄχου-μενος* *ἀργυράς*. Lucian. Lex. 2. *μαλακίζομαι ἐπ' ἀστράβης* *ὀχηθεῖς*. Machon. Athen. XIII. 582 C. *εὐτελῶς ἐπ' ἀστράβης*. *ὄχημ'*] Fort. *ὠχεῖτ'*, *ὀχεῖσθ'* (com.), *ὄχοῦμ'* (com.), vel *ὠχεῖτ'*. *ἀκινδύνως*] Fort. *ἀκινδύνον*. *φέρων*] Fort. *φιλεῖ* (*γέρων*, *ἀεὶ*, *ἔχων*, aut *ἐγώ*).

171. *συνήεσαν* ed. *συνέεσαν* cod. Fort. *συνῆσαν* aut *σύνισαν*.

173. *ἱπικὴ βάσις*] Corruptum videtur *βάσις*. Qu. *τάσις* aut *θώμυξ*, aut *νευρά* (cf. ad adesp. 197.).

179. *κλυτομωγεῖς* Hesych. *κλύετ' οἰμωγῆς* Nauck. Aliud quid latet, opinor, uno vocabulo expressum.

181. Suspectum *κῦρον*. Lapsus fortasse est Hesychius, et scripserat poeta *τεῖνον*, quae solennis locutio est.

185. *ἱκτῆρα θαλλόν*] Cf. Eur. Suppl. 10. *ἱκτῆρι θαλλῶ*. Soph. Oed. R. 143. *ἱκτῆρας κλάδους*. 3. *ἱκτῆριους κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι*. Reponendum forsitan et hic *ἱκτῆρα θαλλόν*.

188. *μεθυσιτάδες γάμων*] Cf. ad Adesp. 69. *χεῖρα διψῶσαν φόνον*. Hesych. *εἰς γάμους συνιοῦσαι* (*ὀργῶσαι*?).

189. *μονοστραβῆς*] *μοναστραβῆς* conj. Soping. et Salmas. Cf. ad adesp. 170.

190. Hesych. *ῆ* (*ῆ*?) *τελευτήσασα*.

191. *δμόπαιδα κάσιν*] Anglice own or twin-brother. Cf. v. *δμόγνιος*.

192. *δρσίπους βοή*] Cf. Adesp. 198. *περισπερχοῦς βοῆς*.

196. Locus corruptissimus. Ex satyrico dramate, opinor. *βαρυσκελεῖς*] Cf. ad Arist. Ach. 219. *νῦν δ', ἐπειδὴ Λακρτείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται*, etc.

197. *παμβῶτις τύχη*] Qu. *παμβῶτις ἑλπίς*, i. e. *ἑλπίς παντοτρόφος*, ut explicat Hesychius. De forma *παμβῶτις* cf. Soph. Phil. 391. *παμβῶτι Γᾶ*. Quid autem inter *τύχη* et *ἑλπίς* commune sit non perspicio.

198. *περισπέρχον*] *περισπερχοῦς* Nauck. Cf. Adesp. 192. *δρσίπους βοή*.

199. *ποιναῖς ἐφικταῖς*] I. e. *Ἐρινύσι*. Qu. *ποινῆς* (aut *ποινᾶν*) *ἐφικταῖς*.

200. *πολλὴ φαρέτρα*] Sic *πολλὴ λόγχη*, *ἔπος*, etc.

201. *πόντια δάκη* Hesych. *πονταράκη* Phot. *πόντια δάκη* Nauck.

203. *προσαιθερίζουσα* Hesych. *προσαιθρίζουσα* (i. e. *προυῖσα*) Albertl. Cf. v. *προσαιρίζειν* Fr. 204. Scripserat forsitan poeta *πρὸς αἰθέρ'* (—) *ουσα* —, aut *πρὸς αἰθέριαν πέμπουσα* —. Aeschyli videtur esse.

204. Initio *νοτις* addidit Salmasius ex Hesychio. *προσαν-
ρίζουσα*] Confer *προσανθρίζειν* (?) Adesp. 203. Verba *χερσαία τροχῇ*
non expedio. Qu. *χερσαία πέτρα*.

207. Recte se habet *σανροβριθές*. Confer *σιδηροβριθές ξύλον*
Arist. Ran. 1402.

208. Hesych. *δοσι* (*οἶον*?) *σημειοῦνται* etc.

209. *συλλαβὰς ὁδοῦ*] *συλητὰς ὁδοῦ* Soping. Recte, ut videtur.

210. *τετραέλικτον ἄλμαν*] Fort. *τριέλικτον κύμα*. Per *τρικυμῶνα*
explicat Hesychius. Ex ohorico carmine.

211. *τέχνης*] Malim *τέχνη*, i. e. consulto.

213. Hesych. *τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν* (*παρασιάντα τῇ
τραπέζῃ*?). Cf. Etym. M. p. 763, 42. *τὸν ἐν* (del.?) *τῇ τραπέζῃ
παριστάμενον*. Poll. *τραπεζεῖτης δὲ κύων* (cf. Ibyo. apud Etym. M.
p. 763, 42. Fr. 60 B. *τραπεζητᾶν κυνᾶν*).

214. *φοινικελίκτην*] Qu. *φοινικελίκτην τινὰ* (pro *καὶ*) *λόγων
ἀλαζόνα*. I. e. *κάπηλον*. *καὶ λόγων*] Suspectum. Qu. *καὶ λίαν*,
αὐτὸν κᾶν λόγους.

218. *χύλος δὲ κρατὸς*] Qu. *χύλος δ' ἄκρατος οἶνος εὖσμος
παρῆν*. *δοκοσεύσκιος*] *δοσχος εὖσκιος* conj. Jungerm. Fort. *ὕγρος
εὖσκιος*, aut *οἶνος εὖσμος*.

220. *δυοὶ κακοῖς*] Fort. *δυοὶ κυσίν* (by two bitches). *μερί-
ζομαι*] Fort. — *ἐλαύνομαι* aut *πιέζομαι*. De re cf. Arist. Eccl. 1070 sq.

222, 1. *τῷδε*] Huic homini. *ἐν εἰ βούλοιο εὖ σὺ* cod.
Correxist Gaisford. 2. *ὡς ἔγωγε*] Malim *ὡς ἐγὼ γε* (sic). 3. *δοτις*]
Ad *τῷδε* (v. 1.) referendum.

223. 1. (*σιγῶ*)· *τὸ γὰρ περᾶν* suppleverit Nauck. 2. *τοὺς
λόγους*] Fort. *καὶ λόγους*.

224, 1. Qu. *οὐκ εὖ λέγειν χρῆν ἄνδρα μὴ 'π' ἔργοις καλοῖς*.

227. *εἰς φύσιν καθίσταται*] Anglice, becomes second nature.

229, 1. Scrib. *αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν*. *ἐρρέτω κακή*· | *πολλὴν
γὰρ* —. Cf. 294. *ἐρρέτω* | *φίλος σὺν ἐχθρῷ*. Construe *ἐρρέτω*
(i. q. *ἀπόλοιο*) *κακή*. Post *αὐτόν* ponendum plenum punctum.

2. *πολλήν*] Fortasse mendosum.

230, 2. Fort. *κόσμον τιν' ἂν δοίησαν* (*διδόειν*), vel *κόσμον
καλὸν διδοῦσιν*. *ἐνδοίησαν* cod. *ἂν δοίησαν* Nauck. *ὠρισταί*
cod. *ῥκισται* jure malit Nauck. 3. *βίου*] Legerim *βροτῶν*.

235. *λακιστόν* — *μόρον*] Cf. Soph. Tr. 357. *ὁ ῥιπτός Ἰφίτου
μόρος*.

237. *ἐκώκνες μέγα*] Annon *ἐκώκνες μακρά*? Cf. Arist. Ran. 34.
κωκύειν μακρά.

238. *κράτη*] Annon *κράτος*?

240, 1. Sophoclis est, ni fallor, propter compositum *ἐξαφαι-
ρεῖται*. 2. *ἐξαφαιρεῖται*] Cf. Soph. El. 1157. *ταῦθ' ὁ δυστυχῆς |
δαίμων* — *ἐξαφείλετο*. *ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν*]

Cf. Trag. adesp. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν (ἐσθλὸν?) τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω (ἐξῆρε νοῦν?). 3. εἰς δέ] Lege εἰς τε.

241, 2. ἄλλη νεοσσὸς ἤξιωσεν ἐντεκεῖν] ἄλλην — recte Nauck. Praeterea pro ἤξιωσεν legendum forsitan ἀξιοῖ τιν'. ἐντεκεῖν ἤξιωσεν libri. ἤξιωσεν ἐντεκεῖν Scal. Nauck. Malim ἐντεκεῖν ἐξ ξένην (aut τινα).

242, 1. ἀγών —] Malim ἀγών —.

243. Malim ξνεισι κἄν δούλοισιν.

244. Cf. Eur. Fr. 256. πόλλ', ὃ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί. φέρει] Qu. φέρει; interrogative.

246. Cf. ad 264. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων (λόγων?) δούλοις ἔφν.

248. ἀνθρώπινα Vit. Aesop. Nauck. τάνθρώπινα Men. mon. 1.

254. ἐκβήσει κακός] You will turn out bad. Cf. Eur. Fr. 952. ἐκβαίνει πικρός.

257. φαρμάκῳ σοφωτάτῳ] Malim φαρμάκων —.

259. Cf. Eur. Fr. 580. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.

260. σφαγεύς] Cf. Soph. Aj. 815. ὁ μὲν σφαγεὺς (gladius) ἔστηκεν ἢ τομώτατος. Similis versus est Adesp. 340. δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς.

261. Pro Φανίεως fort. Φιλοκλέους.

264. τῶν νόμων] Qu. τῶν λόγων. Cf. 246. δούλος πέφνκας. οὐ μέτεστί σοι λόγου. Pro ἔφν correxerim ἔφν aut πρέπει, nisi malis — τοῖς φύσει δούλοις λόγων (vel λόγου).

266. περισφάτως] Mire formata vox et fortasse mendosa.

267. κάμνει] κάμνει malit Nauck. Ipse malim κάμνεις. ἐγὼ δὲ καὶ σὺ —] Malim ἐγὼ τε καὶ σὺ —. ἔλκομεν ζυγόν] Cf. ad Arist. Fr. 277.

269. γελᾷ] Cf. Aesch. Prom. 90. ποτιῶν τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα. ἀκύματος] Formatum ut ἀχρήματος, ἀνόδοτος, ἀγύναικος, ἀπλάκουντος, etc. πορθμός] Fort. πόντος.

271. δισχιδὴς ὁδός] Cf. Soph. Oed. R. 733. τῆς σχιστῆς ὁδοῦ. et vv. λεπτοσχιδὴς, ἀσχιδὴς, etc.

273. Cf. Aesch. Ag. 349. μὴ διχορρόπως 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl. 605. 982.

276. Cf. Soph. Phil. 446. ἔμελλ', ἐπεὶ οὐδὲν πω κακόν γ' ἀπώλετο.

277. σκοτεινὸς ὁργήν] I. e. indolis clandestinae.

280. λυγγὸς libri. λυγκὸς (?) Nauck. Confer ἰνγξ ἰνγγός.

281, 1. Qu. τί δῆτα κάμνειν δεῖ σε; καθανεῖν πολὺν | ἄμεινον. σε] Qu. με. 2. ἄμεινον οὐδεῖς] Qu. οὐδεῖς ἄμεινων κάματος ἢ εὐσεβεῖν (εὖ σέβειν) θεούς. Nisi corrigendum potius ἄμεινον οὐδὲν ἢ μάλ' εὐσεβεῖν (εὖ σέβειν) θεούς. Haec alterius personae (B.) videntur esse.

284, 1. τὰ μὲν τοιαῦτα] τὰ μὲν σπουδαῖα F. G. Schmidt. Fort. τὰ μὲν μέγιστα. 2. παρεῖς ἔῃ] Cf. Soph. Oed. C. 363. τὰ μὲν παθήματα — παρεῖς ἔάσω. Eur. 187, 2. δοτις τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρεῖς ἔῃ.

285. πεπραγόντα pro πεπραχόντα Wagner. Cf. Eur. Fr. 82. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγόντας | λέγειν (l. φρονεῖν) etc.

286, 1. δτω] I. e. δταν τινί.

287. φόβος] Qu. φοβερά.

288, 1. τῶρρενα Plut. Sophoclis videntur esse versus. 2. δπου προσῇ —] Cf. Eur. El. 967. δπον δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί; Ion. 104. ἀμφιδέξιος] Cf. Soph. Oed. R. 1243. Oed. C. 1112.

290, 1. ἀνδροκτόνου γυναικὸς δημογενῆς] Cf. Soph. Oed. R. 1362, ubi tamen legitur hodie ὁμολεχῆς.

291. Fort. βαρβάρους ἀεὶ φίλη.

293. Scripserat fortasse comicus aliquis ἢ τ' ἐξ ἔρωτος περιμανῆς ἐπιθυμία | κινούσα κτλ. Cf. Arist. Av. 1238.

294. Dispono sic, ἔρρετω | φίλος σὺν ἐχθρῷ.

296, 2. Cf. Eur. Hel. 830. γυναικὶ πρόσφορον γυνή. Unde haec Euripidis esse suspicor. 3. νοσῶν τ' ἀνῆρ] Scribe νοσῶν δ' ἀνῆρ. 4. ἐπωδὸς ἐστι τῷ πειρωμένῳ] Qu. — τῷ λυπουμενῳ. Vide F. G. Schmidt. Krit. Stud. II. 494.

299, 1. τε addidit Xylander. Connecte πράσων εὔ. 2. τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων] Imo — τυγχάνων. Locus vix omnino sanus. Poeta videtur praefixisse αὐτός (v. Plut. l. l.), vel τὸ δυστυχῆς (vel potius δυστυχεῖν) τε λαγχάνων —.

300. ἐν διδοῦσα] Legerim εὔ διδοῦσα. Cf. ad Soph. Oed. R. 1081. Τύχης | τῆς εὔ διδοῦσης. Oed. C. 642. 1435. τάδε] Mendosum videtur. Qu. φύσις. V. Plut. l. l.

301. τό τοι χρεὼν —] Cf. ad Eur. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεὼν (τὸ — οὐκ ἐστι μὴ χρεὼν ποιεῖν conj. Nauck.). Fr. 494, 3. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων. Herc. 311. δ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν θήσει ποτέ.

304, 2. βλάσταις τέκνων] Cf. Soph. Oed. R. 717. παιδὸς δὲ βλάστας etc. Oed. C. 972. Tr. 382. βρεθόμενα] Cf. Aesch. Fr. 114. λευκοῖς — μόροις — βροίθεται.

305 b. πλουτοποιὸν ἀδικίαν] V. ad Fr. 305.

305 c. Qu. γόνιμον ἀπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν. V. ad Fr. 305.

306, 1. εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ] Qu. εἰς —. De locutione φοβεῖσθαι εἰς τι cf. Soph. Oed. R. 980. ἐνυπνιον φάντασμα] Cf. Aesch. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. 2. χθονίας θ' Ἐκάτης] Cf. Arist. Fr. 426, 1. χθονία θ' Ἐκάτη.

307, 1. ἀνδρὶ καὶ γυναικί] Fort. ἀνδρὶ δ' (aut ἀνδρὶ γ') ἢ γυναικί. 2. δυστυχεῖς Plut. δυσχερεῖς Valck.

308, 1. ὑποστολίσας] I. q. ὑποστειλας, ὑφείς. 2. ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης] Lege — θαλάσσας. Cf. Soph. Ant. 589. Scripserat

fortasse παλλόμενος τε καὶ τρέμων κάθηται. Plutarch. φεύγει μάλα (μέγα?) λαῖφος ὑποστολίσας ἔστε (καὶ ἔστε αὐτ ἔστε τε?) ἐνέριερον ἰσὶν (νέριερος ἰσὶς?) ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέροχη, etc.

309. Φοῖβον — οὐκ ἔωντος] Vetante Phoebō.

310, 1. ἔλκει] εἴκει F. G. Schmidt. γάρ] Qu. δέ μ'. 2. σάλω] σάλον al. Redde, prae agitatione maris. Cf. Soph. Phil. 271. Ant. 163. Oed. R. 24.

311, 2. πείσματα] Cf. Eur. Hipp. 762. πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς. Hec. 1080. ποντίους πείσμασι.

312. Haec Euripidi tribuit Meinek. coll. Fr. 1070. Fortasse ex Antiopa sumpta sunt. 2. λάζου] λάζεν libri.

313. ἄνδρ' ἠδίκησας· ἄρ' ἀνεκτέον τόδε; Conington. Nauck. Corrigendum potius — ἄρ' ἀνέκτ' ἐστὶν τόδε; Scilicet ἀνεκτὸς valet tolerabilis, ἀνεκτέος tolerandus. Cf. ad Arist. Lys. 477. Praeterea malim ἠδίκησας.

314, 1. κάπρον φριζαύχεν] Cf. Arist. Ran. 822. λασιαύχενα χαίτην. 2. προσκνήθων] Confer προσψαύειν, προσδιγγάνειν.

316, 1. ἡ πρὸς αἵματος] Cf. Soph. El. 1125. ἡ φίλων τις ἡ πρὸς αἵματος φύσιν. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. 2. κακοῦ δέοντος] κακοῦ ὀρέοντος conj. Nauck. Corrige κακοῦ ὀφείποντος, aut κακοῦ παρόντος. Idem suadet Nauck. (Mel. III. 49.) prob. F. G. Schmidt.

317, 2. θνητῶν] θνητῶ conj. Nauck. Non assentior.

318, 1. ἐν στέγαις ἐμαῖς] Qu. ἐς στέγας ἐμάς. Sic Plut. Mor. p. 855 D. ἔοικεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐμπέπτειν κατάραν. p. 166 A. εἰς ἀγύρτας — ἐμπεσόντες. Cf. Fr. 306, 2. Vel δργίλου στέγαις (et ἐμπέπτωκεν ἀνδρὸς), coll. Plut. p. 463 B. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μῦθος ἐν στέγαις δργίλου ἀνδρὸς κωκυτὸς ἐμπέπτωκε. Vel sic, μῦθος δ' ἀοιδῶν ἀνδρὸς δργίλου στέγαις —. In Plutarchi verbis latet fortasse versus, αὕτη μόνη σοι μούσα καὶ σειρὴν μία (μόνη).

320. λευκὸς — ἄργυρος] Cf. Eur. Fr. 546, 1. λευκὸς ἄργυρος.

321. Cf. Adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἐνδοθεν μαντεύεται.

142. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. et 240, 2.

322. θύννος βολαῖος —] Qu. θύννος βολαῖσι, vel θύννος δὲ βληθεῖς —. διαστροβεῖ] διεστροβεί al.

323, 1. οὐ γὰρ εὔχομαι μᾶς] Sub. πάτρας aut πατρίδος εἶναι. De constructione cf. Eur. Fr. 1048, 6. οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ | γυναικὸς αὐχήμεν (αὐδήσειεν vulg.), ἀλλὰ τοῦ πατρός.

325, 1. ἡμψιχε] Corrigendum ἡμπίσχε (aor., ut ἐξηνάγκασε).

2. γενέσθαι] Fort. πλανᾶσθαι. καὶ δόμων ἀνάστατον] Qu. καὶ δόμων ἀνάστατον. Cf. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39.

326. τήνδε μούσαν] Quasi τήνδ' ἐμοῦσαν. Similis lus est in verbis ἀπ' ὄνου πεσῶν (quasi ἀπὸ νοῦ πεσῶν). Apud Plutarch. πρὸς ἄνδρα τῆς (l. τινος) ἐμετικῆς.

327, 2. οὐδ' ἐτι θύρσος φύλλα βακχείου] οὐδ' ἐτι θύρσος Ἰάκχου F. G. Schmidt., coll. Eur. Bacch. 308. πάλλοντα καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον. Qu. οὐδ' ἐτι θύρσος φίλος ἐν τιμῇ, vel — φύλλα τινάσσει, vel — φύλλα τε Βάκχου, vel — πηδᾷ βακχῶν, vel σεύεται ἱρὸς, vel — μύρτον (φύλλοις) βρύων, vel — φύλλοισι κομᾷ. Cf. adesp. 334. τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασεύει θεῶν; οὐδέ τι libri. οὐδ' ἐτι Meziriacus. φύλλα βακχείου] φίλος — olim ed. Qu. βάκχαισι φίλος (μέλει).

328, 1. τόνδ' Fort. δὸς, quod tamen facile subintelligi potest.

329, 1. μισεῖς] Qu. μισεῖς μ'.

330. βίᾳ δ' ἐπραξας χάριτας —;] Cf. Xen. Hier. 1, 34. παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἥδιστα, οἶμαι, αἱ χάριτές εἰσιν. Aristaeon. Epist. II. 1. ἐπίθες ταχὺ καὶ τὰς χάριτας τῷ πληγέντι. Anth. XII. 16. 4. Anglice favours.

332, 2. ἀλλὰ θνητὸν ἄμα] ἀλλ' ἡγήτορα Valck.

333, 2. Qu. ἀλλὰ (γῆς κάτω) etc. 3. θνητὸν libri. θνητῶν Dübner. ψυχαῖς vulg. ψυχαῖσι Nauck.

334. Cf. Eur. Bacch. 80. ἀγὰ θύρσον τε τινάσσαν. Arist. Ran. 329. Ἰακχ' — ἐλθὲ — χορεύων — πολύκαρπον μὲν τινάσσαν περὶ κρατὶ σφ' βρύοντα στέφανον μύρτων. τί καρπὸν θύρσων libri. τίς καλλίκαρπον θύρσον A. G. Winckelmann.

335. ἐφέσπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας] Qu. ἐφεσπέρου —. Cf. Soph. Aj. 286. ἡνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέν' ἦθον.

336. πῦρ καὶ θάλασσαν —] Cf. Eur. Fr. 1045.

337. οὐχ ἡ libri. οὐχι Mein. Nauck.

338. Duo fragmenta hic sunt, 338. et 338 b. Cf. Arist. Pac. 918. πολλοὺ γὰρ ὑμῶν ἄξιος — ἐγὼ etc.

338 b. μήτε aut μή γε libri. μή τι Wagner. Nauck. Qu. μή τὴν τι —, aut καὶ μήτε (μή τι) —, aut καὶ μή γε —. πανσώμεσθα] πανσώμεθα aut πανσαίμεθα libri.

340. τομεύς] Cf. σφαγεὺς adesp. 26 a. Soph. Aj. 815. Similis versus est Fr. 260. δεινὸς σοφιστὴς τῶν ἀγυμνάστων σφαγεὺς.

341, 1. μεγάλῃ κύματος ἄλκῃ] Propter magnam vim fluctuum. Cf. Eur. Fr. 1045, 1. δεινὴ μὲν ἄλκῃ κυμάτων θαλασσίων.

344, 1. Lege (τόξα δὲ) κραταιῶ —, coll. Plutarchi loco.

345. ὁδ' αὐτ' ἐκείνου] Lege ὁδ' αὐτ' ἐστ' (vel ὁδ' ἐστ') ἐκείνου. Cf. Arist. Eccl. 1070. τοῦτ' αὐτὸ πολὺ τοῦτου (τάλλου?) τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

346. Comico poetae haec tribuunt Bergk. et Mein., Nauckio contra et oratio et metrum tragoediam arguere videntur. 1. τί κάθη libri. κλέθῃ Mein., coll. Eur. Fr. 692, 1. κλέθῃ καὶ πίνωμεν.

οὐ καὶ σῖτα] Lege οὐχὶ σῖτα. σῖτα libri. σῖτα Bergk. 5. ὕμνεϊ libri. ὕμνεϊτο Mein. 6. τὴν τ' ἐναύλιον] Lege τὴν δ' αὐλητρίδα (aut δορυστρίδα). Fort. τὴν δ' (κατ') αὐλητρίδα | ὠπῶν (κινῶν, ἔχων) τις εἰσέπεισε σύγκοιτον φίλην. 7. ἐξέκλαγξε] Lege ἐξέκλεψε.

Cf. Arist. Vesp. 1368. τὴν αὐλητρίδα | τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα. Vel ἐξεκάλεσε (ἐξέπληξε). ἐξέκλαξε libri. ἐξέκλαγξε Both. Nauck. Fort. ἐξέκλησε, aut ἐξεκάλεσε (aut ὀκλάξ ἔσχε).

349. αὐλητήριον] Suspectum. Qu. ἀλφίτω μὴ γέν, ἀλφιτήριον, aut ἡλφιτωμένον.

350. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός] Fort. δξὺς —. Cf. adesp. 410.

351. Notandus in hoc versu sigmatismus. Euripidis videtur esse.

352. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ] Praestat, ni fallor, σοφὸς μὲν ἀνὴρ —.

355. Cf. Aesch. Fr. 84.

360, 1. ἐνυπνον φάντασμα] Cf. 108. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. In Amelii loco pro ἀποποιεῖσθαι fort. ὀρθοποιεῖσθαι.

361. φασὶ om. Suidas. Lege — καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν. μαίνεσθαι] Annon συννοσεῖν?

363. δεῦρ' ἔλθ', ἐς οὓς σοὶ — Cobet., coll. Eur. Ion. 1521. δεῦρ' ἔλθ', ἐς οὓς σοὶ (ἐπεὶ σοὶ?) τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω. "Videndum an non sit versus unus et idem cujus scriptura in codicibus corrupta apud veterem Aristophanis interpretem (ad Av. 1647.) integra servata sit." (Cobet.) Qu. δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς (vel ἐπεὶ) σοὶ —. Cf. Eur. Ion. 1521. Vel δεῦρ' ἔλθ', ἐπεὶ σοὶ —. Schol. δι (ἔστι?) δμοιον etc.

364. ἀρσένων pro ἀρρένων Nauck.

367, 1. Non tragici sed epici poetae haec esse judicat Cobetus, qui sic ea constituit, μήποτε τις βροτὸν ἄνδρα πανόλβιον αὐδήσειε | πρίν (κεν) ἴδῃ πῶς κείνος ἔχει ποτὲ πότμον ἀπήμων. Ultima mendo laborant. Qu. μήποτε τις (βροτὸν vel τινά γ') ἄνδρα etc.

2. Qu. πρίν (κεν) ἴδῃ πῶς κείνου ἔχει ποτε πότμος ἀπήμων.

369. ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας] Mendosum est, ni fallor, κατεῖδεν: non dicebant enim καθορᾶν εἰς τι sed καθορᾶν τι. Desidero verbum inspicit significans. Qu. ἐνέβλεψε. Cf. Men. IV. 233. ἐμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ'. Quod ad διφθέρας (i. q. βιβλία), cf. ad Eur. 629. εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων. Diogenian. III. 2. ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις Διός. Herod. V. 57. τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι — οἱ Ἴωνες.

370, 1. καὶ καλῶν] μὴ καλῶν ed. Bekk. Quod praefendum videtur. Qu. παγκάλων, aut δὴ καλῶν, aut ἀνδρικῶν ἀπ' ὀμμάτων.

371, 1. θεὸς γὰρ libri. θεὸς δ' Nauck. Qu. θεὸς γὰρ ἐν συμ- κροῖσιν —, aut θεὸς γὰρ ἐπὶ μικροῖσιν —. 2. ὡς λέβης libri. ὡς λέβης τις recte Porson.

372. ὁ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός] Corrigo ὁ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐν βουλῇ κακός, vel ὁ τοι θρασὺς πῶς ἔργον ἐκπονεῖν κακός (F. G. Schmidt). Etiam Nauckio suspecta erant verba ἐκ πολλοῦ.

373. ὁ πρίν] ὦν πρίν conj. Wagner. prob. Nauck. Qu. ὁ πά- ρος, aut ὁς πρίν ἄτρομος (ῆς) λέων.

374, 1. Fort. *ἀνέρχομ' ὀλίγα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων* κτλ. (Com.?). Vel potius sic, “*τραύματα — ἀλλ' αὐτὸς ἐπιὼν ἀνέρχομαι*”, καὶ μετ' ὀλίγα “*τραύματα — τοῦ θράσους*.” Ita nullius poetae verba forent. Contra Aesch. 299. *πολλὰ τραύματ' ἐν στέρο-
νις λαβών.*

376, 2. Qu. *ἥλιος | οὐ δὴ δι' αὐγὴν πάντα —*. Vel *ἥλιος, ὅς αὐγαῖς πάντα βλαστάνειν βροτοῖς | φθίνειν τε ποιεῖ.*

379, 2. Cf. Soph. Aj. 1050. *δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραινέι στρατοῦ. βουλευέται]* Annon porroσύνεται?

380. *μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος]* *μοῦνος δ' οὐ δέχεται γλυκερᾶς χάριτος μέρος* Michaelis. *μοῦνος δ' οὐ δέχεται γλυκερᾶς χάριτος* F. G. Schmidt. *μόνος οὐκ ἔχεται (?) γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος* idem II. 171. Cf. Aesch. Fr. 156, 1. *μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.* Lige *μόνος οὐ μετέχει —*. Frustra μέλος pro μέρος conj. Nauck. Lyricus versus videtur esse, non tragicus.

381. *ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηχανέειν λόγον]* *ἐν τοι —* Nauck. (Sed ita οὐδὲ postularetur, non μηδέ.) *ὀλίγον —* F. G. Schmidt. Sed ita non conveniret μηδέ, pro quo οὐδὲ requireretur. Qu. *οὔτοι λαλεῖν δεῖ σ' οὐδὲ μηχανέειν λόγον.*

382. Haec spectant ad mythum antiquum de Isaaco sene filiisque ejus Jacobo et Esau. Apud schol. *πέμπειν ἐξ (dele ἐξ) ἐκάστου ἱερείου μοῖραν — τὸ (τὰ?) τῆς ἱστορίας — ἐπὶ πολλούς, ὥς (l. ὧν) καὶ πάρα τινὶ αὐτὰ κεκτησθαι (ἐκτεθεῖσθαι conj. Dind. qu. πεποιήται) κτλ.* 1. *ἀεὶ δ', ὁρῶν γὰρ ὀξὺν καὶ τυφλὸς περ ἦν Herm.* Qu. — *ὁρᾷ γὰρ ὀξὺν καὶ τυφλὸς περ ὧν.* Cf. 405. *ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὧν πρόσσω.* 3. Qu. (*ἡμεῖς, αὐτὰ μέγα τι, αὐτὰ μεγέθει*) *περισσὸν —*. Initio lacunam indicavit Nauck. *ἐκκρίτον γέρας]* Selectum donum. Pro γέρας qu. μέρος. Cf. schol. *ἐκάστου ἱερείου μοῖραν.* 4. *τὸ δὴ γε σὺν κόπῳαντες]* τὸ δὴ γε interpolatori tribuit Nauck. Qu. *καὶ ποτέ γε —*. Cf. schol. *ἐκλαθόμενοι ποτε etc.* *συγκόπῳαντες* vulg. *σὺν κόπῳαντες* sagaciter Nauck. Fort. *σὺν κτείναντες.* 7. *ἐπαφήσας]* Cf. Aesch. Prom. 849. *ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.* Suppl. 18. *ἐξ ἐπαφῆς — Διός.*

8. *ἀντόμοιον]* ἀντ' ὁμοιο Dind. Aliud quid latere suspicatur Nauck. 9. *γέλω δὴ με cod.* 10. *οὔτοι δὴ με cod.* οὔτι Brunck. *θύοντες ὕβρει]* φλύοντες ὕβρει Nauck. *δολοῦντες (aut φηλοῦντες) ὕβρει* F. G. Schmidt. Imo *βρύοντες ὕβρει.* “*τυφλὸς οὔτι γνῶσεται*”, οὔτω λέγοντες] Corrige *τυφλὸς ὧν οὐ γνῶσεται*, —. Cf. Aesch. 1334. *μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.* 13. *αἰτούς* vulg. ἀντὶ Nauck. *ὅς τόσα σχεθεῖν]* Qu. *ὅς τόσ' ἐμπειεῖν.* 15. *βασιλικῶς]* *τυραννικῶς* probabiliter Elmsleius.

384. Cf. adesp. 329. *μισεῖς· ἐγὼ δὲ ῥαδίως μισήσομαι | πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.* In Senecae loco v. 3. ‘non quare (quisnam?) et unde, quid habeas tantum, rogant.’

385, 1. ταῦτόν] Scribe ταῦτό. 2. ἔχθος] I. q. ἔχθημα, μίσσημα. Anglice an aversion. Fort. ἔχθρόν. Ἐχθος significat plerumque odium. Cf. Soph. Phil. 59. ἔχθος ἔχθῆρας μέγα. El. 1034.

386. Supplendum videtur (Διδασκοροί) σωτήρες —.

387. Μουσῶν] Qu. πάντων, aut θνητῶν.

388, 1. κατειπεῖν] γὰρ εἰπεῖν al. Vitiosum hoc videtur. Hujusmodi aliquid requiri videtur, τολμῶ ἔξερευνᾶν (vel ἔετάζειν) —. Particula μή significat whether. Anglice, I venture to enquire whether it be not the case that there are no gods (i. e. I venture to doubt whether there be any gods). 2. ἐκπλήσσουσι] ἐπιπλήσσουσι al.

389, 1. σημεῖα καὶ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι φιλεῖ] σημεῖα γὰρ ταῦτα — al. σημεῖα γὰρ τοι ταῦτα — conj. Nauck. Praestat, opinor, σημεῖα γὰρ τοιαῦτα —. 2. διὰν τι ναοὺς ἐγκατασκήψη μύσος] Cf. Thuc. II. 47.

390. ἀκτί (sic) codd.] R. V. Corrigendum videtur aut Ἀκτίτης πέτρα aut Ἀκτίτου πέτρας. Steph. ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ (Ἀττικῇ aut Ἀττικῆς?).

391. ἔπος] αἶπος Mein. Recte, opinor.

392. νόπος] Etiam hic fortasse αἶπος corrigendum. Steph. Byz. πόλις τῆς Αἴας (Ἀσίας?) etc.

393, 2. βίον διώκησ'] Lege βίον διώκισ'. Cf. Eur. Suppl. 201. βίοντον ἐκ πεφυρμένον | καὶ θηριώδους — διεσταθμήσατο. 3. θηρόσιν θ' ὅμοιον] I. e. θηρῶν τε βίῳ ὅμοιον. I. q. θηριώδη τε.

4. εὐρημ'] Lege ἐξηῦρ'. Cf. locum simillimum Aesch. Prom. 459. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων | ἐξηῦρον αὐτοῖς. Unde Aeschyli haec esse suspicari licet. Hermannus Euripidi ea tribuit, coll. Eur. Fr. 582. Critiae fortasse sunt. Cf. Fr. 1. p. 598. ed. Nauck.

394. θεός] Fort. θεοῦ (νόμος).

395. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ καὶ θανάτου καὶ ζωῆς πέπρατα νωμῶν, vel Ζεὺς γὰρ καὶ θανάτου — νωμᾷ. Ut versus epicus sit. Non tragici poetae est.

396. μέτα (μετά al.) πάντα vulg. ἀντὰ (!) πάντα Nauck. δυνάτὰ πάντα Herwerden. Corrige πάντ' ἀνυστά (ἀνυστά).

397. θεοῦ ἐφιέντος] θεοῦ γ' ἐφιέντος Wagner. θεῶν ἐφιέντων malit Nauck. Locus nondum sanatus. Fort. θεοῦ θέλοντος (ut in 396.) ἐν βροτοῖς. τύχη] τύχη Gaisf. Nauck.

398. τὴν ἐφήμερον τροφήν] Malim τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφήν.

399. Versus ex comoedia, ut ostendit οὐδὲ εἰς pro οὐδεῖς. οὐδὲ εἰς ἀνὴρ σθένει] οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ σθένει recte Mein. Alioquin ad comicos relegandus esset hic versus.

401, 2. Versum suspectum uncinis inclusit Nauck. 4. ἀπηλθον] Suspectum.

402, 1. οὐκ ἔστι A. οὐκέτι ed. Heeren. 2. ἀλλ' ἀσαφής libri, ἀλλὰ σαφής λόγος ἔσθ' Bergk. Qu. ἀλλὰ σαφέστατον. καὶ

τὰ βροτοῖς libri, corruptum habet Nauck. Qu. ἀλλὰ σαφὲς λόγος ἔσθ' ὅτι θνητοῖς. Vel — ὅτι πάντα βροτοῖς. 3. τέμνει] Qu. κραίνει aut νωμῇ. Anglice appoints. 4. καθελών] Qu. κατάγων. Cf. 75, 4. τοὺς ἀφ' ὧν εἰς ζόφον κατήγαγεν. δοκέοντι] Eum qui eminet. 5. ἐξαιείρων libri, ἐπαείρων Heeren. Qu. αὖ αείρων.

404, 1. πῶς] γ' ὅπως Grot. Qu. οὐ λαθροδῆκται δ' εἰσὶν οἱ θεοὶ κύνες. Nec displicet Blomfieldi conjectura οὐ λαθροδῆκται γ' [δ'] εἰς ὅπως κύνες θεοί. 2. Qu. ἀλλ' ἢ Δίκη γε (vel πάν) καὶ κατὰ σκότον (διὰ σκότου) βλέπει, vel ἀλλ' ἢ Δίκη πάντ' εὖ — (διὰ σκότον suadet etiam F. G. Schmidt.)

405, 2. πρόσσω] Procul. Cf. adesp. 415, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει (βλέπει al.).

406, 4. Cf. Soph. Oed. R. 263. νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἢ τύχη.

409, 1. ταύτας vulg. αὔτας codd. V. A. λύπας Nauck. Qu. αὔτας, aut ἀπασιν. 2. τοῖσιν] τοῖσι libri. τίσεις Grot. πᾶσιν conj. Nauck. Qu. δίδοσσι τοῖσιν (vel πᾶσιν cum Nauck.). Cf. Nub. 1458. 258.

3. Qu. οὐδὲν πονηρὸν ἐστὶν αὐτοῖσιν φίλον, vel οὐ σφιν πονηρὸν οὐδὲν οὐδαμῶς φίλον.

410. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν libri. ἔσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν malit Nauck. Malim εἰς τὸ πάντ' ἰδεῖν, aut ἐσι πάντ' ἰδεῖν (πάνθ' ὄραν), aut δς τὰ πάνθ' ὄρα, aut — ὥσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν. Cf. adesp. 350. Mon. 695. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὄραν Men. mon. 695.

411, 3. τοῦ θνητοῦ βίου] Conjiat aliquis τοῦ θνητῶν βίου, sed nil mutandum. Cf. adesp. 462, 3. ἐν θνητῷ γένει.

412, 1. Qu. ὁρᾷς Δίκην ἀναυδον οὐδ' ὁρωμένην — ἐξῆς ὀπαδεῖν δόχμιον (θᾶσσον?), ἀλλοθ' ὕστερον. In anonymi loco allato οὐδὲν καλύπτει νῦξ (τῶν Stob.) κακῶς εἰργασμένων lege — εἰργασμένον. 3. ἐξῆς δ'] δ' om. Theoph. ὀπηδεῖ, ὀπηδεῖ, ὀπάζει libri. ὀπαδεῖ Nauck. Lege ὀπαδεῖν. δόχμιον] Qu. δόχμ'. Cf. adesp. 402, 3.

414. Scrib. μόνη 'στὶν —. ἀπαράτητος] Cf. Soph. Oed. R. 336. ὥδ' ἄτεγκτος κἀπαράτητος (κἀτελεύτητος vulg.) φανεί; θνητοῖς] ἀνθρώποις A. Grot. etc. ἐν θεοῖς Herw.

415, 1. μὴ μουσοποίει] μηδὲν σὺ ποίει Grot. Fort. μηδὲν ποιεῖς. πρὸς τὸ νηπιώτερον] Cf. Arist. Ran. 539. πρὸς τὸ μαλθακώτερον. 2. πόρρω] πέλας apud Plutarch. Lege πρόσσω, qua forma tragici utuntur. Cf. Fr. 405. Soph. Tr. 195. 547. Fr. 737. etc. κλύει] Malim βλέπει, ut legitur apud Plut. Mor. p. 1124 F. Cf. adesp. 405. οὐχ εὖδει Διὸς | ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὦν πρόσσω.

416. ὅστις λέγει κακὰ φρονῶν] ὅστις γ' ἔχει κάκ', εὖ φρονῶν (εὖ φρονῶν jam Nauck) σιγῇ στέγει Schmidt. κακὰ (κακὰν al.) φρονῶν libri, unde κάκ' ἀφρονῶν conj. Gaisford. Fortasse recte. Ipse tentabam κάλ' οὐ φρονῶν.

418. Versus 1. 4. 5. dochmiaci sunt. 2. ἀγοῦσ'] Suspectum. Requiritur verbum reddunt significans. Ab hoc versu novum fragmentum ordiuntur codd. A. E. V. 3. Fort. ὑπὸ τὰν ἀδίκων βιοτᾶς πρόφασιν. 4. μέγα] διορᾷ F. G. Schmidt. δμμα] Fort. δργά. οἷς τίνουσ'] Fort. ἀποτίνουσ', vel ἀποτίνει τ'. Fragmentum obscurum.

420. δόσια ed. δοίη Nauck. Qu. θεία.

423. κυνηγέτι] Requiritur fortasse nomen dispensatrix (δό-
τειρα) significans.

426. Cf. Chaerem. Fr. 19. 2. ταῦτα] Ἀν πάντα? 3. διοικεῖν] Lege διοικεῖ. Vel μόνη διοικεῖν — φαίνεται. οὖν libri. γοῦν jure requirit Nauck. ἅπαντα βούλεται] Corrige ἅπανθ' ἃ (ὥς) βούλεται.

427. Cf. Men. mon. 347. μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρης. Quae parodia comica alterius loci videtur.

429. χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται] νόμῳ τὰ πάντα γίνεται — Men. mon. 368. Corrige χρόνῳ τὰ πάντ' ἐλέγχεται —.

431. Qu. ἃ δεῖ παρὸν φρόντιζε, μὴ παρὸν δ' ἄφες, vel ἃ δεῖ παρὸν φρόντιζε, μὴ οὐ παρῇ πάλιν, vel —, μὴ οὐ φρονεῖν παρῇ. Locus nondum sanatus.

432. Cf. Soph. Ant. 705. μὴ νῦν ἐν ἡθος μοῦνον ἐν σαιτωῖ φόρει.

433. ἔρμα pro ἔρυμα Nauck. Correctio nimis audax. Post ἔμβα virgulam deleverim. Quod ad πορθμῖς (Angl. a ferry-boat), cf. Eur. Iph. T. 355. Hel. 1061. Hipp. 753. Cycl. 362. Redde, ascende navigii propugnaculum (refugium). Fort. ἔμβα πορθμίδα νεκύων (Χάροντος).

434. θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπερφρονας] σφάλλουσιν ἄται — F. G. Schmidt. Qu. σφάλλουσιν οἱ θεοὶ —. (Cf. Eur. Fr. 256, 1. πόλλ', ὧ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί. Fr. Adesp. 462, 13. σφάλλει δ' ἐκείνους (δὲ πάντας?) οὗς ἂν ὑψώσῃ τύχη. Eur. Hipp. 6. σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα. Med. 198. δεινὰ δὲ τύχαι σφάλλουσι δόμους.) Vel θεοὶ κολασταὶ τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων. Vel κατάγουσιν οἱ θεοὶ (vel κατάγει γὰρ ὁ Ζεὺς) —. De re cf. Eur. Her. 387. τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.

435, 1. ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσιν τι] Qu. δπου —, aut δταν δὲ — ἐκμοχθῶσιν τι. Cf. adesp. 437. Quae tamen correctio non necessaria est. 2. ἐνταῦθ'] Corrige τούτοις, nisi vitiosum est ὅσοι in v. 1. τῷ βίῳ] Qu. τῷ πόνῳ. 3. γὰρ οὐσα ἡ εὐτέλεια libri. γὰρ εὐτέλεια Grot. γὰρ ἡδύτέλεια Nauck.

437, 1. γὰρ ἡ συγγένει' (ut vid.) libri. Qu. γὰρ ἡδύγενει'. Sed requiri videtur δργή. Ergo qu. δργή γγενῆς —. Tentabam praeterea — δταν βροτοῖς δργή παρῇ. 2. καὶ δξύθυμος libri.

440. τοῖς ἀργοῦσιν] Qu. τοῖς ἀργοῖσιν, ut apud Men. mon. 242.

441. *κακή γὰρ αἰδώς* —] *Malim κακὸν* —. Cf. Adesp. 445. Ita etiam Herw.

442. *ἐπὶ γλώσση φνείς libri. εὐεπὴς γλώσση φνείς (φανείς malit Nauck.) Valck. ἀξίωμ' ἔχων μέγα* aut aliquid simile requirit Cobetus. *αἰσχρόν γ' ὅταν τις εὐεπὴς γεγώς φύσει* Herwerden. *αἰσχρόν γ' ὅταν λέγειν τις εὐφυνὴς γεγώς* F. G. Schmidt., coll. Aeschin. c. Tim. 181. *ἄνδρα λέγειν μὲν οὐκ εὐφυνά. Qu. εὐεπὴ γλώσσαν φέρων.*

443. *πάντα κέκτηται*] *Malim πάντ' ἐφέλκεται* (vel ἐπισπᾶται).

444. *ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον*] Imo *ἅπαν τὸ λίαν σεμνόν* —. Cf. Eur. Fr. 443. *ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.* Fr. 296, 2. *εἰς τάπισμα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.*

445. *ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος*] Qu. *ἐστὶ τῶν πέλας φθόνος,* aut *ἐστὶν ὁ φθόνος πολλὸν,* aut potius *ἀνθρώπων (ἄνθρ.) φθόνος.*

449. *εὐγενὴς libri. ἐγγενὴς* Valck. Cf. Soph. Oed. R. 1168. Oed. C. 1167. Ant. 659.

450, 1. *οὐδαμῶς*] *οὐχ ὁμῶς* Badham. prob. Nauck. *Malim οὐκ ἴσως.* 2. *ἀφέντι*] Qu. *ἐφέντι* (sc. *ἑαυτὸν ἐς τὸ πέλαγος*). Cf. ad Arist. Eq. 430. *Nisi malis καθέντι (αὐτάς, τὰς τρεῖς ἀγκύρας). προσιάτης θ']* Leg. *προσιάτης δ',* 3. *πόλει libri. πέλει* tacite Heath. Correxerim potius *ἀεὶ* pro *πόλει* in v. 2.

451, 1. *τ'] γ'* malit Nauck. Praestat, opinor, *δ'.* 2. *γε κατθανών*] Expungit Herwerden. *μὴ κατθανών* conj. Nauck. Quod inepta repetitio foret. Fort. *εὖ ἴσθ' ὅτι.* Vel *πολὺ μᾶλλον ἢ ζῆν* δυσκλεῶς θέλομεν ἄν. Postulari videtur *μᾶλλον.*

452. *ὑψηλόν ἐστι*] *Malim ὑψηλόφρον* τε.

455, 1. *εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς* —] Qu. *καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίον χρυσωπὸν ἦν* etc. 2. *βάλῃ*] Qu. *δράκοι;* Qu. *εἰ δὲ πρὸς νέφη δράκοι,* —. Vel *εἰ δὲ πρὸς νέφη, πάλιν* —. 3. *ἀντηγύει σέλας*] Qu. *ἀντηγάγε* φῶς. Anglice reflected. Cf. Chaerem. Fr. 14, 6. *ἀντηγύει.* Eur. Or. 1519. *φάσγανον ἀνταυγεῖ φόνον.* Eubul. III. 231. *σιτίβουσαν, ἀνταυγοῦσαν (κύλικα).*

456. Misere haec laborare vere monuit Herwerden, qui confert Eur. Tro. 204. *ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων | ἔρροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων* etc. 1. *προσελθέτω*] Imo *προελθέτω.* 2. *καινοῦ πότιμον*] Qu. *καινοῦ δὲ πότιμον.* Deinde sequebantur haec, ni fallor, *μέγας ἀγὼν* (vel *ἐστὶν*) *γὰρ γάμος ἀνθρώπων.* Praecesserat autem *αὕτη ἡ ἡμέρα* (— ∪ ∪ — ∪ ∪), *αὕτη δ' ἡ νύξ.* Etiam verba *μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων* poetae esse videntur, qui fortasse scripserat *δεινὸς γὰρ ἀγὼν* —, aut *μέγας ἐστὶν ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων.* 3. Qu. *ἡμέρα | αὕτη γὰρ, αὕτη νύξ πότιμον καινοῦ τινος | ἄρχει, μέγας γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων γάμος | ἀγὼν.* Verba *καινοῦ πότιμον*, ut glossema ad *κακοῦ δαίμονος* adscriptum, fortasse delenda sunt. Antiphont. *προσελθέτω* (l. *προελθέτω*) *ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν.*

458. Euripidis esse videtur. 1. ἐκτυνθάνεσθαι τ' ἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν libri. Sagaciter correxit Nauck. (χῆμᾶς jam Jacobs.) 2. ἄνδρα ἦ, ἄνδρ' ἦ, aut ἄνδρῃ libri. ἄνδρα χρῆ Grot. 5. τοῖσδ'] ταῖσδ' (ἡδοναῖς) F. G. Schmidt. 6. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν] Qu. βλέπουσά τ' ἀεί. 7. τὴν δ' ψιν ἐμπλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 1084. ἐμπλήσασά τ' libri. ἐμπλήσας Bendl. κακῶν] Qu. ταχύ. 8. τό τ' ἄρσεν] Lege τὸ δ' ἄρσεν, aut τὸ δ' εἰρχθέν. Nisi corrigendum potius τὸ θῆλυ δ'. 9. ὅστις δὲ μοχλοῖς —] Cf. Arist. Th. 414. εἶτα διὰ τοῦτον (Euripidem) ταῖς γυναικωνίταις | σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς | τηροῦντες ἡμᾶς. διὰ σφραγισμάτων] διασφραγίσμασι al. διασφαλίσμασι Nauck. Quod non probandum. 10. δ' ἄνδρῃ (τάνδρῃ al.) libri. δρᾶν τι Tyrwhitt. 11. Cf. Eur. Bacch. 332. νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς. Unde partim Euripidis hunc locum esse suspicor. 12. Cf. Men. IV. 226. ἦ τις καρδίαν θύραζ' ἔχει. Eur. Fr. 781, 52. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας. 13. χωρίζεται] Suspectum. 15. τοῦτο δὴ μέγας γέλως] Qu. τοῦτο δὴ πολλὸς γέλως. 16. ἀνῆρ libri. ἀχρεῖος] Suspectum.

459, 2. Versus quantum fieri potest brevis, tantum 24 litteras continens. λόγον ἔχειν εὐφημίας] Anglice, to have a regard for a good reputation.

460, 1. γεγῶτας A. γεγονότας al. Hoc praeferendum videtur. Cf. Menand. IV. 262. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς. Similiter nos dicimus well-born. 2. εὐφημίας] εὐρυνθμίας Schmidt.

461. Hoc fragmentum, ex Antiopa, ut videtur, sumptum, cum Fr. 287., ni fallor, cohaeret. 1. εἰχ' ἔμ'] εἰχέ μ' al. Quod praeferendum. Qu. εἰχεν. 3. ὥς εὐτυχήσων libri. ὥς εὐτυχῆς ὦν Schneidewin. Lege ὥς δυστυχῆσων. Mox πράττων pro πράξων male Herwerden. 5. εὖογκος] Anglice, of good form, of good proportions. Cf. Eur. Fr. 689, 3. οὐδ' ἄγαν | εὖογκος ὥς ἂν δοῦλος. 6. στέργειν θ'] Lege στέργειν δ'. ὑδρηροῖς] Fort. ὑδρηλοῖς, quod epithetum occurrit Aesch. Pers. 613. Suppl. 793. Eur. Cycl. 89. κρωσσούς ὑδρηλοῦς. Suppl. 206. σταγόνas ὑδρηλάς. 7. χεῖμῶνι τ' — θερμά θ'] Lege χεῖμῶνι δ' — θερμά δ'. 8. αἰνεῖν] Tolerare. Anglice, to put up with. 9. τοῦτ'] Malim ταῦτ'. 11. μέλος] Qu. γένος aut fortasse τέλος (et sic F. G. Schmidt.). Cf. Aesch. Fr. 152. τέλος ἀθανάτων.

462, 1. Comici alicujus videtur esse. Cf. vv. 4. 7. Menand. 625. μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ τι (?). 3. ἐν θνητῷ γένει] Fort. ἐν θνητῶν γένει. 4. δ περιέστρεψεν] δ περιέτρεψεν al. διπερ διέστρεψ' Nauck. Annon διπερ κατέστρεψ'? ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος] ἢ φθόνος τις ἢ χρόνος F. G. Schmidt. Qu. ἢ ψόγος —. 5. ἐπὶ ἐπ' ἄκρον] διαν ἐπ' ἄκρον conj. Nauck. Qu. ἐπὶ ἐπ' ἄκρον

ἄκρον τοῦ καλῶς etc. πράττειν libri. 7. μήτε λίαν] Qu. μή λίαν τιν'. 8. φέρεσθαι] Qu. τρέφεσθαι. Pro πάλιν qu. λίαν.

9. κἄν] καὶ M. Qu. ἤν. ἐλάσσονος libri. μέτρον] Qu. βάθους (height). 12. βιάζεται vulg. βιβάζεται frustra Nauck.

13. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχῃ] Legerim σφάλλει δὲ πάντας —. Cf. Eur. Hipp. 6. σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.

463. λιβάσι κατάσπενδε] Suspectum. Qu. λιβάσι κατάβρεχε. (Cf. Pind. Ol. X. 119. μέλει πόλιν καταβρέχων. Fr. 269. σιγᾷ βρέχεσθαι.) Vel μὴ λιβάσι παρηίδα | τὴν σὴν κατάσπενδ' (?). λιβάσι] Cf. Eur. Iph. T. 1106. δακρύων λιβάδες.

465. Cf. Eur. Fr. 579, 3. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνοους. Philem. IV. 35. δεῖ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

466. πολὺς τοι μόχθος] Qu. πολὺς γὰρ ἐστὶ μόχθος. πολὺς πολὺς τοι μόχθος ἐν μικρῷ χρόνῳ F. G. Schmidt. Qu. — ἐν βραχεῖ χρόνῳ. Cf. Neophr. Fr. 2, 14. πολὺν πόνον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ.

468. ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος] ἔνθα ναυσὶν δρμος ἔσχατος F. G. Schmidt.

470. διψοδόπους] Cf. v. δροσίπους.

472, 1. πάντα ὁ σοφὸς νοῦς] πᾶν τοι σοφὸς Nauck. Lege πάντας ὁ σοφὸς (ita etiam F. G. Schmidt), vel πάντα δὲ (δ' ὁ) σοφὸς —. 2. καὶ πάντα κηλεῖ] καὶ πάντας ἔλκει F. G. Schmidt. Qu. πάντας δὲ κηλεῖ, aut καὶ πάντα κραίνει. κἄν] Scrib. κῆν. κἄν ἀπώμοτός τις ἦ] Cf. Soph. Ant. 394. δι' ὄρκων καίπερ ὧν ἀπώμοτος. 388. ἀπώμοτος] I. e. spe destitutus.

473. Theophyl. Epist. Qu. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμ' ὄρκος εἶναι μοι δοκεῖ.

475, 2. ὑπὲρ τάφρον πηδῶντας] Imo ὑπὲρ τάφρον (aut τάφρους) —. ἔστησεν] ἔστησε libri. Anglice, stopt, staid. Qu. ἔσχεθεν.

476. Poet. incert. 'persuasit animo (animum?) vinum.'

477. παρ' οὐδενός] Malim πρὸς (aut ὑπ') οὐδενός.

478. τοῖς καιρίοις γάρ] Legerim τοῖς γάρ ἀκροαταῖς. Pende Tzetzis locum allatum, ἀκαιρον — τῶν ἀκροατῶν καταβαρύνειν τὰς ψυχὰς κτλ. In fine τὰ καίρια supplevit Bachmann.

479, 1. μηχανεύεται] μηχανορραφεῖ malit Schneidewin. Recte, opinor: vix enim apud Atticos occurrit forma μηχανεύεσθαι. V. Xen. Cyr. IV. 5. 49. 2. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ (τοῦτο δρῶν οὐ μανθάνει) probabiliter Schneidewin. Nescio tamen an praestet — τοῦτ' ἐπιστάσθω ποιῶν, coll. Ennii loco allato, 'Qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratum pestem ut participet parem.'

480, 1. πάντα γὰρ θάλλει Vit. Aesopi. θάλλει δὲ πάντα Westermann. ἅπαντα θάλλει Nauck. Qu. θάλλει τε πάντα —. Cf. Soph. El. 260. ἀγῶ — θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ.

481. ἄστυλος οἶκος] Cf. Eur. Iph. T. 57. στυλοὶ γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. 50. μόνος ἐλείφθη στυλος. Anth. P. VII. 648. κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι | οἶκος.

482. Qu. (ὥς ἔσθ') ἅπαντα —.

488. ἀμφίκαντις] Anglice malt.

489. ἀνδεργμα] Leg. ἀνάδειγμα. Cf. Hesych. I. p. 318. ἀναδείγματα — καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἰδωλα δευκνύμενα. Hesych. Ἀναδείγματα (f. ἀναδέργματα).

492. Verissime, opinor, reposuit Nauckius in Aesch. Cho. 124. (Ἐριούνη) Ἐρμῇ χθόνιε, coll. Arist. Ran. 1144.

493. Ἥρηνυλος] Confer nomina Βάθυλλος, Ξένυλλος, etc.

496. μαίμακον] Confer v. ἀμαιμάκετος.

497. οἰκοδέγμων] Anglice, the host.

498. πέλλη] Confer nostrum pail.

499. στολοκρατές] Compositum ex στόλος et κρατά (ā) aut στόλος et κράτος (ā). Sed corruptum videtur. Fort. στολόκερως aut στυλόκερως. Confer χρυσόκερως.

500. ταλαπείριον] Vox analogiae repugnans. Qu. ταλάπειρον.

502. χορταιοβάμων] Fortasse mendosum. Qu. χορταιοείμων. Confer v. εὐείμων (Aesch. Pers. 181.). Sed non inepte χορταιοβάμων dici potuit Silenus ut ἐν χορταίῳ ἐνδύματι βαίνων.

PARS POSTERIOR.

SECUNDUM ALTERAM FRAGMENTORUM TRAGICORUM

EDITIONEM NAUCKIANAM,

8vo. LIPSIAE, 1889.

AESCHYLUS.

AESCHYLUS.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIÆ 1889.

1. V. 1. οἰκεῖος] εὐθετος Emper, coll. Agam. 444.
2. ἐξανστήρες χειρούμενοι] ἐξανστήρουν ἐξαιρούμενοι bene Dind.
6. V. 1. Versus 1. 3. sunt personae A., vv. 2. 4. personae B.
τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς] τί δὴ ποτ' αὐτοῖς recte Cobet. Cf. ad
Nub. 65. 2. σεμνούς] σεμνῶς Herw. Fortasse recte. σεμνός
Papageorgius, coll. Eur. Iph. T. 749. 3. ἦ καὶ] Qu. ἦ γάρ.
εὐλόγους] Vix sanum. Fort. ἐν βροτοῖς.
8. πολυηλακάτους] I. e. δονακόντας.
14. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα] Cf. Ion. 24. βακκάρεις δὲ καὶ
μύρα — εἰδέναι. Aristoph. 319, 2. μύρον καὶ βακκάριδος.
16. βαλῶν] βελῶν optime P. Niketin. prob. Nauck.
17. V. 1. καταλείπεται] κατερείπεται probabiliter Papabasilus.
20. αὐδασον] αὐδῆεν probabiliter Hartung. αὐδᾶεν Cobet. ποῦ
δ' ἱερὸν Ἀργοῦς ἐστὶ φωνῆεν ξύλον malit Nauck. Cf. Apollod. l. l.
κατὰ δὲ τὴν προῶραν ἐνήρμωσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδω-
νίδος ξύλον.
22. V. 2. τᾶμπλάκημα] Leg. τιμώρημα, Angl. recompense.
Cf. Plat. Legg. 866 B. διπλᾶ ἔστω τὰ τιμωρήματα τῷ δφλόντι.
τῷ περῶντι τὴν δίκην] Cf. ad Soph. Oed. C. 886.
23. V. 1. τιν' ἀρχάν] τὸν ἀρχόν probabiliter Herwerden.
24. σκάρφει] κάρφει recte V.
26. Placet Dindorfii conjectura ἀνθρωπόμορφον κῆτος ἐξ ἁλὸς
φανέν. Perpende Phrynichi verba.
30. V. 1. Εὐβοῖδα καμπήν] Cf. Soph. Tr. 64. Εὐβοῖδα χώραν.
31. παρ' ἐκ Περωῶν ed. παρεκπερῶν Scal. Qu. διεκπερῶν.
32. V. 1. καλοῖσι] Scribendum cum Cobeto θερμοῖσι. λου-
τροῖς] Fort. λουτροῖς δ'. 2. Ἰμέραν δ'] δ' recte delet Heyne.
εἰς ὑψίκερμον δ' Ἰμέραν conj. Nauck, mutato fortasse versuum
ordine.
34. μύες] Anglice mussels. Cf. Anaxand. III. 184. λεπάδες, μύες,
δοτρεῖα. κόγχαι] Leg. κόγχαι. Cf. Aristoph. II. 976. ὀπιτωμέ-

ναις κόγχαισιν. Arar. III. 274. κόγχαι τε καὶ σωλῆνες. Posidipp. IV. 517. καράβους, κόγχας, ἐχίνους.

37. ἀγών] Scribendum ἀγών.

38. V. 1. Leg. ἐφ' ἄρμασιν γὰρ ἄρματ', ἐπὶ νεκροῖς νεκροί. Cf. Anth. Pal. XV. 19. 7. νεκροὶ δ' ἔκειντο περὶ νεκροῖς πεπτωκότες. ἄρματος] ἄρματι al. ἄρμα] ἄρματα al. νεκρῶν νεκροί] νεκρῶ νεκρός al.

39. V. 1. ἐλλκον] ἐλλκον δ' recte Herm. λυκηδὸν] λυσηδὸν Naber. prob. Nauck. Vereor ut recte. ἐλλκον] Qu. ἐλλκόν σφ'. διπλόοι] διπτυχοὶ jure malit Nauck. 2. φέρουσιν] Qu. φέροντες. φέρουσι γαμφηλαῖς καλὴν ingeniose Herwerden.

41. ἀμφίσωπον] ἀμφισωπὸν jure exspectaverit Nauck. Vox mire formata.

42. ἔτηλον] οὐκ ἐξέτηλον scripsisse Aeschylum opinatur Nauck. Non assentior. Non temere sollicitandum ἔτηλον, quamvis ἔτηλον idem quod ἐξέτηλον significare videatur.

43. V. 1. κᾶπειτα δ' εἶσι] Leg. κᾶπειτ' ἄνεισι (Τουρ.), vel κᾶπειτ' ἀνίσχει. 2. ἕως ἐγείρω πρηνεμεῖς] ἕως τ' ἐγείρει πρηνεμενῆς Heath. νόμοισι θέντων] Mendosum. Fort. νόμοι λεγέσθων, vel νόμους — —.

44. V. 1. τρώσαι] χρώσαι Heath. πλῆσαι Mein. στρώσαι Nauck. Qu. κύσαι. 3. εὐνάεντος (ο supr. ε in C.) Athen. εὐνάεντος Eust. εὐνασθέντος Flor. (?) εὐνατήρος Nauck. Recte, ut videtur.

4. ἔκυσσε cod. ἔδενσε Heath. 6. δένδρων τις ὥρα cod. δένδρῳτις ὥρα Herm. (Eur. Hero. 790. ὦ — δένδρῳτι πέτρα.) δένδρων δπῶρα Hartung. Nauck. γάμον] γάνους Gomperz. quod temere recepit Nauck. Cf. v. 2. 7. παραίτιος] Cf. Eur. 174, 3. καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.

49. θῶσθαι] Cognata fortasse sunt Latinum festum, et nostrum feast.

51. ἐπιούσα] ἔπουσ' recte, ut videtur, conj. Nauck., ἐμπίουσα (sic) ad Archilochum referens.

52. δίκρα δψις] Arridet M. Schmidtii conjectura δίκρα δσφύς (δσφύς).

55. ὥραλον γάμον] Cf. Eur. 804, 2. δστις οὐκέθ' ὥραϊος γαμεῖ. Eur. Hel. 12. ὥραίων γάμων. 4. τρέτον] Sc. κρατήρα. Nauckius τρέτην malit.

56. τιμαλφής] Cf. Ion. 43. Adesp. 109, 2. Plat. Tim. 59 B.

57. V. 1. ὄργι' ἔχοντες] Leg. ὄργι' ἄγοντες. κόπτουσ' aut κόπτους libri. Κοιτυοῦς sagaciter restituit Nauck. 3. τόρνον] Cf. Eur. 382, 3. κύκλος τις ὥς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος. Bacch. 1065. τροχὸς τόρνω γραφόμενος. 4. μέλος] Requiritur nomen significans i. q. ἐκπωμα. 6. χαλκοδέτοις] χαλκοθρόοις M. Schmidt.

7. *παλμός*] Cf. Diog. Athen. 1, 9. *παλμοῖς τριγώνων*. Phryn. 11. *παλμοῖσιν*. Ion. 22. *Λυδαὶ ψάλτριοι*. 9. *μῦμοι*] *Suspectum*.

10. *εἰχών* aut *ἡχώ* libri. *εἰκὼν* Nauck. Qu. *ἡχή*. Sic Herwerden, *χῶσθ' ὑπογαλόν βροντῆς τυπάνων* | *ἡχώ φέρεται βαρυνταρβής*. *ῶσθ'*] Qu. *χῶσθ'*. 11. *φέρεται*] Qu. *βρέμεται*. Et sic F. G. Schmidt.

59. V. 1. *τε Λυδίας*] Leg. *ἐκ Λυδίας*. Arcte cohaerent *χιτώνας βασσάρας* (v. Etym. M.).

60. *ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει* schol. Arist. *ἄλαλος ἀβρατεὺς* Suid. *ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει* tentat Nauck. (Non male. Possis etiam *ᾧδε βᾶτε* —.) Locus nondum emendatus. Qu. *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουνόμαντις*; *ἄρ' ἀβρός τις ἀσθενής* (aut *κάσθενής*);

62. *ΑΓΓ. μακροσκελὴς μὲν* (ipse malim *ἦν*). *ΔΥ. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν*; conj. Herm.

68. *Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός*] Locus medicina egens.

69. V. 1. *ἐπὶ δυσμαῖς ἔσου*] *ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ* Herm. Qu. *ἐπὶ δυσμαῖς τοῦ*, vel *ἐπὶ δυσμαῖσι τοῦ*. —. *ἔσου*] *χρυσοῦν* Papegeorgius, coll. 74, 3. 2. *Ἠφαιστοτευχὲς* libri. *Ἠφαιστοτευχὲς* Herm. Nauck. Qu. *Ἠφαιστότυκον* (ut *εὔτυκος* Aesch. Suppl. 959. etc. i. q. *εὔτυκτος*). Cf. Soph. Phil. 987. *τὸ παγκρατὲς σέλας ἡφαιστοτέτυκτον*. 4. *οἰδματόεντα*] Vox occurrens etiam Oppian. Hal. v. 273.

οὐθεις] *συνθεις* recte M. Schmidt.

70. V. 2. *Ζεὺς τοι τὰ πάντα*] Qu. *Ζεὺς καὶ τὰ πάντα*, vel *Ζεὺς δ' ἐστὶ πάντα*.

71. *τρόπον ἔξουσι γόων*] *κόρον ἔξουσι γόων* Herw. *τορὸν ἥσουσι γόον* conj. Nauck. Illud praeferendum videtur.

72. *δρα σε κρήνης ἀφθονέστερα λιβασι* (λ supr. ι) plenius extat in Etym. M. cod. Vat. unde *ᾧρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς* probabiliter corrigit Nauck. Pro *ᾧρουσε* praetulerim aut *ἐρρευσσε* aut potius *ἐρρει* δέ. *ἀφθονέστερον λίβα*] Leg. *ἀφθονεστέραν λίβα*.

74. V. 2. *ἐσχαίων*] *ἐσχατιῶν* Weil. Non male.

74. V. 4. *δεσπότην*] *δεσποτῶν* cod. *δεσπόταν* P. Nikitin. prob. Nauck. *τριτάτον* cod. *τρίπτυχον* Weil. *τρίλγυα τὸν* Kiessling. *τρίκωλον* Diel. 6. *τριά διὰ τῆς* cod. Verba nondum sanata. Fort. *τρία μὲν δ γε. τρεῖς δέ τις εὐπλοφους* cod. *τρεῖς τ' ἐπισσειων λόφους* ed. Nauck. Qu. *τρεῖς δέ σείων λόφους*. Cf. Arist. Ach. 965. *δς τὴν Γοργόνα* | *πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους*. 967. *τρεῖς λόφους κραδαινέτω*. 7. *εστειχισσαρη* cod. *στεῖχεν ἴσος Ἄρει* Weil. *ἐστευχ' ἴσος Ἄρει* recte Wilamowitz.

78. V. 1. *φατνώματι*] *φάτνωμά τι* ante Bekk. Qu. *φάτνωμα καί*.

79. *τῶνδ' σοι*] Qu. *τῶνδ' ἄλλος*.

84. *τὸ συγκλινὲς τ' ἐπ' Αἴαντι* (*ξίφος*) probabiliter Herm.

86. V. 2. ἐγκαθίει] Qu. ἐξεφεῖτο.

87. μελισσονόμοι] πολισσονόμοι Lobeck. εὐφραμεῖτε, πολισσονόμος δόμον Ἀρτέμιδος πρόμος οἶχνεῖ (οἶγει?) Hartung. Locus nondum expurgatus.

91. V. 1. καὶ τὸν ἐλάσσονα] καὶ τὸν ἐλάσσω Porson. Verba interpolata esse vidit Bothius.

93. ἱερεῖτην] ἱερεῖτιν Musurus. I. e. ἱεῖτιν. Mirum vocabulum.

94. γυναιξὶ (χρῆ) Blomf. γυναιξὶ (δεῖ) Elmsl. Illud praefendum.

96. V. 1. μήτε] μήτ' αὖ aut μηδ' αὖ Blomf. Illud malim.

2. ὑδροηροὺς Antiatt. ὑδατηροὺς Poll. ὑδροηλοὺς Nauck. Cf. Eur. Cycl. 89. κρωσσούς ὑδροηλοὺς. Suppl. 206. σταγόνας ὑδροηλάς. Adesp. 546, 6. ὑδροηροῖς (ὑδροηλοῖς?) ποτοῖς. Veram hujus nominis lectionem aut ὑδροηλοὺς aut ὑδατηροὺς (cf. οἰνηρός, δξηρός, μυρηρός, etc.) esse suspicari licet. 3. λιπεῖν] λείπειν conj. Blomf. (Recte, opinor.) λείπειν Lobeck.

98. Πανίας βήσας] Annon Πανίους βήσας?

99. V. 2. τοιόνδε μὲν] τοιόνδε δὴ jure malit Nauck. τοιόνδ' ἐμὲ Herw. prob. Nauck. 3. ἤνυσεν Blass. 6. ξυνῆ γονῆ vel ξυνῶν γονεῖ Buecheler. ξυνωνία Weil. prob. Nauck. Fort. ξυναόρα.

7. τρεῖς πονουῖσα Blass. τριοῖ γοναῖσι Wecklein. τρισὶν ἀγῶσι Weil. τοὺς γυναικείους πόνοους] τοὺς δι' ὠδίνων πόνοους jure requirit Nauck.

8. ἐκατέρησ' ἄρουραν Schenkl. Blass. prob. Nauck. οὐκ ἐμέμψατο] Malim οὐδ' ἐμέμψατο. 9 τοῦ μὴ] τὸ μὴ Blass. Nauck. Recte. γενναίου πατρός] γενναῖον πατὴρ Schenkl. Recte.

11. δεύτερον δ' ἐγεινάμην bene supplet Blass. 13. ζῶας ἔχει] ζῶη σφ' ἔχει Weil. Fort. ζῶην (ζωὴν) ἔχει, vel ζῶν τυγχάνει.

15. νῦν et χεῖμάζομαι Buecheler. Qu. τρίτον δ' ἐμὸς νοῦς φροντίσιν χεῖμάζεται.

16. εἰ σῶς ἐξ Ἄρεως ἀφίξεται aut simile aliquid jure requirit Nauck. αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως —] Cf. Eur. 16. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς (l. αἰχμῇ τ') Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις. 17 b. δοοὶ περ Ἑλλάδος λωτίσματα optime Nauck. Cf. Soph. 657, 4. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

18. ὑπερφέροντες] ὑπερφέροντας Gomperz. Weil. Recte. ἀλκίμῳ σθένει Gomperz. Bergk. Cf. Adesp. 295. τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει | πῆδαν etc. 20. πρὸς οὗ] πρὸς ᾧ Kock. Neutrum satisfacit. μαργαγα pap. μαργαῖνων recte Blass.

21. ὑπέροπον. δράση τε] Qu. δράση τι. 22. ἦδ'] Qu. ἐστ' (ἔστ'). τῇδ' ἐπεξαρημένη vel τῇδ' ἔτ' οἰζυρᾷ μένει Herw. λεπτή — ἐλπίς] Cf. Adesp. 55. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς δχοῦμεθα.

23. μὴ πάντ' ἅπαις οὐσ' probabiliter Mekler. Ipse tentabam μὴ πάντ' ἀπολέσας, vel μὴ πάντας ὄντας ἀπολέσω πρὸς αἵματος. αἵματι aut αρματι pap. πρὸς ἔρματι Blass. Fort. αἵματος, quam aliud quid latere suspicor.

100. V. 2. *ἀει τὰ λῶστα*] *λωτίσματ' ἀει* Wecklein. Cf. 99, 17 b. *πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ*] *πάντ' ἀπανθίζειν στρατοῦ* bene Kidd. *πάντα λωτίζειν στρατοῦ* Herwerden. Cf. Soph. 510. 657. Manifesto requiritur infinitivus aliquis. Ad rem cf. Soph. 657, 2. et 4. Eur. 728.

102. *τοι*] Qu. *σοι*.

109. *καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντείας (δορᾶς)* optime Toup.

116. V. 2. *μυλοπρέπτοις*] *μυλοπρέποις* al. An *μυλοπρεπέσις*?

118. Qu. *πισσοκωνήτω μόρω* (pro *πυρὶ*) ex Hesychio. Phot. *ἔπει τὰ καύομενα πυρὶ* (i. *πίσση* ex Hesychio III. 337.).

120. *ἐπιξενούσθαι*] Mire per *μαρτύρεσθαι*, *πορεύεσθαι* explicat Hesychius. Cf. Ag. 1320. *ἐπιξενούμαι ταῦτα δ' ὥς θανουμένη*.

123. *χωρίτης δρᾶκων*] Cf. Soph. 206. *τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν*. Hesych. *δύσμαιναι· αἱ ἐν Καρύαις χωρίτιδες βάκχαι*.

124. V. 1. *ἄκ' τῶνδ'*] Et post haec (deinde). *βρῦτον*] Anglice beer (*κρίθινον οἶνον*). *λοχναίων χρόνῳ*] *χρόνῳ* vitiosum habet Nauck. *χρόα* Herw. Qu. *ἀσθμαίνων πόνῳ*, vel *λοχναθὲν χρόνῳ* (mellowed by age). 2. *καὶ σεμνοκόπτει*] *καὶ σεμνοκοπτει* (sic) A. *κάσεμνοκόμπει* optime Dind. *σιτέγη*] *τιθείς* sagaciter et vere Herwerden. Alioqui non foret quo referretur *τοῦτ'*, pro quo olim *ταῦτ'* reponendum suspicabar.

127. V. 2. *ἄρκιος* libri. *ἄρκειος* Lobeck. Annon *ἄρκειος*? Ita etiam Herw. Sed forma *ἀπαρκίας* (sine *τ*) memoratur Eust. 1156, 17. 1535, 16. Cf. Lycophr. 27. *ἀπάρκτιοι πνοαί*.

128. *ἀσπίδος ὑπερτενῇ*] Cf. Eur. 676, 2. *κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα*. *ἀθέρειτον*] *ἀθερεῖ τόνδ'* M. Schmidt. Qu. *ἀθερεῖ τιν'*. Cf. 154. *ἀσπίδος*] *ἀσπίδων* Blomf. *ἀσπίδος θ'* melius Schmidt.

130. *γονίας*] Mire per *εὐχαρῆς* explicat Hesychius.

131. V. 3. *οἷς (προπεπωκώς)* recte Heath. I. e. *οἷς (Δαναούς) προδεδακώς*. *εἴσω κλισίας (θάσσεις)* recte Dind. Corruptelae origo obvia est.

132. V. 2. Mire *ἢ* inter *ἀνδροδάκτον* et *κόπον* interponitur, id quod ridet Comicus in *Ranis* vv. 1264. 1267. 1271. 1275. 1277. *πελάθεις*] *πλάθεις* nescio quare Nauck. Trag. p. 43.

134. V. 1. *ἐπὶ δ' αἰετὸς* Schol. Ran. *ἀπὸ δ' αἴτε* Schol. Pac. *ἐπ' αἰετὸς δέ* ingeniose restituit Nauck. Sed offendit collocatio particulae *δέ*. Itaque vide an corrigendum sit *αἰετὸς ἔπεισι*.

2. *στάζει*] Leg. *κράζει*. *κηρόθεν τῶν* cod. V. sec. Dind. *κηρθέντων* sec. Bekk. Qu. *κηρθέντων*, *μυγέντων*, aut *χυθέντων*.

136. *εὐσεβῆς*] Qu. *προσφιλῆς* (aut epithetum aliquod jucunda significans), aut *εὐαγῆς* (i. q. *ἀγνή casta*).

137. *φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ'*] *φιλῶ γε καβδέλυκτα* bene Bekker. *ἀβδέλυκτ' ἐμοί]* *ἀβδέλυκτά μοι* al. Quod praeferendum.
139. V. 1. *ᾧδ'*] *ᾧδ'* al. Quod recipiendum. *κλέος]* *λόγος* al. Et hoc recipiendum.
143. *ἐπιρροαί]* Leg. *ἐπιστροφαί*.
144. V. 2. *δὲ]* Leg. *τε*. *σώζεις]* *σώσεις, δώσεις, δώσοις* al. Qu. *σῶζε* vel *σῶσον*.
146. *ὑπηκόοισιν]* *ὑποσκήοισιν* C.? *ὑπηγέμοισιν* requirit Nauck. Qu. *τε συσκήοισιν*.
149. *᾽Οκτώπας]* *᾽Οκτώπων* A. Gennadius et O. Crusius. Recte.
150. V. 1. *δελφίνορον]* *δελφίνηρον* al. *δελφινόφορον* recte Barnes. *δελφινόνομον* malit Nauck. *δελφινότροφον* parum probabiliter Wecklein. *πεδίον πόντου]* Malim *πόντου πεδίον* cum Valck. Cf. Eur. Fr. 773, 66. *᾽Ωκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες*.
151. V. 1. *ἐνεροκτάντας]* Forma suspecta. Qu. *ἐναρόκτας*. Sed scripturam *ἐναροκτάντας* (*ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν*) attestantur Hesychius et Eustathius. Post *ἀπολείψει* sequebantur, ni fallor, verba *ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς θ' ἤξει*. V. Hesychii l. l. *δὲ φθογγ . . . κότος ὑψοῦ]* *δὲ φθόνος ἀνχαῖς ἐγκοτος ὑψοῦ* conj. Herm. Locus perobscurus et paene desperatus.
152. *κάμακος εἰσι]* *κάμακος δ' εἰσιν* Herm. *εἰσιν κάμακος* Both. *κάμακος δ' εἰς*. Heimsoeth. Quod mihi ipsi in mentem venerat. *εἰς κάμακος* (vel *κάμακος δ' εἰς*) *γλωχίνα δίκρουν* Wecklein. *διπλάσιον]* *διπλοῦν* Herm. Both. Recte.
154. *ἀθήρ]* I. e. *ἡ ἐπιδορατὶς*. Cf. 128.
156. *θεὸς μὲν (αὐτὸς) αἰτίαν* recte conj. Nauck. Exciderat *αὐτὸς* ante similem vocem *αἰτίαν*.
157. V. *τάφον]* *τάφῳ* recte Musurus. *ἐπωζε]* *ἐπῶζε* (lamentabatur) recte Nauck.
158. V. 2. *Βερέκυντα χῶρον]* Annon — *χώραν?* 4. *ἔρπονσι]* *πρέπονσι* Ahrens. *πρέπουσα* Wellauer. Leg. *βρέμονσι* (Casaub.) aut *στένονσι*. *ἐρέχθει* aut *ἐρέχθειον* libri. *ἐπιρροθεῖ* Goerlitz. *ἐρέχθεται* (?) Mein. *πάν τ' Ἐρέχθειον πέδον* feliciter idem.
159. V. 1. *ἄνω]* Qu. *πάρος* aut *τὸ πρῖν*.
160. V. 2. *αἰετοῖς]* *ἀστραπαῖς* recte Wecklein. prob. Nauck.
161. V. 2. *οὐδ' ἐπισπένδων]* Leg. *οὐδέ τι σπένδων*.
162. V. 2. *ὦν κατ' Ἰδαῖον πάγον* Plat. *οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ* Strab. Hoc praeferendum videtur, saltem *οἷς*.
164. Scripserat fortasse poeta *τοῖς σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῦς | πάντ' ἐστὶν ἐπιτήδεια*.
165. *ἡμορεῖς]* Corrigendum, ni fallor, *ἡμορος* (i. q. *ἄμοιρος*).
169. V. 3. *γλώσσης]* *λύσσης* probabiliter Lobeck. in Aj. 60. *λέγω]* Fort. *πικρὸν*, aut *κακοῦ*.

170. V. 1. *πέμφιξ ἥλιον*] Cf. Soph. 312. *πέμφιξ ἥλιον σελασφόρος*.

172. *βούλευτις*] Scribendum *βουλευτις* (ut *εὐρετις*, etc.), quicquid dicant grammatici.

173. V. 1. *ἐπῆμεν*] *ἐπείημεν* cod. unde *ἔπειτ' ἐπῆμεν* Schneidewin. Non liquet utrum Aeschyli sit *οὕτως* an grammatici. Hoc, ni fallor, verum est. *τῆς ὁδοῦ*] *γῆς ὁδοῖς* probabiliter Hartung, quum mox sequatur *κελεύθου*. 2. *κελεύθου*] *κελεύθων* Brunck.

174. Cf. Soph. Fr. 695. *χορός δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει* etc. 109. *ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χορός*. *κορῶν* R. *χορόν* Ald. *κορῶν* Benth. *κορῶν* (sic Dorice) ed. Nauck. Scribendum saltem *κορῶν*. Qu. *χοροῦ*. Ceterum sequebatur haud dubie *ἐκβαθι*, ut apud Comicum Ach. 884., id quod ostendit illud *ἐξελεύθουσας* apud Schol.

175. V. 2. *λέγω τοι*] *λέγω σοι* Papageorg. *λέγω γὰρ* Herm. Recte se habet vulgata.

177. *τί γάρ*] Fort. *πῶς γάρ*. *βίον δς*] *ὧ βίον* recte conj. Nauck., coll. monost. 291. *καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει*.

178. Etym. Gud p. 567, 35. *χλίδοντα* (corr. ex Hesychio *χλευδὸν* aut potius *χλιδόν*): *χλιδόν* (corr. *χύδην* ex Hesychio), *σωρηδόν*. — *καὶ χειριδόντα* (corr. *χλιδόντα*) *ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα* (*πληθύνοντα*?). Duae glossae confusae hic videntur, *χλευδόν* (?) et *χλιδόντα* (?). Hermannus *κεχληδόντα* corrigebat, *χλήδοντα* Ahrens, quod recepit Nauck. Quid scripserit Aeschylus non liquet.

179. V. 1. *οὐκ ἄλλος*] *οὕτως ἄλλος* conj. Herm. *οὐ γὰρ ἄλλος* Mein. Leg. *αὐ τις ἄλλος*. *ἥσσονας*] *ἥσσον* (sic) A. *ἥσσόνως* male Nauck. 2. *αἰνεσίους*] *ἐναισίους* Porson. *ἀνασχειτούς* recte Lobeck. 3. *κότταβος*] *σκοπὸς* sagaciter, ut solet, Dobraeus.

4. 5. Haec Dobraeus solenter sic refingere conatus est, *τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα* | *ῥοσσων ἐμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφίετο*.

4. *ἔστι* (*ἔστιν* A.) *σκοπὸς* libri. *ἐπίσκοπα* perite Dobr. *ἐπίσκοπος* pro *ἔστι σκοπὸς* Conington. 5. *ἡβῶσα χεῖρ*] Cf. Sept. 622. *γέροντα τὸν νοῦν σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει* (l. *φέρει*). Eur. Hipp. 969. *ἡβῶσαν φρένα*. Herc. 436. *εἰ — σθένος ἦβων*. *ἐφίετο*] Qu. *ἐφίετο*.

180. V. 1. *δδ' ἔστιν δς*] *δδ' ἔστ' ἐκεῖνος* Jacobs. Leg. *δδ' (αὐτός) ἔστιν*. *ἀμφ' ἐμοὶ βέλος*] Fort. *ἀμφ' ἐμῷ πάρα*. Sed cf. v. 3. *πνέουσ' ἐμοί*] Malim *πνέουσά μοι*. 4. *πληγεῖσ'*] *ῥαγεῖσ'* Schneidewin ad Ag. 1271. Quod recipiendum videtur. 5. Cf. Arist. Pac. 87. *καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'*.

182. V. 1. *καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῷ* recte corrigere videtur Porson. Terminationes in *-ους* requirit Wilamowitz.

Cf. ad Ach. 181. Nub. 986. 2. *οἶτον δ' εἰδέναι*] Haec mendosa sunt. Pro *οἶτον* requiro *οἶτον* aut *οἶτων*, pro *εἰδέναι* substantivum aliquod, ut sensus sit cibi sumptiones (vel horas). Cf. Prom. 489. *πιῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς | διώρισ' (αὐτοῖς)*. 3. Cf. Sueton. Vit. 13. 'Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam, disper- tiebat, in jentacula et prandia et coenas comessationesque.'

183. Qu. *μηδ' αἵματος πέμφιξ σε πρὸς πέδῳ βάλῃ*.

185. V. 1. (*χρῶνται δ' ὑποξύλοιον*] *ἀργυρηλάτοις* speciose Blomf. 2. *προσβεβλημένοις*] *περιβεβλημένοις* probabiliter idem.

186. *αἰσχροῖς*] *οἰκτρῶς* aut *οἰκτρός* jure requirit F. G. Schmidt. Illud praeferendum.

187. *ἀρχέστατον*] Annon *ἀρχέστατος*? Anglice, of a very old family. Etym. M. τὸ *ἀρχέστατον* (*ἀρχέστατος*?). Ibid. *δικαιότερος* (*αἰδιούτερος*?) Ibid. *εἰς τὸ (ἐν τῷ?) περὶ συγκρητικῶν*.

191. V. 2. *ἡδ'*] Legitur praeterea Soph. 354. 505. 1028, 2.

192. V. 2. *χεῦμα θαλάσσης*] Cf. Trag. adesp. 157. *πόντιον χεῦμ'*. Hel. 1320. *ποτάμιον χεῦμ' ὑδάτων*. 3. *χαλκοκέραννον*] *χιλιόκρου- νον* recte, opinor, Both. 4. *λίμναν*] *λίμνην* recte Dind. *παν- τοιτρόφον*] *πάντων τροφόν* recte Lobeck. 5. *παντόπτις*] *παντό- πτης* recte Dind. 7. *θερμαῖς*] In hoc jure offendunt Mekler. et Nauck. Qu. *ἀγναῖς*.

193. V. 9. 'transverberatus'] Scripserat, ni fallor, Aeschylus *διαπεπαρμένος*. 'castrum hoc furiarum'] Scripserat fortasse *τήνδ' Ἑρινύων παρεμβολήν*.

194. V. 2. *ἀντίδουλα*] *ἀντίδουλον* Papageorgius. *ταύρων γονάς*] Cf. Soph. 67. *Ἰλλάδας γονάς*.

195. V. 3. *βρόμον* libri. *σπρόμβον* recte Wecklein. Cf. Prom. 1084. *σπρόμβοι δὲ κόνιν | εἰλίσσουσι*.

196. V. 1. *ἤξει* libri. *ἤξεις* recte Stanl. Cf. 199, 1. 2. (*θνη- τῶν*) *ἀπάντων* Heath. (*βροτῶν*) *ἀπάντων* Herm. *ἀπαξἀπάντων* Both.

198. *ἐππάκης*] Casei ex equino lacte confecti. Cf. Hip- pocr. Aër. 291. Theopomp. hist. 51.

199. V. 2. *καὶ θούριος περ ὦν*] Qu. *θούριός περ ὦν*. Cf. Sept. 42. Pers. 73. 718. Ag. 112. Eum. 627. *ἐνθ'*] Malim *οἷς*. Cf. Sept. 652. *οἷποτ' ἄνδρῳ τῷδε κηρυκευμάτων | μέμψει*. 3. *μέμψη*] *λίψη* Diels. Malim *γείσει*. *βέλη λιπεῖν*] *βέλη 'κλιπεῖν* Madvig. Possis etiam *βέλη 'λλιπεῖν*. Sed displicet hic *καί*. Corrige igitur *πέπρωται γὰρ βέλη τὰ σ' ἐκλιπεῖν* (*ἐπιλιπεῖν*, vel — *τὰ σ' ἐπιλιπεῖν βέλη*), vel *πέπρωται γὰρ σ' ἐκεῖ βέλη 'κλιπεῖν | καὶ τόξ'* (pro *ἐν- ταῦθα*). 6. *ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ*] *οἰκτερεῖ πατὴρ* Cobet. *οἰκτερεῖ*] *οἰκτειρεῖ* (sic) Nauck. Scriptura non satis stabilita. 7. *ὑποσχῶν*] *ὑπερσχῶν* recte Casaub. *δ'*] Leg. *θ'*. *νιφάδι* — *πίτρων*] Cf. Eur. Andr. 1130. *πυκνῇ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος* (sc. lapidum).

γογγύλων πέτρων] Cf. Arist. Nub. 1127. χαλάζαις στρογγύλαις.
9. δηώσει libri. διώσει Leopard. διώσει Dobr. Malim ἀπιώσει.
Cf. Arist. Vesp. 1085. Pac. 775. 1090.

200. ἰθύνου] εὐθύνου Nauck. Cf. ad Soph. Phil. 1059. ἐπιθύνειν χειρὶ. Verbum εὐθύνειν legitur Aj. 512. Ant. 178. 1164.

201. τοῦτο] κλῦθι Heimsoeth. Nescio an recte. Jam Hermannō suspectum erat τοῦτο.

205. λῖνα δὲ aut λινάδες libri. λινᾶ δὲ Dind. Subaudiendum forsā δπλα (Herod. VII. 36.). Ceterum notandus anapaestus in quarta sede.

206. V. 2. κοῦ διὰ ζόης] καὶ δίχα ζάλης Diels. καὶ δίχα ζόης Herw. Recte, opinor. Cf. 180, 5. 207. ἄρα] Malim τᾶρα.

208. Cf. Cho. v. 583. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

210. V. 1. φάβα] Cf. 257. φαβῶν. 2. σιτουμένην] Suspectum habet Kaibel. Qu. εἰσειδόμεν. μέσακτα] In the middle. Cf. Pers. 889. τὰς ἀγχιάλους ἐκράτνε μεσάκτους. προσπτεύεις] πρὸς πτύοις Casaub. Fort. δικτύοις. πεπλεγμένην] πεπληγμένην Schweigh. Qu. ἡλωμένην, vel πλεύρ' ἐν δικτύοις πεπλεγμένην. Cf. Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως | εἰς ἀπέραντον δόκτον ἄτης | ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας. Dicaeog. 3, 1. όταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν. Hom. Od. χ'. 468. ὥς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι τανυσίπτεροι ἦε πέλειαι | ἔρκει ἐνπλήξωσι etc.

213. ἀελπτοι] ἀελπτοι aut ἄαπτοι jure reposuerit Nauck.

214. ἄμαλα] I. e. ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν ἄλα. Vocabulum tragico poeta Dionysio dignum, vix tragicorum principe.

216. ἐν οὐρανῷ] Hoc mendosum videtur. Reponendum forsā ἐρίνεον (laneum).

218. ἀνήρης] Corruptum ex ἀνὴρ εἰς recte judicat Nauck.

225. V. 1. θεοφόρων] Corruptum. Corrigendum Σισύφω suspicor. Cf. Hor. Sat. II. 3. 21. 'quaerere amabam | quo vafer ille pedes lavisset Sisypheus aere.'

227. ἀρουραῖός τις ἐστὶ —.] ἀρουραῖός τις ἐστὶ —; Herm.

228. Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι) καὶ πολυξένω χαίρειν libri. Qu. Ζαγρεῖα τ' ἐάσας τὸν πολυξένον θεὸν | χαίρειν. Cf. Aesch. Suppl. 163. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Cum Ζαγρεὺς confer ἀγρεὺς (Ἀπόλλων) supra 200. πολυξένω (πατρὶ) Herm. πολυξένω (Διὶ) Schneidewin.

229. καὶ θανόντων] Qu. ὥς τῶν θανόντων.

230. αἰμόρροτοι φλέβες] Cf. Soph. Phil. 825. αἰμορραγῆς φλέψ.

233. βία πόνων] βία πονῶν Dind. Qu. τῶν μειζόνων.

235. V. 1. στέφανον ἀρχαῖον —] στέφανος — Grot. λύγινον — Weil. Cf. Soph. Oed. C. 684. νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα. Utique corrigendum στέφανος. στέφος] πλέκος

Herw. Non male. Cf. Thesm. 448. στεφανηπλοκοῦς'. 2. ἄριστος] ἄριστον conj. Nauck. ed. I.

236. *δυσαμερίαν* libri. *δυσαμεριᾶν* Dind. Malim *δυσαμερίας*. Cf. Soph. Fr. 532, 4. *μοῖρα δυσαμερίας*. Plut. Eum. 9. Verbum *δυσημερεῖν* legitur Pherecr. II. 296. Contra *εὐημερία* et *εὐημερεῖν*.

237. *κνοῦς*] Cf. *κνοῦς*, *μνοῦς*, *γλοῦς*, *βοῦς*, *ξοῦς*, *νοῦς*, *χοῦς*, *οῦς*.

239. Cf. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

240. *ἀμφιδεξίους χερσὶ*] *χερσὶν ἀμφιδεξίους* scripsisse Aeschylum jure opinatur Nauck.

241. V. 1. *ἄθῃρος*] Leg. *ἄθῃρον*. Causa corruptelae obvia est. 2. *πόνον πλουτοῦντ'* cod. *πόνον πονοῦντ'* Gomperz. Malim *κενὸν πόνον τ' ἔχοντ'*.

242. V. 1. *ἄδων ταῖς*] *αἰδοῖ γὰρ* bene Herw. Ipse olim *κάτω γὰρ* proposui. Possis etiam *ἀεὶ γὰρ*, vel *καὶ ταῖσιν* —. 2. *αστεῖ μῃ*] *ἀπείροις* recte Heath. Quod etiam mihi in mentem venerat.

243. V. 3. *ἔχων*] *ἔχω* recte Salmasius.

246. Hesych. *ὥσπερ πέζαν* (l. *ὡς πέζαν*) *ἐχόντων τῶν χιτῶνων*. Phot. *πεζοφοροῦσιν* (l. *πεζοφόρους*). *ἦτοι πέζαν* (l. *ὡς πέζαν*) *ἐχόντων* etc.

248. *ἀποκορσωσαμέναις*] A *κόρσαι* Aesch. Cho. 282. *λευκάς δὲ κόρσας* etc. Hoc autem, ut *κορμός*, a *κείρειν*.

251. *κρεμάσασα τόξον*] *κρεμάσας τόξον* al. *κρεμάσας τὸ τόξον* Both. *κρεμάσας δὲ τόξον* malit Nauck. Corrigendum potius *κρεμάσας τὰ τόξα*.

252. V. 2. *στομάτων*] *στομωτὸν* Herm. *δόδοντων* conj. Nauck. *ἐκφυσιν*] *ἐμφυσιν* al. *ἐκπτυσιν* Herw. prob. Nauck. Cf. Hom. Od. 5, 322. *στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην*. *λαβεῖν* aut *λάβειν* libri. *λαβῶν* Valck. *βλάβην* Schneidewin. recepit Nauck. Probabilis correctio. Ipse tentabam *σφυρῶ*. Sed verum videtur *στομωτὸν ἐκφυσιν*, a sharp-pointed excrescence.

253. *φαγέδαινα ἥ μου*] *φαγέδαιναν, ἥ μου* recte, opinor, Herm. *φαγέδαιν' αἰεί μου* Boissonade. Probabilis et haec correctio.

254. *ἀφήσω σε*] Leg. *ἀμήσω σ'*. Idem suadet Wecklein.

255. V. 1. *ὦ θάνατε παιὰν, —*] Malim *ὦ θάνατε, παιὰν —*. Cf. Eur. Hipp. 1373. *καὶ μοι θάνατος παιὰν ἔλθοι. μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν*] πῶς ἂν *λατρός μόλοις* al. Quae lectio praeferenda videtur: dicendum enim fuisset *μὴ μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ μολεῖν*.

3. *νεκροῦ*] Malim *νεκρῶν*.

257. *φαβῶν*] Cf. 210, 1. *φάβα*.

258. V. 1. *ἄνησις*] Cf. Cratin. 45. *πενδόδειπνα*] Fortasse vitiosum. *μαργώσης γνάθου*] *μαργώση γνάθῳ* aut *μαργώσας γνάθοις* (Hartung.) malit Nauck. Recte, opinor. 2. *εργουσίας* οἶον A. *εργουσίαζον* Lobeck. *εργουσιάζη* Kaibel. Nauck. Verum videtur *εργουσίαζον* (they snatched away).

261. Qu. ἀσχέδωρος ὧς (βαθὺν, μέγα aut μέλαν).

264. μόρων] Malim μόρον. Cf. Theocr. VII. 120. ἀπίου πατέρατος.

265. διαπεφρούρηται βίος] Vita mea consummata est. Metaphora ab excubiis sumpta.

266. V. 1. εἰ θέλεις] Om. A. εἴτε λῆς malit Nauck. 2. ὁ γοῦν libri. εἴ' οὖν recte Herm. 3. καὶ libri. τῷ recte Salmasius.

βροτοὺς libri. φθιτοὺς Herm. Nauck. Malim νεκρούς. 4. ἡμῶν] Qu. θνητῶν. 5. ἡ δίκη] Qu. ἐνδίκως. κότον] Qu. φόνον, μόνον, τίον (recompense, vengeance), aut δίκην.

267. V. 1. γένεθλον (ἦν) recte Dind.

268. ἀγαστά] Ab ἀγαμαι. Cf. Eur. Herc. 169. et saepe apud Xenophontem.

269. ἀδόιοπον] Cf. 232. δίοπος. Eur. 447.

270. ἀροτόν] ἀντίροπον recte corrigere videtur M. Schmidt.

272. Hesych. τήνη (l. τιτήνη) ἡ βασίλισσα. Cum τίταξ cf. ἀναξ.

273. μὲν πρόγονον] Leg. τὸν πρόγονον.

275. V. 1. γάρ (σ') conj. Nauck. 2. ὄνθω] Cf. v. μίνθος.

χειλώμασιν] κενώμασιν conj. Nauck. Cf. Plut. Mor. 381 C. Fort. τιλήμασιν. ὃν θ' ὡς ἐπλήξεν ἡ δ' υἱὸς cod. ὄνθω σε πλήξει νηδύος sagaciter correxerunt Valck. et (νηδύος) Meursius. ὄνθω παλάξει conj. Nauck. Qu. ὄνθου σε πλήσει (πλήσει etiam Mein.). De πλήξει aut πλήσει dubitat Nauck. χωρήμασιν Zakas. τιλήμασιν R. Ellis 4. δέρμα] βρέγμα O. Crusius.

276. χεύματος] χρήματος al. Fort. χεύματος (θαλασσίον aut ποτιόν). Cf. 192, 2. χεῦμα θαλάσσης. Adesp. 157. πόnton χεῦμ'.

277. Δαῖτρα] Contractum ex Λάειρα, ut Λάριος ex Λαέρτιος.

278. Utrum δρύπτειν an δρωπάζειν dixerit Aeschylus non liquet; hoc, ni fallor, sensu τοῦ διασκοπεῖν.

279. ἀνηκίδωτοι] Analogia requirit ἀνακίδωτοι.

281. Boreae sunt verba. V. 1. Leg. καὶ (μὴ) — cum Tollio. σχῶσι μάκιστον σέλας] Qu. σχῶσιν ἥδιστον σέλας. 2. μόνον] πρόλον Musgr. δόμων Dobr. δόμον Gennadius. Nil mutandum. Sensus est, si modo videro etc. 3. μίαν] Fort. δεινήν. παρδείρας] Mendosum videtur. Qu. αἰείρας. πλεκτάνην χειμάρροον] I. e. turbinem, Anglice a cyclone ('a coil of fluid storm', R. Ellis). χειμάρροον] Cf. Fr. 304, 2. ἐπτάρροος. Eur. Suppl. 773. Αἶδον τε μολπὰς ἐκχεῶν δακρυρρόους. 5. γενναῖον] Qu. γεννικόν (vehemens). Ceterum etiam ista apud Longinum τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμῆν et τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν ad hanc fabulam referenda sunt, quamvis quid dixerit Aeschylus demonstrari non potest.

282. κυρεῖν] Jamdiu corrigendum monui κείρειν, lacerare. Idem hodie suadet Gennadius.

285. Athen. Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνῆρει τοὺς νήσους (τινάς νήσους optime correxit Dind.) νηριτοτρόφους εἴρηκεν. Sunt

autem *μηρίται* conchae quaedam sic dictae. Quum non legatur hoc vocabulum in Persis, *ἐν Πεερραιβίαιον* pro *ἐν Πέρσαις* reposuerit Dind. Cf. ad 286.

287. *ἀποφύλιοι*] *Εξspectabam ἀπόφυλοι*, ut *ἀπότιμος*, *ἀπόξερος*, etc. *ξένοι* grammatico, non Aeschylo, deberi monet Nauck.

288. *πυραύστον*] *πυρκαύστον* Spitzner. Vereor ut recte.

289. *βοῶς*] Aliud quid latere suspicor. Interrogative haec acceperim.

291. *ἀηδόνειον*] *ἀηδόνιον* recte Blomf.

293. Qu. *ἄκουε (τοίνυν) τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς*. Cf. Cratin. 285. *ἄκουε νῦν καὶ (νυνί?) τήνδε τὴν ἐπιστολήν*.

294. Vix crediderim *ἄλᾶστορον* pro *ἄλᾶστορα* posuisse Aeschylum.

295. *αὐτόκρανον*] *αὐτόκραντον* recte Dind. Nauck.

296. *δέδορκεν*] *δέδοικεν* recte Dind. *Ἐκτορος τύχης διαί*] Leg. *Ἐκτορος ψυχῆς* (Cobet.) ὑπερ. *διαί*] Occurrit Ag. 448. *ἄλλοτρίας διαί γυναικός*. Confer *ὑπαί*. Sed reponendum, ni fallor, ὑπερ (propter).

299. *οὔτοι μ' ἄπειρον*] Leg. *οὐκ εἰμ' ἄπειρος*.

300. V. 1. *γένος*] Angl. race. Suspectum Nauckio. 2. *ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρρους*] *ἐνθα Νεῖλος ἐπτάρρους* cod. F. Leg. *Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρρους*. Cf. 281, 3. *πλεκτάνην χειμάρροον*. Sic *κελαινόρρινες* pro *κελαινόρινες* reposuit Dind. in Soph. Fr. 26, 2. 3. *καλύπτει πνευμάτων*] *δευμάτων* Is. Voss. Vulgatam defendit Hermannus collato Aristid. II. 450. *ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων 'ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νεῖλου πνεύματα.'* Sed facilius intelligi potest *δευμάτων ἐπομβρία* (by the swelling or flooding of its streams) quam *πνευμάτων ἐπομβρία*. Praeterea constat torrentium potius quam ventorum vi devolvi solum alluviale. Bene tamen noti sunt etiam hodie Nili flatus subitanei. *κυλίνδων*] *κυλίνδει* recte Salmasius. *ἐπομβρία*] *ἐπομβρία* F. *ἐπομβρία* Stephanus. Post h. v. nonnulla excidisse opinatur Nauck. 4. *ἐν ᾗ*] Sc. γῆ. *πυρωτόν*] Leg. *πυρωτόν*. Cf. Antiph. III. 126. Prom. 667. *πυρωτόν* (*πυρωτόν* M.) *κεραυνόν*. *μηνός*] *φέγγος* Nauck. Qu. *πυρωτός κύκλος* (sc. *ἡλίου*) — *ἐκλάμψας*. *φλόγα*] Leg. *φλογός* aut *φλογί*. *ἐκλάμψας*] *χοίμψας* [*ἐγχοίμψας?*] R. Ellis. Cf. Hom. Il. ψ'. 334. 338. Herod. II. 60. III. 85. etc.

301. *ἀπάτης δικαίας*] *εὐχῆς δικαίας* (ut in Mon. 146. *εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός*) scripsisse poetam suspicari liceret, si non a pluribus auctoribus hic versus aliter scriptus allatus esset.

304. V. 4. *φαίνονται* aut *φαίνοντα* libri. *φανέντι* recte Nauck.

7. *ἵνα καταξανθῇ* libri. *ἡνίκα ἂν ξανθῇ* Salmasius. *ἡνίκα ἔξανθῇ* Conington. Leg. *ἡνίκα ξανθός*, aut *ἡνίκα ἔξανθῃ*. 8. *ἀμφικωμήσει*] Qu. *ἀμφικωμήσει*. 9. *τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον*] *τῶνδ'*

ἀπαλλαγὲς τόπων optime Heath. 10. ἀποικίσαι libri. ἐποίχεται Heath. Dind. Nauck. Qu. ἐπόψεται, will visit.

305. τὸ συγγενές] Cognatio. Cf. Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ἁμαρτία. 289.

307. V. 1. κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους] κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs. Nauck. κάπιχαλκεύειν μύδρος Dobr. Vera scriptura, ni fallor, est κάπιχαλκεύειν ἄκμων. Cf. Pers. 51. λόγχης ἄκμονες. Prom. 366. μυδροκτυπεῖ. Eur. Herc. 992. μυδροκτύπος. Callim. Dian. 146. Τιρύνθιος ἄκμων (Hercules). Latet ἄκμων in λέγων, glossema autem est μύδρους. Nisi scripserat poeta ἄκμων | σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους. 3. Qu. (πληγὰς) ἄναυδος.

309. V. 1. εὐδηλούμενον] Qu. εὐδηλῇ λαβών. 2. ἐννοτοῦντι A. ἐν ῥοδοῦντι Dind. Nauck. Qu. ἐν ψοφοῦντι. 3. βέλτιον libri. βέλτερον Burnei. φίλτερον conj. Nauck. Qu. τοῦδ' γ' (vel τοῦθ' ἄν) ἡδιόν ποτε.

310. V. 2. ἔψον μηδὲ λυπηθῆς πυρί] Qu. ὅπτα μηδὲ λυπηθῆς πέρα.

311. V. 1. θύσας] Leg. θύσω. 2. πολλά γ' ἐν δόμοισιν libri. πολλά μ' — Porson. Qu. πολλά δὴ 'ν δόμοισιν.

312. V. 2. ἄθλον οὐρανοστεγῇ] Laborem coeli sustinendi. Fortasse vitiosum. ἄθλον οὐρανοῦ στέγη Wilamowitz. 3. ἐνθα] Leg. ἐνθεν. Idem suadet Herw. νυκτέρων φαντασμάτων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Adesp. 285. τάδ' ἔστι' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. 375. ἐνυπνον φάντασμα. 4. ἀπτεροι πελειάδες] Annon ἀπτέρων πελειάδων?

313. V. 1. παρθένους ἀβραῖς] Leg. παρθένου 'σθ' ἀβραῖς (παρθένου ἀβραῖς C. et Eust.). 2. ἦνεσαν] Leg. ἦν (vel ἔστ') ἔθος.

314. εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν] Fort. καλὸς σοφιστὴς γ' ἔσθ' ὁ παραπαίων χέλυν. De sensu loci non liquet. καλὰ libri. κάρτα Butler. κᾶτα Heath. σκαυὰ Ellis. καλὰ παρῆν παίων χέλυν Herw. Quarum correctionum nulla satisfacit. παραπαίων] Suspectum Nauckio. Confer v. παραχορδίζειν.

315. V. 2. τέκνωμα] σήκωμα solerter proponit Nauck, coll. Phalar. Epist. 134. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρὶς; κλέος] Leg. χάριν.

317. A. οἴκοι — εὐδαίμονα.] B. καὶ — μένειν. conj. Nauck, qui tragici alicujus loci parodiam comicam his versibus inesse suspicatur. Cf. Soph. Fr. 848. Cratin. jun. III. 375. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα | κρεῖττον.

318. Fort. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἔστι σοι διαγτάσαι; vel τοσαῦθ' ὁ κῆρυξ ἐκμετρῶν διήγησεν. Sed Hesychii glossa est, haud dubie ad hunc locum spectans, διάγτασον· διάστειλον.

319. εἴτ' οὖν ἀσάλῃς θεόθεν μανία scribi jubet Nauck.

321. θινὸς ἐμβολὰς ἄλως] Cf. Vesp. 1521. θιν' ἄλως ἀτρυνγέτον. ἐμβολὰς] Angl. inroad.
323. νεοκράτας] Malim cum Nauckio νεόκρατας. Confer εἴκρας (al. εἰκράς), Eur. 197.
327. V. 1. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνον] Cf. Eum. 233. καθαρμοῖς ἡλάθη χοιροκτόνοισ. Soph. Fr. 341, 2. σμύρνης σταλαγμοῖς.
328. Αἰθίοπα φωνήν] Qu. Αἰθιοπίδα φωνήν.
331. γέρον γράμμα] γέροντα γράμματα probabilis est Nauckii conjectura.
332. Scribendum suspicor Αἰσχύλος ἐν Λαῖω (cum Gronovio) 'κεκμεῶτι μαλκίων ποδί'. κεκμηῖτι] ἀκμηῖτι Herm. κεκμηῶτι malit Nauck. Qu. κεκμεῶτι (per syniz.). μαλκίων] μαλακίων al. Qu. μαλακίων.
338. ὀπισθοβοριθὲς ἔγχεος] Cf. Eur. 531. σιδηροβοριθὲς — ξύλον. Adesp. 264. σανοροβοριθὲς (?) ἔγχεος.
339. Hesych. τοὺς Πᾶνας (σκοποῦς?) ποιοῦσι.
341. κισσεὺς] Suspectum. βακσιος aut καβαιος libri. Βακχεύς Herm.
343. θαλάσσιον Αἴα Aeschyli esse recte judicat Nauck.
350. V. 2. μακραιῶνος βίον recte Euseb. I. e. γήρας. 3. ξύμ-παντα] Qu. ἅπαντα. 4. ἐπενφήμῃσεν] Cf. Pers. 620. ὕμνον ἐπενφημεῖτε. 7. θοίνῃ] δαίτῃ et γάμοις al. Hoc fortasse verum est (Plat. ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις). 8. αὐτός] Qu. οὗτος.
351. ἐπὶ στόμα] Qu. ἐς τὸ στόμα.
352. πόνου — ἄκρον] πόνου — τᾶκρον Burges. Malim πόνος — ἄκρος.
353. V. 2. ὅσπερ] ὅπερ malit Nauck. Correctio non necessaria.
356. αὐτόθνηκτον] Leg. ἄρτι θηκτόν.
357. ἡβᾶσασα] ἀμφιβᾶσα optime Paley.
358. V. 1. οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν] ἰδοῦ δ' ἀποσταδὸν Herm. Qu. ἀποσταδὸν δ' ἴδ' αὐτόν. 2. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής] Qu. γέρων δὲ γράμματ' οὐχ ὀρεᾶ πόρρω σαφῶς. οὐδὲ] σὺ δὲ Heath.
359. σύ με καταΐθειν] σύ μοι καταΐθειν et σύ με καταΐθειν μοι libri. σύ με καταφθιεῖν (καταφθίσειν Dind.) δοκεῖς Heath. Ipse tentabam σέ με καταφθείρειν (vel κατακτείνειν) πρέπει.
360. παῦ ὕδωρ δίκην πυρός] Qu. οἷο' ὕδωρ φόντην (φθαρτήν? σβεστήν?) πυρός. Constat Aeschylum ὕδωρ poetice sed apte πυρός extinctorem dixisse. παῦ' ὕδωρ] παῦ' ὕβριν Plutarchi cod. Pal. unde παύσβριν conj. Bernardakis.
362. V. 1. στέρνοις] Leg. στέρνω (στέρνοι). 2. εἰ — συν-τρέχοι] Leg. ἦν — συντρέχῃ.

366. *εὐμαρῶς*] Qu. *εὐτόκων*, vel *εὐπαγῶν*, vel *ἐν δόμοις*.

367. *στέγαστρον*] Confer νν. *ζύγαστρον*, *κάναστρον*.

370. *μελαστέρφων*] *μελανοστέρφων* al. *μελανστέρφων* Nauck. Malim *μελανόστερφων* γένος. Confer νν. *μελανόσπερμος*, *μελανόστικτος*, *μελανόστολος*, *μελανοσύρμαιος*, *μελανόπτερος*, *μελανοδέρματος*, etc.

374. Qu. *ἐν ταῖς χερσὶ δ' εἶχεν ἄνθεα* | *λειμώνι*'. Cf. Chaerem. Fr. 10, 3.

375. *τεύχημα* libri. *τέχνημα* Nauck. Fort. *τεῦχος* τι. *δυσέκλυτον* libri. *δυσέκλυτον* Nauck. *δυσεκλύτως* legitur Prom. 60.

377. *ἔτης ἀνῆρ*] Cf. Suppl. 247. *πρὸς σε* — *ὥς ἔτην λέγω*. Eur. Fr. 1014. *φωτὶ* — *ἔτη*.

378. Diversum fragmentum (378 b) est '*σπίδιον πεδῖον*' apud Eust. Schol. II. *διαν* (l. *ὥς διαν*) *λέγη*.

385. *οἱ τε*] *οἱ γάρ*, *οἱ δὲ*, *οἱ τοι* al. Praestat *οἱ τοι*. *ἐρείσματα*] *ἰάματα* al. *κουφίσματα* recte corrigit Nauck. Sic *ἰάματα* (*κουφίσματα* v. l.) in Menand. IV. 240.

386. *λαμπάδων*] *καὶ δάδων* nescioquis. Qu. *πᾶν πέδον*. *σθένει*] *φλέγει* recte Herwerden. Schol. Soph. *καὶ ἔτη* (l. *καὶ εἴη ἄν*) *λαμπάδων ἀκταῖς* etc.

387. *ἔρωσ δὲ*] *ἔρωτι* Brunck. *ἔρῳ δὲ* probabiliter Dind. *ἔρῳσα* Mein. R. Ellis.

388. Aristid. *Αἰσχύλῳ* (*Αἰσχύλον*?) *χορὸς ἦσε*.

391. *καὶ σοφοῦ* —] Fort. *χὼ σοφοῦ* —.

392. Cf. Eur. 643. *βαρὺν τὸ φόρημ' οἴησις* (*αὔξησις*?) *ἀνθρῶπον κακοῦ*.

396. *γέροντα*] *γέροντι* Men. mon. 297. quod praeferendum.

399. V. 1. *ἐφήμερα*] *ἐφημέρια* al. *ἐφ' ἡμέραν* recte Dind. Cf. trag.

401. V. 1. *ζόης* (vel *ζοῆς*) corrigit Nauck. 2. *ἐστὶ μᾶλλον ἢ* libri. *ἐστὶν ἢ* Grot. Vix placet *ἢ πεφυκέναι* ante *κρεῖσσον* positum. Qu. *τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ πεφυκέναι* | *ἐστὶν κακῶς πράσσοντι* (pro *πάσχοντι*). Fortasse duo diversa fragmenta hic conglutinata sunt. 3. *πάσχοντι*] *πράσσοντι* malit Nauck.

403. *Βοῦράν θ' ἱερὰν*] *Βοῦραν καθ' ἱερὰν* bene Mein. Phot. *ῥύπες* (*δύπαις* cod. leg. *ῥύπαι*).

418. *ἀσχαδὲς*] Ab *α* et *σχαζῶ* formatum, ut *ἀσχιδὲς* ab *α* et *σχίζαι*. Recte et in Etym. M. et Hesych. *ἀκατάσχετον* reponendum suspicatur Nauck.

425. *ἡόνησας*] I. e. *ἔλουσας*. Qu. *ἡόνισας*, et *ἐξηονίσθη* pro *ἐξηονήθη*.

429. *κεχρωματίσθαι*] *κεχρωματίσθαι* recte, opinor, Dind.

433. *λάμπουρις*] Praeferenda, ni fallor, scriptura *λαμπουρίς*. Cf. Lycophr. 344. *λαμπουρίδος*. 1393.

434. *μειζονώτερος*] Cf. 432. *κυντερώτατα*.

445. *τρισόζυος* aut *τρισσόζωος* libri. *τρισσόζωος* conjecerat Sylbury. *τρισούζυος* Lobeck. *τρισοιζυς* Dind. *τρισσόζοος* cum Hermannō scribit Nauck. Annon *τρισώζωος* scribendum erat? Fort *τρισούζυρος*.

447. *φυξίμηλον*] Recte explicat Hesychius.

454. *οὐκέτ' ἀκταίνω*] Respici videtur Eumenidum v. 36. *ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' (l. μήτ' ἔτ') ἀκταίνειν βάσιν*. Cf. Adesp. Fr. 125. *ἀκτεῖνον μένος*.

463. *πάντα κλήρον*] Qu. *πᾶν κράτος*.

464, 2. *ἐαυτῷ*] Leg. *αὐτοῖς*.

SOPHOCLES.

SOPHOCLES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIAE 1889.

3. ἐψία] Cf. 134. ἀφεισιασμένην (i. e. ἀφωμίλησα, Hesych.).
 4. ἀγύναιξ] Altera forma est ἀγύναικος.
 4 b. οἶνωι γὰρ ἡμῖν ἀχελῶιοι ἄρα νῆι] Scripserat forsan οἶνω
 γὰρ ἡμῖν κἀχελῶι πάντα νῆ (i. e. νάει, fluit), vel — ἀχελῶος
 ἄρα νῆ.
 6. Etym. M. ἀγχήρης· ἐγγύς (l. ὁ ἐγγύς).
 10. παρδαληφόρον] παρδαλήφορον recte Ellendt. Dind.
 11. V. 2. τὸν δ'] Leg. τὸν τ'.
 14. κεκιθάριεν] ἐκιδάριεν al. τεθρίακεν Mein. Qu. τί σοι
 δ' (vel τί δῆτ') Ἀπόλλων (λοξίας) κεκιθάριεν;
 15. φορμικτά] Annon φορμικτά? Cf. σαλπικτής α. σαλπίζω.
 19. V. 1. κατὰ δάχιν] Fort. πᾶσαν δάχιν. 2. ἡλοῆσαι πλεῖον]
 ἤλαυνε παίων probabiliter Casaub. ὕν ἡλόησα M. Schmidt. Fort.
 κατηλόησεν αὐτόν.
 20. χωρίτην δ' ὀρῶ] Leg. χωρίτης δ' ὀρῶ.
 21. ὀδουρὸν (ὀδυρῶν al.) ὁμοιος libri. ὀδουρὸν οἶος Valck.
 ὀδουρῶν ὁμματ' bene Wakefield. ὀδουρῶν σμήνος conj. Nauck.
 ἐξέβης] Qu. ὦδ' ἔβης.
 22. V. 1. ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς] εὐφύλλοισιν — al. Leg.
 εὐφυλλόν τιν' αἰγείρου μακρᾶν, vel εὐφύλλον ποτ' αἰγείρου μακρᾶς.
 Cf. Eur. Iph. T. 1247. εὐφύλλῳ δάφνῃ. Hel. 1347. 3. κινήσης
 αὔραις ἀνακουφίζει libri. κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει optime Dind.
 πτερόν] Mendosum videtur. Qu. περόν (which has drooped),
 quod apprime cum ἀνακουφίζει convenit. Tentabam olim πτερά
 aut πτίλα (pennas, i. e. folia, cf. Chaerem. 14, 13. ἔων τε μελα-
 νόφυλλα συγκλῶσαι πτερά. Nicand. Ther. 524.), et 'λαφρά (ἐλα-
 φρά), et κινεῖν τις αὔρα κἀνακουφίζειν φιλεῖ. Sed vix dubitari
 potest quin constructio sit τοῦκείνης κἀρα ἀνακουφίζει. Cf. Oed.
 R. 23. πόλυσ | ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κἀρα | βυθῶν ἔτ' οὐχ
 οἷα τε φοινίκιον σάλου. Observatione tamen digna sunt quae docet
 Photius p. 346, 19. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερά ἔλεγον.
 26. V. 1. ἐν δεσμώμασιν] Qu. εἰς' ἐσφιγμένοι.
 32. ἡμίλιδος libri. ἡμῖν λίγδος bene Leopard. ἡμὴ λίγδος
 praeferat Nauck.
 33. σοι] σου al. Quod praeferendum.

34. ἐν παντί] Leg. ὑπὸ παντί, ut apud Aelian. N. A. XV. 26. Zenob. VI. 20.

35. ἐσχάρας] ἐς χέρας Vater. λαβὼν (λίθον) Mein. Malim (λίθον) λαβὼν. Exciderat λίθον propter simile vicinum λαβὼν.

36. καὶ μακρὰς Εὐρωπίας] καὶ μακρὰν — conj. Brunck. καὶ μακρᾶς — Ellendt. Leg. καὶ μακρᾶς —.

37. Χρύσην (νέμω) probabiliter supplet Mein. Steph. Byz. ἡ πόλις (νῆσος?) τοῦ Ἀπόλλωνος.

38. τὰ φαῦλα] Mire per τὰ μεγάλα interpretantur grammatici, qui falsi esse videntur. Hoc ipsum τὰ μεγάλα, ni fallor, scripserat poeta.

39. ὥστε δευτέρα] εἶτα δευτέρας Herw. prob. Nauck.

40. Μῦνον τ' (τί al.) Ἐπιστρέφον (Ἐπιστρέφου al.) γε libri. Qu. Μῦνον δ' ἐπιστρέφον τι (γε).

41. Locus nondum emendatus. Qu. πατὴρ δέ γ' ὑπέδν κρού-
παλ' ἀμφίλινα.

44. αἰχμόδετος] αἰχμόλετος recte corrigere videntur Mein. et Nauck.

47. ἀπειθής] Confer εὐπειθής.

50. ἐμπλεύρου] Annon ἐμπλευροῦ?

51. Hesych. ἐνώταις (l. ἐνοπαῖς)· ἐνωτίοις.

55. ἱκτορεύσομεν] Ab ἱκτωρ supplex.

57. Fort. ὥσπερ | ψάλλοι βίδην τις καὶ ξυνανλίαν. Hesych. βίδην· εἶδος. κροῦμα (l. εἶδος κροῦματος).

58. V. 1. Leg. βοᾷ τις. ὃ ἀκούει', ἢ μάτην καλῶ; 2. μάτην ὀλακτῶ] λάσκω μάτην Porson. μάτην κλύω Halm. μάτην καλῶ recte Naber. 3. ἅπαντα recte ed. πάντα libri et Nauck.

59. γῆρας libri. μῆκος absque causa corrigit Nauck.

61. V. 2. τεκόντας] γέροντας F. G. Schmidt. Probabilis correctio. 4. Cf. Eur. 219, 1. κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος (σιγῇ στεγανός Herw.) ἀνδρὸς οὐ κακοῦ.

62. V. 2. πνεύσαντα] Corr. φανέντα.

64. V. 1. παντὸς ἡδιστον γέρας] παντὸς ἡδιον γέρας Mein. Leg. πᾶσιν ἡδιστον γέρας.

66. Quid in Μαριεύς lateat non perspicio.

67. Ἰλλάδας γονάς] Cf. Aesch. 194. ταύρων γονάς. Soph. 855, 10. τετρασκελεῖ γονῇ. γονάς] Qu. ποίμνας. Cf. Eur. 837.

73. ἄστομος] Confer εὖστομος.

77. κράτος] Cf. Eur. 508, 2. βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γερατέ-
ρων κράτος.

79. V. 1. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι;] τί — ἐπα-
ξιῷς Herw. Fort. τί δῆτα πολλῶν ῥημάτων χρεῖα 'στί σοι; Confer
tamen Arist. Eq. 87. περὶ ποιοῦ γὰρ ἔστι σοι;

81. V. 1. In fine versus colon ponendum videtur, aut ple-

num punctum post *κατανικῶνται*. 2. οἱ τ' ἀγαθοὶ Valck. Leg. οἱ χρηστοί. 3. *κατανικῶνται*] Qu. *τάδε νικῶνται*.

82. V. 3. *ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα*] *ἢ τοὺς θεοὺς σέβοντα* Cobet. *ἢ χρηστὸν αὐτὸν ὄντα* Papageorgius. Utraque correctio justo violentior est.

84. V. 1. *δ δ' εἰ νόθος*] *οὐ δὴ νόθος* —; conj. Nauck. Qu. *οὐδὲ γε νόθος*, vel *τί δ'*; *οὐ νόθος* —; *τοῖς γνησίοις*] *τις τοῖς γνησίοις* al. *τις γνησίοις* Nauck. Praeferendum *τοῖς γνησίοις*.

85. V. 2. *αὐθις δὲ*] *εὐθύς δὲ* malit Nauck. Qu. *ἔπειτα*.

3. *τ' ἀγούσιν*] *ἀκούσιν* al. *θακούσιν* Salmas. *θάκησιν* Vater. et Mein. (Correctio non satis certa.) *θεοῖσιν* Wecklein. *ἀγχίστην*] *αἰσχίστην* et *ἡδίστην* al. Hoc verum videtur. 5. *οἱ τε φύντες*] *οἱ τ' ἔχοντες* conj. Mein. Probabilis correctio. 7. *καὶ πρὸς τὰ βατὰ*] *καὶ πρὸς βέβηλα* Valck. *καὶ πρὸς τὰ βάσιμα* cum Engero malit Nauck. Ipse corrigo *καὶ τὰ βατὰ*. Vix praepositiones *ἐς* et *πρὸς* sic consociasset poeta. *χωπόμεν πένης*] Corr. *χωπόμεν τις ἄν πένης*.

8. *μηδ' ἐντυχῶν*] *οὐδ' ἐντυχῶν* al. *οὐδ' εὐστοχῶν* Mein. Corrigo *οὐδ' εὐτυχῶν* (not even if lucky). *ὦν ἐρᾷ τυχεῖν*] Cf. Soph. Aj. 967. 9. *καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα*] *καὶ γὰρ δυσειδὴ σῶμα* Weckl. Qu. *τὸν γὰρ δυσειδὴ σῶμα*. *δυσώνυμον*] Qu. *φρενῶν κενόν*. 10. *γλώσση*] *γνώμην* Wecklein. Leg. *πλοῦτος*.

11. *καὶ νοσεῖν*] *κοῦ νοσεῖν* Ellendt. *κάν νόσων ξυνοσιᾷ* Mein.

12. *πάρεστιν αὐτῷ*] Malim *πάρεστι τούτῳ*. *κάπικρύψεσθαι*, *κάπικρύψασθαι*, *κάποκρύψασθαι* libri. *κάποκρύπτεσθαι* Nauck. Praestat *κάπικρύπτεσθαι*. Cf. Eur. 553, 2.

86. V. 1. *κεροῦσ'* — *ἐλαφος*] Cf. Eur. Fr. 857, 2. *ἐλαφον* — *κεροῦσσαν*. *δρῶντων πάγων*] Cf. Ant. 985. *δρῶτοπος* (?) *ὕπερ πάγου*.

91. *στείχων δ'*] *στείχοντ'* conj. Nauck. Cf. Eur. Fr. 105, 2. *στείχονθ' ἔφον* —.

97. V. 1. *τοῦνδικον*] Fort. *τᾶνδικα*. 2. *κρείσων* (*κρεῖττον* al.) *σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὐρεῖς* (*εὐρητής* al.) libri. Qu. *κρείσων* — *ἐστι φάρμακον*, vel *κακοῦ κράτιστον παντός ἐστι φάρμακον*. *εὐρεῖς*] Praestat scribi *εὐρέεις* ut *ὀλέεις* Soph. 782, 2.

98. *βραχεὶ λόγῳ δὲ*] *βραχεὶ λόγῳ καὶ* al. *βραχεὶ δὲ μύθῳ* conj. Nauck. Qu. *βραχεὶ λόγῳ τοι*.

100. V. 3. *μάνειεν*] Cf. Aesch. Sept. 344. *μαίνων εὐσέβειαν*. Ag. 1669. *μαίνων τὴν δίκην*. Adesp. 486, 2. *νόμον μαίνων*. *λόγος*] *λόγῳ* Enger. *ψόγος* Ribbeck. Nil mutandum videtur.

101. V. 1. *οὐδὲ μὲν*] *οὐδ' ἐμοὶ* probabiliter Porson. *οὐδὲ μὴν* Br. conj. Mein. 2. *καλὸν*] Correxī olim *λόγων*.

102. V. 1. *τίς δὴ ποτ' ὄλβον*] *τίς ἄν ποτ' ὄλβον* Mein. Cor-rigo *τίν' ἄν ποτ' ὄλβος*. 2. *τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον*] *τῶν μηδαμοῦ τιμωμένων* Cobet. Fort. *καὶ* —.

103. V. 6. *πράσσειν*] *τάσσειν* recte Gomperz. Nauck. 8. *τὴν ἐναντίαν*] *τὴν ἐπαξίαν* bene Herw. prob. Nauck. Qu. *πᾶν τοῦναντίον*.

104. V. 1. *πως*] Qu. *καί*, vel *εἴθ'* *εἰσίδοιμ'* *ἐγὼ φρενῶν ἐπήβολον* | *καλῶν σε*. Verba *εὖ φρονήσαντ'* *deletri vult* Cobet.

2. *φρενῶν ἐπήβολον καλῶν*] Cf. Ant. 492. οὐδ' *ἐπήβολον φρενῶν*. Eur. Fr. 552, 2. *φρένας καλὰς*.

107. *λαγοί*] *λαγῶ* Sophoclem scripsisse jure opinatur Meinekios.

108. *δὴ μαλθακάς*] *μαλθακάς δὴ* Porson. Qu. *σου (σοι) τίθησι μαλθακάς*.

110. Arridet Schneidewini conjectura, *ἐνδύντα πελλῆς ῥινὸν* • *ἀγραύλου βοός*.

111. Qu. *ἐγὼ δ'* | *ὥσπερ ἄλιενς πληγὰς ἔχων διδάσκαλον*.

Proverb. Milleri, *ἄλιενς πληγείς νοῖν οἴσει* (l. *φύσει*).

116. *ώρακιῶ*] Cf. ad Arist. Ran. 481.

118. V. 1. *ἐπεὶ δὲ βλάστοι*] Malim *ἐπὶ δὲ βλάστη*. *μῖαν*] *μᾶς* recte Mein.

122. V. 1. *ἡμιοντόν*] *αἰμόρροντον* recte Scaliger. *ἐνιαύσον* Hense. *κούρειον*] An *σφαγεῖον*? 2. *τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ* | *θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος* bene Scal. 3. *ἀρχῆθεν*] *ἄχραντον* conj. Nauck. *ἀρχῆθεν* legitur Aesch. Fr. 416. *γέρος*] *γένος* Scal. *γέρας* Buttm.

125. V. 1. *ἰδοὺ δὲ φοινὸν* Etym. M. *δίδον* *δαφοινόν* Lex. Sabbait. 2. *δίγονον*] *δίτονον* Herw.

128. *ἀμβλύσκει*] Corr. *ἀμβλώσκει*. Confer *τιτρώσκα*.

134. *ἀφεψιασάμην*] Ab *ἐψία* (i. e. *δμιλία*) supra Fr. 3.

137. *ἐπισπάσει*] Pro *ἐπισπάσεται* more Sophocleo.

138. V. 1. *φορεῖτε*] *φυρᾷτε* bene Bergk. prob. Nauck. *κορεῖτε* idem postea. *μασσέτω τις*] Fort. *μάσσει'* *εὐθὺς*. *ἐγχεῖτω*] Qu. *ἔγχει τις*, vel *ἔγχεϊτ'* *ἐς βαθὺν κρατῆρ'*.

139. V. 2. *καὶ γένει μέγαν*] *τὴν παρηίδα* Wecklein. Qu. *τὸν γένει μέγαν*. 3. *γαστρος*] *μητρος* Nauck.

140. V. 1. Verba *τὴν κάκοσμον* — *κάρα* recurrunt Aesch. Fr. 180, 2. 4. *ἐδειματούμην δ'*] *ἐλεηλατούμην δ'* Herw. Qu. *ἐπνιγόμεν δ'* *ἐγώ*.

141. V. 4. οὐ μένειν ed. *θυμαίνειν* aut οὐ *καίνειν* v. l. Fort. *τετρεμαίνειν*.

142. V. 1. *Σίσυφος πολὺς* — *μητρος πατήρ*] *Σίσυφος πατήρ* — *μητρος πόσις* conj. Nauck. non male. *πανταχοῦ*] *πάντα χά* Vater. 2. *ἐν σοί*] Scrib. *ἐν σοι*.

143. V. 1. *νυκτέρου ναυκληρίας*] Fort. *νυκτέρω ναυκληρία*.

144. V. 1. *γραμμάτων πτυχὰς ἔχων*] Hinc constat *πτυχὰς* scribendum, non *πτύχας*. Sic *πτυχαῖς* Eur. 506, 2. 1130, 2. etc. Attamen *πτύχα* (non *πτυχήν*) legitur Suppl. 979. 2. *νέμ'* *εἴ τις οὐ πάρεστιν ὅς ξυνώμοσε*] Qu. *βλέπ'* (*λέγ'*) *εἴ τις οὐ πάρεστιν οἱ* (i. e. *τούτων οἱ*) *ξυνώμοσαν*. Mire *ἀπόνειμον* per *ἀνάγνωθι* expli-

cat Schol. Pindari. *πάρεστι τίς ξυνώμοσε libri. πάρεστιν δς ξυνώμοσεν Bergk. Nauck. Qu. πάρεστιν οἱ ξυνώμοσαν.*

145. V. 2. *καὶ ἀνάρματος] καὶ ἀνάρματος Trinc. καὶ ἀνάρσιος Heath. κἀνάρματος Schneidew. Nauck. Correctio incerta.* 3. *μελέων] Connecte hoc cum ἅ δὲ μῆσσις. Qu. μελέοις (θνατοῖς).*

4. *ἰσθμόν] οἶμον conj. Nauck. Sed femininum est οἶμος.*

149. *ἐπιξενοῦσθαι] Mire per μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι explicat Hesychius.*

152. *ξυμβόλους] Cf. Arist. Av. 721.*

153. V. 1. *ἔρωτος γὰρ νόσημα aut νόσημ' ἔρωτος libri. ἔρωτος νόσημα Grot. τὸ γὰρ νόσημα Dobr. Nauck. Glossema videtur illatum ἔρωτος. ἐφήμερον] ἀνήμερον conj. Nauck. coll. Mosch. 1, 10. Qu. ἐφίμερον. Et sic Arsenius teste Gaisfordo. Cf. v. 8.* 2. *ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς —] Qu. ἔχοιμ' δ' αὐτ' ἂν οὐ κακῶς —, vel ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ δ' οὐ κακῶς —.* 3. *Cf. Lucian. Sat. 9. χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα χῶ βορρᾶς πολὺς, | κοῦδὲν δ' τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν?) ὑπὸ τοῦ κρύους.* 4. *παιδιαῖς ἄγῃ libri. παῖδες ἀσταγῇ Salmas. παῖδες εὐπαγῇ Nauck. Prior correctio propius ad librorum lectionem accedit.* 5. *ἡδονὰς ποταινίους] Qu. ἡδέως αὐτὸν χερσίν. ποταινίους] ποτ' ἐνίους al.* 6. *Qu. τέλος δ' ὁ κρυμὸς οὐτ' ἀφιέναι σφ' ἔῃ | οὐτ' ἐν χερσίν τὸ κτήμ' ἀσύμφορον κρατεῖν.*

κρυμὸς] κρυμὸς optime Mein. οὐθ' ὅπως (δῖως al.) ἀφῇ θέλει libri. οὐτ' ἀφίεσθαι θέλει Mein. Qu. οὐτ' ἀφίεσθαι σφ' ἔῃ, vel, quod minus placet, οὐτ' ἀφιέναι (ἀφίεσθαι) θέλει. 7. *κτῆμ' (κτῆμα al.) ἀσύμφορον libri. πῆγμα ἀσύμφορον Gomperz. temere recepit Nauck. Recte habet vulgata. Cf. Eur. 184. μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις ἀσύμφορον. μένειν] Leg. κρατεῖν (to hold).*

9. *δραῖν καὶ τὸ μὴ δραῖν] δραῖν τε καὶ μὴ optime correxit Martin. prob. Kock. προῖεται] προσίεται Mein. Kock. Nauck. Neutrum verum videtur. Requiritur verbum significans persuadet, jubet.*

154. V. 1. *ἐπεστιάται] ἐπεστρατεύετο (rectius fortasse ἐπεστρατεύσατο) conj. Nauck. Qu. ἐπεστιάται (τότε). Facile post τότε ex-cidere potuit τότε.*

156. V. 3. *Ἀχιλλῆϊον] Sic Ἐφεσῆϊα γράμματα Anaxil. III. 345.*

158. *τρέφος] βρέφος al. Nusquam alibi, ni fallor, occurrit vocabulum τρέφος.*

159. *γλώσσης μελίσης τῷ κατεργηκῷ] Qu. γλώσσαν μελίση (i. e. μέλιτι) τῷ κατεργηκῷ. Respicitur proculdubio ad Homerium versum τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος γλυνκίων μέλιτος ῥέεν αὐδῇ.*

160. *ὁ δὲ ἐνθ'] Qu. ὁ δ' ἦλθ', vel ὁ δ' αὖ 'ν ὅπλοις.*

161. V. 1. *δμμάτων ἄπο | λόγχας φησὶν Casaub. δμμάτων ἄπο | λόγχας ἴησιν Nauck. δμμάτων (aut δμματος) πόθῳ | λόγχας ἴησιν R. Ellis. Possis etiam δμμάτων πόθον | ἴησι λόγχας.* 2. *λόγχας ἴησιν Nauck. λόγχας ἀφίησιν (vel ἀφίεις) Dind. Cf. Arist. Ach. 566. ὦ βλέπων ἀστραπᾶς.*

162. τεκτόναρχος] τεκτονουργός conj. Nauck. coll. Hesychio, τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων. Recte, opinor. Cf. Arist. Eq. 530. τέκτονες — ὕμνων.

162 b. ἐλλημενήσω] ἔλλει μὲν εἶσω I. van Leeuwen. ἐλλήσομέν σε τῇδ' (pro τόνδ') Nicole. Quum de verbo ἔλλειν agat grammaticus, corrigendum suspicor ἰλοῦμεν (fut.) εἶσω. Sic βάλλω βαλῶ.

165. πάντως] Fort. πάντων (μέγιστος). Divide sic, — Αἰτναίων | πάντως.

168. V. 2. ὄντος] Viventis, si vivat, τῆς παιδὸς ὄντως τῇσδ' Mein.

169. γόνιον μήλων cod. γόνον τε μήλων Musurus. γονήν τε μήλων melius Nauck. Et haec Sophoclis videntur esse.

173 b. ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ] ΔΙΟΝΥΣΙΣΚΟΣ corr. Nauck. ex Lexico Messanensi. Recte, opinor.

173 b. V. 2. τὴν ξῖναν εὐθύς cod. τὴν ξινά μ' εὐθύς Nauck. Qu. τὴν ξινά τ' εὐθύς. 3. Leg. πρὸς (τὸ) φαλακρόν, sc. κάρα. Excidit, ni fallor, κάρα aut κρᾶτ' post γελῶν. ἥδ' διαγελῶν] Leg. ἡδέως γελῶν.

174. V. 2. ἀνθος] ἄκος recte corrigit Nauck.

176. (λαγώς) | εὐναῖος ex Hesychio Valck. Pro εἴη corrigendum cum Nabero εἴην.

178. V. 1. αὐτὸς ἐν γλώσση] Corr. αὐτόθεν γλώσσης. Ita etiam Herw. et Gennadius. παρηγορεῖ] Suadet. ὁρμαῖσθαι, ὁρᾶσθαι libri. ὁσφρέσθαι recte Herw.

179. V. 1. γυναῖκα δ' ἐξελόντες] γυναῖκα δὲ ζητοῦντες (vel δ' ἐξαυτοῦντες) bene M. Schmidt. coll. Arist. Fr. II. 1132. γυναῖκα δὴ ζητοῦντες (δ' ἐξαι. Bergk.) ἐνθάδ' ἤκομεν. ἡ θράσσει γένν] Qu. ἡ θράσσει τὰ νῦν, vel ἤκομεν τὰ νῦν. 2. Versus graviter corruptus. Tentabam τὴν τοῦ Μενέλεω γ' ἀρτίως ἡρπασμένην.

180. ἀναχαιτίζειν] I. e. refragari, obniti.

182. V. 1. πέπων ἐρινὸς ὥς ἀχρεῖος αὐτὸς ὦν Porson. Qu. (σὺ δ' ὥς) πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖός τις ὦν | εἰς βρῶσιν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ. Cf. Com. anon. 272. πέπων ἐρινὸς εὐφρανεῖ τοὺς γείτονας.

186. V. 1. δύσκληια] δύσνοια Wecklein. 2. νικᾶν] Qu. ἡκεν.

ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον] Corr. μᾶλλον ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς.

187. V. 1. γύναι] γυνή al. λόγου H. Stadtmueller. ὦ δεινὰ τολμήσασα καὶ δεινῶν πέρα Mein. non male. Qu. ὦ πάντα τολμήσασα — γύναι. Cf. Arist. Nub. 375. ὦ πάντα σὺν τολμῶν. καὶ πέρα] Cf. Arist. Av. 416. 3. ἡ εἴ (ἡει al.) τι libri. εἴ τι Nauck. Revocanda vulgata.

188. οὐ κατοικήσαντ' ἔτι] Imo οὐ κατοικήσουσι' ἔτι.

189. πεινωσαγον Α. πεινώσ' αὐ Musurus. Fort. πεινώσά γε.

190. εὖωρος γάμου] I. q. ὥραῖος γάμου.

192. V. 1. γλῶσσ' ἐν οἷσιν] Leg. (ᾧ) γλῶσσ' ἐν οἷοις cum Dindorfio. 2. δῖον] δῖων Wagner. δῖοις F. G. Schmidt.

193. V. 1. τὰ δᾶστα, τὰ δᾶιστα, aut τὰ δᾶστ' libri. τᾶριστ' Wytttenbach. Nauck. τὰ λῶστ' Blomfield. Quod etiam ipse conjeceram.

194. προσόντος ed. προσόντως aut προσηκόντως libri. πρεπόντως recte Nauck. εὐφημίαν] εὐβουλίαν bene F. G. Schmidt.

195. βέβαιαι] Leg. βέβαιοι. μόναι libri. μόνης Naber. Nauck. Recte, opinor.

196. γὰρ ἐσθλῶν] Leg. πονηρῶν. στέρων] Annon σπλάγχχον? οὐ μαλάσσεται] οὐκ ἀλλάσσεται Naber. prob. Nauck. Non assentior. Cf. Men. mon. 31. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχχον οὐ μαλάσσεται.

197. V. 2. τὸ δεινὸν] Leg. τὸ θεῖον. Idem sentit Kock.

198. ἀπελθ' ἐκείνης] ἀπελθε' κινεῖς sagaciter corrigit Nauck. Sic ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Eur. Bacch. 690.

200. ἀγνυαίου] ἀγνυαῖον recte Mein.

201. γνωστός] γνωτός frustra correxit Nauck. Hoc valet known, illud that may be known.

205. ἐκκαυμάτων] Cf. Eur. 1031, 2. ἐκκαυμα τόλμης — καὶ θράσους.

206. χωρετήν δφιν] Cf. Aesch. 123. ὁδοιπόρων δῆλημα χωρετήs δράκων.

208. χάριν φέρειν] I. e. διδόναι, to confer a favour.

209. τὸν δρῶντα] δράσαντι al. Quae lectio praeferenda est. Cf. Aesch. Fr. 456. Aesch. Suppl. 877. εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. Eur. 1090.

210. ἰώδη φυλάξαι] Leg. αὐτὸν (αὐτήν) δεῖ φυλάξαι. χοῖρος ὥστε δεσμῶν] χοῖρον ὥστε δεσμῶν recte Casaub.

211. ἀλαλίαν] I. e. πονηρίαν, ἀταξίαν (Hesych.). Mendosum videtur. Qu. ἀκοσμίαν.

213. οὐ κωφεῖ ξένον probabiliter Wecklein.

215. V. 1. εἰρή] Qu. ἔρις. Ita M. Schmidt, συνῆψε δῆρον ὑποφρον etc. ὑποφρος] ὑπαφρος jure corrigendum censet Nauck.

ἐξ αὐτῶν] Qu. (ἦν τις vel ἐγένετ') ἐξ αὐτῶν (αὐτοῖν). 2. ἐξ-πώλετο] ἀνταπώλετο malit Nauck. Cui non assentior.

217. V. 1. πηκται — λύραι] I. e. πηκτίδες. Cf. 220, 1. et ad Thesm. 1217. μαγαδίδες] μαγαδίδες Mein. Utique prima in μάγαδς corripitur, ut in Ion. Fr. 23. Λυδὸς τε μάγαδς αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. Cf. Diog. Athen. 1, 10.

218. τρέγωνος] Cf. 378. Φρὺξ τρέγωνος. Aesch. 78, 2. Diog. Athen. 1, 9.

219. V. 1. τάδ' ὄσα] τάδε σε al. πρόποδα] 'Running rapidly forward' vertit R. Ellis, collato Homericο προποδίζεν.

κλαίομεν] κλύομεν al. Qu. κλύετε, nisi in fine versus plene interpungendum. 2. χέρει πόδεσι] Ut ἀνάκτεσι ἵνεσι χείρεσι apud Homerum, πόλεις apud Pindarum. χερί τε ποδί τε conj. Nauck. Formis solutis omnino favet rhythmus loci.

220. V. 2. λύρα (quidni λύραι?) μόνανλοί θ', οἷς ἐχαίρομεν τέως bene conj. Nauck. 3. ναούς τ' ἐρημοὶ πισσοκωνίας ἄρης R. Ellis, tres locutionis formas fuisse admonens, πισσοκωνήτος μόρος (Aesch. in Κρήσσαις et Cratin.), πισσοκωνήτον πῦρ (Aesch. in Κρήσσαις), πισσοκωνίας ἄρης (Soph.?). Fort. ναὸς δ' ἐρημος οὐδὲ κῶμος ἔστ' ἔτι.

223. V. 2. ὄρνυς (δ') recte Herwerden.

224. V. 1. ἐλάμφθην] ἐθάλφθην conj. Brunck. Leg. ἐδήχθην, vel δέδηγμαι (pro δ' ἐλάμφθην). δ' ἂν καὶ τῷ (τὸ Harl.) libri. δακέτω Brunck. Vitiosum, sed quid reponendum sit non perspicio. Fort. πυρετῷ. ποῦ δειράν] Leg. περὶ δειράν. ποῖ δ' οὐρανὸν αἶρομαι ἐκ — Herwerden. 2. ἐρχομαι] Et hoc mendosum. Fort. ἴσχομαι aut ἔχομαι.

226. V. 1. ὃν ἂν τιμᾷ θεός] ὃς ἂν τιμᾷ θεὸν recte Beynen. improbat Nauck. 2. θεοὺς] Leg. θεὸν σ'. ὄρῶντα] Leg. ὄραν τε. 4. αἰσχρὸν] Leg. ἄδικον.

231. καὶ ἀλκίοι τοῖς ἐπαινῆταισιν (ε sup. αι) cod. In his corruptis verbis latet Sophoclis versus.

234. V. 3. ἐπ' ἡμαρ] I. e. διὰ μίας ἡμέρας (Steph. Byz.), Angl. in the course of a single day. Ut alibi ἐφ' ἡμέραν. Sic κατ' ἡμαρ Soph. 536. Minus accurate καθ' ἐκάστην ἡμέραν (daily) explicat schol. Sophoclis. λαμπρᾶς ξω] Ut ὄρθρον, νυκτός, ἐσπέρας, etc. 4. χλωρὸν οἰνάνθης δέμας] Qu. χλωρὸν — θάλος, aut χλωρὸς — βότρυς. κεκλημάτωται] Surculos gignit. Angl. makes shoots (or buds). Schol. Ven. Il. v. 21. αἶτινες (ἀμπέλαι) ἔωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιοῦνται. χῶρον aut χῶρος libri. χλωρὸν Bergk. εὐάνθης, εὐανθής, aut εὐανθές libri. οἰνάνθης Barnes. 5. μέσσον] μέσον libri meliores. An μέσαστον?

6. καὶ κλίνεται γε (τε al.) libri. πεπαίνεται τε conj. Nauck. γλύνεται τε Mein., coll. Xen. Oecon. 19, 19. Qu. μελαινεται δέ. κάποπερκοῦται] κάπιπερκοῦται recte conj. Nauck. 7. βλαστομένη] Mendosum. κλάστου χερί (vel τέχνη) Mein. κλάστου χερί Nauck. Fort. πεπαμμένη (a πεπαίνω). Schol. Soph. ἐτρονγᾶτο δὲ πεπανθείσα περὶ τὴν ἐσπέραν. 8. δπῶρα καλῶς] καλῶς δπῶρα Barnes. μέλαιν' δπῶρα bene conj. Nauck.

235. Cf. Eur. Fr. 299. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τὰλλ' ἔστ' ἀσθενῇ.

236. ὥς νῦν] ὥς νυν recte Dind.

237. V. 1. ἔχεις ed. ἔχει libri. Illud praeferendum. Fort. πάσχεις. 3. ἐκ τῶν —] Fort. κακ τῶν —, nisi ejiciendus est v. 2. χρεῖ] δὴ Badham. F. G. Schmidt.

238. V. 1. *καὶ λόγοισιν*] *Malim κἀν λόγοισιν* cum Nabero et Nauck.

239. V. 1. *τῷ γῆρα φιλεῖ* —] Cf. incert. apud Stob. p. 502. *σοφὸν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλευεῖν ἐστὶ* (ἄρ' ἦν Lenting. ad Med. 703. *malim ἔφν* aut *δ* *δεῖ*) | *τὸ γῆρας*.

248. V. 1. *γεννάτορ* A. *νότορ* (supr. *γεν*) B. *νᾶτορ* Mein. coll. Hesych. *ναέτωρ*. *δέων*, *πολύρρους*. Quod recepit Nauck. Quidni *Ἰναχε γεννήτορ*, *παῖ κρηνῶν*?

250. Qu. *γονὴ τίς ἦδε γυμνάς*; *Ἀρκὰς ἦ κυνῇ*; Idem proponit Nauck. Cf. Arist. Av. 1203. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστι*; *πλοῖον ἦ κυνῇ*; | *IP. Ἰρις ταχεῖα*. *γυμνάς*] Cf. Eur. 105. *γυμνάδα σιόλον*.

251. *δ'*] *ἦδ'* Porson. Fort. *ἐστ'*.

255. Fort. *Ἀφροδισία πυκνή* | *ἅπασιν ἐν δόμοις ἐπικτυπεῖ* (*ἐπεκτύπει*) *λάταξ*. 2. *παισὶν* libri. *ἅπασιν* nūn Toup. *πᾶσιν* Heath. Qu. *ἅπασιν ἐν*. *ἐπεκτύπει* al. unde *ἐπεκτύπει* Nauck. Mein.

256. V. 1. *γενεᾶς* libri. *γέννας* Bergk. 2. *θείου* del. Herw. Nauck. Ipse propono *αἴσαν* sortem. Alioquin aut *τυχόντες* pro *λαχόντες* corrigendum erit, aut *γένναν ἀφθιτον* pro *γέννας ἀφθίτου*.

257. *τραχὺς ᾧ χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται* libri. Qu. *τραχὺς δ' ὅπως κέρχνος* (*τις*) *ἐξανίσταται*. Istud *χελώνης* nihil aliud est quam varia lectio *κέρχνης*, quæ fortasse recipienda est.

261. *τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀπεμφίας χάριν*] *τοιάνδ' ἐμοὶ* (et *Πλούτων*?) — Hemst. *τοιόνδ' ἔχω* — Fritzs. *τοιάνδ' ἐμοὶ Πλούτων* — Bergk. Qu. *τοιάνδ' ἔχει Πλούτων* —. De sensu loci non liquet.

262. V. 2. *ἔχει γόμον* cod. *νόμον ἔχει* Porson. *νομὸν ἔχει* Ellendt. Aliud quid latere suspicor.

264. *πάντα*] *πέλτα* Mein. Nauck. Infelix correctio, si quid video. Tenendum autem est mediam in *ἐρίθων* produci. Si metrum anapaesticum est, scribendum erit *ἀραχνῶν*, non *ἀραχνᾶν*.

267. *χειμῶνι*] *λειμῶνι* frustra malit Naber.

270. Hesych. *πυρεῖρους καὶ συνεχεῖς* (*παρηόρους καὶ ἀσυνεχεῖς* R. Ellis).

275. Qu. *τὸν μὲν γάρ ἄδην οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ* (*οὐδ' ὁ γηραιὸς φιλεῖ* jam F. G. Schmidt).

275 b. (p. XII.) *καὶ νῦν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου*] Pro *σῆμα* qu. *σχῆμα*.

281. V. 1. *σωτηρίας* — *φάρμακ'*] I. e. remedia salutem afferentia. Cf. Eur. Hel. 1055. *σωτηρίας* — *ἄκος*. 2. *βλέγναι*] *Malim εὐρεῖν* aut *ὀρεῖν*.

283. Anecd. Bekk. *καθαρός* (l. *καθαρά*).

285. *οὐ μελιτοῦσθαι* ed. *οὐχὶ μελιτοῦσθαι* recte conj. Nauck.

286. V. 1. *νόει πρὸς ἀνδρὶ*] *δεινοῦ πρὸς ἀνδρός* Pflugk. *Le-gerim σοφοῦ πρὸς ἀνδρός*. Cf. Fr. 296. *σῶμα*] *χρῶμα* recte

Bergk. Nauck. et jam Reisk. 2. πέτρα τραπέσθαι γνησίον φρονήματος] Fort. πέτρα ἑομοιοῦν —, vel πέτρα τροπαῖον πλησίον προσεικάσαι, vel πέτρας τραπέσθαι πλησίον πλανώμενος. Cf. Ion. 36, 2. στυγῶ μεταλλακτῆρα πολύπονον χροάς.

287. εἰκαία σχολή] Easy-going leisure. Cf. Arist. Nub. 44. βίος — εἰκῇ κείμενος. Frustra ἡ λίαν σχολή corrigendum suspicatur Nauck.

293. V. 2. διατορεῦσαι σε δέεται] διατόρεντ' ἀποξῦσαι σε δεῖ R. Ellis. Qu. ἐνήλατα | τρέγομπα διατορεῖν σε δεῖ τὰ νῦν ξύλα. δέεται] Qu. δεῖ τὰ νῦν.

294. V. 1. κἀξορμενίζει] Qu. ἐξορμενίζει. Cf. Nicostr. com. 34. ῥήτορες | ἐξωρμενικότες (i. e. ὑπερεξηγητικότες). ἐπισχολάζεται] ἐτι σχολάζεται recte Mein.

296. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ] ἐσθλοῦ πρὸς ἀνδρὸς melius F. G. Schmidt.

297. ἀροῦσθαι] ἀρύεσθαι Bergk. non male. μόνον] μούνον al. Fort. φασίν. δλβους] Leg. δλβον.

299. χερσεύει] Cf. Eur. 636, 3. τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος (?). Hesych. κείμενος (κέκτεται?) μὲν βουστάδας αὐλὰς — ἢ οὕτως (ἀπλῶς?) ἐμβατεύει.

300. V. 1. ἡλθ' ἦν δ' Mein. Melius foret ἦν. 2. ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις] ἐν κλεινοῖσι Κεκροπιδῶν (vel Θησειδῶν) πάγοις cum Meklero malit Nauck. Malim ἐς κλεινοὺς Ἀθηναίων πάγους.

304. ἐμφοραὶ] ἐνφοραὶ al. ἐν φορᾷ Dind. ἀμφορεῖ Ruhnken. Ipse tentabam ἐν χεροῖν aut ἥλικες (οἰκέται). Pro δέμας fort. φίλοι. Locus nondum emendatus.

305. V. 2. δέατος] A nominativo δέαρ, ut στέατος a στέαρ.

307. V. 1. τοῖς μὲν λόγοις] τοῖς λογοῖς al. Fort. τοῖσιν λόγοις.

2. ἡ λευκῶ] Malim ἡ ἔν λευκῶ. λευκὴ σταθμῇ] λευκὴν σταθμὴν al. Quod praeferendum videtur.

308. ὃ τι ἂν τι γίνηται (aut γίνεται) libri. διαν γένηται ταῦτα, πάντ' — Dobr. Leg. ὃ τι ἂν γένηται, vel διαν τι βούλη. τὰ πάντ' ἑτάλλα πάντ' recte F. G. Schmidt.

309. αὐτοκτίτους δόμους] δόμους αὐτοκτίτους scripsisse Sophoclem jure opinatur Nauck. Cf. Prom. 301. αὐτόκτιτ' ἀντρα.

312. V. 1. Qu. χαλκοσκελεῖς γὰρ (οὐχ ὀρεῖς; Ἑρινύες). 2. (πνρὸς φλόγ') ἐκπνέουσι Bergk. Qu. (πῦρ' δεινόν) ἐκπνέουσι. πνευμάτων] πνευμόνων Bergk. πλευμόνων praeferat Nauck. 3. ὥς (ἱπνὸς σελασφόρος) non male supplet Bergk.

313. πέμφειν οὐ πέλας φόρον libri. ἐξ ἔω σελασφόρον Bendl. ὥς ἱπνοῦ σελασφόρου Herm. ἡλίον σελασφόρου M. Schmidt. Malim ἐξ ἱπνοῦ σελασφόρου. Cf. Aesch. 164.

315. ἀνθυπουργήσαι] ἀνθυπουργήσειν Wecklein. Fortasse recte.

317. V. 1. βλαστός] Qu. βλαστόν. ἔβλασεν οὐπιχώριος] Qu. ἔβλαστε τὸν ἐπιχώριον. 2. κάρτα] κῶτα Bergk. φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Valck. Cf. Aesch. Suppl. 608. χερσὶ δεξιωνύμοις | ἔφριξεν αἰδήρ. Fr. 387. ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μουσικοῦ τέλους.

318. ἔχοντας] ἔχοντες jure requirit Nauck. ἐπιζώστρας] Cf. περιζώστρα, Anaxandr. 77.

320. μηροῖς] Cf. Aesch. 135. σέβας — μηρῶν ἀγνόν. τυραννίδα] Requiritur, ni fallor, nomen ἐπιθυμίαν significans.

324. V. 2. τὴν βλάβην] πημονήν malit Nauck. Correctio probabilis. φέρον] θέλων conj. Nauck. Non male.

326. V. 1. τὰ ψευδῇ λέγειν] Fort. τὸ —, sed cf. Eur. 578, 9. τὰ ψευδῇ λέγειν. 773, 9. 3. τὸ μὴ καλόν] I. e. τὸ μὴ ἀληθές. Qu. τὸ ψεῦδος ὄν.

327. V. 1. ὦ φίλοι] ὦ recte deleri jubet Nauck. 4. φθονεραὶ γὰρ ὁδοί] Leg. φθονεροὶ γὰρ οἱ θεοί.

328. V. 2. μακρόν βίον] πλοῦτον βαθὺν exspectabat Nauck. Qu. πλείστον βίον. 3. τοῦ γε κερδαίνειν] τοῦτικερδαίνειν Mein. Fortasse recte. 5. Post δεύτερ' plene interpungatur.

329. V. 2. ἥδιστον δ' ὅτιω —] I. e. ἥδιστον δὲ διαν τινί. 3. πάρεστι λῆψις] τυχεῖν πάρεστιν conj. Nauck. Correctio non necessaria. Cf. Aj. 330.

330. ἀκουστά (σοι) Bekk. ἀκούσιμα conj. Bergk. Praestat prior correctio.

333. ὥς ἐμῶ] ὥς ἔχω recte F. G. Schmidt.

336. ὄνος ἰσόσπριος] I. e. a wood-louse, ut videtur.

339. V. 2. τὴν — ὕβριν] Malim τῆς — ὕβρεως. 3. ξυνανέσονται] Quidni ξυνανέσουσι? Futurum enim est αἰνέσω, non αἰνέσομαι.

340. Locus nondum sanatus, nec de metro constat. Tolerari nequit παύσει' in tragoedia. Scripserat forsā ἔνθα (aut ἤδη) | παύσεται ἀλγεινῶν μόχθων καὶ δαΐοτῆτος.

341. V. 2. Cf. Eur. Fr. 773, 14. κἀπιχωρίους | δσμαῖσι θυμῶσιν εἰσόδους δόμων.

342. V. 1. Αἰγαίου μέδεις (μεδέεις) πρῶνας libri. Αἰγαίου νέμεις πρῶνας Fritzs. Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας recte, opinor, Bergk.

3. εὐανέμον λίμνας] Qu. εἰναλίας λίμνας. στομάτων] θαλάζων Henning. πολεύων Herw. ἐπωπῶν M. Schmidt. σκοπέλων Kock. στομάτων corruptum habet Nauck. Participium requiri videtur.

344. V. 2. κεραυνίου] κεραύνιον recte Reisk. 3. μόνου aut μοτοῦ plerique libri Plut. νότου Ricc. βρότου H. Weil. 4. κυκλεῖ vulg. κυκλῶ B. κύκλω Reisk. πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν] Leg. σύμπας' οἰκετῶν παμπληθία. Cf. 377, 1. παμπληθίαν] παγκληρίαν Bergk. παμπησίαν malit Nauck. 5. πλήθος οὐχ ὅσον δοκεῖς]

Corrigo πλήθος οἱ πόσον δοκεῖς. Facit mecum Herwerden. συνοπάζεται] συμπλάζεται meliores libri.

345. πόνον μεταλλαχθέντος] κόπον — Ellendt. μόχθον δ' ἀπαλλαχθέντος Mein. πότιμον μεταβληθέντος bene conj. Nauck. Sed retineri potest μεταλλαχθέντος. Ipse tentabam πόνων ἀπαλλαχθεῖσιν (vel ἀπαλλαγεῖσιν) οἱ πόνοι γλυκεῖς. οἱ πόνοι γλυκεῖς] οἱ λόγοι γλυκεῖς vel ἡ μνήμη γλυκὴ Dobr.

348. V. 1. πολὺν] Suspectum. Malim μέγαν. πάγξενον] Cf. v. πολύξενος. 2. ἐκτιθεῖς φέρειν] Qu. ἀθλ' αὐτοῖς τιθεῖς.

3. Cf. Soph. Fr. 223. χρυσόδετον κέρας. χρυσόκολλα — ἐκπώματα] Cf. Eur. 587. κώπην χρυσόκολλον.

348 b. (p. XII.) Λάρισσα] Λάρισα Nauck. προσγόνων] Pro πρόγονων dictum accipit grammaticus, falsus haud dubie. Aliud quid reponendum. προσπόλων corrigit v. Leeuwen. Ipse propono προπατόρων Πελασγικῶν, aut θυγατέρων —. Πελασγιδᾶν] Πελασγίδων Diels et v. Leeuwen. Qu. Πελασγικῶν.

349. V. 2. προσῆψεν] προσῆξεν conj. Nauck. ἐν δισκῆματι] Suspectum. Qu. ἐν δίσκον βολῇ. De sensu non liquet.

351. ὥς καὶ τύραννον πᾶς] Corrigo ὥς πᾶς τύραννον ἄνδρ'. ἐπεύξεται] Corr. ἐφίεται.

353. ἀγχιτέρμονες] Malim ἀγχιτέρμονος.

354. ἡδ'] Legitur praeterea 505. 1028, 2. Aesch. 191, 2.

355. ἀπλαστον] ἀπέλαστον Mein. ἀπλατον Bergk.

356. ταχὺ δ' αὐτὸ] τάχ' αὐτὸ Mein. Fortasse recte. ὥς ἐγὼ σαφῶς] Verum videtur aut ὥς λέγω σαφῶς (Burges.) aut ὥς ἐγὼ σοφός (Boiss.).

357. ἀσάλπιγκτον] An ἀσάλπιγκτον?

358. πρόχειρον] πρὸ χειρῶν, προχείρων al. Qu. τὸν υἱόν, nisi latet nomen proprium.

360. ψυχῆς — πύλην] Cf. Med. 661. καθαρὰν ἀνοίξαντα κλῆδα φρενῶν.

361. Probabilis videtur Nauckii correctio Ξάνθης Φαμενός καὶ Τειρεσίον, coll. schol. Phoen. 834.

362. μαλλοδέτας aut μαλλοδετεῖς libri. μαλλοδέτους recte Valck.

363. V. 3. ἔπειτα] τέλος δὲ olim conjiciebat Nauck. πέποινα δὲ F. G. Schmidt. probat Nauck. Sed ita requireretur additum ὄντα λαμβάνεις cod. λαμβάνει σφ' optime Herwerden.

364. γλαυρούς] Scripserat poeta, ni fallor, λαμυρούς (voraces).

365. οὔτοι ποθ' ἤξει] οὔτοι ποθ' ἄψει O. Schneider. οὐδέποτε ἐφίξει sagaciter restituit Cobet. Tentabam etiam οὐδέποτε θίξει.

366. V. 1. ἦν δ' ἀμπέλου] ἦν δ' ἀμπέλων al. ἦν δὲ κάμπελων Sylburg. ἦν δὲ κάμπέλων recte Grot. ἦν δ' ἐνδάμπελος vel ἦν δὲ βακχίον malit Nauck. Qu. ἦν δ' ἐξ ἀμπέλων. 2. εὐ τεθησανοισμένη] ἐντεθησανοισμένη Casaubon. Nihil opus. 3. παγκάρπεια] παγκαρπία al. Malim ἐνῆν δὲ συμμυγῆς δλαῖς παγκαρπία. Solennis forma est παγκαρπία, non παγκάρπεια. Cf. Eur. 912, 4.

369. V. 2. ἀνῆκε] Anglice let loose.

370. *ἱσοφόρους δρύας*] *Mireris δρύας pro δρύς positum in scriptore Attico, nisi ex cantico melico hoc sumptum est. Scripserat forsā ut apud Hom. Il. 398. (sec. Agathoclem).*

375. V. 1. *καὶ βραχὺν χρόνον*] *κᾶν* — Cobet. Recte, ut videtur. Cf. ad Arist. Ach. 1021.

377. V. 2. *πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος*] I. e. *πόλις δὲ, Μυσῶν προσήγορος, Μυσία (κλήζεται).*

378. V. 1. *ἀντίσπαστά τε*] *τε om. al. Sub. μέλη. Cf. Phryn. 11. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰδόντες (ἀντίσπαστα μέλποντες?) μέλη. Haec non intelligo. Qu. ἀντισπᾶ (ἀντέσπᾶ, aut aliud verbum) μέλη, et mox Λυδῆς (τ') ἐφρυνεῖ (ἐφύμνει) —. 2. Λυδῆς — πηκτίδος*] Cf. Diogen. trag. 1. 6. *κλύω δὲ Λυδάς — παρθένους — Ἀρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγῶνων πηκτίδων (τ') ἀντιζύγοις | ὀλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν. Ion. 22. Λυδαὶ ψάλτριαι. ἐφρυνεῖ] ἐφύμνει al. fortasse recte. πηκτίδος*] Cf. 220. *κροτητὰ πηκτίδων μέλη. Diogen. 1, 6. Plat. Resp. III. 399 C. τριγῶνων — καὶ πηκτίδων. Idem, opinor, πηκτὶς quod πηκτὴ λύρα. Soph. 217. πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγαδίδες. συγχορδία*] *An συγχορδίαν (concordiam, concentum, symphoniam)?*

379. *ψαλίδας*] *ψέλλια Bergk. Qu. ψέλια.*

389. *ἀνθρῶσκε*] Cf. ἄγγαξε Soph. 886.

393. *ἀσπιδίτην*] *Formatum ut ὀπλίτης, ἀσπίτης, χωρίτης, πολίτης, etc. ὄντα (νιν) πεφαργμένον Parageorgius.*

394. *ὥς*] *Qu. μῶν —; τοξεύμασιν*] *Suspectum. Qu. τις τοξότης, aut τοξουλκός ἦν.*

396. *Pollux, πέντε δ' — εἶχεν ἐπὶ (l. μετὰ) πέντε γραμμῶν.*

398. *σπίζα τέως cod. σπίζ' ὅπως Dind. Corrigo σπινίδι' ὥς —.*

399. V. 1. *τείχος*] *Qu. ταφρόν. οὗτος δὲ τεύχη ἐφεῦρεν dubitanter F. G. Schmidt. 2. σταθμ (sic) aut στάθμη δ' libri. σταθμῶν Salmas. σταθμῶν τ' Herw. Leg. σταθμῶν (τ'). Cf. Eur. Phoen. 544. μέτρο' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν | ἰσότης ἔταξε etc. Philostr. Her. p. 142. πρὸ γὰρ δὴ Παλαμήδους — οὐδὲ ἦν οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα οὐδὲ ἀριθμοί (ἀριθμεῖν al.). Quem locum apposuit Nauck. εὐρήματα] σοφίσματα Mein. δρίσματα L. Dind. 3. ταύτας] Leg. πάσας. Idem proponit Herwerden. 4. κάκεῖν'] πάντων δ' Herw. πρῶτος] πρῶτον L. Dind. ἐξ ἑνὸς δέκα] ἐς ζεύγος δέκα F. G. Schmidt. 6. δς χίλι' εὐθύς] καὶ χιλιοστὺς probabiliter tentat Nauck. δς στρατοῦ] δς στρατῶ al. ἐκ στρατοῦ Gomperz. Qu. καὶ στρατοῦ. 7. 8. ἔδειξε — ἐφεῦρε] ἐφηῦρε — ἔδειξε transposuerit Nauck. 9. ἔπνον φύλαξι] Qu. στρατοῦ φύλαξι. φύλαξ οἱ aut φυλάξεις σιυθόα libri. φύλαξι πιστὰ bene Wagner. φύλαξι σιυλινὰ bene etiam M. Schmidt. σιυθόα] σιυλινὰ R. Ellis. 10. ἐνθαλασσίους] Cf. v. ἐνάλιος. 11. ἄρκτου στροφάς] Cf. Trach. 131. ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.*

401. V. 2. εὐπαθοῦντα] εὖ παθόντα Gomperz. Malim εὖ πρόσ-
σοντα. ἡ 'τέρα, ἡτέρα, aut εἶθ' ἑτέρα libri. ἡ 'τέρα Heath. ἡμέρα
Gomperz. et F. G. Schmidt. Probabilis correctio. θανεῖν libri.
φθάνει optime Heath. recepit Nauck. probant Gomperz. F. G. Schmidt.

405. δλκία] δλκεῖα recte conj. Dind.

406. ἐπενδύτας] Cf. Thesp. trag. 1. νεβρίδ' ἔχων ἐπενδύτην.
Nicoch. II. 843. S. Joann. Ev. XXI. 7.

409. τῶνδε] Fort. τοῖνδε aut τοῦδε.

410. ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι] Locus perobscurus necdum sanatus.
ἀμφ' ἐμοί pro ἀμφ' ἐμοῦ Papageorgius. Post ὦ nonnulla exci-
disse suspicatur Nauck. Medela altius quaerenda est.

411. δερμηστής] Cf. ὠμηστής.

415. φαιδίμοις — ὦμοις] Nitidis humeris. Cf. Achae. 4.
φαιδίμους βραχίονας.

417. ὁμίας cod. δμέστιος Tennulius. δμόγνιος Mein. ὁ μαν-
τεῖος Herw. ὁ νάιος (sec. titulos Dodonaeos) Wilamowitz. Nauck.
Ipse tentabam ὁ κοίρανος.

418. ἱερέας] ἱερίας Valck.

419. νηδὺς] νηδὺς δ' L. Dind., qui alios νηδὺς δὲ λαίεσσα
hic legisse arbitratur.

422. V. 2. γν . . .] γυνή Montefalcon. (Cf. Eur. 867. Φοιβεία
γυνή). μυχῶν Conington. γνάλων probabiliter conj. Nauck. γήρους
(vel προφητίς ἄν) Mein. Placet γνάλων. πείσειεν (ἐξ ἐδωλίων,
vel ἐκ δόμων) Mein.

423. παῦσον] πᾶσι conj. Nauck. Fort. κλησον (celebra).

424. V. 2. μῦθος — συντέμνειν βραχὺς] μύθους — συντέμνειν
ἔφυν Herw. μύθους — συντέμνω βραχεῖς Wecklein. Ipse malim
μῦθον — συντέμνω βραχύν. Cf. Eur. 28, 2. ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

425. κρεκτοῖσι νόμοις] Cf. Apoll. Rhod. IV. 1194. εὐκρεκτος
φόρμυξ. Orph. H. 33, 16. πολὺκρεκτις.

428. θριάζειν] Cf. Eur. 478. et ad Menand. 948. Zenob. V. 75.
πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δὲ τε μάντιες ἄνδρες.

429. μάγνον] μαγνὸν Schleussner. Nauck. Qu. μάγον (i. q.
μαγέα) aut μάκτην (ut βάπτην). Hesych. μαγμόν (μάγμα?)· τὸ
καθάρσιον.

430. V. 2. τεκοί] τέξου al. τέκοι Bergk. τέτοκε Cobet. Nauck.
Reponendum, ni fallor, τίκτοι, imperfecti optativus: saepe enim de
mulieribus dicitur ἔτικτε. Cf. 503, 3. Eur. 385. 481, 2. Adesp. 121. 405.

432. χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος] Cf. ad Arist. Eq. 370. δερῶ
σε θύλακον κλοπῆς. Ach. 849. κεκαρμένος μοιχόν. Av. 806. κοφίχω
— σκάφιον ἀποτετυμένω.

433. V. 2. ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει] Cf. Arist. Ach. 565. ὦ
βλέπων ἀστραπάς. 3. ἢ θ' ἄλλεται A. ἐνθάλλεται Ruhnken. ἐκθά-
πεται Boisson. ἢ (sc. ἔνγγι) θάλλεται Papageorg. Nauck. Cf. Aesch.

Prom. 590. ἡ Διὸς θάλλπει κέαρ | ἔρωσι. Theocr. XIV. 38. ἄλλον λοῖσα | θάλλπει φίλον. 4. ὥστε τέκτονος] Qu. ὡς δ τέκτονος. Rem recte explicat R. Ellis, "The idea is that the fervid glance of the one is met by as fervid a look of the other, 'measuring a glance to equal my own, as a carpenter's rule is kept straight while he moves along the line.' The line drawn from Pelops' eye to Hippodamia's is exactly parallel to that from hers to him." Similis fere locus est Ovidii Her. XIII. 11. 7. 'Dum potui spectare virum spectare juvabat, | Sumque tuos oculos usque secuta meis.'

ἰόντος] τιθέντος non male Herw. Qu. ἰσάμενος aut τιθέμενος.

434. V. 1. σ'] σφ' recte Campbell. Frequens vitium.

435. V. 2. ὡς ἂν ποταθείην] Correctionem meam necessariam ὡς ἀμποταθείην recepit Nauck. ὑπὲρ (αἰθέρος) Kock. 3. οἶδμα λίμνας] Cf. 1025, 3. πόντον — οἶδμα. Eur. 301, 2. οἶδμα — θαλάσσιον Herc. 410. οἶδμα λίμνας. Hec. 446.

436. V. 1. λήθουσι] πλήθουσι al. Sed nunquam transitivum est πλήθειν. λήθουσι cum Gomperzio tuetur Nauck. διέξοδοι] Cf. Antiph. III. 96. Alex. III. 440. Henioch. III. 562.

437. εὐφημος ἴσθι μῶνον ἐξορμωμένη] Anglice, only be silent when you set out.

438. V. 1. τόνδ'] τῶνδ' Scal. τῶνδ' vel τοῖσδ' Herw. ἀπῶσε] ἔπαισε Herw. Nauck. Revocandum, ni fallor, ἀπῶσε (amovit ab iis). Fort. ἔθελε (i. q. παρεμυθήσατο). Eust. καὶ τῆς εὐρέσεως δὲ (add. τῆς διατριβῆς?) τοῦ χρόνου. σὺν θεῷ εἰπεῖν] Cf. Arist. Pl. 114. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.

440. δροπά] δρωπά al. Quod verum videtur.

442. V. 1. ἐκπιόντι] ἐκπιόντα recte Wagner. et Herw. Post priorem versum nonnulla excidisse arbitratur Dind. 2. γέμοντα] τένοντα Emper. γέροντα recte Adam. et Herwerden.

444. ἐνουρήθραν] ἐνουρηθρον al. Scribendum ἐνούρηθρον, ut κύκηθρον, τάρακτρον.

445. κεχήλευμαι πόδας Wecklein.

446. λευκόν] λευκόν (γὰρ) Br. λευκὴν (γὰρ) Cobet. (οὐ) λευκόν Welcker. λύκειον conj. Nauck., quod verum videtur.

448. Cf. Eur. 596. οὐκ οὐν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

450. Num Sophoclis sit τῷ θεῷ incertum est.

453. μὴ ψεύσον] Scripserat, ni fallor, μὴ ψεύδῃ μ'. Antiatt. Σοφοκλῆς Πηλεὶ καὶ (l. καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ).

454. εἵματος — πτυχῶν] Cf. Eur. Suppl. 979. πέπλων πτύχα. Chaerem. 14, 9. ὑπὸ πτυχαῖς (χλανιδίων).

458. Phot. et Suid. ξανῷ (ξανήσω?) κοπιάσω.

460. V. 1. καὶ μὴ ὑβρίζων — ἔλω] καὶ μὴν — Br. ὑβρίζοντ' Wagner. σ' ἔλω Br. Qu. καὶ σ' (σφ') ἐξυβρίζοντ' — ἔλω. Ex Hesychii verbis φεύγοντας αὐτοὺς de pluribus agi suspicari licet.

2. *ἐντῆρι*] Loro. Cf. Demosth. p. 402 f. Aeschin. 49, 20. Hom. II. 16, 475. Soph. Oed. C. 900.

461. V. 1. *αὐλητῶν*] *αὐλιῶν* Bekk. Sic *χωρίτης*, *ἀσιτίης*, *πολίτης*, etc. Fort. *ἀσιτιῶν*. *δραῖν*] *περᾶν* Mein. probat Nauck.

2. *χιμαίρα*] *χιλίας* aut *χίλια* Harp. *χιμαίραις* vulg. Praestat *χιμαίρα*. 3. *πέτραν*] *ἄκραν* al. fortasse recte.

462. V. 1. *πάροικος*] Suspectum. Excidit epithetum aliquod. In fine versus tollatur virgula. 2. *πάροικος*] *πάραυλος* Bergk. ex Hesychio. *ώραία θέρους*] I. e. *ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα* (Hesych.). Cf. *ώραϊος γάμων*. 3. *τῷδε*] *τῇδε* recte corrigit Ellendt.

465. V. 1. *Ποσειδείους*] *Ποσειδίου* libri. Sic *διπολιώδη* pro *διπολειώδη* metri necessitate in anapaestis posuit Aristophanes Nub. 984. 2. *ἀποσεισαμένη*] Qu. *μεταμειψαμένη*.

466. *κρυμὸν*] Cf. Eur. 682, 3. *μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς* (?);

467. *ἔλκος οὐδέν*] *οὐδὲν ἔλκος* al. quod praeferendum. *οἰδά που τυχεῖν*] *οὐλοῦται χαρὸν* F. G. Schmidt. *οἶδ' ἄκους τυχεῖν* (vel *τυχὸν*) solenter conjicit Nauck. Praestat *τυχόν*. *τυχεῖν*] *χαρὸν* al. *μύσαν* Mein. *τυχόν* conj. Nauck. *που*] *πω* Dind. Mein. Gomperz.

468. *κυνὸς πελλῆς τε*] *αἰγὸς τε πελλῆς* Duentzer. *βοὸς δηνέων*] *ῥινὸν βοὸς* Brunck. Locus nondum sanatus.

469. V. 1. Qu. *Ἴδα ποτὲ μηλοτρόφῳ*, vel *Ἐρμᾶς* —. 2. Latet fortasse *ἀγῶν* *ἔθηκεν Ἴδα*.

471. *Φοινικίοις γραμμασι*] Qu. *Φοινικίοισι γραμμασι*.

474. *βαρίβαν λέων* dixisse Sophoclem merito suspicatur L. Dind.

479. V. 1. *αὐθι μίμνων*] *αὐτε μίμνων* conj. Nauck. Qu. *ἐνθάδ' οἰκῶν*, vel *αὐ κατοικῶν* vel *αὐ*, — — (voc. nominis propr.). *τήν* (vel *τοῦ*) *κατ' Ἰδαίαν χθόνα* libri. *που κατ'* — Xyland. *τήνδ' ἄν' Ἰδαίαν χθόνα* Papageorg.

480. V. 1. *ὦ τὰς* libri. *ἀκτὰς* Jacobs. Qu. *καὶ τὰς*. *μελαμβαιθεῖς*] *μελαμβαφεῖς* al. *μελαμφαεῖς* Valek. 2. *χοὰς*] *δοὰς* bene Mein. Post *ἦλθον* deleatur virgula. 3. *ὄξυπλήγας*] Cf. v. *ὄξυκώκυτος*.

481. V. 1. Sic *πρυμνήτης χώρας* Aesch. Eum. 16. *χθονὸς* 765.

2. *πᾶσι δεῖξαι* libri. *πᾶσιν εἶξαι* Nauck. Wecklein. Malim *πᾶσιν ἀρέσαι*. Cf. Theogn. 26. *οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς | οὐθ' ὕων πάντεσσι' ἀνδάνει οὐτ' ἀνέχων*. 4. *οὐτ' ἐξεπομβρῶν*] *οὐτ' ἔστι ἐπομβρῶν* Herw. prob. Nauck. Qu. *οὐτ' οὖν ἐπομβρῶν*. Compositum *ἐξεπομβροῖν* occurrit Tzetz. Chil. III. 59. Conferri potest compositum *ἐξεφίεμαι*. *ἐπανχμήσας φίλος*] Qu. *ἐπανχμῶν πᾶς φίλος* (vel *δρα φίλα*). Sed non temere sollicitari debet aoristus de siccitate continuata positus. 5. *ἐς δίκην λόγων* libri. *ἐς λόγων δίκην* Dobr. Praestat forsitan *ἐς λόγους δίκην*. 6. *ἐγὼ θνητός γ' ὦν* (aut *ἄν*) libri. *ἐγωγ' ἄν θνητός ὦν* Mein. Hense. Nauck. *πῶς δῆτ' ἐγὼ*

θνητός γ' ἂν ἐκ θνητῆς τε φῦς cum Papageorgio malit R. Ellis.
ἐκ] ὦν Mein. improbat Nauck.

482. δὲ] Qu. τε. νέφους] κνέφους Mein. Fort. ὀνόφου aut ζόφου.

483. χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν] Mendosum videtur ἐνδυτήριος. Qu. χιτών δ' ἄπειρος ἐνδυτῆρ ἄρχει (ἄρξει) κακῶν, vel χιτών' ἄπειρον ἐνδυτῆρ' ἡμπέσχετο. De voce ἄπειρος cf. Eur. Orest. 25. ἀπείρω — ὑφάσματι.

484. παρὰρῦμα ποδός] Pedis tegumentum. Cf. Xen. Hell. I. 6. 19.

490. κολασταὶ κάπιτιμηται κακῶν] Cf. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστήν κάπιτιμητήν. Aesch. Prom. 77. ἐπιτιμητής.

491. V. 1. ἐξοπίσω] Qu. αὐτ' ὀπίσω. Cf. 541, 1. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς etc. 2. στάζοντα τομῆς] Ex incisione fluentem.

6. ἀλαλαζομένη] ὀλολυζομένη Ellendt. recipiendum putat Nauck. Fortasse recte. 7. γυμνή] προμνάς Herw. ἤμα] Metebat. Cf. Ant. 602. κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν — ἀμᾶ κοπίς.

493. κόρον] κηρὸν recte Kuster. αἰσιώσας] αἰσιώσας conj. Nauck. Scrib. ἄσιώσας.

494. V. 1. τάδ' ἐστὶ] Fort. ἃ δ' ἐστὶ, vel ἀλλ' ἄστυ (ἃ ἐστὶ).

2. νικητήρια] νικητήρι' ἃ M. Schmidt Qu. νικητήριον. 3. τίθημι] τιθέμενα Enger. βάλοντι] Malim cum Nauckio βάλλοντι. χαλκεῖον] χάλκειον Dind. Nauck. Annon χάλκειον? Athen. ἀφ' οὗ (ἐφ' οὗ Bentl. leg. ἐφ' ὃ) τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον.

495. V. 2. κεραυνία πέμφιξ] Cf. 496. πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός. δυσοσμίας]. Malim cum Madvigio δυσοσμία. βάλοι] Cf. Eur. Herc. 1219. ὡς μὴ μύσος με σὼν βάλη προσφθεγμάτων.

496. πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός] Cf. 493, 1. τάχ' ἂν κεραυνία | πέμφιξ σε βροντῆς — βάλοι. πᾶσαν] πλήσας Horm. Fort. πλήξας. ἀγγέλω πυρός] Similiter Chaeremon. 6. στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας.

502. χαρίτων τριζύγων] Scrib. Χαρίτων τριζύγων. Cf. Eur. Hel. 357. τριζύγοις θεαῖαι. Tro. 924. τρισσὸν ζεῦγος τρισσῶν θεῶν.

503. Haec ad iambicos trimetros haud dubie revocanda sunt. Qu. οὐ γὰρ ἐκ μῆας | κοίτης ἐβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος | παῖς βλαστάνεσκε, τὴν δ' Ἰδυῖα πρὶν ποτε | (οὐσ') Ὠκεανοῦ τίκτει κόρη.

505. V. 1. ἡδ'] Cf. Soph. 354. 1028, 2. Aesch. 191, 2.

506. ἀψάλακτος] Cf. Arist. Lys. 275.

510. Cf. 657. Aesch. 100.

511. V. 1. ἡ ποτιοναῦται τῶν ταλαίπωρων βροτῶν libri. φεῦ, ποτιοναυτῶν ὡς ταλαίπωρον γένος Mein. τῶν ποτιοναυτῶν τοι ταλαίπωρον γένος F. G. Schmidt. Haec, quae graviter corrupta esse constat, sic corrigo, ὦ πᾶν τὸ ναυτῶν τῶν ταλαίπωρων (vel ὡς ταλαίπωρον) γένος, vel ἡ πᾶν τὸ ναυτῶν πᾶν —. Cf. 859, 1. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος. 2. θεῶν] βροτῶν Mein.

τύχη χάριν Enger. Leg. *θνητῶν*. Et sic F. G. Schmidt. 3. *πλούτου*] *πλούτον* Heath. *πόνων* (pro *νέμων*) *πλείστων* F. G. Schmidt. Malim *πόνων* (of their labours). *ἀξίαν χάριν*] *ἀξίαν πόρων* Enger. 4. *λεπταῖς ἐπὶ δοπῆσιν* (aut *ἐπιτροπήσιν*) libri. *λεπταῖς ἐπὶ διπῶσιν* (?) Mein. Nauck. *δοπῆσιν* revocandum putat Nauck. Leg. *λεπτῆς ἐπὶ διπὸς γὰρ* —. Cf. ad Eur. Fr. 401. *θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ διπὸς πλέους*. Pac. 699. etc. 6. *ἢ κέρδαναν* libri. *ἀκέρδαναν* optime Mein.

512. *ἄλγος*] *ἄχθος* conj. Nauck. Recte.

513. V. 4. *ταῦτ'*] Malim *τοῦτ'*. 5. Interpolatoris esse judicat Herw. Nauck. Absque causa, si *τοῦτ'* pro *ταῦτ'* reponas. 6. *γε δακρύων χάριν*] Leg. *χάριν γε δακρύων*.

518. V. 2. *θνητὸς*] *τεθνεὺς* Cobet. Nauck. Malim *νεκρός*.

518 b. (p. XIII.) *χρησμοδὸν φάτιν*] Cf. Oed. R. 151. 310. 323. 1440.

519. V. 3. *λαθοῦσά με*] *λήθουσά με* Papageorg. recepit Nauck. Recte. 4. *ἡδοναῖς*] Qu. *σοῖς λόγοις*.

520. V. 2. *ἀστραπῆς*] *αἰθέρος* jure requirit Nauck.

523. *πρέσβιστον σέλας*] Cf. Sept. 390. *πρέσβιστον ἄστρον*. *σέλας*] *σέβας* Both. prob. Nauck. Cf. Aesch. 99, 5. 135.

524. V. 1. *νῦν*] Qu. *σοῦ*. Idem sentit M. Schmidt. *οὐδὲν εἰμ', ὦ Χλωρίς* conj. Bergk. 2. *ἔβλεπα ταύτη* libri. *ἐμμενψάμην δὴ* optime Cobet. Connecte *πολλάκις δὴ*. 3. *μὲν γὰρ πατρὸς*] *μὲν γὰρ ἐν πατρὸς* al. 4. *ἡδιστον, οἶμαι*] *ἡδιστον οἴκῳ* Wagner. *ἡδιστον αἶ* Mein. Leg. *ἡδιστον οἴκοις* aut *ἡδιστ' ἐν οἴκεις*. 5. *αἶ*] *οἶμαι* Mein. non male. *πάντας*] *παῖδας* F. G. Schmidt. Quod temere recepit Nauck. 6. *εὐφρονες*] *ἐμφρονες* recte Dobr. *ἐμφρονα* Nikitin. 10. *ἀληθῆ* aut *ἀήθῆ* libri. Latet aliud quid, ut monuit Nauck. *ἀλνθῆ* A teste Schneidewino. *ἀλπαρά* Schneidewin. Qu. *ἀπηνῆ*. *ἐπίρροθα*] I. e. *ἐπίρογα*, Angl. abusive. *αἶ δ' ἐπίρροθα*] *ἡδ' ἐπίρροθα* optime Schneidewin. De particula *ἡδὲ* cf. Fr. 505. etc.

526. V. 2. *τὰ θεῖα*] *τὰ θνητὰ* conj. Nauck. quod temere probavit Mein. Cf. Fr. 531, 1. *θνητὰ φρονεῖν χορὴ θνητοὺς ὄντας*. *εὐπειτῶς φέρειν*] Cf. Aesch. Prom. 752. *ἢ δυσπειτῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις*.

527. *ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει*] Qu. *εἶδε* (aut *ὦδε*) *ποικίλῳ 'ν φάρει*.

530. V. 1. *ἀνούστερ' ἔτι*] *ἀνούστεραι πολὺ* bene Gaisford. *ἀνουστέρως ἔτι* Cobet. Nauck. Fort. *ἀνούστεραί γ' ἔτι*. 2. *ἐκείνον*] Leg. *αἶ κείνον*. *καρτερόν*] *κατὰ τὸ καρτερόν* Porson. *πρὸς τὸ καρτερόν* Bamberger. *κιντερώτατα* R. Ellis. 5. *κακῶν*] *ἀκῶν* sagaciter Gomperz. recepit Nauck.

531. V. 1. *θνητὴν φύσιν*] *θνητοὺς φύντας* Mein. prob. Nauck. *θνητὴν γενεάν* O. Hense. Malim *θνητοὺς ὄντας*. Cf. trag. 531, 1.

532. V. 1. ἔδειξε] Qu. ἔφυνσε. 2. ἀμέρα] ἀδονὰ Herw. Qu. εὐφρόνα. 5. ἐν αὐλαῖς ἀλλοτρίαις bene suppleverit Nauck. Malim ἐν οἴκοις ἀλλοτρίοις. 4. δυσαμερίας] Cf. Aesch. 236. Σφίγγα δυσαμεριῶν πρύτανιν κύνα.

533. V. 1. ἀνθρώπου] Malim ἀνθρώπων. 2. ποικιλομήτιδες ἄται (ἄται al.) πημάτων libri. Haec vix sana videntur. 3. μεταλλάσσουσιν ὥραις] μεταλλάσσουσι μορφαῖς bene Lehrs. 5. εἰ — ἐκτρέφει] εἰ — ἀντρέφει Herwerden. Malim εἰ — ἀντρέπει vel ἦν (ἄν) — ἀντρέπη (vel ἐκχέη).

535. V. 1. ἀνθρώπων] ἀνθρωπον Gleditsch. ἀποβλέψαι] ἐπιβλέψαι Gleditsch. Neutiquam certe placet vulgata. Propono οὐ χροῖ ποτ' ἄνδρ' ἐς τὸν μέγαν δῖον ἀποβλέψαι. 2. ἰσαμέριος ὅστις libri. ἰσαμέριός τις Bergk. ἰσαμέριος φύλλοισιν Gleditsch. dubitanter recepit Nauck. 4. ἡμαρ] Leg. ἄμαρ. 5. ἥδιστα] Leg. ἄδιστα. Ita etiam G. Wolff. τὸ δ' ἐς αὖριον] Qu. τὸ γὰρ αὖριον.

540. οὐδ' αἱ libri. σὺ δ' ἐν Mein. θές δ' ἐν Mein. θοῦ δ' ἐν jure malit Nauck. φρενός] Fort. φρενῶν.

542. Fort. αὖθις (αὖ πάλιν μολεῖν). Placet scriptura χρῆσται potius quam χρῆσται.

545. Fort. Καρχηδόνος τάδ' ἐστὶ πεδί'. B. ἀσπάζομαι. vel Καρχηδόνος δὲ πεδία ταῦτ' ἀσπάζομαι.

546. Ex Triptolemo sumptum esse hoc fragmentum constat ex glossa in codice Parisino ms. apud Cohn Zu den Paroemiographen II. 2. p. 71.

549. Placet Bergkii conjectura σὺ δ', ἡ [malim ὦ] τάλαινα, δὸς ταριχευοῦ γάρου. Fort. δός μοι, τάλαινα, —.

553. βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ θυεῖν] βρῦτον οὐχ ἡδὺν πιεῖν sagaciter corrigit Wecklein. Locus depravatus. Tentabam τὸ κρῖθινον βρῦτον δὲ βούλομαι πιεῖν.

560 b. Ad hanc fabulam (Τριπτόλεμον) referendum est Fr. 945. ubi vide quae annotavi.

561. V. 1. ἀφθόγγους γάμους] Suspectum. Valet enim ἀφθογγος mutus. Aliud est ἄρρητος sive ἄφατος. Fort. ἀνοσίους γάμους.

2. ποτε] πατὴρ conj. Nauck. Correctio incerta.

562. ἀνδρόπαιδα δέσποτις] Qu. ἀνδρόπαιδ' ὁ δεσπότης.

563. ἐκτέμνουσ' ἐμούς] Fort. ἐκτέμνηκ' ἐμούς, vel ἐκτέμνηκέ μου.

564. ναρὰ — ποτὰ] Cf. Aesch. Fr. 347. ναρᾶς τε Δίρκης (i. e. δευστικῆς). et ad Soph. 263.

566. Suid. εἴρηκε (l. εἴρηκε καὶ) τὸν μασχαλισμόν.

568. ἀμάσεται] Annon ἀμήσεται?

569. Hesychius, ἀπέσκη· τόξον (l. τόξα) ἀπέσκη (ἀπεσκή M. Schmidt).

570. ἄπιστος] ἀπειστος jure malit M. Schmidt.

576. μέλλει pro μένει posuisse Sophoclem incredibile videtur.

579. V. 1. Placet vulgata potius quam Valckenarii correctio, *τί τοῦδε χάρμα μείζον ἂν λάβοις ποτέ*. 2. *ἐπιπαύσαντα*] *ἐπιπαῦσαι τε* Blomfield. Non sollicitanda est vulgata. *καί*] *καὶ* al. *καῖ* recte Mein. Nauck.

583. Hesych. *ἀνατεταμένως* (leg. *ἀνειμένως*).

588. V. 2. *πρὶν αὐτῷ*] De *πρὶν ἂν τῷ* cogitabam, sed cf. Fr.

601. *μήπω μέγ' εἴπης πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης*. 3. *διεκπερανθῇ*] *διεκπεραθῇ* (i. e. transacta sit) recte Nauck. *τελευτήσῃ βίον*] *τελευτήσαντ' ἴδης* olim Mein. (Cf. 601.) *βίον διεκπερανθῇ καὶ τελευτηθῇ χρόνος* postea idem. *τελευτήσας φανῇ* probabiliter Schneidewin. Utique vulgata ferri nequit. 5. *πάν πλοῦτον (πλουτον)* libri. *πάμπλουτον* aut *πάμπολλον* Gesner. Qu. *ζάπλουτον*. *κακοῦ δόσις*] Qu. *κακοῦ τίσις*, aut *μήνις κακοῦ*. 6. Aliunde immigrasse arbitratur Nauck. *δόσις*] *φθόνος* J. Herzer.

589. *θεανὴ νόσος*] *θεία νόσος* recte Dind.

591. *καρπομανής*] Cf. v. *ἵππομανής*.

592. V. 1. *μὴ σπεῖρε πολλοῖς*] *μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους* optime F. G. Schmidt. Cf. Eur. 553. *ἐκμαστρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας* | *εἰς πάντα ἀμαθὲς, τὸ δ' ἐπικρύπτεισθαι σοφόν*. 2. *σιγώμενος*] Leg. *σιγώμενον*. *πρέπων*] *πρέπον* al. Quod recipiendum.

593. Fort. *ὦή* (pro *ἀρχή*): *τίς οὗτος ἐξεδρον χώραν ἔχων*;

Schol. Arist. *Τυροῦς ἀρχή* (*Τυροῦς ἀρχῆς* aut *Τυροῦς, ἧς ἀρχή?*).

594. *ἐρρηνοβοσκός*] *ἀρρηνοβοσκός*, *ἀρενοβοσκός*, *ἐρενοβοσκός* al. Glossa perobscura. Aut *ἀρρηνοβοσκός* (Wagner.) aut *ἐρηνοβοσκός* (Bergk.) veram scripturam esse posse arbitratur Nauck. Utique sensus est *προβατοβοσκός*.

597. V. 1. *κεκλημένη*] *κεκλημένη* Cobet. *καὶ χρωμένη* F. G. Schmidt. Qu. *κεχαρμένη* gaudens. Alioqui *χρωμένη* potius dicendum fuisset. 2. *σαφῶς*] *ἀφόβως* F. G. Schmidt. *σιδήρῳ*] *Σιδηρῶ* Aristot. libri plerique (sed *σιδήρῳ* A c et schol.) et Cobet. Fort. *ξίφει* *σιδηρῶ*. *φοροῦσα*] *φρονοῦσα* perperam Cobet. Cf. Fr. 816. *ὅθεν περ τοῦνομι ἡ χώρα φέρει*. Eust. *θρασυτήτος λάλημά* (i. *σύμβολόν*) *ἔστιν ὁ σίδηρος*.

598. V. 1. Post *δίκην* tollatur virgula. 5. *σπασθεῖσα*] *πλαθεῖσα* optime Reisk. improbat Dind. Correctio immerito neglecta. *ποταμίων ποτῶν*] Corrigo confidenter *ποταμίῳ ποτῶ*. 6. *σκιᾶς εἶδωλον*] Cf. Chaerem. 14, 15. *σκιᾶς εἶδωλον*. *αὐγασθεῖς' ὑπο*] *αὐγασθεῖς' ὕδωρ* Wecklein. Corrigo *αὐγάσας' ὕδωρ*. Cf. Phil. 217. *ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὄρμον*. 7. *ἀτίμως*] Leg. *ἀτίμως*. *διατετιμμένης*] Qu. *ἀποτετιμμένης* (*παρὰ*) aut *ἀποκεκαρμένης*. 8 sq. Versus graviter corrupti secundum Nauck. 8. Cf. Aj. 924. *καὶ παρ' ἐχθρῶν ἄξιος θρήνων τυχεῖν*. *οἰκτεῖται νιν*] *οἰκτεῖται* (sic!) *νιν* Nauck. Qu. *οἰκτεῖται' ἰδὼν* (aut *ὄρῳ*). Cf. ad v. 9. Ita *οἶα* in v. 9. habet unde pendeat. 9. *αἰσχύναισιν* (aut *αἰσχύνῃσιν*?) libri. Qu. *αἰσχύνῃ νιν*. 10. *φόβῃ*] *χλιδῇ* H. Weil. prob. Nauck. Probabilis correctio.

599. V. 1. *προσπῆναι*] *προσπῆναι* recte Schweigh. *προσπῆναι* Bergk. *προσεληλυθέναι* est apud Athenaeum.

600. *εὐνηθείς*] *ἐνζευχθείς* J. Herzer.

601. *μέγ'*] Sub. *ἔπος*. Cf. ad Aj. 386. *πρὶν* — *ἰδης*] Cf. Fr. 588, 2.

603. *γῆρας*] *χρεία* A. Gennadius. (*χρεῖω* πάντ' *ἐδίδαξε* Stob. Flor. 95, 15.)

605. *παγχόρτοισιν*] Corr. *παγχόρτοις νιν*.

606. V. 1. *πολλῶν*] οὐ πολὺ Herw. *λαῶν* malit Nauck. Leg. *βροτῶν*, vel οὐ πάνν. *πολυπληθία*] *παμπληθία* Blomfield. *πολυπληθεία* (ab *πολυπληθής*) malit Nauck. 2. *ἐσθλός*] *Exspectabam* κακός. οὐτ' *ἀχρείων*] οὐτ' *ἀχρείων* ἄπο (pro τὸ) Jacobs. Fort. οὐτ' ἀπ' *ἀγενέων*. 3. τὸ *λίαν*] *πάλιν* Mein. ἀεὶ Wecklein. κακὸν pro κακός Herw. *βροτῶ*] *σπορᾷ*. Fortasse recte.

608. *ἡνεγκον*] Secunda persona Atticis est *ἡνεγκας*. Cf. Arist. Thesm. 742.

609. V. 1. *πάντ'*] *ἅπαντ'* Wagner. τὰ πάντ' Gomperz. Malim *πάντων*. 2. *ἀναυδόν*] Malim *ἀναυδόν τ'*.

610. *ἐθέλων*] *θέλων* probabiliter Dind.

611. V. 1. *αἰσχος*] Cf. Eur. Tro. 1114. *δύσγαμον αἰσχος*. Fr. 496, 3.

616. V. 2. *δπου μὴ καὶ δίκαια*] *δπου γε δίκαια* al. *δπου γε μὴ δίκαια* Schneidewin. Malim *δπου τὰ μὴ δίκαια*.

618. V. 2. *ἐν γυναικὶ δεῖ*] *ἐν γυναικὶ χρῆ*, σὺν γυναικὶ *δεῖ* al. *ἐν γυναικὶ δεῖ* recte Grot. *τὴν γυναῖκα δεῖ* Cobet. *δεῖ γυναῖκ'* ἀεὶ F. G. Schmidt.

619. V. 1. *αἴσχη*] Fort. *ἄτας*. 2. *ὦ καὶ*] *ὦ γε* bene Bruck.

620. Qu. *πάντ' εὐτυχοῦντα* πᾶν ἀριθμήσας γένος | οὐκ ἔστιν οὐδείς *δντιν'* *εὐρήσεις* *βροτῶν*. V. 1. τὸ δ' *εὐτυχοῦντα*] τὸ δ' *εὐτυχεῖν* al. τὸν δ' *εὐτυχοῦντα* Grot. *διετυχοῦντα* Cobet. Malim *πάντ' εὐτυχοῦντα*. *πάντ' ἀριθμῆσαι* libri. *πάντ' ἀριθμήσας* Grot. *πάντας ἀθρήσας* F. G. Schmidt. *ἐρευνήσας* potius requirit Nauck.

2. *οὔτος*] *δντως* Gesner. Malim *οὐδείς*.

621. V. 3. *ὦν τύχη λέγει*] Qu. *εἰδὼς ἂν λέγοι*, vel *ἂν δίκη λέγοι*.

622. V. 4. *πανοῦργα χερσὶ* (*χεροῖν*, *χεροῖν* al.) libri. Qu. *χεροῖν πανοῦργος*. *κέντρα*] *ἔργα* al. *κηδεύει πόλιν*] Cf. Eur. Iph. T. 1212. *εὖ γε κηδεύεις πόλιν*.

623. *ἄγκυραι βίου*] Cf. Eur. Hec. 80. *δς μόνος οἴκων ἄγκυρ'* *ἔτ' ἐμῶν*. Fr. 866, 2. *ἄγκυρα*, *στέγη* (*ἄγκυρα στέγης*?).

625. *ἔσαινεν οὐρᾷ* recte Bruck., nisi quod malim *ἔσαινέ μ'* *οὐρᾷ*. Cf. Achae. trag. 27, 3. *σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην*. *νῶτι*] *ὥτα* Hemst. *τῶτα* Bruck. *τῶτε* Herw. *μ' ὥτε* Hiller. *νῶτα* Naber. Nauck. Quod verum videtur: parum enim apte *κυλλαίνεν ὥτα* sive *ὥτε* dicitur. Ceterum de Cerbero haec dicta sunt.

627. *ἄγος*] Praestat scribi *ἄγος*, unde *καθαγίζειν*.

632. V. 1. *πολλά καὶ*] Leg. *πολλά τοι*. 2. *μακρά*] *μακρόν* Mein. Leg. *σοφά*.

634. V. 1. *πατροκτόνος δίκη*] Praestat, ni fallor, scribi *πατρόκτονος*, ut *λευστός ἀρης*, *διπτός μορός*, etc. 2. *κέκλητ' ἄν* ed. *κέκλητ' ἄν* (rectius, opinor, *κεκλήτ' ἄν*) Cobet. Nauck. Malim *ἐκέκλητ' ἄν*. Cf. Arist. Nub. 780. *πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθαι* (sc. *δίκην*).

635. *δομῆς μου ὅπως*] *δομῇ μόνον ὥς* al. *δομῇ μόνον ὅπως* optime Porson. Cf. Phil. 890. *μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ* | *δομῇ* πρὸ τοῦ *δέοντος*. Cratin. II. 110. *μὴ ξυντυχία βαρυνόμενοι*.

636. *λοῖσθος* libri. *λῶστος* recte Nauck.

637. *ἄναυδα* cod. *ἄναυλα* recte Bergk. Cf. v. *ἄλυρος*. Hesych. Qu. *διὰ τὸ ἀράττεσθαι* (*ῥάττεσθαι* recte M. Schmidt). *καὶ* (*Σοφοκλῆς καὶ*?) ἐν *Φιλοκτήτῃ* etc.

638. Hesych. *κηρύκιον* (l. *κηρυκεῖον*).

639. *δροσπαγῇ σιόλον*] Qu. *δροσπαγῇ τύλον* (i. e. *πάσσαλον*). Nisi classem sic dixit Sophocles.

643. *δοτύμασι*] Fort. *ἄργμασι*, i. q. *κατάργμασι*.

645. *βλέφαρα κέκληται γ'* (δ' al.) ὥς *καπηλείου θύραι* libri. Locus depravatus. Arridet Gomperzii conjectura *βλέφαρα κέκληται τάνδρος ὥς ἄδον πύλαι*. Cf. Jambl. V. Pyth. p. 196. *τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας καὶ τὰς ψυχὰς ὥς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσιόντι τῶν ἀνθρώπων*.

649. *κηρίωμα*] *κηρίωμα* Salmas. Qu. *κηρίω* (*κηρίω*). Hesych. *δμήλημα* (ἢ *λήμη* Dind. qu. *τῇ λήμῃ*). Ad Sophoclis Phineum probabiliter refert Dobraeus.

651. *πληθύει*] *πληθύνει* recte Dind. in Lex. Soph. p. 403.

652. *ὑπόστασις*] I. e. *ἐνέδρα*. Jul. Poll. *παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους* (l. *παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλέει*) —.

653. *φορβὰς γυνή*] Cf. v. *σοβάς*.

654. *ὄρια κελεύθου*] Fort. *τρισοαὶ κελευθοί*. Sed de sensu loci non liquet.

655. *ἐξέπραξαν*] *ἐσπάραξαν* Dobr. *ἐξέκραξαν* Blomfield. Corrigo *ἐσπάραξέ νιν*. Possis etiam *ἐσπάραξαν ἅμα κνυζούμενον*. Quod ad *ἐξέπραξαν*, cf. Patrocl. 1, 5. *πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξαιν* (ἂν *πρᾶξαι*?) *χερὶ*. *κνυζούμενον*] Fort. *κνυζούμενος*.

657. Cf. 510. Aesch. 100. V. 2. Cf. v. 4. Aesch. 100. Eur. 728. 3. *ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν*] *ἐκτός εἰσι πημάτων* conj. Nauck.

4. *οὐδὲν*] *οὐδένα* al. *τῶν κακῶν λογίζεται* (*ληγίζεται* al.) libri. *τῶν κακῶν λωτίζεται* (i. e. *delibat, decerpit*) Keil. et Conington. Recte, opinor. Cf. Aesch. 99, 17. (*Ἑλλάδος*) *λωτίσματα πάσης*. Tentabam olim *τοὺς κακοὺς λογίζεται*.

658. *κλύεις*] *κλύοις* Papageorgius.

659. Qu. (*μὴ καὶ*) *μακέλλῃ* —. Facile excidere potuit *μὴ καὶ ante μακέλλῃ*.

660. ἄρξειε aut ἄρξει libri. Corr. ἄρξεις οὐ —; ἄρξεις οὐ jam Lenting. ad Andr. 570.

661. μίαν μὲν] μέλαιναν Lehrs. Leg. μίαν τίν', vel μελαίνας — τρίχας (pro τρίχα). Hesych. ἐκδίδωμι (l. ἐκτίλλομαι).

663. V. 2. καὶ μὴ γε (μήτε al.) libri. καὶ μὴ τι Dind. Corripo καὶ μὴ 'τι —. Cf. Arist. Vesp. 806. δοσπέρ τ' ἔφασκον καὶ πολλῶ πλείονα. Charet. 1, 3. ἀεὶ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται (ἐτι δεῖται?) πλέον. πλείω] πλείον al. πλείους Cobet. Recte, opinor, nisi corrigendum πλείω — δυσφημίαν, sed ita τῆσδ' potius quam τῶνδ' scribendum fuisset.

666. V. 1. φρενί] Leg. βροτῶν. 3. καλῶς] κακῶς al. vitiosum habet Nauck. Leg. δεινούς aut ἀγαθούς. δεινούς requirit etiam Nauck. 5. πλασίγγ' ἐρείση] I. e. lancem premat. Fort. πλάσιγγα ῥέψη (transitive). Cf. Adesp. 179. ἀνώμαλοι πλάσιγγες ἀσιάτου τύχης. παλίντροπον] παλίστροπον Mein. Recte, si sincerum est ἐρείση. μάστιγ' libri. πλάσιγγ' recte Ellendt. Cf. Arist. Ran. 1378. 6. φροῦδα καὶ] Leg. φροῦδ' ἔπη. Ciceronis versio est 'ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.' Redde, those many fine sayings vanish.

669. Placet Meinekii emendatio.

671. τάφανῃ] Cf. Mon. 18. μὴ δίωκε τάφανῃ.

672. στρέφοντα] τρέφοντα frustra conj. Nauck, nisi excidit aliquid. Requiritur epithetum quale est φλογωπὸν aut πυρωπὸν, ut locus sic constitutus fuerit, πᾶς — τὸν πυρωπὸν ἥλιον | κύκλον. Tentabam etiam πᾶς δὲ προσκυνεῖ | τὸν πάντα δὴ τρέφοντα κύκλον ἥλιον. Cf. Adesp. 62. Aesch. Ag. 633.

676. ἀνόσια καθέμεστα δρᾶν probabiliter corrigit Nauck.

677. τίσις — εἰσι] Cf. Herod. II. 152. τίσις ἤκει.

678. σῶμα] στόμα probabiliter Cobet., coll. Eur. Or. 10. ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν.

679. V. 1. σπουδῇ] κραυγῇ F. G. Schmidt. Dicitur, ni fallor, vehementia sermonis rixosa. ἐγκεκρυμμένη] Malim εὖ κεκρυμμένη. 2. ἡ (pro οὐ) πρὸς θυραίων Wecklein.

680. Anecd. Bekk. ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα (τὸ ἄκον aut τὸ ἄκον πρᾶγμα?).

681. ἀντάρης] ἀντήρης probabiliter Ellendt.

682. V. 3. κρυμὸς] Anglice, a cold, a chill. Cf. Soph. 466.

685. θεοῖς ἐρέξας (sic) libri. θεοῖς ἔρεξ' L. Dind. θεοῖσι ῥέξ' Mein. Quod praeferendum videtur.

686. βαρὺς βαρὺς σύνοικος —] Haec Sophoclis esse nunc constat. Cf. ad Soph. Fr. 926 b.

687. φερέσβιος Δηώ] Cf. Aesch. 300, 7. φερέσβιον Δήμητρος — σιάχυν.

689. Qu. ἀνακειμένῳ (γὰρ) εἰς μέσον τὸν αὐχέν' | εἰσήλατ', aut ἀνακειμένον —. Aristid. εἰτά γ' ἔκνυε (εἰτα κατέκνυε?) προσιόντος κάτω.

690. V. 2. ὑπεξελεθεῖν] ὑπεξελεῖν Heimsoeth. Redde, to drag forth (to light). Cf. ad Oed. R. 227. Fort. ἐπεξελεθεῖν cum Brunckio.

4. ἀνάκτορον] ἀνάκτορι Mein. Aliud quid latet. Fort. ἔργον τοῦ ὄψ.
691. (ἔστιν) τὸ μεθύειν bene Herwerden.

694. ἐμηγύσαντο] Scripserat forsā ἀνειγύσαντο. Cum Athenaeo tamen consentit Philodemus.

695. V. 1. Cf. Soph. Aj. 1297. ἐφήκεν (αὐτήν) ἔλλοις ἰχθύων διαφθοράν. 2. σαίνουσιν] σαίνοντες Brunck. Fort. ἐπιροσθῶν ἔσαιεν. Fort. σαίροντες, verrentes. Cf. Virg. Aen. VIII. 674. 'aequora verrebant caudis.' III. 108. 'caerulea verrunt.' Sed cf. Soph. 625. ἔσαιεν οὐρὰ νῶτα κυλλαίων κάτω. οὐραίοισιν] οὐραίοισιν conj. Nauck., coll. Oppian. Hal. V. 479. Cf. Fr. 625. Hom. Od. ε'. 302. οὐρῇ μὲν ε' ὄγ' ἔσηγε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω.

σαίνοντες οὐραίοισι] Cf. Soph. 625. ἔσαιεν (ἔσαιné μ') οὐρὰ.

696. V. 2. μὴ πιεῖν libri. ἢ πιεῖν recte Casaubon.

697. V. 2. Connecte ὦδε ἐκώμασας.

699. Locus graviter corruptus. Fort. θυμῷ δ' ἡμῶν (vel οὐκέτι δ' ἡμῶν) παιδρὰ χορεύει | τάρβει τὸ κέαρ. V. 1. παιδρὰ χορεύει] Cf. Eur. Suppl. 775. ἔρημα κλάω. Sic κοῦφα πηδᾶν et similia. 2. τάρβους θυγάτηρ] Fort. τάρβους πλησθεῖς.

700. παρασύρας] παρὰ συράν al. Qu. παρασύρων.

702. ἐμπρεπεῖς] ἐμπρέπεις al., ut jam conjecit Pierson. Sed Clementi Euripideum versum (Fr. 185, 3.), γυναικομίμῳ διαπρέπει μορφώματι obversatum esse probabiliter conjicit Bergk.

703. V. 1. ὥς ἔρωτα] ὦ γέρον, τάχα Herw. ἔξερω τάχα conj. Nauck. ὥς στερορόν τινα Enger. Corrigo ὥς ἀγνώμονα. 2. οὔτε τὴν χάριν] Fort. οὐτ' ἄλλην χάριν. 3. μόνην] μόνον al. quod praeferendum.

704. V. 1. τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι] Leg. τοιοῦτον ὄντ' ἐπίσταμαι.

3. κἂν βραχεῖ] Qu. κάσθενῃ.

705. V. 1. Θήβας] Fort. Θήβης. τὰς πύλας ἐπταστόμους] καὶ πόλισμ' ἐπτάστομον conj. Nauck. coll. Bacch. 919. ἐπταστόμους] Qu. ἐπταστόμου.

706. V. 1. μύω] κλύω Herwerden. 2. πλεῖον] Leg. πλεόν cum Dind.

707. πύλης ἀναξ θυρωρῆ] Cf. Arist. Vesp. 875. ὦ δέσποτ' ἀναξ γείτον Ἀγνιεύ, τοῦμοῦ προθύρου προπύλαιε (?).

708. σκιάζει] καλύπτει, καλύψει al. νῶτα] ὦτα, πλευρὰ al. βοός] ἄλδς al. Quae lectio praeferenda videtur.

709. Θεσσαλικῆς] Θεσσαλῆς recte Dind.

711. ἐγὼ] ἔχω recte Hemst. ἄγραν] ἀγρίαν recte Brunck. Scripserat forsā ἔχω δὲ χερσὶ νῦν βολακχον ἀγρίαν.

712. οἶος γὰρ ἡμῶν] Qu. οἶος δ' ἀφ' ἡμῶν. ἡμῶν] ἡμῖν Both.

713. Qu. τὸ δ' ἔγχος (ἡμῶν aut ἡμῖν) ἐν ποσὶν κυλίνδεται.

714. ἔγχος ἰέμενος] ἔγχους μένος probabiliter conj. Nauck.

717. μόρω λευγαλέω (cum Etym. M. codice .A.) correxit Reitzenstein. prob. Nauck. λευγαλέα] Fort. μυδαλέα. Cf. El. 166. δάκρυνοι μυδαλέα. Idem proponit Campbell.

719. Qu. (ἐγὼ) θέλοιμ' ἂν (χερσὶ) πηλὸν δοργάσαι.

721. Tentabam οὐ λαμπὰς εὐνούχοισιν ἔστιν ὄμμασιν.

725. V. 2. αἰγές τ' ἐπιμασιτίδιον —. Cf. Aesch. Sept. 349. τῶν ἐπιμασιτιδίων — βρεφῶν. Eur. Iph. T. 231. Soph. Fr. 221. ποτιμάσιον — κοῦρον. Fort. αἰγες ποτιμασιτίδιον. 3. γόνον] πόνον R. Ellis, coll. Aesch. Ag. 54. ubi ipse contra γόνον pro πόνον praetulerim. ἀναφαίνουιν] Qu. ἀναφαίνουσιν.

726. σὺ γὰρ (γέρων) γέροντα βουλευέεις conj. Nauck. βουλευέεις (λόγον) R. Ellis. (Cf. Eur. Herc. 26. γέρων δὲ δὴ τις ἔστι Καδμείων λόγος.) βουλευέεις (ἄγαν) melius Naber. γέροντα] I. e. ἀρχαῖα.

727. ἐκτείνων πέλας] ἐκτείνων χεῖρας al. ἐντείνων πέδας Nauck. Cum μολοσσός confer κολοσσός.

730. οὔτι τοι μέτρον μάτας] Qu. οὔτι σοι μέτρον μάτης. μάτας pro μάτης, nisi in choricis, posuisse Sophoclem incredibile est.

731. V. 1. σοι δεινὸν] σ' ὄνειδος F. G. Schmidt. Malim σε δεινὸν cum Cobeto. 3. συγγενές] Malim συγγενοῦς cum Brunckio.

4. κτείνας] πράξας Herw. Nauck. φεύγων scite corr. Papageorgius, coll. Eur. Suppl. 148. Qu. χέας.

739. V. 2. τόδ'] Malim τοῦτ'.

750. οὐκ ἐξάγονσι] οὐκ ἐκφέρουσι Mein. Malim οὐ γὰρ φέρουσι.

751. ἀπλουτος] Mendosum. Qu. ἀνολβος, aut ἀγροικος, aut πενιχρός.

753. V. 3. μόνοις ἐκεῖ] μόνοισιν εὔ R. Prinz. Fortasse recte, sed hic potius quam infra requiri videtur ἐκεῖ. 4. πάντ' ἐκεῖ κακά] πάντα δὴ κακά Herw. Malim πάντ' ἔστιν κακά. Cf. ad v. 3.

754. V. 2. κακά] Malim καλὰ cum Reiskio.

755. ἀπ' ἔργων] ἐπ' ἔργων Wecklein. ἀπ' ἀρχῶν (et τέλη pro ἔπη) solerter conj. F. G. Schmidt.

757. δτω — προσῆν] Leg. δτω — προσῆ. Et sic Dind. Cf. 739, 1. Eur. 285, 4. χῶτω σπέρμα γενναῖον προσῆ. Adesp. 355, 2. ὅπου προσῆ τὸ κάλλος ἀμφιδέξιος.

758. πρὸς ἄσπερ] πρὸς ἄπερ libri plerique. ἐντονώτατοι] εὔτονώτατοι al. Qu. εὐφορώτατοι.

760. V. 1. χειρῶναξ λεώς] Cf. Eur. 795, 3. οὐ τῶνδε χειρῶνακτες ἄνθρωποι λόγων. 4. Qu. τυπάδι βαρεῖα (πλήγμασιν θ' ὑπήκοον | ἄψυχον ὕλην δημιουργεῖτ'). Perpende Plutarchii locum.

761. V. 1. κατέφθιτο] Leg. κατέφθιται.

764. V. 1. σφαδάζεις] Cf. Eur. 821, 3. 1020.

765. φίλα] φίλη cum Schneidewino jure malit Nauck.

768. V. 2. ἐς κύκλα] ἐς κοῖμα H. Weil. prob. Nauck. Corrigendum forsā φάλαγγα.

769. τὰ πλείστα φωρῶν] τὰ πλείστα δ' ἐφορῶν F. G. Schmidt. αἰσχρὰ φωρήσεις] Qu. αἰσχρ' ἐφευρήσεις (vel ἀνευρήσεις). Ita etiam F. G. Schmidt.

770. Placet lectio a Nauckio restituta.

774. V. 1. βραδεία] βαρεῖα Herw. Nauck. Praestat, opinor, vulgata. Cf. 786. ταχεῖα πειθῶ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ. 2. τρωπώμενον] ῥύπον πλέω bene Naber. κωφονύμενον Kock. 3. πόρρω δὲ λεύσσω] Cf. Patrocl. trag. 1, 6. καὶ πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν (?) χειρὶ | πρόσω βλέποντες. δὲ πᾶς] Fort. πᾶς τις.

775. V. 2. δὲ κωδωνοκρότῳ] κωδωνοκρότῳ δὲ probabiliter Bergk.

776. τὰδόκητα] τὰ γένη τὸ al. τὰγέννητα Valck. τὰγέννητα (unde?) Nauck. Cf. Agath. 5, 2. ἀγέννητα ποιεῖν ἄσ' ἂν ἡ πεπραγμένα. πρῶτον] Ἄν πρότερον?

777. V. 2. κόρας] Ἄν κόρα? αἰθροῦντος aut ἀθροῦντος libri. θροοῦντε Lobeck. Nauck. Duae igitur tantum erant Phorci filiae Sirenes secundum Sophoclem.

780. V. 1. ἐν χρεῖαισιν] Qu. ἐν χρεῖα τόδ' (sc. ἦθος ἀνδρός). εὐπρεπῆς] εὐγενῆς al. Eadem discrepantia est Soph. 787, 7. 2. ἀργῆσαν] Cf. Adesp. 527. θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται. Eur. Tro. 1253. αὐδῶ — μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα | ἐν χειρὶ σῶζειν. ἤμυσεν] Inclinat, nutat. Malim ἤμυσε. Vox rara. Media syllaba producitur.

781. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον] Cf. Eur. 490, 1. Δεκαίσιονας τὸ χρύσειον πρόσωπον.

783. V. 2. συγκολλάτ' libri. σύγκολλά τ' Porson. Fort. σύγκολλος.

785. ἔργον] Opus est.

787. V. 1. πυκνῶ] Angl. oft-revolving, varied. 3. εὐφρόναις δύο libri. εὐφρόνας δύο Brunck. εὐφρόνα δύο Dind. Correctio non necessaria. 5. ἀλλ' ἐξ] ὥς ἐξ, πῶς ἐξ al. 7. εὐπρεπεστάτη] εὐγενεστάτη al. Eadem discrepantia est Soph. 780. 8. καπὶ μηδὲν ἔρχεται] κείς τὸ μηδὲν al. Malim κὰς τὸ μηδὲν ἔρχεται.

788. V. 1. νεοργὸν aut νεουργὸν libri. νέορτον Valck. Malim νεογόν. Connecte καὶ τὰν νέορτον Ἑρμιόνα. 2. θυραῖον libri. ὠραῖον probabiliter Gomperz. Nauck.

789. V. 1. γὰρ ὥς] δὲ πρὸς al. Prior lectio praeferenda.

790. V. 2. τοῦδε ξυνήψατο] Corrigo τοῦδ' ἀνδρὸς ἦψατ', vel ἀνθῆψατ' αὐτοῦ.

791. ὀρθόκερως φράκη] Cf. Aesch. Cho. 32. ὀρθόθριξ φόβος.

792. ἔως στου (στε al.) libri. Qu. ἔρωτι.

794. ζευγηλατρίς] Ἄν ζευγηλάτις? Vix conferri debet αὐλητῆς αὐλητρίς. ζευγηλάτις est 559.

795. ἔρχεται τ' ἄλλη olim ed. ἔρχετ' ἄνω cod. M. ἔρχεται τ' ἄνω Hercher. Nauck. Tentabam βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμήνος ἄρχε-

ται μέλη. Cf. Iophon. Fr. 1. καὶ γὰρ εἰσελήλυθε | πολλῶν σοφιστῶν δῆλος ἐξηρτυμένος (?).

800. σαίνεις δάκνουσα] σαίνουσα δάκνεις al. Leg. σαίνουσα δάκνεις. λαίθαργος] λήθαργος al. Utra scriptura praeferenda sit non liquet; ipse ad hanc propendeo. Cf. Adesp. 227. λαίθαργω ποδί.

801. V. 1. νόστον ἄγοι τὸν] ἄνοτος ἄγοιτο al. αὐτὸς ἄγοι τὸν conj. Nauck. Qu. οἴκαδ' (aut αὐτὸν) ἄγοι καὶ — νικομάχαν] νικόμαχον malit Nauck. 2. ἀτρείδαν] Qu. ἀτρυτον aut ἄνατον.

803. σπέρμα ut glossema recte delent Bergk. Nauck.

804. ἐπειγομένων] ἐπεγειρομένων recte Bergk. ἦ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει] Cf. Arist. Pl. 541. Fr. 410. Eupol. II. 437.

808. V. 2. ἐν χειρὶ θήγει] ταχεῖ' ἐθήχθη optime Wecklein. ἀκαρῇ τέθηκται Gomperz. Cf. Hermipp. 46, 5. καγγχειριδίου δ' ('ν?) ἀκόνη σκληρᾷ | παραθηγομένης βρύκεις κοπίδος. Aesch. Fr. 356. αὐτόθηκτον (ἄρτι θηκτὸν?) — ξίφος. Eur. 453, 12. θηκτῷ τερομένην σιδάρω. ἐν τάχει δ'] σὺν τάχει δ' Matthiae. Enger. καὶ ταχεῖ' optime Wecklein. Ipse tentabam ἐν χειρὶ θηκτῇ (acui potest), σὺν τάχει δ' (vel καὶ ταχεῖ'). Cf. Chaer. 38. γέγων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.

810. ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα] κᾶργα σοῖς λόγοις ἴσα Schmidt. Anal. p. 136. ἔργα θ' οἷς λέγεις ἴσα (vel ἴσως) Mein. ἔργα δρῶν λόγοις ἴσα conj. Nauck. Qu. ἔργα δ' ἦν λόγοις ἴσα, vel κᾶργα σου (σοῖς) λόγοις ἴσα. Cf. Fr. 209, 2. δπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

812. κατ' αὐτὸν] After him, on his track.

815. Ἑρμαῖον κᾶρα] Respicere videtur Phil. 1459. Ἑρμαῖον δρος.

817. οὐ πάποθ'] οὐ ποθ' al. Fort. ὥς οὐ ποθ'.

818. V. 1. ἐν τοῖσιν] δλλοῖσιν Cobet. Qu. σὺν τοῖσιν ἱπποῖς cum Schneidewino. ἴδιον εἰ χωρῶμεν cod. ἡδῖον εἰ (Ahrens) ἂν χωροῖμεν. Gomperz. Nauck. ἴδωμεν εἰ — Schneidewin. ἦ παντὶ σθένει] Anglice, than with all the force.

819. ἀνημέρωσα] ἀνημέρωσε probabiliter conj. Nauck.

820. μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν] Verba corrupta. Fort. λέγ' εἰ σοφιστὴς εἰ σύ.

822. λύσω] An δράσω? Cf. Menand. IV. 281. ἐν γὰρ τι τούτων (τοῦτο?) τῶν τριῶν ἔχει κακόν (κακῶν al.).

824. V. 1. οὗτός ἐστιν libri. αὐτός ἐστιν Bamberger. Nauck.

ἐστὶν ἀνθρώπου φρενῶν] ἐστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει conj. Nauck.

2. δπου] δσπερ Conington. φύει] σφ' ἔφν Herw. φρένα conj. Nauck. Sed verbum aliquod requiritur. Mendosam esse vulgatam constat, quum prior in φύει longa sit. 3. καὶ τὰ καὶ τὰ] καὶ τὰ χαρτὰ sagaciter Conington. τυγχάνων] Malim λαγχάνων aut λαμβάνων. λαγχάνων requirit etiam Nauck.

826. αἰόλιζε] Confer κρητίζειν, κλικίζειν, μεγαρίζειν, αἰγυπιάζειν, κορινθιάζειν.

827. Qu. τὸ (aut ἦ) πάνσοφον —. κρότημα Λαέρτου γόνος] κρότημα Λαρτίου — malit Nauck. Corrigo κρότημ' ὁ Λαέρτου (aut Λαρτίου) —.

832. ἐκκαλύπτων] Qu. ἀνακαλύπτων. Cf. Men. mon. 459. πάν' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει. Philem. IV. 61.

836. Duo hic fragmenta sunt.

838. ὡς δυσπάλαιστον (ἐστιν) ἀμαθία κακόν recte Grot.

842. V. 2. τῷ λαλοῦντι] τῷ γκαλοῦντι Cobet. Recte, opinor.

844. V. 2. καλὸν] Corrigendum, ni fallor, λάλον. φέρε] φορεῖ Cobet. Nauck.

845. V. 1. ἄρ' ἦν] ἦν ἄρ' Cobet. Qu. ἔστιν. 2. (μητρὸς ἡ πατρὸς κακὰ) probabiliter supplet Cobet.

846. V. 2. ἐπὶ δ' ἄν libri. ἐπὶ δ' Herm. 3. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς] ἐν τοῖς ἔρωτος conj. Nauck. Nihil opus, opinor. Cf. Adesp. 300. ἐν τοῖς ἔμμαντοῦ δικτύοις ἀλώσομαι. 4. πρὸς τοῦ παρόντος — νικωμένη] Cf. Eur. 806, 4. εἰ χρὴ διελθεῖν (?) πρὸς τέκνων νικώμενον. Fr. 221, 3. πρὸς φίλων νικώμενοι.

849. V. 1. μὴ μοι] μὴ μὴ M. Schmidt. μὴ τῷ conj. Nauck. Malim μηδένι. 2. ὡς δ' ἄν libri. ὡδ' ἄν M. Schmidt. εὐπετέες libri. εὐστεγές Herm. εὐπαγές (aut εὐερκές) Cobet. Nauck. Post λάβοις deleatur virgula, ut κληῖθρον cum γλώσσης construat. 3. κρυφαῖον οὐδέν] δι' οὐ κρυφαῖον Cobet.

851. τοῖσιν ἐγχωρίοις libri. τοῖσιν ἐγχώροις Grot. τοῖς ἐπιχωρίοις Bendl. Recte, opinor. Menandro versus tribuendus est.

852. V. 1. καλῶν] Corrigendum πόνων. Idem suadet Nauck. καλῶς τιμωμένῳ] καλόν τι μωμένῳ solerte reposuit Nauck. Cf. Oed. C. 360. σοῦ — τάδε γε μωμένον. Tr. 1136. ἡμαρτε χρηστὰ μωμένη.

854. εἰ σῶμα] Malim τὸ σῶμα, ut apud Greg. Nyss. Idem vult Nauck. Mox enim sequitur ὁ νοῦς. Cf. Soph. Tr. 62. ἦδε γὰρ γυνή | δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

855. V. 2. ὀνομάτων] δυνάμεων Mein. Fort. πραγμάτων.

3. ἄδης] αἰδώς M. Schmidt. ἀφθιτος βία] Qu. ἀφθονος βίος (βίος jam Bothius volebat.) 4. μανίας aut μαινάς libri. μανιάς Porson. 5. ἀκρατος] ἀκραντος Both. εὐκρατος Herw. 6. ἡσύχαιον aut ἡσύχιον libri. Qu. ἡ γέλοιον. 7. ἐντήκεται] Corrigo ἀνθάπτεται. Idem suadet Mein. Cf. Eur. Fr. 387, 5. ἡ τὰ σπλάγγνα σου | διασπαράξει πνευμόνων θ' ἀνθάπεται. Eur. Hel. 959. ἀ — σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπεται. Soph. Trach. 778. 8. ψυχῇ] πνοή Mein. τῆςδε τῆς θεοῦ βορᾶς aut τῆς θεοῦ βορᾶς libri. τῆςδε δεύτερος θεοῦ Nauck. Lego τῆςδε τῆς θεοῦ λάτρως. 9. πλωτῶ

γένει] *πλωτῶν γένει* al. *πλωτῶν γένη* conj. Nauck. 10. *ἔνεστι δ' ἐν χέρσου* vulg. *χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν* sine causa transponit Nauck.

11. *νόμῳ*] *ναίει* jure malit Herw. *τοῦκείνης* (aut τοῦ κείνης) libri. *ποικίλους* Herw., qui tamen *ποικιλοπτέρους* malit. Correctio, ni fallor, extra dubitationem posita. 12. Spurium habet Herwerden. Recte, opinor. 14. Post *θέμυς* ponatur virgula.

16. *συντέμνεται*] *Mendosum videtur.* 17. *Κύπρις* vulg. *Κύπριδι* Herw. Nauck.

857. *ἀνδρόφρων*] Confer v. *γυναικόφρων* Eur. Fr. 364, 34.

858. V. 1. Cf. Men. 578, 3. *ἦθει δὲ χρησιῶ συγκεκραμένην ἔχειν* (τὴν τοῦ λόγου δύναμιν δει). 785. *ὥς ἡδὺ συνέσει χρησιότης κεκραμένη.* 2. *κατέστρεψεν*] *μετέστρεψεν* injuria Herwerden.

859. V. 1. *ὦ θνητὸν*] *ὦ τλήμον* bene corrigit H. Stadtmueller. prob. Nauck. *καί*] Leg. *πᾶν*. Cf. Fr. 511.

860. *κακῶν*] *κακοῦ* Men. mon. 692.

861. V. 1. *τάμπεσόντα* (corr. pr. m. ex *τὰ προσόντα* in S.) libri. *τάμπεσόντα* Gesner. Corrigo *στέργειν τὰ προσπεσόντα* (del. δέ).

καὶ θέσθαι] Malim *κεῖ θέσθαι*, quicquid dicat Nauck., qui ipse *καὶ θέσθαι* καλῶς proponit. 2. *τάμπεσόντα*] Fort. *τάμπεσόντα*, sed malim *στέργειν τὰ προσπεσόντα* (om. δέ). Cf. Eur. 505. *τὰ προσπεσόντα* (*τυγχάνοντα* al.) δ' εὖ φέρει *βροτῶν* etc. *τύχην*] Qu *μάτην* (*ἄγαν*) aut *πρέπει* (cf. ad v. 1.).

863. V. 1. *μακρῶ γήρῳ*] *βαθεῖ γήρῳ* frustra reponendum censet Nauck. Malim *μακρῶ χρόνῳ* (gloss. *γήρῳ*). Cf. Eur. 581, 2. 1132. Adesp. 551. 2. *ἐργ'*] *ὦτα* al. Quod (*ὦτ'*) recipiendum, ut melius cum *νοῦς* et *φροντίδες* congruens.

864. V. 1. *ἐν οἷς δ' νοῦς*] *δοῖς δ' νοῦς* olim proposui ad Oed. C. 1751. *δοῖσι νοῦς* Heimsoeth. 2. *θεία* — *ἡμέρῳ*] *θείῳ* — *ἡμέρῳ* Mein. Qu. *ἦθει* — *εὐσεβεῖ* (aut *ἡσύχῳ*). *τεθροαμμένος*] Leg. *κεκραμένος*. 3. A praegressis recte dirimunt Bergk. et Mein.

865. V. 4. *ἐκφύγη* S. *ἐκφύγοι* Halm. *ἐκφύγοις* recte Dind.

866. 2. *δυσάλητος*] *Durus, immitis.* Cf. Oed. R. 12.

869. *ισχύει λόγον*] *ισχύει λόγῳ* Conington. *ισχύειν λέγω* conj. Nauck. *ισχύειν φιλεῖ* F. G. Schmidt. Quod et ipse conjeceram. Eligat lector.

870. V. 1. *πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός*] Fort. *δριά τ' —*, vel *πάντα τ' —*. Cf. Adesp. 157. *ὑπὲρ τε πόντον χεῦμ' ὑπὲρ τε Πλειάδα* (*Πλειάδας?*). 2. *νυκτός τε πηγάς*] Cf. Eur. 773, 33. *παγαῖς τ' ἐπ' Ὀκεανοῦ*. Aesch. Prom. 808. *οἱ πρὸς ἡλίου | ναίουσι πηγαῖς.*

οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχάς] Cf. Eur. Ion. 1445. *λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπνυχαί*. Hipp. 601. *ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπνυχαί*. 3. *Φοῖβον τε*] *τε* del. Herm. *παλαιὸν κῆπον*] *παλαιὸν σηκὸν* Gomperz.

871. Versuum ordinem jure invertendum arbitratur Nauck. propter *τρέπον*.

872. V. 2. (προσεσπέρους) et v. 3. (δευτέρω) probabiliter supplet Mein.

874. V. 3. μαῖαν] Annon γαῖαν?

876. πληγῇ] παρίδας Heimsoeth. Non male. ὑπερπηδᾷ] ὑπεκπηδᾷ temere Herwerden. Cf. Eur. 230. ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν (ἀλκήν?).

878. λέγειν ἡσκηκότα] Cf. Eur. 1067, 2. εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.

879. V. 2. μηδέν] Praestat scribi μηδέν.

880. V. 1. κακοῖς] Leg. κακῶν. 2. δυσσεβεῖς vulg. δυσμενεῖς probabiliter Nauck.

881. In glossa codicis Parisini ms. apud Cohn Zu den Pa-roemiographen p. 70. post v. 1. sequitur alter versus τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον εὐτονος δει, qui sic emendandus videtur, τὰ πρῶτα μὲν σχολῇ, τὰ δ' ὅστερ' ἐντόνως. V. 2. εὐτονος δει S. εἴτα δ' εὐτονον perite Gomperz. et O. Crusius. εὐτονον] Leg. ἐντονον, aut ἐντόνως. Cf. ad Arist. Ach. 674.

882. ἄβρωτος] ἄβρως recte Cobet. prob. Nauck.

884. ἀγάμητος] Cf. Fr. 914. ἀνόσητος.

886. ἀγχαζε] Cf. Soph. 389. ἀνθρωσκε.

889. ἀδηφάγον νόσον? pro ἀδηφαγοῦσα recte Dind. ad Fr. 969 b. Naber. Nauck.

893. ἄζειν] Formatum ut ὠζειν, αἰάζειν, οἰμώζειν, φεύζειν, μύζειν, etc.

898. ἀκληρία] ἀκαιρία F. G. Schmidt. (coll. Demosth. 1, 24.) Nauck.

900. ἀκούσων pro ἀκουσόμενος dixisse videtur Sophocles, ut solet voces intermiscere.

907. Ἀλούσιοι] Suspectum. Fort. Ἀλήσιοι.

914. ἀνόσητος] Cf. ἀγάμητος Fr. 884.

918. Anecd. Bekk. τοῖς ἡθεσιν (l. ἡθάσιν).

919. Recte Contus, ἀποφανῶ σε· εἰς τὸ φανερόν καταστήσω.

925. αὐτόπαιδα] Respicitur, ni fallor, ad Tr. 826. τῷ Διὶ αὐτόπαιδι.

935. Hesych. πολυδίκ (sic, qu. πολύδικος, a thrower).

947. εὐτύχεια] Pro εὐτυχία propter metrum positum, ut παγκάρπεια pro παγκαρπία.

956. In Sophoclis loco Tr. 958. θάνοιμι μούνον εἰσιδοῦσ' reposuerim θάνοιμι' ἄκιον —.

982. ῥά (sic) per compendium pro ῥάδιον posuisse videtur. Confer καὶ, λῆ, δῶ.

990. Xenophontis locum significari recte statuunt Dind. Naber. Nauck.

1002. φαικῶ] Cf. v. ῥαικός Fr. 983.

1007. φιλόξοος scribit Nauck. Cf. Eur. 816, 6.

1009. χειροβοσκόν] Cf. v. πορνοβοσκός.

1012. χρησμολόγος] χρησμοῦδος jure exspectaverit Nauck.

1019. V. 2. κάποδημοῦντος] κάποληροῦντος Campbell. prob.
R. Ellis. Leg. μήτε ληροῦντος πατρός.

1023. δελήτιον] Confer δπήτιον.

1025. V. 3. πόντου — οἶδμα] Cf. Or. 992. οἶδμα πόντου.
Iph. A. 704. οἶδμα πόντιον. 4. θνητοὶ δὲ πολλοὶ —] Leg. θνη-
τῶν —. Cf. Eur. Fr. 220. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν
κακόν. 416. πολλοὶ γε θνητῶν —. 492. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ —.
1077. πολλοὶ βροτῶν. Moschion. Fr. 10. 11. πολλοῖς οἶκτον ἐμ-
ποιεῖ βροτῶν. 9. στέφοντες] νέμοντες, τεύχοντες al.

1026. V. 8. καρδίαν ὠδαγμένος] Qu. — δεδηγμένος. Vete-
res non ὀδάζω sed ὀδάξω aut ὀδαξέω sive ὀδαξάω dixisse docet
Dind. Attamen ὀδαγμός (ἀδαγμός hodie) legitur Soph. Tr. 770.

1027. V. 1. κείνος αἰῶνος χρόνος] Cf. Mosch. 6, 3. ἦν γάρ
ποτ' αἰὼν κείνος. Sed corrigendum videtur καινός —, ut apud
Clementem. 2. πυρὸς γέμοντα] Cf. Carcin. 5, 7. γῆν — πυρὸς
γέμουσαν. Eur. Fr. 781, 48. γέμοντα — οἶκον — καπνοῦ. 7. γῆ
δ' ἐδράνων (γῆ δὲ ἔδραν ὦν, γῆ δὲ ἀνδρῶν) libri. γῆ δ' ἀνέρων (?)
Conington. Fort. γῆ δὲ βροτῶν. Sed aliud quid latet. 8. πυρου-
μένη] πυρούμενος recte Grot.

1028. V. 1. πέλονται] Annon πέλουσι aut πέφυκε? πέλεται
legitur Soph. 606. 2. κείνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν] Cf.
S. Johann. Apoc. I. 8. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος,
λέγει ὁ Κύριος — ὁ παντοκράτωρ. XXII. 13. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ
τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

ADDITAMENTA QUÆDAM.

Etym. Flor. Milleri, σημαίνει δὲ (ἄναξ) καὶ τὸν φύλακα, ὥς
παρὰ Σοφοκλεῖ, ὅλον "πύλης ἄναξ θυρωρέ." V. Dind. Lex. Soph.
p. 36.

Sophoclis fragmentis adde Philostr. Imag. 13. Ἀσκληπιὸς δὲ,
οἶμαι, οὗτος ἐγγὺς παιᾶνά που παρεγγυῶν γράφει καὶ "κλυπόμε-
νις", οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ (Soph.) ἀκοῦσαι.

Sophocli vindicant Schoellius et Schneidewin versum apud
Boisson. Anecd. III. p. 244. (adesp. 190.) Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες
ἐκ ξυνωρίδος.

Sophocli adjudicat Schneidewin versum apud Boisson. Anecd.
III. p. 244. (adesp. 191.) ἤλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἧῶνα (qu. ἤλ-
θον, aut potius λαὸς μυρίος).

Sophocli tribuit Schoellius (Tragoed. I. 383.) versum apud Herodian. Boisson. Anecd. III. 245. (adesp. 192.) *χεῖρας (?) δὲ Τρώων δπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος.*

Sophocli tribuit Schneidewin incertum versum apud Cramer. Anecd. I. 83, 27. *ἀλλ' ἀντόμεσθα πρὸς Ζηνὸς Ὀλυμπίου (Διὸς τοῦ-λυμπίου?).*

Hexametros Sophoclis vide apud Athen. XIII. 592 A.

EURIPIDES.

1

2

3

EURIPIDES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II. LIPSIAE 1889.

4. V. 2. *δευτέρῳ πατρὶ*] *δευτέρῳ γάμῳ* frustra malit Nauck.
7. V. 1. *βαθυσπόρου χθονός*] *πολυχρύσου χλιδῆς* al. Quae lectio praeferenda videtur.
8. *ἀνδρός (δ') ὑπ' ἐσθλοῦ* recte ed. Gesner.
9. V. 1. *ἢ που κρείσσον*] *ἢ πολὺν κρείσσον* recte Elmsl.
10. V. 2. *ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων*] Cf. Soph. Fr. 649, 3. *φεύγοντες ἄτας ἐκτὸς εἰσι τῶν κακῶν*.
15. V. 3. *ἐν βίῳ*] Fort. *ἦν βίῳ*, aut *ἔστ' ἀεί*. Versus nondum emendatus.
16. V. 1. *λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς* —] Cf. 282. *λαμπροὶ δ' ἐν ἤβῃ* etc. *ἐν αἰχμαῖς*] Malim *ἐν αἰχμῇ τ'*. Cf. Aesch. 99, 16. *αἰχμὴ δ' ἐξ Ἀρεως καθίκετο*. 2. *μή μοι*] Fort. *μηδ' αὖ*. 3. *μεγάλα βουλευόντες εὖ*] *μέγα βουλευόντες ἀεί* al. *κεδνὰ βουλευόντες εὖ* conj. Nauck. Fortasse recte.
21. V. 1. *οἰκεῖν γαῖαν*] *οἰκεῖν λαῶν* H. Stadtmueller. Leg. *οἰκείσθαι χθόν'*. 5. *ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένηθ' ὁ πλούσιος* libri. *ἃ — τῷ πένητι πλούσιος* Erfurdt. vulg. Corrigendum *ἃ τῷ πένητι μὴ γὰρ ἔσθ' ὁ πλούσιος*. Bis enim postulatur articulus. Cf. v. 7.
7. *τιμώμεθα*] *πεινώμεθα* al. *πεπάμμεθα* Hartung. *ῥικτώμεθα* Wecklein. *θηρώμεθα* optime Bergler. Cf. v. 5.
23. V. 1. *ἀλλ' ἦ*] Fortasse mendosum. Qu. *ἦτοι* aut *ἀεί*. *τὴν Κύπριν χαίρειν ἔᾗ*] Cf. 388, 5. *Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἔᾗν*. 2. *ἦ τ' Ἀφροδίτῃ*] Fort. *ἦ ἀφροδίτῃ*, si sincerum est *ἀλλ' ἦ* in v. 1.
24. V. 1. Cf. 914. *κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν*. Quod proculdubio idem fragmentum est. 2. *μακρὰ*] Suspectum.
25. V. 2. *ὄχλος*] *λόγος* Valck. *ψόφος* Hirzel. Nauck. Revocandum *ὄχλος* (i. q. ἀριθμὸς Nub. 1203.). Cf. Arist. Vesp. 540. *πρεσβυτῶν ὄχλος*. Eur. Hel. 38. *ὄχλου βροτῶν*. 4. *οὐκέτ' ἐστίν*] *οὐκ ἔστιν (ἐστίν)* al. *οὐκ ἔνεστιν* Pflugk. Nauck. Cf. Arist. Ach. 556.
26. V. 3. *ἥνικ' ἐστὶν εὐμενής*] *ἥνικ' εἰσιν, εὐμενοῦς* temere Cobet.
27. V. 1. *τοὶ* *τι* aut *μὲν* al. Verum est *τι*. 3. *δεινὰ μὲν*] *δάμνεται* aut *δαμᾷ* al. *φῦλα πόντου*] *πόντου* (om. *φῦλα*) al. Cf. Soph. Fr. 1028. *περωτὰ φῦλα*. 5. *παιδεύματα*] *παιδευμάτων*

Enger. *γεννήματα* F. G. Schmidt. *Malim γεννημάτων aut παιδευμάτων*. Cf. Eur. 939. ὦ παγκράκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα.

28. V. 2. λόγους — καλῶς] καλῶς — λόγους (ex Arist. Thesm. 177.) Cobet. Nauck. Praestat, opinor, tradita Stobaei lectio. Cf. Soph. 424, 2. μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

29. V. 1. κρείσσον ἢ εἰς aut κρείσσον εἰς libri. κρείσσον' εἰς Musgr. Nauck. ἢ εἰς ὀμίλιαν] ἢ 'ς αὐθαδίαν Cobet. Qu. ἢ εἰς ἀβουλίαν, vel ἢ 'ς φλυαρίαν. 2. πεσόντα· τοῦτω δ'] πεσεῖν· τοιούτω δ' Cobet. ingeniose, quanquam non omnino placet τοιούτω.

4. πέποιθε δούλους] πέποιθ' ἀβούλους Barthold. πέποιθε. φανύλως F. G. Schmidt. τοὺς φίλους] τοὺς πέλας conj. Nauck. Recte, opinor.

33. V. 1. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται] συναλγεῖν οὐκ ἐπίσταται bene F. G. Schmidt. 2. Cf. Hec. 298. οὐκ ἔστιν — ἦτις — οὐκ ἂν ἐκβάλαι δάκρυ. Iph. A. 451. Ion. 924.

34. μοι] Fort. τοι.

35. V. 2. οὐκ ἔφηγεν ἐν libri. αὖ πέφηγεν recte Badham.

36. V. 1. γυναῖκα δ'] γυναῖκας recte F. G. Schmidt. 2. δύστηνος δῖρα] δύστηνος ἔμπας F. G. Schmidt. ἀσύνετος οὗτος feliciter Herwerden.

38. διαφέρει] Perfert? De sensu non liquet. Fort. διατελεῖ.

45. Cf. 661, 1. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνῆρ εὐδαιμονεῖ.

46. V. 1. τὸ δὲ κοινὸν ἄχος] κοινὸν δὲ λάχος conj. Nauck. Non assentior. 2. σοφία μελετᾷ] Fort. σοφίας ἐστίν.

47. V. 1. ὄθεν δὲ νικᾷν] ὄθεν μὲν νικᾷν al. νικᾷν ὄθεν μὲν Ribbeck. Corrigo ὄθεν μὲν εἴκειν. Cf. ad v. 3. 3. τοῖς σοῖσιν ἦκεις libri. τοῖς σοῖσιν εἴκεις recte Gesner. τοῖς σοῖσι νικᾷς Musgr.

48. V. 2. Cf. Her. 258. 641. 933. Hipp. 641. 3. δώμασι vulg. δώμασιν sine causa Nauck.

49. V. 2. τοῦπίσω] I. e. τὸ μέλλον. οὐδὲν] Malim οὐδέεις cum Wecklein.

50. V. 1. δεσποτῶν] δεσπότης Both. prob. Nauck. Recte.

2. τῶν (τὸν) ὁμοίων libri. Corrigendum τοὺς ὁμοίους. Dicebant πόλεμον αἵρεσθαι τινι aut πρὸς τινι. πόλεμον αἵρονται μέγαν] Cf. Arist. Av. 1188. πόλεμος αἵρεται, πόλεμος οὐ φατός.

52. V. 4. 5. Horum versuum ordinem invertendum esse censet Meinekius. Cui assentior. 4. ἡ τεκοῦσα γᾶ] ἡ τεκοῦσα (om. γᾶ) A. ἡ δόκησις (i. e. publica opinio) Mein. 5. ἐξεπαίδευσεν] Qu. ἐξεγέννησεν. δψιν] φύσιν conj. Nauck. Recte, ni fallor.

8. νόμῳ — χρόνος] χρόνῳ — νόμος malit Nauck.

54. V. 1. Cf. 897. παίδευμα δ' Ἐρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον (πάσης λῶστον?) ὑπάρχει. εἰς εὐανδρίαν] Cf. Eur. El. 367. οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν.

55. πολλὰ δ'] Λεγ. πολλὰ τ'.

57. V. 1. οὐ λόγῳ] οὐ τύχῃ recte Cobet. prob. Nauck. 2. τῇ τύχῃ] τῇ φύσει recte Jacobs. prob. Nauck. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει Cobet.

58. V. 2. δ libri. ἢ Barnes. Nauck. Correctio probabilis, sed non necessaria. Cf. Med. 14. Tro. 743. et ad Nub. 201.

60. V. 2. γνῶσομαί σ' libri. γνῶσομαι σέ γ' Grot. γνῶσομαί σ' ἔτ' F. G. Schmidt. Qu. γνῶσομαι ἡγώ σ', sed praestat sic corrigi, ἢ χρηστὸν ἄνδρα γνῶσομαί σ' ὄντ' ἢ κακόν. ἢ κακόν libri. ἦτοι (?) κακόν conj. Nauck. ἢ καὶ κακόν Vitelli.

61. Placet Cobeti emendatio, μισῶ σοφὸν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ. Neque displicet altera Schneidewini, μισῶ (δ' ἐγώ) | σοφὸν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν. Possis etiam non male, μισῶ δ' ἄνδρ' ἐγώ | σοφόν etc.

62. V. 2. τύχας] ζυγοῦ probabiliter Wecklein.

64. ωσφησι sec. Bekk. οισφησι sec. Blass. ἐσθλοῖσι F. G. Schmidt. θείλοισι Wecklein.

65. ἀτενῆς] Anglice straight, straight-forward. Cf. 737. καλὸν γ' ἀληθῆς ἀτενῆς πάρορησία.

66. οὐδὲ πυνθάνεσθε] Correxī jamdudum οὐδέπω πέπυσθε. Exciderat πω ante simile πν —, postea πέπυσθε in πυνθάνεσθε metri gratia mutatum est.

67. V. 1. σώματος libri. αἵματος Nauck. Correctio dubitabilis. πέρι] δίκην exspectabat Nauck. 2. λέγειν] ἐρεῖν malit Nauck. 3. 4. τὸν νοῦν μὲν et τὸ στόμα τ' ἀπείργει (τό τε στόμ' εἰργει Herw.) permutari velit Both. 3. ἀνθρώπων] ἀφασίαν τ' bene Enger. ἀπορίαν τ' Hense. 5. τῷ μὲν] I. e. reo sive accusato, ut videtur. Post enim v. 4. excidisse aut omīssa esse quaedam suspicatur Bergk. Mihi magis probabile videtur ad τὸ στόμα et τὸν νοῦν respici, mendosum autem esse saltem ἀθῶος. δ δ'] I. e. accusator. ἐνι] ἐπι Bergk. Cf. Arist. Pl. 348. ἐνι γάρ τις ἐνι κίνδυνος. 6. δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν] δεῖ μ' ἤδη δραμεῖν Bergk. Utique verum videtur simplex δραμεῖν.

7. ἀθλα] ἀθλον recte Cobet. τιθεμένην] κειμένην Lobeck. Nauck. Recte tamen dicitur ἀθλον τιθέναι.

68. V. 2. ἢ θέλουσαν] ἢ (οὐ) θέλουσαν Grot. Malim ἢ οὐχ ἐκοῦσαν. Paraphrastes ἢ ἀκουσαν habet.

71. αἶμα γὰρ σὸν] αἵματι σὸν αἶμα probabiliter Nauck. ἀπενίψατο] ἐξενίψατο Mekler. et Gomperz. Vereor ut recte Fort. αἶμα γὰρ | σὸν, μῆτερ, δδ' ἀπενίψατ'.

72. V. 1. τὴν τε] Malim τὴν δέ. παῖδα μὴ δοῦς] παῖδα μὴ δῶς al. παῖδ' ἦν δῶς Grot. παῖδα δοῦς Valek. παῖδ' ἐκδοῦς Nauck.

2. νομίζῃ] νομίζον malit Nauck. Qu. κεκλήσει. καὶ σέ aut καὶ σ' libri. χαῖρ' sagaciter Mein., sicut Eur. El. 553. χαῖρ', ὦ γεραίε.

74. V. 3. ἐμολ' al. Quod recipiendum videtur. ἀγχιᾶλος] ἀγγιᾶλους probabiliter Od. Müller.

75. V. 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν] Malim ἐσθλῶν μὲν ἀνδρῶν. Sic κακῶν (non ἀπὸ κακῶν) δ' ὁμοία — v. 3. Cf. 520, 3. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον. 215, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῇ σπείρειν τέκνα. 298, 3. Soph. 606, 2.

76. V. 1. ἅπαις γέρων] Leg. πᾶς τις βροτῶν.

77. ἀπαιώνιστον] Per δύσφημον explicat Hesychius. Legendum ἀποιώνιστον.

78. V. 2. νόσον] θνασιν conj. Wecklein. Recte, opinor.

3. ἐδίδαξα] ἔδειξα conj. Nauck. Quod recipiendum. Metrum est dochmiacum.

79. V. 2. θνητοὺς κόσμον οὐ πρόπει] κόσμον θνητὸν οὐ πρόπει (aut οὐ πρόπει θνητοὺς) Cobet. φέρειν] φορεῖν idem.

81. V. 2. λέγειν] Leg. φρονεῖν. ἄνω βλέπειν] Leg. ἀποβλέπειν.

83. εἰ — πατρός] ἢ (aut σὺ) —; F. G. Schmidt. Quidni τί —;

84. V. 1. τί πλέον —;] Anglice, what advantage —?

87. V. 2. τις ὑμῶν libri. τις ὑμᾶς Elmsl. Malim τιν' ὑμῶν.

3. τέχνην] τύχην conj. Nauck. Leg. φρονεῖν.

88. V. 1. Post κισσὸς ponatur virgula. 2. χελιδόνων] ἀηδόων Mein. Nauck. Correctio fortasse non necessaria.

89. V. 2. τῆς δίκης (σ') recte Grot.

90. ἐξηῦρες λαβεῖν] Cf. Eur. 578, 3. Criti. 1, 13.

91. ἀτρέκεια] ἀτρέκεια Herw. Malim ἀλήθεια. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει] ἀτρέκεια δὲ | ἄριστον ἀνδρὸς δπλον ἐνδίκου πέλει bene Herw. Praestat fortasse ἀλήθεια δὲ | —.

92. V. 1. ἴστω τ' libri. ἴστω δ' recte Gesner. ἀνθρωπος γεγώς] ἀρχὸς ὢν (vel ὢν πρῶτος) πόλεως ingeniose Herwerden.

2. χρήμασιν γαυρούμενος] Cf. 1029, 2. λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον. 663. πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους. 22. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστὶ μὴ γαυροῦ, πάτερ.

95. V. 2. εἰς πρώτους ἄγει] Qu. εἰς τὰ πρῶτ' ἄγει.

97. 3. τοῦργον] πότιμον F. G. Schmidt. Qu. ἔργον. 2. ἐπραξας] ἔλεξας probabiliter F. G. Schmidt. ἐπραξ'· ἐπαινέσθαι idem.

98. ἀλλ' εὖ φέρειν χρῆ —] Cf. Monost. 480. στερρῶς φέρειν χρῆ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

101. V. 1. ἀλλ' ἡμέρα τοι] ἀλλ' ἡμαρ ἐν τοι malit Nauck.

μέλαινα νύξ] μί' εὐφρόνη cum O. Hense idem. Non assentior.

102. V. 2. διαθρεῖν] διαιρεῖν al. Eadem discrepantia Adesp. 26, 2. ἢ τύχας] ἐσμέν ἢ Cobet. Aeque jure possis εἶναι ἢ. Sed correctio non necessaria est. τύχας] I. q. συμφορὰς. Cf. 140, 1. 165, 2. 211, 1. 262, 1. 376. etc.

103. V. 1. Cf. 652. οἱ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός. ἔθηκεν] ἐνήκεν Cobet. Nauck. Meo quidem judicio vulgata praestat.

105. V. 1. γυμνάδα στόλον] Cf. Soph. 250. γυνή τίς ἦδε γυμνάς; 2. στείχοντα θεωρὸν] στείχονθ' ἔφον Dind. στείχοντα

θερμόν melius F. G. Schmidt. στείχοντ' ἀθύροντ' Munro. ἐκ τρώχων] Cf. Ovid. A. Amor. III. 363. 'Sunt illis celeresque pilae jaculumque trochique.'

111. V. 2. τετραμμέναι] πεφραγμέναι (rectius πεφαργμέναι) M. Seyffert. Quod recipiendum.

112. V. 2. οὐκ] οὐδ' Mein. κοῦκ Conington. Quod verum videtur. λέγει] λέγων Vitelli.

114. V. 3. ἀστεροειδέα] ἀστεροπληθῇ conj. Nauck.

118. V. 1. κλύεις; πρὸς Αἰδοῦς σε τὰς ἐν ἀντροῖς Wilamowitz.

3. φίλαις vulg. φίλαισιν Nauck. Quare non video. 4. πόθον vulg. κόρον recte Herw. Nauck.

125. V. 3. Cf. Soph. Fr. 126. αὐτοχειλέαι ληκύνθοις. Dionys. trag. 1, 1. σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον. Herc. 1096. λαίνῳ τειχίσματι. Phoen. 804. λαίνα τείχεα. Tro. 1088. Ion. 207.

127 a. Cf. Soph. Fr. 11. τὸ χρύσεον δὲ τὰς Δίκας δέδορκεν | ὄμμα, τὸν δ' (τόν τ') ἀδικὸν ἀμείβεται.

131. V. 1. Cf. Aesch. Prom. 777. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει. Sept. 223. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλευέου κακῶς.

ἐξ ἄδου δάκρυ libri. ἐξάγου δάκρυ Valck. Qu. ἐκκάλει δάκρυ. Cf. Eur. Suppl. 770. ἄκραντ' ὀδύρει ταῖσδ' ε' ἐξάγεις (ἐκκαλεῖς?) δάκρυ. Alc. 1084. ἄγει δάκρυ. Herc. 775. ὁ χρυσὸς — φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται.

132. V. 1. ὦ ξεῖν] Quidni ὦ ξέν'? 2. εἶτε δμῳίδα libri. εἰς τὸ δῶμα F. G. Schmidt. verba deleri jubet Both. Malim εἰς τὰ δώματ' (to your home).

133. σωθέντια] σωθέντι al. Quae lectio longe praeferenda est.

135. V. 2. τοῦ γε πάσχειν] τοῦ ἐν ποσὶν γε F. G. Schmidt. τοῦ παρόντες malit Nauck.

136. V. 1. ὦ θεῶν τύραννε] Malim ὦ τύραννε θεῶν τε. Cf. Moschion. Fr. 2, 1. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη | Μοῖρ'. Adesp. 426, 1. πάντων τύραννος ἡ τύχη 'στὶ τῶν θεῶν. 506, 1. πάντων τύραννος ἡ τύχη 'στὶ τῶν θεῶν. 129, 3. 3. εὐτυχῶς] εὐμενῶς bene conj. Nauck. 5. θεοῖς] θνητοῖς Dobr. prob. Nauck. 6. Sensum non omnino perspicio.

137. V. 1. πλούτων] πότμων probabilliter F. G. Schmidt. prob. Nauck.

138. V. 3. Redde, nulla voluptas est cujus hoc non compos sit. Fort. οὐκ ἔσθ' ὁποῖα λείπεται τόθ' ἡδονή. τόθ'] τόθ' al.

140. V. 1. ὥς σοι] Quidni ὥς σοι?

141. V. 1. οὐκ ἔω] Veto, dissuadeo. λαβεῖν] λέγειν Gomperz. καλεῖν O. Hense. 3. νόμῳ] Anglice, in the eye of the law, or in public estimation.

142. V. 3. χρεῖος] Indigens. 4. νόμιζεσαντὸν, νόμιζε αὐτὸν, νόμιζ' αὐτὸν libri. νόμιζ' ἕκαστον non male F. G. Schmidt.

Ipsē tentabam νόμιζε πάντας. νόμιζε εὐτυχεῖν aut νόμιζε σε εὐτυχεῖν dicendum foret potius quam νόμιζε σαντόν εὐτυχεῖν.

143. V. 1. χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ] χρημάτων γὰρ εὐπορῶ jure malit Nauck.

146. V. 2. σκύφος] σκύφον al. Utraque forma in usu erat.

150. V. 2. δὲ μὴ — συνθέλει libri. ᾧ μὴ — συνθέλει Porson. Alii alia. Qu. ἦν μὴ — συνθέλη. ὥς τὰ πολλὰ] εἰς τὰ πολλὰ Seyffert. τὰ πολλὰ συνθέλει] τὰ πόλλ' αὖξιν θέλει Munro.

151. V. 1. Διὸς] χρόνου al. Quae vera lectio videtur. Cf. Fr. 222. τὴν τοι Δικὴν λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνον. 2. ἀμαρτίας] τιμωρίας al. Quod recipiendum videtur.

152. Versus dochmiaci. V. 1. τὸ δαιμόνιον] I. q. τὸ θεῖον (150, 1.). 2. δπη] Leg. δπα aut δπως. μοῖρα aut μοῖρα libri. μοῖρας Grot. μοῖρ' αἰ R. Ellis. Qu. μοῖραν εὖ. 3. ἄλλους ἄλλως libri. ἄλλους ἄλλοσ' Herm. ἄλλοι' ἄλλως Mein. ἄλλοι' ἄλλοσ' Herwerden. ἄλλοσ' ἄλλους R. Ellis. Malim ἄλλοι' ἄλλους. εἰς ἀμέραν] Hoc non intelligo. Qu. ἐφ' (aut καθ') ἀμέραν (metr.?)

153. V. 1. τὸ δ'] τὸν δ' Valek. F. G. Schmidt. Qu. εἴτ'. ἀπέκρουσεν] ἔκρουεν bene Schmidt. 2. ἐκείνων libri. ἐκ κείνων Grot. ἐκ κτεάνων vel ἐκ τιμῶν frustra Schmidt. τῶν τότε λαμπρῶν] Cf. Mosch. 9, 5. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης.

154. V. 1. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσι σου vulg. τὸ σῶμ' ἅπαντες — F. G. Schmidt. τὸ ζῆν ἀφέντα σε κατὰ γῆς τιμῶσ' ἴσως solenter, ut solet, vix tamen probabiliter, Herw. Cf. Soph. Fr. 518, 2. κρυφθεῖς δ' ὑπὸ γᾶς κεῖται etc. εὐτυχεῖ libri. εὐτυχεῖν Musgr. εὖ τίειν F. G. Schmidt. κρέων aut κρεῶν libri. κρεῶν Musgr. Nauck. Qu. (εὐτυχεῖ) μόνον, i. e. μόνον δταν ζῇ.

157. εὐδαίμων] εὐτυχῆς al. Quod malit Nauck. Redde, a lucky man.

159. Qu. χρυσόνωτον ἀσπίδα | τὴν Καπανέως. Sic alibi χαλκόνωτος ἀσπίς. τὰν] τὴν, τὸν al.

160. τὰφανῇ] τὰφρονα non male Usener. Qu. τὰς κύπριν (in matters of love, in love affairs).

162. V. 1. ἐρῶντος εἰς κύπριν] ὀρῶντος — optime Musgrav. etc.

2. τήρησις] πείρασος Munro, coll. Thuc. VI. 56. Cui non assentior. 4. ἦν δ' ἂν προσῆται κύπρις ἡδίστον λαβεῖν libri. ἦν δ' ἂπορος ἢ τῷ κύπρις — Wecklein. ἦν δ' ἂν πρόσῃται (sic) κύπρις (sic) — Munro. Corrigo ἦ δ' ἂν προσῆται κύπρις ἡδίστη λαβεῖν, vel ἦν δ' ἂν προσῆται κύπριν — Cf. El. 622. προσηκάμην τὸ ῥηθέν.

163. V. 1. ἀνδρὸς φίλου δὲ] ἀνδρὸς ζαπλοῦτου non male Enger. ἀνδρὸς δὲ φαύλου Gomperz. ἀνωφελὲς δὲ F. G. Schmidt. φίλον vitiosum esse jure monet Nauck. Qu. ἀνδρὸς πόλιτον. 2. ἀρχηστοῖς aut ἀρχῆς τοι libri. ἀχρηστος Gesner. ἀχρηστον Herw. κἀχρηστος Schmidt. εἰ μὴ — τύχοι] εἰ μὴ — τύχη al. Leg. ἦν μὴ — τύχη. Idem proponit Nauck.

165. V. 2. τοὺς λόγους] Leg. τὸν γε νοῦν. Cf. Soph. Ant. 563. οὐδ' ὃς ἂν βλάβῃ μὲν | νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἀλλ' ἐξίσταται.

166. V. 1. τοῦ πατρὸς] τοῦκ πατρὸς Enger. prob. Nauck.

2. εἶναι κακοῦς] Qu. φῦναι κακός (κακός etiam Wagner. et Cobet.). Sic corrigit F. G. Schmidt, φῦναι γὰρ εἰκός ἐκ κακῶν γινώμαις κακοῦς. Qu. φῦναι — υἱοὺς κακοῦς. Vel φιλοῦσι δ' οὕτως ἐκ κακῶν φῦναι κακοί.

167. V. 1. ἡ γὰρ δόκησις] ἡ γὰρ δοκεῖ σοι —; conj. Nauck. κρατεῖ δόκησις bene F. G. Schmidt. 2. τὰ πολλὰ ταύτη· γίγνεται δὲ κάμπτειν conj. Nauck. γίγνεται τέκν' ἐμπερεῖ Munro. Haec fortasse alterius personae sunt. γίγνεται τέκνων πέρι] Qu. κραίνεται (is realised) τέκνων πέρι.

170. V. 2. φύσει] φρενὶ conj. Nauck. Nihil opus.

172. V. 1. ἀρχεῖν] Malim ἀρχήν, quod proposuit jam Halmius.

οὔτε χρῆν' οὔτ' ἐχρῆν recte tres libri. εἶναι νόμον] ἄνευ νόμων Both. ἄνευ νόμου Badham. ἐν' ἄνδ' ὅλων F. G. Schmidt. Finales correctiones. Sensus est, Neque per se (Angl. to begin with, Gall. d'abord) aequum est neque consuetudinem hanc esse oportebat ut tyrannus aliquis esset. 2. μωρία δὲ καὶ θέλειν] μωρίαν δ' ὀφλισκάνειν Herw. μωρίαν δ' ὀφλισκάνει recte Heimsoeth.

174. Cf. Chaerem. 38. Menand 812. Monost. 707. V. 1. μὴ οὖν θέλε libri. μὴ οὖν ἔθελε Grot. Qu. μὴδ' ἔθελε. Cf. Men. et Philist. v. 8. μὴ λύπεισαν τὸν τοῦτο γινώσκων δι. εἰδώς libri. ἐξειδώς Herm. Malim εὖ εἰδώς. 2. πολλάκι aut πολλάκις libri. πολλοῖς Herm. Cf. S. Joann. Ev. XVI. 20. ὑμεῖς δὲ λυπήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. 3. παραίτιον] Cf. Aesch. 44, 7. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.

175. V. 1. δοτις δὲ πρὸς τὸ πίπτον εὐλόφως φέρει libri.

δοτις βροτῶν τὸν πότιμον — F. G. Schmidt. δοτις δὲ πᾶν προσπίπτον — conj. Nauck. Cf. 505. τὰ προσπεσόντα (τὰ τυγχάνοντα al.) δ' δοτις εὖ φέρει βροτῶν | ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

πρὸς τὸ πίπτον] Secundum id quod evenit. Anglice, according as events happen. εὐλόφως φέρει] Cf. Eur. Tro. 303. δυσλόφως φέρει κακά.

183. V. 2. Cf. Suppl. 241. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος.

186. V. 3. Qu. μὴδ' αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον προσαρκέσαι (hoc cum Matth.). Plat. Gorg. 486 B. ὑπὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι (add. ἐῶντα?) πᾶσαν τὴν οὐσίαν.

187. V. 1. εὖ βίον κεκτημένος] Cf. 198, 1. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος etc. Sed offendit nonnihil εὖ. Qu. τὰς βίον. Vel δοτις γὰρ ἀνθρώπων βίον κεκτημένος. 2. ἀμελία παρεῖς] Cf. Iph. A. 850. ἀμελία δὸς αὐτά. παρεῖς ἐᾷ] Cf. Adesp. 353, 2. Ζεὺς — τὰ μικρὰ — ἄλλοις δαίμοσιν παρεῖς ἐᾷ. 4. ἀργὸς μὲν

οἰκοῖς] ἀργὸς μὲν ἀστοῖς Elmsl. Qu. ἀχρεῖος ἀστοῖς (οἰκοῖς), vel ἀχθὸς μὲν οἰκοῖς. 5. φίλοισι δ' οὐδείς] φίλοισι δ' οὐδείς al. Qu. φίλοισι δ' ἀχθὸς.

188. V. 2. παῦσαι δ' ἐλέγχων vulg. παῦσαι δ' ἀοιδῶν Grot. παῦσαι δὲ μολπῶν Vitelli. παῦσαι δὲ μέλπων Wecklein. παῦσαι μὲν ᾄδων F. G. Schmidt. παῦσαι μελωδῶν optime Nauck, coll. Arist. Av. 1382. Com. anon. IV. 659. πολέμων vulg. πολεμίων Valck. πολεμῖαν [πολεμικὴν debebat] Weckl. ποιμένων Jernstedt τῶν πόνων vel πολύπονον F. G. Schmidt. γαπόνων malit Nauck. πολεμικῶν recte Lugebil. 3. τοιαῦτ' ᾔειδε vulg. τοιαῦτα δ' ἔρδε bene Cobet. τοιαῦτα σπεῦδε F. G. Schmidt. Sed participium aliquid requiri ostendunt sequentia σκάπτων, ἀρῶν γῆν, etc. Ergo reponendum forsitan τοιαῦτ' ἔρδων aut τοιαῦτα ὀρῶν. καὶ] ἀφ' ὧν optime Hartung. Qu. ἐν οἷς.

190. λύρα βοῶν (γὰρ) ῥύσι' ἐξελύσατο Schneidewin. λύρα jam Boissonada. Recte, opinor. Sed praestat fortasse λύρα βοῶν (τὰ) ῥύσι' ἐξελύσατο.

193. V. 1. πολλὰ μὴ] πόλλ' ἃ μὴ O. Hense. παρὸν] χρεὼν conj. Nauck. Fort. δέον.

194. V. 1. ἀσφαλὴς φίλος] Mendosum. Corrige ἀσφαλέστατος. 2. πόλει τ' ἀριστος] πόλει τ' ἀρεστός conj. Nauck. πόλει τε χρηστός Mein. πόλει τε πιστός F. G. Schmidt. 4. χθονός] πόλεως jure malit Nauck., coll. Iph. A. 373.

196. V. 2. εὐτυχεῖ — δυστυχεῖ] εὐτυχῆς — δυστυχῆς malit Nauck. εὐτυχεῖν, δυστυχεῖν, et bis εὐδαιμονεῖν requirit Cobet. τὸ πάμπαν] Malim τις πάμπαν. 3. τε] δὲ tacite Wagner. Versum ut interpolatum ejiciendum censet Nauck.

197. εὐκρας] Cf. 504, 2. ἡδέως Phot. ἡδονή Lobeck. Nauck. Leg. ἡ ζόη.

198. V. 2. μηδὲν δόμοισιν] μηδὲν δ' ὅμως τι al. μηδὲν ἀπολαῦσαι optime F. G. Schmidt. πειράσεται] θηράσεται recte Kock. Quae emendatio confirmatur papyro tab. III. apud Mahaffy.

4. εὐδαίμονα] δυσδαίμονα injuria requirit Nauck. ἄλλων λέγω Vitelli.

199. V. 2. φρονεῖν] φρενῶν Valck. prob. Nauck. Recte. Cf. ad Arist. Lys. 1125.

200. V. 1. γνῶμαις] βουλαῖς al. Cf. 291, 2. γνῶμαι δ' ἀμείρους εἶσι τῶν γεραιτέρων. Soph. 853. γνῶμαι πλεον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν. Adesp. 539. Eur. Fr. 362, 3. πατὴρ | γνῶμας φράσαντος. ἀνδρὸς] ἀνδρῶν al. Quod praefendum. 2. εἰς τ'] εἰς δ' melius al. Sed verba εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα non habent subjectum ad quod referantur. Itaque consideratione digna videtur altera lectio apud Diogenem servata VI. 104., οὐ γὰρ μοῖσι καὶ τερετίμασιν, quae tamen in tragoedia locum habere

nequit. Fortasse aliud quid simile scripserat poeta ut οὐ ψαλμοῖσι καὶ μελωδίᾳ. Mox recte se habet σὺν ὄχλῳ.

201. V. 1. μὲν] Leg. γε. 3. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰδισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς] καὶ γὰρ — conj. Nauck. Corrigo δεῖ γὰρ ἔθος εἰδισμένον | ἀκόλαστον ἄνδρα γαστρὸς, vel δεῖ γὰρ ἔθος εἰδισμένους | ἀκόλαστον ἀσκεῖν ἄνδρας —. Cf. Fr. 282, 8. ἔθῃ (non ἦθῃ) γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ | σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τὰ μῆχανον. Nauckius γαστρὸς non ferri posse arbitratur, pro eo εἰκὸς reposuerit F. G. Schmidt. 4. Cf. 362, 22. ἀκόλαστα δ' ἦθῃ. Adesp. 562. γλώσσαργον ἦθος. Eur. 1024. ἦθῃ χρῆσθ'. Fort. ἀκόλαστον ἀσκεῖν ἦθος. Pro γαστρὸς fort. ἀργὸν (ignavum).

202. V. 1. ἄδοιμι] ἔρδοιμι F. G. Schmidt. Non male. Sed cf. Fr. 369, 3. ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολλὸν στεφανώσας.

2. νοσεῖ] νοεῖ recte Badham. Fort. νέμει.

203. V. 1. Quid post βουκόλον supplendum sit incertum est.

2. κομῶντα] κοσμοῦντα recte proculdubio Toup.

204. ἔστιν ἀνθρώποισιν] Fort. ἔστ' ἐν ἀνθρώποισιν.

205. V. 1. δ] ἄ melius al.

3. νοσοῦντα] Malim νοσοῦντι. κέρδος δ'] Praestat κέρδος τ'.

207. κύουσα τίκτω (aut τίκτον) libri. κύουσ' ἔτικτον recte Valck.

209. V. 1. αἰδεῖσθαι] Verbum devitare significans requiri videtur.

210. V. 2. φωτὸς] θηρὸς probabiliter F. G. Schmidt. prob. Nauck. σχήματ'] Leg. σχῆμά σ'. 3. σοὶ τήνδε aut σοὶ τήνδ' libri. σοὶ Ζῆν' Valck. Nauck. Corrigo σὺν τῇδ'.

211. V. 1. πημάτων] Fort. πραγμάτων. Sed cf. 991, 2. βρότεια — πάθῃ. Cf. etiam 684, 1. φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι. 901. εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει. δοῖαι τύχαι] δοῖαι τύποι ingeniose et, ni fallor, vere Herwerden. 2. δοῖαι τε] δοῖαι δὲ al. Quod praeferendum.

212. V. 1. εἰ νοῦς ἐνεστίν] Fort. εἰ νοῦς ἐνεστί γ'. Et sic Lenting. ad Androm. 240. 2. εἰ μὴ — ἔχοι] ἢ μὴ — Boisson. Leg. ἦν μὴ — ἔχη. Et sic (aut εἰ — ἔχει) Lenting. τὰς φρένας] Fort. καὶ φρένας.

215. V. 2. ἀνδρῶν libri. ἀλόχων Weckl. Nauck. Qu. εὐνῶν.

216. V. 2. γνώμας διώκειν] Cf. Ion. 440. ἀρετὰς διώκει.

219. V. 1. σιγῆς στέφανος] σιγὴ στεφανὸς Herw. Nauck. Correctio admodum incerta, non tamen habeo quod melius proponam. Cf. Soph. 61, 4. αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη. Epithetum στεφανὸς passivo sensu (tectus) legitur Eur. 472, 6. Adesp. 115, 2. στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ] Haec vitio laborant. Tentare mihi liceat καὶ στέφανός ἐστιν μέγας. Succurrant alii. 2. τὸ δ' ἐκλαλοῦν] Fort. τὸ δ' ἐκλαλεῖν (to blurt out), aut δ' ἐκλαλῶν. οὐθ' libri. τοῦθ' Porson. Nauck. Malim πάνθ', aut στόμ'. ἡδονῆς μὲν ἄπεται] Insolita locutio. Fort. ἡδονὴν ἔχει τινά. 3. κακὸν

δ' ὁμίλημ'] Anglice, but is a bad thing to consort (associate) with. "Versus graviter corruptus" (Nauck). ἀσθενές δὲ καὶ πόλει] And a source of weakness also to the state. Qu. ἀσθενές τε —. Tentabam κακὸν δ' ὁμιλεῖν κάσθ' ἐνεῖα τῇ πόλει.

220. V. 2. γνώμη] αὐτοὶ O. Hense. Fortasse recte. Fort. γνώμην ἔχοντες. Cf. 286, 5. 718. 840, 2. 3. ψυχῇ] τύχῃ Stob. ed. Mein. Quod recipiendum. Cf. 282, 7. ἐξυπηρετεῖν τύχαις. πρὸς φίλων] πρὸς κακῶν Mein.

221. V. 2. εἶλε (πάνθ') probabiliter Bergk.

222. V. 1. Cf. 151, 1. τὴν τοι Δίκην λέγονται παῖδ' εἶναι χρόνον (Διὸς al.). 2. δείκνυσαι δ' ἡμῶν] Qu. δείκνυσαι γ' οὗτος. ἔστι μὴ κακὸς aut ἔστι κακὸς libri. ἔστι ἢ μὴ κακὸς recte Dobr.

223 B. V. 1. Cf. Orest. 1590. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων.

2. Cf. 413, 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἐν' ἀσφαλέως.

223 C. V. 11. ἦτω μέλος] Cf. Eur. 775, 52. ἦτω τελεῖα γάμων δοιδά. 14. Cf. Eur. 979. οὗτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσης, | παῖσαι πρὸς ἥπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν | τὸν ἄδικον, ἀλλὰ οἶγα καὶ βραδεῖ ποδὶ | στείχουσα μάρψαι τοὺς κακοὺς διὰν τύχῃ. Eur. 255. ἔτεσεν rap. ἐπιτεσοῦσ' F. G. Schmidt. ἐποπεσοῦσα οἶγ' recte, opinor, Usener. Pro ἔλαθεν fortasse ἔκανεν Malim ἐπιτεσοῦσα οἶγ'. Cf. Adesp. 486, 3. ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ | τῷ δυσσεβοῦντι οἶγ' ἔχουσ' ἐνῆλατο. 15. ἔχῃ] ἴδῃ Mein. Ἐλῃ melius Fix. Cf. Eur. 223 A. 16. (ὅπως) ἔλωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον. Eur. Her. 941. εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνον; et Soph. 11. τὸ χρίσειον δὲ τὰς Δίκας δέδορκεν ὄμμα. Dionys. 5. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὥς δι' ἡσύχου (διὰ σκοίου?) | λεύσσειν προσώπου (πρόσωθε?) πάνθ' ὅμως αἶε βλέπει. Adesp. 493, 1. ὄρᾳ Δίκη σ' ἄναυδος οὐδ' ὀρωμένη | εὐδοντα etc. Adesp. 421. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὅς τὰ πάνθ' ὄρᾳ. Adesp. 485. οὐχ εὐδα Διὸς | ὀφθαλμὸς, ἐγγὺς δ' ἔστι καίπερ ὦν πρόσω. Adesp. 510, 2. δὲν βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὄρᾳ. 491. Phoen. 1727. οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακοὺς —; Anth. P. VII. 357. ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα. 38. Cf. Eur. 507, 2. τί — τὰ χυθύντα συλλέγεις ἀλγήματα;

49. Cf. Eur. Iph. A. 1212. ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας.

224. μουσικώτατον] Imo μουσικώτερον.

228. V. 2. ἐκ γαίης] ἐκ γαίης, ἐκταίης al. ἐκ χρείας Munro. Ipse propono ἡδιστόν θ', vel ἐκ πάντων vel ἐπιτάρρουν. 3. μελαμβρότοις] Notanda haec forma epica in trimetro iambico, cujus nullum aliud exemplum offendi. 5. τεθρίππον ὄντος aut τεθρίππευοντος libri. τέθριππ' ἐλῶντος bene Burges. τέθριππ' ἄγοντος F. G. Schmidt Nauck. Cf. Ion. 82. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων | ἥμιος ἤδη κάμπει κατὰ γῆν. κατ' αἰθέρα] δι' αἰθέρα H. Steph. Cf. Iph. T. 29. διὰ λαμπρὸν αἰθέρα. Sed δι' αἰθέρος est Hel. 217. 253. 1512. κατὰ χυθύνος anon. Dind.

229. V. 2. πυρεῖ] An δορεῖ?

230. V. 1. *ὑπερθεῖν* —] Cf. Soph. 876. *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.* *ἄκραν*] Leg. *ἀλικήν.*

231. V. 2. *πατέρων γὰρ ἐσθλῶν*] Leg. *πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν.*

232. V. 2. *κρείσσον*] *κρείσσων* al. 3. *πένης γὰρ (ὦν δδ')* Cobet. (*γένος*) *πένης γὰρ* Nauck. Recte, opinor. Facile post *γάμου* excidere potuit *γένος.* 4. *τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον*] Eadem verba 739, 5. Cf. 1066, 2. *τὸ γενναῖον.*

233. *εἶπον*] Cf. 815. Suppl. 1170. *πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τοῦσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους.* Rhes. 640. *καὶ ταῦτα σοὶ μὲν εἶπον,* etc.

236. *σὺν μυρίοις*] *ἐν μυρίοις* Men. mon. 176. Lectio fortasse praeferenda.

238. V. 1. *ἡδέως ζητῶν βιοῦν*] *ἡδονὰς ζητῶν βίου* Vitelli, offendens haud dubie in infinitivo *βιοῦν.* 2. *εὐκλειαν εἰσεκτῆσαι'* *εὐδοξίαν ἐκτῆσαι'* probabiliter Cobet. *εὐκλειαν εἴτ' ἐκτῆσαι'* (aut *ἐξηγέγκατ'*) conj. Nauck. Fort. *εὐκλειαν ἂν κτῆσαι'* ἂν. Exciderit ἂν post — *αν,* deinde *κτῆσαι'* ἂν in *εἰσεκτῆσαι'* corruptum.

239. V. 2. *ἀνορθώσειεν ἄν*] Leg. *ἂν ὀρθώσειεν ἄν.* Praeivit Lenting. ad Androm. 76.

241. *ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρατ'*] Scripserat poeta *ἐγὼ δέ σου τὸ κρατ'.*

242. V. 1. *φέρει*] *ἔχει* al. Leg. *ἔστιν.*

243. V. 2. *στρατηγοῦ*] *στρατηγῶ* Grot. et Gomperz. Recte proculdubio.

245. V. 2. *ἐλευθέρας*] *ἐλευθέρῳ* recte Nauck.

248. V. 1. *αἰσχίστης*] *ἐχθίστης* recte F. G. Schmidt. *θεοῦ*] *θεᾶς* id. Qu. *θεῶν.* 2. 3. Diversum fragmentum hoc videtur.

2. *γὰρ ὄντως*] *δὲ πάντας* id. 3. *οὐδενός τε* libri. *οὐδενός γε* Gesner. *οὐδὲν ὥς γε* Wakefield. F. G. Schmidt. Nauck. *φρονοῦσι δ' οὐ, δέον γε, χρημάτων ὑπερ* Munro, Stobaei caput *Πενίας νόγος* (non *ἔπαινος*) esse recte admonens. Alioqui commode *legere* *φρονοῦσι δ' οὐδὲν πλὴν γε χρημάτων ὑπερ. χρημάτων ὑπερτερον* Pflugk.

249. V. 1. *μὴ πλούσιον θῆς*] Noli eum divitem facere. Precatio ad deum aliquem facta, ut videtur. Parum tamen perspicuus est loci hujus sensus. 2. *κείνο — ἀνήρ*] Cf. 247.

3. *πλοῦτος λαβὼν τοῦτον εὐγενὲς ἀνὴρ* libri. *πλοῦτος λαβὼν (τε)* — ed. Nauck. Qu. *πλοῦτον λαβὼν δὲ πᾶς τις* —.

252. *πάντα δ' ἀνθρώποις* libri. Qu. *πάντα τ' ἀνθρώποις (καλά).* Sed ne hoc quidem satisfacit. V. 3. *εὐσεβῇ θεόν*] Malim *εὐσεβῇ 'ς θεούς.* Cf. S. Paul. I. Epist. ad Tim. VI. 6. *ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ ἀνταρκείας.*

253. V. 2. *εἰ φέρει*] *εἰ φέροι* al. Malim *ἦν φέρει.*

254. V. 2. Alterius personae hic versus est.

255. V. 1. *τὰ τῶν θεῶν*] *τὰ θεῶν, τὰ θεῶν σὺ* al. *ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ*] Mendosa haec sunt. Fort. *δοκεῖς σὺ τοὺς θεοὺς*

ἄδικα δοῶν λήσσειν ποτὲ, vel δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ὄμματ' ἂν λαθεῖν (vel εἰνᾶσθαι) ποτε. 2. ποι μακράν] που μάκρ' Grot. Nauck. Leg. μακράν (om. που). Et sic Schneidewin. Cf. Python. 1, 9. μακράν ἀποικῶν κεῖθεν. 4. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ] Though you do not know it. Haec parenthetice accipienda sunt.

256. V. 1. θεόν] θεοὺς malim cum Nauckio. 2. αὐτῷ] αὐτὸ Ranke. αὐτῷ recte Both.

259. Cf. Adesp. 523. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ (f. τῆς) ἀπαιδεύτου κακά.

260. ὀδονροῦς] Cf. κηπουρός, θρωωρός.

262. V. 1. τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν recte Stobaei cod. B. Exciderat τὰς post simile — χας. 2. ὡς εὖ] ὅσον Herw. ὡς θεοὶ O. Hense. Fort. ὅπως, aut ὡς ταχέ. Aliter Munro, τὰς βροτῶν τύχας ὅπως, ἀεὶ (εἰκῇ) μεταλλάσσουσιν. Cf. Soph. 533, 3. 787, 2.

263. V. 1. ἔστι (τι) καὶ recte Mein. 2. κείμενον] Suspectum. ἡδὺ] Leg. ἀδύ. 3. οἴκῳ] οἴκῳ al. Quod praeferendum videtur.

265. V. 1. νῦν δ' Cobet. Nauck. Vulgata revocanda. ἐξέστησέ μ'] I. e. εἰς ἔκστασιν ἐξήγαγε. Cf. Soph. Ant. 564.

267. πόλις νοσοῦσ'] νοσοῦσα πόλις O. Hense. Recte, ni fallor. Cf. Adesp. 488. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.

269. V. 4. θεόν] Annon θεῶν?

271 b. Diversum hoc fragmentum est. οὐχ ἡ τύχη γε] οὐκ ἡ τύχη γε Herw. Malim οὐκ ἡτύχηκα.

272. νηπίοις] νηπίων recte Herwerden.

273. Cf. 972, 1. οἱ θεοὶ — σφάλλουσιν ἡμᾶς. V. 2. ἡ καὶ] Malim ἦτοι cum Nauckio.

274. ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς] ὠφελεῖ ἔν ταῖς ξυμφοραῖς bene Herwerden. τὸ δ' libri. τὸ γάρ Grot. τὸ δέ γ' Enger.

275. V. 1. 2. τυραννίδι — μοναρχίᾳ] μοναρχία — τυραννίδι permutanda sunt, ut suadent O. Hense et Nauck. 2. ὀλίγη] ὀλίγων recte Grot.

277. Haec inter duas personas distribuenda sunt sic, A. ποῖ —; B. ζητῶμεν κακόν. | A. καὶ τοῦπιχειρεῖν γ' —. V. 1. λήσει] Qu. λήσσει aut λήσω. 2. ἡ δόκησις] ἡ δ' ὀκνησις (?) Herw. Qu. ὡς ὀκνος μέγ' —. 3. καὶ τοῦπιχειρεῖν γ'] Yes, and to attempt a thing.

280. διέγθειρε] διέφερε recte Kuster. Cf. ad Soph. Aj. 511.

282. V. 5. ἡσσημένος] ἡσώμενος Herwerden. 7. ἐξυπηρετῶν τύχαις] Cf. 220, 3. οὐ θέλουσ' ἐπηρετεῖν | τύχη. 8. ἐθῆ — ἰθυσθῆναι καλὰ] Cf. Adesp. 546, 9. οὐκ ἐθισθεὶς τοῦτ'. et ad Eur. 201, 3. 9. τὰμήχανον] τὰμήχανα al. Fort. τὰμήχανα aut τὰναντία. Cf. Eur. 430, 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον. 1076, 2. Adesp. 506. 10. λαμπροὶ δ' ἐν ἡβῃ] Cf. 16. λαμπροὶ δ' ἐν

αἰχμαῖς (l. αἰχμῇ τ') Ἄρεις etc. Læg. λαμπροὶ μὲν ἦβη. 15. ἀχρεῖους ἡδοναῖς] Qu. ἀχρείοις ἡδοναῖς. δαιτός] Vitiosum habet Nauck. θέας conj. Wecklein. 20. δι' ἀσπίδων] διχ' ἀσπίδων recte Lobeck. χερὶ] ποσὶ al. Quod fortasse recipiendum. 23. ἄνδρας (οὖν) χρῆν (τοὺς) Dobr. ἄνδρας (μὲν οὖν) χρῆν (τοὺς) Cobet. (ἀλλ') ἄνδρας (οἶμαι) χρῆ malit Nauck. 27. ἀφαιρῶν] Fort. ἀφαιρεῖ. 28. πάσῃ] ταύτῃ aut τῇδε requiri videtur Nauckio.

284. σχοινίνας γὰρ (ἄμπυκας) | ἔπιποισι φλοῖνας θ' ἡνίας πλέκει tentat Munro.

285. V. 3. ἐν κρίνω νίκαν (νικᾶν) μίαν libri. ἐγκρινῶ — Gaisf. Nauck. ἐννέπω — Heimsoeth. Corrigo τῶνδ' ἐγὼ κρίνω μίαν. Glossema est νικᾶν adscriptum. 4. χῶτιω — προσῇ] Cf. Soph. 757. ὅτω δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ. Adesp. 355, 2. 7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται] ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται Herm. Sed cf. Andr. 980. ἤλγουν μὲν ἤλγουν. ἀλγύνεται] ἀμύνεται Herm. Badham. ἀγάζεται Enger. Postulari videtur verbum significans is consoled.

8. ὄλβου] πλούτου al. ἡδιστον ex ἡδίστω Scorr. pr. m. 9. τοῦδε] τοῦδ' ὁ Badham. 13. ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται] ἐστὶ, μέγα δ' — Wieseler. ἐστίν, ἦν — F. G. Schmidt. ἐν δ'] Qu. εἴτ'. 14. ὑπ' αἰδοῦς δ'] δ' ὑπ' αἰδοῦς al. 15. οὐδὲν οὐδεῖς] Qu. οὐδενός (οὐδενῶν) φύς. 18 sq. Cf. Eur. Tro. 639. ὁ δ' εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν | ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροιθ' εὐπραξίας (ἀλύνει τῇ — εὐπραξία?). 18. ἀριστον] ἀμεινον al. Quod praeferendum. 19. 20. Versus, ni fallor, interpolati. 19. ἐκείνο γὰρ μεμνήμεθ'] Fort. κείνων γὰρ εὐ μεμνήμεθ'. ἦν] ἦ Cobet. μεμνήμεθ' ὅλον ἦν ποτε malit Nauck.

20. ἀνδρῶν] ἄλλων Wecklein.

286. V. 1. φησὶν τις] Qu. φήσκει τις. Cf. Arist. Th. 672. φήσκει δὲ εἶναί τε φανερώς θεοῦς etc. 15. Ante h. v. cum aliis nonnulla excidisse suspicor.

287. V. 2. In fine versus ponatur virgula. 3. πράσσει] πράξει al. fortasse recte.

288. V. 2. χρεῖας ἀνάνδρου] πείρας ἀνάνδρου F. G. Schmidt. χειρῶν ἀνάνδρων Vitelli. Medela incerta est.

289. V. 3. φαύλῃ] Qu. ἀπλῇ.

291. V. 1. τοι] τι al. apud Cornutum. Quod recipiendum videtur. 2. γινῶμαι] βουλαὶ recte corr. Nauck., coll. Hesiod. Fr. 246. Rz. Pind. Fr. 199. Eur. Fr. 508, 2.

292. V. 2. ἰδόντ'] βλέποντ' recte Wecklein. Sed cf. 917, 3. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν | τὴν γῆν τ' ἰδόντας (θ' δρῶντας?) τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών. ἀκείσθαι] ἰᾶσθαι al. 5. τῷ νόμῳ] In the accustomed way. Vitium hic latere suspicatur Gomperz. Fort. τῷ χρόνῳ.

293. V. 1. σ'] Læg. σφ'. μαῖλλον] μεῖζον recte Cobet.

2. θνήσκοιμ' ἂν] θνήσκοιμεν Matthiae. ἄξιον] Malim δξιῶ

cum F. G. Schmidt. 3. *δρῶντας*] Leg. *δρῶν τοῖσδ'*. Quod suadet etiam Schmidt. Olim corrigebam *δρῶντί γ'* aut *δρῶντιά γ'*.

294. V. 2. Cf. 443. Adesp. 444.

295. V. 2. *πονηρῶ τῷ φθόνῳ*] *πονηρῶν τῷ φθόνῳ* Fix. Qu. *πονηρῶ τῷ φθόνῳ*.

296. V. 2. *κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν*] Cf. Eur. 909, 3. *πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή ἰ ἀνδρὶ συντέτηκεν ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται*. Orest. 809. *δοσις τροποιοῖσι συντακῇ*. Suppl. 1026. *σύντηχθεις — ἀλόχῳ ἡδονῇ*] *ἡδοναῖς* al. Quod praeferendum, nisi praestat *ἡδέως*.

297. V. 2. *δὲ πλείστον*] *δ' ἐπ' αἰσχροῖς* F. G. Schmidt. *δὲ παῖρον* (vel *μικρόν*) Heath. *δὲ λιπὸν* Jacobs. Nil temere mutandum. 5. *λερόντων* — *ψόγον* libri. *ψερόντων* — *λόγον* Jacobs. Nauck. Malim *ψερόντων* — *ψόγον*.

298. V. 1. *ἐνξύση* aut *ἐνξύση* libri. *ἐγξύση* Heath. Cf. Theophr. H. Pl. IX. 13. 3.

299. Cf. Arist. Lys. 860. *οἱ λῆρός ἐστι τὰλλα πρὸς Κινησίαν*.

301. V. 1. *ἀέλπτων*] *ἀέλπτους* recte Nauck. 3. *ἀμείνονες*] *ἀμεινόνων* recte Grot.

303. V. 2. *ἐλπίσαι*] Leg. *ἐλπίσαι*. 3. *οὐδενὸς ἐκφύς* (*ἐκφύς* al.) libri. Hoc non intelligo. Aliud quid, ni fallor, scripserat poeta. Quod si sincera est vulgata, sensus erit aeternus (*ἀέναιος*).

4. *ἐπάγων*] Qu. *προσάγων* (applicans). 5. *κακότητος ἐμοί*] *κακότητος* al. *κακότητος* *ἀεὶ* Jacobs. et (*αἰεὶ*) Wecklein. *κακότητ' ἄσημον* Reisig. Qu. *κακότητ'* (*κακότητ'*) *ἀεὶ*.

304. V. 1. *θνατοῖσι*] *θνητοῖς* conj. Dind. Malim *θνατοῖς*.

3. *θνητῶν*] *θνατῶν* recte al. 4. *ὁ πολὺς χρόνος*] Cf. 398, 1. *χρόνον πολύν*. Fort. *ὁ μακρὸς χρόνος*. 5. *μείων*] *Ἄννον μικρόν?* *αἰξίων*] *αἰξίει* recte Musgr.

305. V. 1. *καὶ ξεστὸν ὄχθον*] *ξεστὸν κατ' ὄχθον* conj. Nauck. *κάς ξεστὸν ὄχθον* R. Ellis. Suspectum *ξεστὸν*, pro quo fortasse *ἄκρον*, *αἰπὸν*, *σιμὸν*, aut aliquid simile reponendum. *ἐδρασμάτων*] *ἐδρασμάτων* Herm. et Dobr. *ἰδρασμάτων* probabiliter Herwerden. Cf. Tro. 539. *εἰς ἔδρανα λάϊνα*. 2. *κηρύκων* (*ἔπο*) recte Cobet.

306. *περὸν*] *ταχὺ περὸν* apud Suid. v. *ἑώρημα*. ubi *ταχὺ* supplementum esse additum suspicatur Nauck.

308. V. 1. *παρὲς — ὑπερβῶ*] Sine me transire, sylvas densas saltusque fontibus irriguos relinquere et coelestes regiones explorare.

309. *μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι*] *μᾶλλον εἰ μᾶλλον θέλοι*, *μᾶλλον ἢ* (sic) *θέλοι* al. Locus nondum sanatus. Tentabam — *μᾶλλον εἴτα μᾶλλον αὖ* (i. e. *μᾶλλον μᾶλλον*), vel *μᾶλλον ἢ πτήσσειν* *ἔδει*. De Pegaso agitur.

311. V. 2. *οὐδ' ἔκαμνες ὠφελῶν* exspectabat Nauck.

313. V. 1. Cf. Arist. Nub. 198. *ἀλλ' οὐχ ὁλόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα | ἔξω διατρέβειν* etc. 2. *εἰ — τυγχάνοι*] Leg. *ἦν — τυγχάνῃ*. *μὴ πρέποντα*] Leg. *μὴ ἀνδάνοντα*.

314. ἀγνίσαι] ἀγνῆσαι cod. Annon ἀγίσαι? Cf. v. καθαγίζειν.

Hesych. ἀγνίσαι· ἀποθῆσαι (leg. τὸ θῆσαι, ut in Bekk. Anecd.)

316. V. 2. χεῦμ'] Sc. θαλάσσης. Cf. Aesch. 192, 2. χεῦμα θαλάσσης. Adesp. 157. πόντου χεῦμ'. 3. πλούσιόν θ' ὕδωρ] Malim ποτάμιόν θ' ὕδωρ, quod suadet etiam Meinek. Tentabam etiam θάλλουσ' ἐπόμεβριόν θ' ὕδωρ, et θάλλουσ' ἀπ' οὐρανοῦ θ' ὕδωρ. 7. νεογνῶν] νεογνόν F. G. Schmidt. φάος libri. θάλος idem, quod recepit Nauck.

321. V. 1. τήν (ἦν al.) γάρ τις αἶνος libri. Qu. ἦν γάρ τις αἶνος (ut ed. Nauck.), aut ἔστιν τις (aut γάρ) αἶνος.

322. V. 4. προσαιπῶν βίον] Victum mendicando quaerens. 5. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν] Malim ἐν τοῖς ἔχουσι δ'. ἡβητῆς πέφυκ' (πέφυκ') ὁδε libri. Locum manifesto vitiosum alii aliis modis parum feliciter tentarunt. Ipse propono ἡ κύριος ναλεῖν φιλεῖ, vel οὗτος ἐνναλεῖν φιλεῖ, vel ἐντρυφᾶν πέφυγ' ὁδε.

323. V. 2. πηδῶν] πεσῶν aut πίνων exspectabat Nauck, coll. Ion. 962. πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν. Alc. 403. ποτὶ σοῖσι πίνων στόμασιν. Soph. Tr. 938. ἀμφιπέπτειν στόμασιν. Probabilis correctio.

3. κήσαιο] Nonnihil suspectum. βροτοῖς] πατρὶ Wilamowitz.

4. αἱ ξυνοῦσαι] Mendosum hoc habet Nauck.

324. V. 1. Seneca vertit Epist. 115, 14. 'pecunia ingens generis humani bonum.' 2. τοίας] τοιάσδ' al. Quod proculdubio recipiendum est, ut ostendit sequens οἶας. I. q. τοιαύτας.

325. V. 2. εἴ τις recte libri. εἰς τις Porson. prob. Nauck.

οὐχ ὀρώ] οὐκ ἐρῶ Badham. Non assentior.

326. V. 2. πένητες ὄντες] ἀποροι γεγῶτες Heimsoeth, haud dubie propter ἔτι. Cf. Phoen. 442. πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενῆς ἀνὴρ. ἀλφάνουσ' ἀναφαίνουσ', ἐμφαίνουσ' al. ἐμφανείς L. Dind. Redde, nihil praeterea nanciscuntur (sc. praeter τὸ εὐγενές). 5. καὶ συμπλέκοντες] καὶ συμπλέκονται al. εὐ συμπλέκοντες Enger. Requiritur verbum φυτεύουσι, φύουσι, σπείρουσι significans. Fort. σπείρουσιν τ' — σπέρμα — σπέρμα καὶ γάμους τέκνων] σπέρμα γενναῖον τέκνων optime O. Hense. Cf. Eur. 285, 4. χῶτ' σπέρμα γενναῖον προσῆ. 11. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων. 8. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων] κακὸν τὸ μὴ ἔχειν probabiliter malit Nauck. Ipse tentabam ἀθλῖος ὁ μὴ ἔχων.

326. V. 8. ὀλβιοὶ] εὐγενεῖς O. Hense.

328. V. 1. δόμους — πληρουμένους] δόμοις — πληρουμένοις recte al. Fort. δόμους — πληρούμενος. 2. δύστηνος] δύστηνον A sec. m. Recte. 3. νομίζω] νόμιζε recte corr. Nauck., coll. 142, 4. 941, 3. Chaerem. 28. Eur. 396, 2. etc.

329. V. 1. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ] Cf. 961. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἅπαν καλόν. 2. πρέπει] ῥέπει frustra Heath.

330. V. 3. θέρους τε] Ἄν θέρους μέν? ἐκλάμπει] ἐκπέμπει Nauck, coll. Aesch. Ag. 281. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. χει-

μῶνά τ'] Qu. χειμῶνα δ', vel χειμῶνι δ'. αἴξει] Fort. ἐπάγει, nisi χειμῶνι pro χειμῶνα reponendum. 5. θάλλειν τε] Qu. θάλλειν δέ. 6. τῶν μὲν — τῶν δέ] τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ aut νῦν μὲν — νῦν δέ Gomperz. Obstat tamen οἱ δ' in v. 8. 7. λαμπρᾷ] φαιδρᾷ sine causa malit Nauck. πάλιν] Contra. Nisi aliud quid reponendum. 8. οἱ δ'] Illi autem (supra memorati v. 6.). 9. προσφόρους libri. προσφερεῖς Valck. προσφερώς Wachsmuth.

331. V. 1. ἔλοι ποτὲ] εἰλέν ποτε Usener prob. Nauck. Locus nondum sanatus. 2. οὐδέ μ'] Qu. οὐδέ γ'. τρέπων] Fort. ῥέπων.

332. V. 2. εἰ θέλοις στένειν] εἰ θέλεις στένειν Musgr. εἰ στένεις ἀεὶ Burges. Qu. ἦν στένης ἀεὶ. 5. ἐκμεμόχθηται] Mendosum. Qu. ἐκδεδέσμευται. 7. τοὺς δ'] Leg. τοὺς τ'. ἐκ μεγίστης —] ἐκ μέγιστον — Elmsl. ἐκπεσόντας — solerter corr. H. Stadtmueller, fortasse recte.

334. V. 1. κάφθονησα] Bene procedet sententia, si συλλόγοις reponas, Anglice gatherings, meetings. Connecte autem πολλοῖς δῆ. 2. ὅστις] Leg. ὅπου, ἐν οἷς, aut οὗ τις κακοῖσιν] Leg. κακοῖς τις. ἦ] Leg. ἦν. Ita etiam Wecklein. 4. οὐκ ἀκουστόν] Qu. οὐχὶ τλητόν vel οὐ φορητόν.

335. τοι] τε al. τι Trinc. Fortasse recte.

337. τίθου] I. q. αἶρου (1050, 2.). Cf. Eur. 1050, 2. σὺ δ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς (πρέπει).

338. V. 3. συμβάλλων] συμβαλῶν Bergk. σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly. Nil mutandum. Redde, causing thereby the greatest enmity with your children. Cf. Med. 44. οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλῶν | ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ἥσεται. El. 905. ἀσπόνδοις γὰρ | νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν. Med. 521. διὰ φίλοι φίλοις συμβάλωσ' ἔριν. Alc. 1144. Θανάτῳ — ἀγῶνα συμβαλεῖν. 507. Bacch. 835. συμβαλῶν μάχην.

339. V. 1. Cf. 951, 2. ἠδέως] ἠπίως bene Stadtmueller. εὐμενῶς F. G. Schmidt. συνεκφέρειν] εἰκὸς φέρειν Schmidt. 2. φίλους] φίλος al. δεῖ τοὺς bene Mein. 5. δὴ τὸ χρῆμα] δεῖ τὸ — al. δῆτα — Krueger. δὴ τόλμημα Schmidt. Fort. γὰρ δὴ χρῆμα.

340. V. 1. οὐδὲν] οὐδὲ Stob. et Galen. fortasse recte. 2. ἦν τ'] Leg. ἦν δ'. ἐντείνειν] Contendere.

341. V. 1. χρημάτων νικωμένῳ] Fort. χρημάτων ἡσσωμένῳ (ἡσσημένῳ). 2. ὁμιλοῖν] Fort. ὁμιλῆσαι.

342. τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι cod. Laur. Unde τί μ', ὦ (ξέν') ἄρτι G. Wolff.

344. πόνοις δέ γ'] πόνοις δ' Musgr. Fort. λόγοις δ'. φρένας] χέρας Mein.

345. V. 1. τέκνον libri. τέκνα recte Pflugk. Nauck.

346. V. 2. καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν δ (δ al.) σαφῶς λέγω libri. Fort. καὶ θεοῖσι τοῦτ' (ταῦτ') ἔδοξε τοῖς ἐν οὐρανῷ. Verba, nī fallor, graviter corrupta. τοῦτο] ταὐτὸ Heath. δ aut δ libri. ὡς Grot. Nauck. 3. τέκνα τίκτουσιν] τέκν' δ τίκτουσιν recte al. Cf. ad 360, 25. 4. τὰ δ' ἄλλα] Angl. but in other respects.

347. V. 2. εὐλόγεις (sic) malit Nauck. 4. δρους] νόμους jure requirit Nauck. 5. ἄλλην] ξένην malit Nauck. Correctio non necessaria.

354. V. 3. βέβαιος ἄδικος] ἄδικος βέβαιος probabiliter Cobet.

355. ναῦς ἡ μεγίστη] Malim ναῦς ἐστὶ μεγάλη.

356. (ἐσθλοὺς ἐγὼ) | δλίγους — O. Hense. Fort. (ὡς ἐσθλοὺς ἐγὼ) | δλίγους —.

359. V. 1. θετῶν δὲ παίδων] Cf. Aesch. 320. θετὸς νίος. ποῦ κρᾶτος;] Angl. where is the advantage? Fort. τί τὸ κρᾶτος. 2. δοκημάτων] Angl. make-believes. Qu. ποιηθέντων.

360. V. 1. εὐγενῶς] εὐθέως bene Rehdantz. prob. Nauck. 2. ἡδίων ἐν βροτοῖσιν] ἡδιστον — deteriores libri. Leg. ἡδίωνες βροτοῖσιν.

3. (δρῶσι) δυσγενέστερον Heinrich. (πᾶσι) δυσχερέστερον F. G. Schmidt. δυσγενέστερον (λέγω) Mein. δυσφιλέστερον (βροτοῖς) Vitelli. Qu. δυσγενέστεροι (πολὺν), vel δυσγενεστέρους (νέμω).

6. οὐκ ἂν τιν' ἄλλην] οὐκ ἦν τιν' ἄλλην Both. οὐκ ἂν δυναίμην R. Prinz. Malim οὐκ ἔστιν ἄλλην, vel οὐκ ἂν τιν' ἄλλην — λάβοις.

7. ἡ πρῶτα μὲν λεῶς] ἥπερ λεῶς μὲν non male Buecheler. 9. διαφοραῖς ἐκτιμῆναι Lyc. διαφορηθεῖσαι βολαῖς Plut. Qu. διαβολαῖς ἐκτιμῆναι.

10. εἶσιν εἰσαγώγιμοι] Importari possunt. Cf. Eur. 984. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν. Simplex ἀγώγιμος legitur Cycl. 384. 11. οἰκίζει libri. ὥκησεν Dobr. οἰκῆσιν bene Mein. Nauck.

12. πονηρός] Suspectum. 16. τοῦνομα ἐν libri. τοῦνομ' ἐν Scal. τοῦμόν ἐν Sauppe. 18. ὑπερδοῦναι] Malim ὑπερδοῦναι. Cf. ad v. 35.

19. εἰ γὰρ ἀριθμοὺς δίδωδα Herw. Non male. τοῦλάσσοнос] τοῦλασσον ὡς malit Nauck. Leg. τοῦλασσον ἢ —.

20. ἐνός libri. οὐμός Bekker. οὐνός Emper. εἰς ἂν (et σθένει — φέροι) Dobr. οὐμός revocari jubet Nauck. Fort. εἰς τις.

21. παισας ἀπάσης] παίσας non intelligo. Qu. ἀπαξαπάσης. 24. μάχην δορός] Cf. 1048, 5. μάχῃ δορός σθένων. 1109. ἐν μάχῃ δορός.

28. ὅταν πέμπῃ (πέμποι al.) libri Fort. δτ' ἐκπέμπει (sc. τις). 31. ζῆν παῖδας εἰλοντο καὶ libri. ζῆν παῖδας εἰλοντ' ἢ bene Matth. Nauck. εἰλοντο παῖδας καὶ Dobr. Heinrich.

34. ἡ μία (μᾶ al.) μόνη — θανοῦσα libri. εἰς μᾶ μόνη — θανούσῃ Tyrwhitt. Corrigo στέφανος εὐκλείας μόνη — θανούσῃ.

35. ὑπερδοθήσεται] Malim ὑπερδοθήσεται. Cf. ad v. 18. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;] Cf. Suppl. 527.

τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον; Quod hic reponendum suspicari licet. 38. τὴν οὐκ ἐμὴν (οὐν) bene Nagel. τὴν οὐκ ἐμὴν (δῆ)

malit Nauck. Qu. τὴν οὐκ ἐμὴν (γυν). 41. γοῦν τ' ἐμοὶ libri. τοῖν γ' ἐμοὶ recte Heinrich. τοῦπ' ἐμοὶ Rehdantz. Nauck.

42. ἀρξουσιν] ἀρξουσί τ' al. τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν] τήνδε γ' εἰ σώσω πόλιν Both. Lege τήνδ' ἐὰν σώσω πόλιν. 44. ἀπερ aut ἀπερ libri. πάτερ recte Elmsl. Cf. 362, 1. et 24. 46. ἂν τελείας libri. ἀντ' ἐλάας sagaciter Dobr. 49. οὐδαμοῦ] Cf. 1052, 2. ἔργα δ' οὐδαμοῦ. 52. ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ libri. οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. ὑμῖν ἐγὼ οὐ Boisson. 54. φιλοῖεν] Leg. φιλοῖεν σ'.

361. V. 2. ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς] Pulchra sententia evadet, si corrigas ζῆν φημὶ πολλὰ μᾶλλον ἢ τοὺς μὴ καλῶς. Aliter conjicit Nauckius, ζῆν φημὶ (φημὶ) δ' οὐ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς. Correctio parum probabilis.

362. V. 8. εὐσεβεῖν] εὐσεβῇ B. sec. m. κεύσεβῇ Boisson. Fort ἐξ ἰσού. 14. ἔχειν] Qu. κτᾶσθαι. 20. πονηροὺς] λαλοῦντας Matth. λέγοντας recte Herw. Participium aliquid requiritur. κληῖθρον εἰργάτω] κληῖθρ' ἀπειργάτω F. G. Schmidt. Cf. 453, 10. τὰν τ' ἐχθρὰν στάσιν εἰργ' οἴκων. 21. φίλει] θέλε al. ἐλοῦ recte Madvig. 22. ἀκόλαστ' ἦθη libri. ἀκόλαστα δ' ἦθη Gesner. Nauck. Qu. ἀκόλαστ' ἔθη δὲ —. 24. εὐτυχῶν aut εὐτυχῶν libri. ἐντυφῶν Kock. Nauck. Lege ἐντυχῶν aut ἐμπεσῶν (cf. v. 31.). 25. διωκαθεῖν] διωκάθης al. διωκάθης recte Cobet. 26. δ καὶ] δπερ malit Nauck. Recte, opinor. 28. αὐξάνειν aut αὐξεν ἐν libri. αὐξαν' ἐν recte Mein. Cf. 643. βαρὺ τι φόρημ' αὐξήσεις (οἴησις vulg.) ἀνθρώπου κακοῦ. 29. ἐμπλησθέντες ἦ] Pro ἦ ἐμπλησθέντες. Nisi legendum ἦ 'μπλησθέντες εἰ. 30. ἀρχὴν τινα] τιμάς τινας al. 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων] Cf. 1074. βέβαια — εὐτυχεῖ.

32. μοι δὲος χέρ'] Malim δός μοι χέρ'. 33. λίαν] λίαν σ' recte Heath. 34. ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ al. Quae lectio praeferenda. 37. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; libri. Cf. Eur. Suppl. 527.

363. Cf. Adesp. 183. οὔτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος.

364. V. 3. οὔτε πόλιν ὀρθώσειεν ἂν aut οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἂν libri. — ἀνορθώσειεν ἂν Valck. Leg. — ἂν ὀρθώσειεν ἂν.

5. Cf. Prom. 505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. 7. Cf. Thuc. III. 3. μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι. 365. V. 2. κάσιν οὐ cod. κάσιν οὐ recte H. Steph. κάσιν αὖ Badham. Nauck. Cf. Fr. 506, 1. ἔστιν οἷς βίος etc.

369. V. 2. ἡσυχίας] Leg. ἄσυχίας. πολὺ] λιπαρῶ malit Nauck. propter πολλῶν, opinor, in v. prox. 3. γῆρα συνοικίην] Cf. ad Soph. Oed. C. 702. γῆρα συνναίων. 4. Θρηῖκιον πέλιαν] Quidni Θρηῖκιαν —? 6. γῆρυν] Leg. γᾶρυν. 7. κλέωνται aut καλέσσονται libri. κλέονται Gaisford. Fort. χέονται.

371. V. 1. πέμπεις δ'] Qu. πέμπεις μ'. 2. καὶ μοι] οἶμοι probabilliter Weil. εἰσπορεύομαι] Leg. οἰ πορεύομαι. Et sic jam Erfurd.

372. V. 3. βλέπει libri. βλέπειν Grot. Nauck. ed. II. in Add. λέγειν F. G. Schmidt. Malim φωνεῖν (i. e. προΐέναι φωνήν, schol. Eurip.).

373. Cf. 415, 5. τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται (κάκθεται al.)· πάλιν. 757, 6. Soph. 598, 4. Sosith. 2, 10. 19. V. 1. πᾶς δ' ἐξεθέρισεν] τὰς δ' — Weil. πάσας δ' ἐθέρισεν bene conj. Nauck. Possis etiam πάντας δ' —.

375. V. 1. εἶναι χρὴ τὸν] εὖνουν τε χρὴ Enger. 2. τοιοῦτον τ' εἶναι libri. τοιοῦτον οἶον Weil. Qu. τοιόνδε τ' οἶον.

376. V. 2. ἀθρήσαντες A. ἀθρήσαντ' SM. σταθμήσαντ' Pierson. Nauck. μετρήσαντ' Wagner. Cf. Ion. 1137. πλέθρον σταθμήσας (?) μῆκος εἰς εὐγωνίαν. Quidni ἀθρήσαντ'? Cf. Aesch. 226. εὐ κατιλλώψας ἄθρει. τὸ δραστήον] Leg. τί δραστήον. Cf. Soph. Oed. R. 1433. ἐκμαθεῖν τί δραστήον. Tr. 1204. ὅποια δραστή' ἐστίν.

377. V. 1. ἄρα] Leg. ἀεί. 2. φῡῃ libri. φύῃ (ῡ?) Duebner. Cobet. Nauck. Malim φανῇ. 3. Cf. 511. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦτομ' οὐ διαφθερεῖ. 526, 2. τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ.

378. V. 1. οἶκων (δκνων) libri. Nauck. ἀσιτῶν F. G. Schmidt. οἴκοι recte Grot. ἔχη φάτιν] φάτιν ἔχη al. Quod praeferendum. 2. τῶν κακίωνων libri. τῶν τ' ἀρειόνων Erfurdt. Weil. τῶν τε κρεισσόνων Gennadius. τῶν τ' ἀμεινόνων recte Herw. Nauck.

379. μακρός] μικρός probabiliter conj. Nauck.

382. V. 3. ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος] I. e. ὡς τορνευτός (tornatus, prorsus rotundus). Qu. ὡς τόρνω' στίλν —. Cf. Aesch. Fr. 57, 3. βόμβυκας ἔχων, τόρνον κάματον. Eur. Tro. 1197. ἦνος ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις. Bacch. 1065. τροχὸς τόρνω γραφόμενος. ἐκμετρούμενος] εὐ μετρούμενος Mein. Recte, opinor. Mendosum. Qu. ἐξησκημένος, vel ἐξεργασμένος. 6. δ' ἐν μέσαις] διαμέσους Mein. 8. ἦν μὲν libri. ἦ μὲν Nauck. Qu. ἐστίν. 9. ἐπ' αὐτῆς] ἀπ' αὐτῆς Elmsl. Malim ἐπ' αὐτῇ (upon it). 10. εἰσὶν] εἰς ἐν Elmsl. Fort. γραμμαί. 11. εἰσὶν ἐκ διεστώτων] εἰσι τῶν διεστωσῶν Herw. Leg. εἰσιν εὐ διεστώσαι.

384. V. 1. σου] σὸν Cobet. συγγέω] Futurum, ut videtur. De accentu v. Thes. Gr. VIII. 1463 A. Ipse dubito annon συγγεῶ scribi oporteat. 2. ῥάνατε δ' aut ῥᾶναί τε libri. ῥανῶ τε πεδόσ' Matthiae. Nauck. ῥανεῖ τε γῆν Grot. Ipse propono ῥανῶ τε πάντ'.

3. αἰμοσταγεῖν πρηστήρες libri. αἰμοσταγεῖς πρηστήρες Bentl. Herw. αἰμοσταγῇ πρηστήρε recte Barnes. Nauck. ῥεύσονται] ὕσσονται Bentl. οἶσσονται Herw. Nil mutandum.

387. μὲν] Malim γε.

388. V. 2. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς] Cf. Sept. 610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβής ἀνὴρ. 3. καὶ χρῆν δὲ] καὶ χρῆν γε malit Nauck. Leg. ἐχρῆν δέ. 4. γε libri. τε Usener.

Nauck. τῶν εὐσεβούντων ab ἐρᾶν pendere tenendum est. 5. Cf.

23. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ.

389. V. 2. δρᾶσεται libri. δρᾶσαι δὲ Gesner. Nauck. Qu. χρῆ-
σθαι δέ. ἀνέξεται vulg. ἀφέξεται recte Nauck. 3. τὰ —]
Imo τοῦ, si ἀφέξεται pro ἀνέξεται reponatur v. 2. φιλεῖ vulg.
βίᾳ Nauck.

391. V. 3. σαφές] Om. Theoph. Quod probans Cobetus ἐπ'
ἐλπίδων (κενῶν) | μᾶτην — εἰδότες bene corrigit. Vix per se
stare posset ἐπ' ἐλπίδων. Idem sentit Nauck.

394. ἔργου] Malim ἔργων.

395. V. 3. τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖς πλουσίοις al. τοῖσιν δλβίοις
O. Hense. prob. Nauck. Qu. ἐν τοῖς δλβίοις, vel δλβίων γάμους.
Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι.

398. V. 1. πολὺν χρόνον] χρόνον πολὺν al. Nauck. 2. ἐγεί-
ρει] Erigit (ut in Ciceronis l. l.). Fort. ἀνοίγει. Cf. Adesp. 485.
οὐχ εὔδει Διὸς ὀφθαλμός.

399. V. 1. ἐξ ἀρχῆς] ἐξαυθις (?) Nauck. Fort. αὖ πάλιν aut
αὐθις αὖ.

402. V. 2. ὅτι πλείστας] ὅπως πλείστας Erfurdt. ἔχειν] γα-
μεῖν malit Nauck. 3. εἶπερ τροφὴ δόμοις παρῇν libri. εἶπερ (ἦ)
τροφὴ — Gesner. εἶπερ (καὶ) τροφὴ — Munro. εἶπερ (ἐν) δόμοις
τροφὴ παρῇν recte Pflugk. Versum interpolatoris esse judicant
Mekler. et Nauck. 5. ἡδέως] Malim ἐν δόμοις.

403. V. 3. ποῦ καὶ ποτ' οἰκεῖ libri. τί ποτε κατοικεῖ Cobet.
Qu. ποῦ ποτε κατοικεῖ. 4. παρ' ὄμματα] κατ' ὄμματα Herw.
Fortasse recte. 5. ἔσθ' ἡμῖν] εἶθ' ἥσμεν optime Herwerden.

5. μέγας] Mendosum videtur. Qu. μόνοις aut μόνον.

404. V. 2. ἄρξουσι γῆς] Qu. ἄρξουσιν εὔ, vel ἄρξεις σὺ γῆς.

405. V. 1. γάμος] Qu. γυνή. Aliter Vitelli, τῆς εὐγενοῦς
γὰρ, κἄν ἄμορφος ἦ, γάμον. Non male. 2. τιμῶσι] θηρῶσι
Herwerden. φιλοῦσι O. Hense. Malim ζητοῦσι. πρὸς τέκνων
χάριν λαβεῖν libri. πρὸς τέκνων σποράν λαβεῖν Gomperz. προσλα-
βεῖν τέκνων χάριν O. Hense. Nauck. Sed vix placet προσλαβεῖν
(i. e. with a view to the begetting of children) scite cor-
rigunt Papageorgius et Gomperz. Cf. Fr. 1057. γάμον λαβὼν |
ἑσθλῆς γυναικός. Itaque nil temere mutandum. 3. ἀξίωμα]
Angl. reputation. Cf. 739, 2. Mosch. 9, 10.

407. V. 1. ἀμονσία] Suspectum. Fort. ἀμονσίας. Cf. 1033, 2.
τὸ σκαῖδον εἶναι πρῶτ' ἀμονσίαν (ἀμονσίας?) ἔχει. 3. βροτῶν]
Qu. θέλειν.

408. ἔχειν] ἄγειν recte F. G. Schmidt. Nauck.

410. V. 1. προσπολεῖν recte Musgr. Cf. Eur. Tro. 264. τύμβῳ
τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως. ἔαν] νέμειν recte Dobr. 2. τὸ
μὲν δίκαιον οὐ —]. Qu. τὰ μὲν δίκαια μὴ —, ut mox τὰ δ' αἰσχροά.

οὐ σιγήσεται] οὐ σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. 3. ἔχει] ἐρεῖ Dobr. ψέγει F. G. Schmidt. Recte, ni fallor, Dobraeus ἐρεῖ (sc. μισεῖν). Post σιγήσεται postulatur futurum. Redde, and will speak to your face. Cf. Fr. 416. ὅστις — τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ. Ran. 625. ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγω. Eur. El. 910. Rhes. 421.

411. V. 2. λαμπτήρος] σπινθῆρος probabiliter Scaliger. λέπας] σέλας al. Qu. νάπος. 3. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα libri. Leg. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἴποισ ἕνα, vel cum Dobraeo χᾶν (i. e. καὶ ἃ ἄν, vel κᾶν) πρὸς ἄνδρ' εἴτης ἕνα. 4. ἃ κρύπτειν χρεῶν] οὐς — Dobr. ἃ στέγειν — bene Enger. Malim tamen ἃ στέγειν ἐχρῆν.

412. V. 1. γὰρ εἴη] γένοιτο al. 2. πτωχοῦ κακίων] πτωχοῦ κακοῦ κακίων al. κακίων] I. e. minus bene natus, inferior.

3. φόβον παρελθὼν] Qu. φόβον παριείς, metu dimisso.

413. V. 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἔν' ἀσφαλές] Idem prope versus est Aesch. Fr. 208. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. 3. πρέπει] χρεῶν al. 4. δέ] Leg. τε. ἐν κακοῖσιν ὦν] Leg. ἐν κακοῖς ὅμως. Ita etiam Wecklein. prob. Nauck.

414. V. 1. φειδώμεθ' — φειδώμεθα] κηδόμεθ' — κηδώμεθα Herwerden. 2. ἀποπνύωμεν] ἀπολλύωμεν malit Nauck, quod utique cum φειδώμεθα melius congruit.

415. V. 3. κύκλος γὰρ αὐτὸς] κύκλω γὰρ ἔρπει al. (quae verba sunt Eur. Fr. 22, 3.). 4. θνητῶν τε γενεᾷ] γένει βροτῶν τε cod. D. τῶν μὲν] τοῖς μὲν al. 5. καὶ θερίζεται] κἀκθερίζεται al. Cf. Eur. 373.

416. V. 2. ἀποκρύπτεσθαι] κἀπικρύπτεσθαι Trinc. Quod praeferendum.

417. V. 1. ἄν ἔχης (ἀνέχης, ανεχης) libri. ἄν ἔχης ed. Nauck. ἄν δ' ἔχης recte Dind. 2. κᾶν σμικρὰ] καὶ σμικρὰ, κασμικρα, καὶ μικρὰ al. τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεὶ] τοῦνεχ' (τοῦνεχ', τοῦνεκ') δν σέβει πρέπει al. τοῦνδικον σέβουσ' ἀεὶ Nauck. (τοῦνδικον postea etiam Cobet. Cf. Adesp. 5. τὴν δίκην σέβω.) ξὺν δίκῃ σέβων ἃ δεῖ O. Hense.

418. V. 2. κακοῖς — πρόσκεισαι] Cf. Soph. El. 1040. ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῶ. 240. εἴ τω πρόσκειμαι χρηστῶ.

419. V. 1. βία νῦν ἔλκετ'] καὶ νῦν ἐφέλκετ' al. βία νυν ἔλκεσθ' Herw. Qu. καὶ νῦν (vel ἴτε νυν) ἐφέλκεσθ'. (Cf. Med. 462. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ | κακὰ ξὺν αὐτῇ. 552. πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηγάνους. Herc. 777. δύνυσιν ἄδικον ἐφέλκων. Tro. 643. αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται | κακῶς ἀκούειν. Vel βία νυν αὐξέσθ'. ᾧ κακοὶ τιμὰς βροτοὶ] Qu. ᾧ κακοὶ φρένας βροτοί.

420. V. 1. διὰ μακρῶν] Vix sanum, quamquam διὰ μακρῶν αὐξηθέντας apud Philostratum legitur l. l. In fine versus tollatur virgula. 3. τὰ μὲν — τὰ δ'] τὸν μὲν — τὸν δ' al. Quod praestat. καθεῖλεν] Fort. κατήγαγ'. Cf. Eur. 1040. ἐὰν ἴδης πρὸς ὕψος ἡρμένον τινά. Adesp. 102, 4. τοὺς (δ') ἀφ' ὕψους εἰς

ζόφον κατήγαγεν. ἦρ' ἄνω] Qu. ἦρεν αὖ. Cf. Adesp. 75, 3.

5. ἐξ ἐλπίδων] ἐξ δολβίων Herw. ἐξ ἀντύγων Mekler. πίπτοντας] Leg. πεσόντας.

422. ἄπιστα Θεσσαλοῖς, ἄπιστοι Θετταλοὶ, ἄπιστοι Θεσσαλεῖς libri. ἄπιστα Θεσσαλῶν Hemst. Nauck. Sed ita dicendum erat ἄπιστα τὰ Θεσσαλῶν. Recte se habet ἄπιστα (i. q. οὐ πιστά) Θεσσαλοῖς.

425. V. 3. ἄμικτος] Qu. ἄχρηστος. Cf. Heracl. 4. πόλει τ' ἄχρηστος καὶ ξυναλλάσσειν βαρύν.

426. V. 1. πάντ' ἀπεργάζεται libri. πάντ' ἀπείργασται Heath. Nauck. Correctio non indubia. Fort. πάνθ' ἐτοιμάζει.

429. ἐβλάστομεν γυναῖκες] Malim ἐβλαστον αἱ γυναῖκες.

431. V. 3. χαράσσει] ταράσσει al. Quod recipiendum erat. Idem praefert Nauck. Cf. Soph. Ant. 1095. 5. ἐγκλίνεται] Inclinat. Anglice gives way, flees. Cf. Xen. Hell. VII. 2. 14. etc.

432. V. 1. τι νῦν] Qu. τί νυν. δαίμονας κάλει] Cf. ad Arist. Ran. 479. κάλει θεόν.

433. V. 1. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν] Qu. ἐγὼ δέ φημι μὴ νόμον χρῆναι σέβειν, vel — τὸν νόμον μὴ δεῖν σέβειν.

σέβειν] σθένειν Gomperz. Sed cf. Adesp. 181, 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους. Iph. T. 1189. τὸν νόμον τὸν προκείμενον σέβειν. Phoen. 301. τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα. Suppl. 379. σύ τοι σέβεις δίκαν. Iph. A. 824. σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

436. V. 2. τἀναίσχυντον ἐξηροῦ φρενῶν] Cf. Adesp. 175. δ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. Eur. Alc. 348. σύ μου τέργην ἐξεῖλον φρενῶν.

437. V. 1. ἀνθρώποις] Leg. ἀνθρώπων. 2. πάροιθ'] Hoc loco vix aptum esse judicat Nauck. λίαν Cobet. Malim ἄγαν.

438. ὕβριν] τρυφήν F. G. Schmidt. τε] Malim δέ. ῆ] οὐ probabiliter F. G. Schmidt. Accusativus est φειδῶ.

439. V. 1. εὐρύθυμοις] εὐρόοις al. εὐτρόχοις Porson. Nauck. Angl. voluble. 2. χρῆ] Leg. χρῆν. 4. χρῆ] Corr. χρῆν. Mecum sentit Nauck.

440. Cf. 296, 2. Adesp. 444.

441. χρόνος διέρπων] Qu. χρόνος γὰρ ἔρπων.

445. κρίνουσιν] κραίνουσιν Musgr. Fortasse recte. Cf. 901, 2. δαίμων τὰ βρότεια κραίνει.

447. δίοπος] Cf. Aesch. 232. et ἀδίοπος Aesch. 269.

448. ὑπὲρ ἡμᾶς] Fort. ὑπὲρ γᾶς. Cf. 981, 2. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον.

451. V. 1. κτείνειν] κτενεῖν malit Nauck. Sed cf. 459, 2. πόσις] Leg. κάσις. Vid. Gellii locum allatum. 2. ὥς χρόνος παρήλυθεν libri] ὥς χόλος παρήλυθεν L. Müller. Qu. σὸν κάσιν κατακτανεῖν (interrogative).

453. V. 3. Post *σέθεν* plenum punctum ponatur. 4. *μὴ πρὶν πόνοις*] *μὴ πρὶν* al. *πόνοις* Hartung. Qu. *μὴ πόνοισιν* (om. *πρὶν*), 6. *ᾠραν*] Leg. *ᾠριν*. 9. *πότνια*, *πόλιν* libri. *πότνια*, *πόλιν* Mein. Nauck. Leg. *πότινι*, *αὐτὴν* *πάλιν*. 10. *τὰν δ'*] Leg. *τὰν τ'*.

454. V. 2. *οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ'*] Sub. *ἡμεῖς μόναι*. 3. *βίον*] Malim *πότμον*. Idem suadet Nauck. Cf. Cycl. 110. *τὸν αὐτὸν δαίμον'* *ἐξαντλεῖς ἐμοί*.

455. V. 1. *αὐτῆς τέκνα*] In *αὐτῆς* merito offendit Nauck. Qu. *ἐπὶ δὴ τέκνα*, vel *ἐστὶν τέκνα*.

456. *ᾠνητέραν*] Qu. *ἦν* (vel *παῖ*) *δευτέραν*.

457. Cf. Arist. Vesp. 447. *οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδώς*.

459. V. 1. In fine versus tollatur virgula.

460. V. 1. *ἀτὴ περιπεσεῖν*] Cf. 285, 10. *ὅπ' ἀτὴς ζεύγλαν ἀσγάλλει πεσών*. *αἰσχροῦ*] *ἐχθροῦ* F. G. Schmidt. Mendosum videtur. Fort. *βροτοῖς* vel *δαί* (*αἰεῖ*). 2. *εἰ — γένοιτο*] Leg. *ἦν — γένηται*.

3. *τάδε*] Leg. *κακά* vel *τύχας*.

461. V. 2. *αἰσχρόν τε*] Malim *αἰσχρόν δέ*.

463. V. 2. *χαλινούς*] Malim *χαλινόν*. *ἀφέντ'*] Remissis (relaxatis) iis. Leg. *ἐφέντ'*. Cf. Plat. Prot. 338 A. *ἐφιέναι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις*. 3. *πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν*] Sc. *αὐταῖς (ταῖς γυναιξί)*.

466. *κατακτενῶ*] *κατακτάνω* F. G. Schmidt. Nauck. Correctio fortasse non necessaria.

467. V. 4. *πεπτά*] I. q. *πέμματα* seu *πόπανα*. *καὶ κροτητά*] Mendosum. Qu. *κρέ'* *ὅππῃ* (vel *λαγῶ*). (Cf. Arist. Ach. 1040. *κατάχει οὐ τῆς χοροῦς τὸ μέλι*.) Vel *κάνάβραστα*. (Ach. 1005. *ἀναβράττει', ἐξοπτᾷτε*, etc.).

469. (*δείπνου*) *λείψαν'* S. Mekler. Recte, opinor.

470. *πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με*] *πρὶν δὴ (τὴν')* — conj. Nauck. Fort. *πρὶν αὐτὸν ἐκφλῆναί τε*. *ἐκφλῆναι*] Vitiosum immerito Nauckio videtur. Fort. *ἐκφλύσαι*. *καὶ μαθεῖν*] Fort. *ἐκβαλεῖν*.

471. *Ἰδης*] Leg. *Ἰδας*.

472. V. 3. In fine versus ponatur tantum virgula. 5. *δοκούς*] *δορός* al. *δοκός* Vulcanius et Scal. Nauck. Vera scriptura videtur *τμηθεῖσα δοκούς* (cut into planks), de qua constructione cf. ad Ach. 301. *δὴν κατατεμῶ τοῖσιν Ἰππεῦσι κατῦματα*. Quod si recte se habet *δοκός*, construendum erit *δοκός κυπαρίσσου* (v. 8.).

6. *στεγανούς*] Cf. Adesp. 115, 2. *οἶκον στεγανόν*. *Χαλύβω πελέκει*] I. e. *σιδηρῶ*. Cf. Aesch. Sept. 728. *ξένος δὲ κλήρους ἐπινομῆ Χάλυβος Σκυθῶν ἀποικος*. 7. *ταυροδέτῳ*] *ταυρολέτῳ* (ταυρολέγω) al. *ταυροδέτους* Porson. *στερροδέτῳ* Herwerden. Fort. *ταυροείῳ*. *κρηθεῖσ'*] *κόλληθεις* al. *κόλλη κραθεῖσ'* Herm. Nauck. Qu. *κόλλη χρυσθεῖσ'*, vel *καὶ ταύρων κόλλη κόλληθεῖσ'*. 8. *κυπαρίσσου*] *κυπαρίσσοις* Bentl. Cf. ad v. 5. 9. *τείνομεν* libri. *τείνων*

Nauck. 11. Ζαγρέως βούτας Diels. Ζαγρέως βούτης malit Nauck. βροντάς] Mendosum. Qu. τελετάς aut μύστας. 12. τὰς τ' libri. τοὺς Bergk. Nauck. Quidni τοὺς τ'? δαίτας libri. Cf. Hesych. IV. 324. ὁμοφάγους δαίτας (δαίτας Bergk.)· τοὺς τὰ ὁμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας. I. 455. δαίτας· μεριστάς. Cf. νν. δαίς, δαιταλεὺς, δαιτυμῶν. 13. ὀριοδᾶδας libri. ὀρεῖα δᾶδας recte Scal. ὀρεῖω δᾶδας Nauck. 14. καὶ κουρήτων] Qu. μετὰ κουρήτων, vel τῶν κουρήτων. 15. δσιωθεῖς] Cf. Bacch. 70. στόμα τ' εὐφαιμον ἄπας δσιούσθω. 114. ἀμφὶ νάρθηκας — δσιούσθε. Or. 514. φυγαῖσιν ὥσιον (sc. αἶμα). 17. γένεσιν] Partum. νεκροθήκης] νεκροθήκας Wecklein. Recte, opinor. 19. ἐδεστών] Edulium. Cf. 892, 5. ἄλλων ἐδεστών μηχανὰς θηρεύομεν.

473. V. 2. περιτεμνόμενον] περιταμνόμενον libri. De sensu non liquet. Conferri tamen potest Homeri illud, βούς περιταμνόμενος (Angl. cutting off, lifting) Od. 11, 402. 24, 112. Reddas fortasse intercipientem.

475. οὐ λέγειν δσον] οὐχ ὀρεῖς δσον F. G. Schmidt. ἀφατόν ἐσθ' δσον Herw. ἀλκιμώτατον Heimsoeth. Corrigendum, ni fallor, ἐστὶν ἰσχυρόν, ut in loco apud Doxopat. 'τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρόν ζυγόν'.

477. Verba ex cantico sumpta, ut videtur, sic distribuenda, δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, | παιὰν Ἀπόλλων εὐλύρε. Parum probabiliter Nauckius, δέσποτα | φιλόδαφνε παιὰν Βάκχ' Ἀπόλλων εὐλύρε.

481. Cf. 591, 4.

484. V. 4. κἀνέδωκεν] Leg. κἀνέδειξαν. 5. οὓς θ'] Leg. ὅσα θ'.

489. διφέντα] διφθέντα probabiliter Valck.

490. V. 1. σὺν τῷ cod. σὺν τοι recte Nauck.

491. V. 2. ἐκτίσαστο] Leg. κομίζεται. 3. Cf. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν. Herc. 311. Trag. adesp. 301. τὸ τοι χρεῶν —. 4. φῦναι] φῦσαι recte Matth.

492. V. 2. Cf. Thesp. 3, 3. οὐ μῶρον γέλων ἀσκάων. 3. π. εἴ τι A. τήτει L. Dind. Nauck., coll. Phot. p. 587, 2. τήτει (χήτει Cobet.)· σπάνει. et Hesych. IV. 154. Verum mihi videtur χήτει (inopia). Cf. Plat. Phaedr. 239 D. χήτει οἰκείων. Herod. IX. 11. χήτει συμμάχων. Hom. Il. 6, 463. 19, 324. Od. 16, 35. H. Apoll. 78. Fort. σπάνει. σοφῶν] τροφῶν Enger. suspectum Nauckio. Praestat fortasse τροφῆς. 4. ἀνδρῶν] ἀστῶν Mein. 5. τελοῦσιν] τελοῦσ' Herwerden. ἐν γέλωτι] Leg. ἐπὶ γέλωτι. Cf. ad Ran. 404. 6. οἰκοῦσιν οἴκους] οἰκοῦσι δ' οἴκους ante Mein. Mendosa haec esse constat. Nodum mihi solvisse videor corrigendo λέγουσι μύθους aut λόγους λέγουσι. Apte enim dicitur εὐπρεπεῖς λόγους λέγειν et εὐπρεπῶς λέγειν. Cf. Adesp. 515, 3. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, etc. Tentabam etiam σκώ-

πιουναι (aut παίζουσιν) ὄντες, aut ὄντες γελῶσι (aut aliud simile). Eustathii lectio est εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι. τὰ ναυστολού-
μενα] Etiam hoc vitiosum est. Propono τὰ καταλειμμένα aut τὰ
συλλελεγμένα. 7. ἔσω δόμων σώζουσι] Qu. ἐκ τῶν (ἔξω) δόμων
φέρουσι.

493. V. 1. ἀλγιστον] ἀλγιστον corr. ex ἀριστον in S. pr. m.
Qu. ἔχθιστον. μισηθὲν] Qu. μισητόν.

494. V. 1. οὐδὲν γίγνεται] οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν conj. Nauck., coll.
Soph. El. 876. Men. mon. 161. Fort. οὐδὲν οἶδ' ἐγώ, aut οὐδὲν
ἔσθ' ὁρᾶν, aut οὐκ ἔφν ποτέ.

495. V. 4. δρομαῖον Blass. δρομαῖος Nauck. 6. λόγχοις
ἐπείγοντες] λόγχοις τεύζοντες Nauck. λόγχοις πράζοντες Humphreys.

7. διπτύχοιν cod. δίπτυχον Weil. Nauck. 13. ἐκεῖθεν] Qu.
ἐντεῦθεν. μάχη Weil. βέλη Blass. 16. ἦμισι' ἐχοῖν Weil.
ἦμισια χοῖν Nauck. 19. ποθὲν] νόθοι malit Nauck. 20. λαβεῖν
Wecklein. Nauck. κρατεῖν Weil. 22. κάπει τάδ' εἰσήκουσαν
recte Nauck. 30. νεκρόν] γέρας Nauck. 31. Βοιωτὸς supplet
Blass. ἐκείνος Weil. 33. θᾶσσον supplet Blass. κοῦφον Nauck.

34. εἶδον δὲ vel ὁρῶ δὲ Weil. 35. κεύθοντα vel πτώσσοντα
Weil. 37. πέτρας Weil. θάμνους Nauck. 39. τοιάνδε μοῖραν
Blass. τύχην τοιαύτην Nauck. μόρον τοιοῦτον conj. id. 40. (οὖν)
οὐκ οἶδ' recte Matth. ὅπως δὴ Stob. ὅπως Grot. ὅτω Nauck.

42. τῶν κενῶν δοξασμάτων] Qu. τῶν κακῶν πεφυκῶτων (vel
τῶν κακῶν γεννητόρων), | κῆν ὥσι δούλων, etc. 44. μεγάλα
Blass. δεινὰ Nauck. 47. ὥς supplet Weckl. δῆτ' Nauck.

496. V. 3. αἰσχος] Cf. Tro. 1114. δύσαμον αἰσχος. Soph.
Fr. 611, 1.

497. V. 2. οἱ μὲν] Qu. ἄνδρες (viri earum). παίδων
πέρ] παίδων ὑπερ Herw. Recte, nisi χάριν praeferendum. 4. εἴτα
δ' οὐ τοτ' ἄδικον libri. εἴτα δ' ὥδε τᾶδικον Elmsl. εἴτα τοῦτο τᾶδι-
κὸν solerter Porson. 5. πολλαῖς] Suspectum. Qu. πολλάκις.
ὑπερρῶν] ἐπερρῶν Burges. Redde subreptit.

499. V. 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα] Twangs (sends, aims) a
vain shaft. Cf. Bacch. 784. πέλτας δ' ὅσοι πάλλουσι καὶ τόξων
χερὶ | ψάλλουσι νευράς, etc. κενόν] Fort. πικρόν. κακῶς
λέγει] κακὸς λέγει Enger. κακδίκως ψέγει F. G. Schmidt. κοῦκ
ἐπίσκοπον Weckl. 3. αἰ δ'] ὥς δ' Vitelli. ἐγὼ λέγω] ἐμῶ
λόγῳ Fritzsche. ἔγνωκ' ἐγὼ Mekler. Qu. ἐμοὶ δοκεῖ (δοκεῖν), vel
γνώμην ἐμήν.

501. V. 2. πόσει] An πόσιν? 3. μένουσα] Fort. δοθεῖσα.
κάσπούδαστος] Etiam si non quaeratur. Angl. even though
not zealously courted. εἰς δόμους] εἰς γάμους requirit Nauck.
coll. 525, 1.

502. V. 3. ἐν τοῖς δώμασι libri. ἐν τοῖς δόμοις conj. Nauck.
ἐν δώμασι recte Gesner. Cf. 518, 3. 525, 2.

504. V. 2. εὐκρας] Cf. 197.

505. V. 2. Cf. 175, 1. *δοτις δὲ πρὸς τὸ πῦπτον εὐλόφως φέρεται τὸν δαίμον', οὗτος ἦσόν (l. πλεῖστόν) ἐστὶν ὄλβιος.* *ἄριστος εἶναι* Plut. *σοφὸν νομίζω* Stob. Quae lectio praeferenda videtur.

506. V. 2. *δέλτον πτυχαῖς*] Cf. Iph. A. 98. *ἐν δέλτον πτυχαῖς.* 112. Iph. T. 760. Soph. 144. *γραμμάτων πτυχάς.* 6. *σκοπῶν*] *σθένει* Nauck. 7. *πέμπειν ἐκάστω*] *πέμπων θ' ἐκάστω* Herw. Recte, opinor.

507. V. 2. *τάχυνθέντα*] Dissipata, profligata.

508. V. 2. *κράτος*] Angl. the advantage, superiority. Cf. Soph. 77.

509. *εἰδωλον οὖν τι nimis audacter* F. G. Schmidt. *φωνή*] Fort. *καπνός.*

511. Cf. 377, 3. *οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.* 526, 2. *τοῦτ' ἐστὶν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ.*

512. *ἀργὸς πολίτης κείνος ὡς κακός γ' ἀνὴρ*] Fort. — *ἦν κακός τ' ἀνὴρ.* Construe *πολίτης ἀνὴρ*, ut in Arist. Pac. 909. *ἡ χρηστός ἀνὴρ πολίτης* etc.

513. *ἔσωσ' ἀλάστορ' οὐδ'* probabiliter Conington. *ἐτόλμησε*] *ἐτόλμησεν* sine causa Nauck.

517. *ἀγρεύεις*] *Necessaria* videtur Valck. correctio *ἀγρεύσεις.*

518. V. 1. *καὶ κτήμα δ'*] *ἐν κτήμα δ'* conj. Nauck. Qu. *καὶ κτήμα γ'.* 2. *πλούτου δέ*] Leg. *πλούτου τε.* 3. *κἂν θάνατοι, δώμασι*] *κἂν στένοισι (aut πένησι) δώμασι* Heath. Fortasse recte, cf. 527, 3. 4. *καλὸν τὸ (aut τε) libri. καλὸν τι* recte Wagner.

5. *ἀνάθημα βίотου*] *Mendosa verba. ἄγαλμα βίотου* corr. Nauck. Qu. *ἀνάθημα δ θάλλει (κεῖται, μέμνει).* Nisi praestat *ἄγκυρα βίотου*, aut *στήριγμα (support) βίотου.*

519. V. 1. *οὐκ ἔχουσιν — ἀριθμόν*] Anglice, do not count.

520. V. 1. *παραεύξειε*] Cf. Eur. 1055, 2. *οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή | ἐσθλή παρασκευθεῖσα.* 2. *εὐτεκνεῖν*] Cf. *εὐπορεῖν, εὐσθενεῖν*, etc.

521. V. 1. *τὴν*] *τοι* L. Dind. *Malim mén.*

522. V. 3. *γάρ*] Leg. *ἄν.* Idem suadet Dobr. prob. Nauck.

2. In fine versus virgula tantum ponatur; colon ponit Nauck.

525. V. 2. *ἐν πόνοισιν libri. ἐν δόμοισιν* recte Musgr. *ἔνδον ἀπόνως* F. G. Schmidt. 3. *δώματι libri. δώμασιν* Valck. *σώμασιν* recte Musgr. *λήμασιν* O. Hense. 4. Cf. 520, 3. *ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.* *δοτις ἐκπονεῖ* Stob. *ἐκπονουμένων* Clem. Quae lectio haud dubie praeferenda est. Redde, per laborem quaerentium. Cf. Agath. 11, 2. *τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα.* Sic *ἐκπονεῖν βίον* (to earn by labour) Hipp. 467. Cf. Iph. A. 367.

526. V. 1. *γυνή* cod. *γονή* recte Conington. *κἂν γονή* (Conington) *κακός τις ἢ* (Gomperz) Nauck. Redde, by birth (of low birth).

κράτι . . ἢ cod. κράτιστον ἢ Schneidewin. κακός τις ἢ probabiler Gomperz. Locus nondum emendatus. 2. τοῦτ' ἔστ' cod. Cf. 511. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ. 377, 3. οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

527. V. 1. μόνον δ' ἄν] μόνον δ' ἐν jure requirit Nauck. Post λάβοις virgula distinguendum. 3. πονηρῶν vulg. πενήτων F. G. Schmidt. Cf. ad 518, 3. Eur. El. 372. ἐν πένητι σώματι. 1139. πένητας εἰς δόμους. Fort. πενιχρῶν. σωμάτων] Malim δωμάτων cum Nauckio. Cf. 518, 3.

528. V. 1. μισῶ γυναῖκας (γυναῖκα) libri. μισῶ γυναῖκας πλεῖστον Mein. πᾶσας στυγῶ γυναῖκας Vitelli. Leg. μισῶ δ' ἐγὼ γυναῖκας. 2. πονηρὰ τὰ ἔργα ἔχουσ' (ἔχουσα) libri. Qu. πονηρὰ γ' ἔργα δρῶσ'. (εἴτ') εὐ λέγεις Dobr.

529. V. 2. εὐμενῇ δόμοις] Anglice, well disposed to the house.

530. V. 1. αἰετὸν] αετον P. Subaudiendum εἴχε, ἔχει, aut ἔχων. 4. μίσημ'] Angl. aversion. 7. παῖδες] κόροι Arist. Recte, opinor. Cf. Eur. 819, 6. τρεῖς Ἀγήνορος κόροι. Sed Adesp. 72. Οἰδίπῳ δὲ παῖδε, διωπύχῳ κόρῳ. 8. ἐλαφρίζον] Sensu intransitivo, ut γαληνίζειν, etc.

532. V. 2. εἰς οὐδὲν] εἰς μηδὲν malit Nauck. Non assentior.

533. V. 1. τερπνὸν τὸ φῶς μοι τόδ' ὑπὸ γῆν δι' ἄδου σκότος A. — δ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος sagaciter correxit Nauck. ὑπὸ γῆς praeiverat Osann. τερπνὸν τὸ φῶς μοι· τὸ δ' ὑπὸ γῆν ἄδου σκότος Munro. Ipse malim τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆς ἄδου σκότος. Cf. 534. τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν. 2. οὐδ' εἰς ὄνειρον] Not even in a dream. Positum propter numeros pro οὐδ' ἐν ὄνειρῳ. οὐδ' εἰς ἀνθρώπους μολεῖν] Haec mendosa sunt. ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Nauck. Ipse propono ἡδὺς ἀνθρώποις βλέπειν (ἰδεῖν, ὁρᾶν). μολεῖν] Malim βλέπειν. 4. αὐτο A. Ἄιδην scripserit Nauck. Nescio an recte. Fort. αὐτόν (τὸν σκότον).

534. τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν] τὸ δὲ κάτω σκότος στέγει (F. G. Schmidt.) aut κρύπτει σκότος exspectabat Nauck. Sed cf. 533, 1. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἄιδου σκότος etc. Cf. Eur. Herc. 563. τοῦ κάτω σκότους. Mihi vitiosum videtur κακόν, pro quo requiritur verbum aliquod.

535. τύχη] τύχην al. Fort. τέκνον.

536. Cf. Med. 412. δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Hel. 712. ὥς τάχιστα libri. ὥς τάχα Grot. ὥς ταχὺ melius Mein. διὰ τάχους malit Nauck.

537. V. 2. κάρηνα πυρσαῖς] κάρηνα vix sanum. Qu. κάρηνον ὠμαῖς, aut κάρη — — πυρσαῖς γένναι] Cf. Phoen. 32. Hec. 1265. κύων γενήσεται πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

542. V. 1. λευκός ἄργυρος] Cf. Eur. 1007. λευκοὺς λίθους χέοντες αὐχοῦσιν μέγα. 2. καὶ ἀρετὴ Philod. Stob. καὶ ἡ

ἀρετὴ Clem. χ' ἡ ἀρετὴ Or. Modo ἀρετὴ modo ἡ ἀρετὴ dicebant tragici.

543. V. 1. τυραννίς] τύχη τις Mein. τέκνα καὶ] τελοῦσα καὶ Mon. 369. Veram scripturam κεδνή 'στιν esse suspicor. Cf. v. 4. ἀλόχου τε κεδνῆς. De uxore bona tantum agitur. 5. ἡ κρεῖσσόν ἐστιν S. κράτιστόν ἐστιν Musgr. κρεῖσσον τόδ' ἐστὶν Flx. γυνὴ ἐστὶ κρεῖσσον Dobr.

544. ἄλλως] Fort. κακῶν. Cf. Fr. 808. γυνὴ τε πάντων ἀγριώτατον κακόν (κακῶν?).

545. V. 1. πέφυκεν ἀνδρὸς] πέφυκε τὰνδρὸς recte Cobet. 2. τὸν ξινόνθ' ὑπερφρονεῖ] Cf. Aesch. Pers. 825. ὑπερφρονησας τὸν παρόντα δαίμονα. Cum genitivo Bacch. 1324. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ.

546. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος libri. πᾶσα κακίων ἀλόχου γὰρ. ἔφν (vel γαμέτου) Mein. Qu. πᾶσα κακίων ἄλοχος τὰνδρὸς. Idem proponit M. Seyffert.

547. V. 2. οἱ δὲ τῶν καλῶν] Qu. οἱ δὲ γ' αὖ καλῶν.

548. V. 1. οὐδέν τι libri. νοῦν· τί optime Elmsl. παῖ· τί Cobet. 2. δταν τις μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχη (ἔχει) libri. δταν τις μὴ φρένας — Gesner. Nauck. δταν μὴ τὰς — Pierson. Malim δταν τις τὰ φρένας μὴ 'χη καλὰς. Cf. 212, 2. Hel. 732. τὰς φρένας τ' ἔχειν κακάς.

549. ἡμᾶρ (ἔν) τοι bene Nauck. ἡμέρα τοι ed. ἡμάρ τοι A. ἡμάρ τοι (sic) M.

550. V. 1. χάρις libri. χαρὰ Enger. Nauck. Correctio non necessaria. Legorim ἡ 'κ τῶν ἀέλπτων γὰρ (vel δὴ) χάρις μείζων βροτοῖς (vel βροτοῖς δει) | φανεῖσα —. 2. φανεῖσα] σαίνει τε Kock. σαίνουσα Munro. τέρπουσα Cobet. Hunc versum ut ineptum damnant Herwerden et Nauck. Utique ferri nequit μᾶλλον post μείζων positum.

551. V. 2. ἀπώλεσ'] διώλεσ' Naber.

552. V. 2. ἄτολμον] ἄτολμόν τ' Porson. κάμαθῇ fort. A. sec. Grot. κ' ἐμμανῇ M. κεῦμενῇ A. pr. m. (κέμμανῇ corr.) teste Meklero.

553. Cf. Soph. 592, 1. μὴ σπεῖρ' ἐς ἄλλους τὸν παρόντα δαίμονα.

555. V. 1. οὐ λαθροδῆκται γ' εἶσ' ὅπως κύνες θεοὶ Blomf. οὐκ εἰσὶ δῆκται δῆθ' ὅπως κύνες θεοὶ conj. Nauck., quum λαθροδῆκτης Atticis ignotum sit. Qu. οὐ γάρ τι δῆκται γ' ὥσπερ οἱ κύνες θεοὶ, vel οὐ λαθροδῆκται γ' (vel δ') ὥστε κύνες εἶσ' οἱ θεοὶ.

2. γὰρ Fort. γε. κατὰ σκότους libri. διὰ σκότου F. G. Schmidt. Nauck. Recte, opinor.

557. Cf. Men. 417 a. τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει. Monost. 489.

558. V. 2. αἷμα συγγενὲς φυχῶν] Cf. 559, 1. πατὴρ αἷμ' ἐμωρησάμην. Eur. Suppl. 148. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων

χθονός. φνγών] φντὸν schol. Arist. ed. Expectabam φεύγων, ut in Suppl. 148. 4. ὤκησεν Ἄργος] Qu. ὤκισε μὲν Ἄργος.

5. συνῆψε γένναν] συνῆψε κῆδος Valck. συνῆψεν εὐνήν conj. Nauck. Qu. ἔσπειρε (aut ἐφύτευσε, ἔφυσε) γένναν.

559. V. 2. ἐφηβήσασι] ἐφ' ἥβης παισὶ Madvig. Qu. ἐφήβοις παισὶ. καὶ τῶν δολολότων libri. τῶν δλωλότων Grot. τῶν δλωλότων | παισὶν Herm.

563. V. 2. λέξαι] Malim κλαῦσαι, ut apud Galenum. Cf. etiam Aesch. Prom. 637. ὥς τἀποκλαῦσαι ἀποδύρασθαι τύχας. Soph. El. 1122. ξὺν τῇδε κλαύσω ἀποδύρωμαι σποδῶ. ἀποκλαύσασθαι] Malim ἀποδύρασθαι, ut apud Galenum et in Aeschyli ac Sophoclis locis allatis. πάλιν libri. Quod ferri non potest. πάθη Gen-nadius, prob. Nauck. Leg. πάθη, κακὰ, aut τύχας.

564. V. 2. ἄγαν κρατοῦντες] Fortasse non sanum, ut mox ἔδρασαν πάντ'.

567. V. 2. σκοπῶν] παλεύων conj. Nauck. ἐπισπῶν Hartung. Leg. διώκων (cf. v. γνωμιδιώκτης), vel διαθρῶν. 3. τὴν δόξαν] Suspectum. Qu. σίδηρον. μεθίστησιν libri. μεθήσιν Herw. Nauck. Fort. — ἐφελκει (med.) καὶ μεθίεσαι πάλιν.

570. ἀκρίζων (ποσὶν) probabiliter conjicit Mein. Cf. Suppl. 988. πέτρων, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει.

571. V. 2. ἐστὶ γίγνεσθαι τέκνα] Qu. ἐστὶν ἐκγεννᾶν τέκνα.

6. ἐχθίστη] αἰσχίστη Bergk. Recte, opinor. 7. κακὸν μέγα] Verba aperte mendosa. Corrigo φοβούμενον. Quod si forte sincerum est κακὸν μέγα, colon post μέγα ponendum erit. 8. τὸν φύσαντα μὴ] τὸν φύσαντε μὴ conj. Nauck. τοὺς φύσαντας, ἦν F. G. Schmidt. Cum hac ecloga cf. 908, 6.

572. V. 1. ἔνεστι libri. ἔν ἐστι Erfurdt. Nauck. τουτὶ] τόδε al. βροτῶ conj. Nauck. ἀνδρὶ πρῶτον εἰδέναι Enger. πᾶσι πρῶτον εἰδέναι O. Hense. Qu. τόδε, vel βροτοῖς, vel ἐν τοῦτο πάντων πρῶτον εἰδέναι χρεῶν (πρέπει). 2. τὰ συμπίπτοντα] Malim τὰ προσπίπτοντα. Sed fortasse nil temere mutandum. Cf. Hec. 846. θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει. Fr. 956. καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ. 981, 3.

573. V. 2. θνητοῖς] θρήνων τ' Burges. Nihil opus. 4. ἔλυσε] ἔπαυσε malit Nauck. Cf. vν. λυσανίας, παυσίλυπος, etc.

574. Cf. 811. τὰφανῇ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλλίσκεται.

575. V. 3. Cf. Adesp. 550. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

578. V. 1. τὰ τῆς γε λήθης] Malim καὶ τῆς γε λήθης. 2. ἄφωνα καὶ φωνοῦντα libri. καὶ φωνήντα bene Hemst. ἄφωνα φωνήντα Nauck. συλλαβὰς τιθεῖς] Leg. συλλαβὰς τε θεῖς. Ita etiam Hemst. 3. ἐξηῦρον — εἰδέναι] Cf. Eur. 90. ἐξηῦρες λαβεῖν. Criti. 1, 13. γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν. 4. οὐ παρόντα] Leg. ἀνδρ' ἀπόντα. 6. παισὶν τ' ἀποθνήσκοντα] Leg. παισὶν τε

τὸν θνήσκοντα. Ita etiam Wecklein. παισὶν τε τὸν τεκόντα Mekler. παισὶν τ' ἄπωθεν ὄντα [quidni οὔσαι?] Munro. παισὶν τε κατθανόντα conj. Nauck. 7. γράψαντας εἰπεῖν libri. γράψαντα λέειν recte Scal. γράψαντα νεῖμαι Enger. τὸν λαβόντα] τὸν λαχόντα recte Enger. 8. α' δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἄνθρωποις κακὰ libri. οὐ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἄνθρωποι πέρι Enger. (Recte, opinor, nisi quod malim ὦν δ' —.) κακὰ] σάφα Hemst. κακῆν Heath. κακὰ vitiosum habet Nauck.

579. De constructione cf. Eur. 1080, 3. λαβὼν δὲ πῆραν μεταμέλεια λαμβάνει.

580. V. 1. πᾶσιν αἱ τύχαι] πᾶσι χρήματα al. παντοίαν τύχαι Matth. Corr. παντοίας τύχαι. 2. μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε libri. Qu. μορφᾶς ἔχουσαι συντρέχουσ' —. εἰς ἓν τόδε] εἰς χρήματα al. Quod glossema est. 3. τούτου] τούτων al. Qu. βροτοὶ aut θνητοί. Ita etiam Herwerden.

581. V. 1. γενοίμεθα] γενοίατο recte Mein.

583. V. 2. ἐστὶν αὐτοῦ Orion. ἐστὶ, τούτου recte Mekler. Nauck.

584. V. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὅσιον probabiliter Mein. prob. Nauck. Offendo nonnihil in συλλαβών.

586. V. 1. οὐ σὸν libri meliores. Θύσαν (?) Nauck. Qu. καὶ τάν.

2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν bene Nauck. 4. τυμπάνων (ἐπ') Mein. Nauck. Malim τυμπάνων (ἐπ'). ἰάκχοις libri. ἰαχαῖς Barnes. Nauck. Latet, ni fallor, participium aliquid. Qu. τυμπάνων ὑπο (aut μέτα) παίζων (i. e. χορεύων).

587. κώπην χρυσόκολλον] Cf. Soph. 348, 3. χρυσόκολλα — ἐκπώματα. Eur. Hec. 543. ἀμφίχρυσον (ἀμφιχρύσου?) φάσγανον κώπης λαβών.

588. V. 3. ἀηδόνα μουσᾶν] ἀηδόνα μουσαν Wecklein. prob. Nauck.

591. V. 3. κεδνῇ πρὸς λέχος ed. κεδνὸν ἐς λέχος Dobr. et (εἰς) Nauck. Malim κοινὸν εἰς λέχος.

594. V. 1. χρόνος περὶ γ'] περίξ χρόνος Mein. Recte, opinor.

2. πλήρης] πηγῆς Wecklein. πρηγῆς F. G. Schmidt. Qu. πλήρη.

3. δίδυμοι] Malim δίδυμαι. 4. ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς] Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Arist. Ran. 1352. δ' δ' ἀνέπτατ' — κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς. 5. τηροῦσι Clem. φρουρῶν Schol. Arist. φρουροῦσι Herwerden.

596. Cf. Soph. Fr. 448. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

597. V. 1. ἐστι libri. δὲ Trinc. ἀσφαλέστερος] ἀσφαλέστερον Herw. 3. 4. ῥήτωρ — λόγοις] ῥήτωρ — λόγος Mein. λόγος — ῥήτωρ Cobet. Nauck. Vereor ut recte. Vulgata mihi longe praeferenda videtur. 4. ταράσσων libri. σπαράσσων Valck. Nauck. Librorum lectio praeferenda.

598. V. 1. *ὁ πρῶτος ἐλπὼν*] Haec vix sana esse possunt, quum eadem sententia mox sequatur *δοτις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Aliud quid latere videtur. 2. *ἔρριπεν*] Vix sanum. Idem sentit Nauck. Fort. *ἐχρήσαθ'*. 3. *ὡς τοῖσιν*] *πᾶσιν γὰρ* Mon. 462. *εὖ φρονοῦσι*] Fort. *εὖ ποιοῦσι* aut *ἐκπονοῦσι*.

601. Fort. *Μήδεια πλάζει* —, vel *Μήδει' ἀνασσα δώμασιν τυραννικοῖς* | (*πλάζει*).

603. V. 2. *ῥταν*] *ἔστ' ἄν* Herwerden. prob. Nauck.

605. V. 1. *ἔσχατον*] Malim *ἔσχάτως*. Idem suadent Nauck. et Munro. Pro *δὴ* fort. *δέ*. 3. *πόλεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κατανεῖν* (*κατθανεῖν* S. pr.) *χρεῶν* conj. Nauck. Qu. *φίλους τε πορθεῖν καὶ φίλους κατακατανεῖν* | *χρεῶν*· *φόβος γὰρ ἔστι* —. Ante h. v. quaedam excidisse suspicatur Gomperz. *φίλους τε* —] Qu. *φίλους γε*. 4. *πλεῖστος*] *ἐπεὶ* Pflugk. Qu. *δῶν*, vel *δπου*, vel *περὶ ὧν*. *κατακατανεῖν* ex *κατθανεῖν* corr. S. pr. m.

606. V. 1. *τὰ θεῶν*] *τὰ τῶν θεῶν* al. *τὰκ θεῶν* Mein. Recte se habet *τὰ θεῶν*. *ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δέ*] *ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δέ* conj. Nauck. Qu. *ἄδικα, τὰνθρώπεια δέ* —. 2. *κακοῖς νοσοῦντα*] *κακῶς* — malit Nauck. Non assentior.

607. *χρήματα*] *λήμματα* F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor.

608. V. 1. *ὡς φίλοι φίλων*] *ὄφελος οἱ φίλοι* parum feliciter F. G. Schmidt. *δεινοῖσι μέμνηται φίλων* conj. Nauck. Qu. — *δεινοῖσι φαίνονται φίλοι*, aut *δεινοῖσιν εὐμενεῖς φίλοι*. 3. *δι' αὐτοῦς*] *δι' αὐτῶν* malit Nauck. Correctio non necessaria.

610. *λόγους ἔχεις*] *λόγους ἐρεῖς* Munro.

611. *ἀντεμμάσασθαι*] *ἀντεμμάξασθαι* (aut *ἀνταμμ.*) conj. Nauck. Qu. *ἀντιμάξασθαι*.

617. V. 1. *οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι*] Qu. *οὐκ ἔστ' ἐν ἀνθρώποισι*.

2. *δῶμα*] *χῶμα* Mein. Nauck. Dind. *δῶμα* tuetur Munro, coll. Thuc. II. 17. *εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν*. Eur. Andr. 593. *ἄκληστα δώματα*. 3. *κρύψας ἄν εἴη* aut *κρύψασαν ἄν εἴη* libri. *κρύπτειν ἄν, κἂν ἢ σοφὸς* optime G. C. Lewis. Mein. *κρύψας ἄν ὀφθείη σοφὸς* Enger. Fort. *κρύψας ἄν εὐγενὴς πέλοι*. Cf. Fr. 362, 17. *κἂν ἢ σοφὸς τις*.

618. V. 1. *οὐδὲν οὐδαμοῦ*] Fort. *οὐδὲν ὠφελεῖν* (et *βροτοὺς* pro *βροτοῖς*). Cf. 1052, 2. Herc. 841. *ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ, | τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα*. *βροτοῖς*] Malim *βροτῶν*. 2. *ὅν γ'*] *γ' om. A.* Recte se habet *ὅν γ'*. *γράφει* libri. *γραφήν* solenter Mein. Nauck. *θεός*] *χρόνος* F. G. Schmidt. prob. Nauck. Fortasse recte.

619. V. 3. *τε* Stob. γὰρ Mon. 169. Leg. *δέ*. *κρατεῖ*] I. e. *κρείσσειν ἔστί*.

620. V. 1. *αἶ τε παρὰ θρόνον*] Qu. *αἶ παρὰ τὸν θρόνον*. Scribendum saltem *αἶτε*.

621. V. 1. τὰ δ' ἐνθεν] Leg. τὰ δ' ἐνθένδ'. Ita etiam Herwerden.

623. V. 2. πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις; libri. ἦ τις pro ἦτις Herm. Qu. κλύει τις; ἦ τις ἐν δόμοις;

625. οὐ τὸν σὸν ἔκταν] τὸν σὸν κατέκταν παῖδα (ut legitur apud Etym. M. et Etym. Gud.) conj. Nauck. πολέμιόν γε μήν] πολέμιον δ' ἐμὸν Gomperz. πολέμιόν γ' ἐμὸν (aut ἐλὼν) F. G. Schmidt. Nil mutandum.

626. V. 1. δῆμω — κράτος] Cf. Phoen. 712. εἰς θεοὺς χρὴ ταῖν' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. Cf. 806, 2. οὔ ποτ' — παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθῆναι κράτη (κράτος?). πᾶν — κράτος] Cf. Soph. Phil. 142.

ἀναρτήσης] I. q. ἀναθῆς. 2. κακώσης] κολούσης conj. Nauck. Recte. Cf. v. 6. et 92, 2. ὅστις — δῆμον κολουεῖ χρήμασιν γανρούμενος. 3. πιστὸν] χρηστὸν Mein. 4. μείζον libri. μείζον' recte Badham. Nauck. Cf. 1029, 5. τοσῶδε μείζων αὔξεται. Iph. A. 572. μείζω πόλιν αὔξει. 5. λαμπρὸς] χαλεπὸς F. G. Schmidt.

6. αὐτοῦ libri. ἄστοῦ recte Pierson. Nauck.

627. V. 1. μελεγγραφεῖς] μελαγγραφεῖς recte Bergk. Altera forma contra analogiam peccat. 2. πολλῶν] πολίων (i. q. γερόντων, παλαιῶν) malit Nauck.

628. κνισᾷ τ' ἀγνιδίς addidisse tragicum probabiliter suspicatur Nauck., coll. Arist. Av. 1232.

629. (πίμπρη τε) καὶ bene conjicit Mein.

630. οὐ γὰρ οὐκέτ' V. γὰρ οὐκέτ' R. οὐκέτ' Barnes. Nauck. Recte, opinor. Fort. οὐ γάρ. Ἀργόλας] Cf. Rhés. 41. Ἀργόλας στρατός.

631. V. 2. Cf. Adesp. 418, 6. ὑμνεῖτο δ' αἰσχροῦς — οὐ προσφθά.

3. ἀχεῖ μέλος] Cf. Tro. 516. μέλος εἰς Τροίαν λαλήσω (?).

634. V. 2. τὸ συμφέρον] Cf. Adesp. 119, 2.

635. V. 1. οἱ τὰς τέχνας ἀσκοῦντες (pro δ' ἔχοντες) conj. Nauck. Aliud quid latere videtur. Fort. οἱ δ' ἀξίωμ' ἔχοντες.

2. τῆς φανλότητος] I. e. τῶν φανύλων, τῶν ἰδιωτῶν. Cf. 641, 2. τε γὰρ libri. καὶ γὰρ Musgr. τό τε γὰρ conj. Wagner. ἐν κοινῷ] ἐν μέσῳ Herw. prob. Nauck.

636. V. 2. ὄρῳ γ'] ὄρῳ recte Dobr. Cf. ad v. 3. κυματοφθόρον] Per fluctus vagantem. Cf. v. 5. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις.

3. χερσεύει] χερσεύειν Dobr. Nauck. In terra versari. Cf. Soph. 299. χερσεύει. Alio sensu χερσεύειν (to lie waste, uncultivated) Xen. Oecon. 5, 17. 16, 5. μύρος] δοκῶ Herw. Malim δόκει (consider) propter ὄρῳ v. 2. Cf. 641, 1. Tentabam etiam ὄρῳ et χρεῶν. Post ἀλκαιοτὸν plene pungendum est.

639. V. 1. γὰρ] δ' al. om. al. ἄρ' Valck. γ' ἂν recte Matth. ἂν Cobet. οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος] οἴκῳ σῷ — Valck. οἴκων σῶν — Cobet. Qu. σῷ τόδ' ἂν βαίη τέλος. Cf. Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν (τὸ Πασίον?);

640. V. 1. ἄνθρωποι δὲ λείπονται φρενῶν F. G. Schmidt.
2. πέμπωσιν] Qu. ποιῶσιν. 3. συγγενὲς Clem. δυστυχὲς Stob.
Quod proculdubio praeferendum.

642. V. 1. οὐ γὰρ] οὐκ ἄρα conj. Nauck. οὐτᾶρα (sic) Cobet.
Scrib. οὐ τᾶρα aut οὐτᾶρα (ut ἤτᾶρα 645, 5.). 2. ἔχει] Malim
φέρει. 3. φέρει] Hic malim ἔχει. Sedes permutarunt verba
φέρει et ἔχει. Ejusdem sententiae est Nauck.

643. βαρὺ τὸ] βαρὺ τι conj. Wagner. ἡ βαρὺ Cobet. Cf.
Aesch. 392. οἷσις] Corrigo αὔξεισις. Cf. Theodect. 18, 2. γυίων
αὔξεισιν Eur. Fr. 362, 28. καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν ἐν
πόλει. 1132, 25. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν (?) ὑψημέρους.

644. V. 2. τῶν ἀμεινόνων libri. τὰς ἀμεινόνων Cobet. Nauck.
Vereor ut recte. Cf. ad v. 3. τῶν κακῶν recte libri. τὴν κακῶν
Cobet. Nauck. (Ut in Eur. 506, 5. τὰς βροτῶν ἀμαρτίας.) Cf.
ad v. 2. Fr. 738, 2. τῶν κακῶν ἐξουσία. 508, 2. βουλαὶ — τῶν
γεραιτέρων. ἔχοντας libri. ἐχόντων Cobet. Nauck. ed. I. ἔχοντας
tuetur Nauck. ed. II.

645. V. 1. δοκεῖς, δοκεῖ, aut δόκει libri. δόκει vulg. Nauck.
Vera lectio est δοκεῖς (interrogative). 4. ἡ παισὶν] Malim ἡ
τοῖσιν cum Valck. ἡ καὶ σὺν Boissonad. In fine versus interro-
gandum. Cf. ad v. 1. 5. ἡ τᾶρα libri. ἤτᾶρα (i. e. ἤτοι ἄρα)
bene Nauck. 6. ἡ libri. εἰ Valck. οἱ Usener. Recte se habet ἡ.
τάπεικῃ] Mendosum. Qu. τᾶδ' ἔργα (aut εἰκῇ).

647. V. 1. ἀξίος] ἀξίως bene Kuster. 2. κέκλησαι] Malim
κεκλήσει.

648. δόμων] Suspectum habet F. G. Schmidt.

650. ψεύδουσι καὶ ἄλογοι libri. ψεύδουσι καὶ λόγοι Dind.
Nauck. ψεύδουσιν ἄλογοι Matth. Gaisf. Mein. ψεύδουσιν εὐλογοί
(i. e. speciosae) recte R. Prinz.

652. ὦ παῖδες] οἱ παῖδες F. G. Schmidt. Recte. Cf. 103.
δεινόν τι τέκνον φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις.

653. εἶναι ἄρα καὶ L. εἶναι χρῆν recte Nauck.

656. V. 1. δη-σ (τ supr. η et a supr. σ) cod. S. παίσασα
conj. Nauck. Malim δήσασα. 2. (φρέατος ἐς) κενθμῶνα conj.
Nauck. (ἄβυσσον ἐς) κενθμῶνα Gomperz. Fort. (ἀγῶνος ἐς) κενθμῶνα.
πηγαῖον ὕδωρ] Cf. Alc. 99. πηγαῖον χέρονιβα. El. 108. πηγαῖον
ἄχθος. Rhes. 929. πηγαίαις κόραις.

657. V. 1. συντιθεῖς ψέγει λόγῳ (ψέγει ex ψόγῳ corr. S. pr. m.)
libri. Qu. ἐν λόγῳ συνθεῖς ψέγει. 2. γυναικας ἐξῆς] Fort. λόγῳ
γυναικας (et συντιθεῖς ἐν ψέγει in v. 1.).

658. Εὐβοῖδα] Scrib. Εὐβοῖδα.

659. V. 1. βίου] Fort. βροτοῖς. 4. κεκλήσθαι] καλεῖσθαι al.
πατὴρ Stob. πάτωρ Dind. δόμοις] δόμων et δ' ὁμῶς al.
7. βροτῶν] λαβεῖν Mein. Qu. μόνον. 10. εὐκλείας ἔχειν]
εὐκλεᾶ λαχεῖν L. Sternbach. prob. Nauck.

660. ἡμᾶς (αὐτὸν) Pierson. ἡμᾶς (δοτις) W. van Dam. Nauck. Vera videtur prior correctio, *ἐξαιρήσεται* sensu τοῦ ἀφαιρήσεται posito. Cf. Alc. 848. Her. 977. Med. 793.

662. V. 1. Cf. 1040, 2. λαμπρῶ τε πλούτῳ καὶ γένει γανροῦμενον.

663. V. 1. Cf. 715, 2. Menand. 263. ποιητὴν δ' ἄρα] Malim ποιητὴν ἄρα.

666. V. 1. λέγων] Fort. ποτ' ἂν vel ψέγων, vel λέγειν — ἐξείροι (pro ἐξείτοι). 2. Cf. Carcin. 3. τί χρὴ γυναικας ἐξειπεῖν κακόν;

668. V. 2. ἀλγύνει] ἀλφάνει Const. Matthiae. Malim ὠφελεί.

669. V. 2. φρουρεῖται (πόρος) recte Mein. 3. βροτοστόνῳ] Leg. βαρυστόνῳ. Ita etiam Dind. βρέμει] βρέμων Mein.

670. V. 5. πέδαισιν] Leg. πόρκουσιν. Cf. Plat. Soph. 220 C. βρόχους καὶ πόρκους. Plut. Mor. 730 C.

671. V. 1. πορφυροῦς] πορφυρεὺς Herm. πορφυρέως Lobeck. πορφυρέων (trissyll.?) Mein. Deinde θαλάσσιος abesse malit Nauck. De voce πορφυρεὺς cf. Herod. IV. 151. Aelian. N. A. VII. 34. Lucian. Tox. 18. Cf. v. πορκεύς.

672. V. 2. ὦν εἶην ἐγὼ] ὦδ' εἶην ἐρῶν F. G. Schmidt.

673. V. 1. γέ σ' Suid. σε Etym. Flor. σέ τ' Cobet. Nauck.

2. (ἐλθόντα) τόν τε Valck. (σωθέντα) τόν τε bene supplet Cobet.

674. λόγους (ἐλίσσω) probabiliter supplet Matthiae.

675. V. 1. ἄξιη libri. Malim ἔξεις (you will get). 2. δὲ vulg. δ' ἦν recte Wagner. Nauck. 4. τὰς libri. τὸν recte Cobet. δταν] Malim ἐάν.

676. V. 2. ὑπερτείνεις] ὑπερτενεῖς Mein. Fort. ὑπερτείνει, sed de sententia non constat. Cf. Aesch. 128. χαλκὸν — ἀσιπὸς ὑπερτενῆ. 2. παιδός] Fort. πόρης.

680. ἀμαρτεῖν] ὁμαρτεῖν Wecklein. prob. Nauck.

682. V. 2. δαμάζεται] I. q. δάμνεται (Eur. 27, 5.). Cf. Hipp. 231. πῶλους Ἐνέτας δαμαζομένα. 3. κρυμὸς] Cf. Soph. 466. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου. γυμνάζει] χειμάζει Ruhnken. Cf. Aesch. Prom. 563. χολῆς] χολῇ Valck. Latet forsan epithetum aliquid. Qu. πολὺς aut πικρός.

683. συγκρούπουσιν] Fort. ἐπικρούπουσιν. Sed cf. Iph. T. 1052. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούσαι τάδε. Her. 721. συγκρούπων δέμας (sc. ἐν τοῖς ὄπλοις).

684. V. 1. τῶν βροτείων] Sc. πραγμάτων. Sic τὰ θνητὰ, τὰ ἀνθρώπεια, τὰ θεῖα, etc. Fort. φεῦ, τῶν βροτῶν ὡς εἰς ἀνώμαλοι τύχαι. Cf. 211, 1. φεῦ φεῦ, βροτείων (βρότεια al.) πημάτων δοσαι τύχαι. 262. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν.

3. Post θεοὺς delenda virgula. 5. οὕτω δικαίως] Mendosum. δντως δικαίων (φροντίδων) Weckl. σὺν τῷ δικαίῳ recte Gesner. ζῶσιν] Participii dativus.

685. ζεύγλας] Cf. 285, 10. ὑπ' αἴτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσών.
Med. 479. ταύρων — ζεύγλαισι. Hel. 1552. Hesych. ζυγοί (l. ζυγά)
ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ.

687. V. 2. Connecte κάτω γῆς.

688. Distingue sic, ἥμισα φαῦλος ἀλλὰ, πᾶν τοῦναντίον, | τὸ
σχῆμα etc. 2. πρόσχημα vulg. τὸ σχῆμα optime Herwerden.

3. εὐογκος] Cf. Adesp. 546, 5. Mendosum. Requiritur vox
superbus significans.

689. V. 1. οὐδεις δ' ἐς οἴκους] οὐδεις δὲ δούλους Maehly,
ingeniose quidem sed vereor ut recte. δεσπότης] δεσπότης
recte Musgr. et Maehly. 4. λέοντος — πρὸς ἐμβολήν] Like a
lion looking to attack a bull.

690. V. 1. τὸ ἦθος αὐτοῦ σου κατηγορῶ ed. τό γ' εἶδος αὐτό
σου κατηγορεῖ Elmsl. Qu. τὸ σὸν γὰρ εἶδος αὐτό σου κατηγορεῖ
(vel potius κατηγορεῖ). 2. ὥς εἴης ἄν] ὥς ἄν εἴης libri (ut vide-
tur). ὥς εἴης τις Cobet.

691. V. 1. κλίθητι] κλίνηθι recte Herwerden. Eadem verba
Adesp. 418, 1.

692. V. 1. ἐνδικος] σύνδικος vel σύμμαχος V. Jernstedt. prob.
Nauck. Recte. Cf. Lucilii locum allatum, 'contra defensorem
hominum moremque bonorum? Ipse tentabam olim ἦν φίλος,
vel εὐμενής. 2. μέγιστος πολέμιος] μέγιστον πολέμιος frustra
M. Seyffert. Cf. 933. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν. Soph. Phil. 586.
φίλος μέγιστος.

693. V. 1. τύλον (i. e. τὸ αἰδοῖον) pro ξύλον παρφοδοῦντα ali-
quem posuisse suspicor.

696. V. 2. πέτρων] Imo πέτραν. Cf. Aesch. Fr. 342. δέσποινα
νύμφη, δυσχίμων δρῶν ἄναξ. 3. εὐχομαι γένος] Qu. εὐχομαι
γεγώς. Idem suadet Lobeck., sed cf. Aesch. Suppl. 274. Ἀργεῖαι
γένος | ἐξευχόμεσθα. ἐνθεν εὐχομαι γένος] Cf. 1064, 6. οὐ δ'
ἄν εἰς ἀνῆρ | γυναικὸς αὐδήσειεν (l. αὐχήσειεν).

697. V. 2. ἀλκτῆρια τύχης] ἀλκτῆρια ψύχους probabiliter Dobr.
Ipse tentabam ἀλκτῆρι' ὄμβρου (vel ἀνέμων).

698. V. 1. εἶναι τήμερον] Fortasse ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ dixerat
Euripides.

702. τόλμ' αἰ] τόλμης αἰ al. τόλμα σὺ Nauck. Qu. τολμητέον.
τραχὺν νέμωσιν (νέμωσι al.) libri. τραχὺν νείμωσιν Both. Nauck.
Elegiaci poetae versum subesse suspicantur Mein. et Bergk.

704. V. 1. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν —] Interpunge sic, οἶδ' ἄνδρα
Μυσὸν —. Subaudiendum λέγεις. Cf. ad Arist. Ach. 430. Deinde
Τήλεφόν (τιν') suppleverit Nauck. In fine versus (ξένος δ' ὀδὲ)
probabiliter addit Nauck. 2. Μυσὸς (γεγώς) Weckl. Nauck.

3. πῶς (τοῖς Ἀχαιοῖς) commode supplet Wecklein.

707. καλῶς ἔχοιμι libri. εὖ σοι γένοιτο Athen. (Cf. Alc. 627.
εὖ σοι γένοιτο. Plat. com. II. 626. εὖ γέ σοι γένοιτο.) καλῶς ἔχοι

μοι Dobr. καλῶς ἔχει μοι conj. Nauck. Quod praefendum videtur. Cf. Adesp. 430, 2. οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

708. Dixerat forsā Euripides ἀλλ' ἐχρῆν τί; εἴπατε.

711. V. 2. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν.

714. V. 1. ὠφελεῖ νόσον] ὠφελεῖ νόσῳ (βαρύν) conj. Nauck. ὠφελεῖ (πρὸς τὴν) νόσον. Leg. ὠφελεῖν νοσοῦντι (ἔχει). 3. ἄλυπος οἰκεῖν] τροφὴν ἐνοικεῖν al. Cf. Adesp. 181. πένητα ναίειν. Qu. ἄλυπος εἶναι.

715. Cf. 664. Menand. 263.

717. μέλλεις] θέλεις recte Valek. με λῆς malit Nauck. Qu. θέλεις, vel σε τῷδε πείθεσθαι χρεῶν, vel τί δ', ὦ τάλας, τί τῷδε πείθεσθαι σε δεῖ;

728. V. 1. πάντ' εὐτυχεῖν libri. πάντων τυχεῖν Conington. Nauck. Malim πάντας λαχεῖν (aut κτανεῖν). Ad rem cf. Aesch. 100. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ | ἀεὶ τὰ λῆστα πάντα τάνθρώπων (l. πάντ' ἀπανθίζειν) σιγρατοῦ. Soph. 657, 2. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ | Ἄρης ἐναίρειν. 657, 4. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται. 2. χαίρει] Fort. χαίρειν, et μισεῖν pro μισεῖ v. 3.

πτώμασιν] An σώμασιν? Sed cf. Adesp. 547, 11. ὄγκου δὲ μεγάλου πτώμα γίγνεται μέγα. ἐσθλῶν δὲ] Fort. ἐσθλῶν γε.

732. δέ τ' δέ γ' Matth. γὰρ F. G. Schmidt, quod praefendum videtur.

733. V. 2. κοινὸν δ'] πάντες δ' conj. Nauck. Recte, opinor. αὐτὸ] Malim τοῦτο. 3. πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν vulg. τὸ γὰρ χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποεῖν optime conj. Nauck. Cf. Adesp. 368. τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν. Eur. Herc. 311. Vulgata nullum idoneum sensum praebet. τὸ γὰρ χρεῶν] τὸ δὲ χρεῶν O. Hense. Utique ferri nequit χρεῶν monosyllabum.

734. V. 1. κἄν —] Imo κῆν —.

735. V. 1. ἐν φόβῳ] Corrigo ὦν πένης αὐτ' ἐν κακοῖς (in rebus adversis). Cf. 739, 3. ἀσθενής] I. e. ταπεινός. 2. λαβὼν] λαχὼν F. G. Schmidt.

736. V. 2. καὶ μνημονεύων] Leg. ὁ —. ὦν ἐχρῆν] Leg. ὡς ἐχρῆν. φίλου] φίλων probabiliter Heath. 3. δάνειον δ'] σπάνιον sagaciter correxit Grotius. 4. κἄν —] Leg. κῆν —.

πλέον κρατεῖ] πλέον σθένει malit Nauck. 6. ἀπόλωλ'] ὀλωλ' malit idem. Sed cf. 734, 1. ἐκ δόμων] ἐκποδὼν F. G. Schmidt. θανῇ] φανῇ idem.

737. ἀτενής] Cf. 65. ἦκω δ' ἀτενής ἀπ' οἴκων.

737 b. V. 2. πρὸς οἴκους] ἐς οἴκους recte conj. Nauck. Cf. Theodect. 13. ὅταν — εἰς δόμους ἄγη.

738. V. 2. τῶν κακῶν ἐξουσία] Noli τῇ κακῶν ἐξουσίᾳ corrigere. Cf. ad 644, 3. παράδειγμ' ἐχόντων τῶν (τὴν Cobet. Nauck.) κακῶν ἐξουσίαν. Soph. Fr. 13. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσία.

739. V. 2. φρόνησιν] Corrigo δόκησιν (i. q. δόξαν, reputation). Idem sentit Meinekius. ἀξιώμα τε] ἀξιώματος Mein. Nihil opus. Cf. Suppl. 424. *δταν πονηρός ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη.* El. 40. *ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ.* Ion. 605. *οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα.* Or. 9. *ἀξίωμ' ἔχων ἴσον.* ἀξίωμα] Angl. reputation. Cf. 405, 3. *τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα (τιμῶσι).* Mosch. 9, 10. 3. *κἂν —*] Scrib. *κἦν —.* *ὦν τυγχάνη]* *ὦν τις τύχη* O. Hense. Recte, ni fallor. *χρηστὸς γεγώς]* *χρηστοῦ γεγώς* Valck. Malim *χρηστών γεγώς.* 4. *ἀναμετρούμενος]* *ἀναμετρούμενον* recte Kock. Leg. *ἀναμετρούμενον δέ πως | τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τέκνα.* Cf. Eur. 563, 1. *τῷ δὲ δυστυχούντι πως | τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν (κακά?).* *δέ πως]* *τέ πως* recte Wecklein. Fort. *τω (τρόπῳ).* Sed cf. ad v. 5. 5. *τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον]* Eadem verba sunt 232, 4. *τρόπῳ]* *τόκους* Kock. Leg. *τέκνα.*

740. V. 2. Qu. *μεγάλων (τ').* Idem suadet O. Hense. 3. *ἐνα δεινὸν]* *κίνδυνον* recte Elmsl. *ὑποστάς]* *ὑπέστη* O. Hense. 4. *ἐπ' τε]* *ἐπιβάς* Hense. *ἐπιὼν* vel *ἐφ' ἐπ' ὧν* conj. Nauck. Fort. *τ' ἐπιβάς.*

5. *ποιμνιά τ' ἄλσῃ]* *ποιμένιά τ' ἄλσῃ* al. Leg. *δάσκιά τ' ἄλσῃ.* Cf. Bacch. 218. *ἐν δασκίοις ὄρεσι.*

743. V. 1. *τὸ δὲ —]* *τοῦ δὲ —* Dobr. *τὸ δ' εὖ* bene conj. Nauck.

744. V. 2. *ὁμῶς]* I. e. aequaliter. Cf. 774, 1.

746. *πλείον]* *πλείον'* recte Nauck. Cf. 886, 2. *μεγάλα δὲ βλέπτειν ταχύς.* et ad Ar. Ran. 1428. *μεγάλα δὲ βλέπτειν ταχύς.*

752. V. 2. *Παρθασόν]* *Παρθασσόν* recte Herwerden. sec. C. I. 2374, 4.

753. *ῥόσον]* *δρόσον* recte Elmsleius. Cf. Andr. 167. *Ἀχελῷον δρόσον.*

754. V. 1. *αἰρόμενος]* *ἰώμενος (ἔμενος al.) libri. (φάρεσιν) αἰρόμενος* Herw. Qu. *(χερσὶν) ἀμεργόμενος.* 2. *ἡδομένῃ]* *ἀδομένῃ* recte Valck. 3. *ἄπληστον ἔχων]* *ἄπληστος ἔων* al.

755. *ἄστρον]* Solem intellige.

757. V. 1. *ἃ γ' οὖν παραινῶ]* Malim *ἃ δ' οὖν παραινῶ.* *μου]* *μοι* bene Valck. 2. *πονεῖ]* *νοσεῖ* F. G. Schmidt. sec. Ciceron. 'Mortalis nemo est quem non attingit dolor | Morbusque.' Post *βροτῶν* plene interpungendum. 3. *θάπτει τε τέκνα]* Leg. *θάπτει τὰ τέκνα.* *χᾶτερ' αὖ* Plut. *χᾶτερα* Stob. *κτᾶται* Plut. *κτᾶσθαι* Stob. *σπείρει* Clem. *νέα* Plut. et Clem. *πάλιν* Stob. 4. *καὶ τὰδ']* *κατὰ δ'* (i. e. *κᾶτα δ'*) Stob. 5. Post *γῆν* interrogandi nota ponenda videtur. 6. *κάρπιμον σάχυν]* Cf. 415, 3. *καρπίμοις — γῆς φυτοῖς.* Cicero vertit 'Tum vita omnibus | Metenda ut fruges: sic jubet necessitas.'

7. *δεῖ]* *χρὴ* malit Nauck. 8. *δεῖ]* *χρὴ* L. a Sybel. Recte, opinor. 9. *δεινόν]* Leg. *φενκτόν.*

759. V. 1. σκοπεῖν] Annon βλέπειν? Cf. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν (βλέπων al.) διαίταν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται. 917, 3. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν | τὴν γῆν τ' ἰδόντας (θ' ὀρώντας?) τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν. 2. τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν] I. e. τῶν τε κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. Cf. 812, 6. 917, 2. 3. πειθῶ] I. q. πίστιν, quod fortasse reponendum. Cf. Adesp. 119, 4. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος. 113. 4. χρεῶν] Vitiosum esse recte judicat Nauck. λόγον requirit Wecklein. Recte, nisi quod praestare λόγους arbitrator. Cf. Iph. A. 830. γυναιξὶ συμβάλειν λόγους.

762. εὐφημα] εὐσημα recte, ut videtur, Valck.

764. V. 1. ἐξαμύλλῃσαι κόραις] Redde, strain (reach up) with your eyes. κόραι libri. κόρας Herm. κόραις recte Musgravius. Verbum ἐξαμύλλασθαι legitur etiam Orest. 38. 431. Hel. 394. 1487. Cycl. 624. 2. γραπτούς] Annon γλυπτούς?

771. V. 1. (Κλυμένη δοθεῖσα) supplet Both. (δάμαρ δοθεῖσα) conj. Nauck. 4. γέιτονες] οὐγγενεῖς F. G. Schmidt. ἐγγενεῖς jure malit Nauck. 5. φαεννὰν aut φαεννὰς libri. φαεννὰς Mein. Nauck. Recte. Cf. Ion. 1516. ἐν φαενναῖς ἥλιον περιπτηχαῖς. Andr. 1087. φαεννὰς ἥλιου διεξόδους. El. 727. φαεννὰς ἄστρων ὁδοῦς. Qu. Ἔω φαεννὴν aut Ἔους φαεννῆς. Cf. Eur. 919, 2. φαεννὸς αἰθῆρ. Adesp. 130, 2. Ceterum cum φαεννὸς confer ἀργεννός (Iph. A. 574.). ἱπποστάσεις] Cf. Aesch. Prom. 653. βουστάσεις.

773. V. 1. μνησθεῖς' olim Hartung. Recte. 2. αἰτοῦ τί χρήσεις] λέγ' εἴ τι χρήσεις bene Rau. ἠνιάσθην θεὸς Hartung. et Herw. εἰνιάσθην θεὸς Rau. 4. κῶμον bene Herm. κόσμον Fritzsch. 12. δόμων] θεῶν Burges. 18. λόγῳ] Malim λόγους. 25. Qu. οἰκτιζόμενα (Iugens). Cf. Iph. T. 486. ὅστις ἔδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται. Tro. 155. οὗς οἰκτίζει δῖον οἰκτος. Suppl. 280. οἰκτῆσαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν. Hel. 1059. γυναικείους ἄν οἰκτισαίμεθα | κουραῖσι καὶ θρήνοισι. 26. πολύθρῳνον] Qu. πολυθρήνοις. 28. ποιμένας] Malim ποιμῶν. Cf. 1083, 6. βοῦσι καὶ ποιμναιοῖν εὐβοιωτῆτην. Soph. 479, 2. ποιμένας — συναγαγόν.

29. ἔχρονται] ἔρχονται aut ἔνται conj. Nauck. 33. παγαῖς — Ὠκεανοῦ] Cf. Soph. 870, 2. Νυκτός τε πηγάς. 42. πρότονον] Cf. Iph. T. 1134. πρότονοι κατὰ προῶραν. Hec. 114. σχεδίας λαίφῃ προτόνοις ἐπερειδομένας. 43. τὰ μὲν οὖν ἐτέρωσι μέρειν πέλει] Fort. ἕτεροῖσι —. 47. Eur. El. 197. ἔξεις εὐαμερίαν. 49. Qu. ἄν δὲ τύχα τι τέκη (φέρῃ) | λυπρὸν (δαινὸν aut πικρὸν) βαρεῖα, φόβον ἔπεμψεν οἴκοις. Cf. Rhes. 728. τύχα βαρεῖα. 731. ὦ συμφορὰ βαρεῖα. El. 731. τύχας βαρείας τὰς ἐμάς. Alc. 406. βαρεῖα συμφορὰ πεπλήγμεθα. 859. Ion. 1375. τὰ τοῦ δαίμονος βαρεῖα.

54. προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι] Similiter Neophr. 1, 1. καὶ γὰρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν | σοῦ. 57. ἐμοῖσιν ἀρχέταις] Cf. El. 1149. ἐμὸς ἀρχέτας. Her. 753. θρόνον ἀρχέταν. 62. ἡσυχίᾳ] Leg. ἄσυν-

χίρα. 63. δειχει cod. pr. m. δειξει sec. m. λέξει probabiliter F. G. Schmidt. 64. ὡς φησί] Leg. ὡς φασί. 70. κηρύσσω θυσίαν (pro δ' δσίαν) βασιλῆϊον probabiliter H. Weil. Cf. Eur. El. 172. τριταίαν καρύσσουσιν θυσίαν. Qu. καρύσσω δὲ δόμων βασιλῆϊων, vel καρύσσω δ' αὐλᾶν βασιλῆϊων. Cf. Bacch. 60. βασιλεία τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε | κτυπεῖτε etc. Or. 1366. Iph. A. 863. Hel. 459. τοῦ δὲ βασιλείου δόμοι; 143. βασιλείους δόμους. 1542. Med. 960.

71. αντωδ' ανθαν cod. αἰτῶ δ' αἶσαν Herm. αἰτῶ δ' αὔξαν melius Duentzer. Vox αὔξη legitur Plat. Resp. 521 E. etc. Qu. τὸν πάντ' ἔλβον, vel ἔλβον τε μέγαν (πολὺν), vel πλείστον τ' ἔλβον.

72. γάμοις] γάμων Wilamowitz.

774. V. 1. οὐδαμῶς libri. οὐχ ὁμῶς Badham. Nauck. Herw. Qu. οὐκ ἴσως. 2. ἀφέντι] ἀφείσαν Bake. Qu. καθέντι, vel καθείσαν. 3. σφαλερός] σφαλερόν probabiliter Herw. Cf. Suppl. 508. σφαλερόν ἡγεμῶν θρασύς. ὑπὼν] ἐπὼν bene Herw. πόλει] πέλει Barnes. Nauck. Fort. ἐπὼν δὲ κἄλλος (ἀστος) οὐ κακόν.

776. V. 1. Cf. Adesp. 295. 462. Hec. 846. δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφοντον libri. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι δ' ἐστὶν ἔμφοντον (vel ἔμφοντον τόδε) Mein. Qu. δεινόν γε τοῖς πλουτοῦσιν ἔμφοντον πέλειν, vel potius — ἐμπεφυκέναι. Cf. Soph. 863. πάντ' ἐμπεφυκε τῷ μακροῦ γήρα κακά. Eur. 834, 1. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει. 2. τοῦτό τ' αἴτιον (ταῖτιον) libri. τοῦδε ταῖτιον Arsenius. τοῦδ' αἴτιον Nauck. τοῦδ' ἐπαίτιον Wecklein. Leg. τοῦδ' ἔστ' αἴτιον. 4. καὶ τῆς τύχης libri. καὶ δυστυχεῖς Halm. κοῦκ ἐυστόχους Munro. Leg. καὶ τῶμαυτά aut καὶ τὰς κόρας.

777. ὡς πανταχοῦ γε] γε om. M. Qu. ὡς πανταχοῦ 'στι.

779. V. 2. Tollenda virgula post ἔχων. 3. κάτω δεοῖσιν P. κάτω διήσει Faber. καταιθαλώσει bene Kock. 6. περοφόρων δχημάτων] Cf. Iph. T. 410. νάϊον ὄχημα. 7. αἰθέρος πτυχάς] Cf. Or. 1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς. Hel. 611. πρὸς αἰθέρος πτυχάς.

9. ἔπνευε] Qu. ἐκέλευε.

781. V. 1. πυρός τ' Rau. πυροῦσ' Herm. Malim πυρός δ'. ἐν νεκρῷ κεραννίου Herwerden. ἐν νεκροῖς κεραννίοις Duentzer. ἐν νεκροῖς θερμαίνεται R. Ellis. Malim ἐν νεκρῷ κεραννίῳ. 2. ζῶσ' ἐξανήσ' bene Herwerden. ἐμφανῇ (καπνοῦ) bene Herm. ἐμφανῇ σποδοῦ R. Ellis. 12. Fort. Ἀπόλλων' ἐν βροτοῖς σ' ὀρθῶς καλεῖ | δοσις etc., vel Ἀπόλλων σ' ἐν βροτοῖς —. 18. νυμφεῖ' αἰίδω bene Wilamowitz. 20. νεόζυγι — πῶλῳ] Cf. 821, 3. νεόζυγα πῶλον. 25. χρυσέων] Malim cum Hermannō χρυσείας. 33. τοῖς κατὰ στόμα] Leg. τοῖς κατὰ στέγας. Ita etiam Rau. 36. Qu. πᾶς τις ἀρχεσθαι φιλεῖ. 46. μέλαιν' ἄησις Blass. μέλαινα λιγνὺς Herm. Cf. Rhes. 417. ψυχρὰν ἄησιν. ἔξωθεν δ' ἐγὼ | προσθεῖς πρόσωπον Weil. 48. ἔνδον αἰθάλου Herm. Cf. Soph. 1027, 2. δταν πυρός γέμοντα θησανρόν σχάση | χρυσωπόν. 49. εσθ cod.

τὸν θνήσκοντα. Ita etiam Wecklein. παισὶν τε τὸν τεκόντα Mekler. παισὶν τ' ἀπωθεν ὄντα [quidni οὐσι?] Munro. παισὶν τε κατθανόντα conj. Nauck. 7. γράψαντας εἰπεῖν libri. γράψαντα λέπειν recte Scal. γράψαντα νεῖμαι Enger. τὸν λαβόντα] τὸν λαχόντα recte Enger. 8. α δ' εἰς ξριν πίπτουσιν ἄνθρωποις κακὰ libri. οὐ δ' εἰς ξριν πίπτουσιν ἄνθρωποι πέρι Enger. (Recte, opinor, nisi quod malim ὦν δ' —.) κακὰ] σάφα Hemst. κακὴν Heath. κακὰ vitiosum habet Nauck.

579. De constructione cf. Eur. 1080, 3. λαβὼν δὲ πείραν μεταμέλεια λαμβάνει.

580. V. 1. πᾶσιν αἱ τύχαι] πᾶσι χρήματα al. παντοίαν τύχαι Matth. Corr. παντοίας τύχαι. 2. μορφήν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἐν τόδε libri. Qu. μορφὰς ἔχουσαι συντρέχουσ' —. εἰς ἐν τόδε] εἰς χρήματα al. Quod glossema est. 3. τούτου] τούτων al. Qu. βροτοὶ aut θνητοί. Ita etiam Herwerden.

581. V. 1. γενοίμεθα] γενοίατο recte Mein.

583. V. 2. ἐστὶν αὐτοῦ Orion. ἐστὶ, τούτου recte Mekler. Nauck.

584. V. 2. τὸ θεῖον] τό θ' ὅσιον probabiliter Mein. prob. Nauck. Offendo nonnihil in συλλαβῶν.

586. V. 1. οὐ σάν libri meliores. Θύσαν (?) Nauck. Qu. καὶ τάν.

2. κομᾶν aut κομᾶνος libri meliores. κόραν bene Nauck. 4. τυμπάνων (ἐπ') Mein. Nauck. Malim τυμπάνων (ἔπ'). ἰάκχοις libri. ἰαχαῖς Barnes. Nauck. Latet, ni fallor, participium aliquid. Qu. τυμπάνων ὑπο (aut μέτα) παλζων (i. e. χορευων).

587. κώπην χρυσόκολλον] Cf. Soph. 348, 3. χρυσόκολλα — ἐκπώματα. Eur. Hec. 543. ἀμφίχρυσον (ἀμφιχρύσου?) φάσανον κώπης λαβών.

588. V. 3. ἀηδόνα μουσαῖν] ἀηδόνα μουσαν Wecklein. prob. Nauck.

591. V. 3. κεδνὴ πρὸς λέχος ed. κεδνὸν ἐς λέχος Dobr. et (εἰς) Nauck. Malim κοινὸν εἰς λέχος.

594. V. 1. χρόνος περὶ γ'] περὶ χρόνος Mein. Recte, opinor.

2. πλήρης] πηγῆς Wecklein. πρηγῆς F. G. Schmidt. Qu. πλήρει.

3. δίδυμοι] Malim δίδυμαι. 4. ὠκυπλάνοις πτερύγων ὀυπαῖς] Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων ὀυπαῖς. Arist. Ran. 1352. δ δ' ἀνέπτατ' — κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς. 5. τηροῦσι Clem. φρουρῶν Schol. Arist. φρουροῦσι Herwerden.

596. Cf. Soph. Fr. 448. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

597. V. 1. ἐστὶ libri. δὲ Trinc. ἀσφαλέστερος] ἀσφαλέστερον Herw. 3. 4. ῥήτωρ — λόγοις] ῥήτωρ — λόγος Mein. λόγος — ῥήτωρ Cobet. Nauck. Vereor ut recte. Vulgata mihi longe praeferenda videtur. 4. ταράσσων libri. σπαράσσων Valck. Nauck. Librorum lectio praeferenda.

598. V. 1. *ὁ πρῶτος εἰπὼν*] Haec vix sana esse possunt, quum eadem sententia mox sequatur *δοτις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Aliud quid latere videtur. 2. *ἔρριπεν*] Vix sanum. Idem sentit Nauck. Fort. *ἐχρήσαθ'*. 3. *ὥς τοῖσιν*] πᾶσιν γάρ Mon. 462. *εὖ φρονοῦσι*] Fort. *εὖ ποιοῦσι* aut *ἐκπονοῦσι*.

601. Fort. *Μήδεια* πλάζει —, vel *Μήδει'* ἄνασσα δώμασιν τυραννικοῖς | (*πλάζει*).

603. V. 2. *διαν*] *ἔστ' ἂν* Herwerden. prob. Nauck.

605. V. 1. *ἔσχατον*] Malim *ἔσχατως*. Idem suadent Nauck. et Munro. Pro *δὴ* fort. *δέ*. 3. *πόλεις τε πορθεῖν καὶ φίλους κατακτενεῖν* (κατακτενεῖν S. pr.) *χρεῶν* conj. Nauck. Qu. *φίλους τε πορθεῖν καὶ φίλους κατακτενεῖν* | *χρεῶν φόβος γάρ ἐστι* —. Ante h. v. quaedam excidisse suspicatur Gomperz. *φίλους τε* —] Qu. *φίλους γε*. 4. *πλεῖστος*] *ἐπεὶ* Pflugk. Qu. *δῶν*, vel *δπου*, vel *περὶ ὧν*. *κατακτενεῖν* ex *κατακτενεῖν* corr. S. pr. m.

606. V. 1. *τὰ θεῶν*] *τὰ τῶν θεῶν* al. *τὰν θεῶν* Mein. Recte se habet *τὰ θεῶν*. *ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δέ*] *ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δέ* conj. Nauck. Qu. *ἄδικα, τὰνθρώπεια δέ* —. 2. *κακοῖς νοσοῦντα*] *κακῶς* — malit Nauck. Non assentior.

607. *χρήματα*] *λήμματα* F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor.

608. V. 1. *ὥς φίλοι φίλων*] *ὄφελος οἱ φίλοι* parum feliciter F. G. Schmidt. *δεινοῖσι μέμνηται φίλων* conj. Nauck. Qu. — *δεινοῖσι φαίνονται φίλοι*, aut *δεινοῖσιν εὐμενεῖς φίλοι*. 3. *δι' αὐτοὺς*] *δι' αὐτῶν* malit Nauck. Correctio non necessaria.

610. *λόγους ἔχεις*] *λόγους ἔρεῖς* Munro.

611. *ἀντεμμάσασθαι*] *ἀντεμμάξασθαι* (aut *ἀνταμμ.*) conj. Nauck. Qu. *ἀντιμάξασθαι*.

617. V. 1. *οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι*] Qu. *οὐκ ἔστ' ἐν ἀνθρώποισι*.

2. *δῶμα*] *χῶμα* Mein. Nauck. Dind. *δῶμα* tuetur Munro, coll. Thuc. II. 17. *εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν*. Eur. Andr. 593. *ἄκκληστα δῶματα*. 3. *κρύψας ἂν εἴη* aut *κρύψασαν ἂν εἴη* libri. *κρύψειεν ἂν, κἂν ἢ σοφὸς* optime G. C. Lewis. Mein. *κρύψας ἂν ὀφείη* *σοφὸς* Enger. Fort. *κρύψας ἂν εὐγενὴς πέλοι*. Cf. Fr. 362, 17. *κἂν ἢ σοφὸς τις*.

618. V. 1. *οὐδὲν οὐδαμοῦ*] Fort. *οὐδὲν ὠφελεῖν* (et *βροτοὺς* pro *βροτοῖς*). Cf. 1052, 2. Herc. 841. *ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ, | τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα*. *βροτοῖς*] Malim *βροτῶν*. 2. *δν γ'*] γ' om. A. Recte se habet *δν γ'*. *γράφει* libri. *γραφήν* solerter Mein. Nauck. *θεός*] *χρόνος* F. G. Schmidt. prob. Nauck. Fortasse recte.

619. V. 3. *τε* Stob. γάρ Mon. 169. Leg. *δέ*. *κρατεῖ*] I. e. *κρείσσειν ἔστί*.

620. V. 1. *αἶ τε παρὰ θρόνον*] Qu. *αἶ παρὰ τὸν θρόνον*. Scribendum saltem *αἶτε*.

σκοπῶν] βλέπων al. Quod recipiendum. Dicebant enim σκοπεῖν (σκοπεῖσθαι) τι, sed βλέπειν (aut ὁρᾶν) εἰς τι. Sic Eur. Fr. 332, 8. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών. Cf. ad Eur. 759. ἡμερεύεται Stob. ἔμπορεύεται Aeschin. ἡμερεύεται Gaisford. Recte, ut videtur. Verbum ἡμερεύειν occurrit Eur. 525, 2. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί. Aesch. Cho. 710. Soph. El. 787. ἔκηλά που — ἡμερεύσομεν (degemus). Xen. Hell. V. 4. 3. Confer v. ὀρθρεύεσθαι. Qu. ἐκπονεῖν φιλεῖ, coll. Eur. 525, 5. ὅστις ἐκπονεῖ | σκληρὰς διαίτας. 8. ἡρώτησα] ἰστόρησα Herw. Qu. ἐζήτησα, ἡξίωσα, vel potius ἐξήλωσα. 9. τοιοῦτος — οἴσπερ] Cf. Eur. 459, 1. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν | ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν. Men. IV. 254. χαλεπὸν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν | ἃ —. Men. 211. τοιαῦτα δυστυχῶ — ἃ — ἔχει. ἔστιν] ἐστὶν ἕκαστος plerique auctores et libri. Unde τοιοῦσδ' ἕκαστος οἴσπερ ἥδεται ξυνῶν conjicit Nauck. Praestat fortasse sic corrigi, τοιοῦτός ἐσθ' ἕκαστος οἴσπερ ἥδεται | ξυνῶν. οἴσπερ] Fort. οἷς τις.

815. εἶπον] Cf. 233. Eur. Suppl. 1170.

816. V. 1. ἀνὰ πτόλιν] Cf. Phoen. 1045. Suppl. 721. Tro. 555. Bacch. 216. Sic κατὰ πτόλιν Andr. 700. Rhes. 711. Fr. 1132.

3. ἃ δαιμόνων ταῖς S. ἀδημονῶν ταῖς Salmas. ἀδημονοῦντα Wyttenb. Nauck. (Vox rara. Cf. Plat. Phaedr. 251 D. Xen. Hell. IV. 4. 3.) ἀναιμένον τε F. G. Schmidt. Aliter F. G. Schmidt, θάνατον ὀρρωδῶν, λέγων, vel θάνατον ὀρρωδῶν ἄγαν. Fort. ἡ δαιμονῶντα. Cf. Aesch. Ch. 566. δαιμονῶ δόμος κακοῖς. 4. ἐκποδῶν ἔχων] ἐμποδῶν ἔχων malit Nauck. Leg. ἐκφυγεῖν θέλων. 6. πέπτωχ' ὁ τλήμων] πέπτωκα τλήμων jure malit Nauck. φιλόδοιο scribit Nauck. sec. Porson. ad Hec. 1090. et Elmsl. ad Med. 946. Cf. Soph. 1007. 8. πόθον libri. ποθοῦσ' recte Grot. ποθεῖτ' Musgr. Nauck. 9. Cf. 916, 1. ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς (θνητῶν?), | ὥς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι etc. 10. τάνθ' αὖτε γὰρ ἴσμεν, τῶν ἐκεῖ δ' ἀπειρία Nauck. ed. II. quem v. ad Soph. Aj. 1372.

819. 4. οἰκήσας] Leg. οἰκήσων. 7. καὶ om. B. δὴ recte Cobet. prob. Nauck. 9. Θάσος] Κάδμος recte Schneidewin.

821. V. 2. διὰ πόνων ἐναυστόλουν] Qu. ἐναυστόλησα διὰ πόνων.

3. Malim cum Nauckio σφαδάζειν (μ') ἦν ἄν. νεόζυγα πῶλον] Cf. 781, 20. νεόζυγι σφ' πῶλον.

822. V. 4. ἡδὺν καὶ ἀπάται aut ἡδὺν καὶ ἀπαντᾶ (ἄπαντα) libri. ἡδὺν κἀπαρδαὶ F. G. Schmidt. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. Adesp. 364, 4. δυσπραξία | ληφθεὶς ἐπαρδός ἐστι τῷ πευρωμένῳ.

824. V. 2. ὦν] ὄν malim cum Nauckio.

827. καὶ μὴν] χορήζων al. om. al. μὲν] Qu. μοι.

828. ἄνδρες] Fort. ἄνδρες.

829. V. 1. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησὶν, οὐκ ἀνάξιον —; Dobr. ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησὶ, τόνδ' οὐκ ἄξιον — O. Hense. Placet

Dobraei ratio, nisi quod post *φησιν* virgulam omiserim. Cf. Adesp. 126, 2. ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σποράς. Theodect. 15, 2. προστάταισι χρωμένῃν ἀναξίοις.

830. ἄμὸς] Qu. οὗτος aut ἐστίν.

832. V. 2. εἰς ταῦτ' ἐπρασσον] Qu. ταῦτ' ἐργ' ἐπρασσον, aut εἰς ταῦτ' ἔτεινον. 3. ἐλ libri. ἢ correxit Nauck. Sed ita οὐδὲν pro μηδὲν requireretur. Et fortasse haec est vera lectio.

833. V. 2. πλὴν δμως] Hoc corruptum esse recte iudicat Nauck. δῆλον ὡς O. Hense. δῆλα δ' ὡς Vitelli. Malim δῆλά γ' ὡς. Qu. πάντως γοῦν.

834. V. 1. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦδ' —] Fort. δμως δ' ἐνεστι τοῦτ' —.

835. V. 1. δοτις] εἴ τις al. τοῦφημέραν] τοῦφήμερον et καθ' ἡμέραν al. Cf. Adesp. 284, 2. 3. ἀλίσκεται] Manifesto ἀλώσεται corrigendum.

837. Ἰλλάδας] Cf. Soph. 67. Ἰλλάδας γονάς.

839. V. 2. ἀνθρώπων — γενέτωρ] Cf. Eur. 1023. Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰδῶ. 3. ὑγροβόλους] ὑγρόβολος Toup. Fortasse mendosum. Fort. ὑγροδρόσους. Cf. Lucret. II. 992. 'Unde alma liquentis | humoris guttas mater cum terra recepit.' 10. Cf. Med. 1256. ἀπὸ χροσέας γονᾶς ἐβλασεν. 11. πάλιν ἦλθε πόλον M. Anton. πόλον ἦλθε πάλιν Philo. Quod praeferendum. 13. διακρινόμενον —] And one thing being dissolved by another exhibits a different form. διακρινόμενον] διακρινόμενα et μεταμειβόμενα al. πρὸς ἄλλον] πρὸς ἄλλο al. πρὸς ἄλλω Bernays.

14. μορφήν ἐτέραν] μορφᾶς ἐτέρας, et μορφᾶς al. μορφήν ἰδίαν legisse videtur Vitruvius ('sed dissolutione mutata in eandem recidere in qua fuerant proprietatem'). Cf. Lucret. II. 1004. 14. ἀπέδειξε] ἐπέδειξε, ἐδειξεν al.

840. V. 2. γνώμην] Judgment, good sense.

841. V. 1. θεῖον] δεινὸν recte F. G. Schmidt. prob. Nauck. Cf. Androm. 1066. 2. χρῆται] An χρῆται (subj.)? Confer Latini poetae verba, 'video meliora proboque, | deteriora sequor.'

842. V. 1. γνώμη σοφός μοι libri. γνώμης σοφισμα temere corrigit Nauck. Legendum γνώμην σοφός τ' ὦν (vel γνώμην σοφὴν τε) καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων, vel γνώμην σοφός τε (vel δέ) —. Cf. Criti. 1, 12. σοφός γνώμην ἀνὴρ. 2. ἢ καλὸς κακός] I. e. ἢ καλὸς καὶ κακός. Cf. ad 1035, 2. Quum autem parum apte consocientur καλὸς et κακός, vide an corrigendum sit ἢ εὐμορφος κακός. Cf. Monost. 117. δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακηγόρος (κακὸς λόγους, vel κακώτερος al.).

843. Locus graviter corruptus, fortasse hunc in modum emendandus, ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν (εἶδεν) ἀνθρώπων γένος | οὗτ' εὐτυχὲς τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχὲς, vel — οὐδεὶς εἶδεν ἀνθρωπὸν ποτε | οὗτ' εὐτυχῇ πάντ' οὔτε πάντα δυστυχῇ.

850. V. 2. δεινοῖς ἐρῶσιν, ἧς (οἷς al.) φυλακτέον πέρι libri. δεινῶς ἐρῶσιν, οὗς φυλακτέον, πάτερ ingeniose et probabiliter corrigit Valek. ὃ σε pro οὗς malit Gomperz.

852. V. 1. τοὺς τεκόντας] Sic τοὺς φύσαντας 853, 2. ἐν βίῳ σέβει] ἐν βίῳ suspectum. Sed cf. Eur. 1046, 4. τὸ δὲ σύντροπον — ἐν βίῳ χωρεῖ. Agath. 24. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθονος.

3. τοὺς φύσαντας] τῶ φύσαντε Schneidewin. τὸν φύσαντα melius Mein. θέλλη] Malim θέλει. 3. 4. Hos versus a praegressis dirimit Mein. 4. μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς libri. μήτε συνθύτης θεοῖς Schneidewin. μήτε συνθύτης ποτὲ Mein. Cf. 946, 1. δταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς. Sed 1112, 1. τοῖς θεοῖς θύειν.

853, 1. τὰς χρή σ' (aut τὰς χρήσεις) libri. τὰς χρεῶν σ' Dind. Nauck. Malim τὰς δὲ χρή σ'. 2. γονεῖς libri. γονῆς Nauck. Sic βασιλῆς.

856. V. 3. Connecte νοτίοις περῶν ξανίσι, with moist sprinklings of (from) your wings. 4. δροσιζόμεναι Nauck.

857. V. 1. φίλαις] τυφλαῖς F. G. Schmidt. Fort. φίλως aut νεβρόν.

860. Cod. Flor. apud Miller. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ "Φοινίσσαις (l. Φοίνισσα) ἄλμῃ" εἴρηται.

861. V. 1. ἄστρων — ὁδόν] Cf. El. 728. φαεννὰς ἄστρων ὁδοῦς. ἐναντίαν] Corruptum. Latet aliud epithetum φαεννήν significans. 2. δῆμονες] δόμονες Bergk. θρόνους melius Heimsoeth. γῆν (melius γῆν τ') ἐξέσωσα F. G. Schmidt. ἰζόμεν] Qu. ἐστάδην.

862. V. 2. ἐν αὐτῷ ed. (αὐτός) ἐν εαυτῷ Mein. ἐν (αὐτός) αὐτῷ melius Conington.

863. V. 2. λύγγα libri. λύγκα Hercher. Nauck. Cf. Alc. 579. βαλῆαι λύγκες. Hom. H. 18, 24. Arist. H. A. II. 1. 33. Aliud est λυγξ λυγγός (Thuc. II. 46. Plat. Symp. 185 D. etc.). Dicebant tamen ἱγξ ἱγγος. δύστοκον] Cur lyncem δύστοκον et ἄμορφον dixerit poeta non liquet. Scripserat fortasse δύσμαχον. Aelian. τὸ ἀπρόσωπον οὖν (αὐτοῦ aut εἶναι αὐτό?).

866. V. 1. ἀλλ' ἦδε μ' ἐξέσωσεν recte Normann. Nauck. ἐνὶ δέ μοι libri. ἦδε μοι recte Musgr. Nauck. 2. ἄγκυρα τέγη (aut τέγης) libri. ἄγκυρα στέγης Normann. Nauck. Cf. Soph. 623. Hec. 80. οἴκων ἄγκυρ' ἐτ' ἐμῶν. Praestat forsan ἄγκυρα, στέγη.

867. Φοιβεία γυνή] Cf. Ion. 1089. Φοιβείος ἀλάτας. Hel. 1527. Phoen. 233.

868. V. 3. φθειρομένων] φθιμένων recte Wecklein. Ἀχεροντίαν] Ἀχεροντίδα probabiliter malit Nauck. Altera tamen forma legitur Alc. 445. λίμναν Ἀχεροντίαν. Herc. 770. λιμένα — Ἀχερόντιον.

869. ἄδωρος χάρις] A favor never conferred, never completed (carried out).

871. αἱματοσταγῇ κηλῖδα τέγγει] Malim αἱματοσταγεῖ κηλῖδι τέγγει. Cf. Hipp. 854. δάκρυσί μου βλέφαρα — τέγγεται. Med. 922. τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Hipp. 128. etc.

879. φιλοξενέστατος] φιλοξενώτατος recte Kock. Altera forma usum esse poetam incredibile est.

882. ἄλα πορφυρέην] Imo ἄλα πορφυρέαν. Cf. Hipp. 744. πορφυρέας λίμνας.

884. οἰκῶν vulg. οἰκῶν Wagner. Nauck. Si non sincerum est οἰκῶν (procul ab aedibus, cf. Hom. Od. 13, 249. 23, 68.), qu. ἄστεως aut (ut in Arist. Nub. 138.) ἀγρῶν (procul in agris, procul rure). Ad οἰκῶν cf. Mosch. 6, 7. 28.

886. V. 2. φανεῖται] πέφανται Hamaker. Malim φανῇ τις aut πέφινκε.

890. V. 1. λόγον libri. λόγων Both. Nauck. δίκαιον] Malim cum Nauckio δικαίως. λόγον εισφέρεις (aut εισφέρης) libri. λόγους φέροις Both. Nauck. Qu. λόγον — ἂν λόγον φέροις.

2. ἔργον recte libri. ἔργων δ' Musgr. ἔργου δ' Cobet. Subaudiendum ἂν φέροι. Fort. ἔργον δὲ μισθὸν ἔργον δὲ παρέσχετο. ἐκείνοις libri. ἐκείνος Musgr. Nauck. ἔργα libri. ἔργον δὲ recte Mein.

892. V. 1. ἐπεὶ τί δεῖ] τί γὰρ δεῖ Sext. καίτοι τί δεῖ Eust. Quod praeferendum. 3. ἄπερ] ἂ δὴ al. Fortasse recte. 4. τοῖ] Malim τῷ (i. e. τινι). 5. ἐδεστών] Edulium. Cf. 472, 19.

θηρεύομεν] θηρώμεθα al. Utroque verbo aequè utitur Euripides.

893. V. 1. βιοτά] βορά malit Nauck. 3. ἅπαν τόδ' Porson. Voluit, ni fallor, ἅπαν τό θ', quae vera lectio videtur.

895. πεινῶντι] πεινῶσι al. Quod longe praeferendum. Cf. Achae. 6, 2. πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.

896. V. 1. φιλανθέον A. φιλανθέμον Schweigh. φίλον θεοῦ Madvig. Corrigendum φιλαμπέλον. Cf. Arist. Pac. 308. τὴν θεῶν πασῶν — φιλαμπελωτάτην. Nec displiceret φίλον θεοῦ. 2. αἰθοπα] Cf. Suppl. 1019. αἰθοπι φλογμῷ. Bacch. 594. κεραύνιον αἰθοπα λαμπάδα.

897. V. 1. παίδευμα] Disciplina. Cf. Eur. 54. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν | ὁ πλοῦτος. Soph. Fr. 1019, 3. τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα. σοφίας ἀρετῆς] Malim σοφίας πάσης. 2. πλεῖστον] Leg. λῶστον. ὑπάρχειν A. ὑπάρχει Casaub. μετέχει frustra Cobet. παρέχει melius Mein. 4. θνητοῖς πάντων ἡδιςτος ἔφν aut ἡδιςτος ἔφν (del. πάντων et θνητοῖς) conj. Nauck. 7. πόνων] Qu. τελῶν.

898. V. 6. δεῖξω] Aoristi subiectivus. 12. Post ἄμα deleatur virgula.

899. V. 1. εἴ μοι] κεῖ μοι conj. Nauck. μέλος] μέλι Barnes. μένος (?) Stadtmueller. Leg. στόμα. Idem suadet Wecklein. 3. μὴ σιέγοντα] Anglice, one who does not (cannot) hold them.

900. V. 1. ὤφειλε δ' εἶπερ ed. ὤφειλεν ἦδεν εἶπερ libri duo. ὤφειλε δ' (δυνάως), εἶπερ Valck. ὤφειλε δῆθεν (?), εἶπερ Nauck. ὤφειλε δ', εἶπερ (ἐτεόν) Herw. In quam conjecturam etiam ipso incideram. Qu. ὤφειλε δῆ (γάρ) τοῦτ'. 2. τὸν αὐτὸν] τὸν ἐσθλὸν Heimsoeth. Non male. καθιστάναι aut καθεστάναι libri. Illud Nauck. Verum videtur καθεστάναι. Cf. Phoen. 86. χρῆ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν | τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

901. V. 1. Deleatur virgula post φρονίς. 3. παρὰ τ'] παρὰ δ' R. Methner. παρὰ δίκαν] Malim παρὰ δόξαν. Ita etiam Herwerden. 4. ἀπ' οἴκων] ἀπ' ἄκρων F. G. Schmidt. ἀπ' ὄγκων Wecklein. Fort. ἀφ' ὄνους. δ' ἐναλίπτοντας libri. καταλίπτοντας Gesner. F. G. Schmidt. Methner. 5. ἀτὰρ θεοῦ] ἀτερ θεοῦ Gesner. ἀτερ βίου Grot. ἀπ' ἄκρου Methner. ὁρθοὶ θεὸς bene F. G. Schmidt. ἄγει] ἀεὶ Methner. αἰρεῖ F. G. Schmidt. Qu. τοὺς δ' ἀτυχοῦντας (pro εὐτυχοῦντας) αἰρεῖ.

902. V. 1. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα] τὸν σοφὸν ἄνδρα al. σοφὸν γὰρ ἄνδρα Porson. Recte, opinor. Alteri lectioni patrocinator Nauck. Lectioni τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα favet Eur. 336, 2. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ξμοιγ' ἀνῆρ. 2. κἄν] Scrib. κῆν. μήποτ' ὅσοις εἰσίδω] μήποτ' αὐτὸν ὅσοις προσίδω, μήποτε αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἴδω, μὴ τὸν ὅσοις εἰσίδω al. μήποτ' ὅσοις εἰσίδω Nauck. Cicer. 'censent autem sapientes sapientibus etiam ignotis (ignotos?) esse amicos.' 7. πῇ] Leg. τίς. Cf. Aesch. Prom. 875. ὅπως τε χῶπη. Dion. Chrys. 76. p. 445. εἰπὲ ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει.

903. ἄφρων ἂν εἶην εἰ τρέφανοιν —] ἄφρων ἂν εἶην ἐκτρέφων — Valck. Qu. ἄφρων γὰρ εἶην ἂν τρέφων τὰ τῶν πέλας.

904. V. 2. θέλει] θέλοι Graux. Fortasse recte.

905. Deleatur virgula post σοφιστήν.

907. V. 2. ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν] ὥς βεβαρβαρωμένος tentat Nauck. Qu. ὥστε βάρβαρος μέλη, vel ὥστε βάρβαρος κλύειν. Cum ὥστε βάρβαρος cf. 963, 5. ὥστε χροσός.

908. Cum hoc fragmento cf. simillimum 571. V. 1. βροτοῖς] βροτοῦς al. 2. ἀληθόσι vulg. ἀληθόσιν Nauck. Quamobrem? 4. εἰσορῶσα] ἐκτρέφουσα Kock. ὥς δρῶσα F. G. Schmidt. (μὲν) addidit Sylburg (νιν) Enger. 5. χρηστοὺς τ' ἀπολύουσα L. χρηστοὺς δ' — Sylburg. χρηστοὺς δ' ἀπολλύσ' Nauck. Qu. χρηστοὺς δὲ μὴ 'χουσ'. ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους] ἦν δ' ἔχω — Schmidt. Qu. ἦν δὲ σώφρωνας τέκω, vel ἦν δὲ γ' αὐ καὶ σώφρονας. Cf. 571, 8. κἂν αὐ γένωνται σώφρονες, φοβούμενον | λυποῖσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι. 7. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν;] What is this good (desirable) thing? Sc. τὸ τίποτε. Fort. τί τοῦτο δὴ 'σι χρηστόν; In what respect is this good? 8. ἀπολύειν L. ἀλύειν Bergk.

909. V. 1. εἰς πόσιν ξυνάρορον] In respect of a husband and helpmate. ξυνάρορον] Confer τιμάρος. 3. ἥτις ἀνδρὶ

συντέτηκε L. vulg. ἀνδρὶ συντέτηκεν ἦτις Dobr. Recte, nisi quod τῶνδρὶ potius scribendum. Cf. Eur. 296, 2. κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ (ἡδέως?). 4. κἄν] Scrib. κῆν. πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει] πρῶτα μὲν γὰρ — Grot. πρῶτον οὖν δὴ τοῦθ' ὄραν δεῖ F. G. Schmidt. Malim πρῶτα μὲν δεῖ τοῦθ' ὑπάρχειν.

6. τὸ κρῖνεν ἔστιν L. vulg. τὸ κρῖνόν ἔστιν Sylburg. τὸ (μορφὴν) κρῖνόν ἔστιν Grot. τὸ (ταῦτα) — Musgr. τὸ κρῖνόν ἔστι (κάλλος) G. A. Hirschig. τὸ κρῖνόν ἔστιν ἀλλὰ νοῦς (τόδε) Herw. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρῖνόν ἔστιν, ἀλλὰ νοῦς ὁρᾷ Wilamowitz. prob. Nauck., qui ipse οὐ γὰρ ὀφθαλμοῦ τὸ κρῖνεν — proponit. Ipse malim τὸ κρῖνον (κάλλος) ἔστιν. 7. λέγη] δοκῇ recte conj. Nauck.

9. κακὸν πράξῃ L. vulg. κακὸν πάθῃ recte Nauck. Fort. κακῶς πράξῃ.

910. V. 1. τῆς ἱστορίας] τῆσδ' ἱστορίας conj. Nauck. Ipse malim τήνδ' ἱστορίας. Causa corruptelae patet. 3. πημοσύνη Clem. πημοσύνας Themist. πημοσύνην Pierson. Recte, ut videtur.

4. ὁρμῶν — καθορῶν] ὁρμῶν — καθορῶν malit Nauck. Recte, opinor. Scilicet sensus est, Happy is he who has learnt this lesson from history, neither to etc. Valet enim ἔσχε μάθησιν i. q. ἔμαθε. 6. πῇ τε] Qu. τίς τε. Mox enim sequitur ὅτῃ. ἀγῆρω] ἀγῆρων Nauck. Cf. 999. ἀγῆρων ἀρετάν. Suppl. 1178. χάριν τ' ἀγῆρων (ἀγῆρω γ' P. sec. m.) ἔξομεν. 7. καὶ ὅτῃ] Vitiosum habet Nauck. καὶ ὅπου Mein. καὶ ὅθεν (pro ὁπόθεν?) Wilam. Qu. ᾧ πότε. Care for base deeds. Cf. Hom. Od. 15, 8. μελεδήματα πατρός. 8. Qu. τοῖς [δὲ] τοιοῦτοις. 9. αἰσχρῶν ἔργων μελεδήμα] μελέτημα Clem. vulg. μελέδημα Nauck. Cf. Hipp. 1103. τὰ θεῶν μελεδήμαθ' (the care of the gods, for men). Sed Hipp. 224. τί κυνηγεσίων καὶ (μέτα Kirch.) σοὶ μελέτης (μελέτη al.); Fr. 523. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας. 46, 2. τὸ — μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ. Bacch. 892. οὐ γὰρ κρείσσον ποτε τῶν νόμων γινώσκειν χρὴ καὶ μελετᾶν.

911. V. 2. πέδιλ' ἀρμόζεται] πέδιλα (deleto ἀρμόζεται ut Clementis additamento) Nauck. Non assentior. 3. αἰθέρα πολὺν ἀερόθεις L. αἰθέριον πόλον ἀερόθεις Gomperz. Nauck. αἰθέρ' ἄπειρον ἀερόθεις Heimsoeth. Cf. Eur. 839, 11. τὰ δ' — εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν. Andr. 849. ποῦ δ' εἰς πέρας ἀερόθω;

912, V. 1. χοήν] Malim χοάς. 2. εἴτ' Ἀΐδης] Malim εἴθ' Ἀΐδης. Cf. v. 8. 3. Post στέργεις plene pungendum. 4. παγκαρπείας] Cf. ad Soph. 366, 3. ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς (al. συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία). 5. Post h. v. et post v. 8. ponatur colon. 7. μεταχειρίζων] μεταχειρίζεις recte Herwerden.

8. χθονίων θ' Ἀΐδῃ] Fort. χθονίων τ' Ἀΐδῃ, si recto se habet εἴτ' Ἀΐδης v. 2. 9. πέμψον μὲν φῶς ψυχὰς ἀνέρων L. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Nauck, quo sensu non video. πέμψον δ' ἐς φῶς] Leg. πέμψον τε φῶς. ψυχὰς ἐνέρων τοῖς βου-

λομένοις] Leg. ψυχᾷς ἀνδρῶν (aut ψυχᾷς θνητῶν, aut ψυχᾷσι βροτῶν) τῶν βουλομένων. 10. ἄθλους] Qu. τραῶς. 12. ἐκθυσμένους] Leg. ἱλασαμένους. Cf. Aesch. Suppl. 117. 128. ἱλέωμαι (ἱλέομαι Turn. ἱλάομαι Burges.). τίνα] τίνι olim proposui. Aliiter nunc sentio.

913. V. 1. νοεῖ] Fortasse mendosum. 2. δς L. τίς recte Cobet. Nauck. μετεωρολόγων] μετεωροπόλων injuria malit Nauck., coll. Hesychio III. 99. μετεωροπόλων τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. Hesychio potius μετεωρολόγων restituerim. δ'] Malim θ' cum Wagnero. 4. εἰκοβολεῖ] Speaks at random. Cf. Arist. Fr. 549 D. εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες. Etym. M. p. 297, 32. 5. In fine interrogandi notam posuerim potius quam post ἀπάτας in v. 3.

914. V. 1. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν] γραῖαν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακὸν Scal. Leg. κακὸν γέροντα πρὸς νέαν ζεῦξαι κόρην (aut νέον ζεῦξαι λέχος), vel κακὸν δὲ γραῖαν πρὸς νέον ζεῦξαι λέχος (aut πόσιν). Cf. Tro. 671. τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος. Ion. 901. ἵνα με λέχεσιν ἐξεύξω. Cum hoc fragmento cf. Eur. 24, 1. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον. Quod haud dubie idem fragmentum est. Ex Aeolo fabula.

916. V. 1. θνητοῖς] Malim θνητῶν. 2. ἐπὶ παντί] ἐπὶ πᾶσιν malit Nauck. Qu. ἐν πᾶσι aut εἰς πάντα. 4. ἔστιν ὄρος] ἔσθ' ὄρος probabiliter F. G. Schmidt. 5. τελέσαι] κέλσαι Herw. Nauck. θνητοῖς] θνητοὺς recte Grotius.

917. V. 1. ὅσοι δ' ἱατρὲύειν καλῶς] ὅσοι νόσους θέλουσιν ἱᾶσθαι καλῶς probabiliter F. G. Schmidt. 2. Cf. 759, 1. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν | καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν διαίταν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται. 3. τὴν γῆν ἰδόντας] τὴν γῆν (τ') Valck. Fortasse recte. τὸν νοῦν ἔχοντας Herwerden. Malim τὴν γῆν βλέποντας aut τὴν γῆν θ' ὁρῶντας. Cf. 292, 2. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἱατρὸν χρεὼν | ἰδόντ' ἀκείσθαι. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν βλέπων. Med. 1166. τένοντ' ἐς ὁρθὸν ὄμμασι σκοπομένην. Sed aliud quid latere suspicor in verbis τὴν — νόσους. τὰς νόσους] τὰς φύσεις F. G. Schmidt. Malim καὶ φύσεις aut καὶ φύσιν. Cf. Eur. 812, 6. εἰς ἀνδρὸς φύσιν | σκοπῶν etc. 759, 2. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν etc. σκοπεῖν] Connectendum cum πρὸς τὰς διαίτας in v. 1. Hippocrat. ap. Clem. καὶ νοσοῦς (φυσίας aut φύσιν?).

918. V. 1. ὃ τι χρὴ καὶ] Qu. ὃ τι χρῆζει.

919. V. 1. Cf. 941, 2. ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἀπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλας. περὶ libri. πέριξ recte Mein. Cf. Hec. 1209. ὅτε πέριξ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν. Phoen. 1321. ἦν πέριξ ἔχει νέφος etc. Andr. 265. εἰ πέριξ σ' ἔχει | τήκτος μόλυβδος. Bacch. 293. τοῦ χυθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος.

2. φαεινός (aut φαεινός) αἰθῆρ libri. φαέθων — Maehly. φαίδιμος — Both. νήνεμος anon. apud Dind. Cf. Bacch. 631. ἐκέντει φαεινὸν αἰθέρ'.

921. V. 1. κύματ' εὐρέος περᾶ] κύμαθ' οἱ περῶσ' ἐπι F. G. Schmidt. Qu. ὅστις δὲ πόντιον κύματ' εὐρέος περᾶ. Cf. Rhes. 436. περάσας ναοὶ πόντιον στόμα. 112. περάσας — βάθος. 116. περάσας σκόλοπας. Iph. T. 418. οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες. Adesp. 408. θάλασσαν — περᾶν ἔτοιμος. Excidit fortasse aliquid.

923. V. 1. φιλέγγυον cod. φιλεγγύων recte Herw. Nauck.

2. δ'] Malim τ'. οὐκ ἔᾶ] Vetat.

924. Qu. μή μοι | λεπτῶν — ψυχῇ· | τί κτλ. Vel μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων· | τί περισσὰ φρονεῖς, ψυχῇ; μέλλεις | σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις; V. 1. ψυχῇ del. Bernhardy (μή μοι) ψυχῇ Elmsl.

926. τόπους] Om. cod. Voss. πόρους Valck. Nauck. Correctio non satis certa. Cf. Fr. 1085, 2. ἑσχατοῖς Ἰδῆς τόποις. Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων. Hipp. 1053. τόπων Ἀτλαντικῶν. Phoen. 1033. Διρκαίων ἐκ τόπων.

927. παρ' οἰκέταις] πρὸς οἰκέτας recte Wecklein. prob. Nauck.

928. V. 2. μέσῳ libri. μέσως aut μέσον Valck. μέσον Nauck. Praeferendum μέσως. Cf. Hec. 1113. φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὁδε κύππος. Andr. 874. πόλεως οὐ μέσως εὐδαίμονος. Herc. 58. μέσως εὐνους ἔμοι.

929. ἡνίχ'] Scrib. ἀνίχ'. ἱππότης] ἱππότας al. Quod praeferendum.

930. V. 1. τὸ ἥμισυ] τό γ' ἥμισυ Barnes. τὸ πρὸς ποδῶν Herw. τόδ' ἥμισυ conj. Nauck. Leg. σῶμ' ἥμισυ, vel πᾶν θῆμισυ, vel σῶμα γέγονε θῆμισυ. γίνεται ed. γέγονε Schol. Hermog.

2. ὦ τέκνα, περιπλάκτε τῷ φυτοσπόρῳ sagaciter corr. Nauck. Cf. ad Soph. Oed. R. 417. πατρί] Leg. πατρός.

932. Αἰγυπτία ἐμπολή] Αἰγυναία ἐμπολή jure correxerit Nauck. Strab. διὰ τὴν λυπρότητα (l. λεπρότητα) τῆς χώρας. Prov. append. I. 7. Αἰγαῖαν ἐμβολήν (l. Αἰγυναίαν ἐμπολήν)· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.

933. βάσκανον μέγιστον] Cf. 692, 2. μέγιστος πολέμιος.

938. δημάτων] δῆματος malit Nauck. Fort. χρημάτων.

939. γῆς παιδεύματα] Cf. 27, 5. χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδευμάτων (φῦλα). Hipp. 11. Πιθῆως παιδεύματα. Andr. 1102. φυλλάδος Παρρησοῖας παιδεύματα. El. 887. ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου | παίδευμα.

941. V. 1. ἀπειρον] Fort. ἀπείρον'. Cf. 919. 2. καὶ γῆν] τὸν γῆν bene Musgr. τὴν γῆν Herw. ὄγραῖς ἐν ἀγκάλαις] Cf. 919, 1. ὁ πέριξ χθόν' ἔχων | φαεινὸς αἰθῆρ. Aesch. 462. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

943. V. 1. πυριγενῆς] πυργενέτης H. Wolf. πυρσογενῆς aut πυρσόγενος Herw. Verum hoc videtur. Cf. 537, 2. κάρηνα πυρσαῖς γένναι Μελανίππου σπάσας. Aesch. 110. πυρσοκόροσσον λέοντος. Eur. Herc. 398. πυρσόνωτος δράκων. 361. πυρσῶ (δέρματι). Phoen. 32. πυρσαῖς γένναι. Hec. 1265. πύρσ' ἔχονσα δέργματα 225. πυρσοτρίχας (πώλωνς). Quod si sincerum est πυριγενῆς, producitur prima, ut in hexametro, propter arsin. Utique πυριγενῆς producta prima dixit Ausonius Epigr. 49. ὁδὸν ἡγεῖται] Annon ὁδοῦ ἡγεῖται?

2. πολύκαρπον] Cf. Phoen. 238. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας βότρυν. πολύκαρπον] πολυκαμπῆς Wecklein.

944. V. 1. δέ σ' οἱ σοφοί] δ' ὅσοι σοφοί Dobr. Nil mutandum.

945. παιδεύεται] Cf. 1068. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύεται. Qu. παῖγμ' (vel θαῦμ') εἰσάγει, vel πρὸς φῶς ἄγει, vel ἡμαρ εἰς τὸ φῶς ἄγει. Cf. Adesp. 483, 2. ὁρῶ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς. Soph. 832. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

946. V. 2. κῆν] Scrib. κῆν.

947. ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα] Malim ἢ πολλὰ δὴ —. δύσγνωστα] δύσγνωτα frustra requirit Nauck. Redde, intellecta difficilia. δύσγνωτα significaret aegre intellecta. Similiter discrepant ἀνεκτὸς et ἀνεκτέος.

948. θεοῖς cod. θεοῖς Nauck. Correctio non necessaria. Cf. Fr. 93. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι. 695, 5. 953, 16. 18. Herc. 814. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει. Her. 372. εἰρήνα ξμοί γ' ἀρέσκει. ἀρέσκου] Malim ἄρεσκε aut ἀρέσκειν (Fr. 93. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι).

950. ὥς ἡδὺν πατέρα παισὶν ἵππον κρεῖν] Qu. ὥς ἡδὺν πατρὸς παισὶν ἵπτιον κρεῖν.

951. V. 1. Post γυγνώσκουσ' ponatur virgula. 2. (καῖτοι) νέοι ποτ' ἦσαν, ἵπτιος τέκνων Mein. Non male. Facile post ὅτι excidere potuit καῖτοι. τὴν τῶν τέκνων οἰδόναι κέπριν] Cf. 339.

3. ὄντες cod. ὄντες Schneidewin. γέντες Nauck. Sed vereor ut recte dici queat γέντες οὐ σκαυοὶ γένων. Redde, si non sint natura fatui.

952. V. 1. πικρὸς] πικρὸς recte Wagner. Cf. Men. mon. 475. σοφοῖς δαιμόνων καὶ τὸς ἐκρίσει σοφός. Adesp. 314. κακοῖς δαιμόνων καὶ τὸς ἐκρίσει κακός. Aristoph. Eq. 430. ἔξιμι γὰρ σοὶ λαμπρὸς ἵδῃ καὶ μέγας καυθεῖς. τετρατίζεται] ἐρματίζεται recte Nauck.

953. V. 1. οἷς ἐγὼ λόγους λέγω] Leg. οἷς ἐγὼ λόγους ἐρῶ. Cf. Arist. Ran. 110. πῶς ἂν σὺ μοι φράσεις; ἀμὲρ χορὴ λέγειν; 5. τί γὰρ δίκαι' τί γὰρ δοκοῦντ' requirit Nauck. 6. εἰ μὲν] Qu. εἰ μὲν. μείζον] παρὸδ' Weil. prob. Nauck. ἄλλον aut ἕτερον conj. Nauck. 10. οὐδ' οὐκ ἂν recte Blass. Requiritur partici-

pium οὐσα. καίτοι γ'] Indubitabile, ut videtur, exemplum harum particularum arcte conjunctarum. Vulgo enim dissociari solent sic, καίτοι — γε. 12. πραγμάτων ἴσως] ἀνδρὸς οὐχ ἴσσον conj. Nauck. ἴσως φρονεῖ] ἴσως σκοπεῖ (ισωσκοπεῖ) al. καλῶς σκοπεῖ Wecklein. 18. πάνθ'] Qu. ταῦθ' aut ταῖθ'. 20. Absque causa in νῦν offendit Nauck. 21. καταζῶ] Malim διαζῶ aut διαγάγω. 28. Tollatur virgula in fine versus. 29. οὐκ οἶν] Malim οὔποτε. δυναμένης] Suspectum habet Wecklein. 32. τὴν τῆς τύχης] δὲ τῆς τύχης Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad v. 33. Utique ferri nequit articulus τήν. 33. δὲ (aut τε) λήμψει pap. οὐ λήψει recte Weil. Istud δὲ pertinet ad v. prox. praec. 32.

34. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς] ἄζυγες ὅτ' ἦμεν potius requirit Nauck. Nihil opus videtur. σε χρῆν] Malim σ' ἐχρῆν. 40. ἀνδρὸς] τάνδρὸς recte Wecklein. 44. πειράσομ' ὥς δεῖ] πειράσομαί πως. Kock. πειράσομαι δὴ melius Gomperz. μὴ μετ' αἰσχύνῃς] μὴ παλιγκότως requirit Nauck, coll. Eur. Fr. 572, 2. Aesch. Eum. 794.

Post extremum versum recte corrigere videtur Nauckius Εὐριπίδης· ἐγὼ δὲ ἐργάτης (i. e. Εὐριπίδης μὲν ἐποίει, ἐγὼ δὲ ἐγραφε). Placet etiam Gomperzii conjectura, Εὐριπίδης σφόδρ' ἐργάτης (σπουδαῖος ἦν), ut librarii fuerit hic versus.

956. Recte videtur Grotius ex Platonis loco Euripidi vindicasse verba καὶ ξυμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ. Cf. Fr. 572, 2. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.

958. ἄφροντις] Formatum ut δίφροντις.

959. V. 4. ξύνεσι] σύνεσι al. ξύνεστιν absque causa Nauck.

960. Locus graviter corruptus. V. 1. τιμᾶν τὰν τέτασθε] τιμᾶν πέτασθε conj. Nauck. Qu. τιμᾶς μὲν κτᾶσθε. κατεργάσασθαι] Leg. κατεργάσεσθαι. 2. καθήσεσθ'] κάθησθ' conj. Nauck.

961. Cf. 329. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ | πρέπει χαρακτῆρ χρηστὸς etc.

962. V. 1. (ἀλλ') ἄλλ' recte Gataker. 2. φίλων] φίλον al. Quod praeferendum videtur.

963. V. 1. Cf. Adesp. 91, 1. Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὔτω μῶρος ὅς θανεῖν ἐρᾷ. Liban. ἐν δυσκολίᾳ (l. δυστυχίᾳ) τε οὐκ ἔπηξεν.

964, 2. εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' inepte vulg. εἰς φροντίδ' αἰετὶ συμφορὰς ἐβαλλόμεν Plut. ed. Duebn. Quae lectio proculdubio recipienda est. Cicer. v. 5. 'diritas' ('calamitas'?).

6. νεαρὸν] νεαραῖς al. νεωρὲς Musgr. νεῶρες Nauck. μᾶλλον] γνηγῆν Galen. Ibid. 'ne' (non?). Ibid. 'repens'] 'recens' recte conj. Nauck. Euripidi νεῶρες.

966. ὁ βίος γὰρ] βίος γὰρ Nauck. Qu. πολλοῖσιν ὁ βίος. ὄνομ' ἔχει] ὄνομ' ἔχει (μόνον) conj. Sauppe. ὄνομα (μόνον) ἔχει

Nauck. ἐγὼ σ' libri. γεγώς Nauck. Qu. δ' ἐμοί, aut δ' ἔφν, aut δ' ἄρ' ἦν.

967. V. 1. εἴης] Malim ἔλθοις, aut εἶθε. μέτριον libri. μέτριος Heath. Nauck. δέ πως] "Verba vix sana", Nauck. δ' ἔρως εἶη F. G. Schmidt. Fort. τις ὦν. 2. εἴης] Et hic malim ἔλθοις, aut ἀεί. ἀπολείποις] ἀπολήγοις malit Nauck. Non assentior.

969. Cf. Menand. 360. μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον· | ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης. V. 1. πένης] Leg. φίλῳ, ut in loco allato. Alioqui dicendum fuisset πένης ὦν. 2. κρήνης ἦ] Leg. κρήνη καί, ut in l. l.

973. Cf. Hel. 763. γνώμη ἀρίστη μάντις.

974. V. 2. εἰς τύχην] Mendosum. Qu. εὐκόλως, εὐμενῶς, aut εὖ φρονῶν. ἀφείς] ἀνείς al. Malim παρείς. Cf. Eur. 187, 2. Adesp. 353, 2.

977. σοφοῖς ἐστ'] ἐστ' om. al. σοφοῖς ἐστ' Men. mon. 222. σοφοῖσιν recte Nauck.

978. V. 3. βαθείας — αἰθέρος] Cf. Fr. 114, 4. αἰθέρος ἱερᾶς. Alc. 596. Ion. 1445. λαμπρᾶς αἰθέρος. Andr. 1229. λευκῆν (λαμπρὰν?) αἰθέρα. 4. ἀμοχθεί Philodem. ἀμυσθί Plut. Quae lectio praeferenda videtur.

979. Cum hoc fragmento cf. 223. V. 1. σε μὴ τρέσῃς Plut. σε πώποτε Stob. σ' ὠκύπτερος Herwerden. Corrigo σ' ὠκεῖ ποδί. Cf. v. 3. βραδεῖ ποδί. 2. πρὸς ἦπαρ] τόδ' ἡμαρ frustra Enger.

981. V. 1. εἰ δὲ πάρεργον] εἴτ', εἰ πάρεργον Dobr. εἰ γὰρ πάρεργον O. Hense. εἰ δ' ἐκ παρέργου conj. Nauck. Leg. εἰ δ' ἐν παρέργῳ. Cf. Iph. T. 514. ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. γύναι] γυναῖκες al. Unde φίλαι Musgr. κομπάσαι γυναῖκα χρὴ feliciter, ut solet, Dobraeus. 4. κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ (vel τῆς δὲ ἔλεαρ) ἔχοντες libri. κάλλιστα γῆν | δέλεαρ ἔχοντες (τήνδε) recte Lobeck. Nauck. κάλιστα' ἀεὶ | δέλεαρ ἔχοντες τήνδε γῆν θηρεύομεν malit Nauck. (κάλλιστ' ἀεὶ praeiverat Musgr.). Utique nusquam alibi apud Euripidem occurrit compositum συνθηρεύειν. Cf. 892, 5. τρυφῇ — ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν. 187, 3. τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται. 434, 3. Fort. κάλλιστα γῆς (the finest in the world, cf. v. 2. ἐπὲρ γῆς). τε τρέφει libri. ἐκτρέφει Musgr. Nauck.

982. πνεῦμ'] τραῦμ'. Quae lectio praeferenda est. πλῆγμ' F. G. Schmidt.

984. εἰσαγώγιμον] Cf. 360, 10. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις — ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.

985. γοργοφόνος] Fort. γοργοφόνας.

986. Qu. πλούτω χλιδῶσαν θνητὰ δεῖ, γύναι, φρονεῖν, vel πλούτω χλιδᾶς σύ· θνητὰ δεῖ, γύναι, φρονεῖν. θνητὰ δὲ aut θνητὰ δ' ὦ libri. θνητὰ δὴ Xylander. φρονεῖν ed. φρόνει Nauck.

987. δυστήνων] Malim δύστηνον. Sic Adesp. 129, 8. θηρῶν ἀνόητα γένη.

989. Plut. τῶν ἐνάλλων (l. ἐναλίων).

990. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἥρός τ' ἴσους] Qu. τέσσαρες ὀπώρας μῆνές εἰς' ἥρός τ' ἴσοι.

991. V. 1. ἀλλ' (ἔστιν) ἔστιν Grot. (τῶμαρ) λόγῳ melius malit Nauck. Possis etiam (τούτω) λόγῳ.

994. V. 1. εἰ δὲ θανεῖν θέμις] Qu. — σφε (aut σε) δεῖ.

2. καταλυσσάμενους] Qu. καταλυσάμενον.

995. δις τόσους] Leg. δις τόσῳ.

996. κάποφώλιον] καὶ ἀπόφημον al. Suspectum. Fort. κάλο-γῶιον. βρέφος] τέρας al. τρέφος Nauck. δάκος L. Dowdall.

998. αἰεῖ] αἰεῖ τινες — Munro. Qu. καί, vel αἰεῖ ποτε | καί —. πραιοίμοχθοι, πρυσίομοχθοι, aut πλησίμοχθοι libri. περισσόμοχθοι Heimsoeth. ἀπληστόμοχθοι Munro. Fort. τλησίμοχθοι vel ἀτρυσίμοχθοι. Locus nondum emendatus.

1001. λίνον κλωστήρα] Cf. Aesch. Cho. 507. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σώζοντες λίνον.

1002. κορμοῖσι] A κείρειν derivatum. Cf. Arist. Lys. 255. κορμοῦ.

1003. πακτὰ] πηκτὰ recte Nauck, coll. Ar. Ach. 479. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

1005. ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι] ἐγὼ δ', ἐμός γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν μόνος non male conjicit Nauck.

1006. V. 1. φάσ'] Qu. γάρ. 2. τούτους] Qu. οὗτοί γ'.

1007. λευκὸνς λίθους] Cf. Eur. 542. οὗτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον | καὶ χρυσός ἐστιν. ἔχοντες aut φέροντες libri. χέοντες recte Naber. Nauck.

1009. γλαυκῶπις] Qu. λευκῶπις.

1010. ἥπειρον] Fort. ἥπειρος. V. schol. Apoll. et Dionys. Per. 430. Δωδώνης ἥπειρος ἀπείριτος (ἀπείρατος?) ἐκτετάννεται. ἐκβάλλων πόδα] ἐξεπλεύσαμεν et εἰσεπλεύσαμεν al. Qu. ἐκβάλλουσα γῇ (coll. schol. Apoll.). ἐκβάλλων] ἐκβάλλω et ἐκβαλὼν al. πόδα] χθόνα al.

1011. τί χρέος ἔβα δῶμα;] Ita scripsisse Euripidem aegre crediderim. Cf. Herc. 530. τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος;

1013. σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει] σῶμα, τοῦτο δ' αὖ βλέπει Cobet. (τοῦτο δὲ βλέπει postea idem.) σώματος, τὸ δ' αὖ βλέπει optime conj. Nauck.

1014. πόλει μὲν ἀρχῶ] πόλει μὲν ἄρχων al. πόλεως μὲν ἀρχῶ Both. Nauck. Malim πόλεως μὲν ἄρχων. φῶτι δ' οὐκ ἔτη]

φωτὶ δ' οὐκέτι al. Qu. φωτὶ δ' ἀστίτη (Soph. 89. 90.). φωτὶ —
ἐτη] Cf. Eur. Suppl. 247. πρὸς σε — ὥς ἐτην λέγω.

1015. V. 2. οἶδεν δνθ'] οἶδε φύνθ' ex Stobaeo corr. Nauck.
Subaudiendum τέκνα ex φιλότεκνος.

1019. γάρ τε] γάρ τοι recte Heath. οἱ ἐλεύθεροι] οἱ γ'
ἐλεύθεροι Heath. οἱ' ἐλεύθεροι Tyrrell. et R. Ellis. Ipse malim ὥς
ἐλεύθεροι (sc. ἡμεῖς οἱ δεσπόται, cf. schol. Pindar.).

1023. Cf. 839, 2. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθῆρ, | ὁ μὲν ἀν-
θρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δὲ etc. γενέτειραν] Sic παμμήτωρ
παμμήτειρα, πανδαμάτωρ πανδαμάτειρα.

1025. V. 2. μείον F. μεῖζον Valck. κρεῖσσον injuria malit
Nauck. τὰς θνητῶν δ'] Leg. τὰ δὲ θνητῶν. 3. προθυμίας]
προμηθίας recte Valck. Error solennis.

1027, V. 1. ἄπο] ἄγος F. G. Schmidt. 'vitiosum', Nauck.
Leg. ἐρᾶν. Idem suadet Cobet. Cf. Av. Nub. 1303. οἶον τὸ πραγ-
μάτων ἐρᾶν φλαύρων. 2. ὥς, ἦν] ὥς, ἄν L. Fort. ἦν γάρ.

5. μεῖζον] μᾶλλον al. μεῖζων Nauck. Recte, opinor. Cf. Theodect.
12, 4. αἴτη δ', ὅσω περ αὔξεται θνητῶν γένος, | τοσῶδε μεῖζων
γίγνεται καθ' ἡμέραν. τελουμένη] τελειουμένη al. καθ' ἡμέραν
optime Mein. τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον] τοῖς τρόποισι σύμφυτον
Gennadius, prob. Nauck.

1030. καλόν] Malim καλῶν cum Meinekio.

1031. V. 2. ἔκκανμα] Cf. Soph. 250. ἔκκανμάτων.

1032. V. 1. ὠκὺ] ὀξὺν recte Mein. Cf. v. δξύθυμος. Sed
Adesp. 519. οὐ χροὶ ποδιώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν. καὶ τὸ
λαίψηρόν] Fort. κάταραῖτητον (inflexibility). Displicet nonnihil
articuli repetitio. 2. εἰς συμφορὰν] εἰς πημιονὰς bene Mein.
Qu. εἰς συμφοράς. καθήκε] ἴσθησι Gesner. ἔσθησε melius Har-
tung. Idem ipse conjeceram. πολλὰ δὴ] πολλάκις Wagner. Qu.
πολλοὺς δὴ. Pro βροτοὺς fort. βροτῶν.

1033. V. 2. ἀμοιρίαν] ἀμοιρίας recte Gesner. Cf. 407. Pro
ἔχει fort. ἔχειν.

1034. V. 4. ὅσω] Fort. πολλῶ.

1035. V. 1. τὰ καλὰ ψευδῇ libri. τὰ καλὰ καὶ ψευδῇ Porson.
Nauck. τὰ καλὰ ἀψευδῇ F. G. Schmidt. Qu. τὰ καλὰ ἀληθῇ.
Locus nondum sanatus. 2. τοῖς κακοῖς ἀληθέσιν libri. τοῖς κα-
λοῖς — Grot. Nauck. τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Porson. Qu. τοῖς καλοῖς
δὲ ψευδέσιν, vel potius τοῖς κακοῖς δ' ἀληθέσιν (et τὰ καλὰ καὶ
ψευδῇ in v. 1.). 2. οὐ τοῖσδε χρῆται] οὐκ οἶδε χρῆσθαι V.
Jernstedt.

1036. V. 1. Cf. Eur. Fr. 290. αἰ γὰρ ἄνδρα σκαυὸν ἰσχυρόν
γίγσει ἴσσοι δέδοικα τὰσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ. 326, 6. δοῦναι δὲ
πᾶς τις μᾶλλον ὀλίγῳ κακῷ | πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κάγαθῷ.

552, 2. συνετὸν ἀτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῃ. 842. χέρ' ἀνδρείαν ἔχων | δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός. μαλθακά — λέγω] Sub. ἔπη. Cf. Eur. Or. 691. μαλθακοῖς λόγοις. Med. 776. 1052.

1038. V. 2. καρδιά προσίσταται] Cf. Aesch. Cho. 183. Ag. 834. 977.

1039. ὁ θυμὸς ἀλγῶν] σφριγῶν ὁ θυμὸς malit Nauck., coll. Aesch. Prom. 380.

1040. V. 1. ἐὰν] διὰν al. ἐπὰν Studemund. πρὸς ὕψος ἡρμένον] Cf. Fr. 420, 2. μί' ἡμέρα | τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω. Adesp. 102, 4. πρὸς ὕψος] εἰς ὕψος malit Nauck. 2. λαμπρῶ] λαμπρὸν Mein. Sed cf. Eur. 662. πολλοὺς δὲ πλοῦτω καὶ γένει γαυρουμένους. 92, 2. χρήμασι γαυρούμενος.

3. τῆς τύχης] Quam pro sorte ejus. ταῖς τύχαις F. G. Schmidt. Fort. τῆς δίκης. 4. εὐθὺς προσδόκα] μεταβολὴν προσδόκα Max. Conf. et (τὴν μ. π.) Apostol. νέμεσιν (nec plura) Comp. εὐθὺς ἐκδέχου conj. Nauck. ἵξεσθαι δόκει solenter Mein. Qu. ἔστι προσδοκᾶν.

1041. V. 1. Malim κρινεῖ γὰρ αὐτὸν τίς ποτ' —. Jure in πῶποι' cum futuro consociato offendit Munro, ipse κρινεῖ τις αὐτὸν πῶς ποτ' —. αὐτὸν] ὄλβον malit Nauck. ἄνθρωπον libri. ἄνθρωπος Matth. ἀνθρώπων recte Valck. Nauck. 2. δν γ' ἐξαλείφει Papageorgius.

1043. οὐδεὶς ἐπαινον] Fort. εὐκλειαν οὐδεὶς.

1044. V. 1. μεθέντα] ἐκ χειρῶν ἀφέντα legisse videtur Plut. Malim μεθέντι. καρτερόν] καρτερᾶς recte Cobet. improbat Nauck. Cf. 199, 3. καρτεροῦ βραχίονος. Achae. 4, 3. καρτερὰς ἐπωμίδας. Adesp. 416, 1. κραταιῶ περιβαλὼν βραχίονι. 2. ῥᾶον κατασχεῖν] Cf. Eur. 5. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά. Leg. ῥᾶδιον ἐπισχεῖν. Cf. Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (al. διψῶσαν) φόνον;

1045. πατρίδα σὴν λαβεῖν] πατρίδι συλλαβεῖν Maehly. συλλαβεῖν jam Both. Qu. πατρίδ' ὠφελεῖν (vel ἐπωφελεῖν). Cf. 311, 2.

1046. V. 1. γὰρ χρυσοῦ] Malim χρυσοῦ γάρ. 3. ἰδύ τι] ἰδύ τι recte requirunt Dind. Nauck. Leg. ἐσθ' ἡδύ τι, vel ἡδιστον. 4. ἐν βίῳ] Cf. 852. Agath. 24. χωρεῖ] Qu. αἰεῖ (αἰεῖ).

1048. V. 2. πλανωμένας] Mendosum hoc videtur, neque habeo quod melius proponam. 3. βίος] Malim βίον. τάφανῃ] Malim τάρφανῃ, quae obscura sunt. 4—6. Alius loci haec esse recte judicant Matth. Nauck. 4. πρῶτος ὠνομάζετο S. πρῶτος ὦν ἡτάζετο Gomperz. Nauck. Qu. πρῶτος ὦν ἐκρίνετο (ἡλέγχετο, vel ἐφαίνετο). κατ' ἰσχύν] κατ' ἔστυ F. G. Schmidt. prob. Nauck. Non assentior. 5. τόξα πάλλων] τόξα βάλλων Wytttenbach. τόξ' ἰάλλων Mein. Qu. τόξα πάλλειν aut τείνειν. σθένων] Qu. σθένειν. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι] Qu. ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι. εὐανδρία]

Malim εὐδοξία. Cf. ad v. 7. 6. εἰ] Leg. ἦν. 7. εὐανδρίαν] εὐδοξίαν Jacobs. prob. Nauck. Cf. ad v. 5. et 237, 3.

1049. V. 4. κακῶς πάσχειν] Annon κακῶς πράσσειν? Cf. ad Aesch. 401, 3.

1052. V. 1. στυγῇ] Leg. στυγεῖ. Et sic fort. A. 2. ἔργα δ' οὐδαμοῦ] But his deeds (of valour) are nowhere. Cf. 360, 49. Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται. 4. ὃ τ' ὄλβος ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων] ὃ τ' ὄλβος ὥς ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων Hirschig. Qu. ὃ δ' ὄλβιος πᾶς ἐκτός ἐστι πραγμάτων, vel πᾶς δ' ὄλβιός τις ἐκτός ἐστι πραγμάτων, vel τὸν δ' (vel τὸν τ') ὄλβον ὥς ἔξωθέν ἐστι πραγμάτων. Cf. Eur. 10, 2. τῷ κατ' οἴκους ἐκτός ἡμέτερον πόνων. Soph. 657, 3. ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.

1053. V. 1. καί] Leg. ὦν. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. μὴ πᾶσι] Fort. μὴ ἀστοῖσι. πάντων] πάντως Gesner. Leg. μόχθων vel καμάτων, vel μὴ πᾶσιν ἀστοῖς, sed genitivus potius aliquis cum μείλιγματα construendus requiri videtur. Sic μείλιγματα θνητοῦ Hom. Od. 10, 217. μείλιγμα γλώσσης Aesch. Cho. 15. Eum. 107. μείλιγμα νοῦσον Nic. Ther. 896.

1054. V. 1. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν] (δεσπότην) | ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν Mein. ἐρῶ δ' ἂν δηλοῦν ἔχομεν F. G. Schmidt. Qu. ἐρῶ δ' ἔγωγ' ὅς' ἔχομεν (sc. εἰπεῖν). ἐκ δὲ τῶν libri. ἐκ δ' ἐμῶν Enger. Nauck. 2. ἄπιστον] ἄπειστον malit Mein. Fortasse recte. 3. τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν] τῷ κακίστῳ τῶν μελῶν F. G. Schmidt. Leg. τοῖς κακίστοις τῶν βροτῶν. οἰκεῖν S. ἀκείν M. ναρκεῖν A. ἀρχεῖν Mein. Leg. ναίειν.

1055. V. 1. οἰκοφθόρον] οἰκοφθορεῖν recte Herwerden. Cf. Plat. Legg. XII. 959 C. οἰκοφθορεῖν. XI. 929 D. Herod. I. 196. κακοῦσθαι καὶ οἰκοφθορεῖσθαι. Plat. Phaed. 82 C. οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν. Legg. III. 689 D. οἰκοφθόρος. Cf. ξενοφονεῖν Iph. T. 1021.

2. παραζευχθεῖσα] Cf. Eur. 520. εἰ παραζεύξει τις | χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον. Ion. 22. κείνω — φρουρῶ παραζεύχασα φύλακε σώματος etc.

1056. V. 1. ἐν γάμοις] ἐς γάμους jure malit Nauck. coll. Eur. Or. 542. et Stob. Flor. 75, 10. 2. συμφορὰ δ' ὅς' ἂν τύχη —] I. e. συμφορὰ δ' ἐστὶ τοῦτο ὅς' ἂν τύχη —. τύχη] Qu. κυρεῖ. Cf. 463, 3. εἰ δὲ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς. 503, 3.

1057. V. 1. ὅστις εὐτυχεῖ] Manifesto vitiosum. ὅστις ἂν τύχη recte Lobeck. γάμον λαβὼν] γενναῖος ὢν Men. mon. 614. Mira discrepantia, si idem locus est. Cf. Or. 1502. ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον. El. 258. γάμον τοιοῦτον λαβὼν.

1058. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν [qu. κάλλιστα δῆ]. B. δίκαιον ἐστίν, οἷσι [malim οἷς γε] συγγηράσσομαι sagaciter Valck. Qu. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρο' ὅποια δῆ μ' ἔχειν | δίκαιόν ἐστίν οἷς τε συγγηράσσομαι.

1059. V. 1. δεινὴ μὲν ἀλκὴ] πολλὰ μὲν δογαί al. δεινὴ] Qu. δεινόν. Cf. v. 3. ἀλκὴ κυμάτων] Cf. Adesp. 413. μικρόν δὲ ποδὸς | χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ. 2. δειναὶ δὲ ποταμῶν] δεινὴ — al. δειναὶ δ' αἰετῶν Herw. δειναὶ δὲ βρονταὶ F. G. Schmidt. Qu. δεινόν —. Cf. v. 3. θερμῶν] θερμαὶ al. Quod praeferendum. πνοαὶ] Qu. μένος. Sed cf. 1083, 7. πνοαῖσι χείματος. 3. δεινὴ] Fort. δεινόν. Cf. ad vv. 1. et 2. 5. γράμμα] Suspectum Nauckio. πρᾶγμα Naber. θρόμμα Mekler. γραφῇ] γραφεῖ malit Nauck. Fort. γραφέως. Sed nil mutandum. τοιοῦτ' ἐν libri. τοιοῦτον Nauck. Nil mutandum videtur.

1060. πολεμίαν] πλουσίαν vel πολυτελεῖ Dobr.

1061. V. 2. πέφυκεν ἔνδον (aut ενδος) libri. πέφυκε νοῦν ἔχειν solenter Munro. Vera lectio videtur πέφυκε σωφρονεῖν. 3. τί δει] τί δὴ al. τί νιν optime F. G. Schmidt. κάδαμαρτάνειν πλέον] ἢ ἀδαμαρτάνειν al. μὴ ἔδαμαρτάνῃ πλέον Mekler. μὴ ἔδαμαρτάνειν πλέον F. G. Schmidt. Mendosam esse vulgatam constat. Reponendum suspicabar καὶ ταλαιπωρεῖν μάτην, sed verisimilior correctio est κάδαμαρτάνειν ποιεῖν. Fort. μὴ ἔδαμαρτάνῃ μάτην.

1063. V. 1. ἐκπνυθάνεσθαι τ' ἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν libri. δεῖ πνυθάνεσθαι γὰρ σε χῆμᾶς (vel potius σ' ἐμοῦ) σέθεν Nauck. χῆμᾶς jam Jacobs. Correctio non omnino certa. 4. ἐρᾷ γὰρ ὄγῃς] ἐρᾷ γὰρ ἦτις Cobet. ἐρᾷ γὰρ οὖν τις conj. Nauck. 5. ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ'] ἐν ἀφθόνοισι τοῖσδ' Cobet. ταῖσδ' F. G. Schmidt. Qu. ἐν ἀφθόνῳ δὲ τῷδ' (vel τῇδ'). 8. τό τ' ἀρσεν] Leg. τὸ δ' ἀρσεν, for the male sex. λίχρον] Avidum. Cf. Xen. Mem. I. 2. 2. Plat. Resp. 354 B. 579 B. Polyb. III. 57. 7. Eur. Hipp. 913. Cognata sunt λείχειν et γλίχεσθαι. 9. διὰ σφραγισμάτων M. Nauck. διασφραγισμάτων S. διασφραγίσμασι A. Hoc postremum verum videtur, nisi praestat διασφαλίσμασι. 10. τι δὴ δοκῶν σοφόν] τι δοκῶν σοφῶν A. Leg. τι τῶν σοφῶν (πάνσοφον, vel πάν σοφόν) δοκῶν. 13. χαρίζεται] Copiam sui facit. 14. λάθοι δ'] Leg. λάθοι τ'. 16. ἀχρεῖος] Angl. helpless.

1064. V. 1. Post νόμος deleatur virgula. 4. τῶν πάντων βροτῶν] Cf. 436. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 6. οὐδ' ἂν εἰς] Qu. οὐ δ' ἂν τις. ἀνῆρ] γένει F. G. Schmidt. Qu. γεγώς aut γένος. Post ἐξέβλαστον ponatur tantum virgula. 7. γυναικὸς] τῆς μητρὸς Mein. αὐδήσειεν] αὐδήσειέ μ' Mein. αὐχήσειεν Coraes. F. G. Schmidt. Recte. Cf. 696, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος. Adesp. 323, 1. οὐ γὰρ εὐχομαι μᾶς. Olim tentabam ὦν φήσειεν. Cf. ad 696, 3.

1065. V. 2. λόγου γὰρ ἐσθλοῦ libri. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ Nauck. Fort. λόγος γὰρ ἐσθλός, coll. Men. mon. 37. φόβου] πόνου Wachsmuth. θυμοῦ malit Nauck, coll. Men. mon. 37. θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος. Qu. νόσων aut λυπῶν (1079, 1.).

1066. V. 1. ἡ (ῆ, ῆν al.) τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν libri. εἰ τοῖς — Gesner. ἡ τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων Maehly. Malim τῶν μὲν κατ' οἶκον χρημάτων. Cf. 147. οἱ κατ' οἶκον. 781, 53. Soph. 679. ἡ κατ' οἶκον (σπουδῇ). Sed ἐν οἴκῳ est Eur. 263, 3. Sed defendi potest dativus τοῖς χρήμασιν hoc sensu, in respect of money.

1067. V. 1. τοσόνδε παῖδα] τοσόνδε παῖδας al. τὸν σὸν δὲ παῖδα Pierson. τούτου δὲ πατέρα Grot. τὸν τοῦδε πατέρα F. G. Schmidt. 2. εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα] Cf. Soph. 878. λέγειν ἡσκηκότα. 3. ἐκ τοιοῦδε σώματος κακός] ἐκ τοιοῦδ' ἄσωτος ἡ κακός Munro. Ipse propono ἐκ τοιοῦδ' ἄν ἐξαίφνης κακός. Aliter Cobetus, πῶς οὖν ἄν αὐτίκ' ἐκ τοιοῦδ' οὕτω κακός | ἐγένει' ἄν.

1068. V. 1. Post παιδεύσεται deleatur virgula. 2. ἐκ πονηρῶν] Cf. Arist. Eq. 186. 337. μὴ οὐ κακοῦς] μὴ κακοῦς exspectabat Nauck. Corrigendum suspicor τὸ μὴ 'κ πονηρῶν οὐ κακοῦς πεφυκέναι. Alterius constructionis aliud exemplum non novi.

1069. V. 1. Fort. χαίρεις σὺ πλούτῳ, τοῦσδε δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς (vel πρόπει);

1070. V. 1. πημαίνειν βροτούς] Fort. πῆμ' εἶναι βροτοῖς. 2. ῥίπτειν] ῥιπτεῖν al. Sub. ἑαυτόν. ἄπο] κατά recte Herwerden. 3. ἐν σοφοῖσιν ἔστιν] Scrib. ἐν σοφοῖσιν ἔστιν. δ' ὅμως] δὲ πᾶς Gomperz. Recte, ni fallor. 4. τῆς] πᾶς Musgr. Qu. τις.

1072. V. 1. μέλλοντι] libri. μέλλων γ' Valck. μέλλων τ' Musgr. Nauck. μέλλων Papageorg. Redde cunctans. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον] Cf. Ion. 575. χρόνῳ δόντες ταῦτα. 2. ἰάσατ' ἤδη] Angl., has ere this healed. Fort. ἰάσεται δῆ. διδοὺς] τε δοὺς Heimsoeth. Quod melius quidem cum τεμῶν convenire videtur, sed praestat praesens διδοῦς. Cf. 292, 2. τὸν ἱατρὸν χρεῶν — ἀκείσθαι — τὰ φάρμακα | διδόντα.

1073. V. 6. καὶ τῷ παρόντι] Leg. τῷ νῦν παρόντι. πιστοῦμενοι] Assuring themselves of. Fort. σταθμώμενοι. 7. ἔλεγον ἔλαβον] Sic πείραν λαβεῖν. τὴν τύχην libri. τῆς τύχης recte Gomperz. Nauck.

1074. βέβαια] Sic ἀδόκητα Fr. 362, 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων. θνητὸς εὐτυχεῖ libri. εὐτυχεῖ θνητὸς F. G. Schmidt.

1075. V. 2. (ῆ) θεοῦ Nauck. Nihil opus.

1078. V. 1. τάδ'] Malim γάρ, ut apud Plut. 2. καὶ Stob. ἐν Plut. Quod recipiendum.

1079. V. 1. ἄλλο φάρμακον βροτοῖς] Qu. φάρμακον βροτοῖς ἴσον. Idem suadet F. G. Schmidt. 2. ὥς] I. e. οἷον. Nisi corrigendum πλὴν, quod proponit etiam Nauck. Cf. 566. ὥς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων. 25, 2. γέροντες οὐδὲν ἔσμεν ἄλλο πλὴν νόσος. 731. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί. 800. μήποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος. 4. ταράσσει] μαλάσσει Wakef. prob. Nauck. γαληνίζει] Calms. I. q. κηλεῖ. 5. παρὰντὰ δ' libri. παρὰντίχ' recte Gesner.

1080. V. 2. καὶ] ὡς Naber. Fortasse recte. εἰς σ' εἰσιμος ἀνθρώπων Elmsl. εἰς σ' ἔλοιτ' ἂν ἀνθρώπων R. Ellis. βούλετ' ἀνθρώπων] βούλεται θνητῶν (aut βροτῶν) Mein. 3. μεταμέλειαν λαμβάνει] μεταμέλεια λάμβανει Mein. Cf. Eur. 579. πάλοι πάλοι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων | σχολή μ' ἀπείργε. Eur. Ion. 928. κακῶν γὰρ ἄστυ κύμ' ὑπεξαντλῶν φρενί, | πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο. et ad Cleaen. 2, 2. 4. οὐδὲν ἔστι] Scrib. οὐδὲν ἔστι. ἐν θνητῷ γένει] Cf. Adesp. 547, 3. ἐν θνητῷ γένει.

1082. V. 2. πατήρ] πάτερ Naber. ποτε F. G. Schmidt. Fort. πάθη.

1083. V. 6. ποιμέσιν libri. ποιμναισιν Valck. Nauck. Fort. μήλοισιν. 7. οὐτ' ἐν —] Qu. οὐτ' οὖν —. δυσχείμερον] δυσ- σήμερον malit Nauck. Cf. 696, 2. πέτραι Ἀρκάδων δυσχείμερον. Alc. 68. ἐκ τόπων δυσχείμερων. Aesch. 195, 4. Eur. Bacch. 15. τὴν δύσχιμον χθόνα Μήδων. Suppl. 962. πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων. 8. τεθρόεπτοις] Sc. ἄρμασιν. Cf. 771, 2. τεθρόεπων ἄρμάτων. 9. φύλον χθονός libri opt. φαύλον χθονός Casaubon. Imo φαύ- λης χθονός. 13. πρόσσω] διέκ Mein. Leg. πέρα ultra. 14. κά- θηται] καλεῖται conj. Nauck.

1085. V. 2. ναίειν] ναίει aut ναίων Euripidis est, ut monuit Nauck.

1087. Qu. εὐφημία γὰρ ἔστι ταῖς σπονδαῖς παρὰ | κάλλιστον (aut κοῤῥαῖστον). Quae verba, non εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων, Euripidis videntur esse. Suid. καὶ (καὶ τὸ?) Εὐριπίδου.

1089. V. 1. δότιαν (ἄνδρα) conj. Nauck. δότιαν (δῶμα) Gom- perz, coll. Aesch. Fr. 156, 2. Malim δοκῇ (τινα). 2. προφάσεις] λαβὰς Mein. (Recte, opinor. Glossema videtur προφάσεις.) πολλούς πόρους conj. Nauck. Fort. ἱκανὴν δίδωσι πρόφασιν.

1091. νόμου] νόμος recte Grot. ὅπου λάβης] Leg. ἔν' ἂν, aut διαν.

1092. ἐχθροῦ] ἐχθρούς Nauck. Malim ἐχθρόν. μέρος] Qu. σοφοῦ.

1098 a. (p. XXIV.) αὖξιμον] Cf. Aesch. 57.

1106. χροῦν] Cf. Arist. Nub. 978. Confer μονούς, ῥοούς, γλοούς.

1108. εὐσέληνον] Fort. πανσέληνον.

1109. V. 3. στρατεύματα] στρατεύμα B. στρατεύματι A. Qu. ποράτευμά τι.

1109. V. 6. ἄλγιον βάρος aut βάρβαρος libri. ἀλγέων ἄκος Kirchhoff. Fort. τῶν πόνων ἄκος. Cf. Andr. 121. ἄκος — πόνων. Hipp. 600. πημάτων ἄκος. Alc. 133. κακῶν ἄκος. Cycl. 97. δι- ψης ἄκος.

1111. ἐκ μέσης ἀντηρίδος] Cf. Rhes. 785. ἐξ ἀντηρίδων.

1113. πατρίς] πάρος Both. Fortasse recte. In incerti poetæ loco laudato pro χρηστούς ποιεῖ malim χρηστούς ἔχει.

1115. Euripidis locus est ad illustrandam vocem ἡδέως ab grammatico allatus.

1117. Locus Oedipum suum exspectans.

1130. Cf. Act. Apostol. XVII. 24. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ.

1132. V. 2. πολυχρύσοισιν — χιλιδαῖς] Cf. Andr. 2. σὺν πολυχρύσῳ χιλιῇ. 147. 3. θεῶν ἰδρύματα] Cf. Bacch. 949. τὰ Νυμφῶν ἰδρύματα. 47. τὰ πεσταλμένα] τὰν τεταλμένα requirit Nauck. Correctio non necessaria. 57. χρανθεῖο' ἄλεκτρος cod. sec. G. Wolff. χρανθεῖσα λέκτροις pristina lectio est, probata Nauckio.

TRAGICI MINORES.

TRAGICI MINORES.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIÆ 1889.

Choerilus.

2. (λίθιοι) γῆς δοτοῖσιν recte, opinor, Nauck. ἐγχριμφθεῖς]
Cf. Hipp. 218. ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι.

3. γῆς φλέβες] I. e. ποταμοί. Cf. Chaerem. 39, 2. τοῦ —
τοῖνικος — φλέβας (i. e. ῥίζας). Similiter ὕδωρ ποταμοῦ σῶμα
dicitur Chaerem. 17, 2.

Phrynichus.

1. V. 4. ἡλιζον] ἐλπίζω corrigendum jure arbitratur Nauck.

3. V. 3. τοῖα σε μοῖρα] τοῖα σ' ἀμοιβή cum O. Crusio corr.
Nauck.

5. V. 1. ποδί] πολὺς conj. Nauck. Fort. πόδα. Cf. Eur. Med.
666. Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ; 2. Ὑαντος δς γῆν
ναῖεν ed. Ὑαντος δς γυναιῖαν Viterb. 2. et 3. Ὑαντος ἦν ἔναιεν
Unger. Nauck. Ὑαντες ἦν ἔναιον conj. Nauck. ἀρχαῖος] Ἀργαῖος
Unger. 3. παράκτιον] Ἄν παρακτίαν? Soph. 819. παρακτίαν —
ὁδόν. 4. Cf. 6, 2.

6. V. 2. Cf. 5, 4. 3. δαλοῦ περθόμενον] Qu. δαλῶ περ-
θόμενον. Deinde pro κακομηχάνου fort. κακομαχάνου.

7. Hesych. Ταντάλω (Ἀντάλω probabiliter Leutsch.).

8. Qu. βεβηκότων (λείψανα).

9. V. 2. καὶ δροσεράν Ἀραδον] Qu. τὰν δροσεράν τ' Ἀραδον.
Cf. Eur. Hipp. 127. φάρεα ποταμῖα δρόσω τέγγουσα. Aradus ('Ar-
vad' in Vet. Test.) insula erat prope Phoeniciae oram sita, post
Tyrum ac Sidona praecipuum Phoenicum emporium. Cur autem
δροσεράν eam dixerit poeta non liquet, fortasse quia περίρρονος
erat. Schol. Vesp. δι' ὀνόματος (διὰ στόμα?) ἦν.

10. καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν] Qu. — προλιποῦσαι ἄστυ.

11. ἀντίσπαστ' αἰείδοντες μέλη] Qu. ἀντίσπαστα μέλλοντες (vel
μέλπονται, cf. ad 9, 1.) μέλη, vel ἀντίσπαστ' ἐφνυνοῦντες μέλη.
Cf. Soph. 378, 2. ἀντίσπαστά τε | Λυδῆς ἐφνυμεῖ πηκτίδος. Soph. 87.
ἐφνυμεῖς.

13. παρήλοι aut παρήλοι] παρειῇσι al. παρῇσι Porson. Nauck. Cf. Eur. Iph. A. 681. παρῇδες etc. Fort. παρειαῖς.

14. V. 1. τό] Qu. τά. δούσαις] Fort. δοῦναι. λόγος] Qu. φάτις.

15. ἀνάγκα 'σθ' ed. ἀνάγκασθ' cod. Ambros. ἀναγν' ἔσθ' perperam Nauck. Qu. ἀνάγκη 'σθ'. Comico Phrynicho haec tribuit Hephaestio, nescio an recte. Fortasse ex parabasi sumpta. Pro φράσσομεν reponendum forsitan λέξομεν (ἡμεῖς).

22. Schol. II. δ τε (l. δ δὲ) Φρύνιχος etc.

Aristias.

2. τε λύσιν] τε λῦσον Kuehn. τ' ἔλυσεν melius Friebel.

3. V. 2. ἀκρατέα] Imo ἀκρατῇ.

6. μυκαῖσι] Cf. Apoll. Rhod. IV. 1285.

7. πενκαλεῖται] I. e. ξηραίνεται. Nomen πενκαλέος (i. e. ξηρός) legitur apud eundem Hesychium.

Aristarchus.

2. V. 3. οὔτω] πόθω Mein. οὔτεω probabiliter conj. Nauck. Sed vulgata satis idoneum sensum praebet. 4. οὔτος γὰρ ὁ θεός] θεός γὰρ οὔτος malit Nauck. 5. πόρον] πόρους probabiliter Blomfield.

3. σωφρόνημα cod. A. σωφρόνισμα Mein. Nauck. Corrigendum proculdubio σωφρονιστὰ (castigator), quod suadet etiam Nauck. Cf. Lycophr. 3, 3. τράγημα δὲ | ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος. Thuc. III. 65. VI. 87. Plat. Legg. 933 E. Eodem sensu σωφρονιστῆς Plut. Cat. maj. 27. σωφρόνισμα valet castigatio, Anglice a lesson, Aesch. Suppl. 992. Eur. 209. οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον. Sic νόμους — κολαστὰς Criti. 1, 4.

Neophron.

2. V. 5. καὶ πρὸς τί] Qu. καίτοι τί. Idem malit Nauck. γνῆν] τύχην Cobet. 6. ἔρημον] Leg. ἐρήμην. 13. ἐξοπλιζόμεσθα φεῦ] ἐξοπλιζόμεσθα δὴ (vel — θ' ἅμα) Mein. Qu. ἐξοπλιζόμεσθα νῦν, vel ἐξοπλίζομαι τὰ νῦν.

3. V. 1. τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ φθερεῖ] Transpone τέλος μόρῳ γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ φθερεῖ, vel τέλος φθερεῖ γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ (Dind.). φέρεις libri. φθερεῖς Elmsl. φθερεῖ recte Herm. 2. βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρε] Cf. Eur. Hel. 136. βρόχῳ γ' ἄψασαν — δέρεν. 686. ἀγχόνης βρόχον δι' ἔμ' ἐπεσπασατο (ita enim corrigo). Hipp. 783. λῦσαι — ἀνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων El. 154. δολίοις βρόχων ἔρκεσιν. Ion. 1065. λαιμῶν ἐξάψειν βρόχον ἀμφὶ δέρεν. Fr. 670, 5. βρόχοισι καὶ πέδαισιν. 3. τοῖα σε μοῖρα] τοιάδε σ' ἀποινα probabiliter F. G. Schmidt. Possis etiam τοῖα σε ποιμή. 4. διδάξεις τ' (τοὺς al.)

libri. Nauck. *δίδαξις* recte Elmsl. Cf. Eur. Hec. 601. *δίδαξις ἐσθλοῦ*.

ἄλλους μυρίους ἐφημέρους libri. Nauck. *ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις* recte Elmsl. *βροτοῖς* aut *βροτούς* libri. *φρένας* Bergk. Recte, ni fallor.

Ion.

1. V. 2. *δακτυλωτόν*] *δαιδαλωτόν* Mein. 3. *ἄθλον* — *ἔργον*] *ἔργον* — *ἄθλον* permutat Herwerden. prob. Nauck. Recte.

2. *κακῶν*] *ἐν κακὸν* malit Nauck. *ἴδῃ*] *εἶδῃ* Cobet.

4. *πεδανῶ ὑπνῶ*] I. e. *κούφῳ*, levi. Cf. Nic. Ther. 226. 289.

7. *φερέσβιος*] Cf. Aesch. 300, 7. Soph. 687.

14. V. 1. *ὑπόπτερος*] Leg. *ὑποπτος*.

18. V. 1. *Εὐβοῖδα*] Scrib. *Εὐβοῖδα*. 2. *Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώ-*
ρουν ἐκτέμνων] *ἀκτῆς ἐχώρῳ* ἐκτεμνὼν *Βοιωτίας* Jebb. Leg. *ἐχώ-*
ρῳ ἐκτεμνὼν. 3. *πρὸς κρήτα*] *προβλήτα* recte Bentl. *πορθμόν*] Qu. *πρώνα*.

19. *σπίλον Παργασίαν*] Lege *σπίλον Παργάσιον*, aut *σπιλάδα Παργασίαν*.

21. *δεῖ με τὴν ἐορτὴν ἄγειν*] *τὴν ἐορτὴν δεῖ μ' ἄγειν* Mein. Qu. *δεῖ μ' ἐορτὴν νῦν ἄγειν*.

22. V. 1. *παλαιθέτων*] *παλαιφάτων* probabiliter Dobr. 2. *ἄοιδοι*] *ἄοιδαῖς* recte Wecklein. *κοσμήσατε*] *κοιμήσατε* Mein. Qu. *τιμή-*
σατε. *μεσομφάλους*] Sc. *φιάλας*. Cf. Theopomp. II. 793. *χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην*.

23. *Λυδός τε*] Malim *Λυδὸς δέ*. Cf. Ion. 39. *αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων*.

24. V. 1. *βακκάρεις δὲ καὶ μύρα*] Cf. Aesch. 14. *τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα*. 3. *τὸν* — *τρόπον*] Haec non intelligo.

27. *ἔπεισας*] *ἔσπεισας* Gomperz. et sic Etym. M. cod. Vat. *ἔγενσά σ'* F. G. Schmidt. Correctio incerta est.

29. V. 1. *εὐφημίας*] *βουλιμίας* recte Bentl. *ἐπιθυμίας* R. Methner.

35. *ἀμφιβώτης*] Vox contra analogiam formata, nisi genitivus est pro *ἀμφιβότης* (i. e. *περιβόητος*). Hesych. *ἀμφιβῶτης* (*ἀμφιβῶτος*?)· *περιβόητος*.

36. V. 2. Cf. Soph. 286. *νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως* | *πέτρα τραπέσθαι γνησίου φρονήματος* (locus corruptus). Alcae. com. II. 824. *πουλύπους ἐς* (l. *τις*) *τοὺς τρόπους*.

38. V. 1. *ἐν τε* (aut *ἐν γε*) *χέρσῳ* libri. *ἐν γε θηροῖ* Herwerden. Recte, opinor. Sed cf. 58. *κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία*. *τὰς λέοντος*] *τοὺς λέοντας* Mein. 2. *ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον* —] Notanda particulae ἢ collocatio ante *μᾶλλον*, quod sane raro fit. *οἰζυράς τέχνας*] Qu. *αἰμύλας τέχνας*. Post *τέχνας* virgula tantum ponenda est. 4. *στρόβιλος*] Leg. *στρόβιλον*. Construe *εἰλίξας δέμας* (ὥστε εἶναι) *στρόβιλον ἀμφάκανθον*. *ἀμφ'*.

ἀκανθαν] ἀμφάκανθον recte Salmasius. 5. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν] θιγεῖν τε καὶ δακεῖν al. Quod praeferendum.

39. αὐλὸς ἀλέκτωρ] Cf. 45. σῦριγξ — ἀλέκτωρ. 23. Λυδὸς τε μαγαδὶς αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. ὕμνον ἀχέων] Cf. Arist. Ran. 216. Eur. 631, 2. ἀχεῖ μέλος. 773, 34. κύκνος ἀχεῖ. Adesp. 237. μέγ' ἀχῆσεται. Soph. 480, 3. ἡχούσας γόους.

40. V. 2. θαμνομήκης] ταμνομήκης al. ἥ τε ταναήκης conſ. Nauck., coll. Oppian. Hal. IV. 53. σχοίνους ταναήκεις. Qu. θαμνότιμος. 3. λινουλκος libri. λινουλκος Koepke. λινόκλως Lobeck. χλαῖνα] Vitiosum habet Nauck. τάλανα R. Methner.

41. ὀρθὸς ἰδεῖν] Intelligerem οἶος ἰδεῖν, aut δέξῃς ἰδεῖν. (ἢ τρόπον) ex Aristophane addidit Mein. Melius, ni fallor, aberit ἢ τρόπον. (ὦ) addidit Bentleius.

42. ἔκτυπον ἄγων βαρὺν] Fort. ἐκφέρω δ' ἐγὼ (vel ἐκφέρω δὲ τὸν) βαρὺν | αὐλὸν —. Locus perobscurus. τρέχοντι θυθμῶ] τρέχοντα θυθμόν Bentl. Fort. χέοντα θυθμόν. Pro ἄγων fort. ἄδων.

43. τιμαλφῆς] Cf. Aesch. 56. Adesp. 109, 2. Plat. Tim. 59 B. κτῆμα τιμαλφέστατον.

45. προθεῖ cod. δοθεῖ optime Nauck., coll. Poll. IV. 69. εἰ ἐπαινοῖς αὐλητὴν δοθίῳ μὲν τῷ φνσημάτι χρώμενον, etc. σῦριγξ — ἀλέκτωρ] Cf. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ.

46. νυφόμεσσα σελήνῃ vera haud dubie est lectio.

47. πυργεῖαν σκοπὴν] Leg. πυργήρη σκοπὴν. σκοπὴν] I. q. σκοπιάν. Cf. Aesch. Suppl. 713. Ag. 289. 309. Xen. Cyr. III. 2. 11. etc.

50. ὥρχησε φρένας C. ὥρχησεν φρένας Dind. ὥρχησαι φρένας Mein. Nauck. ὥργησεν φρένας (?) Herw. Leg. ὀρχοῦνται φρένες.

52 a. αὐτοφρόνων καὶ δημοσπόνδων] Malim δημοφρόνων —.

53. V. 2. φθογγάζεται] Occurrit etiam Anth. Pal. IX. 539.

54. V. 2. παίδων] Fort. παῖδες. πενθητηρίους] Formatum ut κηλητήριος Eur. Hec. 535.

55. V. 2. ἔργον] ἔργω al. ὅσον] Fort. δὲ δῆ. ἔργον δ' ὁ μοῦνος Ζεὺς R. Enger. θεῶν] θεός al. Qu. τελεῖν, quod satis facile in θεῶν abire potuit.

56. ἐλθὼν] Fort. ἦκων (adveniens).

58. κακὴ] κακεῖ al. κάμνει R. Methner. Cf. 38.

60. πόντου πεδίων] Cf. Virg. Aen. X. 214. 'campos salis.'

61. Scripserat, ni fallor, Ion τύπτων ἐαυτοῦ κρατᾶ.

63. V. 2. εὔτ' ἂν Ἄρης] εὔτ' Ἄρης ἂν Mein. Sed vix dissociari possunt particulae εὔτε et ἂν. Cf. e. g. Ion. 38, 3. Eur. 577.

65. πυκναῖα] Sc. ἐκκλησία. I. q. πνύξ. Sic ὥρα et ὥραῖα, etc.

68. φοινικόλεγον] Anglice, having a purple hem. A λέγνον sive λέγνη, a hem. Unde λεγνοῦν (Hesych.), λεγνώδης (Hesych. Phot.), λεγνωτός (Callim. Dian. 12. cf. Nic. Th. 726.).

Achaëus.

2. V. 1. *ικέται* (στεφάνους) bene supplet Mein. *ικέται* θαλλούς στεφάνων τε σέβας Wilamowitz. Nauckio γέρας praeferendum videtur.

2. γέρας (ἀθανάτων) bene Mein. 3. *λήξαι*] Hic infinitivus ponitur quasi praecessisset *ικετεύομεν*. 4. ἀστερόπου aut ἀστεροπῆς libri. Qu. τὰς ἀστεροπὰς Ζηνὸς δεινὰς.

3. V. 1. *θεωροῖς* — ἀγωνισταῖς] Fort. θεωρὸς — ἀγωνιστάς. *ἐπ' ἀγωνισταῖς* A. Leg. οὐ δ' ἀγωνισταῖς (aut ἀγωνιστάς). 2. ὡς ἐπαισκούντων τρόπος] Leg. ὥπερ ἀσκούντων τρόπος.

4. V. 1. *γυμνοὶ γὰρ ὦθον*] *γυμνοὶ γὰρ ὦμους* Bergk. *γυμνοὶ γὰρ ὄρθρου* R. Ellis. Qu. *γυμνοὶ δ' ἄνωθεν* (Mein.), vel *γυμνοὶ δὲ τᾶνω*. Cf. Soph. 415. *ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ παιδίμοις ἔχων* | ὦμοις; 2. *σφριγῶντες*] *σφριγῶντας* Bergk. Recte, opinor. Cf. Arist. Lys. 80. ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. *ἐμπορεύονται*] Leg. *εἰσπορεύονται*. 3. *καρτερὰς ἐπωμίδας*] Cf. Eur. 199, 3. *κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος*. 1044. *ἐκ χειρὸς καρτερᾶς*. 4. *ἐλαίῳ*] Leg. *ἐλαίῳ*. καὶ ποδῶν κύτος] *κενύδμου λίτους* F. G. Schmidt. καὶ πλευρῶν κύτος Emper. Leg. καὶ πάμπαν (aut τὸ πᾶν cum Schneidewino) δέμας. Cf. 17, 3. *μύρω σε χρίσω πάμπαν εὐδόμῳ δέμας*. 5. *χρίουσιν*] *βρύνουσιν* F. G. Schmidt.

5. V. 1. *εἰς ἀργυροῦν τις* A. *ισάργυρόν τ' εἰς* Heringa. *ισαργύρον τ' εἰς* Mein. et (εἰς) Nauck. *χείρα*] *χεῖρε* malit Nauck.

2. *δώσουσι*] Qu. *διδοῦσι*. *Αἰγυπτίων*] *Αἰγυπτίων* | (ἄλεμμα) conj. Mein.

6. V. 1. (οὐκ) *ἐν κενῇ γὰρ* Herw. οὐκ ἔστι] *ἔνεστι* idem. Utrumque recte.

7. V. 2. *κάθεφθα* — *κνισηρὰ παραφλογίσματα*] Nomina, ni fallor, non alibi obvia.

8. V. 1. *δέ τοι*] Qu. *δ' ἐγώ*. 2. (φωνῆς ἐν) *ὄρφναις ταῖσδε* conj. M. Schmidt. *Μαλὶν* (φωνῆς ἐν) *ὄρφνῃ τῇδε*.

9. V. 1. *ἀχελῶος* aut *ἀχελῶος* libri. Scrib. *ἀχελῶος*. *ἦν*] *ἐν* Mein. 2. *τοῦδε τῷ γένει*] *τοῦδ' ἐμῷ γένει* Jacobs. *τοῦδε τοῦ γένους* probabiliter R. Methner. Qu. *τῷδε τῷ γένει* (sc. τῶν σατύρων). Si sincerum est τοῦδε, intellige τοῦ ὕδατος. 3. *καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν*] *καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγχείαις Σκύθη πιεῖν* Mein. Qu. *καλῶς γ' ἂν ἐγχείαις σύ τω* (aut *πον*) *Σκύθη πιεῖν*, vel *καλῶς γ' ἂν οὖν σύ γ' —*.

11. V. 2. *ἦ πον σφόδρα θυμοῖ;*] Qu. *ἦ σφόδρα θυμοῖ;* Haec Achaei non esse injuria opinatur R. Methner.

13. V. 1. *τί δ' ὑποκεκρυμμένος ποιεῖς* Mein. 2. *σαραβάκων*] *σαραβικῶν* idem.

14. V. 2. *κοινόν τε*] *οἶνον τε* bene Schneidewin. Fort. *πλέων τε*.

Vulgatam tuetur Nauckius, coll. Longo IV. 13. κοινὸν κρατῆρα. κυ-
λιχνίδας] Vox rara. Cf. Antiph. III. 120. κυλιχνίαιιν.

16. ἐναστρός] ἐνοιστρός bene Reisk.

17. V. 1. δὲ libri. δὴ Jacobs. Nauck. γὰρ Casaub. Nil mu-
tandum. πάρεσι δὴ] Malim πάρεσι δέ. 2. κηλήσεις] Cf. Eur.
Iph. A. 1213. κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὗς ἐβουλόμην. Alc. 360. τὴν
κόρην — ὕμνοισι κηλήσαντα. 3. πάμπαν] Rarum in poetis scē-
nicis. Cf. Eur. Fr. 196, 2. οὗτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν etc. Med. 1091.
πάμπαν ἀπειρος. 4. πρόσθεν δίδως] Fort. δώσεις πάρος. 5. ναί-
τραπεζά γ'] ἤνικα τράπεζά γ' probabiliter Nauck. ἀπαίρεται]
Malim ἀρθήσεται, auferetur.

19. V. 2. γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ] γραπτὸν ἐν διπλῷ
ξύλῳ | κύρβιν probabiliter Bergk.

21. Poll. ἀκτηρίδα] βακτηρίδα recte, opinor, Passovius.

25. V. 1. πεινῶντι δ' ἀνδρὶ Eust. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ Athen. A.
πεινῶντι Athen. C. πεινῶντί γ' ἀνδρὶ conj. Nauck. Verum videtur
πεινῶντι δ' ἀνδρὶ aut πεινῶντι γάρ τοι.

26. V. 1. ὀπιτοῦντες] Malim cum Nauckio ὀλιπτοντες. Cf.
Elmsl. ad Her. 150. Solennis haec discrepantia in libris. 2. ὦ
κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ] ὦ κάλλιστον Ἡρακλείδιον aut ὦ κάλ-
λιστος Ἡράκλεις ἀναξ R. Methner. Illud praeferendum vide-
tur. Sic Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλιτατον et ὦ Σωκρατίδιον
φίλιτατον apud Aristophanem Ach. 475. Nub. 746.

27. V. 1. πολλὺς γάρ] πολλὺς δ' recte Herw. ποντίου κύκλον
σοβῶν] πόντιος (παρέσπετο), | κύκλω σοβοῦντες, — Herwerden.
Non male. Qu. πόντιος κύκλω σοβῶν (cum Blomfield.). 3. χραί-
νοντας libri. χραίνοντες Casaub. Qu. σαίνοντες, ut in Soph. 695, 2.
εὐδῖαν ἄλός] Qu. ἐναλίαν πλάκα. θυραίοισιν libri. οὐραίοισιν
Casaub. οὐραίοισιν (?) malit Nauck. Cf. Soph. 695, 2. χορὸς —
ἰχθύων — σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.

28. γυναῖκες Hesych. γυναικας Toup. Nauck. Qu. γυναικα.
Achaeo unum νυνφόβας tribuit M. Schmidt.

32. Qu. (ὡς χρηστός), ὡς εὐδουλος, —. εὐοικος ἦν] εὐοικέ-
της (?) G. Kaibel.

33. V. 1. καλεῖ] Fort. σαίνει. 2. τὸ γράμμα φαίνων] Fort.
τὰ γράμματ' ἴσχωρ. 3. κοῦκ ἀκουσίαν] Fort. καὶ παρουσίαν.

4. ἐκ τοῦπέκεινα] Ex altera parte.

34. V. 1. ἡλίσκετ' ἄρα libri. ἡλίσκετ' ἄρα Nauck. ἀλίσκετ' ἄρα
Mein. ἀσθενῶν] ἀπτήνων Gomperz. Corrigendum suspicor ἐρ-
πετῶν. 2. βραχεῖ χρόνῳ] βραχεῖ πόνῳ F. G. Schmidt. μόχθῳ
βραχεῖ conj. Nauck. Fort. μακροῦ χρόνῳ aut βραδυστόλον.

36. Hesych. τὸν πάντοθεν κύκλω περιειργόμενον (περιειργμένον?).

39. δίχολοι γινῶμαι] διχόνοι γινῶμαι F. G. Schmidt. prob. Nauck.
Recte, opinor. Confer nominativos εὖνοι et κακόνου. Hesych.

Ἀχαιὸς καταπεῖραι (probabilis videtur Nauckii conjectura Αἰσχύλος Καβείρους).

41. Βυβλίνον] Cf. Philyll. 24, 2. Com. anon. IV. 622. μέθης ἐκπώματι] Qu. με πώματι.

45. τὰ μὴ νοσοῦντα] Qu. τὸν μὴ νοσοῦντα. συναλγεῖν Plut. σνννοσεῖν bene Grotius. ἀναγκάσεις Nauck. (τί χρῆ) | τὰ μὴ νοσοῦντα σνννοσεῖν ἀναγκάσαι; Grotius. Plut. τὰς ἐσχάτας τάλαι-πωρίας (l. τιμωρίας).

49. καιρότερον] Pro καιριώτερον.

56. Hesych. καὶ κυβεντικὸς λόγος (del. λόγος cum Musuro) βόλος ὁ κενὸς (ὁ ἐνὸς, aut ὁ εἰς?) etc.

Philocles.

1. τῶν πάντων] τὸν πάντων V. τῶνδε πάντων Dind. τῶν ἀπάντων Wagner. (Ἥλιε), σὲ πάντων τῶνδε conj. Nauck. Qu. τῶν ἀπάντων τῶνθε. Vel sic, σέ τοι, σὲ τῶνδε δεσπότην πάντων λέγω. Vel σὲ τὸν προπάντων δεσπότην θεῶν (θνητῶν, βροτῶν) λέγω.

5. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι] οὐδ' ἂν ἔγκαφος | ἔσθων λίποι requirit Nauck, coll. Eupol. II. 565. οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος. Fallitur, opinor, vir doctus.

Melanthius.

1. τὰ δεινὰ πράσσει] Sc. ὁ θυμὸς. Cf. Adesp. 175. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. 390. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.

Iophon.

2. V. 1. καὶ τὰδ' οὐσά περ γυνή] καὶ τὰδε — al. καὶ τόδ' — malit Nauck. Qu. καὶ γεγῶσά περ γυνή. 2. Qu. ὥς [μᾶλλον] δοῖς εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν (πλέον) | ζητεῖ. 3. μᾶλλον] Qu. ταῦτά γ' ἥσσαν] οὐδὲν jure requirit Nauck.

Nicomachus.

1. κλαγγήν] Leg. κλαγγάν.

1 a. ὃ τι μὲν λῶστον, τόδε νικῶν] ὅτι μὴν — Nauck. Cf. Aesch. Ag. 121. τὸ δ' εὖ νικάτω. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη.

Sthenelus.

1. γίγνεται ἀνθρώποις] Leg. γίγνεται βροτοῖς. Cf. ad Agath. 29.

Agathon.

2. ἀθέμιοι μοῦσαι] ἀθέμιτα μύση Gennadius. ἀθεμίτω μύσει malit Nauck.

3. V. 2. ἧ που] Fort. πάντως. παιζούση φρενί] Fort. vitiosum. 4. Κούρητες] Cf. Aesch. 313, 2. Κουρητα λαόν. Eur. 472, 14.

Adesp. 580. Eur. Bacch. 120. ὦ θαλάμευμα Κουρήτων. κουρίμον — τριχός] Cf. Eur. El. 521. κουρίμης (κουρίμον?) τριχός. Tro. 279. ἄρασα κρᾶτα κούριμον. Or. 964. σίδαρον κούριμον.

4. V. 1. ὁ πρῶτος] Leg. τὸ πρῶτον (sc. γράμμα). Cf. v. 3. τὸ τρίτον. 5. ἐξυγωμένοι] ὑπτωμένοι vel ἦσαν ὑπτιοι Mein. ισόμετροι δάβδοι audacius Wecklein. 6. ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν] ἦν τὸ λοίσθιον πάλιν Mein. Qu. ἐπὶ τελευτῆς ἦν (vel ἦν ἐπὶ τελευτῆς) πάλιν.

5. V. 1. μόνου γὰρ αὐτοῦ] μόνου δὲ τούτου olim correxi ad Ajac. p. 93. 2. ἀγέννητα] ἄκραντα conj. Nauck. ἀπρακτα bene O. Hense. Sed cf. Soph. 776. ἅπαντα τὰ γέννητα πρῶτον ἤλθ' ἀπαξ.

7. φαῦλοι] Leg. πολλοί.

8. V. 1. τῇ] χρῇ Porson. Qu. δεῖ. πράσσειν] πράσσει al. Correxerim κτᾶσθαι.

9. Arist. ἔστιν δὲ τοῦτο εἰκὸς ὥσπερ (l. ὥπερ aut ὥ) Ἀγάθων λέγει.

11. V. 1. ποιούμεθα] ἡγούμεθα al. 2. ἐκπονούμεθα] ἐκπονούμενοι al. Cf. Eur. 525, 4. ἐκπονουμένων | σκληρὰς διαίτας. Qu. αὖ ποιούμεθα.

14. V. 1. γυνή τὸ σῶμα libri. γυνή τοι σώματος Porson. σώματος jam Grotius. Qu. γυνή δὲ πᾶσα.

18. τρόποις] Anglice tropes, figures of speech.

24. V. 1. ἐν βίῳ] Cf. Eur. 852. 1046, 4. Fort. οὐδ' ὅλως.

26. πολλά] l. e. πολλάκις. Qu. πλείστα aut ὄλιστα.

29. γίγνεται ἀνθρώποις] Leg. γίγνεται βροτοῖς. Cf. ad Sthenel. 1. Idem proponit Nauck.

Critias.

1. V. 3. ὅτ' οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν] Malim ὅτ' οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐδὲν ἄθλον ἦν. 7. (γένους βροτείου) probabiliter supplet Grotius. 10. βία] κακὰ malit Nauck. Recte, opinor. 11. ἔπρασσον (ταῦτα) R. Ellis. 12. (φρένας) πυκνός τις bene supplet Mein. γινῶναι πυκνός τις Weckl. 13. γινῶναι δὲ δεῖς aut γινῶναι δεῖσθαι libri. γινῶναι θεοὺς Koechly. Nauck. θεῶν δεῖος Wecklein. Sed mox sequitur δεῖμα. Legerim θεῶν γένος. Cf. v. 42. νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος. γινῶναι — ἐξευρεῖν] Cf. Eur. 90. 578, 3. 14. τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθῃ] Leg. τοῖς κακοῖς ἐὰν λάθῃ. 17. τε ταῦτα] τοιαῦτα R. Ellis. Ipse propono ἅπασιν.

18. 19. Versus interpolati, ni fallor, quibus ejectis bene procedit oratio. 18. νόφ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ Sextus. δεῖς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. τῷ νόφ τ' F. G. Schmidt. φρονεῖ τ' αἰεί Bach. Pro ταῦτ' qu. πάντα. 19. ταῦτα] πάντα Grot. Qu. πᾶσι. 20. ὅφ' (aut ἐφ') οὐ πᾶν μὲν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούεται libri. Correxerit Normann. 22. ἐὰν δὲ

κᾶν —] Qu. ἐὰν δέ γ' αὖ —. σὺν σιγῇ aut σιγῇ libri. καὶ σιγῇ Mein. κᾶν σιγῇ (?) Nauck. Leg. ἐὰν δέ γ' αὖ σιγῇ, vel potius ἐὰν δέ τις σιγῇ (et βουλεύῃ). 23. φρονοῦν] Qu. φρονεῖν.

24. ἔνεστιν (αὐτοῖς) Heath. (θεοῖς) ἔνεστιν Normann. τοῦτοις ἔνεστι Herm. 25. ἡδιστον] μέγιστον Methner. 26. τυφλώσας (Plutarchi ope) Porson. καλύψας Sext. 28. ἐξέπληξεν libri. ἐκπλήξειεν recte Grot. 32. δεινὰ δέ] Leg. δεινὰ τε. 34. χρόνον — τέκτονος σοφοῦ] Cf. Cratet. 4. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα. Arist. Av. 1154. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες σοφώτατοι. 35. ἀστέρος] αἰδέρος Boisson. διάπυρος Herw. ἡλίου jure malit Nauck. στείχει libri. σίλβει recte Weckl. 36. ἐκπορεύεται libri. ἐκπορίζεται Musgr. ἐκπροίεται Weckl. 37. τοιούτους δὲ περιέστησεν libri. τοίους πέριξ ἔστησεν optime Mein. οὕτω — malit Nauck. 38. δι' οὗς libri. δεινούς bene Weckl. Nauck. καλῶς τε τῷ λόγῳ libri. κολαστήν (Enger.) τῶν κακῶν feliciter Nauck. Malim κολαστάς —. κατώκισεν] κατοικίας Enger. Leg. κᾶτ' ᾧκισε. 39. τὸν δαίμονα καὶ] τὸν δαίμον' οἰκοῦντ' Pierson. τὸν δαίμον' οἰκεῖν Herm. "Neutrum sufficit", Nauck. Leg. τὸν δαίμον' αὐτόν. 40. νόμοις libri. φόβοις F. G. Schmidt. Nauck. Cf. vv. 29. 37. 41. οὕτω δὲ πρῶτον] Leg. οὕτω τὸ πρῶτον.

4. δεινὸν δ'] δεινὸν al. δεινόν γ' jure malit Nauck.

Dicaeogenes.

1. V. 2. τὴν χάριν ποιούμεθα] I. e. χαρίζομεθα. Sed hic sensus ab hoc loco alienus est. Valde arridet ingeniosa Cobeti correctio τὴν νόσον μὲνόμεν. Minus probabiliter Meinekius πρὸς χάριν ποιοῦμεθα. 3. τοῖς ἀνάγκης] τοῖς ἅπ' ἀρχῆς conj. Nauck. τοῖσιν ἄγχιστ' melius Mein.

2. V. 2. ἀλκίμους] ἀκμαίους conj. Nauck., coll. Hippoth. 5.

3. V. 2. ἡ —] Leg. καὶ —. καὶ φρονοῦντ' κεῖντοχούντ' bene Mein. κεῦποροῦντ' Herw. κεῦθenoῦντα F. G. Schmidt. 5. θεὸς μέγιστος] θεοὶ μέγιστοι Men. mon. 238.

4. V. 1. αὐτὸς τραφεῖς δέ] αὐτὸς δὲ θρεφθεῖς Porson. Fortasse recte. Cf. Eur. Hec. 351. ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο. 600. θρεφθῆναι καλῶς. Sed altera forma plerumque utitur Euripides. 5. θεὸς μέγιστος —] Cf. Trag. adesp. 471. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος. Soph. 836, 2. ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

Diogenes Atheniensis.

1. V. 1. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας Dalecamp. Fortasse recte, cf. v. 6.

2. Κυβέλας] Κυβέλης Weckl. prob. Nauck. γυναικας] ὀπαδούς probabiliter conj. Nauck. Fort. χορευτίας. 4. ἀντὶ χειρὶς libri. ἀντίχερσι Casaub. κυμβάλων ἀντηχέσι Methner. 5. σοφὴν]

σέβειν (cf. v. 8.) recte Bergk. *ψοφείν* (i. q. *κελαδεῖν*) conj. Nauck. *ψόφον ψοφείν ὑμνωδόν* Heimsoeth. Requiritur infinitivus aliquis. Cf. v. 8. 6. *Βακτρίας*] Nauckio suspectum. *βακχίας* Mein. *Βασσάρας* Kaibel, coll. Athen. V. 198 E. *παλτρίας* R. Methner, coll. Ion. Fr. 22. Sed obstat particula *τε*. Latet appellativum aliquod.

9. *παλμοῖς*] Cf. Phryn. 11. *παλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰείδοντες* (*ἀντίσπαστα μέλποντες*?) *μέλη*. *παλμοῖς τριγώνων*] Cf. Eupol. 77, 2. *διαπάλλει τριγώνους*. Plat. Resp. III. 399 C. *τριγώνων* — *καὶ πηκτίδων* — *δημουργούς*. Aesch. 57, 7. *παλμός δ' ἀλαλάζει*. Ion. 22. *Λυδαὶ ψάλτριοι*. *πηκτίδων ἀντιζύγοις ὀλκοῖς*] Leg. *πηκτίδων τ'* —. Cf. Soph. 378. *πολὺς δὲ Φρύξ τριγώνος ἀντίσπαστά τε | Λυδῆς ἐφυσμυεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ*. 10. *ὀλκοῖς*] *ὁμοῦ* Methner. *ἐνθα*] *ἐν* δὲ solenter Methner. Cf. Soph. 217. *πηκταὶ δὲ λύραι* (i. e. *πηκτίδες*) *καὶ μαγαδίδες*. 11. *δμονοεῖ*] *δμοθροεῖ* recte Mein. *δμοφωνεῖ* Methner.

Astydamas.

2. V. 1. *πρόσπολ'*, ὥδε *προσπολῶν* probabiliter Porson. 2. *καὶ φοβηθῇ παῖς*] *μὴ καὶ φοβηθῇ* Dind. Nauck. Malim *μὴ παῖς φοβηθῇ*.

3. V. 1. *ἀργυρῶ* recte libri. 3. *δέοντα δώδεχ'*] Qu. *ἐντὰ δὲ δυνάδεχ'*. 4. *τὸ δ' ἕτερον*] *τὸ δ' ἄλλο* (?) O. Hense. Notanda haec canonis Porsoniani violatio.

5. V. 1. *πὺν* libri. *τοῖς* F. G. Schmidt. Nauck. Vereor ut recte. *τοῖς κάτω χθονός*] Imo *τοῖς κατὰ χθονός* (i. q. *κατὰ γῆς*).

2. *δέ πὺν* (aut *ποῦ*) libri. *δ' ὅπου* recte Tyrwhitt. *δ' ὅτω* F. G. Schmidt. *βίῳ* libri. Leg. *βροτῶν*, vel *δτω* — *βροτῶν*. 3. *τῶν*] Qu. *τῶ* aut *ὤς*. *λελασμένῳ* libri. *λελησμένῳ* Nauck. Malim *πεπανμένῳ*.

8. V. 2. Post *ἐπαινεῖν* ponatur colon, nisi pro *δοσις* corrigendum *χῶσις*. 3. *τρόπους τ' ἄριστος*] Qu. *τρόπους* (vel *τρόπον*) *τε χρηστός*. Cf. Eur. 597. *τρόπος δὲ χρηστός ἀσφαλέστερος νόμον*. Hippoth. 6, 2. *τρόπον γυναικὸς χρηστόν*. 4. *ἐνεκα τῶν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ'* *ἕνα* S. M. A. *ἐν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὐρεῖν δυσχερὲς* A. m. rec. in marg. (*ἀλλ' οὐκ*) *ἐν ἑκατὸν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ'* *ἕνα* Grot. *ἐν δ' ἑκατὸν ἐστὶν ἔργον* (*ἔργον ἐστὶν* Cobet.) *εὐρεῖν ἄνδρ'* *ἕνα* Porson. (*μόλις δ'*) *ἐν ἑκατὸν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ'* *ἕνα* (?) O. Hense. *ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἄνδρ'* *ἐν' ἐστὶ δυσχερὲς* Conington. *τὸν ἄνδρα δ' εὐρεῖν τούτων ἐστὶ δυσχερὲς* Gomperz. *ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν χαλεπὸν* (aut *ἔργον*) *ἀγαθὸν ἄνδρ'* *ἕνα* R. Ellis. Qu. *ἐν δ' ἑκατὸν εὐρεῖν ἐστὶ χαλεπὸν ἄνδρ'* *ἕνα*. Cf. Eur. Her. 327. *ἕνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως | εὐροῖς ἂν δοσις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός*. 5. *καὶ* libri. *καί* Porson. Nauck. *κἂν* Gomperz. Malim *κῆν*. *τοῦτον*] Fort. *αὐτόν*. *εἰοί*] Leg. *ᾧσι*. Ita etiam Gomperz. Diversa ecloga. Comici poetae esse suspicatur Nauck.

Chaeremon.

1. V. 1. καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄψιν ἀντηνυγάζετο probabiliter Hermann. 2. λευκοχρώματ' ἄρθρα διαπρεπῆ idem. Qu. λευκῷ διαπρέποντα χρώματι. 3. ἐπερρύθμιζεν] Cf. Plat. Legg. 802 B. ἐπιρρυθμίσειν ποιήματα (to bring into rhythm). ἡπιώτατον ἐρύθημα] Anglice, a very faint blush. 5. κηροχρῶτες] "Rectius κηρόχρωτες, vix sanum", Nauck. Qu. χροσόχρωτες. 6. ἐκπεπλασμένοι libri. ἐκπεπλασμένον vel εὐ πεπλασμένον Mein. Qu. ἀναπεπλασμένον. Athen. ἐπικατάφορος (l. εὐκατάφορος) δὲ ὦν etc.

3. Cf. Aristarch. 4. Menand. IV. 177.

6. στεφάνους τεμόντες] στεφάνους τ' ἔχοντες probabiliter conj. Nauck. Cf. 13. Fort. στεφάνους πλέκοντες. στεφάνους — ἀγγέλους εὐφημίας] Cf. 11, 1. στεφάνους — εὐφημίας | κήρυκας.

7. V. 1 τριέλικας] Triplices. Anglice three-fold, thrice coiled. I. q. τριελίκτους (Herod. VI. 77 in oraculo). κύκλω] κύκλους conj. Nauck. Qu. κίσσον τε ναρκίσσον τε τριέλικας κύκλους etc.

10. V. 2. ἡδοναῖς] Malim ἡδέως aut saltem ἡδονῇ. 3. θηρώμενον τὰ Δ. θηρώμεναι κομῶντα (?) Herm. θηρώμεναι θάλλοντα melius conj. Nauck.

11. V. 1. στεφάνους — εὐφημίας κήρυκας] Cf. 6. στεφάνους — ἀγγέλους εὐφημίας. Similiter Soph. 496. πέμφιγι — ἀγγέλω πύρος.

2. εὐχαῖ] εὐχαῖς Dalecamp. Qu. ἐδραις (sedibus).

12. V. 1. παρῆν] ὁμοῦ F. G. Schmidt. 2. χρόνον] ὁμοῦ Mein. παρῆν Schmidt. Leg. βότρους. περκαζουσας] Cf. Soph. 234, 6. ἀποπερκαῖται βότρους. ἀκραισι] ἀβραῖσι Mein.

13. V. 1. κόμαισιν] Anglice, on their hair. σώματ' στέμματ' Jacobs. Malim θρέμματ', quod proponit etiam Nauck. Cf. 9. ἀνθηροῦ τέκνα | ἔαρος. 10. λειμώνων τέκνα. 2. ἔαρος] Quidni ἴρος? ἐκπρεπέστατον] Malim εὐπρεπέστατον.

14. V. 3. λαγόνα] Angl. loin. 4. ἔλυσε] ἔδειξε malit Nauck. γυμνῆς] γυμνοῖς al. γυμνή Nauck. Leg. γυμνήν τ'. αἰθέρος θεάμασιν] Mendosum. Qu. γυμνήν αἰθέρος τ' ἀναπνυχαῖς. Cf. Soph. 870, 2. οὐρανοῦ τ' ἀναπνυχάς. 5. ὀμμασι vulg. ὀμμασιν Nauck. Qu. ὀμμάτων. 6. ἔργον] Mendosum. Qu. ὄψιν, vel λαμπρόν. (Cf. Chaer. 1, 4. λαμπρῷ — χρώματι.) ἀντηύγει] Anglice reflected. Cf. v. 15. Adesp. 541, 3. κνανωπὸν ὥς τις Ἴοις ἀντηύγει σέλας. 9. ἡ δὲ βαγέντων recte Mein. Nauck. 10. κάζεπεσφραγίζετο] κάζαπ. Herm. Confer ἐξεφίεμαι Soph. Aj. 795. 13. συγκλῶσαι] Confringentes. περὰ] I. e. folia. Cf. Soph. Fr. 22, 3. 15. σκιᾶς εἰδῶλον] Cf. Soph. 598, 6. ἥτις — ἴδη σκιᾶς εἰδῶλον. Similiter nos dicimus a shade of colour. εἰσομόργνυται vulg. ἐξωμόργνυται Mein. Nauck. Leg. ἐξομόργνυται. 16. πέρσης libri. ἔρσαις Lobeck. ἔρση Bergk. Nauck. 17. μαλακοῖς] μαλακοῖς Wilamowitz. ἐξέτεινον] ἐξέτεινεν Scal. Wilam.

15. εὐμάθειαν C. ἀμαθίαν Wagner. Qu. ἀργίαν aut εὐδίαν. εὐβουλίαν] Fort. εὐθυμίαν. Sed nil temere innovandum. Cf. Theopomp. II. 813. ἡ τρὺς ἡριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν. Antiph. III. 8. οἶνον — δς θνητοῖς ἄγει | τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας.

17. V. 1. σηκῶν] An σηκοῦ? Cf. Adesp. 424. ἀγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ. 2. ὕδωρ — ποταμοῦ σῶμα] Similiter λίθοι γῆς φλέβες dicuntur Choeril. 3.

18. πολὺ] μακρὰν conj. Nauck. Recte, opinor.

19. νικᾷ] Qu. κινεῖ, vel ἀπαντ' ἀνασπᾷ.

20. ἀφικνεῖται τὰν libri. ἀφικνεῖται τὸ πᾶν Grot. Nauck. ἐκφανεῖ τὸ πᾶν Mein. Qu. ἀφικνεῖται τέλος, vel ἐξέφηγε πᾶν.

21. V. 1. Cf. Eur. Fr. 1048, 1. Hec. 805.

22. μαλάσσει] Cf. Eur. Alc. 382. χρόνος μαλάξει σε. Soph. Fr. 62, 2. De sensu non omnino liquet, nec de voce ἐξεργάζεται. ἐξεργάζεται] Conficit. Anglice undoes, ruins, destroys. Vel perficit, Anglice works out, completes. Cf. Adesp. 409. ὕβρις τὰδ', οὐχὶ κύπρις, ἐξεργάζεται. ἐξεοργάζεται P. Nikitin. Tentabam κάσθενῃ ποιεῖ.

23. Cf. Eur. 862. ὁδοῦνεκα | ἐν (αὐτὸς) αὐτῷ πάντα συλλαβῶν ἔχει.

24. οἱ τι μὴ συνιέντες] Fort. οἱ μὴ τι ξυνιέντες.

25. πρὶν γὰρ φρονεῖν] πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ conj. Nauck. Qu. πρὶν μέγα φρονεῖν γὰρ, vel πρὶν γὰρ φρονεῖν μέγ'. Cf. 30. εὐ καταφρονεῖν ἐπίστασαι] εὐ φρονεῖν ἐπίστασο conj. Nauck. Qu. εὐ δεῖ σ' ἐπίστασθαι φρονεῖν. Cf. Eur. 335. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

29. ὀργὴ δὲ δεινὰ δρᾶν ἀναγκάζει βροτοὺς cod. Athen. Guil. Meyeri.

30. ὄλως (ὄλως γὰρ al.) τὸ κρεῖσσον libri. ἐσθλοὺς τὸ κρεῖσσον F. G. Schmidt. Quod non satisfacit.

31. V. 2. κακόν] Fort. κακῶν (ἀνδρῶν), sed vulgata facile defendi potest.

33. πατρί] Fort. φίλοις.

34. γονεῖς] γονῆς Nauck. πρώτιστον] πρὸ παντός probabilliter Nauck.

36. V. 1. τὰς ὄλας τιμὰς] "Verba corrupta", Nauck. τὰς πόλεως τιμὰς bene Mein. ἰὼν] Fort. ὄλως. 2. οὐκ ἔσχεν ὄγκον] οὐκ ἔστι σεμνὸς scripserit Nauck. et v. 3. ἀλλ' ἔσχεν ὄγκον pro ἀλλ' ἔστι σεμνός. Nescio an recte. 3. ἀλλ' ἔστι σεμνός] Qu. οὐδ' ἔστι σεμνός. ἐν δὲ δώσει (δώσει al.) βροτῶν libri. Verba corrupta. ἐν δὲ δώμασιν — O. Hense. ἐν δὲ λόροσιν — conj. Nauck. Leg. τοῖς δὲ πλείοσιν βροτῶν. Sic Dionys. 11. οἱ μῶροι βροτῶν.

4. εἰληχῶς] Annon εἴληχεν?

37. Cf. Adesp. 448. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θεορμαίνεται.

38. γέρων γὰρ ὀργῇ —] γέρων δ' ἔρωτι — F. G. Schmidt. "apte", ait Nauck. Frustra. Cf. Soph. 808. ὀργῇ — ὑπερηρετεῖν] Iracundiae obtemperare (se accommodare). Cf. Soph. Oed. R. 217. τῇ νόσῳ θ' ὑπερηρετεῖν. El. 1306. οὐ γὰρ ἂν καλῶς | ὑπερηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.

39. V. 2. ἐκ γῆς] An ἐν γῇ aut εἰς γῆν? ῥιζοφονιήτους recte vulg. ῥιζοφονιήτους Schneidewin. Nauck. Cf. Choeril. 3. γῆς γλῆβες (i. e. λίθοι).

40. Qu. ἐν τῷ φρονεῖν μόνῳ γὰρ ἐσσι τὰγαθὰ, vel ἐν τῷ φρονεῖν μόνῳ 'στὶ πάντα τὰγαθὰ.

41. Recte, opinor, num tragici poetae hi versus sint dubitat Nauck. V. 1. ἔαρος] An ἥρος? τέκνον τι] Leg. τεκνοῦται. μετὰ θέρους] Leg. μὲν θέρους. ἐς ὕστερον] εἰδ' ὕστερον bene Mein. 2. Qu. οἴχεται χειμῶνος αἴψα τῶνέμῳ κεκαρμένη. Pro σὺν fort. πᾶν.

Antiphon.

3. V. 1. σοφὸν γέ τοι τι] σοφὸν γέ τοῦστι bene Bergk. Fort. σοφὸν γέ τοι δή. ἔχει] ἐστὶ et πέλει al. καλῶς Bergk. ἐφν malit Nauck. 2. παθόν] μαθόν al. Solennis discrepantia.

4. νικώμεθα] Sensus, ni fallor, postulat potius λελείμεθα.

Dionysius.

2. V. 2. μηδὲν ἔσεσθαι] Μήδει', ἔσεσθαι inconsulto Elmsl. μὴ δεῖν' ἔσεσθαι conj. Nauck. ὦ τᾶν — idem. Post ἀξιοῖς non tolerandum futurum. Qu. τέκνον, γενέσθαι, vel προᾶγμ' ἐκγενέσθαι.

3. V. 2. ἴδῃ] Leg. ἰδεῖν, nisi corrigendum potius πρὶν ἂν νιν — ἴδῃ. 3. ἐν ἀσφαλεῖ recte libri et vulg. ἐν ἀσφαλὲς F. G. Schmidt. Nauck. Non assentior. Cf. Antiph. com. III. 116. τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε. τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι libri. τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι (?) Schmidt. Nauck. Fort. τοὺς θανόντας ὀλβίσαι. Cf. tamen Astyd. 8. ἐπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος.

5. V. 1. δι' ἡσύχου] διὰ σκότου recte F. G. Schmidt. 2. προσώπων] προσώπω al. πρόσσω περ ὄνθ' (pro πάνθ') idem. Sed requireretur καὶ πρόσσω περ ὄνθ', et praeterea objecto addito opus foret. Qu. πρόσσωθεν. Ad rem cf. Adesp. 421. ὁμῶς] ὁμῶς Canter. Nihil opus.

7. V. 1. οὐδέ] Malim οὐχί. 2. τοῖς οὐδὲν οὖσιν] Malim τοῖς μηδὲν οὖσιν. Cf. Arist. Av. 577. ὅλως φθονεῖ] Fort. φθονεῖ ποτέ.

8. λιτὸς γενόμενος Stob. αὐτὸς πενόμενος Anecd. Boiss. Nauck. αὐτὸς πενωθείς Men. Mon. 43.

Carcinus.

2. V. 2. ἔχων libri et vulg. Nauck. οὐχων recte Herwerden.

3. V. 2. κἄν γυναῖκ' εἵπης μόνον] Leg. καὶ γυναῖκ' εἵποις μίαν, vel ἀρκοῦν γὰρ ἔστ', ἐὰν γυναῖκ' εἵπης μίαν. Cf. Eur. 666, 2. τί γὰρ λέγων | μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν;

5. V. 3. μελαμπαεῖς] μελαμβαθεῖς Cobet. Vulgatam tuetur Nauck., coll. Eur. Hel. 518. μελαμπαεὺς ἔρεβος. Virg Aen. VII. 457. 'atro lumine fumantis'. etc. 6. τὴν libri. γῆν Nauck. Connecte γῆν Σικελίας. Σικελίας] Σικελίαν Rhodoman. 9. Post γένος ponatur colon.

6. V. 1. οὐ κείνος ἐξέστησε vulg. Nauck. οὐκ οἶνος — Luzac. νοῦ (Vales.) κείνος ἐξέστηκε Valck. 2. παγείσας φρένας] παγείσας μὲν φρένας al. Qu. (καὶ καθεστώσας) φρένας.

7. V. 1. πολλοῖς libri et vulg. πολλῶν recte Nauck.

8. V. 1. Distingue sic, χαίρω — τοῦτ' εἰδώς, στι etc. 3. αὐτὸ τὸ κτήμα libri et vulg. αὐτόχρομα ingeniose et, ni fallor, recte conjicit Nauck. Ipse tentabam λυπεῖ πικρῶς, aut λυπεῖ γὰρ οὖν (sed parum hic convenit οὖν).

10. V. 1. ὦ πολλὰ libri. ὁ πολλὰ Grot. ἐς πολλὰ recte Nauck, coll. Eur. Phoen. 619. 1643. Fr. 45. ὦ πολλὰ (et mox ἔχεις pro ἔχει) Mein.

Theodectes.

1. V. 2. οὐδὲν ἔστιν] Scrib. οὐδὲν ἔστιν. Post λόγος in v. 1 ponatur virgula.

2. V. 2. (ἅπαντες) supplet Mein. (μάλιστά γ') melius Herwerden.

3. V. 1. θείων — ῥιζωμάτων] Malim θείων — ῥιζωμάτοις.

6. V. 1. ὁ πρῶτος] Annon τὸ πρῶτον (sc. γράμμα)? μαλακόφθαλμος] μεσόμφαλος Valck. μεσόφθαλμος Walker. Leg. μονόφθαλμος. 5. ἰσόμετροι] ὕπτιοι vel potius ὕπτιαι Mein. 6. πέμπται] Leg. πέμπτον. Cf. v. 8. ἔκτον. 7. συντείνουσιν] συντρέχουσιν malit Nauck. 8. πρόσθεν εἶπ' ὁ (aut εἴπ' ὁ) libri. πρόσθ' ἔφην, ὁ conj. Nauck. πρόσθεν εἶπον (del. ὁ) probabiliter Herwerden.

8. V. 4. γὰρ παρ' αὐτίκ' libri. παραντίκ' recte Nauck. Wachsmuth. ἦσαν vulg. ἦσαν jure corrigit Nauck. Alioqui dicendum fuisset ἐγένοντο, non ἦσαν. 6. θεοὺς ἂν ἠύξον] Corrigo αὐξοῦσι τοὺς θεοὺς, vel αὐξοῦσι τὰ θεῶν. Cf. Eur. Bacch. 885. μὴ τὰ θεῶν αὐξοντας. 8. ὀφθέντες κακοὶ libri et vulg. ἐρξαντες κακὰ Mein. ἐρδοντες κακὰ F. G. Schmidt. Interpunge sic, ὅταν δὲ φωραθῶσιν, ὀφθέντες κακοὶν | τίνουσι ποινὰς etc. Cf. Soph. Ant. 709. οὗτοι διαπτυχθέντες ὥφθησαν κενοί.

9. V. 2. δέ σοι vulg. δὲ σοὶ (sic) Nauck. Quamobrem nescio.

3. τεθηγμένῳ νῦν recte Nauck. Post νῦν ponatur tantum virgula.

ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri. ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος optime correxit Nauck. Cf. Soph. Oed. C. 617. 4. τὰ πάντ' Malim ἅπαντ'.

10. V. 6. τυγχάνει πόσις] Sub. ὦν. 7. κρατοῦσι libri. κρινούσι recte Nauck.

11. V. 2. εὐκλεῶς] εὐκλεᾶ Weckl. ἡ κλέος recte F. G. Schmidt. Cf. Aesch. 315, 2. τῷ ποιοῦντι δ' ἐκ θεῶν | ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνον κλέος. Soph. 852, 2. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος. Eur. 1051. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

12. V. 3. μόνον libri et vulg. μόνης Mein. Nauck. Correctio non necessaria. 4. Cf. Eur. 1029, 5. ἀρετὴ δ', ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, | τοσῶδε μείζων (μεῖζον, μᾶλλον al.) γίγνεται.

13. V. 2. μόνον] Cur μόνην malit Nauckius non video. 3. τῇδ' γ' εἰσοκομίζεται libri. τῇδ' ἔτι — Nauck. Malim τῇδ' ἐπεισομίζεται, quod proposuit Jacobs, sed ferri non posse arbitratur Nauck. Ipse nullum impedimentum video.

14. τὰ τέκνα οὔζουσιν. vulg. τὰ τέκν' ἔσωσαν probabiliter Mekler.

15. V. 1. εὐγένειαν] Vix sanum. οὐδεμίαν ἐπήνεσα | γῆν F. G. Schmidt. Praestaret ἐπαινέσω. ἦνεσα] Leg. αἰνέσω.

16. V. 2. Distingue sic, πλανᾶται, καὶ διέγνωσται πάλαι | τὸ μὴ etc.

17. V. 2. ἄνθος] Colorem. αἶθος proponit Nauck. ἐξέχρωσε] εἰσέχρωσε Mein. Nauck. Recte. 4. μορφαῖς libri. αὐγαῖς I. Bernhard. βολαῖς Methner. ὄρμαῖς Mein. et Herw. Fort. αὐραις aut βολαῖς. ἀναυξήτοις libri et vulg. ἀνικήτοις Herw. Qu. ἀναυδήτοις vel potius ἀνασχετοῖς.

18. V. 4. γῆρα δὲ πρὸς αὐτῷ] Qu. γήρως δὲ πρὸς οὐδῷ.

Cleaesnetus.

2. V. 2. ἐλθόντα] Malim ἐλθόντε cum Cobeto. μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται] μανίαν τοῖς ἔχουσι τίκτετον optime Cobet. Cf. ad Eur. 1080, 3.

Diogenes Sinopensis.

1. V. 1. διεσκατωμένης] Angl. befouled, filthy. Vox non alibi obvia. 2. ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες L. ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες Mein. Nauck. Qu. ὑφ' ἡδονῆς τε σαχθέντες, vel ὑφ' ἡδονῆς παχυνθέντες. Locus nondum emendatus. σαχθέντες κέαρ] Cf. Pher. II. 344. τὴν γαστέρ' ἥων ἀχύρων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. ἔσαστον τὰς γνάθους. 3. θέλοντες] Qu. θέλουσιν. οὐδὲ βαιά] Malim οὐδὲ βαιόν.

2. φρενῶν πίθον] φρενῶν βυθὸν malit Nauck, collatis similibus exemplis, sed vulgata idoneum sensum praebet. Cf. Clem. Alex. p. 328., ubi ποταμὸς ἀτεχνῶς ῥημάτων νοῦ δὲ σταλαγμοῖς dicuntur ejus temporis sophistae.

Crates.

4. χρόνος — τέκτων — σοφός] Cf. Criti. 1, 34. χρόνου καλὸν ποικίλμα τέκτονος σοφοῦ.

Python.

1. V. 5. δὲ P. δὴ Jacobs. δ' ἐκ malit Nauck. Qu. δὴ 'κ, sed praepositione nihil opus est. 9. μακρὰν ἀποικῶν κείθεν] Cf. Eur. 255, 2. καὶ τὴν Δίην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν (δοκεῖς).

10. πράττουσαι] πράσσουσαι jure malit Nauck. 17. ἔστιν] ἔσται malit Kaibel. 18. αὐτοῖσιν δλεθρος οὐξ ἐταίρας ἀρραβῶν malit Nauck.

Moschion.

1. V. 3. μυρίας λόγχης] Cf. Adesp. 251. πολλή φαρέτρα.

2. V. 2. ἄτρωτε libri. ἄτεγκτε recte Nauck. Post βροτῶν tollatur virgula.

4. V. 3. ἀστοῖς Ἀθάνας] Fellow-citizens of Athene.

4. γνησίως] Malim γνήσιον. Sed fortasse aliud quid latet.

5. V. 2. οὔς σὺ S. οὔς σοι recte Trinc. οὔς σοὶ Nauck.

6. V. 3. ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κείνος] Cf. Soph. 1027. ἔσται γὰρ ἔσται κείνος αἰῶνος χρόνος. κείνος] Fort. δεινός. ἦν ὀπηνίκα libri. ἦν ποθ' ἦνίκα Nauck. Non assentior. 5. δρειγενῇ] Vix sanum. Fort. πετρηρεφῇ. δυσηλίους] δυσχειμέρους probabiliter malit Nauck. 9. οὐ μὴν] Fort. οὐ πω δ'. ἀγκύλοις] καμπύλοις jure malit Nauck, coll. Hymn. Cer. 308. καμπύλ' ἄροτρα. Solon. Fr. 13, 48. et Mosch. II. 81. εὐκαμπὲς ἄροτρον. 10. καρποῦ — ὀμπνίου] Cerealis fructus, i. e. frumenti. Cf. Callim. Fr. 183. ὀμπνιον ἔργον (i. e. agricultura). Apoll. Rhod. IV. 989. στάχυς ὀμπνιος. Soph. Fr. 225. ὀμπνίον νέφους. Ceresis cognomen erat ὀμπνια (alma Ceres), Anth. P. append. 51. 11. εὐγωτίδος libri. εὐιώτιδος Grot. Nauck. Forma masculina εὐιώτης occurrit Cramer. Anecd. Oxon. I. 86. 13. κωφεύουσα δέουσα libri. κοῦ τροφήν φέρουσα Tyrwhitt. κοῦ φυτοῖς βρύουσα conj. Nauck. κνωδάλων βρύουσα Methner. Qu. κοῦδέπω φέρουσα.

14. βοραῖ] βοροῖ (et mox αὐτοῖς pro αὐτοῖς) Bernhard. 16. νῆ] F. νῆ corr. in δι P. δίκη Canter. Fort. Δι. σύνθακος] σύν-θακος malit Nauck, coll. Phot. 554, 27. σύνθακος: σύνθρονος. Recte, ni fallor. 17. ἀμεινόνων] ἀρειόνων malit Nauck. Mein. Totum versum jure spurium habent Wachsmuth. Nauck. 18. τρέφων] φθείρων Herwerden. στρέφων conj. Nauck, coll. Eur. 536. Men. mon. 712. Neutra correctione opus videtur esse. 20. σπάσας libri. πλάσας Mein. πόρα Nauck. Qu. λαβὼν aut μαθὼν. Pro τὴν fort. τινα. 21. τῇ μακροῇ τριβῇ] τῇ χρόνῳ τριβῇ conj. Nauck, coll. Soph. 603. 23. ἡμέρον τροφῆς] Of civilised food. Cf. v. 29. ἡμερον δίαιταν. 24. ἀγνής] Leg. ἀκτῆς. Idem proponit

Wecklein. prob. Nauck. 27. ἐπυργώσαντο] ἐπύργωσάν τε Valck. Fortasse recte. 29. ἤγαγον] Qu. ἤμειψαν. 31. κἀπυμοιρᾶσθαι Corrigebam κἀπαμήσασθαι, sed obstat [Phocyl.] 99. γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτους νεκύεσσιν.

7. V. 2. ὑβρίζειν] αἰκίζειν Nauck, coll. Hom. II. ω'. 54. κωφήν γὰρ δὴ γαῖαν αἰκίζει μενεαίνων. Cf. Fr. 3, 1. κενὸν θανόντος ἀνδρός αἰκίζειν σκιάν. 3. ἐπὶ] ἐπὶν Wagner. Recte, ni fallor.

τὰ ἡδύονα libri. τὰς ἡδονὰς, recte Porson. Nauck. 5. εἴληφεν] εἴληγεν recte Valck. Solennis hic error librariorum.

8. V. 1. τρανὸς] Ἄν τρανής? Cf. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς ἀλλ' ἀλώμεθα. 2. τὸν πέλας] Malim τοὺς πέλας cum Burgesio.

9. V. 1. συνέσει δόξη S. σὺν αἰσι δόξη M. σὺν αἰσοι (συνέσει supr. sec. m.) δόξη (supr. ας sec. m.) A. σὺν αἰς ὁ olim probabiliter Nauck. συνέσει γε δόξας Valck. Fort. συνέσει τε δόξας.

4. εἰς γῆν] ἐκ γῆς probabiliter F. G. Schmidt. Fort. ἔρπων. συμπαθὲς] συννεφὲς Mein. prob. Nauck. Cf. Eur. El. 1078. συννεφοῦσαν ὄμματα. φέρων] φορῶν, Herw. Correctio non necessaria. 5. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης] Cf. Eur. 153, 2. τῶν τότε λαμπρῶν. 6. νέμει] ἔχει Cobet. 7. πᾶς μὲν ἀστῶν] πᾶς τις ἀστῶν corr. Nauck. 8. καὶ προσήγορον] κενύπροσήγορον Valck. Recte, ni fallor. 11. εὐπορεῖ libri. ἐμποιεῖ Haupt. Nauck. Qu. ἐντίκει.

10. V. In fine versus tollatur virgula. 2. ζῶν] Vix sanum. Fort. πάνθ', nisi pro διὰ τέλους aliud quid reponendum ut ἡσύχως. ὀμαλὸν ἡσκησεν βίον] ὀμαλὸν εἴληγεν βίον Wecklein. Non male. Cf. Eur. 201, 2.

Lycophron.

1. V. 2. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὥς ὁρᾶτε, —] Malim ἐγὼ μὲν, ὑμεῖς ὥς ὁρᾶτε, —. 5. κατέχω] ἔχω malit Nauck. Fortasse κατέχω valet i. q. οἶδα meminī.

2. V. 1. κυλίκιον — περιῆγε] Cf. 3, 1. ἡ βασιὰ κύλιξ | αὐτοῖς κυκλεῖται etc. 2. ὑδαρεῖς] Fort. ὑδαροῦς (sc. οἶνον), aut ὑδαρῆ θ'.

3. ἀτρέμα] ἡρέμα malim cum Herwerden. ὃ τ'] Leg. ὁ δ'.

4. δαυιλῆς θέρμος] Cf. Sosith. 2, 17. δαυιλεῖ πότω (ποτῶ?). δημόνικος aut δημόκοιτος libri. δημόκοινος Casaub. κοινόδημος Methner. 5. καὶ τρικλίνων (aut τρικλίνους) libri. κοῦ τρικλίνων Methner. Qu. πενήτων ἐργατῶν τε συμπίτης. Verba mendosa, ut ostendit longa syllaba ante finalem creticum. Excidisse videtur genitivus aliquis, et scripsisse poeta — — τε συμπίτης.

3. V. 1. ὥς] Qu. εἴτ', deinde. 2. πρὸς μέτρον] Anglice, to measure, by measure. δέ] γὰρ al. 3. σωφροισιτής] Cf. Aristarch. 3.

5. V. 3. κῦμα] Malim τέρμα, quod proponit etiam Nauck.

4. οὐ γὰρ ἔστ'] οὐκέτ' ἔστ' malit Nauck. Non assentior.

Sosiphanes.

1. V. 2. *ψευδής*] *σπεύδει* I. Bernhard. Qu. *αὐχεῖ*. *αἰδέρος* *καταιβάτης*] Verba corrupta. Qu. *ἄν τελεῖν* (*ἐκτελεῖν*) *καθαίρειν*. Ita etiam Bernhardt.

2. V. 1. *νῦν σοι πρὸς δῶν*] Verba corrupta, neque de sensu loci constat. *ἡβάτω*] Malim *ἐκζεῖτω*.

2. *νὺν δεῖ γ' ὀργήν*] *νῦν ἡδὺ γ' ὀργήν* conj. Nauck. *νῦν ἔργον ὀργήν* O. Hense. Bene, nisi quod *ὀργήν σ'* potius legendum. Qu. *νῦν δεῖ σέ γ' ὀργήν* vel *ἔδει δέ σ' ὀργήν*. *ἡδέικον* S. *ἐνδικον* Gesner. *ἡδικοῦ* Mekler. Nauck.

3. V. 1. *ὦ δυστυχεῖς — πολλὰ*] Cf. Carcin. 10. *ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχεστάτος κυρῶν*.

4. Distinguendum sic, *ἦν δ' εὐτυχῆτε μηδὲν ὄντες, εὐθέως —*. Alioqui οὐδὲν ὄντες scribendum foret.

Sositheus.

1. V. 2. *εὖ τραφεῖς*] *εὐτραφής* F. G. Schmidt. *εὐθαρσής* bene Herw. Fort. *εὐγενής*, sed nil temere innovandum.

2. V. 4. *δ' ὁ κείνου*] *δ' ὁ κείνου* malit Nauck. 7. *πίνει δ'*] *πίνει δ'* al. *ἄμα*] *ἕνα* al. *τοῖς τῆς βραχείας ἡμέρας*] *τῆς δέ* — al. Qu. *τρώγων* (vel *φορτίον*) *ἐκάστης ἡμέρας*. (Tzet. l. l. *ἄρτους δέ τρώγων ἥσθιεν ὄνων τριῶν φορτίον*.) 8. *καλῶν*] *καλὸν* al. *κάδον* conj. Nauck. Qu. *οἶνου*. (Tzet. l. l. *οἶνον μὲν πίθον ἑξαντλῶν ὄλον ὑπῆρχε πίνων*.) *τὸν δεκάφορον πίθον*] Qu. *ἦ —*.

9. *δ' ἐλαφρά*] *δὲ φλαῦρα* Mein. Quod non probandum. *πρὸς τὰ στία*] Anglice, for his food. 10. *ὄγμον θερίζει*] *ὄγμους θερίζων* Herm. *ὄγμον θερίζων ἕνα, μᾶ δ'* Mein. *θερίζει τῇ μᾶ δ'* —] Leg. *θερίζεται, μᾶ δ'* —. 11. *δαίνυσί τ' ἔμπης*] "Verba desperata", Nauck. *συντίθησιν*] Leg. *ἀποτίθησιν* τ'. 13. *εὖ καὶ πεχόρτασεν* cod. *εἶτα κάπεχόρτασεν* Herm. *ἦα κάπεχόρτασεν* Mein. *εὖ καλῶς τ' ἐχόρτασεν* bene conj. Nauck. 14. *ὥς ἄν ἐν θέρει*] Cf. Eur. 688, 3. *οὐδ' ἄγαν εὐογκος ὥς ἄν δοῦλος*. 15. *πλέον*] *πλείστον* Mein. Malim *πλείστον*. 16. *ἐπιστατῶν οἶδη*] *ἔπειτ' ἄγων εἰς λῆα* probabiliter conj. Nauck. 17. *πότῳ*] Imo *ποτῶ*.

20. *αὐτῷ κυλίσας*] *ἀδρῶ γκυλίσας* probabiliter Mein. *αὐτῷ γκυλίσας* Methner. *φέρει*] Qu. *φέρων*.

3. V. 1. *οὖν*] *εἰς* Eichstaedt. Recte. 2. *σοφός τις ὥσπερ δίσκος* cod. *σόλος τις ὥσπερ* — Casaub. *ὥσπερ σόλος τις* — Herm.

Leg. (B.) *ἦν δ'* —; A. *τίς γὰρ ἀνθ' Ἡρακλέους*; 3. *πυθιο*... cod. *Τιρίνθιος* (τις) probabiliter conj. Nauck.

Aeschylus Alexandrinus.

1. V. 1. *δυστυχεῖν*] *δυστομεῖν* scite corrigit Wecklein. "Contrarium est *εὐστομεῖν*. Cf. Eur. 683. 2. *τάδε*] Requirō *κατὰ αὐτὰ πάθη*.

Apollonides.

1. V. 1. οὐ χροσός. — οὐ πλοῖτον χλιδή] οὐ πλοῖτος. — οὐ χροσού χλιδή jure requirit Nauck. 3. εἶχε] εἶχεν Clem. ἔσχε F. G. Schmidt. Fortasse recte. Cf. Zenodot. 1, 2. διαφύκους] Qu. διαπρεπείς. 5. γνώμη δικαία] κοινή διάπα F. G. Schmidt. τάνδρα] τάνδρα al. ταῖτ' αἰ Herw. πάντ' ἴσα Enger.

Biotus.

1. V. 1. τὸ θρέψαι δ' ἐν —] Qu. τὸ θρέψαι δ' εἶ —, vel (καλῶς) τὸ θρέψαι δὴ —.

Chares.

1. V. 1. πᾶσαν ἡγίαν κρατεῖν] Qu. πανταχοῦ κρατεῖν αἰεί. Cf. 2. 1. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν. 3. τοῦ δέοντος libri. τοῦ δοθέντος Nauck. Fortasse recte. ἐνδεῖται πλέον] Leg. ἐτι δεῖται πλέον. 5. πλείω] Leg. πλείστα. ἔχει κακά] Qu. ἔχειν γμεί, vel εἰωθ' ἔχειν.

2. V. 2. δ καὶ] ὥς καὶ jure malit Nauck. Possis etiam ἐπεί.

Hippothon.

3. V. 3. Plane corruptum. Fort. ἄλλον. δέδοικε μηδὲν ἑξαμαρτάνειν] Qu. δέδοικεν ὥστε μὴ ἑξαμαρτάνειν.

4. τῶν νεωτέρων σοφούς] Qu. τοὺς σοφοὺς ὄντων νέων (vel νέων ἔτι).

6. V. 2. ἐνδον λαμβάνειν] ἐν δόμοις λαχεῖν Bergk. Leg. εἰς δόμους λαβεῖν. 4. Qu. ὅστις δὲ τρυφερὰν μὴ γυναικ' ἀγει λαβών.

6. Qu. εὐνον βέβαιον τ'.

Isidorus.

1. V. 1. ὄψεσιν] Qu. εἰσορᾶν. 2. παρεμφερεῖς] Cf. Aesch. 464, 5. θηροῖν — παρεμφερέας. Qu. προσεμφερεῖς.

2. τὰ ὀπίσω aut τὰπίσω libri. τοῦπίσω Men. mon. 249. Corripo μὴ πρόσω. Cf. Patrocl. 1, 6. πρόσω βλέποντες. πειρῶ] μὴ ἔρα F. G. Schmidt.

Mimnermus.

2. V. 1. οἶα] ὁποῖα Bergk. 2. ὑπὲρ φόβον] ὑπέρφοβα al. Quod recipiendum. Cf. ad Demonact. 1.

Pompeius Macer.

1. V. 3. προσλάξεσθε] προσλάζυσθε al. Cf. Eur. Hec. 64. χειρᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι. 5. τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου] Qu. τοῦτ' ἔαρ τὸ τοῦ βίου, aut τοῦτο μέρος ἔαρ βίου. 6. λῦπαι — ἡβῶσ'] Cf. Sosiph. 2. θυμὸς ἡβάτω.

Patrocles Thurius.

1. V. 5. *συννοοῦμεν*] Cf. Eur. Or. 633. *ἐν ἑμαντῶ τι συννοοῦμενος*. Ion. 644. Leg. *προσδοκῶμεν*, vel *διανοοῦμεν*, vel καὶ πάντα δὴ νοοῦμεν, vel καὶ πάντ' ἂν ἐπινοοῦμεν *ἐκπράξαι*. *ἐκπράξειν*] Cf. Adesp. 540. *βουλαὶ τὰδ' ἐξέπραξαν*. Qu. *ἂν πράξαι*. 6. *πρόσω βλέποντες*] Cf. ad Isidor. 2. 7. *ἀθλίου μόρου*] Qu. *ἄθλιοι βροτοί*.

Zenodotus.

1. V. 1. *ἀεὶ libri. μὲν recte Valck. γὰρ Nauck.* 2. *βίον*] Plane corruptum. Qu. *φάτιν* aut *κλέος*.

Zopyrus.

1. V. 2. *εὐτυχῶν libri. εὐτυχῶν Gesner. ἐντυχῶν Mein.* Malim *εὐτυχοῦς* δὲ τοῦ θεοῦ *τύχοι* (cum Nauckio), aut saltem *εὐμενῇ* δὲ τὸν θεὸν *λάχοι*.

Thespis.

1. *ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην*] Qu. *νόμιζε νεβρίδος τόνδ' ἔχειν* —. Cf. Eur. Bacch. 111. *σικκῶν ἐνδυτὸν νεβρίδων*. 137. *νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτὸν*.

2. *ἐξαθρήσας*] Leg. *ἐξακούσας*.

3. V. 3. *μῶρον γέλων ἀσκῶν*] Cf. Eur. 492, 2. *ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα | ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἀσκῶν*] *ἀσκει jure malit* Nauck.

4. V. 2. *ἀπὸ*] *γάλα recte conj.* Nauck.

6. *αἰθοπα*] *Jure suspicatur* Nauck.

ADESPOTA.

ADESPOTA.

SECUNDUM EDITIONEM NAUCKIANAM II., LIPSIÆ 1889.

4. V. 1. ἄρνωσο] Cf. Eur. Andr. 697. ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δοκήσιν ἄρνωται. 2. κερδανεῖς] κερδανεῖ recte Nauck.
7. V. 2. ψύχουσα] Refrigerans, fovens. Cf. Aesch. Prom. 693. Alex. III. 395. ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ. Inter se opponuntur ψύχειν et θερμαίνειν Plat. Phædr. 268 B.
8. σύγγαμος] Eandem uxorem habens. I. q. ὁμολεχῆς. Cf. Eur. Herc. 149. ξύγγαμός σοι Ζεύς.
9. V. 1. ἀποσβεγνύς] κατασχύνων al. Praestat altera lectio.
10. V. 2. εὖ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις] Malim εὖ γε πρὸς γάμους ἔχεις.
11. κοῦδαμῇ] Malim κοῦδαμῶς. μακράν] Procul, i. e. difficile.
14. ἔνθα] ἐσθλοὶ probabiliter Hercher. Fort. εἶσι vel ἔσμεν.
18. σιγῶ] σιγᾶς conj. Wecklein. τοῦ θυμοῦ] Iracundiae.
19. V. 1. νεκρῶν προπομπῇ — κληροῦχε] θεῶν κληροῦχε — προπομπῇ conj. Nauck. Nescio an recte. 2. νυκτὸς — μελάμπεπλον] Cf. Eur. Ion. 1150. μελάμπεπλος νύξ. Alc. 846. ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν. 429. 822. Or. 457.
21. V. 3. ἀπαιδεύτω βίῳ] Qu. ἀπαιδεύτοις βίον.
24. εὐειδεῖς λόγους] An εὐπρεπεῖς λόγους? Cf. Adesp. 515, 3. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται.
25. V. 2. γηροκομῶν] Cf. vv. ἵπποκομεῖν et γηροβοσκεῖν.
26. V. 1. τὸν ἄλλον ὧδε] τιν' ἄλλον τόνδε conj. Nauck. Leg. τεθέντα (aut τεθῆναι) τόνδε. 2. ἄν vulg. ἦν Nauck. Leg. ὄν. Idem suadet Cobet. διαιρῶν libri. διαθρῶν Valck. Nauck. Recte. Cf. ad Eur. 102, 2. 4. αἰσχρὰ — καλὰ] Fort. αἰσχρὸν — καλόν.
29. V. 1. (μὴ) σαφῶς recte Fix. Exciderat μὴ post simile χρόνῳ.
33. V. 2. ἔλαμπεν αἶγλην] ἐστραπτεν αἶγλην conj. Nauck. Qu. ἔλαμπεν αἶγλη aut ἔπεμπεν αἶγλην.
34. (πλανῶν ὁδόν) supplet Herwerden. Qu. — πολυπλόκοις τὴν ἔξοδον | πλανῶν, aut — πολυπλόκοις ἡσκημένον (vel δεδμημένον), | τὴν ἔξοδον πλανῶν.

36. V. 2. φίλους νομίζει τοὺς τῆς ψυχῆς ὑπερτέρους V. φίλους νομίζει τῆς τύχης ὑπερτέρους Wachsmuth. ψυχῆς (i. e. vita?) νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους Nauck. Recte, ut videtur.

48. V. 2. φάος τοῦμόν R. φάος τόδ' recte Mein. οὐκέτ' (οὐδέν) εἰμ' ἐγὼ recte idem.

62. V. 1. Cf. Soph. 672. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἥλλου. 2. κλεινὸν πέδον] κλεινὴν πόλιν al. prob. Nauck.

64. V. 2. ναυαγίαις] Malim ναυαγία. Cf. Hel. 1076. εἴτερ' ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.

68. V. 2. ὅστις ἄν (μῶρος φανῇ) conj. Gomperz.

71. ἐρκείου (σέβας) conj. Nauck. Qu. ἐρκείου (βρέτας).

75. νέφος] νέφη al. Quod praeferendum.

76. ἐγὼ] ἔγωγε probabiliter conj. Nauck.

77. Cf. 94. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

78. οἱ δὲ] οἶδε Gomperz. Nauck. Fort. οὔτοι.

80. V. 1. οὐδὲ] Fort. οὐχί. Vel εἴπερ γὰρ οὐ τοῖς τινα κακῶς δεδρακόσιν. Cf. v. 3. 2. πεσεῖν] πίπτειν deteriores libri. πίτνειν Elmsl. Recte, opinor. Cf. ἀφείλεσθαι v. 4. 3. ἄν] Scrib. ἤν.

4. προσήκον οἶμαι] Qu. οἶμαι προσήκειν. ἐστι plerique libri. εἶναι A. τῷδ'] τῶνδ' iniuria malit Nauck.

82. V. 1. φέρων libri. φρενῶν Schneidewin. Nauck. Quod non probandum. Corr. βροτῶν (i. e. πολλοῖς βροτῶν).

85. (Ἄλιος) σπείρων probabiliter supplet Bergk. θεοκτίσταν] Malim θεόκτιστον.

89. καὶ τὴν μὲν] τὴν μὲν γὰρ Fritzs. prob. Nauck. ἐξην-τιλοῦμεν] ἐξαντιλοῦμεν al. prob. Mein. Recte, opinor. ἐπεισρέει] ἐπεισέρρει al. ἐπερρῶν (?) malit Nauck. Verum videtur ἐπεισρέει propter metrum pro ἐπεισρεῖ positum.

90. V. 1. ξενῶνας οἶγε] Leg. ξενῶν' ἄνοιγε. 3. αἴρου] ἄργου al. Leg. αἶρε, affer. τὸν ἡδιστον] Sub. οἶνον.

94. Cf. 77. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

95. V. 2. τοῦφήμερον] τοῦφ' ἡμέραν recte Casaubon. Cf. Adesp. 284. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν (al. ἐφήμερον et τὸν ἐφήμερον).

96. Cf. Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα διπῶσαν (μυιμῶσαν?) φόνου;

102. V. 3. καὶ τοὺς ταπεινοὺς] Malim τοὺς μὲν ταπεινοὺς. (ἤρεν εἰς ὕψος μέγα) probabiliter supplet Nauck., coll. Phoen. 404. ἤρε τῶν νεφῶν ἄνω F. G. Schmidt. ἤρεν ὑπεράνω νεφῶν idem.

4. Cf. Eur. 420, 3. μὴ ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, | τὰ δ' ἤρ' ἄνω. 1040. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἡρμένον τινά. ἢ τοὺς libri. καὶ τοὺς Nauck. Qu. ἄλλους δ'. κατάγει libri. κατήγαγεν Nauck. Qu. βάλλει κάτω.

104. Fort. δέδοικα δὲ μὴ τι νοήσης, | Οἰδίκτου. Epici fortasse verba. μῆτι vulg. μῆ τοι Nauck., qui cum Valck. tragico haec adscribit.

105. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς] ἔργοισιν ἐσθλοῖς probabiliter F. G. Schmidt. ἄλλοισιν ἐσθλοῖς Herwerden.

108. μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρᾳ] Cf. 418, 4. στέφανον ἀμφέθηκέ μοι.

109. V. 2. ἐμπόλημα τιμαλφέστατον] Cf. Plat. Tim. 59 B. κτήμα τιμαλφέστατον.

110. V. 1. Sophoclis est, ni fallor. Cf. ad v. 3. ἐλευνθέραν] Imo ἐλευνθέρων, ut legitur apud Clem. 3. οὕτως] Malim οὕτω.

συμφοροῦσα libri. συμφορουροῦσ' ἀεί Cobet. συμφορᾶς ἀεί recte Suevern. Nauck. Qu. συνναίουσ' ἀεί. συμφορᾶς — κηλῖς] Cf. Soph. Oed. R. 833. τοιάνδε κηλῖδα συμφορᾶς. 1384. τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν. Oed. C. 1134. ὦ τίς οὐκ ἐν | κηλῖς κακῶν ξίνουικος; 4. ἀναστρέφει] Agitat, turbat. Anglice, stirs up, troubles. Cf. Eur. Hel. 712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει (πάντ' ἀεί στρέφει;) ἐκείσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων. 5. λύσσης πικροῖς —] Cf. Eur. Herc. 1288. γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχοῦμενοι (κληδονουμ. Lobeck. Aj. 60.).

111. V. 1. ἐμοὶ γένοιτο L. ἔμοιγε νῦν τε Grot. Nauck. ἔμοιγε (τοῦτο) νῦν τε bene F. G. Schmidt. (οὕτως) ἔμοιγε νῦν τε Herw. (Utique facile elabi potuit οὕτως post ὁμοίως.) ἔμοιγε μέντοι νῦν τε Jernstedt. Sophoclis haec esse suspicor. Cf. Ant. 181. El. 676.

112. V. 3. ἅπασιν — θνητοῖς] Qu. ἅπαντας — θνητούς. 4. ἐν-διδούς] Cf. Thuc. II. 49. λῦγξ σπασμὸν ἐνδιδούσα. Eur. Iph. A. 617.

5. μὴ τοίνυν τὰ θνητὰ] μὴ νυν τὰ θνητὰ Valek. Nauck. Qu. μὴ περὶ (vel πρὸς) τὰ θνητὰ. Insolita enim est structura ἀγνωμονεῖν τι, usitata πρὸς, εἰς, aut περὶ τι. V. Dem. p. 257, 14. p. 309, 25. Plut. Cam. 28. Alcib. 19. Nisi mendosum est τὰ θνητὰ. Absolute usurpatur ἀγνωμονεῖν Xen. Hell. I. 7. 33.

113. (καὶ) πίστις κακὰ Klotz. Nauck. Malim πίστις δ' αὖ κακά. Aliter Sylburgius, πόλλ' ἀπιστία | δέδρακεν ἀγαθὰ (πολλὰ δ' αὖ), πίστις κακά.

114. V. 4. οὐδ'] Leg. οὐτ', nisi malis οὐκ ἂν καταίδων οὐδὲ — οὐδ' —.

115. V. 2. οἶκον στεγανόν] Cf. Eur. 472, 6. ναοὺς — στεγανούς. Soph. Ant. 114. λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός. 4. ὀνόμασιν γινώσκομεν] ὀνομάσαι δυναίμεθ' ἂν proponit Nauck. ὅς' εἰς ὄνησιν ὄντ' ἐγνώκαμεν Gomperz. Neutra correctio satisfacit.

116. μόνη] Malim μόνον.

118. V. 1. ἀνειμένος] Leg. ἀνειμένως, profuse. Et sic jam Grotius. Cf. Xen. Mem. II. 4. 7. Thuc. II. 39. Arist. Eth. II. 5. 2. ἀνειμένως ζῆν. Redde effuse. I. q. ἀνέδην. 2. εὐπιστος] εὐπειστος jure malit Mein. ὅστις ἐλπίζει] Fort. ὥστε προσδοκᾶν.

5. ἅπαντας] ἅπαντα al. ἀπαρχῇ solenter Grot. ἀπαρχαῖς recte Porson. Cf. Eur. 516, 2. θύων ἀπαρχάς. Dionys. 1, 3. Adesp. 458, 2.

119. V. 1. πρόσεστιν δὲ τῷ πένητι libri. πρόσεστιν αἰεὶ τῷ

πένητ' Morell. Fort. ἀπιστία πρόσσεσι τῷ πένητι γάρ. Cf. ad Eur. 21, 5. Sed versus 1—3. recentis originis esse jure statuit Nauck.

2. τὸ συμφέρον] Cf. Eur. 634, 2. 4. Cf. Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν. 6. ἀσφαλὲς libri. σαφὲς (vel καλῶς, καλὸν) Dobr. Nauck. Malim σοφόν.

124. σοφοὶ μὲν ἤμεν — εὐτυχεῖς Herw.

126. V. 2. καὶ ἀνάξιοι libri. κἀνάξιοι Nauck. Revocanda, ni fallor, vulgata. τῆς ἐμῆς σποράς] Fort. σπορᾶς τῆς ἐμῆς.

127. V. 1. φρονεῖτε νῦν] Malim φρονεῖτέ νυν. 2. Virgula post ἀρούρας tollenda videtur, sed de sententia non liquet. Hunc v. post δόμους v. 4. probabiliter transponit V. D. in Class. Journ. II. 656. 3. φρονεῖθ'] Mendosum. Propono ζητεῖθ' (sc. μεγάλων πεδίων ἀρούρας) aut aliquid simile. 4. δόμων δόμους] θεῶν νόμους R. Methner. Cf. 181, 2. θεῶν νόμους F. G. Schmidt.

"Verba vix sana", Nauck. Fort. δόμους δόμοις. 5. βιστάν] τὸ χρεῶν Bergk. 6. ἀμφιβάλλει] Leg. ἀμφιβαίνει. Idem suadet F. G. Schmidt. ταχύπουν] Leg. ταχύπους ("Αἶδας). Et sic Burges.

7. ἔργω libri. ἔρπων callide Buecheler. Nauck. 8. ἄφνω δ'] Leg. ἄφνω τ'.

128. Scymn. ἄστρον τι κοινὸν (κλεινόν?) —.

129. V. 3. Cf. Fr. 136, 1. σὺν δ', ὃ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως, | etc. πάντων κρατιστεύων] Cf. Andoc. 25, 37. Isocr. 193 C. Xen. Cyr. I. 5. 1. Soph. Tr. 101. ὃ κρατιστεύων κατ' ὄμμα (ἦλιε). πάντων κράτιστε πάντων τύραννε cod. πάντων κρατιστεύων τύραννε Nauck. πάντων τύραννε Herm. 4. πολέμοις δ'] κἀν πολέμοις malit Nauck. 9. παμμήστωρ] Valet all-inventive Lycophr. 490. Qu. πανδαμάτωρ.

130. V. 1. πότνια σοφία] πότνι' ὃ σοφία (?) Herm. Qu. ποτνία σοφία. 2. δ' ἐμοί] Scrib. δέ μοι. χρυσίου cod. χρυσέον L. Dind. Nauck. 3. ἀκτῖνα] Fortasse non sanum. Confer tamen Eur. 771, 3. ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί. Soph. 314, 2. πέμφιγα χρυσέαν. 6. καλὸς] Qu. μέγας. δὲ πρὸς ἐβαλε] δὲ πρὸς ἐβα Herm. "Metrum pariter ac sententia carminis laborat", Nauck. Qu. ὃ πρόσσεσι. Cf. v. 2.

139. κάλλιστοι σωτήρες] καλλίστας σωτήρες Schaefer. Malim καλλίστω σωτήρε.

143. σύμβωμοι aut συμβῶμεν libri. σύμβωμοι Nauck. σύμβωμον Bergk. Fortasse recte. Vox σύμβωμος (sharing the same altar) legitur apud Strabonem.

150. εὖζυγον] Well-joined, well-constructed. Vox significat well-benched Hom. Od. 13, 116. 17, 288. Post βλώσις ponatur virgula. Apud Hesychium βλώσις valet presence, arrival.

152. Connecte ἥδη καλῶς.

154. Cf. Eubul. 67, 1. ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρα etc. Eur. 829, 2. νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον. Orest. 10. αἰσχίστην νόσον.

157. *πόντου χεῦμ'*] Cf. Aesch. 192, 2. *ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης*. 276. *σταθεροῦ χεύματος*. Eur. 316, 2. *καλὸν δὲ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήμεμον*. Πλειάδα] Fort. Πλειάδας. Sed Eur. Ion. 1152. Πλειᾶς μὲν ἦι μεσοπόρου δι' αἰθέρος.

159. *χεῖος*] Utilis. Contra *ἀχεῖος* (inutilis) Soph. 182. 606, 2. 863, 2. Eur. 1063, 16. 282, 15.

160. *πανούχος*] Confer *λυχνούχος*.

161. V. 1. *λάμπων φλογί*] *λαμπρῶ* (aut *βάλλων*) *φλογί* conj. Nauck. Illud praefendum.

162. *Κίλιξ δὲ χώρα*] Qu. *Κίλισσα χώρα*. Confer *Κρήσσα*, *Φοίνισσα*, etc.

163. *ἄτριτος ἐν πόνοις*] Leg. aut *ἄτριτος πόνοις* aut *ἀτρίτοις πόνοις*.

164. Qu. *δς τόνδ' ἔχεις θεῶν* (pro *τόν*) *σηκόν*.

168. *θεὸς οὐ ληπτὸς libri*. *θεὸς οὐχὶ ληπτὸς* Nauck. Malim *οὐ ληπτὸς ὁ θεός*.

172. *τῷ λαμβάνειν libri*. *τοῦ λαμβάνειν* Nauck. *ἡτιῶνται libri*. *ἡσοῶνται* Nauck. *ἡδονται* (et *τῷ λαμβάνειν*) conj. idem, coll. Mon. 513. *τιμώμενοι γὰρ πάντες ἡδονται βροτῶν*. Qu. *τοῦ λαμβάνειν* — *ἡσσονες*.

175. *ἐξῆρ' ἄνω*] Cf. Hec. 1279. *τέλεκν ἐξάρας' ἄνω*. Cf. Eur. 436, 2. *ὦ πότνι' αἰδώς, εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς | συνοῦσα τάναισχυντον ἐξηροῦ φρενῶν*. Cf. Eur. Fr. 718. *ὦρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν*. Cf. 390. Melanth. 1. *τὰ δεινὰ πράσσει* (sc. *ὁ θυμὸς*) *τὰς φρένας μετοικίσας*. *ἐξῆρ' ἄνω*] Qu. *ἐξεῖλεν ἄν*. Fort. *ἐπῆρ' ἄνω*. Cf. Autocrat. com. II. 891. *τὸ δ' αὖ εἰς (?) ἄνω ἐξαίρουσα*. Eur. 81, 2. *ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης*. Philetaer. III. 300. *μηδ' ἀγροΐκας ἄνω γόνatos ἀμφέξει*. Similiter κάτω γῆς Eur. 687, 2. *κάτω χθονὸς* Astyd. 5. *ὁ θυμὸς*] Iracundia. Mox *φρενῶν* i. q. *νοῦ*. *αὐτόν*] Qu. *ἐσθλόν*.

176. Cf. Adesp. 390. *πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω*.

177. Ex Euripidis Antiope sumptum, ni fallor. V. 1. *τάς*] *τὴν* recte Cobet. 2. *σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας*] Leg. *σὺ δ' αὖ 'πὶ Θήβας*.

Καδμηΐας recte vulg. *Καδμηΐδας* Nauck. Forma *Καδμεΐος* frequenter utitur Euripides; forma *Καδμηΐς* legitur Hom. 6, 57. Hesiod. Op. 161.

179. Cf. Soph. 666, 5. *διαν δὲ δαίμων — πλάσιγγ' ἐρείση τοῦ βίου παλίντροπον*.

181. *πένητα ναίειν*] Cf. Eur. 714, 2. *ἄλυπος οἰκεῖν*.

182. *τὸν τρόπον*] I. q. *τὸ ἦθος*. *φέρειν* ed. *φορεῖν* recto Nauck. Cf. Adesp. 519. *οὐ χρεὶ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν*. Soph. Ant. 705. *μή νυν ἐν ἡῦος μούνον ἐν σαντῷ φόρει*.

186. *πλήρει γὰρ ὄγκω γαστρός*] Malim *πλήρους* —. Cf. Soph. 764, 2. *γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης*. Adesp. 546, 5. *εὐογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένη*.

190. Qu. Αἶαντ' ἐφορμήσαντε μετὰ συνωρίδος, vel — σὺν ξυνωρίδι.

191. Falsus est haud dubie grammaticus. Scripserat poeta ἦλθον.

193. εὐανδρησίας] ἀνδρησίας al. Utique forma εὐανδρησία non toleranda est. Conferri non potest εὐοργησία Eur. Hipp. 1039. Bacch. 641. Qu. τιμᾶν Μακεδόνας ἔνεκα τῆς εὐανδρίας, vel — εἴνεκα ἀνδρείας. πρέπει (χρεῶν).

194. ἐγάμησεν] ἐγῆματο al. ἐγήμεν exspectarit Nauck. Qu. ἐγῆμαθ'.

195. κόρην μίαν] κορῶν μίαν jure requirit Herwerden.

205. γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξετε] Confer locutionem τοὺς δόντας ἐμβαλεῖν τινί. Sic Lex. Sabbait. γλῶσσα εἰ οὐκ ἐμπήζεται, ἄδηλον εἰ ἡσυχάζεται. Emendatio incerta est.

206. δεσπότην κεκαρμένοι] Tonsurae genus. Cf. Arist. Ach. 849. Κρατῖνος — κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.

208. ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀΐδης] Corrigo ἐμπεδός σφε γαμόρος | ἔμαρψεν Ἀΐδης. Hesych. ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπεδόν χθόνιος (ἀντί οὖν τοῦ εἰπεῖν χθόνιος ἐμπεδος?).

209. ἐνόρῃην] Cur hoc in ἐνορῇν mutaret Nauckius non video.

210. δχημ'] Qu. δχοῦμ' (com.). φέρων] Qu. ἔχων aut γέρων.

211. συνίεσαν] συνήεσαν recte Musurus.

212. ὄχος] ἄχος Mein. τλητόν Heins. Bergk. κακὸν Alberti. ἄχος γὰρ οὐδὲν conj. Nauck. Fortasse recte. εὐδέτοιον cod. οὐδὲ τοῖσιν Heinsius.

214. ἐπιτικὴ βάσις] I. e. ἡ νευρὰ τοῦ τόξου, nervus equinus, qui quasi basis (sive chorda) arcus est. Simili figura audaci remi ὄρειοι πόδες dicuntur Adesp. 244. et mulus μοναστραβὴς ὄχος 239.

227. λαιθάργω] Cf. Soph. 800. κύων λαιθάργος εἶ.

233. Λίβυς τ' ἀηδών] Λίβυσσ' ἀηδών recte Musurus. Cf. ad Adesp. 162.

234. λιτήρα θαλλόν] Annon ἐκτῆρα θαλλόν? Cf. Eur. Suppl. 10. ἐκτῆρι θαλλῶ. Analogiae repugnare videtur forma λιτήρ.

235. Hesych. χῶρος (λύθρος?) αἵματος ἰχώρ.

244. ὀρείοις ποσί] Fortasse lyrici poetae.

247. ὄτοβος ἄλιμος] Qu. ὄτοβος ἄλιος (aut ἐνάλιος).

252. παμβῶτις ἐλπίς] Cf. Soph. Phil. 391. παμβῶτι Γᾶ. Saepe ἐλπίσι βόσκεσθαι dicuntur homines.

255. πηκτὸς μόρος] Sic λακιστὸς μόρος Adesp. 291. ζυπτὸς μόρος, λευστὸς μόρος, etc.

256. ποιναῖς ἐφικταῖς] ποιναῖς ἀφύκτοις probabiliter M. Schmidt. ἐφικτὸς valet qui attingi potest, Angl. attainable.

257. πολλὴ φαρέτρα] Ut μυρία λόγχη Moschion. 1, 3.

261. τροχῇ] I. q. τροχῶ (Angl. course). Fortasse mendosum.

264. *σανροβοριθὲς ἔγχος*] Qu. *δπισθοβοριθὲς ἔγχος* (Aesch. Fr. 338.).

276. Arridet Toupii conjectura, *κρατὸς κόσμος εὖσκιος* (*δκοσεύακιος* cod.).

279. *μερῶζομαι*] *χειμάζομαι* conj. Nauck. *πιέζομαι* F. G. Schmidt. Sed vulgatam tuentur loci ab Nauckio allati, Achill. Tat. V. 24. et Theophyl. Epist. 37.

280. *τίς ἄν ἐμοῦ* vulg. *τίς ἀντ' ἐμοῦ* M. Schmidt. *τίς ἄρ' ἐμοῦ* Nauck. Malim *τίς ἄρ' ἄν ἐμοῦ*.

282. *ἔχειν* vulg. *ἔχω* (subj.) Nauck. Fortasse recte, quamquam defendi potest vulgata.

284. Sophoclis, ni fallor, locus. V. 2. *πλανήτης*] *δυσεῖμων* al. Cf. Oed. Col. 3. *τὸν πλανήτην Οἰδέτιον*. 123. *πλανάτας τις δ πρόσβυς οὐδ' ἔγχωρος*. *τοῦφ' ἡμέραν* recte Laert. *ἐφήμερον*, *τὸν ἐφήμερον* al. Cf. Eur. 835. Cycl. 335. *φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. Adesp. 476. *Ζεὺς ἐσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν*.

285. *ὄνειρων — φαντάσματα*] Cf. 375. *ἐνυπνιον φάντασμα*. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων* | *ἔχουσι μορφάς*.

287. *οἰάκισμα*] Gubernatio. Anglice steering, directing. Herod. I. 171. *τελαμῶσι σκνίνους οἰακίζουσι τὰς ἀσπίδας*. Arist. Eth. N. X. 1. 1. *στάθμην* vulg. *σταθμὸν* Buttm. quod temere recepit Nauck. Saepe *κατὰ στάθμην* et *παρὰ στάθμην* dicuntur.

291. *λακιστὸν — μόρον*] Cf. ad Adesp. 225. *πηκτὸς θάνατος*.

293. *ἐκώκνες μέγα*] Imo — *μακρά*. Cf. Arist. Lys. 1222. *κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά*. Ex comoedia, ni fallor, sumptum.

294. *κράτη*] *κράτος* al. Quod cum Nauckio praeferendum censeo. 'Regimen' vertit Publilius Syrus 458. Cf. Eur. 806, 2. *παισὶ προσθεῖναι κράτη* (*κράτος?*).

295. *ἀλκίμῳ σθένει*] Eadem verba Aesch. 99, 18.

296. V. 2. *ἐξαφαιρεῖται*] Cf. Soph. El. 1157. *ἐξαφείλετο*.

298. *ἀγών*] Scrib. *ἀγών*.

300. Cf. Soph. 846, 3. *ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλλίσκεται*.

302. Divide sic, *τὸν μέγαν* | *Ἀγαμέμνον*.

303. V. 2. *καμάτοις ἀνοδύρτοις*] Qu. *θνατοὺς ἀνοδύρτους* (without complaining).

306. *οὐδὲν — ἐρῶν*] Verba ex comoedia sumpta.

307. *ἔρπ'*] *ἔρρ'* probabiliter Mein. Nauck.

312. Placet Jernstedtii correctio, *τύχη μάχεσθαι δεινὸν ἐστι καὶ θεῶ*. Malim tamen *θεοῖς*. Cf. Simonideum illud Fr. 5, 21. *ἀνάγκα δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται*.

314. Cf. Eur. 952. *δοσις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός*. Men. mon. 475. *σοφοῖς δμῶν καὶ τὸς ἐκβήσει σοφός*.

316. *φίλον*] Malim *φίλους*.

319. Cf. Eur. 576. *ὁ πλείστα πράσων πλείσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν*.

320. *καλλίῳ βουλευέται*] *βέλτερον* — Mein. Qu. *μᾶλλον εὖ* — Cf. Men. 268 M. *ταυτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὃν συλλαμβάνει*.

381. 2. καὶ ὅ' δπλα] καὶ ὅ' δπλα Duebner. καὶ θῶπλα Mein. καὶ θῶπλα Nauck. λάζεν] λάζου tacite Mein. καὶ γνάθους εὐθημόνει] Malim τὰς γνάθους τ' εὐθημόνει. Desideratur enim articulus ante γνάθους. εὐθημόνει] εὐσχημόνει deteriores libri Plutarchi. Redde, arrange, set in order. Cf. Plat. Legg. VI. 758 B. εὐθημονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὐτῶν οἰκήσεις. Aesch. Cho. 84. δμωαὶ δωμάτων εὐθήμονες. Hesiod. Op. 471. εὐθημοσύνη. Xen. Cyr. VIII. 5. 7. Plut. etc. Anglice, good order, good management, tidiness. Altera lectio εὐσχημόνει parum hic convenit, quum significet to behave with decorum. Plat. Legg. 732 C. Hinc εὐσχημοσύνη gracefulness, Plat. Symp. 196 A. Xen. Cyr. V. 1. 5.

382. ἡδίκησας] Malim ἡδίκηκας. ἄνδρ'] Malim ἄρ'.

383. κλίνει libri. κλίνει Nauck. Latet aliud quid. Fort. κτάνοι aut κάνοι.

384. V. 1. χρῆσις] κτήσις Wecklein. 2. ὠφελεῖν φιλεῖ] ὠφελεῖ φίλους malit Nauck. ῥέοντος] παρόντος jure legendum suspicatur Nauck.

385. Cf. Eur. Fr. 1063, 12. ἦτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει.

390. V. 1. Ἰ. e. 'his passion getting the better of his reason.' Cf. Adesp. 176. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται. Melanth. Fr. 1. 2. Nauckius a poeta scriptum fuisse suspicatur πηδῶν ὁ θυμὸς — τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας, ad Melanthium (Fr. 1.) haec referens. Mihi diversi loci videntur esse.

391. θύννος βολαῖος πέλαγος ὥς διαστροβεῖ] Offendit in his particulae locatio. Qu. πέλαγος βολαῖος θύννος ὥς διαστροβεῖ. βολαῖος] Violens, vehemens. Vox nusquam alibi occurrens.

394. V. 1. ἡμπισχε] Leg. ἡμπέσχε. 2. καὶ δόμων ἀνάστατον] Malim καὶ δόμων —. Et sic (aut κακ) cod. Vind.

395. κατάρχεις] γὰρ ἄρχεις al. Quae lectio praeferenda est.

397. V. 2. φύλλα βακχείου] θαλλὸς Ἰάκχου F. G. Schmidt. θύσθλα τ' Ἰάκχου conj. Nauck. Fort. συχνὰ βακχεύει.

405. δεσπότην λύρας] Ut ἄναξ κώπης et similia dictum.

410. V. 2. μή γε] μήτε (μή τι ed. Duebner) al. Qu. (εἰ) μή τι πανσώμεθα] πανσώμεσθα ed. Duebner. πανσαίμεθα al. Qu. πανσώμεσθα.

414. V. 3. πρὶν παθεῖν δὲ] Sc. αὐτούς. μαίνομαι] μαινόλις Herwerden.

416. V. 1. (ὑποθεῖς) κραταιῶ bene Mein.

417. αὐτ'] αὐτε in senariis locum non habet. Leg. αὐ 'στ'.

418. V. 4. στέφανον ἀμφέθηκέ μοι] Cf. 108. μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρα. 6. προσωδά] Cf. Eur. 631, 2. προσωδὸν ἀχεῖ μέλος.

419. Divide sic, Κρητικούς | αὐλοὺς — νεβροῦ. θανούσης] θανόντι Hecker. Fort. θανοῦσι. κῶλα] Crura, tibias.

420. αὐλητήριον libri. ὑλιστήριον recte Usener. Nauck. ὑλιστήριον (i. q. ὑλιστήρ, a filter, strainer) legitur in schol. Nicand. Hic adjectivum videtur esse.

433. ὡς ἅπαντα] ὡς πάντα Nauck. ἅπαντα conj. idem.

434. παρήπαφεν] παρήγαγεν in tragico versu malit Nauck.

Incert. apud Clem. ἡδὲ καὶ ἔργα (ἡδ' ἀνθρώπων Nauck. malim ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν).

440. ἄνδρα νήπιον] ἄνδρ' ἀνήμερον requirit Nauck. Malim ἄνδρα νηλέα.

441. δευσοποιοῖς] Angl. fastdyeing. Cf. Plat. Resp. 429 E. δευσοποιδὸν γίγνεται τὸ βαφέν. 430 A. Dinarch. 105, 23. δευσοποιδὸν (ingrained) — πονηρίαν.

445. ἐν πρώτοις ἐγώ] ἐν πρώτοις σ' ἄγω recte Schneidewin.

446. Ζεὺς κατεῖδε] ὁ Ζεὺς κατεῖδε Valck. Malim ὁ Ζεὺς βλέπει δὲ (γὰρ), vel ἔβλεπε γὰρ Ζεὺς, vel ὡς Ζεὺς ἔβλεπε. Parum recte dicitur καθορᾶν εἰς τι.

448. V. 1. θεὸς γὰρ] ἡ θεὸς al. ὁ θεὸς recte Valck. θεὸς δ' Nauck. Cf. Chaer. 37. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός. 2. λέβης τις aut λέβης libri. λέβης τοῦ Valck. improbat Nauck. Fort. λέβης του.

449. ἐκ πολλοῦ] ἐκπονεῖν F. G. Schmidt. Leg. ἐν βουλῇ. Possis etiam ἐν λόγοις, vel αἰνέσαι.

452. V. 2. δς cod. δτον Heimsoeth. Nauck. Qu. οὐπερ, vel sic ἦμι, δι' ὃν δὴ —.

453. προσφέρων] προσφερῆς conj. Nauck. Recte, opinor. τρόπους] τρόπον al. Quod recipiendum. Schol. Pind. οὐδὲ γὰρ (leg. οὐδέ γε) παῖς.

455. V. 2. ᾧ βουλευεται] With which he takes counsel.

456. ἐλπίδος (Ἀιδης) probabiliter supplet Mekler. Exciderat Ἀιδης post simile — ἰδος.

457. ἐν τῷ λαλεῖν] ἀπλῶς λέγειν Heimsoeth. ὀλίγον λαλεῖν F. G. Schmidt. εἰς οὓς λαλεῖν Wecklein. Malim οὔτοι λαλεῖν, aut ὀλίγα λέγειν. δεῖ μὴδὲ] Leg. δεῖ σ' οὐδέ. Non convenit hic μὴδὲ.

458. V. 1. αἰεὶ δ' ὀρῶντί τ' ὀξὺ] Qu. αἰεὶ δ' ὀρῶν ἦν ὀξὺ, vel ὀρᾶν γὰρ ὀξὺς ἦν αἰεὶ τυφλὸς περ ὦν. Cf. Ad. 510, 2. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, δς τὰ πάνθ' ὀρᾷ. Adesp. 485. οὐχ εὖδαι Διδος | ὀφθαλμός, ἐγγὺς (l. ὀξὺς) δ' ἐστὶ καλῶς ὦν πρόσω. 2. θυσιᾶς γὰρ] γὰρ del. Herm. Recte. ἀπαρχὰς] Cf. 118, 5. Eur. 516, 2. Dionys. 1, 3. καὶ τυφλὸς ἦν] Leg. καὶ τυφλὸς περ ὦν.

3. (αἰεὶ) περισσὸν Gomperz. et Methner. Malim (ἡμεῖς) περισσόν.

4. τὸ δὴ γε] Leg. καὶ δῆτα. συγκόψαντες L. σὺν κόψαντες callide Nauck. Cf. v. 5. κεκομμένον. οὐ μεμνημένοι] Vitiosum. Qu. εὖ τεθραμμένον, vel εὐθελούμενον, vel εὐθελῆ τινά. 8. ἀντόμοιον] Corrigo ἡπάτησε. 10. θύοντες ὕβρει] φηλοῦντες — F. G. Schmidt. Qu. βρύνοντες ὕβρει. τυφλὸς οὔτοι γνώσεται L. τυφλὸς

οὐτι γινώσεται Brunck. Qu. τυφλὸς ὦν οὐ γινώσεται. 13. αὐτοῖ-
σιν αὐτοὺς τῶνδε L. αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε Nauck. Qu. αὐτοὺς ἀποινα
τῶνδε. 15. σφάζουεν L. σφάζειαν Nauck. Fort. τέμνειν, χρά-
ρειαν, aut χρώσειαν.

459. Divide sic, ὥς δ' μὴ | τοῦργον δεδοικώς —. οὐδὲ
τὸν λόγον vulg. οὐδὲ δέδιδε O. Hense. (Sed οὐδὲ τὸν λόγον δέδιδε
potius dicendum erat.) οὐ δέδοικε τὸν λόγον melius Nauck.

462. V. 2. ἔχθος] An object of aversion, an aversion.
Fort. ἐχθρόν.

464. κάλλιστα μουσῶν] κάλλιστ' ἄμουσος bene conj. Nauck.

465. V. 1. κατειπεῖν] Asseverare. Fortasse vitiosum. Re-
quiri videtur verbum aliquod significans dubito. Qu. δοιάζω,
quod tamen epicum est, non tragicum.

466. V. 1. γὰρ τὰ τοιαῦτα] καὶ γὰρ ταῦτα al. γὰρ τοι ταῦτα
Nauck. Malim γὰρ τοιαῦτα.

467. Ἀκίτον πέτρα] Malim cum Nauckio Ἀκίτις πέτρα. Confer
χωρίτης χωρίτις. Steph. Byz. ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ (leg. Ἀττική).

469. Φασιανὸν νάπος] Malim Φασιανικὸν νάπος. Nisi praestat
Φασιανὸν αἶπος (cf. 468.).

470. V. 2. διώκησ'] Cf. Adesp. 506, 3. διοικεῖ γοῦν ἀπανθ'
ἢ βούλεται. 4. εὐρηκ' libri. ηὔρηκ' Nauck. Malim ηὔρον, ut
ἐξηῦρον est in Aesch. Prom. 460.

471. δ' γὰρ θεὸς — νόμος] δ' γὰρ νόμος — θεὸς conj. Nauck.
Recte, ni fallor.

472. Fort. Ζεὺς τοι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς πείρατα νωμῇ.
Lyrici poetae verba, fortasse Christiani.

473. μετὰ πάντα] ῥᾶστα πάντα conj. Nauck. δυνατὰ πάντα idem
olim. Malim πάντ' ἀνιστὰ, aut δυνατὰ πάντα.

474. θεοῦ ἐφιέντος] θεῶν ἐφιέντων bene conj. Nauck. τύχη F.
τύχη Gaisf. Nauck. Qu. βροτοῖς.

475. τὸ θεῖον] Cf. Adesp. 498. Eur. 62. 150. 491, 5. 584, 2.
Criti. 1, 16. δωρήματα] Qu. γεννήματα, aut βλαστήματα.

476. τὴν ἐφήμερον τροφήν] Fort. τὴν ἐφ' ἡμέραν. Cf. Adesp.
284. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν (al. ἐφήμερον et τὸν ἐφήμερον). et
ad Adesp. 95, 2.

477. οὐδὲ εἰς ἀνὴρ σθένει] οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ σθένει vel οὐδὲν
ἄνθρωπος σθένει Mein. Illud praeferendum. Cf. Eur. 450, 2.
οὐδὲν ἂν σθένει.

480. πανταχοῦ πάρεσι vulg. πάντη πάρεσι recte Wachsmuth.
Cf. Men. mon. 698. πάντη γάρ ἐστι (l. πάρεσι) —.

481. V. 2. Versum suspectum uncinis includit Nauck. Totus
locus senioris aevi videtur esse.

482. V. 2. σαφὴς ὅτι F. σάφ' οἶδ' (vel σαφὴς λόγος ἔσθ') ὅτι
Bergk. Nauck. σαφὴς (φάτις ἔσθ') ὅτι Mein. καὶ τὰ F. πάντα
recte Nauck. βροτοῖς] βρότεια probabiliter Mein. 3. τέμνει]

Malim τάσσει ordinat. 4. καθελών] Mendosum. Qu. κατάγων. Cf. Adesp. 102, 4. ἡ γὰρ τύχη — τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν. δοκέοντι] τὰ δοκοῦντι probabiliter Methner. Qu. τὸν δοκοῦντα. 5. ἀδόκητον δ'] ἀδόκιμα δ' Methner. Qu. τὸν δ' ἀδόκητον. ἐξαείρων] Qu. ἐς ὕψος αἴρων.

484. φθείρει — τὴν ἀβουλίαν] Qu. κρείσσων — τῆς ἀβουλίας. φθείρει] φθάνει conj. Nauck.

486. V. 2. νόμον μαίνων] Cf. Soph. 100, 3. Aesch. Ag. 1669. μαίνων τὴν δίκην. Sept. 344. μαίνων εὐσέβειαν. ἐγγὺς] δξὺς malit Nauck. Cf. 491. δξὺς θεῶν ὀφθαλμός ἐστι πάντ' ἰδεῖν. Sed 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς δ' θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

488. Cf. Eur. 267. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά. Adesp. 509, 3. χρόνος — πόλλ' ἀνευρίσκει σοφά.

489. V. 1. αὐτας aut ταύτας libri. λύπας Nauck. Leg. ἄτας. 2. τοῖσι libri. πᾶσιν conj. Nauck. Malim τοῦτοις. διδοῦσιν] Propter hanc formam num veteris poetae haec sint dubitat Contus. Utique nimis languida sunt verba ἐπεὶ οὐ σφιν πονηρόν ἐστιν.

490. ἤρξε libri. ἔρξεν Wecklein. Nauck. Scribendum ἤρξεν. ἔρξεν potius quam ἔρξεν dicturus erat poeta tragicus.

491. εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν] ἔσθ' ἅπαντ' ἰδεῖν malit Nauck. ὥστε πάνθ' ὄρᾱν F. G. Schmidt. δς τὰ πάνθ' ὄρᾱ conj. Nauck. (Cf. Adesp. 510, 2.). Malim ἐστι πάνθ' ὄρᾱν, vel ὥστε —. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὄρᾱν Men. mon. 695. Quod recipiendum.

492. V. 3. τι] τι (sic) libri. τὰ recte Heeren. τοῦ θνητοῦ βίου] τοῦ θνητοῦ γένους malit Nauck. Noli τοῦ θνητῶν βίου corrigere. Cf. Adesp. 547, 3. ἐν θνητῷ γένει. Eur. 1080, 4.

493. V. 1. ὄρᾱς Δίκην ἀνανδον οὐχ ὀρωμένην | εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ] Lege ὄρᾱ Δίκη σ' ἀνανδος οὐδ' ὀρωμένη | εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον. Similiter Herwerden, nisi quod οὐχ retinet. 3. ἐξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμον, ἄλλοθ' ὕστερον] Qu. ἐξῆς ὀπαδοῦσ' ἐνίσι, —. ὀπάζει] ὀπηδεῖ al. ὀπαδεῖ Nauck. δόχμον] δόγμασιν al. Corrigo ἐνίσι. ἄλλο δ'] ἄλλο δὲ al. ἄλλοθ' Grot.

495. ἀνθρώποις] ἐν θεοῖς Herw. Sed θεῶν potius dicturus erat poeta.

496. V. 1. μὴ μουσοποιεῖ] μὴ . . . σοποιεῖ P. pr. m. μὴδὲν σὺ ποιεῖ P. sec. m. Quod recipiendum. 2. πόρρω γὰρ] πέλας γὰρ al. πρόσσω γὰρ Mein. ἐκὰς γὰρ Valck. Cf. Adesp. 485, 2. βλέπει] κλύει al.

497. κακὰν φρονῶν libri. κάκ' ἀφρονῶν Gaisford. κάκ' εὐφρονῶν melius Nauck. ὅστις γ' [malim δ'] ἔχει κάκ', εὐφρονῶν σιγῇ στέγει F. G. Schmidt. Recte, opinor.

499. V. 2. ἄγρονσ'] Ducunt, existimant. Nisi aliud quid latet. 4. μέγα] δξὺ conj. Nauck. Quod recipiendum videtur.

Idem mihi ipsi in mentem venerat. οἷς τίνοισ'] Qu. ἀποτίνειν.

5. κακῶν] κακοὶ Gennadius.

500. ἐξέλαμψεν δοιον libri. ἐξέλαμψε θεῖον Cobet. Nauck. Recte proculdubio.

501. δοῖα libri. δοῖα Nauck. Qu. θνητοῖς (βροτοῖς) vel πασῶν.

504. κνηγέτι] ἀρχηγέτι corr. Nauck., coll. Lycophr. 1350. πημάτων ἀρχηγέτις. Aesch. Ag. 1628. καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῇ (ἀρχηγεῖ Nauck.).

506. V. 1. τῶν θεῶν] Qu. πραγμάτων, vel τῶν βροτῶν.

2. ταῦτα] πάντα Gomperz. μοῦνα (pro μόνον?) conj. Nauck.

3. διοικεῖν οὖν libri. διοικεῖ γοῦν recte Nauck. ἅπαντα βούλεται] ἅπανθ' ἢ βούλεται Jernstedt. Nauck. Malim ἅπανθ' ὡς βούλεται.

507. V. 1. ἀναξ ἔστι] ἀναξ, ἔξεστι Cobet. ἀρ' ἔξεστι conj. Nauck. Fort. ἔστιν ἔστι, aut οὐκ ἔξεστι.

508. V. 1. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος] Mira inter hunc versum similitudo intercedit et Men. mon. 347. μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις. Vide etiam Nauckii notam. Utrum necne diversi hi loci sint ambigi potest. Uterque idoneam sententiam praebet.

509. V. 1. ἄμα κραταιᾷ χρημοσύνα] ἃ τε κραταιὰ χρημοσύνα feliciter conjicit Nauck. 2. βίου] βίον probabiliter Dind.

510. V. 2. δὲν βλέπει] δὲν βλέπειν Hilberg. Cf. Adesp. 458, 1. ὁ χρόνος] ὁ θεὸς bene conj. Nauck. Cf. Adesp. 491. δὲν θεὸν ὀφθαλμός δς τὰ πάνθ' ὀρᾷ (f. ὥστε πάνθ' ὀρᾷ).

511. εἰς φάος] πρὸς φῶς Men. mon. 592. πρὸς τὸ φῶς Mein. Recte.

515. V. 1. τῷδε] Huic homini. 3. δοτις] Ad τῷδε referendum.

517. παρὼν] Fort. ποιεῖν. μὴ παρὼν ἀπῆς] Cf. Eur. 519, 2. ἄπεισι, κἄν (κῆν) παρῶσ' ὁμως. Arist. Eq. 1120. Sensus loci non satis perspicuus est.

518. Duo diversa fragmenta, ut videtur. τὸ φρονεῖν εἰπας κακῶς] Fort. εὖ φρονῶν εἶπον κακῶς. Sed sensus loci obscurus est.

519. ποδώκη — τρόπον] Cf. Eur. 1032, 1. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιμηρὸν φρενῶν | εἰς συμφορὰν (συμφορὰς?) καθῆκε πολλὰ (ἔστησε πολλοὺς?) δὴ βροτούς. Adesp. 182. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν. Soph. Ant. 705. μὴ νῦν ἐν ἡθος μούνον ἐν σαντιῷ φόρει. ποδώκη] Cf. Sept. 623. ποδῶκες ὄμμα. Cho. 576. ποδώκει περιβαλὼν χαλκείω. Fr. 22. Eum. 37. ποδωκίᾳ σκελῶν.

520. ἔμβα πορθμίδος ἔρμα vulg. ἔμβα, πορθμίδος ἔρμα Nauck. Quod vix satisfacit. Fort. ἔμβα πορθμίδα νεκρῶν aut aliquid simile.

521. θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας] βλάπτουσι λῦπαι

Heimsoeth. σφάλλουσι λῦπαι Wecklein. Corrigo βλέπουσιν (αὐτὰ σφάλλουσιν) οἱ θεοὶ —.

522. V. 1. ὅσοι] Malim ὅπου, cui respondet ἐνταῦθ' in v. 2.

2. τῷ βίῳ] Qu. τῷ σοφῷ. 4. τῶν ἀρίστων] Qu. τῶν ἀληθῶν. Cf. Philostrati l. l. εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας.

523. ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου] Qu. ὀργῆς τῆς ἀπαιδεύτου. Cf. Eur. 259.

524. V. 1. ἐν τοῖς κακοῖσι] In malis, in rebus adversis. Cf. Adesp. 545, 2. διαν παρῇ] Fort. διανπερ ἤ.

525. οὐκ ἐμποίνιμος] Supplicio non obnoxius est, ut vertit Publilius Syr. Sent. 38. Vox, ni fallor, non alibi occurrens. Simplex ποίνιμος occurrit Soph. Tr. 808. ποίνιμος Δίκη. Aj. 843. ποίνιμοι — Ἐρινύες. El. 210. ποίνιμα πάθηα.

527. τοῖς ἀργοῦσιν] τοῖς ἀργοῖσιν Men. mon. 242. Quod praeferendum. δ' ἀμαρτάνουσιν mon. 252. Cf. Soph. 780, 2. Eur. Tro. 1253. αὐδῶ — μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα | ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι.

528. κακὴ vulg. κακὸν Herw. Nauck. Recte.

529. V. 1. ἐπὶ γλώσση φνεῖς libri. εὐεπὴς γλώσση φνεῖς (?) Valck. εὐεπὴς γεγῶς φύσει melius Herwerden. διαν (λέγειν) τις εὐφνης γεγῶς F. G. Schmidt. ἀξίωμ' ἔχων μέγα Cobet. Ipse malim εὐεπὴ γλώσσαν φορῶν. Tentabam olim διαν δεινός τις εὐγλωσσός τε φύς.

531. συνετόν] Malim σεμνὸν cum F. G. Schmidt. Cf. Adesp. 530.

537. V. 1. κρεῖττόν τ'] κρεῖσσόν γ' malit Nauck. Fort. κρεῖσσον δ'. 2. δυσκλεῶς γε κατθανών] δυσκλεῶς τε καφρανῶς R. Prinz. prob. Nauck. Qu. δυσκλεῶς τε καὶ κακῶς (ignave), vel δυσκλεῶς μᾶλλον πολὺ. Requirit enim videtur μᾶλλον.

538. Ex hoc loco constat ultimam in ἄπαν in arsi produci.

ὑψηλὸν] αἰψηρόν aut λαιψηρόν conj. Gennadius.

541. V. 1. πρὸς αὐγὰς ἡλίου] Cf. ad Arist. Thesm. 500. 3. ἀντηγύει] Anglice, reflected. Cf. Chaerem. 14, 6. Eur. Or. 1519. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀντανγεῖ φόνον. Intransitivum est Eubul. III. 231. ἀντανγῆς est Thesm. 902. ἀνταύγεια Xen. Cyr. V. 18.

542. V. 3. Sequebatur, ni fallor, μέγας ἐστὶν ἀγὼν γάμος ἀνθρώπων. Quae verba haud dubie poetae sunt.

543. πλείστη libri. πιστή Bentl. Nauck. Malim πλείσταις.

544. V. 2. Trimeter quantum fieri potest brevis, quattuor tantum ac viginti litterarum.

545. V. 1. τεθραμμένους καλῶς] Malim καλῶς τεθραμμένους cum Nauckio, qui confert Julian. Epist. 58, 9. τοῖς εὖ πεφνκόσι καὶ καλῶς τεθραμμένοις. 2. ἐν τοῖς κακοῖς] In malis, in rebus adversis. Cf. Adesp. 524, 1. εὐφημίας] εὐψυχίας R. Methner.

Nescio an recte. Sed fortasse sententia est δεῖ εὐφήμους εἶναι. Ad sensum loci cf. Adesp. 524.

546. V. 1. Haec proculdubio ad Euripidis fabulam Antiopam pertinent. Loquitur Amphion. εἰχέ μ' recte A. εἰχε μ' M. εἰχ' ἔμ' S. quod injuria recepit Nauck. 3. εὐτυχήσων] Imo δυστυχήσων. 5. Cf. Adesp. 186. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὖξεται κύπρις.

6. Post h. v. nonnulla excidisse putat Meinekius, nisi v. 7. ἔπειτα δ' ἀσκεῖν scribendum sit. Imo post v. 12. alia argumenta sequebantur, quae perierunt. ὑδροηροῖς libri. ὑδροηλοῖς Heath. Cf. ad Aesch. Fr. 96, 2. 8. αἰνεῖν] Tolerare. Anglice, to put up with. ἀνέχειν requirit Nauck. σκιατροφούμενος recte A.

9. τοῦτ'] Malim ταῦτ'. Cf. v. 4. ἐξ ὧν. 10. τὸν γὰρ Ὀρφέα] καὶ γὰρ Ὀρφέως (Ὀρφέως O. Crusius) malit Nauck. 11. ἅπαν] αὐτῶν temere Nauck. Recte se habet vulgata. μέλος] Fort. τέλος aut χορὸν. μέλος tuetur Nauck., coll. Ennii loco, 'tibia Musarum pangit' ('clangit' malit Nauck) melos.

547. V. 1. φόβον] Imo φθόνον. Cf. v. 12. 3. ἐν θνητῷ γένει] Cf. Eur. 1080, 4. 4. et 5. Spurius esse recte judicat Nauck.

6. ἀσφαλεστέρα] ἀσφαλεστάτη malit Nauck. Recte, opinor.

9. ὕψους γὰρ ἦν πέση τις ἐξ ἐλάσσονος conj. Nauck. Satis probabilis correctio. μέτρον] Qu. βάθρον. 12. et 13. Post v. 5. transponendi videntur. Idem sentit O. Hense. 12. βιάζεται] τιτύσκειται olim proposui. 13. δ' ἐκείνους] Qu. δὲ πάντας.

548. V. 2. λιβάσι κατὰσπενδε] Qu. λιβάσιν κατὰτηκε.

550. Euripidis esse suspicor. Cf. Eur. 575, 3. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίττει πόνοους.

551. (πολὺς) πολὺς τοι F. G. Schmidt. Qu. πολὺς τίς ἐστι.

553. V. 1. ἔχω] αὐχῶ probabiliter Nauck.

556. V. 1. Scribe sic, αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν. ἐρρέτω κακὴ | πολλὴν γὰρ etc.

557. V. 2. ἐνδοίησαν L. ἂν δοίησαν Nauck, qui tamen ἂν διδοῖεν praetulerit. Malim ἂν δοῖέν τιν'. 4. ὥρισταί βίου] ὥκισθαι φιλεῖ conj. Nauck. Malim ὥκισται βροτῶν.

559. ἔσχατος δρόμος] δρμος ἔσχατος F. G. Schmidt. prob. Nauck. Non assentior.

561. μόλῃς libri. μόλοις Nauck. Fortasse recte, sed, quum de consulendo agatur, melius, ni fallor, convenit subjunctivus.

566. V. 1. πάντα ὁ libri. πᾶν τοι olim conj. Nauck. Fortasse recte. πάντας F. G. Schmidt. Nauck. πάντα δ' ὁ Papageorg. Fort. ὁ τοι, vel πάντας ὁ. 2. πάντα κηλεῖ] Qu. πᾶν ἀκείται, vel πάντας αἶρει.

569. V. 2. ὑπὲρ τάφρον] Leg. ὑπὲρ τάφρον.

571. παρ' οὐδενός] Malim ὑπ' οὐδενός.

572. τοῖς καιρίοις] Fort. τοῖς γὰρ ἀχροαταῖς.
 579. εἰς ἀσθενοῦντας] πρὸς ἀσθενοῦντας Wecklein. εἰς ἀσθε-
 νοῦντος Gennadius. Quod praeferendum videtur.
 594. οἰκοδέγμων] Formatum ut νεκροδέγμων.
 604. (p. XXIX.) Σέριφος ἄλμῃ ποντία περιόροντος] Euripidis
 haec esse suspicor. Cf. Eur. 125. τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω περιόρον-
 τον | ἀφρῶ θαλάσσης; Soph. Phil. 1. 239.
 611. (p. XXX.) V. 1. ἡτέρα] ἡ ἑτέρα al. ἀτέρα recto Leutsch.
 2. ὑπερθε γίγνεται] ἀνωθέν ἐστιν al. Qu. ὑπερθέν ἐστιν.

A D D E N D A.

AESCHYLUS (ed. Nauck. II.).

- 30, 2. *κατ' αὐτὸν τύμβον* —] Cf. Sept. 528. *τύμβον κατ' αὐτόν*. Prom. 847. *Νεΐλου πρὸς αὐτῷ στόματι*.
 99, 17. *λωτίσματα*] Cf. ad Soph. 657, 4.
 134, 2. *φαρμάκων πολὺς πόνος*] Cf. Pers. 751. *πολὺς πλούτου πόνος*. Neophr. 2, 14. *πολὺν πόνον*.
 158, 2. *Βερέκυντα χῶρον*] Cf. Soph. 470. *Βερέκυντα βρόμον*.
 160. *δόμους Ἀμφίονος*] Cf. Soph. Ant. 1155. *Κάδμον πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος*.
 161, 2. *ἐπισπένδων*] Nil mutandum. Cf. Herod. II. 39. 5. *τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου*.
 180, 5. *μυρηρῶν τευχέων*] Cf. Aristoph. 234, 1. *μυρηρᾶς ληκύνθου*.
 199, 3. *οὐ μάχης — μέμψει*] Cf. Sept. 652. *οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψει*. Soph. Aj. 180. *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός*.
 208. Cf. Cho. 583. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια*. Sept. 619. Fr. 188.
 210, 2. Qu. *πρὸς πτύω* (πτύοι).
 232. *διόπων*] I. e. *ἐπιμελητῆ*. Cf. Eur. 447. Aesch. Pers. 44. *δίοποι*. Rhés. 741. *διόπων στρατιᾶς*. Aesch. Fr. 245. *ἀδίοπον*.
 255, 1. Qu. *μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν*] Qu. *μή μ' ἀτιμάσας γένη*, ut apud Phrynichum 20.
 300, 4. *πυρωπὸν* conj. Nauck. *πυρωπὸς ἥλιος* Athenaei cod. C.
 348. *παρηγορήμασιν* | *ἄτεγκτος* dixisse poetam jure suspicatur Nauck.
 417. *ἄσαι*] I. e. *βλάψαι*. Cf. Soph. 571. *ἄσας*.
 438. *πεφρασμένος*] Cf. Suppl. 438. *καὶ δὴ πέφρασμαι*.
 464, 5. *παρεμφερής*] Cf. Isidor. 1, 2. *μορφᾶς ἀτερπεῖς ὄψεσιν — παρεμφερεῖς*. 9. *πελώριος*] Cf. Prom. 151. *τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν δίστοῦ*.

SOPHOCLES (ed. Nauck. II.).

35. *ἐσχάρας λαβὼν (βάθρον)* Campbell.
 41. *πατήρ δ' ὑπεσδὺς* Diels. *πατήρ δὲ Χρύσης ἀμφίλινα κρούπαλα* | *ἐσδὺς* Hartung.

- 85, 7. *πένης δ' ἀνὴρ* Reisk.
 126. *αὐτοχειλέσι*] *Scribendum αὐτοχειλέσι. Confer ὑπερχειλῆς et ὑπερχειλῆς.*
 153, 3. Cf. Lucian. Sat. 9. *χῶν ἐπέχει τὰ πάντα χῶ βορρᾶς πολὺς, | κοῦδὲν δ' τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν) ὑπὸ τοῦ κρούους.*
 4. *παῖδες εὐπαγῇ jam Campbell. εὐπαγῇ*] Cf. Soph. 849, 2. *κλῆθρον — εὐπαγές.* 6. *οὔτ' ἀποσπᾶσθαι θέλει Gomperz.*
 261. *ἀμεμφίας*] Cf. Aesch. Sept. 909.
 263. In *λαρός latere ναρός jure suspicatur* Lehrs. Epithetum *ναρός* occurrit Soph. 564. Aesch. 347.
 294. *ἐξορμενίζει*] Cf. Nicostr. com. 34. *ῥήτορες | ἐξωρμενικότες* (i. e. *ὑπερεξηγηκότες*).
 299. *χερσεύει*] Cf. Eur. 636, 3.
 309. *αὐτοκτίτους δόμους*] Cf. Prom. 301. *πειρηρεφῇ αὐτόκτιτ' ἄντρα.*
 313. *πέμφιξ ἐξ ἱτινοῦ*] *πέμφιξ ἡλίου* M. Schmidt. Nauck. Cf. Aesch. 164.
 344, 3. *βύσσινον φάρος*] Cf. Aesch. Sept. 1039. *βυσσίνου πέπλωματος.* Pers. 125. *βυσσίνους — πέπλοις.*
 345. *οἱ πότοι γλυκεῖς* Stadtmueller.
 347. *μυρηρῶν τευχέων*] Cf. Aesch. 180, 5. Aristoph. 234, 1. *μυρηρᾶς ληκύνθου.*
 422, 2. *γυνῶν τις* A. Gennadius.
 470. *Βερέκυντα βρόμον*] Cf. Aesch. 158, 2. *Βερέκυντα χῶρον.*
 494, 1. *πάρεστι* malit Campbell.
 496. *πέμφιγι — ἀγγέλω πυρός*] Cf. Chaerem. 11, 1. *στεφάνους — ἀγγέλους εὐφημίας.*
 571. *ἄσας*] I. e. *βλάψας.* Cf. Aesch. 417. *ἄσαι.*
 603. *διδάσκει πολλὰ* malit Nauck, coll. Solon. Fr. 18. Eur. Hipp. 252. Men. mon. 449.
 695, 2. Cf. Achae. 27, 3. *χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδῖαν ἄλός.* Cum *οὐραῖον* confer *πύγαιον* Herod. II. 76. 2.
 818. Cf. Eur. Hipp. 231. *πῶλους Ἐνέτας δαμαζομένα.*
 832. Cf. Adesp. 483, 2.
 836, 2. Cf. Adesp. 471. Dicaeog. 4, 5.
 849, 3. *κρυφαῖον*] *θυραῖον* malit Stadtmueller.
 863, 1. *τῷ μακρῷ βίῳ* conj. Nauck.
 874, 2. *ὁ βούκερως Ἰακχος*] Cf. Aesch. Prom. 588. *τᾶς βούκερω παρθένον.*
 884. *ἀγάμητος* ab Sophocle alienum esse recte judicat Nauck.

EURIPIDES (ed. Nauck. II.).

65. ἀτενής] Cf. 737. καλόν γ' ἀληθής κατενής παρρησία.
 338, 3. Cf. Med. 44. El. 906.
 453, 11. τὰν μαινομέναν τ' ἔριν] Cf. Aesch. Sept. 936. ἔριδι
 μαινομένα.
 533, 2. Cf. Chaerem. 36, 4. ἡδὺς συνοικεῖν (πλουῖτος).
 537, 2. Cf. Phoen. 32. πυρσαῖς γένυσιν.
 586, 1. θυῖαν scribi jubet Nauck.
 598, 2. ἔπρεπεν tentat Nauck.
 608, 1. δεινοῖσι τῶν φίλων φίλοι conj. Nauck.
 617, 3. κρύψας ἄν (οὐκ) εἴη σαφής H. Weil.
 622. πάρεσμεν] παρῆμεν conj. Nauck.
 683. Cf. Aeschyl. Alex. 1. Theogn. 359. Men. 647.
 806, 2. κράτη] Malim κράτος. Cf. ad Adesp. 294. κράτος
 (κράτη al.).
 874, 1. μηχανωμένα κακὰ] μὴ τεχνωμένα κακὰ malit Nauck.
 973. Cf. Hel. 757. γνώμη δ' ἀρίστη (ἄριστος?) μάντις ἢ τ'
 εὐβουλία.

PHRYNICHUS.

20. μή μ' ἀτιμάσας γένη] Cf. Aesch. 255, 1. ὦ θάνατε παιᾶν,
 μή μ' ἀτιμάσας μολεῖν (f. γένη).

ACHAEUS.

28. βήσομαι γυναικας] Cf. Herod. I. 192. 4. αἱ δὲ βαινόμεναι
 ἐξακισχίλια καὶ μυρία.

DICAEOGENES.

5. Cf. Nilum in Anecd. Boiss. IV. 438. νόμιζε σανταῶ (σαν-
 τοῦ?) τοὺς γονεῖς θεοὺς εἶναι (εἶναι θεοὺς Nauck.). Contulit Nauck.

MOSCHION.

- 6, 1. διαπτύξω] Cf. Soph. Ant. 709. οὔτοι διαπτυχθέντες ὤφθη-
 σαν κενοί.

ADESPOTA.

- 127, 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας] Cf. Aesch. Sept. 733. τῶν
 μεγάλων πεδίων ἀρούρας. Eur. Herc. 369. μακροί τ' ἄρουραι πε-
 δίων ἄκαρποι.

- 295, 1. *σθένει*] *θράσει* malit Nauck. Sed cf. Aesch. 99, 18.
 304. Cf. 326.
 392, 1. Cf. Eur. 696, 3. *ἐνθεν εὐχομαι γένος*. 1064, 7.
 483, 2. Cf. Soph. 832.
 485, 2. Pro *ἐγγύς* qu. *δξύς*.
-

CORRIGENDA.

- p. 54. (462 b.) Pro "Epict." corr. "Epich."
 p. 59. (141.) Pro "Epimenidis" corr. "Arati".
 p. 65. (626.) Pro "*ὦ θάνατε, παιᾶν πῶς*" corr. "*ὦ θάνατε παιᾶν, πῶς*".
 p. 96. (132, 1.) Pro "*ὦ θεῶν τύραννε*" corr. *ὦ "τύραννε θεῶν τε"*.
 p. 97. (135, 2.) Pro "*ἀνάψυχον*" corr. "*ἀνάψυξον*".
 p. 121. (325, 3.) Transpone verba "*βροτοῖς* om. codd. A. B." ad finem notae.
 p. 123. (336, 2.) Pro "*στόνων*" corr. "*στένων*".
 p. 152. (632.) Pro "Fr. 85 Bl." corr. "Fr. 785 Bl."
 p. 152. (636, 2.) Corr. sic, "*τό τε γὰρ* (vel *καὶ γὰρ*) — Badham."
 p. 294. Pro "*οὔρᾳ*" corr. "*οὔρᾳ*".
-

COLLATIO EDITIONIS NAUCKIANAE I. CUM EDITIONE
NAUCKIANA II. *)

A E S C H Y L U S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 100	105	Fr. 211	215	Fr. 320	328
2	3	108	113	217	221	324	333
5	6	113	118	222	226	327	336
9	283	116	332	227	231	334	343
10	10	117	121	234	238	339	349
14	14	122	126	238	242	340	350
20	20	125	129	243	247	343	353
21	20	129	133	245	249	349	359
23	24	132	136	249	253	354	364
27	28	136	140	250, 1	254	361	371
32	34	140	144	250, 2—4	255	367	35
37	39	140	150	251	256	368	377
39	33	149	154	253	258	373	383
40	41	150	155	254	261	379	22
43	44	154	159	256	263	380	389
46	47	157	162	260	259	385	394
50	51	162	168	261	267	393	402
55	56	164	170	265	271	397	382
57	58	168	174	270	276	398	406
58	60	174	180	273	279	400	408
60	62	176	182	276	282	409	417
66	68	179	185	277	285	417	2
68	71	182	188	280	288	418	426
70	75	186	192	287	348	423	432
73	78	188	194	288	295	426	435
78	83	191	197	294	301	432	442
81	86	194	431. 441	296	303	433	443
84	89	195	200	301	308	439	449
90	95	198	203	305	312	442	454
94	100	203	69	310	317	443	epim. 1
95	284	204	208	313	321	444	456
96	101	206	210	315	323	451	463

*) Sumpta ex editione Nauckiana II.

S O P H O C L E S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 206	205	Fr. 386	389	Fr. 545	549
4	4	211	210	390	393	551	555
11	11	217	216	396	399	554	559
15	15	221	220	398	401	557	562
18	877	222	188	404	407	562	568
19	872	223	222	408	411	567	567
20	18	226	225	412	422	568	573
25	25	228	228	413	417	571	576
30	30	229	227	415	423	577	582
35	35	230	229	416	420	584	590
41	41	236	235	417	415	585	589
42	43	240	239	418	416	586	591
48	49	249	248	419	419	588	593
49	42	252	251	420	421	593	598
50	50	256	273	421	424	595	600
55	55	257	255	422	426	602	607
60	60	259	257	424	425	607	612
65	68	266	264	425	428	611	opim. 3
66	65	270	270	428	431	612	616
68	69	272	269	431	434	618	622
73	67	273	272	436	439	620	625
75	74	274	274	441	444	625	630
80	79	277	277	445	448	631	636
86	85	281	281	451	454	637	643
88	87	287	287	454	epim. 2	638	642
94	93	294	294	455	457	639	644, 2
101	100	298	665	457	459	640	645
105	104	299	298	461	463	644	649
111	110	303	304	467	469	649	654
118	117	304	305	470	473	654	659
122	122	308	309	472	472	658	870
127	128	311	312	473	475	659	24
128	127	316	317	474	476	660	663
129	129	322	323	478	480	662	666
131	121	328	329	483	485	663	667
132	131	333	334	489	491	665	669
134	133	337	338	492	494	671	675
139	138	339	340	495	498	679	721
142	141	344	345	496	497	680	683
147	146	347	348	497	499	683	687
154	153	349	352	502	504	685	689
157	156	350	350	504	507	692	696
162	161	352	353	505	506	697	701
168	167	357	358	506	509	702	706
173	172	362	363	511	514	703	708
179	178	366	367	516	519	708	713
183	182	368	372	520	523	715	720
187	186	369	370	522	525	716	epim. 4
189	adesp. 2	371	374	528	531	717	722
190	189	377	380	532	535	721	726
193	192	378	382	536	539	727	923
200	199	382	381	540	543	728	732
203	202	383	386	543	547	731	759

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 732	735	Fr. 790	792	Fr. 867	866	Fr. 942	947
733	736	793	791	868	867	950	955
734	546	794	795	868 ^a	868	958	963
735	834	796	1018	869	871	963	epim. 5
736	1019	797	797	870	873	964	969
737	869	802	802	872	875	967	972
738	739	809	809	874	878	968	973
739	369	817	817	875	1017	969	973
740	740	823	823	876	879	977	981
741	742	831	831	878	881	985	989
742	738	833	adesp. 509	884	888	986	989
743	743	834	833	885	887	993	996
744	744	835	835	886	889	1002	1005
751	751	836	836, 1	888	891	1010	1014
758	758	837	836, 2	898	901	1013	1020
759	760	838	837	906	909	1016	1025
761	762	839	838	915	918	1018	epim. 6
768	769	845	844	920	924	1019	1023
774	775	852	851	923	928	1020	1026
780	781	857	856	924	929	1022	1028
787	788	861	860	934	939		

EURIPIDES.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 123	124	Fr. 176	176	Fr. 287	285
4	4	125, 1 et 2	127	179	179	288	286
11	11	125, 3	123	180	180	289	287
14	14	126	129	184	184	292	290
16	16	127	126	186	186	296	294
20	20	128	130	188	188	301	299
24	24	129	128	191	191	307	305
29	29	130	131	197	197	312	310
36	36	131	133	200	201	316	314
38	112	132	136	201	202	319	317
39	38	133	132	206	207	324	322
43	42	134	145, 1	212	213	327	325
45	44	135	146	219	853	329	327
51	50	139	1054	220	200	332	330
56	55	140	138	221	220	333	345
63	62	141	143	227	226	335	344
66	65	142	141	229	846	336	332
71	70	144	139	230	228	337	342
75	74	145	144	231	229	339	338
81	80	146	135	235	233	341	340
88	87	147	134	242	240	342, 1 et 2	331
93	92	148	140	249	247	342, 3—7	388
101	100	149	150	255	253	343	337
106	105	152	153	261	259	344	333
110	109	153	137	266	264	345	336
113	113	154	154	269	267	346	341
114	114	157	157	276	274	347	334
116	116	164	164	284	282	349	347
121	121	170	170	285	283	350	348

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 354	352	Fr. 510	507	Fr. 686	685	Fr. 832,5	adesp. 490
361	359	514	495, 40-43	689	688	833	836
363	361	515	511	691	690	837	840
365	363	516	512	696	695	841	844
368	367	520	516	697	696	843	847
370	369	524	520	700	705	846	850
374	373	530	526	701	703	849	854
380	379	535	531	702	707	851	857
383	996	538	534	703	704	852	858
384	997	544	540	704	699	853	861
385	382	549	545	705	700	857	865
386	epim. 7	554	550	706	706	864	872
387	383	559	adesp. 483	707	708	871	879
391	387	560	556	708	714	872	epim. 9
392	964	564	560	710	709	873	881
393	389	570	566	714	717	875	1110
395	391	576	572	716	721	876	883
400	396	580	576	717	719	877	884
402	398	582	578	719	701	880	888
407	403	584	580	721	722	881	889
413	409	588	584	723	713	885	893
418	414	589	586	724	716	890	898
422	418	592	589	725	724	891	899
425	421	595	592	726	726	893	adesp. 99
429	425	598	595	727	727	894	902
431	428	602	599	732	732	895	903
436	433	607	604	737	737	896	880
441	438	613	610	742	742	897	905
448	445	620	617	751	751	900	908
452	449	625	623	753	753	902	910
453	455	627	625	758	758	904	912
454	450	631	630	760	760	907	915
455	458	635	634	766	766	911	919
456	454	638	637	771	771	914	922
457	456	640	639	772	775	918	1111
459	451	643	642	774	777	919	926
461	459	646	adesp. 494	775	773	922	930
462	453	647	epim. 8	776	772	924	932
463	460	648	646	777	783	925	972
468	465	649	647	779	779	926	1027
474	471	653	651	782	785	928	934
476	473	658	657	784	782	929	935
480	477	660	659	785	787	936	942
483	480	662	661	787	789	940	946
485	482	663	662	794	797	947	954
486	489	664	668	799	802	948	956
487	483	666	663	801	804	949	145, 2
489	485	667	664	807	810	950	958
491	487	669	667	810	813	953	961
493	490	670	666	813	816	956	965
495	492	671	672	816	819	958	967
498	496	672	670	818	821	961	971
499	497	674	673	822	825	962	970
505	503	675	674	830	833	963	973
509	adesp. 510	680	679	832, 1-4	835	964	974

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 969	979	Fr. 1023	1036	Fr. 1054	1069	Fr. 1100	1118
973	983	1029	1042	1060	1075	1104	epim. 11
981	991	1030	645	1066	1081	1105	1122
986	998	1031	1044	1069	1084	1107	1124
988	1000	1033	1046	1073	1088	1108	933
995	1007	1038	1051	1080	1095	1109	1125
999	929	1041	1055	1083	1099	1110	epim. 12
1000	1011	1044	1058	1086	629	1111	1126
1001	1012	1046	1061	1087	1102	1113	468
1006	1017	1048	1064	1090	1105	1114	1128
1012	1023	1049	1065	1095	1114	1115	1129
1016	1029	1050	1113	1096	epim. 10	1117	1132
1017	1030	1051	1066	1097	1115		

TRAGICI MINORES.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Choorilus		26	28	Critias		Dionysius	
p. 557	p. 719	31	33	p. 598	p. 771	p. 616	p. 793
		35	37				
Phrynichus		40	42	Dicaeogenes		Carcinus	
p. 557	p. 720	47	15	p. 601	p. 775	p. 619	p. 798
8	13	48	49			7	Eur. 1043
9	8	54	56	Diogenes Ath.		8	7
10	9			p. 602	p. 776	10	9
15	16	Euphorion				12	epim. 17
16	17	p. 588		Astydamas			
20	22	1	Aesch. 70	p. 603	p. 778	Theodectes	
						p. 622	p. 801
Pratinas		Philocles					
p. 562	p. 726	p. 589	p. 759	Sophocles iun.		Diogenes Sinop.	
		2	3	p. 606	p. 781	p. 628	p. 808
Aristias		3	5				
p. 562	p. 726			Polyidus		Crates	
		Melanthius		p. 606	p. 78	p. 629	p. 809
Aristarchus		p. 590	p. 760			2	3
p. 564	p. 728			Meletus			
6	epim. 13	Iophon		p. 606	p. 781	Python	
		p. 590	p. 761			p. 630	p. 810
Neophron				Chaeremon			
p. 565	p. 730	Nicomachus		p. 606	p. 781	Cleacnetus	
		p. 591	p. 762	20	epim. 14	p. 631	p. 807
Ion				21	epim. 15		
p. 567	p. 732	Agathon		22	21	Moschion	
		p. 592	p. 763	24, 1	2 adesp. 518	p. 631	p. 812
Achaeus		29	30	23, 3	23	3	3, 1
p. 578	p. 746			25	24	4	3, 2
15	16	Xenocles		27	26	5	4
16	17	p. 597	p. 770	36	35	7	6
19	21					8	7
20	22	Theognis		Antiphon		11	epim. 18
		p. 597	p. 769	p. 615	p. 792	12	10
				5	epim. 16		

414 COLLATIO EDIT. NAUCKIANAE I. CUM ED. II. (TRAG. MIN. ADESP.)

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Alexander Aet.		Ptolemaeus		Demonax		Pompeius	
p. 635	p. 817	Philop.		p. 643	p. 827	p. 646	p. 831
Lycophron		p. 641	p. 824	Hippothoon		Serapion	
p. 636	p. 817	Aeschylus Alex.		p. 643	p. 827	p. 646	p. 831
Philiscus		p. 641	p. 824	Isidorus		Zenodotus	
p. 637	p. 817	Apollonides		p. 644	p. 829	p. 646	p. 831
¹ Eur. 585		p. 641	p. 825	Mimnermus		Zopyrus	
²	¹	Biotus		p. 645	p. 829	p. 646	p. 832
Sosiphanes		p. 641	p. 825	Patrocles		Thespis	
p. 638	p. 819	Chares		p. 645	p. 830	p. 647	p. 832
Sositheus		p. 642	p. 826				
p. 639	p. 821						

A D E S P O T A.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 80	105	Fr. 162	198	Fr. 227	516
2	3	81	107	167	204	228	516 a
4	6	82	109	168	206	229	556
6	8	85	112	169	207	232	280
8 Eur. 796		91	118	170	210	233	288
9	10	95	122	172	213	235	291
11	14	101	128	176	218	237	293
15	22	103	130	177	219	243	299
16	26	104	281	178	221	244	301
18	32	108	285	179	223	245	303
22 Soph. 686		111	132	181	226	248	308
23	38	113	epim. 21	183	229	252	312
24	40	114	136	184	232	260	223
27	44	116	138	185	234	261	epim. 27
31	48	123	146	186	236	262	325
32	epim. 19	124	148	187	237	263	324
33	49	125	147	191	243	264	326
37	54	126	149	192	245	266	333
38	55	127	151	193	247	268	335
40	59	128	154	196	250	272	340
42	63	129	epim. 22	197	252	275	343
44	65	130	156	198	254	280	349
49	73	131	157	199	256	283	352
50	75	132	160	205	262	285	Eur. 957
51	epim. 20	135	164	209	epim. 25	286	354
52	77	137	166	210	266	287	356
57	82	138	171	212	269	288	355
61	88	142	175	214	271	289	357
63	90	146	180	217	275	291	359
69	96	148	183	220	279	297	365
72 Eur. 901		149	epim. 23	221	514	298	epim. 28
73	100	150	186	223	553	299	366
74	101	153	190	224	epim. 26	302	370
77	29	161	epim. 24	225	554	304	373

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 305	374	Fr. 362	442	Fr. 410	491	Fr. 459	544
309	378	363	epim. 31	413	5	462	547
315	Eur. 778	364	443	414	495	465	550
316	384	366	Philocl. 2	414	497	468	559
317	386	367	epim. 32	425	Soph. 624	470	564
321	390	368	445	426	505	475	569
327	397	371	448	427	508	481	575
328	399	373	epim. 33	428	512	482	577
329	401	374	450	429	epim. 34	483	579
335	407	377	453	430	513	486	epim. 35
341	413	383	460	431	517	487	584
346	418	385	462	432	519	488	586
347	epim. 29	391	468	437	524	489	epim. 36
348	419	394	471	445	532	490	587
351	422	396	474	450	Eur. 774	491	epim. 37
352	epim. 30	401	481	451	537	492	588
353	423	403	484	452	538	494	591
358	430	404	Eur. 555	457	Eur. 1060	496	593
361	438	405	485	458	Eur. 1063	499	598

COLLATIO EDITIONIS DINDORFIANAE V. CORR.
LOND. 1869. CUM EDITIONE NAUCKIANA II. LIPS. 1889.

A E S C H Y L U S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	1	Fr. 40	43	Fr. 77	p. 27	Fr. 116	120
2	3	41	44	78	83	117	121
3	4	42 _a	45	79. 80	84	118	118
4	2	42 _b	46	81	85	119	121
5	6	43	48	82	86	120	122
6	8	44	49	83	p. 28	121	123
7	10	45	47	84	87	122	p. 40
8	9	46	50	85	88	123	124
9	283	47	52	86	90	124	125
10	11	48	53	87	93	125. 126	126
11	13	49	51	88	89	127 _b	127
12	14	50	54	89	91	127 _c	128
12	80	51	52	90	92	127 _d	129
13	15	52	55	90	294	127 _e	130
14	16	53	56	91	94	128	131
15	17	54	53	92	238	129	139
16	18	55	57	93	95	130	137
17	19	56	61	94	p. 31	131	132
18	21	57	60	95	p. 31	132	Eur. 888
19	20	58	67	96	96	133	138
20	p. 9	59	63	97	98	134	135
21	25	60	64	98	100	135	136
22 _a	24	60	407	99 _a	101	136	133
22 _b	23	61	65	99 _b	284	137	134
24	26	62	66	100	103	138	141
25	34	63	62	101	102	139	142
26	31	64 _a	58	102	104	140	140
27	30	65 _b	68	103	105	141	143
28	32	66	69	104	106	142	144
29	35	67	71	105	107	143	145
30	27	68	72	106	116	144	p. 47
31	28. 29	69	75	107	108	145	146
32	38	70	76	108	113	146	147
33	39	71	77	109	115	147	148
34	36	72	78	110	117	148	149
35	41	73	79	111	111	149	p. 49
36	40	73	339	112	118	150	150
37	42	74	81	113	119	151	152
38	33	75	12	114	120	152	151
39	37	76	82	115	119	153	154

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 154	p. 50 om.	Fr. 203	198	Fr. 253	262	Fr. 306	315
155	158	204	202	254	p. 84	306b	340
155	159	205	200	255	259	307	316
155	162	206	189	256	263	308	360
155	163	207	p. 70	257	266	309	303
156	161	208	210	258	adesp. 519	310	352
157	160	209	211	259	264	311a	381
158	157	210	212	260	267	311b	380
159	155	210	247	261	269	312	373
160	156	211	213	262	270	313	374
161	166	212	214	263	265	314	377
162	165	213	215	264	271	315	328
163	p. 50	214	216	265	268	315	329
164	164	215	219	266	272	316	330
165	169	216	220	267	p. 84	317	331
166	172	217	217	268	446	318	306
167	171	218	218	269	p. 87	319	406
168	p. 55	219	223	270	275	320	314
169	170	220	224	271	273	321	309
170	168	221	222	272	278	321	310
171	173	222	221	273	274	321	311
172	175	223	p. 73	274	276	322	313
173	176	224	225	275	277	323	om.
174	177	225	226	276	282	324	402
175	174	226	227	277	279	325	463
176	178	227	232	278	280	326	403
177	p. 58	228	231	279	405	327	404
178	179	229	228	280	281	328	363
179	180	230	229	281	350	329	382
180	181	230	230	282	456	330	332
181	182	231	234	283	22	331	365
182	183	232	233	284	adesp. 493	332	366
183	185	233	235	285	389	333	318
184	184	234	236	286	390	334	578
185	186	235	239	286	391	335	321
186	187	236	241	287	301	336	323
187	p. 69	237	240	287	302	337	351
188	188	238	242	288	393	338	322
188	208	238	243	290	394	339	299
189	205	239	243	291	395	340	327
190	207	239	244	292	396	341	326
191	190	239	245	293	397	341	419
191	191	240	246	294	398	342	443
192	192	241	248	295	399	343	371
193	193	242	p. 79	296	400	344	451
194	194	243	249	297	307	345	324
195	195	244	255	297	308	346	442
195	206	245	250	298	312	347	458
196	199	246	253	299	362	348	461
197	197	247	257	300	317	349	408
198	196	248	252	301	353	350	382
199	204	249	251	302	359	351	434
200	203	250	256	303	288	352	428
201	201	251	258	304	300	353	364
202	431. 441	252	261	305	304	353	449

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 354	409	Fr. 378	335	Fr. 402	436	Fr. 428	417
355	367	379	342	403	436	429	295
356	423	380	449	404	438	430	421
357	426	381	om.	405	439	431	430
358	427	382	384	406	319	432	om.
359	429	383	385	407	379	433	298
360	338	384	386	408	450	434	372
361	412	385	376	409	410	435	375
362	319	386	387	410	424	436	333
363	418	387	383	411	297	437	368
364	336	388	448	412	440	438	285
365	445	(v. Add. p.XXIV.)		413	348	438	286
366	2			414	414	439	286
367	om.	389	370	415	413	440	296
368	346	390	325	416	454	441	344
369	Eur. 1078	391	289	417	349	442	345
370	358	392	355	418	290	443	457
371	356	393	om.	419	334	444	459
372	357	394	341	420	291	445	460
373	369	395	401	421	om.	446	om.
374	361	396	432	422	292	447	om.
375	287	397	433	423	293	448	om.
376	354	398	380	424	294	449	om.
377	447	399	347	425	411	450	om.
377	448	400	435	426	415	466	435
378	epim. 1	401	337	427	416		

S O P H O C L E S.

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 1	p. 131	Fr. 24	24	Fr. 47	49	Fr. 71	68
2	1	25	24	48	42	72	65
3	2	26	25	49	39	73	66
4	3	27	26	50	50	74	69
5	4	28	27	51	51	75	70
6	6	29	28	52	56	76	71
7	7	30	29	53	52	77	72
8	8	31	30	54	53	78	72
9	9	32	31	55	54	79	57
10	5	33	32	56	55	80	67
11	877	34	33	57	40	81	89
12	13	35	34	58	58	81	90
13	12	36	35	59	59	82	93
14	17	37	36	60	60	83	91
15	15	38	37	61. 62	61	84	92
16	10	39	38	63	62	85	94
17	16	40	43	64	63	86	95
18	14	41	44	65	64	87	96
19	872	42	45	66	350	88	97
20	18	43	41	67	351	89	98
21	21	44	46	68	348	90	99
22	22	45	46	69	349	91	100
23	23	46	47	70	352	92	101

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 93	102	Fr. 146	145	Fr. 199	189	Fr. 248	246
94	103	147	140	200	190	249	229
95	104	148	139	201	191	250	230
96	105	149	138	202	195	251	232
97	106	150	144	203	196	252	247
98	74	151	143	204	193	253	231
99	75	152	141	205	197	254	233
100	76	153	731	206	194	255	260
101	77	154	147	207	198	256	248
102	78	155	142	208	199	257	255
103	79	156	146	209	192	258	252
104	80	157	148	210	p. 176	259	251
105	81	158	149	211	200	259	261
106	82	159	150	212	201	259	253
107	83	160	151	213	202	260	273
108	84	161	152	214	203	261	250
109	85	162	153	215 a	p. 177	262	254
110	86	163	154	215 b	204	263	259
111	87	163	155	216	208	264	om.
112	88	164	156	216	209	265	249
113	107	165	157	217	210	266	263
114	108	166	158	218	205	267	256
115	116	167	159	219	206	268	262
116	109	168	160	220	211	269	264
117	117	169	161	221	212	270	265
118	111	170	162	222	207	271	266
119	112	171	163	223	213	272	267
120	113	172	164	224	214	273	270
121	115	173	165	225	215	274	269
122	110	174	166	226	220	275	272
123	114	175	167	227	217	276	271
124	118	176	168	228	219	277	258
125	119	177	171	229	216	278	257
126	120	178	169	230	188	279	274
127	121	179	172	231	222	280	275
128	p. 157	180	173	232 a	223	281	276
129	123	181	170	232 b	224	282	281
130	124	182	174	233 a	819	283	p. 196
131	132	183	175	233 b	225	284	280
132	122	184 a	176	234 a	226	285	279
133	126	184 b	177	234 b	235	286	282
134	128	185	663	235	236	287	283
135	127	186	178	236	237	288	287
136	129	187	179	237	238	289	286
137	125	188	181	238	239	290	288
137	151	189	180	239	234	291	290
138	130	190	182	240	240	292	289
139	131	191	183	241	241	293 a	384
140	p. 160	192	185	242	242	293 b	285
141	133	193	577	242	271	294	291
142	134	193	184	243	228	295	293
143	135	194.195	p.173	244	243	296	294
144 a	om.	196	186	245	244	297	295
144 b	136	197	187	246	245	298 a	297
145	137	198	adesp. 2	247	227	298 b	296

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 299	301	Fr. 351	357	Fr. 401	417	Fr. 447	464
300	300	352	356	401	418	448	466
301	om.	353	p. 219	401	422	449 a	467
302	374	354 a	372	401	423	449 b	463
303	304	354 b	370	402	420	450	458
304	310	355	371	403	415	451	465
305	305	356	1006	404	416	452	473
306	309	357	369	405	419	453	474
307	307	358	375	406	421	454	470
308	308	359	376	407	777	455	475
309	306	360	377	408	880	456	476
310	311	361	378	409	429	457 (439)	459
311	321	361	218	410	414	458	468
312	320	362	379	411	424	459	477
313	315	363	380	412	426	460	471
314 a	317	364	382	413	427	461 a	478
314 b	318	365	383	414	425	461 b	469
315 (491)	om.	366	384	415 a	428	462 a	358
316	322	367	385	415 b	278	462 a	359
317	316	368	381	415 c	277	462 b	363
318	323	369	386	416	665	462 c	362
319	313	370	387	417	299	462 d	361
319	314	371	388	418	430	463	365
320	312	372	389	419	431	464	366
321	324	373	390	420	432	465	364
322	325	374 a	391	421	433	466	368
323	326	374 b	om.	422	434	467 a	367
324	327	375	392	423	435	467 b	360
325	328	376	393	424	436	468	479
326	329	376	394	425	om.	469	480
327	330	377	401	426	437	470	481
328	331	378	402	427	439	471	482
329	332	379	399	428	440	472	p. 245
330	334	380	438	429	442	473	483
331	333	381	396	430	444	474	485
332	57	381	977	431	445	475	484
333	335	382	398	432	441	476	489
334	336	383	400	432	719	477	486
335	337	384	403	433	446	477	487
336	338	385	404	434	447	477	488
337	339	385	802	435	449	478	490
338	340	386	395	435	450	479	491
339	871	387	397	436	448	480	492
340	341	388	405	437	454	481 a	493
341	342	390	407	438	452	481 b	om.
342	314	391	406	439	455	482	494
343 a	345	392	408	439	459	483	495
343 b	346	393	410	440	456	483	496
344	347	394	p. 228	441	epim. 2	484	498
345	354	395	om.	441	453	485	497
346	om.	396	413	442	451	486	499
347	p. 215	397	411	443	457	487	298
348	708	398	412	444	472	488	500
349	353	399	409	445	461	489	501
350	355	400	adesp. 7	446	462	490	502

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 491	319	Fr. 546 (54)	560	Fr. 599	611	Fr. 653	661
491	503	547	544	600	614	654	870
492	504	548	561	601	1021	655	870
493	505	549	563	602	615	656	876
494	507	550	568	603.	604 624	657	832
495	506	551	562	604	epim. 3	658	adesp. 509
496	509	552	569	605	616	659	833
497	adesp. 9	553	570	606	622	660	835
498	510	554	571	607	Eur. 431	661	836, 1
499	511	555	572	608	621	662	836, 2
500	512	556	567	609	618	663	837
501	513	557	573	610	620	663	838
502	514	558	575	611	619	663	839
503	515	559	565	612	623	664	755
504	516	560	564	613	627	665	840
505	517	561 (193)	577	614	626	666	841
506	521	562a	578	615	628	667	842
507	520	562b	566	616	617	668	843
508	519	562c	576	617	629	669	844
509	adesp. 569	563	579	618	630	669	845
510	522	564	581	619	625	670	846
511	p. 257	565	587	620	631	671	847
512	528	566	582	621	p. 282	672	847
513	529	567	583	622	632	673	849
514	530	568	584	623	633	674	850
515	531	569	585	624	634	674	851
516	525	570 (398)	586	625	1005	675	852
517	524	571	580	626	636	676	853
518	532	572	588	627	635	677	854
519	533	573	597	628	638	678	855
520	535	574	596	629	639	679	856
521	526	575. 576 p. 272		630	640	680	857
522	538	577	595	631	637	681	858
523	523	578	593	632	adesp. 10	682	859
524	537	579	605	633	om.	683	860
525	527	580	599	634	644, 2	684	863
527.	526 541	581	600	635	645	685	868
528	547	582	604	636	646	686	861
529	543	583a	606	637	641	687	862
530	p. 261	583b	601	638	647	688	864
531	549	584	602	639	643	689	866
532	552	585	592	640	642	690	867
533	553	586	603	641	648	691	869
534	551	587. 588	598	642	650	692	869
535	540	589	594	643	651	693	795
536	545	590	590	644	652	694	742
537	542	591	591	645	653	695	689
538	539	592	608	646	655	696	690
539	548	593	589	647	654	697	691
540	550	594	602	648	656	698	693
541	554	594	607	649	656	699	694
542	556	595	609	650a	660	699	693
543	555	596	610	650b	657	699	694
544	557	597	612	651	668	700	695
545	559	598	613	652	662	701	669

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 702	696	Fr. 755	822	Fr. 807	1007	Fr. 861	933
703	697	756	823	808	893	862	926
704	699	757	824	809	894	863	935
705	718	758	825	810	895	864	936
706	702	759	821	811	676	865	878
707	704	760	1018	812	952	866	1023
708	685	761	808	813	677	867	937
709	703	762	808	814	897	868	938
710	790	763	809	815	826	869	712
711	789	764	806	816	898	870	939
712	785	764	807	817	678	871	940
713	787	765	801	818	899	872	713
714	786	766	799	819	1014	873	714
715	747	767	659	820	900	874	941
716	748	768	816	821	803	875	942
717	749	769	688	822	680	876	943
717	750	770	671	823	679	877	944
718	751	771	672	824	901	878	945
719	752	772	1017	825	902	879	763
719	753	773	667	826	904	880	721
720	754	774	828	827	905	881	946
721	757	774	829	828	epim. 6	882	947
722	758	775	830	829	906	883	794
723	759	775	911	830	818	884	738
724	760	776	831	831	903	885	948
725	761	777	811	832	745	886	732
726	762	778	705	833	908	887	950
727	764	779	1019	834	909	888	951
728	765	780	834	835	910	889	953
729	766	781	873	836	912	890	700
730	767	782	874	837	913	891	954
731	768	783	756	838	914	892	692
732	769	784	827	839	681	893	698
733	770	785	796	840	682	894	727
734	771	786	683	841	915	894	1022
735	772	787	729	842	916	895	956
736	773	788	730	843	709	896	955
737	774	789. 790	673	844	917	897	716
738	775	791	788	845	918	898	957
739	776	792	664	846	919	899	958
740	778	793	292	847	670	900	723
741	779	794	684	848	921	901 a	798
742	780	795	1024	849	793	901 b	792
743	781	796	882	850	922	902	800
744	782	797	883	851	923	903	959
745	783	798	884	852	926	904	717
746	784	799	885	853	928	905	960
747	810	800	886	854	929	906	961
748	784	801	887	855	931	907	962
749	879	802	888	856	443	908	964
750	814	803	890	856	710	909	804
751	722	804	891	857	932	910	965
752	1020	805	892	858	881	911	966
753	701	806	674	859	724	912	967
754	706	807	675	860	711	913	epim. 5

ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.	ED. I.	ED. II.
Fr. 914	om.	Fr. 930	979	Fr. 944	990	Fr. 960	1012
915	969	931	980	945	546	961	1011
916	970	932 ^a	981	946	820	962	725
917	971	932 ^b	982	947	993	963	875
918	971	933	983	948	994	964	666
919	972	934	984	949	744	965	739
920	997	935	743	950	998	966	740
921	373	936	985	951	999	967	797
922	791	937	986	952	1000	968	813
923	973	938	460	953	1001	969 ^a	817
924	974	939	988	954	1002	969 ^b	889
925	974	940	989	955	1003	970	896
926	975	941	735	956	1004	971	991
927	728	942	987	957	720	972	920
928	715	942	989	958	1008		
929	978	943	736	959	1010		

Apud Dindorfium desunt, ni fallor, Aeschyli fragmenta (Nauck. II.) 35. 209. 305. 343. 344. 345. 368. 380. 392. 417. 422. 429. 436. 437. 438. 444. 446. 454. 457. 458. 460. 462. 464. Sophoclis 68. 343. 518. 649. 687. 698. 733. 734. 740. 746. 777. 797. 803. 805. 810. 812. 813. 815. 817. 848. 865. 907. 924. 925. 930. 934. 949. 963. 976. 991. 996. 1009. 1015. 1016. 1025. 1027. 1028. et epimetr. 4.

Euripidis ideo nullam tabulam subjeci quia in utraque editione, Dindorfiana V corr. et Nauckiana I iidem numeri sunt, discrepantia autem editionum Nauckianarum I et II supra apposita est.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

**This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.**

**A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.**

Please return promptly.

G 419

Adversaria in tragicorum Graecorum

Widener Library

001736397

3 2044 085 076 255